Coll. A. Gr. 146.
A. gr. C. 34 ~~pf~~

Faehse

146

Auct. Gr. Vet.
Collect. Grammat. 17. p. 54.

m

SYLLOGE
LECTIONUM GRAECARUM GLOSSARUM SCHOLIORUM
IN
TRAGICOS GRAECOS
ATQUE
PLATONEM
EX CODICIBUS MSS. QUI IN BIBLIOTHECA IMPERIALI PARISIIS ADSERVANTUR ERUTORUM

IN ORDINEM REDACTA.

ACCEDIT
OBSERVATIONUM CRITICARUM SYMBOLE
IN
SCRIPTORES ALIQUOT CLASSICOS ET GRAECOS ET ROMANOS NONNULLARUM.

UTRAMQUE COLLEGIT ET PUBLICAVIT

AA. LL. M. GODOFREDUS FAEHSE

GYMNASII SERVESTANI DIRECTOR SOCIETATIS PAEDAGOG. HELVET. SODALIS HONOR.

LIPSIAE MDCCCXIII

IN LIBRARIA WEIDMANNIA.

4

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

Voto, quod puer nuncupaveram cujusque ut damnarer, commeatum maxime necessarium, quantum in me erat, mihi comparaveram, voto, Italiam, et ex quo Dii Patrii, hac sede sua antiqua relicta, in Galliam migraverant inviti, Galliam videndi, monumentaque Graecorum et Romanorum, quae nostram tulerunt aetatem, immortalia contemplandi, vir tandem aetate stata quadam ex parte potitus sum, et si mens non laeva fuisset, forte omni ex parte essem potitus. Galliam vidi, spes Italiam videndi evanuit. Habeo tamen, quo me consoler. Multa enim, eaque fulgentissima literarum atque artium bonarum lumina, quae olim Italiam ornabant, hodie splendent in Galliis, illustrant Parisios.

Quum Leopoldus Fridericus Franciscus, Dux atque Princeps Anhaltinus Serenissimus, Gymnasii Servestani in usum artium liberalium aliarumque bonarum studiosorum ab aliquot annis recens instituti potestatem regendi mihi munificentissime demandasset, opportunitate illa, quae mihi divinitus missa esse videbatur, in rem meam uti constitui, et quod a tot annis in pectore imo alueram atque foveram, Duci illi, quem et antea pietate summa colueram et modo Patrem Patriae deveneror, recludere sum ausus, atque supplex petii, ut Princeps Serenissimus

mihi copiam faceret, quum primum, quod adhuc Rector Lycei Annaemontani gerebam, munere discessissem, iter in Gallias faciundi et per Helvetiam ad provinciae meae curam suscipiendam redeundi, ut ibi, quae homines sui monumenta posuissent praeclarissima, viderem, hic, quae Deus O. M. humanis operibus multo praestantiora collocasset, pia mente venerarer.

Quibus meis precibus Princeps Serenissimus, quae ejus est munificentia, volens annuit.

Laetus res meas composui et Annabergae, tot tantaque beneficia atque officia, quibus me cives hujus urbis honoratissimi amicique candidissimi per novem fere annos affecerant, pia mente recolens, vale dixi.

Non defuerunt Viri doctissimi humanissimique, qui literis ad Viros amplissimos doctissimosque Parisiis viventes datis mihi viam aperirent mihique duces essent absentes.

Iter ineunte vere anni MDCCCIX in Galliam quanta potui celeritate confeci, ut temporis quam plurimum rei ipsi, libris manuscriptis inspiciendis artiumque monumentis contemplandis, dare possem, et qua iter illuc feceram, eadem per Helvetiam redii et nonnisi aliquot dies Yverduni, ut, quae esset illa methodus pueros docendi Pestalozziana, ipse viderem, moratus sum. Certe, si scholarum praeceptores, quo calent fervore bene de pueris merendi socii Pestalozzii, eodem animati essent omnes, optime se haberet, quaecunque demum esset methodus docendi, puerorum educatio.

Lenzburgi, ubi Societas Paedagogica Helvetica id temporis convenerat, contigit mihi Pestalozzium, hominem aurei seculi, salutare.

Quum primum Parisios veneram, adii *Millinium*, *Boissonadium*, *Gailium*, *L'Archerum*, *Coray*, *Chardon de la Rochette*, *Du Theil*, *Bastium*, *Hasium*, coryphaeos et lumina Galliarum. Beneficia et officia, quae in me contulerunt hi Viri amplissimi doctissimique, et prae ceteris eorum primus et tres posteriores, tanta sunt, quibus pro eorum magnitudine celebrandis verba non suppetaut. Literas dedi, tesseras hospitalitatis accepi.

Quum, quod unum mihi cordi erat, *Du Theil*, Conservator MSS. graecorum in Bibliotheca Imperiali doctissimus gravissimusque, mihi potestatem Codices, qui continent Tragicos Graecos, adeundi mira quadam munificentia fecisset, iis beatus inhaesi. Duobus vix aut tribus diebus peractis, quam parum proficerem in MSS. conferendis perpendens, si tam paucas tantum horas singulo quoque die in Bibliotheca Imperiali legerem — haec enim ab hora diei decima ad secundam usque patet — consilium, quod mihi vir quidam doctus dederat, cupide arripiens, Millinium adii, ut mihi copiam suo in Museo, quam multis et civibus et peregrinis dare solet, libros MSS. tractandi concederet. Quod ille, quae ejus est facilitas, haud invitus fecit.

Idque officium mirum quantum mihi profuit. Hac enim ratione singulo quoque die per novem fere hebdomadas, quas Parisiis transegi, ab hora fere octava ad decimam usque in Museo Millinii Codd.,

quos munificentiae Du Theilii acceptos referebam, consului, hacque praeterlapsa in Bibliothecam Imperialem me contuli ibique ad secundam usque rei meae operam dedi. Undecima fere usus sum *ἀκρατισμῷ* illo graeco, ut vires ad lectionem et studia ad sextam usque in Millinii Museo continuanda sufficerent. Tum coenabam more Romano, qui mos, initio peregrinus et molestus, brevi mihi fuit et familiaris et jucundus et utilissimus, fervet enim opus et crescit hac sedulitate et continuitate. Paucos nonnisi dies Lyceis, quae florent Parisiis, cognoscendis praelectionibusque quae tum habebantur academicis dare potui. Dies solis ad meridiem usque statuis in Museo Napoleontis collocatis et monumentis ex totius fere Galliae templis atque palatiis in Monasterio Augustinorum congestis atque a *Noirio*, viro hac de re optime merito — hujus enim auctoritate et opera multa, quae dispersa erant, antiquitatis monumenta domestica sunt collecta, multa insanae plebi erepta atque servata — positis et in ordinem redactis erat dicatus. Post meridiem regiones atque villas circa urbem conditas et situ et arte et aliis rebus memorabilibus visu dignissimas perlustravi. Sic nulla dies sine linea, nulla dies, quae non beata fuisset et plane divina.

In libris manu exaratis describendis, ut ad rem ipsam veniam, id consilium secutus sum, ut quum novem fere hebdomades Parisiis mihi morari liceret, optima quaeque ex omnibus qui adessent Tragicorum graecorum manuscriptis colligerem. Quum vero me fugeret, quos codices Brunckius praeter

eos, quos in praefatione sua in Sophoclem laudavit, contulisset, nec id scirem, anne operae pretium esset, ab illo omissa colligere, periculum mihi faciundum erat, et ad unum omnes, qui quid novi promitterent, adeundi. Quo sane non parum temporis consumsi, incidi enim in eos, quibus ille diligentissime et religiosissime usus fuerat.

In recensendis domi, quas Parisiis collegeram, schedulis maximam partem eorum, quae jam impressa vidi, delevi, eaque tantum, quae nondum, quod sciam, edita erant, typis exhibenda curavi. Interdum jam publicatis locum concessi, ut viderent VV. DD., quo codice usus essem et quocum editorum meus consentiret aut ubique aut in nonnullis.

Palmam fert codicum, quos consului, omnium Cod. 2787, cujus ope scholia in Aeschyli Promethea Vinctum impressa multis locis et correxi et auxi plenioraque reddidi. Si mihi tempus suppetiisset, ex eodem, quem dixi, codice descripsissem omnes tres fabulas Aeschyli, quae huic insunt, *Promethea Vinctum*, *Septem adv. Thebas* et *Persas*, quarum commentarius omnium est praestantissimus et ea, quam dedi, paraphrasi atque glossis in *Sophoclis Oedipum Regem* ex eodem depromtis longe melior, id quod ex comparatione inter hanc et illum facta cuivis patebit. Pepercissem sane tempori, si hanc gemmam Codicum Parisiensium prius detexissem, et potius in hoc toto depingendo quam in quovis alio, si unum Platonis codicem longe praestantissimum et nitidissimum 1807 excepero, desudassem.

Glossas in Sophoclis Oedipum Regem, quas

modo dixi, omnes fere, perpaucis iisque tritissimis omissis, commentarii perpetui instar descripsi, non quae virtute excellerent, sed ut uno hoc exemplo, quamquam non omni ex parte laudando, quum observationes, interioris linguae, rituum aliarumque scitu necessariarum rerum notitiae monumenta, perraro inveniantur, ostenderem, quomodo vellem auctores graecos, inprimis poetas, in scholis tractari.

Equidem censeo, scriptorem sua quemque lingua esse exponendum, ut tiro hujus linguae, qua v. c. cecinit vates, interiorem sibi comparet notitiam, eaque usu perpetuo imbuatur et viam sibi sternat ad thesauros, qui latent in commentariis virorum doctorum graecis, haud contemnendos, ut graece sentiat et cogitet.

Sententia graeca graecum habeat interpretem, corpus graecum graeco incedat vestitu graecumque referat morem. Et quamquam verendum, ne verbis veteribus nova, aureis argentea vel aenea immisceantur et constructiones recentes ab antiquis interdum recedant et verborum compositio atque dictio minus recta, minus elegans, minus suavis sit; tamen etiam haec ad eandem ducent rem perfectioremque huius linguae notitiam praebebunt, hacque via impedietur, quominus rerum et scientiarum thesauri in commentariis Graecorum lateant mortui. Nemo eorum, qui commentarios graecos latinosque manu triverit assidua, opinor, erit, quin se multum ac multum huic lectioni debere ingenue profiteatur. Severam hanc disciplinam praeterea esse telum acerrimum, quo seculi levitatem arceamus impetuique brevi ditescen-

di, idque sudore fere nullo, moram injiciamus, nemo facile negabit. Hinc, quam ego legem in tractandis veterum linguis latam velim, quaeque praecepta mihi probentur, satis intelligitur. Hoc enim habeo certissimum, nullam linguam, nisi usu perpetuo exercitioque indefesso, cognosci posse, nisi ex se, perdisci. Qui ergo pueris exponit auctorem quendam graecum, graeco ore eum explicet; qui latinum, latino, et suo quemvis alium. Nam haec lex omnibus linguis docendis discendisque est lata. Quod ut praeceptor eo facilius praestare posset, promtuarium ei necesse esset, quod interpretationes et scholia graeca omnium omnino locorum ex scriptoribus, quos habemus, collecta contineret, et in unum corpus collectum atque ex serie literarum collocatum ad interpretandum quemvis auctorem suppeteret. Ad quem immensum laborem jam inde ab aliquot annis animum impuli.

Valeant commentarii illi nostri seculi in scriptores graecos atque romanos vernaculi, surgant, cedant commentariis graecis atque latinis!

Valeat mos, quem nostrum intulit seculum, Lexica graecae linguae ore germanico interpretandi, literis graecis perniciosissimus! Revocentur Lexica graeca graeca interpretatione, latina latina instructa quam primum in scholas! Addatur praeterea voci graecae vox latina, quae ei unice respondet, addatur germanica, quae ad ejus vim proxime accedit!

Quod si fecerimus, juvenes sermonis utriusque et graeci et latini studiosi brevi laetiores in iis progressus facient eamque cognitionem, quam in majo-

ribus nostris suspicimus, sibi comparabunt. Tum non amplius jacebunt Lexica graeca graeco sermone confecta Hesychii, Pollucis, Etymologici M. etc. in tenebris bibliothecarum sepulta, nec Commentarii graeci pariter ac latini.

Censeo praeterea, notas literarum per compendium scriptas et signa earum prisca in libros, qui imprimantur, quantum fieri possit, esse revocanda, quo facto libri partim leviori prostabunt pretio, partim, quae summa est utilitas, pueri adsuescent his signis et vel impeditissima, si qua fuerit occasio, facillimo negotio expedire poterunt. Quo antiquior est vestitus, eo venerabilior erit vox ipsa. Utrumque sibi constet, alterum alteri conveniat, alterum alterum sublevet. Equidem operam recentiorum quorundam in veterum literarum graecarum typis emendandis collocatam haud magni facio, et ut nemo linguam quandam mortuam perfectiorem reddiderit, ita neminem ductus literarum emendare posse antiquos existimo. Denique ductus antiquos si noverimus eosque ante oculos habuerimus, multis locis eo facilius genuinam et antiquam lectionem ex corruptis poterimus revocare literis.

Quod ad lectiones variantes attinet, me quidem judice, omnes omnino, quaecunque in Libris MSS. reperiuntur, describendae sunt, quia haud raro, quod huic est error merus, illi viam sternit ad verum et genuinum sensum eruendum. Glossae et scholia vel minima interdum continent grana aurea vili arena tecta, quae rerum gnarus colliget et in suum usum vertet.

Morem igitur, qui hodie obtinet, textum, lectione vulgata proscripta, conjecturis onerandi, minime laude dignum, si vel nomina praeclarissima prae se ferat, habendum esse existimo; delentur enim vestigia lectionis antiquae, quae haud raro homines sagaces et emunctae naris ad veram lectionem detegendam duxerunt. Verecundia majorum nostrorum antiquique reverentia nostra audacia et temeritate impia longe potior est dicenda.

Revocemus hac quoque in re mores priscos et verecundia retineamus pia textum vulgatum, quin versionem, ut Ficinianam Platonis, quae passim Codicis loco est habenda colendaque, nec, nisi ubi ratio vicerit, vestigia lectionis antiquae novissimis obliteremus inventis, quae suum in commentario vel ad marginem habeant locum.

Sed haec sufficiant, κατεπείγει γὰρ ὕδωρ ῥέον.

In schedis meis sunt quaedam voces lectu difficiliores omissae, de quibus iterum consulere codices rerum mole atque varietate distentus eram oblitus.

Choros quosdam descripsi, non ut inde quid consilii petatur, sed ut pateat, spatium folii librario nostro fere fuisse mensuram et legem in versibus dispertiendis.

Varietatem lectionis Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Promethea Vinctum et ejusdem in Sophoclis Oedipum Regem, quo facilior ejus esset σύνοψις, separatim excudendam curavi.

Ne hanc *Syllogen* lectionum et scholiorum sine munusculo qualicunque dimitterem, ipse *Symbolen*

Observationum in scriptores aliquot classicos et graecos et romanos addidi, non ut illam, cui minus est auctoritatis, meo commendarem nomine, sed ut, quod hospitem decet, hospitis defungerer officio eamque deducerem atque prosequerer.

Quod ergo ad illas meas Observationes Criticas, quas Sylloges comites esse volui, attinet, eas quidem nolim jactare ἐκ τρίποδος dictas, quum me non lateat, ναρθηκοφόρους μὲν πολλοὺς, Βάκχους δέ γε παύρους εἶναι; nonnullae tamen earum mihi vulgata lectione multo potiores esse videntur, quarum in numerum referendas esse existimo: Aeschyl. Sept. adv. Theb. v. 539. Schol. β. παρεγγίσας. Schol. β. 558. ναί. Aeschyl. Suppl. v. 807. τέμνω. Aeschyl. Agamemn. v. 508. ἦσθ᾽. v. 811. πληρουμένῳ. Sophocl. Philoct. v. 1398. αἴγλην. Sophocl. Oedip. Col. 1220. δέοντος. Euripid. Iphigen. in Aul. v. 378. ἀλῶ. v. 1066. ἐξεπόνασεν. Iphig. in T. v. 813. ἥτις. Ion. v. 602. εὐγενῶν. Platon. Theaetet. p. 132. μέν τι. p. 206. διαπρέψειε. Sophist. p. 259. προςλαβὴν. Phileb. p. 240. φάθι. De Republ. L. IV. p. 327. ἑταίραις. L. VI. p. 94. καταλειφθέν. De Legg. L. III. p. 152. δοῦλος. L. V. p. 265. αὐτῶν. L. VI. p. 299. ἄνισα et τάττοντας. p. 311. ἀτελῆ. L. VIII. p. 429. δ᾽ ἄχρι βαιὸν ᾖ et δεξάμενος. L. IX. p. 25. ξυμφανῶν. Epistol. II. p. 67. ἐλθών. Epist. VIII. p. 156. δικαστὰς μ. ἐ. δίκας δέ. In Pindari Ol. I. Schol. v. 105. λέχος. in Pyth. IV. Schol. v. 576. ταγῷ. in Nem. IX. Schol. v. 10. συνήθως. in Isthm. IV. Schol. v. 120. ἀνδρακάς. in Isthm. VII. Schol. v. 27. γήθεις et Schol. v. 60. ὑπέρ ἑαυτόν. Dionys. Hali-

carn. Vol. I. p. 297. ἐθέλων. Vol. II. p. 1009. τετηκότας. Vol. VI. p. 761. μόνον. Hesychii Lexicon V. I. p. 426. ἀσυνέκμακτον. p. 1083. ἐδηλήσαντο· ἐκολύσαντο. p. 1134. εἰς Κύπριν. p. 1151. λάγυνον. p. 1262. ἔντος. ὅπλον. p. 1449. οἴχετο. p. 1489. ἀτελῆ. Vol. II. p. 71. διχόμενος. p. 841. σωθείσας. Vellej. Patercul. L. I. c. 66. aut pacto. c. 69. nemini. Sueton. Octav. c. 72. assidueque hiemare. Iul. Caes. c. 40. orbis. Horat. Serm. L. II. 3. v. 69. decem ad. De A. Poet. v. 73. regumque Deumque. T. Livius L. IV. 15. a cultoribus. Sed non ubique mihi contigit ἴκταρ βαλεῖν, et multo plura sunt incerta atque dubia. De utrisque, et de illis certioribus, et de his, quae mihi minus probantur, judices sint et arbitri οἱ κρείττονες ἡμῶν καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες, hique majorum gentium eruditi lapidem Lydium, quo hominum examinantur inventa, admovebunt etiam meis aequi bonique.

Praeterea, quod ad rem recte dijudicandam haud parum fecerit, supellex mea literaria est curta atque brevis, et maximam partem me mea in solitudine defecit ἡ συμβολή, ἱερὸν χρῆμα.

In Platonis operibus tractandis Ficini versionem, ut par erat, consului, quem codice non infimae notae usum fuisse, multis ex locis intelligitur.

Haec fere sunt, quae praemittenda existimavi.

Si quid denique in MSS. describendis lapsus sum – mens, oculus, manus fallitur, et meum qualemcunque visum potuerunt quaedam fallere — ii saltem, qui ipsi sciunt, quantum difficultatis et periculi sit in aenigmatibus et nodis solvendis longe im-

plicitissimis, ubi erroribus detegendis ne Lyncei quidem oculi suffecerint et quibus plane Apolline opus fuerit, veniam mihi haud denegabunt, praesertim cum perpenderint, brevi multa mihi fuisse conferenda colligendaque, nec postea mihi codices, quos descripseram, iterum consulendi et dubia, domi exorta, libro MS. duce, solvendi potestatem fuisse concessam, periculumque errorem committendi longe majus esse, si quis rem tumultuarie agere cogatur, idque procul a subsidiis literariis domesticis, quam si domi suae quis in otio libros MSS., ubi praesidia ad manum sunt, conferat. Quodsi in locis lectu difficillimis et pessime pictis humanitus quid passus fuero atque deliquero, hoc ut aequo ferant animo, iterum iterumque peritos hujus rei judices rogatos velim.

I. Index librorum manu exaratorum Bibliothecae Imperial. Parisiis, qui continent Tragicos graecos, quem ex Catalogo Bibliothecae Imperial. impresso descripsi, ut, quae inde repeti possint praesidia, literarum graecarum amici haud ignorent.

Aeschyli fragmentum: 39.

Prometheus vinctus: 2782. a. 2785. 2786. 2787. 2788. 2789. 2790. 2884. 2886.

Septem ad Theb. 2782. App. 2785. 2786. 2787. 2788. 2789. 2884. 2886.

Persae: 2785. 2786. 2787. 2788. 2789. 2884. 2886.

Agamemnon: 2791.
Eumenides: 2886.
Supplices: 2886.
Sophoclis Oedipus T. 2711. 2712. 2735. 2794. 2795. 2796. 2805. 2820. 2884. 2787.
Oedipus Col. 2711. 2712. 2787. 2886.
Electra: 2598. 2711. 2712. 2735. 2794. 2795. 2796. 2797. 2805. 2820. 2884.
Antigone: 2711. 2712. 2884. 2886.
Ajax, fragment. 39. 29. ex sec. XIII.
2598. 2711. cum scholiis Demetrii Triclinii.
2712. cum scholiis intra lineas brevissimis.
2735. Cod. bombycinus, olim Boistallerianus, cum scholiis paucis. 2790. chartaceus seculi XV. brevia scholia. 2794. bombycinus, olim Colbertinus, cum nonnullis nondum impressis, sec. XIII.
2795. cum scholiis Demetrii Tr., sec. XV.
2796. cum scholiis, ex sec. XVI. chartaceus.
2797. ex secul. XVI. chartaceus.
2798. cum schol. editis, est chartaceus, olim Tellerianus, secul. XVI.
2799. chartaceus, secul. XV. scholia edita.
2805. chartaceus, secul. XV. nihil novi.
2812. App. nihil novi, ex secul. XV.
2820. chartaceus, secul. XIV.
2884. bombycinus, secul. XIII.
Philoctetes: 2711. 2712. 2787. 2886.
Trachiniae: 2711. 2712. 2787. chartaceus, secul. XV. sine glossis et scholiis. 2886. 2798. cum scholiis editis, est chartaceus, olim Tellerianus, secul. XVI.

Euripidis Hecuba: 2077. chartaceus, olim Colbertinus, cum glossis interlinearibus et scholiis, quae nihil novi exhibent.

2598. cum glossis interlinearibus et scholiis editis.

2648. chartaceus cum gl. interlin. et brevibus scholiis.

2712. membranaceus, olim Memmianus: glossae ad marginem et inter lineas et scholia brevissima nec magni momenti.

2713. membranaceus, secul. XIII. glossae inter lineas et scholia ad marginem sunt edita.

2755. chartaceus, a Michaele Apostolio post expugnatam Constantinopolim exaratus.

2795. chartaceus, secul. XV.

2800. bombyc. olim Colbertinus, secul. XIII.

2801. chartaceus, olim Colbertinus, XIV. seculi.

2802. bombycinus, secul. XIV.

2803. chartaceus, olim Augustini Trivultii Cardinalis, secul. XV. cum gl.

2804. membranaceus, olim Colbertinus, secul. XV. glossae et scholia jam impressa.

2805. chartaceus, seculi XV. glossae et scholia nihil novi habent.

2806. chartaceus, olim Colbertinus, seculi XV. glossae et scholia sunt edita.

2807. chartaceus, olim Colbertinus, seculi XV. cum glossis.

2808. chartaceus, olim Trichetianus, cum glossis, manu Demetrii Chalcondylae exaratus.

2809. chartaceus, Fonteblandensis, cum glossis et scholiis parvi momenti, ex seculo XV.

2810. chartaceus, olim Marci Musuri, ex seculo XVI. cum glossis et scholiis, in quibus nihil novi.

2811. chartaceus, olim Philiberti de la Mare, seculi XV.

2812. chartaceus. Scholia interdum diversa.

2812. A. manu Nicodemi Monachi, secul. XV.

2813. membranaceus, olim Colbertinus, secul. XVI.

2814. chartaceus, seculi XVI.

2815. chartaceus, olim Colbertinus, cum glossis et scholiis, seculi XV.

2816. chartaceus, olim Bigotianus, secul. XVI. cum notulis quibusdam.

2817. chartaceus, seculi XVI.

2818. chartaceus, manu Saliardi elegantissime exaratus. Glossae et scholia sunt nota.

2819. chartaceus, olim Colbertinus. Scholia Iani Lascaris manu collecta. Secul. XVI.

2820. chartaceus, 8vo, cum scholiis interlinearibus et marginalibus, quae differunt ab editis in Hecuba et Oreste. Secul. XIV.

2823. chartaceus, nuper emtus, Zachariae Calliergi manu Patavii exaratus.

2828. chartaceus, olim Boistallerianus, secul. XVI.

2888. chartaceus, olim Medicaeus, secul. XVI.

2902. chartaceus, olim Medicaeus, secul. XVI. Glossae et scholia sunt nihili.

3026. chartaceus, olim Memmianus, secul. XVI. cum glossis et scholiis.

2714. chartaceus, manu Basilii Barelis 1541. exaratus.

1087. fragmentum Orestis. Nihil novi.

2815. chartaceus, seculi XV. Glossae et scholia sunt impressa.

2887. chartaceus, seculi XVI.

II. Index librorum manu scriptorum, quorum alios Parisiis diligentius excutiendi et opportunitas et otium mihi fuit, alios non nisi oculo veloci perlustrare potui.

1) *Codex MMDCCLXXXVII.*

optimae notae, scholiis iisque doctissimis longissimisque instructus, seculi fere XIV. Qui quantum valeat et dignus sit, qui de verbo ad verbum consulatur, ad quod proh dolor! parum mihi fuit temporis, ex lectionibus, quas descripsi, apparet variantibus. Etiam in scholiis occurrunt quaedam nova et ad marginem sunt adscripta. Passim et margo et lineae spissae sunt glossis et scholiis, ita ut tres quatuorque versus adnotationum inter lineas positi sese premant, nec facile deprehenderis spatium literis vacuum. Quanta laetitia gestierim, multo labore frustra exantlato et quaerendo circumspiciendoque, ubi, quid operae pretium esset, invenirem, fessus, nemo facile nisi expertus sentiet.

Descripta sunt in eo

1) Aeschyli Prometheus
2) — Septem adversus Thebas
3) — Persae.
4) Sophoclis Oedipus Rex.

5) Sophoclis Oedipus in Colono
6) — Trachiniae
7) — Philoctetes.

Huic codici ego et plurima et optima debeo.

2) *Cod. MMDCCLXXXII.*

chartaceus, haud novus, nam neque personae loquentium sunt additae, neque litera μ differt a litera β, quod est codicum antiquiorum. Ita et ω cum ο, ο cum ι, ν cum υ, ι cum υ, γ cum τ (Γ cum 7), ϑ cum β, sexcenties mutatae. Loco duplicis literae haud raro simplex posita aut altera supraposita. Puncta correctionis modo subdita, modo suprascripta. Chori sunt confusi, ne iambi quidem ex ordine positi, spiritus sexcenties male locatus. Tot fere errores, quot versus. Lacunae haud infrequentes, versus per negligentiam saepe omissi. In multis, sed non ubique, noster consentit cum lectione Aldina, Turneb. et Robort.

Quanti hic sit aestimandus, ex speciminibus, quae edidi, satis superque apparet.

Continet 1) Aeschyli Prometh., ejusdem
2) Eumenides et
3) Supplices.

3) *Cod. MMDCCCLXXXVI.*

chartaceus, verisimiliter seculi XVI. Saepe consentit cum Aldo, Robort. et Codice Vitebergensi. ν ἐφελκυστ. saepe omissum, nec iambi ubique recte divisi, spiritus temere aut mutatus aut neglectus. υ et ι, αι et ε confusae. Multa vitia atque errores, qui passim occurrunt, cum melioribus temporis mei momenta servarem, silentio transii.

Continet
Aeschyli *Septem adv. Thebas*,
ejusdem *Persas*.
Sophoclis Oedipum Colon.
— Trachinias et
— Ajacem.

4) *Cod. MMDCCXCIV.*
cum scholiis continet

Sophoclis Ajacem, Oedip. R., Electram et fragmentum Orestis. Chori plerumque sunt ἄμετροι scripti, ut vix certam inde legem eruas. In textu multa sunt emendata a viro literarum graecarum haud ignaro, ita ut, quae prima manus scripserit, haud ubique pateat. Sententiam, quam quidam doctus in Catalogo biblioth. Imperial. ad marginem adscripsit, quia vera est, nihil dubitavi apponere. La notice, inquit, de ce MS. P. II. p. 553. du catalogue imprimé n'est point exacte. Le livre est mutilé. Outre les trois Tragg. de Sophocle il contenoit autrefois l'Oreste d'Euripides. La fin de l'Oedipe manque; il finit au vers 1458. de nos éditions, c'est à dire, que les 92 derniers vers manquent. Les treize feuillets, qui suivent, sont de l'Oreste d'Euripide. Celui, qui a fait coudre ce volume, les a melés; il faut commencer à lire l'avant-dernier et on se trouvera au vers 503. de la tragédie, suivant l'édition de Musgrave. Le treizième feuillet, qui est l'antepenultieme, finit avec le vers 947. C'est dommage, que ce MS. n'est pas entier, il est bon et peut-être fort utile à cause des glosses interlineaires, dont par-

le le Catalogue. Il y a aussi dans l'Ajax plusieurs feuillets transposés, mais cette tragédie est entiere.

5) *Cod. MMDCCXI.*

continet omnes Sophoclis tragoedias. Marginalia habent auctorem Demetrium Triclinium, ubi invenies, quae in editis desiderantur. Sed immensi laboris! non semel sex horas continuas legens ne unam quidem voculam, quae aliquid novi ederet, deprehendi. Interlinearia ab initio ad finem usqué continuantur. In Electra notae inter lineas sparsae nonnisi a versu 920. incipiunt, quam paraphrasin lubens descripsissem, si temporis angustiae id permisissent.

6) *Cod. MMDCCCXX.*

Glossae ad marginem adscriptae et inter versus positae haud magni videntur esse momenti; videntur, inquam, nam frustra quid novi quaerendo fessus, hoc deserto, ad alios, qui laetiora promitterent, festinavi, nec scio, utrum omnia, quae in margine sunt notata, jam impressa sint nec ne. Lectio varia non est addita, sed forte hic ibique in textu latet una alterave. Manus est et antiquior et recentior. In eo continentur

Sophoclis Ajax, Electra, Oedipus R.
Euripidis Hecuba et Orestes.

7) *Cod. MMDCCXII.*

interioris notae a Brunckio diligentissime et religiosissime collatus, ita ut mihi nihil quam spicilegium maneret, messem enim auream ille collegit. Ceterum hic ibique est deletus nec lectu facilis. Notas

habet interlineares tribus columnis, quae sese excipiunt, quas lecturus sequi debet. Leguntur in eo

Sophoclis *Ajax*, in quem scholia a versu 678. ad marginem adposita non multa incipiunt.

Ejusdem *Antigone*, quae paucis est instructa glossis; denique

Trachiniae.

8) *Cod. MCXXXV.*

olim Vaticanus, nuper Roma allatus, omnium fere, quos vidi, antiquissimus lectuque difficillimus. Scholia atque glossae inter lineas parca manu sunt sparsa. Literae $\bar{\mu}$ et $\bar{\beta}$ eandem fere habent formam.

Quae manus recentior adspersit, erroribus scatent. Saepius consentit cum Codice Leidensi, quem laudat Valckenaer. In foliis 67. sqq. alia transversim erant scripta. In eo continentur

Euripidis *Hecuba*, *Orestes* et *Phoenissae.*

Forte errores quidam irrepserunt, qui veniam apud judices aequos, quique ipsi, quanto cum periculo ejusmodi nodi solvantur atque explicentur, haud ignorent, forte impetrabunt.

Ceterum vide sis, quae Hase V. Cl. de hoc codice et doctissime disputavit et diligentissime descripsit p. 273 — 277.

9) *Cod. MMDCXLVIII.*

continet Euripidis *Hecubam* cum scholiis atque glossis. $\bar{\alpha}$ et $\overline{\alpha\upsilon}$, $\bar{\eta}$ et $\bar{\iota}$ et $\bar{\varepsilon}$ aegre distinguuntur. Quae excerpsi, documento sunt, eum non infimorum loco esse ponendum.

10) *Cod. MMDCCCXII.*
seculi XIV. continet

Euripidis *Hecubam*, *Orestem* et *Phoenissas* cum scholiis et glossis interlinearibus Thomae Magistri. Quaedam hujus codicis manu inepta atque improba bibliopegi, qui eum ligavit, sunt charta et glutine obducta.

11) *Cod. DCCCXCVI.*
chartaceus, haud unus ex antiquissimis, e bibliotheca Vaticani nuper translatus, fol. 238 constans, in forma 8va, in catalogo Roma misso no. 251. Sub finem codicis multae desunt literae et voces initiales, quas pingere aut oblitus est aut casu quo vel morte impeditus est scriptor. Continentur in eo

1) tractatus de metris sane prolixus, initio mutilus.

2) Euripidis *Hecuba*. Accedunt glossae interlineares, scholia, genus et vita poetae. Est Manuelis Moschopuli, saepe cusa, ut in editione Barnesio-Beckiana.

3) Ejusdem *Orestes* sine titulo.

4) — *Phoenissae*, fol. 129. verso indistincte scriptae, ut oratio prosa.

5) *Cratylus Platonis*, seculi XIV. Hase suspicatur, hoc exemplar non multo post, quam scriptum erat, in scholis Graecorum parvulis inserviisse.

6) Grammatici Ioannis Tzetzae poema.

12) *Cod. MMDCCCXVI.*
ni fallor, olim Vaticanus, qui continet

Euripidis *Medeam* cum interpretatione latina.

13) Praeter hos, quos nominavi, codices

contigit mihi uti codice 2791. olim Puteano, quo continetur

Aeschyli Agamemnon cum Isaaci Casauboni interpretatione interlineari. Accedunt ejusdem notae et observationes eruditissimae. Is codex ipsius Casauboni manu anno 1610. exaratus, jam diu furto ablatus e bibliotheca Regia, tandem ao. 1729. aere regio redemtus est. Antonius Rousselet ecclesiae collegialis et regiae Peronnensis Theologus. (haec scripsit. Maxima lectionum a textu id temporis impresso recedentium pars continet emendationes Stanleji et Canteri. F.)

14) Dux mihi fuit in conferendis Aeschyli fabulis Editio Stanleji Londin. apud Flesher. 1663. impressa, quam D. *Daniel Huetius*, Episcopus Abrincens. domui professae Paris. Soc. Iesu integram vivens donavit 1692. cum nonnullis ad marginem notatis manu Huetii, quae descripsi, quum nescirem, utrum hujus, ut Is. Casauboni, adnotationes jam editae essent.

Nactus tandem sum et passim consului

15) *Recueil formé par Mr. Brunck d'Epigrammes grécques* de toute sorte d'Auteurs en 4 Vol. in fol. Les marges contiennent beaucoup de corrections et des remarques et des conjectures.

Totum complectitur plures libellos, singulos in fol. diligentissime et pulcerrime exaratos. Quaedam fabulae Aeschyli atque Sophoclis ter quaterque sunt descriptae cum lectionibus quibusdam tum nondum vulgatis. Hic ibique textus verba sunt emendata.

Quae omnia sub extremum vitae suae, graecae lectionis pertaesus, cum nihil nisi itineraria legeret, ut, quod ipse professus est, ad magnum, quod suscepturus esset, iter sese praepararet, Schweighäusero V. Cl. dono dedit, e cujus bibliotheca Parisios migrarunt. Plurima eorum, quae ego deprehendi, sunt impressa, nec tamen negaverim, esse quaedam, quae necdum pateant. Epigrammata multis sunt instructa observationibus atque varietate lectionis ad marginem adscripta.

Quamquam ob temporis angustias multa excidi spe, tamen in eo me beatum praedico, quod mihi, qui in primis hoc habebam votis, ut mihi contingeret codices, qui Platonis opera continerent, adire eosque consulere, datum est

16) *Codicem MDCCCVII.* percurrere, qui agmen ducit atque chorum, membranaceum, optimae notae, elegantissime et summa aequalitate atque constantia a prima ad extremam usque literam exaratum, seculi forte IX. aut X. cum notis haud ita multis. Is continet libros *de Republica omnes*, *de Legibus omnes*, *Timaeum*, *Atlanticum*, *Minoa*, *Epinomidem*, *Epistolas XII*, *Definitiones*, *Axiochum*, *Eryxian*, *Sisyphum*, *Clitophontem.* Singula folia binas habent columnas. Codex lectu haud est facilis; jota nunquam subscriptum, sed, quod ejus antiquitatem probat, adscriptum in fine. Nomina loquentium non sunt addita, sed signa ⋈ et ∼, nec id ubique. Voces plerumque continuo sunt scriptae, quo lectio non parum impeditur. ν̄ ἐφελκυστικὸν plerumque additum et sequente consonante

vel medio in contextu. Nullae fere interpunctionis notae. Quae libertas verba pro re nata et conjungendi et solvendi interdum multum confert ad verum loci cujusdam sensum detegendum; falsa enim interpunctio non semel fuit dux caecus, et praestat plane nullam habere quam falsam. In serie argumenti, id quod ex paucis, quae contuli, locis intelligitur, multa obtinet varietas lectionis.

Singulos Platonis dialogos continent codices 1808. 1819. 1811—14. 1807. 3009. 2010. 2110. 1642. 1813. 1040. 1739. 1760. 2755. 2900. 3044. 3054. 1001. 1642. 2111. 2112. 1642. 1810.

Pindari Isthm. continentur in codd. 2403. 2709. 2834.

Nemea 2403. 2709. 2834. 2882.

Olymp. 1631. a. 2403. 2465. 2709. 2774. 2881. 2782. a. 2786. 2820. 2834. 2861.

Pythia 2403. 2465. 2709. 2774. 2783. 2834. 2882.

Theocriti opera in codd. 2596. 2721. 2722. 2726. 2758. 2763. 2781. 2786. 2812. a. 2831. 2832—35. 2884. 2998. 3026.

Dionysii Halicarn. Antiquitt. 1654. 1655. 2933.

De structura orat. 1650. 1711. 1744. 1797. 1798. 1799. 2551. 2720. 2918. 2926. 2986.

Ars rhetor. 1656. 1141.

De antiquis oratt. 1657. 1742. 1800. 2131. 2847.

His colophonem addam:

Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Scr. Servestae a. d. XX. Februar. MDCCCXIII.

M. GODOFR. FAEHSE.

CONSPECTUS SECTIONUM

QUO SESE EXCIPIUNT ORDINE.

Varietas lection. scholia et glossae Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Prometh. Vinct. p. 1—67
Var. lection. in eundem seorsim excusa . 68—78
Var. lection. Cod. MMDCCLXXXII. in eund. 78—84
Huetii notae marginal. in eund. . . 85—87
Variet. lection. in eund. ex schedulis Brunckii 88—90
Variet. lection. cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Sept. adv. Theb. 91—101
Variet. lect. cod. MMDCCCLXXXVI. in Sept. 102—109
Variet. lect. Cod. MMDCCLXXXVII. — 110—117
Huetii emendationes — 118—119
Variet. lection. Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Persas 120—126
Scholia in Pers. 127—132
Variet. lection. Cod. MMDCCCLXXXVI. — 133—138
Huetii Adnotation. in Pers. 139—140
Huetii Adnotationes in Aeschyli Agamemnonem 141—144
Isaaci Casauboni Adnotationes in Aeschyli Agamemnonem 145—154
Huetii Adnotationes in Aeschyli Choephoras 155—157
Varietas lection. Cod. MMDCCLXXXII. in Aeschyli Eumenides 158—161
Huetii Adnotationes in fabulam eandem . 162—163
Varietas lection. in Aeschyli Suppl. . . 164—166
Huetii Adnott. in fabul. eand. 167—169
Chororum descriptio ex Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Prometh., Sept. et Pers. . 170—184

Glossae Cod. MMDCCLXXXVII. in Sophoclis Oedip. R. p. 184—235
Variet. lection. Cod. MMDCCXCIV. in eund. 236—237
Variet. lection. Cod. MMDCCLXXXVII. in eund. seorsim excusa 238—241
Brunckii Adnotation. in eund. . . . 242—244
Cod. MMDCCCXX. in eund. . . . 244
Variet. lection. Cod. MMDCCCLXXXVI. in Sophoclis Oedip. Col. 245—249
Variet. lection. Cod. MMCDCCLXXXVI. in Sophoclis Oedipum 249
Variet. lection. et Glossae Cod. MMDCCXCIV. in Sophoclis Electram 250—252
Variet. lection. Cod. MMDCCXI. in eand. . 253—255
Cod. MMDCCCXX. in eand. 255
Brunckii Adnotation. in eand. 255
Variet. lection. et Glossae Cod. MMDCCCXII. in Sophoclis Antigon. 256—257
Cod. MMDCCCXI. in eandem 257
Brunckii Adnotation. in eand. 257—258
Glossae Cod. MMDCCXCIV. in Sophocl. Ajacem 259—264
Glossae Cod. MMDCCCXX. in eund. . . 265—267
Glossae Cod. MMDCCCXI. in eund. . . 267—268
Cod. MMDCCCXII. in eund. 268—269
Cod. MMDCCCLXXXVI. in eund. . . . 269
Cod. MMDCCCLXXXVI. in Sophoclis Philoctet. 269—270
Brunckii Adnotation. in eund. 270
Cod. MMDCCLXXXVII. in Sophocl. Trachinias 270
Cod. MMDCCCLXXXVI. in easd. 270
Variet. lection. et Glossae Cod. MCXXXV. in Euripid. Hecubam 273—277
Variet. lect. Cod. MMDCXLVIII. et MCXXXV. in eandem 277—288
Variet. lection. Cod. MCXXXV. in Euripid. Orestem 289—292
Variet. lection. Cod. MCXXXV. in Euripid. Phoenissas 293—294
Animadversiones Cod. MMDCCCXVI. in Euripid. Helenam 295—296
Varietas lection. Cod. MDCCCVII. in Platon. Libros de Republ. 299—301
De Legibus librr. 301—306

In Timaeum p. 306—308
In Minoa 308
In Epistolas 308—310
In Axioch. et Definitt. 310
Observatt. Criticae in Aeschyli Prometh. Vinct. 315—316
In Aeschyl. Sept. adv. Theb. . . . 316—318
In Aeschyl. Persas 318
In Aeschyl. Supplices 318—321
In Aeschyl. Agamemnonem . . . 321—324
In Aeschyl. Choëphoras 324—327
In Aeschyl. Eumenides 327—328
In Sophoclis Oedipum Regem 331
In Sophocl. Oedip. Col. 331—332
In Sophocl. Electram 332
In Sophocl. Trachinias 333—334
In Sophocl. Ajacem et Philoct. 334
In Euripidis Hecubam 337
In Euripidis Orestem 337—338
In Euripid. Phoenissas 338—339
In Euripid. Medeam 339
In Euripid. Hippolytum 339—341
In Euripid. Alcesten 341
In Euripid. Andromachen 341—342
In Euripid. Supplices 342—343
In Euripid. Iphigeniam in Aul. . . . 343—344
In Euripid. Iphigen. in Taur. 344
In Euripid. Bacchas 344—346
In Euripid. Cyclopem 346
In Euripid. Heraclid. 346—348
In Euripid. Helenam 348—349
In Euripid. Ionem 349—350
In Euripid. Herculem Furent. . . . 350—351
In Euripid. Electram 352
In Platonis Euthyphron. Criton. Phaedon. . 355—357
Theagen, Theaet. Sophist. 358—368
Euthydem. Protagor. Cratyl. . . . 368—370
Gorgiam, Phileb. Alcibiad. I. et II. . . 371—373
Menexen. 374
In L. de Republ. I. III. IV. V. VI. VII. VIII. 375—380
In L. de Legibus II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XII. 381—393
In Epinom. Timaeum utrumque, Critiam, Parmenid. Hippiam maj. 394—396
In Epistol. II. III. VII. VIII. et Axioch. . 396—398

In Scholia in Pindari Ol. I. v. 84. 85. 105. 114. 129. 131. p. 401—402
In Schol. in Pind. Ol. II. III. V. VII. VIII. IX. X. XII. XIV. 402—404
In Pyth. II. IV. 404
In Nem. I. V. IX. 404—406
In Isthm. IV. V. VI. VII. 406—408
In Dionys. Halicarnass. Antiquitt. II. III. V. VI. IX. 408—414
De Lysia, Isocrate, Platone judic. . . 414—416
In Hesychii Lexicon T. I. p. 95. 127. 133. 170. 217. 246. 269. 335. 338. 343. 362. 366. 426. 528. 555. 643. 645. 419—421
651. 658. 674. 894. 972. 985. 1083. 1092. 1110. 1126. 1134. 1151. 1157. 1162. 1244. 1250. 1262. 1265. 1279. 421—425
1295. 1329. 1345. 1420. 1449. 1479. 1489. 1558. 1624. 1667. 1674. 1721. 1725. 1731. 426—427
T. II. p. 21. 22. 38. 71. 173. 620. 642. 696. 717. 721. 841. 843. 1108. 1132. 1151. 1164. 1170. 1171. 1400. 1437. 1526. 1530. 1557. 1565. 427—431
In Vellej. Patercul. 437—443
In Caj. Suetonii Iul. Caesar. Octav. et Tiber. 443—450
In Horat. Flacc. 455—456
In Tit. Livium 459—462
In Tacitum 463—464

Libri sequentes librariae Weidmanniae Lipsiae sumtibus sunt editi coemtive pretiisque quae indicavimus venduntur.

Aeschyli Dramata, quae supersunt, et deperditorum Fragmenta. Graece et Latine. Recensuit et brevi annotatione illustravit Frid. Henr. *Bothe.* 8. maj. 1805. charta impress. 2 thlr. 18 gr.
— — Idem liber, charta script. 4 thlr.
*— — Idem liber, charta belg. 6 thlr.

Αἰσώπου Μῦθοι. Die Fabeln des *Aesop.* Zum Gebrauche der Schulen mit zweckmässigen meist grammatischen Anmerkungen und einem Griechisch-Deutschen Wortregister versehen von Dr. H. F. M. *Volger.* 8. 1811. Charta impress. 15 gr.
— — Idem liber, charta script. 18 gr.

Anacreontica. Graece. Recensuit notisque criticis instruxit Frid. Henr. *Bothe.* 8. min. 1805. charta anglica. 16 gr.
*— — Idem liber, charta pergam. (Velin). 1 thlr. 4 gr.

Aristophanis Comoediae, auctoritate libri praeclarissimi saeculi decimi emendatae a Phil. *Invernizio.* Accedunt criticae animadversiones, scholia graeca, indices et virorum doctorum adnotationes. Vol. I. et II. 8 maj. 1794. 4 thlr. 12 gr.
*— — Idem liber, Vol. I. et. II., charta belgica opt. 7 thlr.
— — Idem liber, Vol. III. IV. et V. Commentarios interpretum complexum Vol. I. II. et III. Curavit Christ. Dan. *Beck.* c. tab. aenea. 8 maj. 1809—1811. Charta script. 10 thlr. 16 gr.
*— — Idem liber, charta belg. opt. 19 thlr.

Etiam sub titulo:

Commentarii in *Aristophanis* Comoedias. Collegit, digessit, auxit C. D. *Beckius.* Vol. I. II. et III. Prolegomena. Commentarii in Plutum, Nubes, Ranas et Aves. Cum tabula aenea. 8 maj. 1809—1811.

Bastii, Frid. Iac., Epistola critica ad virum clariss. J. F. *Boissonade*, super *Antonino Liberali*, *Parthenio et Aristaeneto.* Cum *Auctoris* emendatt. et additamentis manuscriptis e lingua Gallica in Latinam versa a Car. Alb. *Wiedeburg.* Cum tab. aeri incisa. Accedit Appendix, quam ex schedis *Bastianis* partim latine vertit cumque suis notis et indicibus edidit G. H. *Schäfer.* 8 maj. 1809. Charta impress. 1 thlr. 16 gr.
— — Idem liber, charta script. 1 thlr. 20 gr.
— — Idem liber, charta meliori. 2 thlr. 4 gr.

Bos, Lamberti, Ellipses graecae. Cum priorum editorum suisque observationibus edidit Godofr. Henr. *Schäfer.* 8 maj. 1808. charta impr. 3 thlr. et 3 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta script. 4 thlr. 12 gr.

Dionysii, Halicarn., de Compositione verborum Liber. Recensuit ac priorum editorum suasque notas adiecit Godofr. Henr. *Schäfer.* Accedunt *eiusdem* Meletemata critica in *Dionysii* Halic. artem rhetoricam. 8 maj. 1808. Charta impress. 3 thlr.
— — Idem liber, charta script. gallica. 4 thlr.
*— — Idem liber, charta membran. (Velin). 6 thlr. 16 gr.

Eichhorn, Io. Godofr., antiqua historia ex ipsis veterum scriptorum Graecorum narrationibus contexta. IV. Tomi. 8 maj. 1811. 1812.

Etiam sub titulis sequ. separatim venduntur:

Eichhorn, Io. Godofr., antiqua *Asiae* historia, ex ipsis vet. script. Graecorum narrationibus contexta. 8 maj. 1811. 2 thlr. 12 gr.

— — antiqua *Africae* historia etc. 8 maj. 1811. 1 thlr.

— — antiqua *Graeciae* historia etc. 8 maj. 1811. 1 thlr. 20 gr.

— — antiqua *Italiae* historia etc. Pars 1. 2. 8 maj. 1811. 1. 12.

Epistolae Parisienses, in quibus de rebus variis, quae ad studium antiquitatis pertinent, agitur. Editae a Prof. G. G. *Bredow*. 8 maj. 1812. Charta impress. 1 thlr. 6 gr.

— — Idem liber, charta script. 1 thlr. 12 gr.

*— — Idem liber, charta membranacea. 1 thlr. 20 gr.

Hoogeveen, Henrici, Doctrina particularum linguae graecae. In epitomen redegit Chr. Godofr. *Schütz*. Editio secunda, auctior et emendatior. 8 maj. 1806. charta impr. 2 thlr. 6 gr.

— — Idem liber, charta script. 2 thlr. 18 gr.

Isocratis Panegyricus, recensuit, animadversionibus illustravit D. S. F. N. *Morus*. Editio tertia auctior. 8. maj. 1804. 16 gr.

*— — Idem liber, charta belg. opt. 1 thlr.

Nicolai Damasceni Historiarum Excerpta et Fragmenta, quae supersunt. Graece. Nunc primum separatim edidit, versionem latinam duplicem, alteram Henr. *Valesii*, hinc inde emendatiorem, alteram in locos plerosque Hugonis *Grotii*, notas integras H. *Valesii* aliorumque virorum doctorum undique collectas et suas, nec non testimonia veterum ac recentiorum de Nicolai vita scriptorumque notitia adiecit Io. Conr. *Orellius*. Accedit Dissertatio de Nicolao Damasceno gallice scripta auctore *Sevin*. 8 maj. 1804. 1 thlr. 12 gr.

— — Idem liber, charta anglica. 2 thlr. 8 gr.

*— — Idem liber, charta belgica. 2 thlr. 16 gr.

Eiusdem libri *Supplementum*, continens annotatt. et emendatt. Diamantis *Coray*, Frid. *Creuzeri*, Io. *Schweighäuseri*, Henr. *Bremii*, Iac. *Ochsneri* et aliorum, quibus suas adscripsit Io. Conr. *Orellius*. 8 maj. 1811. Charta impressoria. 15 gr.

— — Idem liber, charta anglica. 21 gr.

*— — Idem liber, charta belg. opt. 1 thlr.

Sapphus, Lesbiae, Carmina et Fragmenta. Recensuit, commentario illustravit, schemata musica adiecit et Indices confecit Henr. Fr. Magnus *Volger*. 8. 1810. Charta script. 1 thlr.

— — Idem liber, charta meliori. 1 thlr. 6 gr.

*— — Idem liber, charta membran. (Velin). 1 thlr. 16 gr.

Sophoclis Dramata, quae supersunt, et deperditorum Fragmenta. Graece et Latine. Denuo recensuit et Rich. Franc. Phil. *Brunckii* annotatione integra, aliorum et sua selecta illustravit Frid. Henr. *Bothe*. II Voll. 8. maj. 1806. charta impress. 6 thlr.

— — Idem liber, charta script. gallica. 8 thlr.

*— — Idem liber, charta belg. opt. 12 thlr.

Sophoclis Ajax Lorarius. Graece. Cum scholiis et commentario perpetuo edidit Christ. Aug. *Lobeck*. 8 maj. 1809. Charta impress. 1 thlr. 16 gr.

— — Idem liber, charta script. 2 thlr.

*— — Idem liber, charta membran. (Velin). 3 thlr.

VARIETAS LECTIONIS

SCHOLIA ET GLOSSAE

IN

AESCHYLI TRAGOEDIAS.

AECHYLI PROMETHEUS VINCTUS.

SCHOLIA COD. MMDCCLXXXVII.

EDIT. STANLEII. LONDINI MDCLXIII.

vs. 1. Schol. *α.* *Τηλουρὸν πέδον. τὸν Καύκασον λέγει* — sub finem: *ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν* (*γράφεται τὸ ὕψος*) *ἀφ' ȣ̂ πόῤῥω τὶς ὁρᾶν δύναται.*

Ἐπὶ πολὺ διῆκον (*γρ. ἐπιπολὺ*).

Πέδον. τὸ ὄρος τȣ̂ Καυκάσȣ.

— *β.* *Τηλουρὸν. ὑψηλὸν — ἢ διὰ τὸ ὕψος. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐν τῷ Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα* (sine *ȣ̂*) *πρὸς* (sine *ἀλλὰ*) *τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι* (pro *τέρμασι*) *δὲ τȣ̂ Ὠκεανȣ̂ καὶ ȣ̓κ ἀλλαχȣ̂, ὡς ἀπὸ τῶν — συμβαλεῖν.*

Ἔστι. γρ. ἔνεστι.

— 2. *α.* *Σκύθην ἐς οἶμον. ἤγȣν τὴν Σκυθικὴν ὁδόν.* — sub finem *ὁ τόπος ἐκεῖσε* (*γρ. ἐκεῖνος*).

— 5. *α.* *Λεωργὸν. τὸν Προμηθέα λέγει τὸν ὀφείλοντα γενέσθαι ἔργον λαȣ̂* (*γρ. λάων ἤτοι λίθων, οἱονεὶ τὸν ἄξιον λευσθῆναι*) *οἱονεὶ τὸν ἄξιον*

λιθασθῆναι· ἢ οἱονεὶ ἔργον ἔχοντα τοῖς λαοῖς ἀπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ὄργια καὶ μυστήρια (γρ. ἔργα καὶ βȣλεύματα) — μυθεύεται γὰρ τȣ̀ς λίθȣς πλάσαι τȣ̀ς ἀνθρώπȣς (γρ. ȣ̂τος γὰρ μυθεύεται πλάσαι τὸν ἄνθρωπον).

vs. 7. α. Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος. ταῦτα πρὸς ἐρεθισμὸν — ἀνασκολόπισιν. ἶσον δὲ τȣ̂το, ὡς εἰ ἔλεγεν, ὅτι τὸν σὸν κόσμον καὶ καλλωπισμὸν ἀφείλετο. ὁ γὰρ Προμηθεὺς κλέψας τὸ πῦρ ἀπὸ τȣ̃ Διὸς, ἄγνωστον ὂν πρὶν τοῖς ἀνθρώποις παρέσχεν, ὡς ἂν δι' αὐτȣ̃ τὰ πάντα ἐργάζωνται (suprascr. ἐργάζοιντο). τῆς τοιαύτης γȣ̂ν ἁμαρτίας ἐνδέχεται αὐτὸν δȣ̂ναι δίκην.

Ἄνθος δὲ λέγει (γρ. φησὶ) τὸ πῦρ, διὰ τὸ ἐν τῷ ἀνάπτειν οἷον ἀνθεῖν, ἔπειτα δὲ μαραίνεσθαι.

— 10. Διὸς τυραννίδα. σημείωσαι, ὅτι τὸ τύραννος ὄνομα βασιλικὸν ἦν τοῖς παλαιοῖς, νῦν δὲ βλασφημεῖται, ὥσπερ καὶ τὸ χυδαῖοι ἀντὶ τȣ̃ πεπληθυσμένοι πάλαι λεγόμενον· νῦν δὲ ἀντὶ τȣ̃ ȣ̀δαμινοὶ, πολλοστοί. ȣ̀χ ὡς πάλαι ὁ ἔνδοξος ἢ πολὺς, ἀλλ' ὁ μηδὲν ὤν. ὠμὸς ȣ̀χ ὁ στεῤῥὸς, ἀλλ' ὁ φαυλότατος νῦν. ἐξαίσιον τὸ ἔξω τȣ̃ αἰσίȣ ἤγȣν τȣ̃ δικαίȣ· νῦν δὲ ἀντὶ τȣ̃ μέγα καὶ ξυνόν.

— 12. α. Κράτος Βία τε σφῶϊν. ἡ μὲν παρὰ τȣ̃ — ὅμως ȣ̂ν ἀναγκαῖον — ἤτοι παραβλέπειν (suprascr. παραβλέπεσθαι).

— 17. Ἐξωριάζειν. ἔξω ὥρας τιθέναι καὶ ἀφροντιστεῖν καὶ ἀποβάλλειν, ἔξω φροντίδος ποιεῖν, ἀποῤῥίπτειν.

vs. 18. α. Τῆς ὀρθοβέλου Θέμιδος. τῆς ὀρθὰ καὶ δίκαια βουλευομένης δικαιοσύνης, ἢ ὑψηλῶς βουλευομένης, τῆς ὑψηλ. . τῆς ὑψηλὰ βουλευομένης καὶ ὀρθά.

— 21. Ἵνα. τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα καὶ ἀντὶ τοῦ καθά· τὸ ᾗ καὶ ἀντὶ τοῦ καθὰ καὶ ἀντ . . . (deest aliquid, forte ἀντὶ τοῦ ἵνα)· εὑρίσκεται γοῦν τὸ ἵνα . . . (deest iterum vox quaedam, forte ὅμοιον) τῷ ᾗ ἀντὶ τοῦ ὅπου καὶ λαμβάνεται ἀντ᾽ αὐτοῦ.

— 22. Σταθευτὸς ἀπὸ τοῦ ἵστημι, στήσω, καὶ τοῦ εὕω τὸ φλογίζω· ὁ ἐν τῷ ἵστασθαι φλογιζόμενος. Ἀττικὴ ἡ λέξις. ἤγουν τὸ κατ᾽ ὀλίγον ἐψυγμένον. καθὰ παρὰ κοινοῖς ἕψεται.

— 24. Ποικιλολείμων τις οὖσα καὶ ποικιλείμων ἢ ἡ ἔχουσα ποικίλα εἵματα καὶ ἱμάτια.

— 25. Πάχνην θ᾽ ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν. τὴν ἐν νυκτὶ γενομένην πάχνην, ἤγουν ὅτι ἡ πάχνη κατὰ τὴν νύκτα γίνεται.

Ἑῴαν. τὴν ὑπὸ τὴν ἕω.

Ἑῴαν. πρωϊνήν. εὔδηλον. (Quam vocem Hesych. in Εὐδείελον de vespere dictam habet. cf. quae ibi disputantur.)

— 27. Ὁ λωφήσων. φασὶν, ὅτι μετὰ τὸν γενόμενον Ἡρακλέα (γρ. Ἡρακλῆν) πρὸς τὸ καθάραι — τὴν γῆν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ στελλόμενον καὶ πρὸς πᾶν μέρος τῆς γῆς πορευόμενον — καὶ βέλει τὸν γύπα διωσάμενον (pro φονευσάμενον) ἐλευθερῶσαι τὸν Προμηθέα τοῦ (noster habet ἐκ τοῦ) ἀποκείρεσθαι τὸ ἧπαρ αὐτοῦ καὶ μέντοι καὶ ἀπολῦσαι. Ἐνταῦθα con-

tinuat *ὃν τὸν Ἡρακλέα αἰνιττόμενος λέγει, ὅτι ὄπω γεγένηται, ὁ παύσων σὲ τῆς ταλαιπωρίας* (*γρ. τιμωρίας*).

vs. 31. *Ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ. τοῦτό φησιν, ἀνθ' ὧν σὺ ἔπραξας τολμηρῶς, φρουρήσεις καὶ φυλάξεις καὶ τηρήσεις ταύτην τὴν —.*

— 34. *α. Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες. χαλεπαὶ γὰρ — ἢ ἀμετάτρεπτοι* (pro *ἀμετακίνητοι*) *καὶ ἀμετάκλιτοι —.*

Παραιτοῦμαι τὸ συγγνώμην αἰτῶ, ὡς Ἀριστείδης· παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα. δυσπαραίτητος δὲ κριτὴς, ὁ εἰς συγγνώμην δύσκολος.

— 36. *Εἶεν. Ἀττικὸν ἐστὶν ὁμοῦ καὶ ῥητορικόν· χρῶνται γὰρ τούτῳ οἱ ῥήτορες ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμοῦ καὶ ἐπιγραφῆς. ὅταν γὰρ μέλλωσι δύο τινὰς ὑποθέσεις εἰπεῖν ἀλληλινδέτους* (an *ἀλλήλως ἐνδέτους? ἀλληλοσυνδέτους?*) *καὶ συνεχεῖς, πληρώσωσι δὲ τὴν μίαν ὑπόθεσιν καὶ τῆς ἑτέρας κατάρξασθαι μέλλωσι, τιθέασι τὸ εἶεν, ὡς ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμοῦ καὶ ἐπιγραφῆς τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συνεχῶς ὑποθέσεως. κεῖται δὲ τὸ εἶεν ἀντὶ τοῦ καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐχέτωσαν.*

— 39. *Τὸ συγγενές τοι δεινόν. ὁ Ἥφαιστός φησιν, ὅτι ἰσχυρὸν καὶ βίαιον ἡ συγγένεια, καὶ ἡ ἐκ πάλαι — ὅτι ἀληθῶς λέγεις ταῦτα.*

— 40. Iam pergit: *Τὸ δὲ ἀνηκουστεῖν τῆς* (suprascr. *τῶν*) *τοῦ πατρὸς Διὸς κελεύσεως* (suprascr. *κελεύσεων*) *δυνατόν ἐστι πῶς;*

Τὸ συγγενές τοι. γρ. τε.

vs. 41. Οἷόν τε; πῶς. γρ. οἷόν τε πως;

— 42. α. Αἰεί τε δὴ νηλὴς σύ. πρὸς τὸν Δία — τὸ γὰρ Κράτος, ἤτοι ἡ ἐκ τῦ Διός. γρ. ἡ τῦ Διός.

— 45. α. Ὦ πολλὰ μισηθεῖσα. ἐνταῦθα μὴ — ἦν αἰτία τῦ δεθῆναι τὸν Προμηθέα, ἀλλ' ἡ τῦ Διὸς προσταγὴ, φησὶ, τὴν — ὑ γάρ ἐσθ' αὕτη ἡ σὴ τέχνη —.

— 49. α. Ἅπαντ' ἐπράχθη. ἅπαντα, φησὶν, ἐτυπώθησαν καὶ ὡρίσθησαν καὶ ἐπράχθησαν ἀπὸ τῶν μοιρῶν πλὴν τῦ κοιρανεῖν τῶνδε· ἤγυν ἄρχειν αὐτῶν. ἢ τὸ πλὴν ἀντὶ τῦ ὁμῶς· καὶ ἐστὶν ὕτως· πάντα ὑπὸ τῶν μοιρῶν μὲν ὁρίζονται· ὁμῶς δὲ οἱ θεοὶ ἄρχυσι καὶ ὁρίζυσι τὴν τύτων ἔχειν πρᾶξιν. Ad vocem ἄρχυσι ad marginem addita sunt: Ἅπαντα, φησὶ, τοῖς θεοῖς πέπρακται καὶ τετέλεσται καὶ τέλειά εἰσι πλὴν τῆς κοιρανίας· αὕτη γὰρ ἄδηλος τοῖς θεοῖς πλὴν τῦ Διός· ἢ ὕτως, ὃ καὶ κρεῖττον· ἅπαντα τοῖς θεοῖς δέδοται τὰ καλὰ πλὴν καὶ χωρὶς τῦ ἄρχειν ἑαυτῦ καὶ μὴ ἔχειν τινὰ τὸν δεσπόζοντα· διὸ ἐπάγει, ὡς ὐδεὶς ἐλεύθερος εἰ μὴ Ζεύς.

— 50. Ἐλεύθερος γὰρ ὔτις ἐστὶ πλὴν Διός· ἐλεύθερος δὲ, ἤτοι μὴ ἀγόμενος ὑπ' ἄλλυ, ὔτις ἐστὶ χωρὶς τῦ Διός. Τῦτο δὲ λέγεται, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ ἄρχυσι μὲν, ἀλλ' ἄνευ τῆς Διὸς βυλῆς ὐδεὶς δύναταί τι ποιῆσαι. Οἷς συγκατατιθέμενος καὶ ὁ Ἥφαιστός φησιν· ἔγνων, ὅτι ὕτως ἔχει τὰ τῶν θεῶν, καὶ ὐκ ἀντιλέγω· πρὸς ὃν τὸ Κράτος

φησί· ȣ̓ σπεύδεις λοιπὸν δεσμῆσαι τὸν Προμηθέα, ἵνα μὴ πατὴρ ἴδῃ σὲ βραδύνοντα καὶ ἀμελȣ̃ντα τῶν αὐτȣ̃ πράξεων.

vs. 53. β. Ὡς μή σ' ἐλιννύοντα. ἀπὸ τȣ̃ ἐλίσσω καὶ τȣ̃ ἀνύω. εἰώθασι γὰρ οἱ μέλλοντες ἀνύσαί τι, ἀνασκοπεῖν πρῶτον καὶ οἷον ἐμβραδύνειν.

— 54. Ψάλια. ȣ̓χὶ ἧλοι, ἀλλ' ἕτερά τινα σιδήρια, εἶδος ἔχοντα τοιȣ̃τον, ὥστε ἁρμόσαι τῇ μασχάλῃ καὶ εἰς ἄλλο μέρος τȣ̃ σώματος. λέγονται δὲ ψάλια κυρίως τὰ χαλινὰ τῶν ἵππων.

— 57. Περαίνεται δὲ κ' ȣ̓ ματᾷ τȣ̃ργον τόδε. ἀρξάμενος δὲ δεσμεῖν τὸν Προμηθέα ὁ Ἥφαιστός φησι· ἰδȣ̀ πράττεται τὸ προστεταγμένον καὶ ȣ̓κ ἀναβάλλεταί μοι τόδε τὸ ἔργον, καὶ ἀσφαλῶς καὶ ȣ̓ μάτην ἐργάζεταί μοι ἡ δέσις.

— 59. Δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον. Δεινὸς ὢν εἰς τὸ νοῆσαι φαίνῃ καὶ παντοίας εὑρῆσαι μηχανάς· ἢ μηχανικὸς ὢν ὁ Προμηθεὺς, εἰ μὴ στεῤῥῶς προσηλώθῃ, λύσεως μηχανὴν εὑρήσει.

— 60. Ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως. ὁ Ἥφαιστος ὅτι φησὶ ȣ̓́τος ὁ σιδηρȣ̃ς δεσμὸς ἀσφαλῶς ἡρμόσθη καὶ ἐνεπάγη. τὸ δὲ τȣ̃ Διὸς Κράτος φησὶ πρὸς αὐτὸν, καὶ ταύτην τὴν σιδηρᾶν ὠλένην ἤγȣν τὸν κρίκον (γρ. κίρκον. Illud Pollux dicit ποιητικόν I. 94. p. 65.) περόνησον ἀσφαλῶς· ἵνα δεινὸς ὢν εἰς τὸ νοῆσαι καὶ ἐφευρεῖν τέχνας, νοήσῃ καὶ μάθῃ ἐλάττων δὲ (l. καὶ) ἐπιδεέστερος ὢν τȣ̃ Διός. εἶτα ὡσανεὶ βεβαιῶν ὁ Ἥφαιστος, ὅτι

ἀσφαλῶς αὐτὸν προσέδησε, φησὶ, πλὴν ἕνεκα τούτου ὐδεὶς ἂν μέμψαιτό μοι δικαίως, ὡς μὴ καλῶς αὐτὸν προσηλώσαντι.

vs. 61. Καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς. Πόρπαξ ὐχ ὁ ἧλος, ἀλλ' ἄλλο σίδηρον κατεσκευασμένον.

— 64. α. Ἀδαμαντίνου νῦν σφηνός. — ἤτοι ἐξοχὴν περόνην pro πετρίνην, et in fine περὶ τοὺς τῆς καρδίας τόπους.

— 69. α. Δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη. ἀναγκαῖόν ἐστι — in fine τὸ δέ, φησὶ πρὸς αὐτὸν, ὄντως δὴ καὶ κελεύσω σοὶ τοῦτο καὶ σὺν τῷ κελεῦσαι κραυγάσω, ἐν βάθει τὸν κρίκον περόνησον.

— 76. α. Ἐῤῥωμένως νῦν θεῖνε. τοῦ Ἡφαίστου εἰπόντος, ὅτι καλῶς ἤδη πέπρακται τὸ ἔργον ἅπαν καὶ ὁ Προμηθεὺς — ἀρκούντως τῷ βάθει τοὺς κίρκους ἐνέβαλες —.

— 77. α. Ὡς οὑπιτιμητής γε. καλῶς, φησὶ, — ἢ ὁ ζημιωτὴς καὶ ὁ εὐθυνητής (εὐθυντής). ταῦτα δὲ λέγοντος — φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἥφαιστος ἀγρίου πεποιημένου (γρ. καὶ εὐτραπέλου) — ἀναιδοῦς, ὅτι ἁρμόζει τῇ μορφῇ σου καὶ προσήκοντα ταύτῃ τυγχάνει τὰ τραχέα ῥήματά σου — σὺ γίνου μαλθακὸς καὶ χαῦνος· ἐμὲ δὲ ἕνεκα — μὴ ἐπονείδιζε, qua voce scholion finitur.

— 81. β. Στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει. ὑποχωρῶμεν, συμβουλευτικὸν, ἐπεὶ ποσὶ καὶ χερσὶ τὰ δεσμὰ ἔχει, τουτέστιν ἅπαν τὸ σῶμα προσήλωται, ἀναχωρῆσαι χρεία.

vs. 82. *Ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε· καὶ καταφρόνει τοῦ Διὸς καὶ κλέπτων* sine *ἐνταῦθα — τοῖς ἀνθρώποις. τί* (pro *πῶς*) *δύνανταί σε οἱ ἄνθρωποι ἐλευθερῶσαι τοῦ δεσμοῦ τοῦδε* (suprascr. *τῶν δεσμῶν τῶνδε*) — *ποίῳ τρόπῳ ἐλευθερωθήσῃ τούτων τῶν δεσμῶν — ὄνομα, οὐκ ἐνόησε* pro *προενόησε* —.

— 85. *Ψευδωνύμως. πᾶν εὐφυῶς ἐτυμολογεῖται τὸ τοῦ Προμηθέως ὄνομα. Προμηθεὺς γὰρ ὁ προορῶν τὰ μήδεα καὶ τὰ βουλεύματα· καὶ τροπὴ τοῦ δ εἰς τὸ θ.*

— 86. *Καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ Προμ.* Schol. *β. Χρεία γάρ σοι ἀνθρώπου συμβουλευομένου, τίνι τρόπῳ ἐκβληθῇς.*

— 88. *α. Ὦ δῖος αἰθήρ.*

Ἁρμοζόντως — μὴ εὐθὺς — προμαρτύρεται τὸν αἰθέρα — καὶ τὸν ἥλιον, τὰν θερμὴν φύσιν — καὶ ἐγὼ θεὸς ὢν τάχα· ἀλλάσσει δὲ αὖθις pro *εὐθὺς — ἐπ᾽ ἐμοὶ ὁ νέος ἡγεμὼν τῶν θεῶν* —.

— 98. *Αἶ αἶ* habet Stanlej. sed fuit *φεῦ, φεῦ.* Scholiast. habet *φεῦ, φεῦ, στενάζω.*

— 85. *α. Τέχνης.* Huetius correxit *τύχης.*

— 83. *Συλῶν, ἐφημέροισι προστίθει.* (*ἐφήμεροι*) *κυρίως λέγονται οἱ κώνωπες, οἵτινες ὄντες ἔσωθεν τοῦ πίθου ζῶσιν. ἀποσκεπάσαντας δὲ τὸν πίθον καὶ ἰδόντας αὐτοὺς τὸ φῶς* (?) *οὐκέτι ζῶσιν. ἐξ αὐτῶν δὲ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἄνθρωποι.*

vs. 88. Ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί. οἱ ἄνεμοι κατὰ μὲν Ἀναξαγόραν ἐκ τῆς γῆς γίνονται· καθ' Ὅμηρον δὲ πρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων. ἀλλ' ὁ μὲν Ἀναξαγόρας τὸ ὑλικόν φησι αἴτιον τῶν ἀνέμων· Ὅμηρος δὲ ποιητικόν· μᾶλλον δὲ ἀμφό-
α
τεροι, τό τε ὑλικὸν καὶ τὸ ποιητικόν. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ λέγειν ἐνιαχοῦ τοὺς ἀνέμους ἰκμὰς, ἤτοι ἰκμάδεις καὶ καθύγρους, τὸ ὑλικὸν αὐτῶν αἴτιον λέγειν (λέγει?) τὴν ἰκμάδα καὶ δρόσον· ἐκ δὲ τοῦ λέγειν αὐτοὺς ὁρμᾶν πρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων, τὸ ποιητικόν φησι αἴτιον. ἰκμὰς γὰρ λεπτυνθεῖσα ἀὴρ γίνεται· ἀὴρ δὲ ἔτι ἀναχθεὶς καὶ λεπτυνθεὶς, πνεῦμα.

— 90. Ἀνήριθμον γέλασμα.

Schol. α. καλῶς εἶπε — ὥσπερ γὰρ ἐκεῖσε διαχέονται καὶ εὐρύνονται εὐρύτητα ποιοῦντες τῶν σωμάτων αὐτῶν — αἵματος καὶ συστελλομένου — .

Γελᾷ γαλὴν ἡ θάλασσα (f. γαληνὴ θάλασσα aut γαληνὴ ἡ θάλασσα). ἐγέλασε τὸ ἔαρ.

— 100. Χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.

ἀντὶ τοῦ — ἐκ Τροίας ἀπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη ἀντὶ τοῦ ἀπετέλεσε.

— 101. α. Καίτοι τί φημι;

ἀποδυρόμενος ὁ Προμηθεὺς καὶ ὡσανεὶ — ἐρωτᾷ, πότε ἥξει αὐτῷ ἐλευθερία — τὰ μέλλοντα δέ μοι νεωστὶ συμβήσεσθαι οὐδ. βλάβην κοιμίσουσί μοι perperam. Addit: χρὴ δὲ ἑκάστῳ ὑπομένειν τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ τύχην καὶ μοῖραν ὥσπερ κἀμοί· ὑπομένω δὲ ὡς λίαν γινώσκων τὸ τῆς ἀναγ-

κης σθένος (γράφεται, ὅτι τὸ τῆς ἀνάγκης σθένος, ἤγουν ἡ δύναμις τῆς εἱμαρμένης ὃ καταμάχητός ἐστι καὶ ἀήττητος) ἤγουν τὴν δύναμιν τῆς εἱμαρμένης καὶ ἀκαταμάχητον οὖσαν καὶ ἀήττητον. ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὔτε σιγᾷν δύναμαι τὰς τύχας· ἀλγῶ γάρ· οὔτε μὴ σιγᾷν, ἤτοι λαλεῖν· εὐλαβοῦμαι γὰρ τὸν Δία· ἐγὼ γὰρ παρασχὼν τοῖς ἀνθρώποις τιμὴν, τὴν διὰ τοῦ πυρὸς λέγω, ἐνεπάγην ταύταις ταῖς συμφοραῖς, θηρῶμαι δὲ καὶ σφετερίζομαι καὶ παρέχω τοῖς ἀνθρώποις πηγὴν πυρὸς κλοπαίαν τῷ νάρθηκι, ἢ ἔσω νάρθηκος αὐτὴν βαλών.

vs. 103. Σκεθρῶς τὰ μέλλοντ᾽, οὐδέ μοι ποταίνιον. Ποταίνιον· τὸ ἀπροόρατον, ἀπὸ τοῦ πρὸ (πρὸς) προθέσεως καὶ τοῦ αἶνος, ὁ λόγος· ἤγουν τὸ μὴ γενόμενον εἰς ἐμὲ καὶ δεύτερον καὶ ἄλλο· διότι ἐγὼ προγινώσκω τὰ πάντα.

— 106. Ἀλλ᾽ οὔτε σιγᾷν, οὔτε μὴ σιγᾷν τύχας. Ἀλλ᾽ οὐ δύναμαι ταύτην τὴν τύχην σιγᾷν· ἐὰν γὰρ ταύτην σιγήσω, λύπην τῇ ψυχῇ μου φέρω· οὐ τοσοῦτον γάρ τις λυπεῖται, εἰ καὶ ἐν θλίψεσίν ἐστιν, ὅσον χαίρει, ὅταν ἔκδηλα ποιῇ καὶ πρὸς ἑτέρους λέγει τὰ λυποῦντα αὐτόν. ἢ (ἢν aut ἐὰν?) δὲ μὴ σιγήσω· ἤτοι ἐὰν λαλήσω καὶ εἴπω τὰ λυποῦντά με, τὸν Δία παροτρύνω εἰς ὀργὴν ἐμήν.

— 110. β. Πηγὴν κλοπαίαν, ἢ διδάσκαλος τέχνης.

Πηγὴν δὲ πυρὸς εἶπεν, ὅτι πᾶσα οὐσία μείωσιν δέχεται, τὸ δὲ πῦρ, κἂν τὸ τυχὸν εὑρεθῇ, ἤτοι σμ. σπινθὴρ ὑποτεθῇ δὲ ὕλῃ τινὶ, (sane vulgato ὅλῃ τῇ βίᾳ melius) πάλιν αὔξεται. (Πάλιν,

quod in impressis ad sequentia tractum est, noster recte cum prioribus conjunxit.) *διὰ τȣ̃το δὲ εἶπε πηγὴν πυρὸς, ὅτι ἐκ τȣ̃ μικρȣ̃ αὔξεται. Λέγȣσι, τὸν Προμηθέα κεκλοφέναι ἀπὸ τȣ̃ Διὸς τὸ πῦρ, βαλεῖν τε νάρθηκι, τὸ τοῖς ἀνθρώποις καταγαγεῖν. Τȣ̃το δὲ μυθῶδες· τὸ δ' ἀληθὲς ȣ̔́τως ἔχει· πῦρ καλεῖται ἡ γνῶσις διὰ τὸ δραστήριον· Προμηθεὺς δὲ καλεῖται ἡ προμήθεια καὶ ἡ πρόγνωσις καὶ ἡ πρωτόπλασις, ἣν δέδωκεν ὁ θεὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἔχειν καὶ φυλάττειν καὶ μή τινος φροντίζειν· ὁ δὲ ταύτην λαβὼν ȣ̓κ ἐφύλαξεν, ἀλλ' ἤρξατο φροντίζειν καὶ προβȣλεύεσθαι καὶ οἷον κλέπτειν τὴν τοιαύτην προμήθειαν. ὅτι δὴ νάρθηκι ἔβαλε τὸ πῦρ, καὶ αὐτὸ προσφόρως· ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας σαθρότητος τȣ̃ νοὸς ἤρξατο φροντίζειν καὶ προλέγειν τὰ μὴ δέοντα.*

vs. 115. *α. Τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφ. ἴσως αἱ Ὠ. — διὰ τῆς ὀδμῆς δὲ προνοεῖν τὴν τῶν Ὠκεανίδων ἄφιξιν.*

— 117. *Ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον. ἐπὶ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς γῆς ἦλθε — προςδέδεμαι. Ἐπὶ τέλει τȣ̃ Ὠκεανȣ̃ ὁ Καύκασος. Πάγος δὲ παρὰ τὸ πήσσεσθαι ἐν αὐτῷ τὰ ὕδατα, ἢ διὰ τὸ τὰς πηγὰς ἐξ ἄκρων ὀρέων κατέρχεσθαι.*

— 122. *Εἰςοιχνεῦσιν. ἀπὸ τȣ̃ οἴχω, οἰχνῶ, ὥςπερ ἵκω, ἱκνῶ.*

— 124. *α. Φεῦ φεῦ. πλησιέστερον — καὶ τῆς ἠχῆς αὐτῶν αἰσθάνεται* (suprascr. *αὐτὸς αἰσθάνεται*) *— συρίζει — ἐν εὐδιαιναῖς πνοαῖς πτερύγων — προςέβη γὰρ ἐνταῦθα πληθὺς φίλη — διάνοιαν.*

vs. 128. *α. Μηδὲν φοβηθῇς. ὁ ῥυθμὸς — φιλία γὰρ ἥδε· αὕτη ἡ φάλαγξ ἡ σύστοιχος — τῷ ἐφ' ὕψȣς κρεμαμένῳ· προςλαλεῖ ὁ Προμηθεὺς κατίασιν αὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς.*

— 132. *α. Κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι. ἐκόμισαν — ὁ κτύπος τȣ̃ Χαλυβικȣ̃ σιδήρȣ ἀφίκετο.*

— 133. *β. Χάλυψ. ἔθνος, ἔνθα ὁ σίδηρος ἐγένετο. ὅταν δὲ προςεκαρφȣ̃το — ἠκȣ́ετο ἐκεῖ.*

— 134. *α. Θεμερῶπιν. γράφεται — τῷ προςώπῳ μȣ, ἤτοι — ἣν ȣ̓κ ἔξεστιν — διὰ τȣ̃ προςώπȣ ταύτης ἐξέρχεται· ἡ δὲ γαμηθεῖσα ἐκείνη χλωριάσασα (γράφεται χλωρίζȣσα) — αἵματος αὐτῆς καὶ τρεφȣ́σης* pro *τρέφοντος,* quod suprascriptum.

Ἀποσείσασθαι δέ με καὶ ἀποῤῥίψαι τὴν πολλὴν θερμὴν αἰδῶ, ἤγȣν τὴν καλλίστην τὴν ἐξ ἀναδόσεως αἵματος — ἀνέπεισε (γράφεται πεποίηκε).

— 134. *α. Ἄξωτοι.* Huet. *ἄζωτοι.*

— 135. *β. Σύθην δὲ ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ. ἤγȣν δι' ἀέρος πτήσει. διὰ τȣ́τȣ δὲ δηλοῖ, ὅτι σπȣδαίως παρεγένοντο, ὥστε ȣ̓δὲ τὰ οἰκεῖα — βαλεῖν.*

— 136. *β. Αἶ αἶ. Ἐπιῤῥήματα θρηνητὰ περισπῶνται πλὴν τȣ̃ βαβαὶ καὶ εὐαὶ* (an *οὐαί*). Caetera desiderantur. *Τὸ δὲ αἶ ἀντὶ τȣ̃ ἄνποτε, ἐξ ȣ̃ καὶ τὸ αἴθε ὡς εὐκτικόν.*

Ὁ ξυνετός, quod proxime sequitur, quo referendum sit, nescio, nisi vox πολύτεχνος temere pro πολύτεκνος posita explicetur.

Γράφεται αἴ καὶ φεῦ. Ὦ τέκνα τῆς πολυγόνȣ Τηθύος, ἤγȣν τῆς Γῆς, καὶ τȣ̃ περικυκλȣ̃ντος Ὠκεανȣ̃ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν πολυκοιμήτῳ ῥεύματι ἤτοι πολυησύχῳ· τὸ γὰρ α κατ᾽ ἐπίτασιν κεῖται.

vs. 139. α. Ἀκοιμήτῳ. ἀκαταπαύστῳ ἢ πολυησύχῳ, ἵν᾽ ἤτοι τὸ α̅ κατ᾽ ἐπίτασιν sine κεῖται. εἰ γὰρ ἦν — ἀναπεπταμένην. Addit ἄλλως τε (γε?) ȣ̓δὲ ἔπαινος τὸ τοιȣ̃τον, ἀλλὰ ψόγος· ὑδάτων δὲ ἀρεταὶ — ῥεύσεως.

— 140. Πατρὸς Ὠκεανȣ̃.

Ὠκεανὸς τȣ̃ Οὐρανȣ̃ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος, γήμας Τηθὺν τὴν ἀδελφὴν, τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα· τȣ̀ς ποταμȣ̀ς καὶ τὰς πηγὰς τὰς ὅσας ἐν τῷ κόσμῳ· ὧν καὶ Πλȣτὼ καὶ Περσηῒς καὶ Μῆτις καὶ Ἀσία καὶ Στὺξ ὁμȣ̃ καὶ Καλυψώ. τὰς δ᾽ ἄλλας ἐατέον.

— 141. Ἐςίδεσθ᾽, οἵῳ δεσμῷ προσπορπατός. ἴδετέ με, οἵῳ προσηλωμένος δεσμῷ τῆς ἐξοχῆς ταύτης τȣ̃ ὄρȣς κακὴν τήρησιν βαστάσω.

— 143. β. Ὀχήσω. Huet. Scholiastes legit οἰκήσω.

— 144. α. Λεύσσω Προμηθεῦ. βλέπω — — ταῖς τȣ̃ δεσμȣ̃ σιδηραῖς βλάβαις — οἰκονόμοι δὲ λέγονται κυρίως οἱ κυβερνῆται — .

Φοβερὰ δ᾽ ἐμοῖσιν ὄσσοις·

Φοβερά· φόβȣ ἄξια· ἢ στικτέον εἰς τὸ φοβερὰ, ἵν᾽ ᾖ ἡ σύνταξις οὕτως· ὦ Προμηθεῦ, λεύσσω καὶ

βλέπω, ἃ πάσχεις, δηλονότι φοβερὰ καὶ ἄξια φόβȣ.

Τόδε δὲ ἀντὶ τȣ͂ γάρ· ἵν᾽ ῇ τὸ ἑξῆς ȣ῞τως· εἰςῆλθε γὰρ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς νεφέλη, πλήρης δακρύων.

vs. 151. *Πελώρια. λέγει τȣ̀ς Γίγαντας — οἱ Γίγαντες* pro *Τιτᾶνες — ἐλθὼν ȣ͂ν* pro *δὲ — ἐβασίλευσε. Ἐτυμολογεῖται δὲ πελώριος ἀπὸ τȣ͂ πέλω — φροντίς· τῶν γὰρ μεγάλων πάντες φροντίζȣσιν· ἢ ἀπὸ τȣ͂ πέλας ἤγȣν ἐγγὺς εἶναι τȣ͂ Ὠρίωνος.*

— 157. *Αἰθέριον κίνυγμα. τὸ κίνημα. καὶ ἔστι πρωτότυπον τὸ κινῶ· ἐξ ȣ͂ κινύω καὶ κίνυμι· τὸ δὲ κίνυμα ποιὰ φωνὴ ἐν τῷ ἀέρι μετὰ ῥαβδȣ͂ γινομένη· ȣ͂ χρῆσις ἐν τῷ· κεκίνυντο φάλαγγες, καὶ κ . . ρυμος ὃ ἐστὶ κατὰ νȣ͂ν.* Reliqua partim sunt lectu difficillima, partim manu ligatoris detruncata. *Ἐκ δὲ τȣ͂ κινύω παράγεται τὸ κινύσσω, ἀφ᾽ ȣ͂ καὶ κίνυγμα τὸ αἰθέριον (γράφεται ἀέριον) εἴδωλον, κατὰ τὸ αἰθύσσω, αἴθυγμα· πτύσσω, πτύγμα· νύσσω, νύγμα· ἐξ ȣ͂ καὶ ἡ νυγμή· ὡς πτύγμα, πτυγμὴ καὶ ἀποβολὴ τȣ͂ τ πυγμὴ, καὶ ξύσμα, ξυσμή.*

— 159. *Τίς ὧδε τλησικάρδιος. ὁ χορός φησι πρὸς τὸν Προμηθέα· τίς ἀπὸ τῶν θεῶν ȣ῞τως ὑπάρχει λιθοκάρδιος· ᾧτινι ἐπιχαρῆ ἤγȣν πρόξενα χαρᾶς ὑπάρχȣσι ταῦτα, ἃ πάσχεις· τίς ȣ̓ συμπάσχει καὶ συναλγεῖ τοῖς σοῖς κακοῖς χωρὶς μόνȣ τȣ͂ Διός· ȣ῞τος γὰρ θέμενος καὶ οἱονεὶ σχὼν ἀκαμπῆ ψυχὴν ἐπικότως καὶ ὀργίλως δάμναται καὶ δαμάζει τὴν Οὐρανȣ͂ γένναν ἤγȣν τὸ γένος τῶν θεῶν· ȣ̓δὲ παυ-*

θήσεται τȣ̃ τυραννεῖν ἤγȣν ȣ̓ λάβῃ κόρον τῆς τυραννίδος καὶ ἐπιθέσεως, ἢ ἐν δυνάμει ἰσχυρᾷ ἀφέληταί τις τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτȣ̃ τὴν δυσάλωτον καὶ δυσκόλως ἀφαιρεθησομένην διὰ τὸ ἀνδρεῖον αὐτȣ̃.

vs. 167. α. Ἦ μὴν ἔτ᾽ ἐ μ ȣ̃, καίπερ κρατεραῖς. ὄντως δὴ ἀκμὴν ἐμȣ̃ χρείαν ἕξει — ἤγȣν δεσμῶν ἐν ἰσχυραῖς — ἕξει δὴ χρείαν ἐμȣ̃ — ἀποσυλήσοντα τὴν βασιλείαν αὐτȣ̃ ἢ τὴν ἀρχὴν — εἰπόντος αὐτῷ, ὅτι ὁ μέλλων γεννηθῆναι — φησὶν ȣ̃ν ὁ Προμηθεὺς, ἕξει (omisso ὅτι) πολλὴν χρείαν ἐμȣ̃ (sine ποτέ) — δεῖξαι αὐτῷ τὸν ὑφ᾽ ȣ̃ ἀφαιρεθήσεται — πρᾳέσι καὶ γλυκέσι ῥήμασι — ἀπατήσει· ȣ̃τε ȣ̃ν δι᾽ ἀπειλῶν — βȣληθῇ τε δȣ̃ναι ἐμοὶ ποινὰς καὶ αὐτο (reliqua abscissa sunt, forte αὐτὸς aut ἀντέκτισιν) καὶ ἀμοιβὰς καὶ ἀνταποδόσεις ταύτης τῆς τιμωρίας, — με.

— 178. α. Σὺ μὲν τραχύς τε καὶ πικραῖς. γράφεται θρασύς τε.

Σὺ μὲν ὦ θρασὺ, εὔτολμος — καὶ λογίζομαι ποῖ ποτε παύσασθαί σε τȣ́των. ἀπόκειται δέ ἰδεῖν τὸ τέρμα αὐτῶν ἐλλιμενισθέντα ἐν τȣ́τῳ· ἤγȣν τί δεῖ τέρμα καὶ τέλος ἰδεῖν σε τῶνδε τῶν πόνων. — ἀντὶ τȣ̃ παυσάμενον· ἐκ μεταφορᾶς τῶν προσορμιζόντων νηῶν.

— 184. Τέρμα κέλσαντ᾽ ἰδεῖν.

Κέλσαι κυρίως τὸ τὴν ναῦν προσορμίσαι τινὶ εὐγαλήνῳ καὶ εὐλιμένῳ τόπῳ.

— 185. α. Ἤθεα, καὶ κέαρ ἀπαράμυθον

ἔχει Κρόνȣ παῖς. Οὐ μύθῳ παραγόμενον καὶ πειθόμενον ἑτέρῳ τινί.

vs. 186. Ἀλλὰ πᾶν τὸ ἀρέσκον αὐτῷ δικαίως οἰόμενον ποιεῖν. Forte αὐτῷ οἰόμενος legendum vel οἰόμενον ad κέαρ referendum.

— — α. Οἶδ' ὅτι τραχὺς τε καὶ παρ' ἑαυτῷ. οἶδα, φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ὅτι ἀμείλικτός ἐστιν — δίκαιον νομίζει (εἶναι omisso) — ὅταν τȣ̃τον τὸν τρόπον ῥαισθῇ καὶ κρατηθῇ (γράφεται ῥωσθῇ καὶ κρατυνθῇ) τὰ ἐπιϊέναι μέλλοντα (γράφεται ἐπιέναι) αὐτῷ. τὴν δὲ σκληρὰν καὶ — ὀργὴν καταπραΰνας ἥξει καὶ συνέλθῃ ἐμοὶ εἰς φιλίαν — ἀναγκαζόμενος. Quod vulgato arctius conjunctum.

— 188. α. Ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ. ὅταν ȣ̃τω τυφθῇ ὑπὸ τȣ̃ ἀναγκαίȣ, ὥσπερ ὑπὸ ῥαιστῆρος, μαλακογνώμων ἔσται. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τȣ̃ σιδήρȣ.

Γράφεται ῥεχθῇ, ἤγȣν ὅταν πραχθῶσι τὰ πράγματα ȣ̃τως ὡς λέγω.

Ῥαισθῇ κανόνισον· ῥαίζω τὸ φθείρω, ὁ μέλλων ῥαίσω etc. (idem quod ῥαίω. cf. Hesych. ῥαίει.)

Γράφεται ῥεχθῇ, τυπωθῇ, ἑδραιωθῇ.

— 193. α. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον. ἐκκάλυψον — καὶ τῇ φανερώσει — βουλόμενος γὰρ ὁ ποιητὴς — προσεποιήσατο ἐρωτώσας —.

— 197. α. Ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε. ἄλγους μὲν αἴτια γενήσονται μοι ταῦτα διηγȣμένῳ, λύπη δὲ πάλιν — εἰ γάρ τις ἐκκαλύψει πρός τινα — πανταχόθεν δέ μοι δυστυχία ἐπῆλθε.

vs. 199. α. Ἐπεὶ τάχιστ᾽ ἤρξαντο δαίμονες χόλȣ. ἐπεί, φησὶν, — ἐγένετο, τοῖς μὲν — εἶχον· ἀπὸ τȣ́των δὲ ἄρχεται τῆς διηγήσεως· προλέγει δὲ τινὰς — ἀποδείξῃ.

— 206. Αἱμύλος δὲ μηχανάς.

Αἱμύλος λέγεται ὁ δι᾽ ὑποκρίσεως αἵματος ἤγȣν συγγενείας ἀπατῶν τινα· ȣ̃τος δὲ λέγεται παρὰ Χατίνȣς (Λατίνȣς) πέλαξ. (κόλαξ legendum esse, nihil dubito.)

Αἱμύλον κυρίως ἐπὶ τῆς γυναικὸς τῆς δυναμένης ἀπὸ τȣ̃ ἐρυθήματος ἀπατῆσαι. ἐνταῦθα καὶ αἱμύλας ἐκάλεσε τὰς φρονίμȣς.

— 209. α. Ἐμοὶ δὲ μήτηρ ȣ̓χ ἅπαξ μόνον Θέμις.

Ἐμοὶ, φησὶν ὁ Προμηθεὺς — μόνον Θέμις (sine ἀλλὰ καὶ Γαῖα) — εἰ καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ (scr. ἐὰν δὲ ἡ ἐμὴ μήτηρ) καὶ Θέμις καὶ Γαῖα λέγεται, ȣ̓ καινόν· καὶ γὰρ μίαν μορφὴν ἔχȣσιν οἱ θεοὶ, πολλοῖς δ. ὀ. καταμερίζονται. ἐμοὶ δὲ προεῖπε τὸ μέλλον ἡ μήτηρ ὥσπερ γενήσεται ἡ ȣ̓ καθόλȣ Θέμις (suprascr. μόνον) λεγομένη — κατὰ Ἀττικȣ̀ς (cetera sunt amputata, forte fuit lectio vulgata κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν) ἀλλὰ καὶ Γῆ· ἡ τῶν πολλῶν ὀνομάτων μία μορφῇ· λέγεται γὰρ ȣ̓ μόνον Θέμις καὶ Γαῖα, ἀλλὰ καὶ ζείδωρος καὶ βότειρα καὶ βωτιάνειρα.

— 214. α. Τοιαῦτ᾽ ἐμȣ̃ λόγοισιν ἐξηγȣμένȣ.

Τοιαῦτ᾽ ἐμȣ̃ λέγοντος, ȣ̓δὲ ἄξιον ἔκριναν προσβλέψαι μοι (με). κρεῖττον δέ μοι τῶν παρόντων

τότε ἐδόκει τὸ προςλαβεῖν τὴν μητέρα καὶ συμπαρίστασθαι καὶ βοηθεῖν τῷ Διῒ ἐμοὶ θέλοντι καὶ ἐκείνῳ.

vs. 219. α. Ἐμαῖς δὲ βυλαῖς. διὰ τῶν ἐμῶν — ὁ σκοτεινότατος τὸν ἀρχαιότατον Κρόνον σὺν τοῖς συμμάχοις αὐτῦ Τιτᾶσι. τοιαῦτα δὲ ὠφεληθεὶς ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὑπ' ἐμῦ, ἠμείψατό μυ (με) ταῖςδε ταῖς κακαῖς ποιναῖς.

— 226. α. Ὃ δ' ὖν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα. ὅπερ δὲ — κατ' ἐρώτησιν ἑρμηνευτέον, ἐρωτᾶτέ με (πρὸς τὰς Ὠ. φησὶ) καθ' ἣν αἰτίαν, τῦτ' ἐστὶ δι' ὃν τρόπον ὅδε καὶ ὗτος (an ὧδε καὶ ὕτως?) ὁ Ζεὺς τιμωρεῖ με — .

— 228. Ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον. ἀντὶ τῦ παραυτίκα, ἡνίκα ἐνιδρύνθη τῷ θρόνῳ τῦ οἰκείυ πατρὸς Κρόνυ ἤγυν (quae ad marginem adscripta erant, amputavit eadem illa manus impia et barbara. Procul dubio erant impressa ἐδράξατο ὁ Ζεὺς τῆς τῦ πατρὸς αὐτῦ Κρόνυ ἐξυσίας) αὐτὸν τῆς βασιλείας ἐξελῶν, τηνικαῦτα μερίζει καὶ διανέμει — ἱδραίυ τὴν ἀρχὴν (γράφεται τὴν ἑαυτῦ βασιλείαν) ἢ διεστοιχίζετο ἀντὶ τῦ διεμέριζε καὶ ἔνεμε τὰς τάξεις τῆς ἀρχῆς, ἢ τὸ ὅπως ἀντὶ τῦ ἐπειδή.

— 231. α. Ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον. Μισοπονήρως — ἀλλ' ἤθελε — ὐκ ἄλλός τις ἀνθίστατο — ἐγὼ δὲ ὁ τόλμης καὶ ὁ τολμηρὸς, ὁ ἐν τόλμαις τολμηρότερος ἐλυτρωσάμην καὶ ἐξέβαλον τὺς ἀνθρώπυς — βροτὺς γὰρ οἰκτισάμενος (sine καί).

vs. 241. Ὧδ' ἐῤῥύθμισμαι. Ἡ δὲ μεταφορὰ τοῦ ῥυθμίζειν ἀπὸ τῶν χορδῶν.

— 248. Θνητοὺς τ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον. παρεμφαίνει καὶ ἑτέραν εὐεργεσίαν ἀφανῆ οὖσαν· οἱ γὰρ ἄνθρωποι πρώην τὸν μόρον καθ' ἑκάστην (sc. ἡμέραν) ἐλπίζοντες οὐδόλως εἰργάζοντο· εἶτα λαβόντες ἀπὸ τοῦ Προμηθέως ἐλπίδας κενὰς, ἤγουν τυφλωθέντες, ἣν περὶ εἶχον ἐλπίδα θανάτου, ὥστε μὴ προβλέπειν αὐτὸν, δι' ὅλου εἰργάζοντο, ἔχοντες καὶ τὸ πῦρ. Πρότερον, φησὶν, — θάνατον πρὶν, οὐκ ἐξήρχοντο ἐργάζεσθαι φοβούμενοι, μὴ τηνικαῦτα ἐπέλθῃ τούτοις ὁ θάνατος — ὁ θάνατος ἐπελθεῖν. εἰς ἔργα παρώτρυνα, γράφεται παρώξυνα.

— 250. Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα. ἵνα τυχὸν ἐλπίζωσι, ὅτι σήμερον μέλλομεν ἀποθανεῖν ἢ ἄλλό τι παθεῖν ἢ αὔριον ἢ μετὰ πολὺ ἢ οὔ.

— 247. α. Μή πού τι προὔβης. ἐπεὶ προηγήσατο — ὅτι (γράφεται διότι) ἀντέλεγον — διὰ τοῦτο με ἐτιμωρήσατο — μὴ γὰρ ἕτερόν τι εἰς αὐτὸν ἥμαρτες ἁμάρτημα — .

— 252. Πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα. καὶ ἔτι ἐγὼ — ἀφ' οὗ γε (suprascr. ἀφ' οὗπερ) πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας, προςυπακουομένου τέχνας.

— 255. Τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν. Ἐρωτᾷ ὁ χορὸς τὸν Προμηθέα οἰκτείρων αὐτὸν, ὡς ἐπὶ οὐδαμινοῖς πταίσμασιν τιμωρούμενον·

ὅτι ἐπὶ τοιούτοις ἁμαρτήμασι τιμωρεῖταί σε ὁ Ζεὺς καὶ οὐ παύσεται τῆς ὀργῆς; οὐδ᾽ ἐστὶ τέλος τοῦ δεσμοῦ σοι προκείμενον; ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν χορὸν καί φησι· ὅτι οὐδὲν ἄλλο μοι τέρμα τῆς δέσεως καὶ τῆς κακοπαθείας ταύτης πρόκειται, ἢ ὅπερ δόξει ἄριστον ἐκείνῳ. Εἶτα πάλιν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Προμηθέα λέγει· πῶς δὲ δόξει τῷ Διῒ ἀπολῦσαί σε τοῦ δεσμοῦ; τίς ἡ περὶ τοῦτο ἐλπίς; οὐ νοεῖς, ὅτι ἥμαρτες; ὅτι δὲ ἥμαρτες, οὔτε ἐμοὶ ἀποδεκτὸν λέγειν πρός σε, ἵνα μὴ δόξω ὀνειδίζων σε (ὀνειδίζειν suprascr.) σοί τε λυπηρὸν δὲ τοῦτο· ἐλευθερίαν δὲ ζήτει τοῦ δεσμοῦ καὶ τῆς κακοπαθείας ταύτης, ἧς ἔχεις.

vs. 260. Οὔτ᾽ ἐμοὶ λέγειν καθ᾽ ἡδονήν. λύπης γὰρ εἰσὶ ταῦτα αἴτια ἐμοί· σοὶ δὲ ἀκούοντι πλῆστον (πλεῖστον) ἄλγος γενήσεται.

— 263. Ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα. ὡς δῆθεν παραινῶν ἔφη πρὸς τὸν Προμηθέα· τἄλλα λιπὼν ζήτει τῶν δεσμῶν ἀπαλλαγήν· φησὶ ὁ Προμηθεύς· παντὶ τῷ ἔξω τῶν κακῶν ὄντι καὶ μὴ ἐμπεσόντι εἰς βλάβας, δυνατόν ἐστι τοὺς κακῶς πάσχοντας νουθετεῖν.

— 268. α. Οὐ μήν τι ποιναῖς γ᾽ ᾠόμην τοίαισί με. ὅτι μέν, φησὶν, — τοιαύταις τιμωρίαις τιμωρηθῆναί με — καὶ ἀπαιρομέναις τῆς γῆς ἤγουν ὑψηλαῖς —,

— 270. Ἀγείτονος πάγου. τοῦ κακογείτονος ἢ τοῦ ἐρημικοῦ, τοῦ μὴ ἔχοντος γείτονα, ἐν ᾧ τις οὐ γειτνιάζει ἤγουν προσεγγίζει.

vs. 272. *Πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπέσας τύχας.* Πεδοῖ· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι ἐκρέματο, διὰ τῦτο λέγει, πεδοῖ βᾶσαι, ἤτοι κατελθῦσαι πρὸς τὴν γῆν, ἀκέσατε πάντα, ὅπερ βεβαίως μάθητε τὸ πᾶν· ὁ γὰρ ἠδύνατο προσφωνεῖν ἐκείνας εἰς ὕψος πετομένας.

— 275. *Ἠ στικτέον εἰς τὸ μογῦντι·* τὸ δὲ ταυτὰ τῷ ἑξῆς συναπτέον· ἵν᾽ ᾖ ἡ περὶ τὰ αὐτὰ περιερχομένη πημονὴ ἢ βλάβη ἄλλοτε πρὸς ἄλλον προσιζάνει.

Ταυτά τοι πλανωμένη. ἄλλως· ὑκέτι ἡ ὑποκειμένη μοι θλίψις περὶ ἓν ἵσταται — ἀλλ᾽ ἐν διαφόροις — καὶ τὰ πάντα ὑμῖν ἀφηγήσασθαι βύλομαι. — ὐκ ἐπ᾽ ἐμοὶ μόνῳ ἐγένετο, ἀλλὰ — καὶ ἄλλον ἐπέρχεται.

— 277. α. *Οὐκ ἀκύσαις ἐπεθώϋξας τῦτο, Προμηθεῦ.* ὐκ ἀκύσαις — θέλομεν γὰρ καὶ ἡμεῖς τῦτο.

— 279. α. *Καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδί.* ἡ μεταφορὰ — πρὸς αὐτὸν ἐμὲ ἐν ταχυτάτῳ ποδὶ — κινύμενον θρόνον τὸν αἰθέρα καὶ τὸν ἁγνὸν πόρον — ὐ γὰρ πᾶσα γῆ σκληρὰ καὶ τραχεῖα — τὺς σὺς δὲ πόνυς βύλομαι ἀκῦσαι.

Κραιπνόσσυτον θᾶκον δὲ τὸν αἰθέρα φησί· ἐπ᾽ ἐκεῖνον γὰρ οἷον καθήμεναι ἐπιστηρίζονται.

— 284. *Ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθυ.* ὁ Ὠκεανὸς ἐλθὼν φησι — καὶ μακρᾶς ὁδῦ.

— 286. α. *Τὸν πτερυγωκῆ οἰωνὸν τῦτον.* ἤγυν τὸν γρύπα τὸν ἐν τοῖς πτεροῖς ταχύτατον

διευθύνων — αὐθαίρετον· ἐπὶ γρύπα γὰρ (γράφεται γρυπὸς) τετρασκελῆ (γρ. τετρασκελῦς) ὀχεῖται ὁ Ὠκεανός.

Εἰ τάδ'. γράφεται εἰ τῦδ'.
Μ' ὅτι. γράφεται μῷτι.
Μᾶλλον. γράφεται πάλαι.

Quo haec verba spectent, frustra adhuc quaesivi. An duo priora ad vers. 293 et 295? Legitur vs. 1065. loco *εἰ τάδ' εὐτυχεῖ, τῦδ'.* cf. Variet. lect. cod. 2787. et vs. 1078. *μᾶλλον.* Essent igitur hae voces loco suo motae.

vs. 288. α. *Ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, ξυναλγῶ. ταῖς σαῖς — ἡ γὰρ συγγένεια ἀναγκάζει* (sine *με*) *λυπεῖσθαι καὶ χωρὶς τῦ εἶναί μέ σῦ συγγενῆ* (sine *μοι*) *ὐχ εὑρεθῆναι, τίνι ἄλλῳ μείζονα παρέχω φιλίαν ἢ καὶ παρό σοι.*

— 293. α. *Γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', ὐδὲ μάτην. νοήσεις* (pro *γνώσῃ*) *δέ, φησὶ, — πρέπει συμπράττειν ἐμέ, ὐ γάρ ποτε λέξεις — φίλος ἔσται βεβαιότερος παρ' ἐμέ, τὸν Ὠκεανόν.*

— 298. α. *Ἔα, τί χρῆμα; δυσχεραίνει ὁ Πρ. — — αὐτόκτιστα καὶ τὰ αὐτοκατασκεύαστα τὰ ἐκ πετρῶν ἐστεγασμένα — Χάλυβες ἐκεῖσέ πυ πλησίον οἰκῦσι ἔθνος ὄντες Σκυθικὸν, ὅπυ ὁ σίδηρος ἐφευρίσκεται — τόνδε ἐμὲ τὸν φίλον — συνεργήσαντα τύτῳ εἰς τὸ λαβεῖν ταύτην, ποίαις βλάβαις — δαμάζομαι.*

— 307. α. *Ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι. σκόπησον — — καὶ κτῆσαι ἑτέρυς*

νέυς. Vox *τεθηγμένυς* abest. — *τάχ' ἂν* — *ἀκέοι· ὥστε τὴν νῦν προςῦσάν σοι ὀργὴν αὐτῦ, παίγνιον εἶναι δοκήσεις, ἀλλὰ* — .

vs. 309. *Γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπυς.* (In contextu est *μεθάρμοσαι,* suprascr. *μεθάρμοσον.*) *Τυχὸν ἁρμονία τίς ἐστιν ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς ἤθεσι· μεθαρμόζει δέ τις ἑαυτὸν, ὅταν ἐκ τῦ θυμῦ γίνηται χαροπὸς καὶ ἐκ τῆς σκληρότητος ἱλαρὸς καὶ εὐμάλακτος, καὶ αὖ πάλιν τῦ ἐναντίυ. λέγει ὖν ὁ Ὠκεανὸς ἐνταῦθα τῷ Προμηθεῖ· ὅτι μεθάρμοσον τρόπυς ἤγυν μεταλλάχθητι ἐκ τῦ σκληρῦ εἰς τὸ μαλακὸν καὶ ὑπεῖξον τῷ Διΐ. ἔστι δὲ ὁ Ὠκεανὸς συγγενὴς τῦ Προμηθέως, ὡς εἴρηται λόγῳ τοιῷδε ἀλληγορικῶς· ἀλληγορεῖται γὰρ ὁ Ὠκεανὸς εἰς τὸν νῦν ἐτυμολογύμενον ἀπὸ τῦ ὠκέως ἤγυν ταχέως νάειν* (i. q. *νέειν*) *τὺς λογισμὺς καὶ τὰ διανοήματα. ἡ δὲ προμήθεια καὶ ἡ πρόγνωσις ἐστὶ μέρος τῦ λογισμῦ καὶ δοκεῖ πως συγγενικῶς διακεῖσθαι τοῖς ἀπὸ τῦ νοὸς ναομένοις ῥεύμασιν ἤτοι λογισμοῖς καὶ διανοήμασι.*

— 312. *Ῥίψεις τάχ' ἂν σε καὶ μακράν. Ῥίπτειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀφελῶν· τὸ δὲ βάλλειν ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.*

— 317. *α. Ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε. ἀρχαῖα λέγονται — ἢ οἱ γέροντες καὶ οἱ ἔξωροι τοιῦτοί εἰσι.*

— 318. *α. Τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρυ. γνωμικῶς φησι — θέλεις καὶ ἕτερα προςλαβεῖν — σεαυτὸν, πρὸς κέντρα τὸν πό-*

δα ἐκτείνων, ὁρῶν, ὅτι κυριεύει πάντων, χαλεπός — quod vulgato praestat.

vs. 313. *Θακῶν κλύοι Ζεύς, ὥστέ σοι τὸν νῦν χόλον. ὥστέ σοι τὸν νῦν παρόντα τῶν μόχθων καὶ τῶν κακώσεων παίγνιον εἶναί σοι δόξειν· ἤτοι ȣ̓ σωφρονȣ̃ντι βαρύτερα κακά σοι ἐπέλθωσι παρὰ τȣ̃ Διὸς καὶ ταῦτά σοι τὰ κακὰ παίγνιον δόξει εἶναι.*

— 323. *α. Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς. πρὸς κέντρα — λακτίζων — κατὰ τὴν ἐντεῦθεν παροιμίαν τȣ̀ς ἰδίȣς πόδας ἐκμάσσει* pro *αἱμάσσει.*

— 324. *Τραχὺς μόναρχος ȣ̓δ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. Ὑπεύθυνος ἤτοι παρ' ἄλλȣ τινὸς ἐξȣσιαζόμενος, ἢ ὃν ȣ̓ δύναταί τις τιμωρήσασθαι. καὶ νῦν μὲν ἐγὼ ἀπέρχομαι πρὸς αὐτὸν καὶ πειράσομαι, ἐὰν τέως ἰσχύσω ἀπολῦσαι τῶν δεσμῶν. σὺ δὲ μὴ μεγαλοῤῥημόνει μηδ' ὑπέρογκα καὶ αὐθάδη λάλει· ἢ ȣ̓κ οἶδας, φρόνιμος ὤν, ὅτι βλάπτεταί τις ἐκ γλώσσης ἀκολάστȣ καὶ φλυάρȣ.*

— 330. *α. Ζηλῶ σ', ὅθ' ȣ̔́νεκα. θαυμάζω σε, πῶς* — *ἄλλως· θαυμάζω σε, πῶς ὑπάρχεις* — *πέπονθας ἐμοὶ συναλγῶν·* — *μέμψεως, ὡς ὅπερ ἦν σοι δυνατὸν* — *Διῒ καὶ δυσωπῆσαι* — .

— 335. *α. Πολλῷ γ' ἀμείνων τȣ̀ς πέλας φρενȣ̃ν ἔφυς. εἰπόντος τȣ̃ Προμηθέως — — καὶ ȣ̓κ ἀπὸ λόγȣ· σεαυτὸν γὰρ μὴ σωφρονήσας, ὥστε ὑπείκειν τῷ Διΐ, σωφρονίζεις ἑτέρȣς.* Iam sequuntur impressa: *ἐμὲ δὲ προθυμȣ́μενον* — *εἰς τὸν Δία* — *ἐμοὶ δȣ̃ναι αὐτόν.*

vs. 340. α. Τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κ' ὀυδαμῆ λήξω ποτέ. εἰς ταῦτα μὲν — καὶ ὀ δὲ πανθήσομαι — καὶ μηδὲν — ποιήσεις (γράφεται πονήσεις) προγινώσκει — Δία.

— 347. α. Οὐ δῆτ' ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι. Ἰαπετὸς ὁ τοῦ Κρόνου — — ἀδελφοῦ σου τοῦ Ἄτλαντος.

Τί ἐστιν ἄξων; διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα ἐκ τῶν πόλων ἐπεζευγμένη, μέσην μὲν ἔχουσα τὴν γῆν, τοὺς δὲ δύο πόλους πέρατα, καὶ περὶ ταῦτα μένουσα ἡ σφαῖρα στρέφεται. τὸν ἄξονα συμβέβηκε νοεῖσθαι εὐθεῖάν τινα καὶ ἀσώματον γραμμὴν, ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου καὶ τοῦ νοτίου μέχρι καὶ διὰ μέσης πεφυκυῖαν τῆς γῆς· ἣν συμβέβηκε κέντρον εἶναι τοῦ κόσμου, τῇ ἰδίᾳ φύσει· καθ' ἣν ἀμετακίνητός ἐστι καὶ ἀσάλευτον αὐτοῦ μετέχει τὴν θέσιν. τὰ δὲ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ, ἃ δὴ παρὰ τοῖς ἄκροις ἄξονος ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν νοοῦνται, πόλοι καλοῦνται.

Τί ἐστιν οὐρανός; ὁ περιέχων τὰ πάντα πλὴν αὐτοῦ.

— 351. Τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα. μυθεύεται, ὅτι οἱ Τιτᾶνες, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς παῖδες ὄντες — ἀλλ' ἴσος ἦν ὁ πόλεμος — ὁ Ζεὺς συνεργοὺς — τὸν Κότον pro Κοῖον — καὶ πρὸς τὴν μάχην ἠρέθισε — συναράξας μετὰ μεγάλου κρότου — μετὰ δὲ ταῦτα ἡ Γῆ πρὸς εὐνὴν μιγεῖσα — ὃς πάλιν ἑτέραν μάχην — ἐν Σικελίᾳ παρὰ τὴν Αἴτνην — .

— 353. Ἑκατοντακάρηνον πρὸς βίαν χει-

ρόμενον. φησὶν ὂν ὁ Ὠ— — μεγαλαύχων κομπασμάτων· εἰς αὐτὰς γὰρ φρένας τυπεὶς καὶ πληγεὶς—γράφεται δὲ καὶ παράωρον ἀντὶ—.

vs. 358. α. Ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος. τὸ πῦρ τὸ ποιȣ̃ν—καὶ ἀσχολεῖσθαι περὶ τὰ ἔργα (γράφεται περὶ τὸ ἐργάζεσθαι) ἢ πρὸς τὸ θεᾶσθαι, αὐτὸ συγκαλȣ̃μενον τȣ̀ς ἀνθρώπȣς νυκτὸς, ποιεῖν αὐτȣ̀ς ἀγρύπνȣς. λέγȣσι γὰρ, ὅτι ἐν τῇ Αἴτνῃ — δὲ φλόξ.

— 359. α. Καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα. Πέντε εἴδη κεραυνῶν· πρηστὴρ, ὁ καὶ πυρόεις (pro πυρσὸς) καλȣ́μενος· ὃς καταφερομένȣ τȣ̃ πνεύματος καὶ ἐκπυρωθέντος καὶ λεπτυνθέντος γίνεται· καταιβάτης, ὁ κάτω φερόμενος καὶ καταπληκτικὸς, αἰφνίδιος, ὃς Γ̈ (γίνεται) παχυνθέντος τȣ̃ ἀέρος καὶ τȣ̃ πυρώδȣς πνεύματος· σκηπτὸς, ὃς διὰ τὴν πάνυ λεπτότητα ȣ̓ φλέγει, μελαίνει δέ.

Ψολόεις, ὁ ἐν τῇ ψαύσει ὀλλύων.

Ἑλικίας, ὁ συστροφὰς καὶ ἕλικας ποιῶν διὰ μέσην παχύτητα καὶ ὑγρότητα τῇ πυκνότητι τȣ̃ ἀέρος ἀντωθȣ́μενος.

— 366. Κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ. χαλκεύει — ȣ̓δ' ὅλως ὑγρότητος μετέχει, ἀλλὰ μόνης ξηρότητος· ὁ ἰὸς δὲ τȣ̃ σιδήρȣ ἐξ ὑγρότητος γίνεται.

— 367. Ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε. κατὰ τὴν Σικελίαν — — καλλικάρπȣ Σικελίας. Τȣ̃το δὲ ἀκȣ́ομεν πάλαι γενέσθαι κατὰ τȣ̀ς Ἱέρωνος χρόνȣς· τότε γὰρ κατὰ τὸ μέσον ἐκρύον-

τες οἱ τῦ πυρὸς ποταμοὶ ἔτοι καὶ πολλὰ χωρία διέφθειραν. τοιῦτον ὂν, φησὶ, ἀναζέσει ὁ Τυφὼς χόλον ἐν βέλεσι καὶ ῥιπαῖς θερμῆς ἀπλήστυ πυρπνόυ ζάλης. ζάλην δὲ πυρίπνοον — Αἰτναίυ πυρός — .

Ἄπληστον δὲ, διότι τὸ πῦρ ὕλης δραξάμενον ὐ κορέννυται (γράφεται διὰ τὸ πῦρ — κορέννυσθαι). Ἰστέον δὲ, ὅτι φασὶν εἶναι Σικελίαν ἑτέραν μικρὰν νῆσον μεταξὺ Χαλκίδος καὶ Αὐλίδος, καὶ ταύτην εἴρεσθαι ἄκαρπον, παραβαλλομένην τῇ μεγάλῃ νήσῳ Σικελίᾳ, ἥτις ἐστὶ πολύκαρπος.

vs. 377. α. Οὔκυν, Προμηθεῦ, τῦτο γινώσκεις, ὅτι. εἰπόντος τῦ — ἕως ῦ ὁ νῦς — πρὸς αὐτὸν, ὐδὲ τῦτο γινώσκεις — ὀργὴν ἀγριαίνυσαν —.

— 379. α. Ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ. τῦτό φησιν ὁ Πρ. — τῦτο δὲ καὶ Ἱπποκράτης φησί· πέπονα φαρμακεύειν καὶ κινέειν μὴ ὠμά.

— 381. α. Ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν, τίνα. γράφεται καὶ προμηθεῖσθαι· ἤγυν ἐν τῷ προνοεῖσθαί μέ συ.

— 384. α. Ἔα με τήνδε τὴν νόσον νοσεῖν. ἄφες, φησὶν, — δοκεῖν μὴ εὔφρονα τοῖς πολλοῖς.

— 392. Στέλλυ, κομίζυ. πορεύυ εἰς τὸν σὸν οἶκον — νοηθὲν ἀρτίως τυτέστι τὸ μὴ — Δία.

— 393. α. Ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον. ἄτοπον ἦν — — θέλοντι τῦτο ποιῆσαι καὶ ὁρμωμένῳ πρὸς τῦτο· ὁ γὰρ τετρασκελὴς οἰωνὸς ἤγυν ὁ γρὺψ — εἴθε δὲ ἄσμενος — ἐν τοῖς τοιύτοις (γράφεται οἰκ. . . reliqua abscissa sunt, forte οἰκείοις) τόποις σταθήσεται.

vs. 394. *Λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς.* In contextu est *ψαύει. γράφεται ψαίρει. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ λεφῶν* (*νεφῶν*?) *τῶν χωρὶς ἀνέμων κινȣμένων λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ ἡ λέξις αὐτῆς* (impress. *αὕτη*) *ἐνταῦθα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ῥαθύμως καὶ ἀνειμένως ἀπαγόντων. λέγȣσι γὰρ οἱ ναῦται· ψαίρει τὸ ἅρμενον, ὅταν μὴ πολὺς ὁ ἄνεμος πνέῃ, ἀλλὰ προςψαύῃ, ȣ̃ παράγωγον τὸ ψαύω.*

— 406. *Στονόεν ἦγȣν στεναγμȣ̃ γέμον καὶ οἰκτρὸν ἦχημα.*

— 406. β. *Πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα. εἰ καὶ εἶπε πρόπασα χώρα, τȣ̀ς ἀνθρώπȣς ἐδήλωσεν, ȣ̓ γὰρ ἡ χώρα θρηνεῖ· πῶς γάρ; ἄψυχος ȣ̃σα. τȣ̃το δὲ τὸ σχῆμα λέγεται πρὸς σημαινόμενον, καὶ διὰ τȣ̃το εἶπε καὶ, στένȣσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας.*

— 411. α. *Ὁπόσοι τ' ἔποικον ἁγνᾶς Α. ἕδας νέμονται. ὅσοι τε ἄνθρωποι — ἐπηχȣ̃σαις μέγαν στεναγμὸν* (*γράφεται μετεχȣ̃σαις μεγάλων στεναγμάτων*) — *πλȣσίας ἔχειν· καὶ ὅτι μετὰ πασῶν ἔχει καὶ τὴν ἐξευρȣ̃σαν πάντα τὰ χρηστὰ Αἰθιοπίαν — Τρωγλοδύτας — στρατὸς πολεμικὸς ὁ βρέμων καὶ ἠχῶν ἐν αἰχμαῖς ὀξείας ἄκρας ἐχȣ̃σαις, ἦγȣν οἱ Κόλχοι.*

— 420. α. *Ἀραβίας τ' ἄρειον ἔθνος. πῶς τὴν Ἀραβίαν Καυκάσῳ συνῴκησε; διότι, ὡς ὁ Στράβων φησὶν, οἱ Τρωγλοδύται μεταξὺ Μαιώτιδος καὶ Κασπίας εἰσίν. Μῦθος παλαιὸς, ὡς Ἄτλας νώτοις φέρει τὸν Οὐρανὸν κάτωθεν ἐκ γῆς ἀνέχων. σὺ γȣ̃ν ἀκȣ́ων γνῶθι τȣ̃τ' ἀλληγόρως*

(ἀλληγορικῶς). ὄρος γὰρ Ἄτλας Λιβύης ἐν ἐσχάτοις, ὃ τὴν κορυφὴν ἐκ νεφῶν κεκρυμμένην εἶναι δοκοῦσιν οὐρανῷ συνημμένην. ἐντεῦθεν οὖν Ἕλλησιν μυθουργία· Ἄτλαντα νώτοις εἰσαεὶ πόλον φέρειν.

Μόνον, φησὶ, πρὸ σοῦ ἢ πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν τὸν Τιτᾶνα Ἄτλαντα εἶδον δαμασθέντα ἐν πόνοις, ἐν λύμαις καὶ βλάβαις ἀκαμαντοδέτοις, τουτέστιν ἰσχυραῖς καὶ μηδέποτε δαπανωμέναις, ὅστις διόλου βαστάζει ἐν τοῖς νώτοις ὑπείροχον καὶ μέγα βάρος, τὸν κραταιὸν οὐράνιόν τε κύκλον. βοᾷ δὲ καὶ στενάζει διὰ τοῦτο ἡ θάλασσα καὶ ὁ βυθὸς καὶ ὁ μέλας τόπος τοῦ ᾅδου (suprascr. τῆς γῆς) ὑποβρέμει καὶ ὑποστενάζει, ἢ μετὰ στεναγμοῦ ἦχον ἐμφέρει. αἱ πηγαί τε τῶν καθαρῶν ὑδάτων στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν (γράφεται πικρόν).

vs. 428. Ἄτλανθ᾽, ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος. Ἄτλας δὲ ἀλληγορικώτερον ὁ ἄξων ἐστὶ, διακρίνων τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον. Ἰαπετοῦ δὲ ἤγουν τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ παῖς ἦν. κατ᾽ ἀρχὰς δὲ (γράφεται γάρ) συγκεχυμένου τοῦ παντὸς κοσμικοῦ σώματος, συνέβη καθ᾽ Ἕλληνας τὸν ἀέρα ἤγουν τὸν Δία σφοδροτέρας κινήσεως τετυχηκέναι καὶ οὕτω διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡμισφαίριον καὶ διαρθρῶσαι τὸ πᾶν, ὥστε νοηθῆναι καὶ τὸν ἄξονα. κίονες δὲ, οὓς ὁ ἄξων οὗτος κατέχει ὁ βόρειος, πόλος ἐστὶ καὶ ὁ νότιος· οἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι καθ᾽ Ὅμηρον.

Γέγονε δὲ καί τις ἀνὴρ Λίβυς μαθηματικώτατος, Ἄτλας τὴν κλῆσιν, ὃς ἐμυθεύθη τὸν οὐρανὸν ἔχειν.

Reliqua fere penitus sunt abscissa et forficibus vulnerata.

vs. 435. α. *Μή τι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ.* σιωπῶσι παρὰ ποιηταῖς — ποιητῇ πρὸς τὴν τῆς Θέτιδος αἴτησιν — μή τί με δοκεῖτε — ὑπερηφανίᾳ καὶ κενοδοξίᾳ ἢ αὐθαδίᾳ — ἐν συννοίᾳ δὲ κάμπτομαι τὴν ψυχήν —.

— 440. *Ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ.* ἡ σιγὴ ἔχει πολλὰς μεθόδους, οἷον συννοούμενος καὶ αὐτὸν σιγῶ· ἢ δι' ὀργὴν βασιλέως φοβοῦμαι καὶ σιγῶ· ἢ καὶ ἄλλως· ὡς ἡ Νιόβη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην ἐσιώπα· καὶ οἷον τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅταν ἐστάλησαν πρὸς ἐκεῖνον ὁ Ταλθύβιος καὶ Εὐρυβάτης, καλοῦντες εἰς μάχην, ἐσίγησαν.

— 451. *Δόμους προσήλους ἴσαν, οὐ ξυλουργίαν.* Πρόσελοι οἱ Ἀρκάδες· λέγονται δὲ καὶ Προσέληνοι· ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς σελήνης βαλάνους ὀπτῶντες. ἢ ὅτι προσέληνοι οἱ ὑβρισταί· προσελεῖν γὰρ τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσι ὡς ἀρχαίους (an ἀρχαιοτέρους?) εἶναι τῆς ☾ (i. e. σελήνης) ἤγουν παλαιοτέρους. τὸ δὲ ἀλληγορικώτερον οὕτως ἔχει· ἀστρολογίαν γάρ, ἐνιαυτόν, μῆνας, ἰσημερίους καὶ τὰ τοιαῦτα Ἀρκάδων βασιλεὺς ἢ Ἄτλας Λίβυς εὗρεν, ὕστερον δὲ Θάλλης (verisimil. leg. Θαλῆς). ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι οἱ Ἀρκάδες θύειν τοῖς θεοῖς κατέδειξαν ᾱ δρῦν· δεύτερον ἵππον λευκόν· τρίτον δρυὸς φύλλα· ὅθεν καὶ ἡ Πυθώ· πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ βαλανήφοροι (leg. βαλανηφάγοι) ἄνδρες ἔασιν. Conf. v. 450.

— 438. α. *Καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα.* Καί τοι τίς, φησί, — τοῦτο δὲ λέγει αἰ-

νιττόμενος τὸν Δία· (γράφεται πρὸς τὸν Δία τὸν λόγον ἀποτεινόμενος) διὰ τὸ συνάρασθαι αὐτῷ κατὰ τῶν Τιτάνων — ἀλλὰ Προμηθέως ἦν τὸ κατόρθωμα — λέξω δὲ τὰς ἐν ἀνθρώποις δὲ βλάβας — εἰδέναι, μάθετε (sine ἀλλὰ) — ὅσα δὲ τούτοις ἀγαθὰ δέδωκα, οἵτινες — ἤτοι μηδὲν ὄντες καὶ οὔτε τ. διὰ πλίνθων — ὑποκάτω δὲ τῆς γῆς — — πάντα, ἕως οὗ σφὶν καὶ αὐτοῖς — τὰς δυσγνώστους δύσεις· οἷον Ὠρίων, τὸ ἄστρον, ὅταν δύνῃ, χειμῶνα ποιεῖ καὶ δὴ καὶ μηχανήματα ἐξεῦρον αὐτοῖς καὶ γραμμάτων συνθέσεις ἐδίδαξα.

vs. 449. α. Ἔφυρον εἰκῆ πάντα, καὶ οὔτε πλινθυφεῖς. πάνυ εὐφυὲς — γυναικὸς, τῆς, ὅταν μέλλῃ ζυμῶσαι, μιγνυούσης ἄλευρον καὶ ὕδωρ καὶ ζυμούσης τὸν ἄρτον — μὴ οὖν γινώσκοντες ἐκεῖνοι (omisso γὰρ) τὸ πῦ συντελεῖτο (an συντελεῖ τὸ κ. ἕν?) τὸ καθ' ἓν, ἔμισγον ὁμοῦ πάντα — ἔφυρον.

— 457. α. Ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις. δυσκαταλήπτους — καὶ Παλαμήδης προσῆψεν — Προμηθέως ἔμαθε ταύτην — τὴν ἑῴαν ἀνατολὴν τῷ πρωῒ κατὰ τὸν Μάϊον — τότε δεῖ ἄρχεσθαι τ. ἀ. ἢ τοῦ θέρους, καὶ πάλιν, ὅταν δύνωσι τὴν ἑσπερίαν δύσιν ἤτοι κατὰ τὸν Ὀκτόβριον καὶ Νοέρον (i. e. Νοέμβριον) ποιεῖσθαι χρὴ τὴν τοῦ ἀρότου ἀρχὴν ἤγουν τοῦ σπείρειν (γράφεται σπόρου).

— 450. α. Δόμους προσήλους. ἀντὶ τοῦ θέρμην ποιοῦντας ἐν χειμῶνι, ἐν δὲ τῷ θέρει τῆς θέρμης

καὶ τῦ ἡλίϐ κωλυτικῦς· γράφεται καὶ η, ἵν' ᾖ κεκαρφωμένϐς. Ex quo intelligitur, supra legendum esse *προςείλϐς.* Conf. v. 451.

vs. 458. *Σοφισμάτων. γράφεται νοσφισμάτων.*

— 460. *α. Μνήμην θ' ἁπάντων. ἐγὼ, φησὶ, — ζυγοῖς βόας τε καὶ ἡμιόνϐς καὶ ἕτερα ζῶα δϐλεύοντα καὶ ἐν ζεύγλαις καὶ ἐν σώμασιν· ὅπως τοῖς ἀνθρώποις κϐφισταὶ* (cf. vs. 463. Impressa laborant constructione.) *τῶν πόνων — τῦς ἡνίαις ὑποτασσομ. ἵππϐς — ὑπερπλϐ́τϐ τρυφῆς — ϐ̓δεὶς ἄλλος ἐφεῦρε πλὴν ἐμῦ. Κνώδαλα. κυρίως οἱ νεβροὶ καὶ οἱ λαγωοὶ καὶ ὅσα θηρευόμενα, ὡς ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας τὰ ὑπὸ κυνῶν ἁλισκόμενα. ἐνταῦθα δὲ ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῖς βϐσί. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θαλασσίων ζώων παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῇ ἁλί. Καλῶς εἶπε τὴν μνήμην μητέρα τῶν μϐσῶν· ἂν γὰρ ἔνι τις πολυμαθὴς καὶ ϐ̓κ ἔχῃ τὸ μνημονευτικὸν, ϐ̓ δύναται γράψαι εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως.*

Ὁ Ζεὺς, συμμιγεὶς τῇ Μνημοσύνῃ, ἔτεκε τὰς Μϐ́σας τὰς μητέρας τῶν λόγων.

— 468. *Τοιαῦτα μηχανήματα ἐξεύρων τάλας. προειπὼν καὶ ἀπαριθμησάμενος, ὅσα καλὰ καὶ ἀγαθὰ μηχανήματα καὶ τέχνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, νῦν συνελὼν τὰ πάντα φησί· τοσαῦτα ἐξεῦρον τοῖς ἀνθρώποις μηχανήματα· ἐγὼ δὲ ϐ̓κ ἔχω μηχάνημα, δι' ϐ̃ τῆς παρϐ́σης βλάβης ἤγϐν τῦ δεσμῦ λυθρωθήσομαι.*

— 472. *Πλάνα* habet noster et *πλανᾷ.*

vs. 471. α. Πέπονθας ἀεικὲς πῆμα, ἀποσφαλεὶς φρενῶν. ὁ χορὸς ἀκέσας — ἀνθιστάμενος αὐτῷ ἀποσφαλεὶς τῶν φρενῶν ἐν πλάνῃ ἤγεν παρατραπεὶς ἀπὸ τῆς καθεστηκότος τῶν φρενῶν καὶ μὴ εὑρίσκων ἐν φρονήσει μηχάνημα, δι᾽ ἓ ἂν ἀπαλλαγείης· ὥσπερ δέ τις — .

— 475. α. Τὰ λοιπά μϐ κλύϐσα, θαυμάσῃ πλέον. τὰ ἄλλα μϐ — θαυμάσεις, οἵας τε τέχνας καὶ μηχανὰς — ἀλλὰ πάντες διεφθείροντο τῇ χρείᾳ τῶν φαρμάκων· πρὶν ἂν ἐγὼ ἔδειξα αὐτοῖς κέρασμα θεραπείας τῆς πραΰσης τὰς νόσϐς (γράφεται κεράσματα καὶ θεραπείας πραϋνϐσας τὰς νόσϐς) — .

— 483. α. Ἐστοίχισα. ἐκόσμησα καὶ διεταξάμην καὶ ἔκρινα πρῶτος αὐτὸς — γενέσθαι — τὰς δυσκόλϐς — ἐδίδαξα καὶ ἡρμήνευσα τὴν πτῆσιν τῶν ὀρνέων τῶν ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἐχόντων — τὴν δεξιάν τε καὶ τὴν ἀριστερὰν πτῆσιν τῶν ὀρνέων — — ἰστέον δὲ, ὅτι πολλὰ καὶ διάφορα πλήθη μαντείων — τὰ μέλλοντα γενέσθαι καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατομῆς τῶν ζώων τὰ ὅμοια ἐννοεῖν — ἐμβληθείσης τῷ πυρὶ (γράφεται, ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῆς χολῆς, ἥτις ἐκβληθεῖσα καὶ ἀνατιναγεῖσα). Supra ἐνταῦθα δὲ περὶ τϐτων μόνον διαλαμβάνει.

Ἢ ἀγαθοὶ κατὰ τὴν φύσιν ἢ τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν πτῆσιν, δι᾽ ἧς ἂν τεκμήραιντο τὰ καθ᾽ ὁδὸν συναντήματα.

Ἡ μαντικὴ διαιρεῖται εἰς ὀνειροκριτικὸν, εἰς

οἰωνοσκοπητικὸν, εἰς ἡπατητικὸν καὶ εἰς θυτικόν.

vs. 482. *Ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων.* ἐπεὶ αἱ νόσοι σπεύδουσιν ὀλέσαι· τὰ δὲ ἤπια φάρμακα ἐξαμείβονται τὰς νόσους ἤγουν ὀλλῦσιν· ἃ γὰρ αἱ νόσοι ἀπειλοῦσι, ταῦτα τὰ φάρμακα εἰς αὐτὰς μεταμείβονται. τὸ δὲ ἤπιον γίνεται ἀπὸ τοῦ ἥδω, τὸ εὐφραίνομαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ἰοῦ εἶναι.

— 486. *Ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας.*

Κληδὼν λέγεται ἡ μαντεία ἀπὸ τοῦ τινὰς μὲν κλείειν, τινὰς δὲ δοκεῖν.

— 495. *Κνίσσῃ τε κῶλα συγκαλυπτά.* τὰ τῶν μηρῶν ὀστᾶ — .

Κῶλον τὸ λεγόμενον ἱερὸν ὀστοῦν· ὃ καὶ κλῶν (impress. κλόνις. recte.) ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον. — γαστέρα δηλαδὴ τὴν κοιλίαν, ἤτοι τὴν θυτικὴν (γράφεται θυματικὴν) — διὰ τὸ ἀκίνητον — βλέπεσθαι ἐποίησα καὶ πᾶσιν ὑπέδειξα (γράφεται nescio quid, deletum enim; forte impressa).

— 498. α. *Ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.* τυφλά, ἐκ τοῦ — νόσος καὶ γίνεται περὶ τὸν ὀφθαλμὸν, ὅπερ ἀβλεψίαν ποιεῖ — .

— 499. *Τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα.* ταῦτα μὲν, φησὶν — — ὠφελήματα — θέλη φλυαρῆσαι· ἐν ὀλίγῳ δὲ λόγῳ συλλήβδην μάθε, ὅτι πάσας τέχνας ἐγὼ ἐξεῦρον, suprascr. ἐφεῦρον.

— 503. *Οὐδεὶς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.*

Φλῦσαι. κατὰ παράχρησιν τὸ φλῦσαι· κυρίως δὲ φλύω ἐπὶ σιδήρȣ παφλάζοντος ἢ καὶ ἄλλως· ποιὰ λέξις τῶν λοπαδίων τὸ φλυ, φλυ, ὅταν βράζωσιν.

vs. 506. α. Μὴ νῦν βροτȣ̀ς μὲν ὠφέλει καιρȣ̃ πέρα. μὴ νῦν, φησὶ, — μακρὰν τȣ̃ προσήκοντος — εὔελπίς εἰμι τῶνδε, ἀντὶ τȣ̃ ἀπὸ τȣ́των ὧν λέγεις —.

— 510. α. Οὐ ταῦτα ταύτῃ. ȣ̓ ταῦτα ταύτῃ ȣ̃τως ἔχȣσιν· ἡ μοῖρα δὲ τελεσφόρος καὶ πληρωτικὴ τȣ́των, ἡ ταχέως τὰ κατ' ἐμὲ κρανεῖ καὶ πληρώσει· ὅ ἐστιν, ȣ̃πω με λυθῆναι μεμοίραται· πολλαῖς δὲ βλάβαις καὶ κακοπαθείαις δαμασθεὶς ȣ̃τως ἀπολυθήσομαι· ἡ ἐμὴ δὲ σοφία κατὰ πολὺ ἀσθενεστέρα τῆς εἱμαρμένης.

— 514. Τίς ȣ̃ν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος.

Ἀνάγκην φησὶν ἢ τὴν μοῖραν ἢ ἀνάγκην νοεῖ τινα θεὸν, ἤ τις ἀσθενέστερος τῶν Μοιρῶν καὶ Ἐριννύων, αἳ δȣλεύτριαι τῆς ἀνάγκης.

Εἰπόντος τȣ̃ Προμηθέως, ὅτι ἡ ἐμὴ σοφία τῆς εἱμαρμένης ἥττηται, φησὶ ὁ χορός· τίς ȣ̃ν ἐστιν οἰακοστρόφος καὶ κυβερνήτης τῆς Ἀνάγκης; ἤτοι τίς ἐστιν ὁ τῆς εἱμαρμένης ἐξȣσιάστης; τȣ̃το φησὶν ὁ χορός. καὶ λέγει ὁ Προμηθεὺς, ὅτι αἱ τρεῖς Μοῖραι, ἡ Κλωθὼ ἢ (ἡ) Ἄτροπος καὶ ἡ Λάχεσις, καὶ αἱ τρεῖς Ἐριννύες, ἥ τε Τισιφόνη, ἡ Μέγαρα καὶ ἡ Ἀλεκτώ. καὶ πάλιν ὁ χορός φησι πρὸς αὐτόν· ἆρα ὁ Ζεὺς ἀσθενέστερός ἐστι τῶν Μοιρῶν καὶ ȣ̓ δύναταί σε λῦσαι κρατȣ́μενον, ὡς φῄς, ἀπὸ

τῆς Ἀνάγκης, οἷον εἰ θελήσει ὁ Ζεὺς πρὸ τῆς Μοίρας λῦσαί σε; ἐ δύναται τἕτο ποιῆσαι, φησὶ ὁ Προμηθεὺς, ὁ Ζεύς· ἕκεν ἂν ἐδ᾽ αὐτὸς ἐκφύγῃ τὴν πεπρωμένην.

vs. 518. *α. Τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν; τί ἕν ὑπόκειται — κρατήσειεν ἂν — προαναφωνεῖ δὲ λεληθότως τὸν τῆς Θέτιδος ἔρωτα.*

Ἐριννὺς ἀπὸ τἕ ἔρι, τἕ σημαίνοντος τὸ ἄγαν, καὶ τἕ νύσσω, τὸ τιμωρῶ· ἢ ἀπὸ τἕ ἐν τῇ ἐρανάι. (Nodum reliquarum literarum, quae paucae sunt, non potui solvere.)

— 520. *Ἦ πε τὶ σεμνόν ἐστιν, ὃ ξυναμπέχεις. ὄντως σεβάσμιόν ἐστι καὶ μυστηριῶδες, ὃ κρύπτεις ἐν ἑαυτῷ.*

— 525. *α. Μηδάμ᾽ ὁ πάντα νέμων. ὁ πάντα κρατῶν — μηδαμῶς ποτε ἀντίπαλον κράτος καὶ οἱονεὶ — μοι γένοιτο — καὶ θυσίας τἕτοις προσάγειν, παρὰ τὸν τἕ Ὠκεανἕ πόρον — — τὸ γὰρ τήκεσθαι κυρίως ἐπὶ τἕ κηρἕ καὶ τῆς χιόνος λέγεται* (ubi *κυρίως* abest). *Μηδαμῶς σχοίην ἀντίπαλον τὸν Δία, μηδὲ παυσαίμην θυσίας καὶ ἑορτὰς τοῖς θεοῖς ἄγειν.*

— 536. *Ἡδύ τι θαρσαλέαις τόν. τἕτο πρὸς τὸν κεκρυμμένον λόγον τἕ Προμηθέως, εἰς ὃν ἐκκρεμῆ τὴν ἐλπίδα ἔχει, φαίνεται λεχθῆναι. εἴρηκε γὰρ ἄνω· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ, δεσμἕς ἀεικεῖς καὶ βίας ἐκφυγγάνω.*

Post *εὔφραντὸν* deest vox *τό.*

vs. 541. α. Φρίσσω δέ σε δερκομένη. δειλιῶ καὶ τρέμω, — τὸν Δία μὴ φοβϐμενος.

— 553. α. Οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν. ὑψηλῶς καὶ — φησὶ γὰρ ὅτι — ἔμαθον τάδε, ὦ Προμηθεῦ, τὰς σὰς ὀλεθρίας τύχας θεασαμένη.

— 557. α. Τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος. τϐτό φησιν, ὅτι — καὶ ἐκεῖνο, ὅπερ ἐτραγῴδϐν περὶ τὸν καιρὸν — τόδε καὶ τϐτο, ὃ νῦν ἐτραγῴδϐν ἐπὶ τῷ σῷ πάθει — τϐτέστιν ἐν συνόδῳ καὶ συνελεύσει — διδόμενα πράγματα· ἢ ὅτε τὴν ὁμοπάτριον ἐμοὶ Ἡσιόνην ἤγαγες, πιθὼν τὴν ἑαυτῆς μητέρα, ἕδνοις ἢ προικίοις ἔχειν ἐκείνην ὁμόλεκτρον. Ἡσιόνη δὲ θυγάτηρ ἦν Ὠκεανϐ καὶ Τηθύος.

— 561. Ἕδνοις. ἀπὸ τϐ δεῖν τὴν εὐνὴν ἢ τὸ ἴδιον ἐκ νέϐ ἐν προιξί. (Verba impressa: ἔδνα ἀπὸ τϐ ἐδνεῖν τὴν εὐνὴν, ἢ τὸ ἴδιον ἐκνέον τὸν αἰγιαλόν, mirum in modum sunt corrupta.)

— 563. α. Τίς γῆ, τί γένος. τὸ τῆς Ἰϐς πρόςωπον μονῳδεῖ μέν, ἔχει δὲ κείμενον σαφές, ὅτι μαντεύεται — ἄλλώς τε καὶ, ὅτι αὐτὴ ὑπὸ — ἠδικῆσθαι, διὰ τϐτο (sine καὶ) παραμυθεῖται τὸν Προμηθέα. τρισκαιδέκατον δὲ ἀπ' αὐτῆς τὸν Ἡρακλέα λέγει ὁ Προμηθεύς. ϐτος γὰρ ἔλυσεν — δεσμῶν. Ἡ δὲ Ἰὼ, ἡ τϐ Ἰνάχϐ θυγάτηρ, ἡ καὶ Ἰνὼ λεγομένη, ἐρασθεῖσα — καὶ δέδωκεν Ἄργῳ τῷ — κατὰ διαφόρϐς τόπϐς — τὸ τελευταῖον ἀπῆλθεν καὶ πρὸς — τὸν Προμηθέα.

Ἡ Ἰὼ κατὰ χόλον τῆς Ἥρας μεταβληθεῖσα εἰς βϐν καὶ οἰστρηλατϐμένη, ἐλθϐσα καὶ εἰς ἑτέρϐς

διαφόρους τόπους, κατήντησε καὶ ἔνθα ἦν ὁ Προμηθεὺς δεδεμένος πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Καυκάσου· καὶ ὁρᾷ αὐτὸν ἐκεῖσε προσηλωμένον ἐν ταῖς πέτραις τοῦ ὄρους, καὶ φησὶ θαυμάζουσα· τίς ἐστιν ἡ γῆ αὕτη; ποία γενεά; τίνα εἴπω βλέπειν τοῦτον τὸν κακοπαθοῦντα ἐν δεσμοῖς πετρίνοις ὀρείοις; εἶτα πρὸς τὸν Προμηθέα λέγει· ὑπὲρ ποινῆς ποίας ἁμαρτίας φθείρῃ; εἰπέ μοι, ποῦ πεπλάνημαι καὶ ἐν ποίᾳ γῇ εἰμι; ὅταν γὰρ συνεζεύχθης τῇ Ἡσιόνῃ, εἴχομεν χαράν· τανῦν δὲ ὁρῶσαί σε οὕτως (οὕτω) πικρῶς προσαυαινόμενον λυπούμεθα.

vs. 568. *Ἆ ἆ, ἔα ἔα. τὸ ἆ κλητικὸν ἐπίῤῥημά ἐστιν ἢ μᾶλλον προσφωνηματικόν· διαφέρει δὲ τῆς διὰ τοῦ ὦ προφωνήσεως, ὅτι τοῦτο μὲν ψυχῆς ἀπαθοῦς· τὸ δὲ ἆ ταραχῶδες δηλοῖ ψυχικόν· οἷον ἢ σχετλιασμὸν ἢ ὄνειδος ἢ ἀγανάκτησιν.*

ἆ δᾶ. γράφεται ὦ δᾶ.

— 571. *α. Φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν. πολυόφθαλμον — — μεταμειφθείσης εἰς βοῦν.*

— 573. *α. Ὃν οὐδὲ θανόντα ἡ γῆ κατέχει ἀλλὰ ἐκ τῶν νεκρῶν — — νῆστιν. τὸ γὰρ φάσμα τοῦ Ἄργου καὶ μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ αὐτὸν διὰ λίθου, παρεδείκνυεν ἡ Ἥρα τῇ Ἰοῖ ἐπὶ τῷ μάλιστα ἐκφοβεῖν αὐτόν.*

— 577. *Ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον. ἑσπέρα, φησί, ἐστὶν ἤδη καὶ ἡ σύριγξ ἠχεῖ — ὃς πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν αὐλούμενος τοῖς ποιμέσι — εἰσαγωγὴν καὶ πρὸς τὴν μάνδραν αὐτῶν εἰσέ-*

λευσιν. Ἑσπέρα οὖν ἐστι, κἀγὼ νῆστις οὖσα ἐλαύνομαι· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ὑπνοδόταν νόμον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου, τουτέστι τὴν νύκτα. Ἴσως ὑπνοποιόντι (f. ὑπνοποιοῦν τι) μέλος πρὸς ἑσπέραν αὐλούμενον, ἢ τὸν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἑσπέρας διδόμενον ὕπνον τοῖς βουσί.

vs. 581. Ἓ ἕ. ἐπιφώνημα· πλεονασμός.

Εἶμι, πορεύομαι, εἶς, εἶσιν· ἴτον· τὸ πληθυντικὸν ἴμεν, ἴτε, ἴσι· καὶ ἰωνικῶς ὤφειλε γράφεσθαι ἔασιν· ἀλλ' ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τὸ ἔασι καὶ ὑπάρχουσι, μερίζεται τὸ εἴασι, καὶ λαμβάνει τὸ μὲν ἓν τὸ ε καὶ γίνεται ἔασι καὶ ὑπάρχουσι, τὸ δὲ ἕτερον τὸ ι καὶ γίνεται ἴασι καὶ πορεύονται. σημείωσαι τοῦτο, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἴμεν πληθυντικοῦ γέγραπται τῷ Ἀπολλωνίῳ· ἴω τὸ πορεύομαι ι· καὶ τοῦτο ἐψεύσατο. Ἡροδότῳ γὰρ γέγραπται δίφθογγον (δφον). τὸ δὲ ἀφιᾶσι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφίημι καὶ καθίημι. τὸ δεύτερον ἀφίης. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἀφεῖσι καὶ τὸ ἰωνικὸν ἀφιέασιν.

— 590. Κλύεις πρόσφθεγμα τᾶς βουκέρω παρθένου. παρθένον λέγει ταύτην, οὐχ ὡς οὖσαν παρθένον· ὁ Ζεὺς γὰρ ἔφθειρεν αὐτήν· ἀλλ' ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς τραγικοῖς τὰς μοιχευθείσας βιαίως καὶ μὴ κατὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν καλεῖν καὶ ταύτας παρθένους.

— 592. α. Τῆς Ἰναχείας. διὰ τοῦτο ὁ Προμηθεὺς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς τοῦ Ἰνάχου ἐνέφηνεν, Ἰναχείαν κόραν καλεῖσθαι αὐτὴν, ἵνα δείξῃ εὐθὺς, ὅτι μάντις ἐστὶν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ὁ Τειρεσίας, νόστον δεῖξαι γράφεται δίζηαι — Ἀχιλλεῦ.

vs. 593. Ἔρως. μέθη, ζῆλός τε καὶ δαίμων ἴσα.

— 594. Στυγητὸς διὰ τὸν ζῆλον. τὸ δὲ ἰδίωμα ἀττικόν· εἰώθασι γὰρ ἐκεῖνοι τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ διὰ τῦ ος ἐκφέρειν, ὡς τὸ κλυτὸς Ἱπποδάμεια.

— 596. α. Εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ. εἰπέ μοι — τίς ὢν σὺ ὕτως — λέγω δὴ τὸν τῆς ἁπανταχῦ πλανᾶσθαι — ἐμὲ μὴ ἵστασθαι, ἀλλὰ πλανᾶσθαι.

— 601. Σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις. ἐν μάστιξι — — — καὶ τῦ στάσις ἤγυν ἵστημι, στήσω. (Legit ergo νήστησιν, ut cod. 2782.)

— 604. α. Δυςδαιμόνων. ἀπὸ τῶν δυςδαιμόνων εἰσὶν, οἵτινες τοιαῦτα μογῦσιν, οἷα ἐγώ.

— 611. Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν πρῶτον ἐν προοιμίοις καὶ αἰνίγμασιν ἔγραφον· ὕστερον δὲ καὶ καθόλυ φανερῷ (φανερῶς?) ἐχρῶντο τῷ λόγῳ.

— 610. Λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅ, τι χρήζεις μαθεῖν. φανερῶς καὶ διαδήλως εἴπω σοι, — ὥςτε τύτυς δοκεῖν ἀληθεῖς· ἀλλ' ἁπλῷ — λαλεῖν.

— 617. Οὔκυν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί. ῦκυν παράσχοις ἐμοὶ, φησὶ, τήνδε τὴν δωρεὰν, ἀναδιδάξαι με, τίς ὁ δεσμεύσας σε — — κρύπτομεν ἀνιαρὰ Ποσειδῶνος ἄνακτος δῶρα.

— 616. Ἀρμοῖ πέπαυμαι τὺς ἐμὺς θρηνῶν πόνυς. νεωστὶ, ἀπὸ μεταφορᾶς — ἁρμοζόντων τῷ νέῳ — ἅμα γὰρ εἶπον καὶ ἅμα παρῆλθεν.

(quo Huetii correctio firmatur. V. infra.) ἔστι δὲ τὸ ἁρμοῖ τοπικὸν κυρίως· ἐνταῦθα δὲ χρονικὸν, καὶ γὰρ πρὸ ὀλίγȣ τὰ αὐτὰ κακὰ ἔλεγε πρὸς τὰς νύμφας.

vs. 620. Βέλευμα μὲν τὸ δῖον, Ἡφαίςȣ δὲ χείρ. πρὸς τὴν — φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ὅτι τὸ δῖον βȣ́λευμα, τȣτέστιν ἡ βουλὴ τȣ̃ Διός.

— 625. α. Τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. εἶτα φησὶν ὁ Προμηθεὺς — παρὰ μαθεῖν — μηδαμῶς ἀποκρύψῃς ὅπερ μέλλω παθεῖν. Ἄλλως. Ἐπικȣ́ριόν (ἐπικȣ́ρειόν) ἐστι τȣ̃το τὸ δόγμα, ἀναιρȣ̃ν τὴν μαντικήν· εἱμαρμένης γὰρ, φησὶ, πάντων κρατȣ́σης, πρὸ καιρȣ̃ λελύπηκας εἰπὼν τὴν συμφορὰν, ἢ (impr. τὸ) χρηστὸν τὴν ἡδονὴν ἐξέλυσας. λέγȣσι δὲ καὶ τὸ (vulg. ὅτι) Ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται.

— 627. Ἀλλ' ȣ̓ μεγαίρω τȣ̃δέ σοι δωρήματος. ἀλλ' ȣ̓ φθονῶ σε, φησὶ, τȣ́τȣ τȣ̃ δωρήματος· δηλονότι τȣ̃ μαθεῖν σε ἀπ' ἐμȣ̃ τὰς σὰς συμφορὰς καὶ ἃ μέλλεις παθεῖν. Τȣ̃το δὲ εἰπόντος τȣ̃ Προμηθέως, φησὶν ἡ Ἰὼ πρὸς αὐτόν· διατί νῦν βραδύνεις καὶ ἀργεῖς, μὴ γεγωνίσκειν καὶ βοᾷν καὶ λέγειν ἐμοὶ ἅπαν, ὃ μέλλω παθεῖν. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὴν ἀποκριθεὶς ὁ Προμηθεύς φησιν· ȣ̓χὶ διὰ φθόνον τȣ̃το ποιῶ, τὸ μὴ ἀναδιδάξαι σε πάντα, ἃ μέλλεις παθεῖν· ἀλλό τι (γράφεται ἀλλὰ διότι) δειλιῶ ταράξαι τὸν σὸν λογισμόν· ἡ γὰρ διήγησις ταραγμὸν ἐμποιήσει σοι. Πρὸς τȣ̃το δὲ ἀντιλέγει ἡ Ἰὼ, μὴ παρὸ δεῖ καὶ πλέον, ἢ ἐμαυτὴν ἐλεῶ, φρόντιζέ μȣ· ὅτι ἐμοὶ λίαν εὔφραντον τὸ

ἀκέειν τὰς ἐμὰς συμφοράς. τοῦτο δὲ ἔξωθεν λαμβάνεται.

vs. 629. *Θράξαι ἤγουν ταράξαι τροπῇ τοῦ τ εἰς θ καὶ ἐκβολῇ τοῦ α.*

— 630. *Μή μου προκήδου μᾶσσον. μᾶσσον τὸ μακρότερον. τὸ μὴ ἆσσον.*

— 632. *Μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κᾀμοὶ πόρε. ὁ χορὸς λέγει — τοῦ ἀκοῦσαι τῶν ταύτης παθημάτων — τὰ ἐπίλοιπα δὲ τῶν ἄθλων καὶ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν αὐτῆς, ὧν μέλλει ἔτι παθεῖν —.*

— 636. *Σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν. τοῦτο ἅμα σαφηνίζων τῷ ἀκροατῇ, τὰ πράγματα διὰ τῶν τῆς Ἰοῦς Προμηθεὺς παραμυθούμενος· ὅπερ ἐν τῷ μεταξὺ τά τε τῆς Ἰοῦς ῥηθείη· εἶτα πάλιν τὰ παρ' αὐτοῦ.*

— 637. *Καὶ κασιγνήταις πατρός. Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος υἱὸς μὲν Ἴναχος· θυγατέρες δὲ αἱ Ὠκεανίδες νύμφαι λεγόμεναι. τοῦ δὲ Ἰνάχου θυγάτηρ Ἰώ. διὰ τοῦτο οὖν τὰς Ὠκεανίδας ἀδελφὰς τοῦ Ἰνάχου φασίν. Ἴναχος ἦν βασιλεὺς, ἔχων θυγατέρα Ἰὼ, ἀκόλαστον οὖσαν καὶ πρὸς συνουσίαν ἀῤῥένων ἐπιῤῥεπῆ. βλέπων οὖν αὐτὴν ὁ πατὴρ αἰσχρὰ πράττουσαν, ἀπεδίωξε τῆς πατρίδος· ἡ δὲ πάσας χώρας διήρχετο μαινομένη καὶ οἷον ὑπὸ οἴστρου κεντουμένη ὑπὸ τῆς ἀκολασίας καὶ ἀσελγείας.*

— 638. *α. Ὡς ἀποκλαῦσαι κᾀποδύρεσθαι τύχας. τοῦτο τοιοῦτόν ἐστιν — πᾶς, ὅστις μέλλει — — ἔχει ἐκεῖ.* (suprascr. *ἐνταῦθα καὶ —.*)

vs. 641. α. Οὐκ οἶδ', ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή. ἡ Ἰώ φησι πρὸς τὸν χορὸν, ὅτι ἐκ οἶδα — θελέσαις μαθεῖν τὰ περὶ ἐμῦ — — τὴν Πυθίαν ἀποστολὴν — καὶ τὴν εἰς βῦν μεταβολὴν λέγεσα, ὅτι ἀεὶ ὄψεις νυκτεριναὶ ἤτοι ὄνειροι — ὦ μεγάλως εὐτυχεστάτη — τὴν πηγὴν τὴν Λέρνην.

— 656. Τοιοῖςδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι. τοιέτοις ὀνείροις — ὁ πατήρ με εἰς τὴν — μαντείας ποικίλας καὶ — καὶ τῶν τῆς πατρίδος χώρων — καὶ ἐὰν ὲ θέλῃ, εἰς αὐτὸν τὸν πυρίνην ὄψιν ἔχοντα κεραυνὸν τῦ Διὸς, ὃς πᾶν — omisso ἐπελθεῖν.

— 670. α. Τοιοῖςδε πεισθεὶς Λοξίε μαντεύμασιν. τοιαύταις — μήτε ἐμὲ θέλεσαν — ὁ τῦ Διὸς χαλινός. τὸ βέλευμα τῦ Διὸς καὶ ἡ βία· ἦγεν αὐτὸς ὁ Ζεὺς κατὰ περίφρασιν. Τηνικαῦτα δὲ μετάμειψις — .

— 675. α. Ἦσαν, κεράστις δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ. ἤτοι κέρατα — ὀξυστόμῳ τῷ ὀξέως δάκνοντι — ὥρμων omissum — ᾖσσον καὶ ἐκινέμην —.

— 676. Μύωπι χρισθεῖσ', ἐμμανεῖ σκιρτήματι. πάνυ ἐπιτηδείως ὁ Αἰσχύλος ἐχρήσατο τῷ λόγῳ τῦ κέντρε διὰ τὸ περισπᾷν τὴν Ἰὼ βοόμορφον· εἰώθασι γὰρ οἱ βόες κέντροις πρὸς ἐργασίαν νύττεσθαι.

Βεκόλος δὲ ἀπηνὴς καὶ ἀνήμερος. λέγει δὲ τὸν Ἄργον, τὸν πανόπτην, ὃν βεκόλον καλεῖ, διὰ τὸ ἐπιστατεῖν αὐτῆς μεταβληθείσης εἰς βῦν. ὡμάρτει

καὶ σύνηκολȣ́θει μοι ἐν πυκνοῖς ὀφθαλμοῖς, πολυόφθαλμος γὰρ ἦν, ὡς προείρηται· δεδορκὼς καὶ ἐπιτηρῶν καὶ βλέπων τὰς ἐμὰς ὁδȣ́ς. ἀνέλπιστος δὲ θάνατος αὐτὸν τῆς ζωῆς ἀπεστέρησεν· ὁ γὰρ Ἑρμῆς, πεμφθεὶς ὑπὸ τȣ̃ Διὸς ἐπὶ τῷ ἀναλαβέσθαι τὴν Ἰὼ ἐξ αὐτȣ̃, ἀνεῖλεν αὐτὸν διὰ λιθείας βολῆς (lectio altera abscissa est, forte *ἀνῄρηκεν*).

vs. 679. *Ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει.*

Ἄκρατον δὲ λέγει αὐτὸν κατὰ τὴν ὀργὴν καὶ λίαν ὀργίλον ὄντα καὶ μηδὲν ἡμερότητος ἐν ἑαυτῷ περιφέροντα. ἐγὼ δέ, ὑπὸ τȣ̃ οἴστρȣ πεπληγμένη, γῆς πρὸς γῆν ἐλαύνομαι, ἀντὶ τȣ̃, ἀφ' ἑτέρας γῆς εἰς ἑτέραν πορεύομαι καὶ ἐλαύνομαι πλανωμένη.

— 682. *Οἰστροπλὴξ, ὁ πλήσσων οἶστρος· οἰστρόπληξ δὲ ὁ ὑπὸ τȣ̃ οἴστρȣ πλησσόμενος. καὶ βȣπλὴξ, ὁ τὸν βȣ̃ν πλήσσων· βȣ́πληξ δὲ ὁ πλησσόμενος ὑπὸ τȣ̃ βοός. γράφεται ὑπὸ τȣ̃ βοὸς πλησσόμενος.*

— 684. *α. Κλύεις τὰ πραχθέντα. καταλέξασα καὶ προειπȣ̃σα, ἃ πέπονθα· ἤγȣν τὰ ἐμὰ παθήματα. εἰ δὲ καὶ ἄλλό τι — παρηγόρει λόγοις ψευδέσιν· ὡς τὸ μηδέ τι με αἰδȣ́μενος μειλίσσεο, ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον. νόσημα γὰρ κάκιστον, φησὶ, τȣ̀ς ψευδεῖς λόγȣς καὶ μὴ τὴν ἀλήθειαν ἐμφανῶς λέγοντας.*

— 689. (693. Edit. Schuetz. pr.) *Ηὐχόμην. ὁ χορὸς ἀκȣ́σας τῶν τῆς Ἰȣ̃ς τληπαθημάτων, φησὶ, φεῦ· ȣ̓δέποτε ἔλεγον ἢ προσεδόκȣν ἢ ἐκαυχώμην εἰς τὴν ἐμὴν ἀκοὴν ἐλθεῖν λόγȣς παραδόξȣς· ȣ̓δ' ὅτως φο-*

ὁμην, τὰ δυςθέατα καὶ κάκιστα καὶ δύςοιστα καὶ ἃ δυςκόλως τις ὑπομείνῃ πήματα, ἤτοι βλάβας, ἐν ἀμφήκει κέντρῳ καὶ ἀμφοτέρωθεν τέμνοντι ψύχειν ἤγυν νεκρῦν τὴν ἐμὴν ψυχήν.

vs. 691. (697.) Λύματα, ἢ ὀλέθρια, παρὰ τὸ λυμαίνω, ἢ καθάρσεως δεόμενα, ὡς ἀποτρόπαια. διὸ καὶ ἄπεχε εἶπεν. εἰσὶ μὲν ὖν πήματα τῇ Ἰοῖ. λύματα δὲ τῷ ἀκὔοντι χορῷ δεομένῳ καθάρσεως.

— 695. α. Πρό γε στενάζεις, καὶ φόβυ πλέα τὶς εἶ. ἤτοι πρινὴ μάθοις καὶ τὰ λοιπὰ δυσφορεῖς καὶ θαυμάζεις ταῦτα καὶ περίφοβος εἶ, καρτέρησον, ἕως ὗ καὶ τὰ λοιπὰ μάθοις.

— 699. α. Τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμῦ πάρα. ὑμεῖς μὲν ὖν, ὗ χρήζετε, ἐτύχετε — πέπονθε πλὴν — καὶ ὑ παρ' ἄλλυ τινός.

— 708. α. Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας. οἵτινες οἱ Σκύθαι — ὑψὔμενοι ἐπὶ τοῖς εὐκύκλοις ὄχοις ἤτοι ταῖς ἁμάξαις ταῖς εὐτρόχοις. τὔτων γὰρ ἄνωθεν οἱ Σκύθαι τὰς ἑαυτῶν ποιῦνται σκηνάς.

— 710. Ἐξηρτημένοι καὶ θαῤῥῦντες οἷον ἐν τοῖς ἑκηβόλοις τόξοις.

— 711. Οἷς μὴ πελάζειν. οἷςτισι Σκύθαις (sine τοῖς) καὶ ταῖς παραθαλασσίαις πέτραις.

Ἀλλ' ἁλιστόνοις καὶ l. ἐν τῇ ἅλι στεναζὔσαις — Γύποδες δὲ ἔθνος εἰσὶν (γράφεται ὄνομα ἔθνυς). ἕτεροι δὲ τὸ γύποδας (γράφεται τὺς γύποδας) — ῥαχίαις πέτραις διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν περῶσα. ἄλλοι δὲ τὸ γυ-

μνόποδας ἀντὶ τῦ γυμνῦς — suprascr. γυμνῦς σῦ πόδας.

vs. 713. *Λαιᾶς δὲ χειρός.* ἐν τοῖς ἀριστεροῖς δὲ, φησὶ, μέρεσι κατοικῦσιν — ἤγυν ἀποφυγεῖν καὶ μὴ προςελθεῖν αὐτοῖς, διότι ἀνήμεροί εἰσιν — .

— 716. *Ἥξεις δ' ὑβριστήν.* ὑβριστὴν ποταμὸν — — παρὰ τὸ ἀράσσειν γράφεται ἀῤῥάσσειν — καὶ πρᾶξίς ἐστι συνᾴδυσα (γράφεται, τῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ῦ ψευδώνυμον) ὅπερ Αἰσχύλος ἐμφαίνων φησὶ ῦ ψευδώνυμον ἤγυν ῦ μάτην κληθέντα Ἄραξιν (γράφεται Ἄῤῥαξιν), ὃν μὴ περάσῃς· δύσκολος γὰρ καὶ ὐκ εὔβατός ἐστι περᾶσθαι.

Ὕβρισε τὰς ἀρῦρας ἤτοι κατέλυσεν καὶ ἠρήμωσεν. ἀφύβρισε δὲ πέλαγος παρὰ Συνεσίῳ, ἀντὶ τῦ ἔπαυσε. καὶ ἀφυβρικῶς βῦς παρὰ Θεσσαλονικῆς (?) ἤτοι γηραιὸς καὶ σώφρων καὶ τοῖς ἀφροδισίοις μὴ κάτοχος.

— 718. *Πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν.* ἤτοι πρὸς τὸ ἕτερον — — ὄρος ἐπιπολὺ διῆκον (pro vulg. ἀπέραντον).

— 720. *Κροτάφων ἀπ' αὐτῶν.* τῦς ποταμῦς οἱ παλαιοὶ βυκράνυς ἱστορῦσιν· ὅθεν Αἰσχύλος ἔφησε ἐνταῦθα τὸ κροτάφων.

— 722. α. *Ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατόν.* ὡς τὸ πρῶτον — in medio: Ἄλλως· — τὸ γὰρ πρὸ πολλῶν χρόνων γενόμενον — ἀφεῖσαι τὴν οἰκείαν πατρίδα — in initio: λέγει δέ, ὅπυ κα-

ταλαβεῖς καὶ τὸν στυγάνορα καὶ τὸν τὰς ἄνδρας στυγᾶντα καὶ μισᾶντα στρατὸν τῶν — Ἀμαζόνες (suprascr. Ἀμαζονίδες) Θεμίσκυραν πόλιν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν.

— γνάθος ἤγουν ὀξίτης (pro ὀξεῖα σιαγὼν) ἢ ἡ σιαγὼν ἡ Σαλμυδησία (pro impr. Σαλμυδησσία θάλασσα) ἡ ἐχθρόξενος, τοιᾶτον σχῆμα ἔχει — — πρὸς τὰς μεθ' ἑτέρας γυναικὸς τῶν οἰκείων ἀνδρῶν γόνας (γράφεται πρὸς τὰς προγόνας αὐτῶν).

vs. 729. Κιμμερικόν. ἥξεις δὲ εἰς τὸν Ἰσθμὸν τὸν Κιμμερικὸν ἐπ' αὐταῖς ταῖς στενοπόροις πύλαις τῆς λίμνης· δηλαδὴ τῆς Μαιώτιδος. λέγει δὲ τὸν Κιμμερικὸν βόσπορον, ὅς ἐστὶ πλήρωμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης.

Κιμμερικόν. Τὰς Κιμμερίας — — διάγασιν ἐν τῇ νυκτὶ βαθείᾳ ἡμέρας τεσσαράκοντα· καιρὸς δ' αὐτᾶ τᾶ σκότας, ὅταν ἐν αἰγοκέρωτι ὁ ἥλιος ὑπάρχει· ἄλλας δὲ τεσσαράκοντα ὁλόφωτος (?) τελᾶσιν. Ὅμηρος δὲ τὴν Κιμμέριον πέρας (an περὶ? literae enim aegre distingui possunt.) Ἰταλίαν λέγει καὶ ἀφωτίστας ἀεὶ τάτας φησὶν ὑπάρχειν. Εἰσὶ δὲ οἱ Κιμμέριοι μέρος βραχὺ καὶ δῆμος ἔθνας τινὸς Ἰταλικᾶ· αἱ δὲ οἰκήσεις τάτων ἐν φάραγξι, καὶ κοίλοις δὲ καὶ καταδένδρους (an κατὰ συνδένδρας? vocula συν a simili δεν facile potuit absorberi.) τόπας καὶ ὅτε ἥλιος αὐτοῖς ὑδόλως ἐπιλάμπει. ἐκεῖ καὶ λίμνη τίς ἐστι, Σιάχα καλαμένη· ᾗ καὶ τὰ φύλλα πίπτονται (f. πίπτοντα) βυθίζεται τῶν δένδρων.

vs. 732. *Ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας.* γενήσεται δὲ τοῖς ἀνθρώποις μεγάλη φήμη τῆς σῆς πορείας. Βόσπορος γὰρ ὀνομασθήσεται ἀεὶ ὁ τόπος ὁ θαλάσσιος, ὃν σὺ περάσεις βοῦς οὖσα. καταλείψασα δὲ τὴν Εὐρώπην ἔλθῃς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἀσίας.

— 734. (741.) *Δοκεῖ.* ἀληθῶς ὑμῖν ὑποπτεύεται, πρὸς τὸν χορόν φησι τοῦτο ὁ Προμηθεὺς, ὁ τῶν θεῶν τύραννος καὶ ἐξουσιαστὴς Ζεὺς ὁμοίως εἰς πάντας εἶναι βαρὺς καὶ βίαιος. ταύτῃ γὰρ τῇ ἀνθρώπῳ ἤγουν τῇ Ἰοῖ ὁ Ζεὺς θέλων συμμιγῆναι τὰς τοιαύτας πλάνας ἐπέθηκεν. εἶτα στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν Ἰὼ καί φησι· σὺ δὲ, ὦ παρθένε, πικροῦ μνηστῆρος ἐπέτυχες, ὅσους γὰρ ἀκήκοας λόγους, εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω ᾿ν προοιμίοις. ἔστι δὲ τοῦτο διττόν. ἢ ἃ εἶπον ἀληθῆ νόμιζε καὶ μηδὲ ψευδῆ· οἱ γὰρ σοφοὶ —. cf. Schol. vs. 740.

— 740 *Σοὶ μηδέπω ᾿ν προοιμίοις.* διττόν ἐστι τοῦτο — πρὸς τὰ ἄλλα. ὁ τὴν προλεχθεῖσαν οὖν δεχόμενος ἔννοιαν συντασσέτω καὶ προοιμίοις ἤγουν ψευδεῖς κατὰ πτῶσιν ἀττικήν. Σὺ δὲ κλαίεις καὶ στενάζεις· τί ποιήσεις, ἐὰν καὶ τἄλλα μάθῃς κακά;

— 744. *Ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;* ὁ χορὸς ἀκούσας — ἄλλό τι λυπηρὸν *εἴποις* ταύτῃ — ἀποκριθεὶς λέγει, *καὶ* τὸ δυσχείμερον πέλαγος (omisso *γε τὶ*) ἤτοι *τὸ* πλῆθος τῶν ἐσομένων —.

— 746. *Τί δῆτ᾿ ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ᾿ οὐκ ἐν τάχει.* ἀκούσασα ἡ Ἰὼ — — καὶ ἐκ τούτου φο-

νευθεῖσα ἀπηλλάγην — παρὸ ζῆν καὶ τὰς ὅλας ἡμέρας κακοπαθεῖν.

vs. 751. Ἦ δυσπετῶς ἂν τὲς ἐμὲς ἄθλες φέροις. ὁ Προμηθεὺς ἰδὼν — φησὶ πρὸς αὐτὴν, ὄντως ἂν δυσχερῶς τὰς ἐμὰς κακοπαθείας ὑπέμεινας καὶ ἐκαρτέρησας· τὸ γὰρ φέροις — λαμβάνεσθαι ᾧτινι ἐμοὶ ἐκ ἔστι πεπρωμένον — τἔτο γὰρ ἂν ἤτοι τὸ θανεῖν ἦν μοι (sine ἂν) — ἐδέν μοι τέλος πρόκειται —.

— 753. Αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή. Αὕτη πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἀπαλλαγὴ, καὶ γὰρ ἐδέτερον ἔμελλε πρὸς τὸ πεπρωμένον, ἀλλ᾽ εἶπε πρὸς τὸ ἀπαλλαγὴ θετικὸν τὸ αὕτη.

— 759. Ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε σοι μαθεῖν πάρα. ἤτοι ὡς βεβαίων — πάρεστί σοι μαθεῖν.

— 761. Αὐτὸς πρὸς αὑτἔ κενοφρόνων βελευμάτων. ἐκ εἰδὼς γὰρ, φησὶν, λήψεται Θέτιν, ἥτις τέξεται τὸν μέλλοντα ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

— 764. Θέορτον ἢ βρότειον, εἰ ῥητὸν, φράσον. ζηλοτυπἔσα ἐρωτᾷ ἡ Ἰὼ τὸν Προμηθέα, ὅτι γάμος — ἐὰν ἐστὶ δυνατὸν — ἐκβληθήσεται τῆς ἀρχῆς (γράφεται τῆς βασιλείας) — παῖδα κρείττονα αὐτἔ ἤγεν τἔ Διὸς ἐκείνη τῆς βασιλείας καταβιβάσει αὐτόν.

— 774. Τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ᾽ ἄλλαισιν γοναῖς. Τρισκαιδέκατος γόνος εὑρεθείη ὁ Ἡρακλῆς, εἰ ἔτως ἀριθμοίη καὶ γενεαλογοίη ὁ ἐρευνῶν ἀπὸ τἔ Ἐπάφε τἔ πρώτε γόνε, τἔ γεννη-

θέντος ἐκ τῆς Ἰοῦς, ποιούμενος τὴν ἀρχὴν καὶ λέγων· ἐκ τῆς Ἰοῦς Ἔπαφος· οὗ Λιβύη· ἧς Βῆλος· οὗ Δάναος· οὗ Ὑπερμνήστρα, ἡ μὴ κτείνασα τὸν ὁμόζυγον· ἧς Ἄβας· οὗ Προῖτος· οὗ Ἀκρίσιος· οὗ Δανάη· ἧς Περσεύς· οὗ Ἠλεκτρυύν· οὗ Ἀλκμήνη· ἧς Ἡρακλῆς. Τρισκαιδέκατος, φησὶν, ἔσται ἀπὸ σοῦ κατὰ γενεὰν ὁ μέλλων λῦσαί με τῶν δεσμῶν. λέγει δὲ τὸν Ἡρακλέα· οὗτος γὰρ τρισκαιδέκατος ἀπὸ τῆς Ἰοῦς οὕτως. Πρώτη ἡ Ἰὼ, ἀφ' ἧς Ἔπαφος· οὗ Αἴγυπτος καὶ Δάναος· οὗ ἡ θυγάτηρ Ὑπερμνήστρα, ἡ φυλάξασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς Λυγκέα· οὗ Προῖτος· οὗ Ἀκρίσιος· οὗ Δανάη· ἧς Περσεύς· οὗ Ἀλκαῖος· οὗ Ἠλεκτρυών· οὗ Ἀλκμήνη· ἀφ' ἧς καὶ Ἀμφιτρύωνος ἢ Διὸς τρισκαιδέκατος Ἡρακλῆς.

Ὡς μὴ νοήσασα τὸ ῥηθὲν, τοῦτο λέγει ἡ Ἰώ· αὕτη ἡ χρησμῳδία, οὗτος ὁ λόγος, ὃν λέγεις, οὐδαμῶς ἐστιν εὐκόλως καὶ καλῶς νοούμενος.

— 776. (783.) Μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποστέρει. λέγων τὰ πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν καὶ εἰς μέσον ταῦτα προθεὶς, εἶτα μὴ ἀφαίρει τὴν ἐκ τούτων ἡδονὴν καταλέγων μοι ἅπαντα.

— 777. (784.) Δυοῖν (sic) λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι. ἤτοι ἐκ δύο τινῶν λόγων καὶ ὑποθέσεων σὲ τῷ ἑτέρῳ καὶ τῷ ἑνὶ τούτων δωρήσομαι ἤγουν δεξιώσομαι. εἶτα φησὶ(ν) ἡ Ἰὼ, ποίοιν λόγοιν εἶπας αὐτός· πρόσδειξον (ς insertum, antea fuit πρόδειξον) καὶ οὕτως ἐμοὶ αἵρεσιν δίδου, ποῖον ἂν ἐκ τούτων λάβοιμι. εἶτα παρ' αὐτὴν λέγει ὁ Προμηθεύς· ἰδοὺ, δίδωμί σοι αἵρεσιν· πρόκρινε γὰρ,

ἢ τὰ ἐπίλοιπα τῶν σῶν πόνων λέξω σαφῶς, ἢ τὸν μέλλοντα λῦσαι ἐμὲ ἀπὸ τῶν δεσμῶν.

vs. 781. (788.) α. Τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν. ἀκούσας ὁ χορὸς — πρὸς τὴν Ἰώ· ὅτι ἐλοῦ δυεῖν θάτερον, ἢ τὰ ἐπίλοιπα τῶν σῶν πόνων εἰπέ, ἢ τὸν λύσαντά με τῶν δεσμῶν μαθεῖν, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ χορὸς τὴν — ἐμοὶ δὲ ἑτέραν δὸς χάριν, ἤτοι εἰπεῖν μοι καὶ ἀναδιδάξαι —.

— 788. Ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν. ταῖς μνήμοσι καὶ ταῖς μνημονευτικαῖς. τοῦτο δὲ καὶ Πίνδαρός φησι λέγων — τότε γάρ φησιν — — διὰ μέσον ὁρίζει· ὁ δὲ Νεῖλος τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Λιβύην πρὸς ἀνατολάς.

— 792. (799.) Πρὸς γοργόνεια πεδία Κισθήνης. ἥτις Κισθ. (noster vitiose Ἑλκισθήνη) (γράφεται ἥτις Κισθήνη) πόλις ἐστὶ Λιβύης ἢ Αἰθιοπίας· περὶ τὰ μέρη — ἡ Ἐνυώ, Πεφριδώ, καὶ ἡ Δεινώ· ἃς καὶ κυκνομόρφους φησίν, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς λευκάς, ἢ διὰ τὸ ἔχειν τραχήλους μακρούς, ἢ διὰ τὸ ἔχειν εἶδος κύκνου. ἦσαν δὲ καὶ μονόδοντες — ἤθελεν, ἔβλεπε καὶ πάλιν ἀπεδίδου τῇ ἑτέρᾳ. αἱ δὲ Γοργόνες — ὥσπερ καὶ αἱ Φορκίδες — — τοιοῦτο μέν σοι λέγω — ὄψιν φύλαξαι (suprascr. πρόσχε) — ἀπέλθῃς, ἔνθα εἰσὶν οἱ Ἀκραγγεῖς (impr. ἀκραγεῖς) κύνες ἤγουν οἱ γρύπες, οἱ ἀεὶ κράζοντες λίαν (sine ἢ οὐ κράζοντες) ἢ περὶ ὧν — φύλαξαι δὲ καὶ τὸν μονῶπα στρατὸν τὸν μονόφθαλμον τὸν Ἀριμασπὸν — Πλούτων δέ ἐστι ποταμὸς Αἰθιοπικός. οὐ-

τῳ δὲ λέγεται διὰ τὸ πολὺν ἐκεῖσε καταῤῥεῖν τὸν χρυσόν.

vs. 807. Ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίȣ. τȣ́τοις, φησὶ, οἷς εἶπον Ἀριμάσποις μὴ πέλαζε, ἤγȣν μὴ πλησίαζε· εἰς μακρὰν δὲ γῆν ἔλθῃς εἰς τὸ κελαινὸν φῦλον ἤτοι εἰς τὸ μέλαν γένος — παρὰ τὰς ὄχθας — ὅπȣ εἰς τὸν καταβασμὸν τὸ ὄρος — τοῖς ἐκεῖ (sine ȣ̓̃σιν) — ἡ δὲ Βύβλος πόλις ἐστὶν Αἰγύπτȣ, περὶ τὰ τοιαῦτα κειμένη ὄρη. φησὶ δὲ ταῦτα βύβλινα ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς φυομένης βοτάνης βύβλȣ καλȣμένης.

— 813. (819.) Νειλῶτιν, ȣ̓̃ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν.

Ἀποικία ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅταν ἐπλήθυναν οἱ ἄνθρωποι ἐν οἵᾳ δή τινι χώρᾳ καὶ ἐξέβαλον ἀπ᾽ αὐτῶν τινας, καὶ οἱ ἐκβληθέντες ἐν ἄλλῃ χώρᾳ κατῴκησαν. μετὰ ταῦτα δὲ ἐκαλεῖτο ἡ χώρα ἐκείνη, ἧς ἐξῆλθον, τȣ́των μητρόπολις.

— 812. Οὗτός σ᾽ ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα. ȣ̓̃τος, φησὶν, ὁ καταβασμὸς — ἔνθα καὶ ἦν ἰδεῖν — τȣ̃ δὲ ἧττον ἢ ȣ̓κ ὀλίγον (γράφεται ȣ̓δέν τι) καταρδεύει· — ὅρȣς ταῖς αὐταῖς γαῖς ἐπιθεῖναι — τρίγωνον, ἑτέραν δὲ (γράφεται τὴν δὲ τετράγωνον) — τὰ γραμματικὰ σχήματα ἐφευρέθ.

— 815. (822.) Τῶν δ᾽ εἴτι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον. ἀπὸ τȣ́των, ὧν σοι εἶπον, εἴτι δύσγνωστον καὶ ἀσαφές ἐστιν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ψελλιζόντων παιδίων καὶ ἄγνωστον ποιȣ́ντων τὸ λαληθέν. (optime!) πάλιν ἐρώτησον — τȣ̃το.

vs. 818. (825.) *Εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον.* ὁ χορός φησι — ὀκ ἔφθης εἰπεῖν *παραδραμὸν* ἴσως τὸν σὸν λογισμὸν καὶ οἷον *ἀποφυγὸν ἢ παρειμένον*, ἀντὶ τῦ μέλλον μὲν *λεχθῆναι*, καταλειφθὲν δὲ διά τι παρεμπεσὸν, *πάλιν* εἰπὲ αὐτῇ καὶ τῦτο· εἰ δὲ πάντα *εἶπας*, πλήρωσον — ἣν σοι ζητῦμεν. (suprascr. σέ.)

— 822. α. (830.) *Τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.* ὁ Προμηθεὺς — ἡ Ἰὼ ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς *οἰκείας* (γράφεται *ἑαυτῆς*) πλάνης μεμάθηκεν —.

— 827. *Πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.* Τέρμα λέγεται ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ ἄκρον· ἐνταῦθα δὲ τὴν κεφαλήν φησι.

— 828. (835.) *Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα.* τὰ μαντικά· ἢ εἰς τὰ Θεσσαλικὰ ἀπὸ ἔθνυς τινὸς *Μολοσσῶν* λεγομένυ ἀπὸ τῦ μολεῖν ἐκεῖσε τὴν ὄσσαν καὶ τὴν μαντείαν.

— 829. *Τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην.* ὄρος, ἐξ ὗ καὶ ἡ Δωδώνη πόλις.

— 831. α. (839.) *Τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες.* αἱ προσαγορεύυσαι — ὑφ' ὧν *μαντειῶν* καὶ τῶν μαντικῶν δρυῶν ἐλέχθη σοι φανερῶς, καὶ ὀκ αἰνιγματωδῶς — γυνὴ τῦ Διὸς *κλεινὴ*, *ἐνταῦθα βῦς γενομένη* τὴν παρὰ θαλασσίαν ὁδὸν ἐβάδισας.

— 836. α. (842.) *Κέλευθον, ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας.* ἐντεῦθεν — — *πρώην* γὰρ ὗ-

ῥέον ὕδωρ ἰλὺν περιττὴν καὶ ψάμμον τίθησι σωρηδόν. ἐνταῦθα ἤγουν ἐν τῷ Κανώβῳ πάλιν ὁ Ζεὺς εἰς ἄνθρωπον μεταμείψει σε ἔμφρονα καὶ νοῦν ἔχουσαν, ἀφόβῳ χειρὶ ἀψάμενός σου.

vs. 850. Τέξεις δὲ καὶ παῖδα Ἔπαφον ὀνομαζόμενον, ἐπώνυμον τῆς ἐπαφήσεως τῆς Διός· ὃς κυριεύσει πάσης τῆς γῆς, ὅσην ἄρδει Νεῖλος ὁ ποταμὸς, ἤγουν τῆς Αἰγύπτου πάσης.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ῥέων ποταμός· ἄρδει γὰρ καὶ οὗτος τὰ ἐκεῖσε πεδία. διαφέρει δέ τι τοῦ Νείλου. μετὰ δὲ τὸ ἀρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ οἰκοῦντες φωνὰς εὐχαριστηρίας μετὰ κυμβάλων καὶ ἤχων ὀργάνων τούτῳ τῷ ποταμῷ ἀναπέμπουσι. τέλος δὲ ποιήσαντες μέδιμνον χρυσοῦν ἐμβάλλουσιν εἰς αὐτὸν ὥσπερ ἀνάθημά τι εὐχαριστήριον.

— 852. (859.) Πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντόπαις. ἀπὸ τοῦ τὰς ν̄ θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ. πῶς δὲ παῖδες ἦσαν, μάνθανε. πρῶτος (impress. πρώτη) γενεὰ Ἔπαφος· οὗ αἱ πεντήκοντα θυγατέρες, ἃς Αἰσχύλος πρώτην γενεὰν εἶπεν. ἱστορεῖται δὲ — ἐν Ἀῤῥαβίᾳ· γίνονται δὲ (pergit) τῷ μὲν Αἰγύπτῳ, ὃς τοὺς Μελάμποδας χειρωσάμενος ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν αὐτῶν ὠνόμασεν Αἴγυπτον — — ὕστερον οὖν (sine τέως) σπεισαμένων τοῖς τοῦ Αἰγύπτου υἱοῖς ἐν τῷ Ἄργει ἐλθοῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἐπτοεῖτο κατὰ τὸν χρησμὸν, μὴ ὑπὸ ἑνὸς ἐκείνων ἀναιρεθείη, παρήγγειλε — τὸν οἰκεῖον νυμφίον, ὃς ἦν ὁ Λυγκεὺς, ἀλλ'

εἴασε ζῆν. περὶ ἧς ὁ Αἰσχύλος ἐνταῦθά φησι (γράφεται ὁ ποιητής).

Σημείωσαι, ὅτι τὸν ἐξαδελφὸν ἀνεψιὸν λέγει· τὸν δὲ ἀνεψιὸν ἀδελφιδήν.

vs. 858. (865.) *Γάμου, φθόνον δὲ σ. ἕξει θεός. πρὸς τῶν σωμάτων θηλυτέρων φειδὼς καὶ ἔλεον. ἢ μέμψις κατὰ τῶν ἀρσένων.*

— 863. *α. Τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις. ἡ Ἀφροδίτη — — Διός.* Pergit: *εἴποι δ' ἄν τις, τοῦτο λεχθῆναι καὶ διὰ τὸν Δία· οὗτος γὰρ ἐλύπει τότε τὸν Προμηθέα.*

— 877. (884.) *Ὑπό μ' αὖ σφάκελος. ἰστέον, ὅτι ὁ ἐγκέφαλος ἀεικίνητός ἐστιν. ὅταν δὲ εἰς αὐτὸν γίνεται πλείων θόρυβος ἢ κτύπος, τότε πάσχει σπασμὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ λέγεται καὶ ὁ σφάκελος οἱονεὶ σπάκελός τις ὤν, ἀπὸ τοῦ σπῶ.*

Τῷ σφακέλῳ τῶν γραμμάτων ἐνώχλησα ἤγουν ἐπιστημόνως εἶδον, ἠρεύνησα.

Σφάκελος νόσος καὶ σφακελίζω καὶ σφακελισμὸς ἡ παραπληξία καὶ ἡ σῆψις τῶν μελῶν. λέγεται δὲ σφάκελος καὶ ὁ μέσος χειρὸς δάκτυλος. λέγεται καὶ ὁ οσφισμος (an *ὁ σπασμὸς* aut *σφαδασμός*? vid. Hesych.) *καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων, καὶ σφακελίσαι τὸ κατασαπῆναι καὶ ἀπονεκρωθῆναι.*

Σφάκελος καὶ ἡ συλλογὴ τῶν ξύλων.

— 878. (885.) *Οἴστρου δ' ἄρδις. ἄρδις τὸ ξίφος· τὸ ἀρὰς καὶ βλάβας διδοῦν.*

— 879. *Ἄπυρος. πολύπυρος — ἡ δίκην πυρὸς ἐμπιπρῶσα καὶ κατακαίουσα, πῦρ δὲ μὴ ἔχουσα.*

vs. 880. α. *Καρδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.* ἀντὶ τȣ̃, παράφρων γίνομαι ἀπὸ τȣ̃ φόβȣ — εἰσί· τινὲς δὲ τὸ λακτίζειν φρένας φασὶ ἀντὶ τȣ̃ παραφρονεῖν (sine ποιεῖ) ὑπὸ τȣ̃ πάθȣς. φρὴν δὲ (pergit) ἐστὶν ὑμήν τις διήκων ἀπὸ τȣ̃ φάρυγγος μέχρι τῶν ὑπογαστρίων μερῶν. διερχόμενον ȣ̃ν ἔνθα κἀκεῖθεν ὥσπερ τι ζῶσμα γίνεται· ὃ καὶ διάφραγμα καλεῖται. ἔστι δὲ μέσον τῶν ἀναπνευστικῶν καὶ τῶν θεραπευτικῶν. ἀναπνευματικὰ δὲ εἰσὶ πνεύμων, καρδία· θεραπευτικὰ δὲ σπλὴν, ἧπαρ. μέχρις ἂν ȣ̃ν σώζηται ὁ ὑμὴν ȣ̃τος, ὑγιαίνει τὸ ζῶον· ὅταν δὲ πάθῃ κοπὴν, παραφρονεῖ, καὶ συμβαίνει καὶ ἡ φρενιτικὸς (φρενητικὸς) νόσος. ἐξ αὐτȣ̃ καὶ μετάφρενα τὰ τῆς ῥάχεως ὄπισθεν λέγονται.

— 883. (890.) *Γλώσσης ἀκρατής.* ὑπὸ τῆς μανίας μὴ κατέχȣσα τὴν γλῶσσαν· μὴ κυριεύȣσα ταύτης, ἀλλὰ παρα παίȣσα, λάλος εἰμί.

— 884. *Θολεροί.* λόγοι δὲ θολεροὶ καὶ ὑβριστικοὶ καὶ λυπηροὶ καὶ μάρανσιν ἐμποιȣ̃ντες τῷ ἀκȣ́οντι καὶ τῆξιν σαρκὸς, παίȣσι καὶ ὁρμῶσι καὶ μετὰ ῥύμης ἐκπέμπονται πρὸς κύμασι τῆς ἐμῆς ἄτης, ἤτοι τῷ κλύδωνι καὶ τῇ τρικυμίᾳ τῶν ἐμῶν κακῶν.

— 886. *Ἦ σοφὸς, ἢ σοφὸς ἦν.* τὸν Πιττακὸν λέγει — τȣ̀ς πλησίον ἡμῶν τὰς βέμβικας παίζοντας· ὃ ἐστὶ τὰς στρόμβας καὶ ἀπ' αὐτȣ̃ μαθήσῃ — τὴν καθ' ἑαυτὴν ἔλαυνε. καὶ αἰσθόμενος τȣ̃ λόγȣ τȣ̃ παιδός — Ὁ χορός φησι τȣ̃το· ὅστις πρῶτος ἐν διανοίᾳ ἐβάστασε καὶ γλώσσῃ διεμυθολόγησεν καὶ εἶπεν, ὅτι κατὰ πολὺ κάλλι-

στον ἐστὶ τὸ τινὰ γυναῖκα συνελθεῖν νυμφίῳ ὁμοίῳ αὐτῇ, ἤγουν ἐὰν ἐστὶ πένησσα, πένητι, εἰ δὲ πλουσία, πλουσίῳ· ἢ καὶ τὸ ἕκαστον ἄνδρα συνελθεῖν γυναικὶ ὁμοίᾳ ἐκείνῳ κατὰ τὸ γένος καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον. τοῦτο δὲ λέγει ὁ χορὸς διὰ τὴν Ἰὼ, ἰδὼν αὐτὴν πάσχουσαν μύρια κακὰ διὰ τὸ σχεῖν ἐραστὴν τὸν πρώτιστον τῶν θεῶν Δία, ἄνθρωπον οὖσαν φθαρτήν. καλὸν οὖν φησὶ ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων καθ' ἑαυτὸν κηδεῦσαι, ἤτοι ὁμοίως ἑαυτῷ κατὰ τὴν αὐτοῦ εὐτέλειαν εἰς γάμον συνελθεῖν, καὶ μήτε γάμων τῶν θρυπτομένων καὶ τρυφώντων τῷ πλούτῳ ἐπιθυμῆσαι τὸν ὄντα χερνήταν, ἤγουν τὸν ταπεινὸν καὶ εὐτελῆ καὶ ἄσημον καὶ τῶν κάτω, μήτε τῶν μεγαλαυχούντων τῷ γένει ἤτοι τῶν εὐγενῶν. ἦν γὰρ καὶ ἡ Ἰὼ πόῤῥω τῆς μίξεως ἦν τοῦ Διὸς, οὐκ ἂν τοσαῦτα δεινὰ ἔπασχε.

vs. 892. *α. Ὄντα χερνήταν. εὐτελῆ· ἔστι δὲ τροπικὸν ἀπὸ τῶν ἀπόρων γυναικῶν, αἵπερ οἰκείαις μογοῦσαι χερσὶ καὶ νήθουσαι ἔρια ἢ λῖνον, ἑαυταῖς ἐκ τούτων κομίζονται τὴν τροφήν.*

— 894. (904.) *α. Μήποτε μήποτέ μ', ὦ μοῖραι. ὁ χορός φησι — — ἔν τινι γαμέτῃ — ἤγουν τινὶ Οὐρανίωνι θεῷ — πόνων τῆς Ἥρας δαπτομένην ἐν ἀλητείαις καὶ πλάναις πόνων τῆς Ἥρας δυσπλάγχνοις — ὑπενεγκεῖν ἐν τοῖς αὐτοῦ σπλάγχνοις δυνήσεται (γράφεται ὑποίσει* sine *δυνήσεται) μηδὲ ὁ ἔρως φησὶν, ὅτι τὸ ὄμμα φημὶ τὸ ἄφυκτον τῶν θεῶν· ὅπερ οὐκ ἐκφεύξομαι, καίκερ ἐμηχανησάμην πολλά.*

— 903. (912.) *Ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος. ἀκα-*

ταμάχητος — ψαύουσι γὰρ καὶ τῶν ἀψαύστων, οἷς (optime) οἱ λίχνοι ὀφθαλμοί.

Ἄπορα πόριμος. ἄπορος πρὸς ἀπορίαν· ὃ ἐστὶ πολλὴν ἔχων ἀπορίαν· ὅτι ὁ πρὸς κρείσσονας πόλεμος ἀκαταμάχητος.

Ἰσχυρὸς εἰς τὸ ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἀπόρους καὶ μὴ δυναμένους εὑρεῖν τινα μηχανὴν εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ τῆς ἐρωτοληψίας κακοῦ. Ἄλλως· πολυπόλεμος οὗτος ἐστὶν ὁ ἔρως καὶ πόριμος ἀπόρων, τουτέστι, χαλεπῶν καὶ μεγάλων κακῶν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι πόρον εὑρεῖν.

vs. 906. Ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν. ὅπερ προείρηκεν ὁ Προμηθεὺς — — ἐκπίπτων τῶν μακροχρονίων — τῆς βασιλείας. ἀποτροπὴν δὲ καὶ ἀποφυγὴν καὶ φύλαξιν — τῶν μελλόντων αὐτῷ ἐπελθεῖν — — ἤγουν διὰ τοῦ ποιεῖν βροντὰς — — ἀνυπομόνητα καὶ ἀφόρητα — .

— 921. α. (930.) Ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον᾽ εὑρήσει φλόγα. Ταῦτα αἰνιγματωδῶς φησι — — τοῦ κράτους ἐσχήκει· τὸν μὲν, βροντὴν μηχανώμενον αὐτῷ — Ποσειδῶνα βοηθῆσαι αὐτῷ τῷ Διΐ — .

— 927. (936.) Σὺ θὴν ἃ χρήζεις, ταῦτ᾽ ἐπιγλωσσᾷ Διός. ὁ χορὸς ἀκούων τοῦ Προμηθέως κακὰ προλέγοντος περὶ τοῦ Διὸς, φησὶ πρὸς αὐτόν· σὺ δὴ, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα ἐπιγλωσσᾷ ἤτοι λέγεις καὶ στρέφεις ἐν γλώσσῃ, ἃ χρήζεις, ἤγουν ἃ θέλεις καὶ ἀποδέχῃ. ὁ δὲ Προμηθεὺς φησὶ πρὸς τὸν χο-

ρόν· ταῦτα λέγω, ἅπερ μέλλει γενέσθαι· σὺν τούτοις καὶ ἃ βούλομαι παθεῖν αὐτὸν τὸν Δία. ὁ δὲ χορός φησι· καὶ ἐνδέχεταί ποτε πρὸς δόκησίν τινα δεσπόσειν τοῦ Διός. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· οὐ μόνον ἄλλοι κυριεύσουσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πόνους ἕξει δυςχερεστέρους καὶ χαλεπωτέρους.

vs. 930. (939.) Καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυςλοφωτέρους πόνους. Λόφος ὁ ἄνω τένων, ἤτοι ὁ περὶ τὸν τράχηλον ἄνωθεν· ὅθεν καὶ τὸ καταλοφάδια ἐν Ὀδυσσείᾳ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ὑπὸ ζυγὸν νῶτον εὐκόλως φέρει· ὡς λόφου ἐν τοῖς ζώοις ὄντος τοῦ κατὰ τὸν τράχηλον μέρους, ᾧ ἐπίκειται ὁ ζυγός.

— 931. (940.) Πῶς οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη. φοβῇ τοιαῦτα ὑβριστικὰ λόγια κατὰ τοῦ Διὸς πέμπων τῆς ἰδίας γλώσσης. ὁ δὲ Προμηθεύς φησι, διὰ τί φοβοίμην ἐγώ, ᾧ οὐ πεπρωμένον ἐστὶν ἀποθανεῖν;

— 933. (942.) α. Ἀλλ' ἆθλον ἂν σοι τοῦδέ γ' ἀλγίω πόροι. ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ — πόνον ἀλγίω καὶ ἀλγεινότερον — καὶ ὁ καλλίων τοῦ καλλίονος —.

— 935. Οἱ προςκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί. οἱ σέβοντες — — τὴν τύχην. ἣν οὐκ ἐκφεύγειτος (an ἣν οὐκ ἐκφεύγει τις? ἣν οὐκ ἂν ἐκφεύγοι τις vel potius ἐκφύγοι τις, quod tamen a ductu literarum justo remotius. cf. Hesych. Ἀδραστία. ἡ Νέμεσις, ἣν οὐκ ἄν τις ἀποδράσειεν.) ἢ τὴν τύχην τὴν μὴ ἐῶσαν ἡμῖν δρᾷν τὸ θελητόν· ἢ τὴν δίκην τὴν ἄδραστον τιμωρήσασαν· θεὰ γὰρ ἦν τις τοὺς ὑπερηφάνους τιμωροῦσα.

vs. 936. *Σέβε, προσεύχε. σὺ σέβε — ἢ ἐδόλως φροντίς ἐστι τῦ Διός. τῦτον τὸν καιρὸν — καὶ βασιλευέτω εἰς τὸν βραχὺν χρόνον· ἐπὶ πολὺ γὰρ —.*

— 940. *Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν. Ἀπὸ τῦ τρέχω τρόχις. δηλοῖ δὲ τὸν σπουδαῖον οἰκέτην, τὸν σπεδαίως πράττοντα τὰ προστάγματα τῦ κυρίε αὐτῦ. Ἀλλὰ βλέπω τῦτον τὸν ἄγγελον τῦ Διὸς, τὸν ὑπηρέτην τῦ νέε τυράννε, ἤτοι τῦ Διός. λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν. πάντως τὶ νέον ἦλθε μηνύσων ἡμῖν. Ὁ πατὴρ τῶν θεῶν ὁ Ζεὺς, φησὶ ὁ Ἑρμῆς, κελεύει σοι εἰπεῖν, ἔςτινας μετ' ἀλαζονείας λέγεις γάμες, παρ' ὧν τῆς βασιλείας ἐκβληθῇ. καὶ ταῦτα μέντοι λέγε μηδόλως αἰνιγματωδῶς· ἀλλ' αὐτὰ ἐκεῖνα ἕκαστα φανερά· μηδ' ἐμοὶ, ὦ Προμηθεῦ, προβάλῃς καὶ προξενήσῃς καὶ δώσεις διπλᾶς ὁδὲς, ἀντὶ τῦ μὴ ποιήσῃς ἀπελθεῖν με κενὸν καὶ πάλιν ἐλθεῖν πρὸς σέ· βλέπεις γὰρ, ὅτι τοῖς τοιέτοις ὁ Ζεὺς ἐ καταπραΰνεται.*

— 978. (987.) *Εἴης φορητὸς ἐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς. καὶ εἶχες καλῶς κατὰ τὰς φρένας, ἐκ ἂν ὑπέμεινας ταῦτα, ἅπερ πάσχεις, ἀλλὰ δηλονότι ἂν ἐβόας.*

— 976. *α. Κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' ἐ μικρὰν νόσον. νοῶ σε, φησὶν — κριτὴν, ἐὰν νόσημα — μανία τὸ στυγεῖν τὲς ἐχθρὲς —.*

— 980. (989.) *Ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. μακρὸς καὶ πολὺς χρόνος διδάσκει ἡμᾶς ἃ ἐ γινώσκομεν. καὶ τὸν Δία γῦν ὁ χρόνος διδάξει τὸ στενάζειν.*

vs. 981. *Καὶ μὴν σὲ ὐδὲ ὁ χρόνος ἐδίδαξε σωφρονεῖν.*

— 982. α. *Σὲ γὰρ προσηύδων ὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.* καλῶς λέγεις — ἐφρόνυν, ὐκ ἂν προσεφώνυν καὶ διελεγόμην πρὸς σὲ ὑπηρέτην ὄντα, καὶ ὐ θεόν.

— 985. (994.) *Ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντ' ἐμέ.* ὕβρισας ὡσανεὶ ὡς δῦλον. Παῖς γὰρ λέγεται καὶ ὁ νέος καὶ ὁ δῦλος· ὡς τὸ, Ὀφθαλμοὶ παιδίσκης ἦγυν δύλης. καὶ τὸ, Ἐγένοντό μοι παῖδες καὶ παιδίσκαι, ἀντὶ τῦ, δῦλοι καὶ δυλίδες.

— 984. (993.) *Καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.* καὶ ἀποδώσω αὐτῷ χάριν ὑπὲρ ὧν ἐποίησεν εἰς ἐμὲ ὥσπερ χρεωστῶν αὐτῷ. τῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν λέγει.

— 991. (1000.) *Πρὸς ταῦτα, ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλῦσα φλόξ.* καταφερέσθω μὲν ἄνωθεν ἀστραπὴ καὶ κεραυνὸς ἐν νιφάδι δὲ καὶ χιόνι λευκοπτέρῳ καὶ λεπτῇ κατερχομένῃ ἀπὸ τῦ ὐρανῦ καὶ ἐν βρονταῖς ταραττέτω πάντα· ὐδὲν γὰρ ἀπὸ τύτων κάμψει καὶ πείσει με, ὥστε εἰπεῖν αὐτῷ, πρὸς τίνος ἀπόκειται τῆς τυραννίδος ἐκβληθῆναι αὐτόν.

Βροντήμασι. αἱ γὰρ βρονταὶ καὶ οἱ σεισμοὶ καὶ αἱ νιφάδες χθονός εἰσιν ἤτοι τῶν βροτῶν καταπληκτικά· τοῖς δὲ θεοῖς ὔ (γράφεται ἡμῖν δὲ, τοῖς θεοῖς, ὔ).

— 997. (1005.) *Ὅρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.* ὁ Ἑρμῆς φησι πρὸς τὸν Προμηθέα·

βλέπε καὶ πρόσεχε, ἐάν εἰσί σοι ταῦτα ὠφέλιμα καὶ δυνάμενα λῦσαί σε τοῦ δεσμοῦ. ὁ δὲ Προμηθεὺς πρὸς αὐτόν· ταῦτα ἔκπαλαι ἐμελετήθησαν καὶ ἐβουλεύθησαν.

vs. 1000. (1009.) Ὀχλεῖς μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν. Μάτην μὴ, φησὶ, βιάζῃς, ὥσπερ εἰς κῦμα λαλῶν ἤγουν ἀναισθήτῳ προσδιαλεγόμενος. τὸ δὲ εἰςελθέτω μήποτε, φησὶ, σοὶ ἔννοια, ὅτι ἐγὼ φοβηθεὶς τὴν ἀπηνῆ γνώμην τοῦ Διὸς μαλακισθήσομαι καὶ θηλύνους γενήσομαι, ἤτοι θῆλυς καὶ ἄνανδρος τὸν νοῦν, καὶ παρακαλέσω τὸν ἐμοὶ μεγάλως μισούμενον Δία ἐν ὑπτιάσμασι χειρῶν γυναικομίμοις, ἤγουν ἐν ἐκτάσεσι χειρῶν ἀσθενέσιν, ὥστε λῦσαί με τῶνδε τῶν δεσμῶν.

— 1002. Γνώμην φοβηθείς. καὶ συντάσσεται οὕτω· μὴ εἰςελθέτω σε γνώμη καὶ ἐνθύμησίς ποτε, ὅτι ἐγὼ φοβηθεὶς ἕνεκα τοῦ Διὸς θηλύνους ἤτοι θῆλυς καὶ ἄνανδρος τὸν νοῦν γενήσομαι.

— 1013. (1022.) Σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις. σκόπησον, ποταπὸς — — in fine: ὀπισθορμήτως ἥξεις ἐς φάος.

— 1021. (1030.) Πτηνὸς κύων. μυθεύεται, ὅτι ὁ Ζεὺς — — — οἱ θεοὶ παρὰ (γράφεται περὶ) τὴν Σικυῶνα — δολίως ἐγκαλυψάμενος (suprascr. συγκαλύψας) — τῷ δὲ Διῒ μόνα τὰ ὀστᾶ πρὸς — — ἐρχόμενος ἀκάλεστος. εὐωχητής — .

— 1022. (1031.) Διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος. διακόψει.

Ἀρταμὸς δὲ κυρίως ὁ δαιτρός. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄρτιον, τὸ ὁλόκληρον, καὶ τοῦ τέμνειν· ὅταν ἄρτια ἤγουν τὰ ὁλόκληρα καὶ ἀκέραια τεμμαχίζων.

vs. 1024. (1033.) Κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται. τὸ μελαινόμενον ὑπὸ τῆς βρώσεως. διὰ τὸ αἷμα δὲ τοῦτο λέγει.

— 1029. Πρὸς ταῦτα βούλευε. πρὸς ταῦτα βουλεύου — μηδὲ τὴν ἀναίδειαν ἡγήσῃ — .

— 1042. (1053.) Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μέν. πρὸς ταῦτα, — (ἀμφήκης δέ ἐστιν ὁ ὀξὺς) βόστρυχον δὲ εἶπε, διότι δίκην βοστρύχου πίπτει ὁ κεραυνός. ὁ αἰθὴρ δὲ καὶ ὁ ἀὴρ — .

— 1044. (1053.) Σφάκελος. Διαφέρει δὲ σφάκελος φακέλου· σφάκελος μὲν γάρ ἐστιν ὁ σπασμὸς τῆς κεφαλῆς· φάκελος δὲ ὁ δεσμός· ἀφ' οὗ καὶ φακιόλιον. Φᾶκαι γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις τὰ δεσμά. Cetera de hac voce vide supra v. 877. Post ἄστρα in fine addit ἢ εἰς τὸν μέλανα Ἅιδην.

— 1053. (1062.) Τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων. Ἀκούσας ὁ Ἑρμῆς τοῦ Προμηθέως εἰπόντος, ὅτι, εἴ τι βούλεται ὁ Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ, ποιησάτω· ἐμὲ γὰρ οὐ θανατώσει· πρὸς τὰς Ὠκεανίδας φησί· τοιαῦτα μὲν τῶν φρενοπλήκτων καὶ τῶν εἰς νοῦν βεβλαμμένων καὶ παραφρονούντων τὰ βουλεύματα καὶ λόγιά ἐστιν ἀκοῦσαι· τί γὰρ ἐλλείπει πρὸς τὸ μὴ παραφρονεῖν αὐτὸν, ὦ Ὠκεανίδες;

— 1056. (1065.) Εἰ δ' εὐτυχῇ, τί χαλᾷ μανιῶν. ἔνι δὲ ὁ λόγος ὅλος τοῦ Ἑρμοῦ· ἡ ἔννοια δὲ τοιαύτη· εἰ ταῦτα εὐτυχῆ δοκῶσι τῷ Προμηθεῖ,

τί διαφέρει τȣ̃ μαινομένȣ; Ἄλλως· εἰ τὰ τȣ̃δε εὐτυχῶς ἔχȣσι, τί χαλᾷ καὶ ἐνδίδωσι ταῖς μανίαις. Ἄλλως· εἰ τȣ̃δε εὐτυχεῖ, τί χαλᾷ μανιῶν; γράφεται καὶ εἰ τὰ τȣ̃δε εὐτυχῆ εἰσί σοι, τί χαλᾷ· ἐλλείπει μανιῶν.

vs. 1057. α. Ἀλλ' ȣ̃ν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις. πρὸς Ὠκεανίδας φησὶν ὁ Ἑρμῆς — μὴ τὰς φρένας ὑμῶν ματαιώσῃ καὶ μωρὰς — ποιήσῃ τὸ ἦχημα.

— 1062. Ἄλλο τὶ φώνει. ἄλλο τὶ λέγε — τὸ τῆς βροντῆς ἦχημα — καρτερικὸν παρέσυρας καὶ παρέῤῥιψας καὶ παρήγαγες εἰς τὸ πεῖσαι τὸν Προμηθέα. (Verba καταλῆψαι τὸν Προμηθέα postea sunt inserta.)

— 1065. Πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν. πῶς με κελεύεις κακίαν ἀγαπᾷν καὶ μισεῖν τȣ̃τον.

Διά τινα Ἰφικράτην στρατηγον. λαβὼν γὰρ δῶρα πρȣ̃δωκε τὸν οἰκεῖον στρατὸν ἐναντίοις. Ἄλλως· τȣ̀ς προδότȣς (προδότας) μισῶ, καὶ πῶς προδῶσαι (προδώσω?) τὸν ἐμοὶ φίλον καὶ τȣ́τῳ συμπονήσω;

— 1070. (1079.) Ἀλλ' ȣ̃ν μέμνησθ' ἅττ' ἐγώ. ἀλλ' ȣ̃ν μέμνησθε — — μηδαμῶς εἴπητε ποτὲ, — .

— 1079. (1088.) Καὶ μὴν ἔργῳ καὶ ȣ̓κ ἔτι μύθῳ. καὶ δὴ ἐν ἔργοις αὐτοῖς — — στρόμβοι δὲ καὶ αἱ κινήσεις καὶ αἱ ἑλίξεις τῶν ἀνέμων ἑλίσσȣσι καὶ συστρέφȣσι.

— 1090. (1099.) Ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας. περιφραστικῶς, ὦ μήτηρ ἐμὴ Γῆ, ὦ Θέμις.

VARIETAS LECTIONIS CODICIS MMDCCLXXXVII.

EDIT. SCHÜTZ. PRIOR.

vs. 5. *Λεωργὸν* (in contextu *λεωργὸν*) τὸν Προμηθέα λέγει, τὸν ὀφέλλοντα γενέσθαι ἔργον λαῦ. γράφεται λάων ἤτοι λίθων, οἱονεὶ — τὸν ἄξιον λευσθῆναι. ἤγουν ἔργον ἔχοντα τοῖς λαοῖς ἀπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ὄργια καὶ μυστήρια. γράφεται *ἔργα καὶ βουλεύματα*.

— 7. *Ἄνθος* δὲ λέγει τὸ πῦρ διὰ τὸ ἐν τῷ ἀνάπτειν.

— 13. *Ἔτι* γράφεται *ἐπί*.

— 17. *Ἐξωριάζειν*. ἤγουν ἔξω ὥρας τιθέναι καὶ ἀφροντιστικῶς καὶ ἀποβάλλειν· ἔξω φροντίδος ποιεῖν, ἀποῤῥίπτειν.

— 27. *Πέφυκέ πω*. γράφεται *πέφυκέ πού*.

— 35. *Τρηχύς*. suprascr. α. ἀπηνὴς, ἄγριος.

— 39. *Συγγενές τοι*. γράφεται *τε*.

— 41. *Οἷόν τε; πῶς*. γρ. οἷόν τε πῶς;

— 80. *Τραχύτητα*. γρ. *θρασύτητα*.

— 88. *Ὦ Διός*. γρ. δῖος.

— 89. *Κυμάτων*. γρ. *ῥευμάτων*.

vs. 93. *Αἰκίαισι.* γράφεται ἀνίαισι.

— 90. *Γελᾷ* γαλην ἡ θάλασσα· (γαληνὴ ἡ θάλασσα?) ἐγέλασε τὸ ἔαρ.

— 97. *Φεῦ φεῦ.* γρ. αἶ αἶ.

— 100. *Τέρματα.* γρ. τέρμα.

— 102. *Ποταίνιον.* τὸ ἀπροόρατον ἀπὸ τȣ͂ πρὸ (leg. πρὸς) προθέσεως καὶ τȣ͂ αἶνος, ὁ λόγος· ἤγȣν τὸ μὴ γενόμενον εἰς ἐμὲ καὶ δεύτερον καὶ ἄλλο· διότι ἐγὼ προγινώσκω τὰ πάντα.

— 109. *Θηρῶμαι.* κλέπτω καὶ μετὰ μηχανῆς λαμβάνω.

— 110. *Πηγήν.* γρ. παγήν.

— 115. *Προσέπτα μ' ἀφεγγής.* γρ. προσέπτατό μ' ἀφεγγής.

— 134. *Ἐκ δ' ἔπληξε.* γρ. ἐν δ' ἔπληξε.

— 136. *Αἴ.* γρ. quater, ter, bis.

— 147. *Πέτραις.* γρ. πέτρᾳ.

— 158. *Ἐπίχαρτα.* γρ. ἐπίχαρμα.

— 162. *Δίχα γε Διός.* γρ. γ' ἑνός, quae lectio est elegantissima. Ex interpretatione invasit textum Διός. Additur ἤγȣν Διός.

— 163. *Ὁ δ' ἐπικότως αἰεί.* γρ. ὁ δ' ἐπὶ κότον. ὀργίλως, ἤγȣν μανικῶς, μανίαν. γράφεται Ὁ δ' αἰεὶ ἐπικότως. suprascr. Ἐπὶ σκότον.

Ἄγναμπτον. γρ. ἄκαμπτον. ἄκαμπη (ἀκαμπῆ) σκληρὸν, ἀμετακίνητον.

— 170. *Βȣ́λευμ', ὑφ' ὅτȣ.* γρ. βȣ́λευμα μ' ὑφ' ὅτȣ.

— 172. *Καίτοι μ' ȣ̓.* γρ. Καί μ' ἔτι.

— 189. *Ῥαισθῇ.* ἤγȣν ὅταν καταβιβασθῇ ἀπὸ τȣ͂ θρόνȣ καὶ τῆς βασιλείας. γράφεται

Ῥεχθῇ. ὅταν πραχθῶσι τὰ πράγματα ὕτως ὡς λέγω. τυπωθῇ, ἑδραιωθῇ.

Ῥεχθῇ. ὅταν τυπωθῇ ὑπὸ τῶν μοιρῶν καὶ ἑδραιωθῇ ὕτως γενέσθαι.

vs. 191. Ἀριθμόν. γράφεται ἀρθμόν. ἤτοι φιλίαν. ὁ Λιβάνιος· Οἱ δ᾽ ἡμῖν ἄριθμοι (f. ἀρθμοὶ) ἀντὶ τῦ φίλοι. καὶ διέτμαγον ἀρθμήσαντες ἀντὶ τοῦ εἰς φιλίαν ἐλθόντες. καὶ ὁ Ἄρατος· Καὶ δήπυ πόλεμον καὶ δὴ καὶ ἀνάρθμιον αἷμα.

— 198. Ἄλγος δέ. γράφεται τά.

— 204. Ἐντεῦθ᾽ (ἐνθένδ᾽ aut ἐντεῦθεν) καὶ τότε. γρ. ἐνταῦθ᾽.

Τἄριστα. γράφεται τὰ λῷστα.

— 213. Ὑπερέχοντας κρατεῖν.

Χρὴ ἢ δόλῳ τε, τὺς ὑ.

Χρή. ἐνδέχεται.

Ἠ. παρὸ, ἀλλὰ ἐν δόλῳ, παρὸ, ἀλλὰ κολακείᾳ.

Χρή τε ἢ δόλῳ τε.

— 216. Τότε. γρ. τάδε.

— 223. Ποιναῖς. γρ. τιμαῖς.

— 232. Οὐδέν᾽. γρ. ὐδέν.

— 233. Φιτῦσαι. γρ. φυτεῦσαι.

— 245. Ἀλγύνθην. γρ. ἠλγύνθην.

— 262. Ἄλλυ. κακῦ ἀγῶνος. γρ. ἄλλυ. (An ὅτλυ voluit scribere?)

— 276. Πρὸς ἄλλοτ᾽ ἄλλον. γρ. πρὸς ἄλλοτ᾽ ἄλλο. πρᾶγμα.

— 280. Αἰθέρα θ᾽ ἁγνόν. γρ. αἰθέρ᾽ ἁγνόν.

— 296. Οὐ γάρ ποτε φήσ. γρ. ὐ γάρ ποτ᾽ ἐρεῖς.

vs. 300. Πετρηρεφῆ. γρ. πετροῤῥεφῆ.

— 312. Ἀνωτέρω. γράφεται ἀπωτέρω.

— 329. Προστρίβεται. προσκαλλῶται (scrib. προσκολλᾶται). γρ. προσγίνεται. ἐπέρεταί (f. ἐφέπεται, ἐπέρχεται vel tale quid aliud.)

— 343. Πονήσεις. γρ. ποιήσεις. προγινώσκει γὰρ, ὅτι ἐ πείσει τὸν Δία.

— 351. Κιλίκων. γρ. Κιλικίων.

— 363. Παρήορον. γρ. Παράωρον. ἤγεν ἠμελημένον, ἠφανισμένον. ἤγεν ἔκλυτον, ἡπλωμένον. (Putabam ἢ πλυνόμενον. Sed nihil muto.)

— 365. Ἱπνέμενος. γρ. ἰπέμενος. ἀντὶ τε̃ βαρυνόμενος, ἤγεν σφιγγόμενος, ἤτοι παγιδευόμενος (adscr. παγιδευθείς).

Ἶπος (in impress. est ἵπτος) γὰρ ἡ παγὺς (scrib. παγὶς) τῶν μυῶν, ἀπὸ τε̃ ἵπτω τὸ βλάπτω.

— 371. Πυρπνόε. γρ. πυρικνόε.

— 379. Μαλθάσῃ. γρ. μαλθήσῃ.

— 381. Προμηθεῖσθαι. προβελεύεσθαι, προνοεῖν. γρ. προθυμεῖσθαι.

— 384. Εὖ φρονε̃ντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. ἤγεν τὴν ἀλήθειαν.

— 386. Δοκήσοι. γρ. δοκήσῃ.

— 388. Θακε̃ντι. καθεζομένῳ. γρ. κρατε̃ντι.

— 394. Ψαύοι. suprascr. ψαύει. γρ. ψαίρει. ἤγεν ἐπαναβαίνει καὶ κινεῖται.

— 400. Ῥαδινῶν. γρ. ῥαδινόν. ἤγεν κινητὸν, λεπτόν.

— 402. Τάδε. γρ. τάδε τὰ κακά.

— 418. Τόπον. γρ. πόρον.

— 422. Νέμονται. γρ. νέμεσι.

vs. 425. *Πρόσθεν σου ἄλλων.* suprascr. *ἄλλον,* et *γρ. πρόσθεν ἄλλον.*

— 432. *Ξυμπιτνῶν.* *γρ. ξυμπίπτων.*

— 435. *Ἄλγος οἰκτρόν.* *γρ. πικρόν.* *ἤγουν τὸ βάρος, ὃ βαστάζει.*

— 438. *Προσελούμενον.* *γρ. προσηλούμενον.* *προσκεκαρφωμένον, ὑβριζόμενον. ἔνθα καὶ οἱ Ἀρκάσι πρόσελοι ἄνδρες ὑβρισταί. Λέγουσι δέ, εἶναι τοὺς Ἀρκάδας, ἐξ ὧν χρῆσις προσελούμενον.*

— 440. *Παντελῶς.* *γρ. παντελῆ.*

— 442. *Τὰν βροτοῖς δέ.* *γρ. τ᾽ ἀμβροτοῖς.*

— 444. *Ἐννους. φρονίμους.* *γρ. Εὔνους.*

— 449. *Χρόνον.* *γρ. βίον.*

— 452. *Ἀείσυροι.* *η* suprascr. *Αἰήσυροι. ἢ ἐν αἴῃ* (i. e. *γῇ.* cf. Hesych. *αἴης.*) *συρόμενοι ἢ ἀεὶ συρόμενοι. ἤγουν ἐν ταῖς ἀήταις συρόμενοι. πᾶν γὰρ λεπτὸν σύρεται ἐν τοῖς ἀνέμοις.*

— 461. *Ἐργάτιν.* *γρ. Μουσομήτορος ἐργάτην.*

— 470. *Βροτοῖσιν, αὐτὸς δ᾽ οὐκ.* *γρ. αὐτὸς οὐκ.*

— 472. *Ἀποσφαλεὶς φρενῶν.* *γρ. ἀπαλλαγεὶς φρενῶν.*

— 473. *Πλανᾷ.* *γρ. πλάνᾳ.*

— 477. *Πόρους ἐμησάμην.* *γρ. δόλους.*

— 480. *Πότιστον.* *γρ. οὐδὲ πιστόν.* *ἤτοι πινόμενον, ὅπερ ἐστὶ ἀπὸ τοῦ πίω, πίσω.*

— 483. *Αἷς τὰς ἁπάσας.* *γρ. αἷ.*

Ἐξαμύνονται. *γρ. ἐξαμείβονται.*

— 525. *Δύας ἐκφυγγάνω.* *γράφεται βίας.*

— 568. *Ἆ, ἆ, ἒ, ἔ.* *γρ. ἔα, ἔα.*

— 571. *Εἰσορῶσα.* *γρ. εἰσιδοῦσα.*

— 572. *Δόλιον ὄμμ᾽ ἔχων.* *γρ. θολερόν.*

vs. 574. Ἐξ ἐνέρων πτερῶν. γράφεται περῶν.
— 589. Πολύπλαγκτοι. γρ. πολύπλανοι.
— 592. Κλύεις φθέγματα τᾶςδε βȣκέρω παρθένȣ. γράφεται φθέγμα. γρ. πρόςφθεγμα.
— 600. Προςθροεῖς. γρ. προςφωνεῖς.
— 611. Τί μὴ χρή. suprascr. ȣ. γρ. τί μοι ȣ χρή.
— 613. Φράζε τᾷ δυςπλάνῳ. γρ. φράζε δυςπλάνῳ.
— 619. Δίκην. τιμωρίαν. γρ. χάριν, glossa.
— 620. Ἁρμοῖ. (sic.) νεωστί. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων νεωστὶ συντεθαμένων (συντεταμένων? an, ut habent impr. v. 616. συντιθεμένων?). ἔστι τὸ ἁρμοῖ τοπικὸν κυρίως· ἐνταῦθα δὲ χρονικόν. καὶ γὰρ προολίγȣ τὰ αὐτὰ κακὰ ἔλεγε πρὸς τὰς νύμφας. γράφεται
Ἄρμοι.
— 622. Πᾶν γὰρ ἐκπύθοιο. γρ. πᾶν γὰρ ἂν πύθοιο. γρ. πάντα γὰρ πύθοιο.
— 626. Τοσȣ̃τον ἀρκῶ σε. γρ. τοσȣ̃τον ἀρκῶ σοι.
— 632. Μὴ γεγωνίσκειν. suprascr. ȣ. γράφεται Μὴ ȣ γεγωνίσκειν.
— 642. Ὥστ' ἀποκλαῦσαι. γρ. ὡς ἀποκλαῦσαι.
— 643. Οἴσεσθαι δάκρυ· γρ. ὕσεσθαι. ἀντὶ τȣ̃ σταλάξαι.
— 647. Καίτοι καὶ λέγȣσ' ὀδύρομαι. γρ. αἰσχύνομαι.
— 655. Ξυναίρεσθαι. γρ. ξυνάρασθαι. Συναίρομαι τὸ συλλαμβάνω καὶ τὸ συμβοηθῶ. συμβοηθῆσαι, ὑπȣργῆσαι εἰς μίξιν καὶ συνελθεῖν.

vs. 664. Θεοπρόπȣς. Ὁμηρικὴ ἡ λέξις.

— 692. Ἄπεχε. ἀποχώρει.

Φεῦ, ȣ̓́ποτ᾽ ȣ̓́ποτ᾽ ηὖχȣν. ἐθάῤῥȣν, ἤλπιζον, προσεδόκȣν. γράφεται

Ηὐχόμην.

— 694. Ξένȣς. σκυθρωπȣ̀ς, παραδόξȣς. γρ. Ξύνȣς.

— 703. Ἐπίσχες, εἴς τ᾽ ἄν. γρ. ἔς τ᾽ ἄν.

— 699. Ψύχειν. ψυχραίνειν, νεκρȣ͂ν, λυπεῖν.

— 712. Πρῶτον μὲν ἐνθένδ᾽. γράφεται ἐνθάδε.

— 713. Ἀντολάς. γρ. ἀνατολάς.

— 719. Ἐκπέρα. γράφεται ἐκπερᾷν.

— 722. Ἵξῃ δ᾽ ὑβριστήν. γρ. ἥξεις.

— 737. Θρασύσπλαγχνον σὲ χρή. γρ. θρασυσπλάγχνως.

— 747. Ἓ ἓ ἓ ἕ.

— 753. Ἀτειρᾶς δύης. γρ. ἀτηρᾶς.

— 767. Πρὸς τȣ͂ τύραννα σκῆπτρα. γρ. τυράννȣ.

— 776. Πρὶν ἔγωγ᾽ ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ. γράφεται — λυθείς.

— 778. Τῶν σῶν τιν᾽ αὐτὸν ἐγγόνων. γρ. ἐκγόνων.

— 790. Τὴν λοιπὴν πλάνην. γρ. βλάβην.

— 794. Πολύδινον πλάνην. πολύστροφον. γράφεται πολύδονον. πολυτάραχον.

— 799. Κισθίνης. γράφεται Κισθήνης.

— 816. Ἕως ἂν ἐξίκῃ. γρ. ἐξίῃς.

— 833. Ἐκλείψω λόγων. γράφεται ἐκλεί.. (male picta jussi valere.) ἐκβάλλω.

vs. 840. *Προςηγορήθης ἡ Διός.* γρ. *προςαγορεύθης. ὠνομάσθης.*

— 860. *Ἐλεύσεται θηλύσπορος·* γρ. *ἐφέψεται.*

— 865. *Φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός.* ἤγουν ὁ Ἄρης ἢ ἡ Ἥρα ἢ ἡ Ἀφροδίτη ἢ ὁ Ἔρως ἢ καὶ ἄλλως (ἄλλος?).

Φθόνον δὲ ἕξει σωμάτων ὁ θεός. ἤτοι ὁ Ἄρης. ἀντὶ τοῦ φθονήσει τοῖς τῶν νυμφίων σώμασιν.

— 866. *Δεδέξεται θηλυκτόνῳ.* λάβῃ τὰ σώματα.

— 867. *Νυκτιφρουρήτῳ θράσει.* γράφεται νυκτιφορήτῳ.

— 869. *Δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι.* δίστομον, ἄμφηκες, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον. γράφεται *Ἄῤῥητον.*

— 870. *Τοιάδ' ἐς ἐχθρούς.* γράφεται *ἐπ' ἐχθρούς.*

— 872. *Ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται.* γρ. *ἐπαμβληθήσεται.* ἤγουν ἐκκοπήσεται τοῦ φόνου.

Ἀπαμβλυνθήσεται. ἀσθενὴς μείν . . ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. An latet vulgat. *κτεῖναι*? Literae erant impeditissimae.

— 873. *Θάτερον.* γράφεται *θατέραν.*

— 877. *Σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῶνδε.* γρ. *ἐκ τῆςδε.* ἤγουν ἐκ τῆς τοῦ Ἄβαντος, τῆς Ὑπερμνήστρας.

— 881. *Ταῦτα δὴ μακροῦ χρόνου.* γρ. *δεῖ* ἀντὶ τοῦ δέεται καὶ χρεία ἔνι.

— 908. *Δυσσπλάγχνοις Ἥρας.* γρ. *ἀσπλάγχνοις.*

In permultis quidem Codex noster consentit cum

Turneb. et Victor. lectione, dissentit tamen ab iisdem haud raro.

vs. 915. *Καίπερ αὐθάδης φρενῶν.* γρ. *αὐθάδη φρονῶν.* Idem habet Cod. 2782.

— 922. *Δύναιτ᾽ ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμȣ̃.* γρ. *πλὴν ἐγώ.*

— 934. *Πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ.* γρ. *κακῶν.*

— 938. *Καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινά.* γρ. *τινὰ Διός.* Cod. 2782. *Διός τινα.*

— 953. *Τὸν ἡμέροις, ἀνθρώποις. ἢ τοῖς ἡμέροις πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀγρίων.* γράφεται *τὸν ἐφημέροις.*

— 960. *Ζεὺς τοῖς τοιȣ́τοις.* γρ. *Ζεὺς γὰρ τοιȣ́τοις.*

— 969. *Πολλȣ̃ γε καὶ τȣ̃ παντός.* (videtur esse *πολλῷ.*) γρ. *πολλȣ̃ δέ.*

— 979. *Πράγμασι.* γρ. *πήμασι.*

— 1001. *Καὶ βροντήμασι χθονίοις.* γρ. *ἐκβροντήμασι· αἱ γὰρ βρονταὶ καὶ οἱ σεισμοὶ καὶ αἱ νιφάδες χθονός εἰσιν ἤτοι τῶν βροτῶν καταπληκτικὰ, τοῖς δὲ θεοῖς ȣ̓.* γράφεται *ἡμῖν δὲ, τοῖς θεοῖς ȣ̓.*

— 1008. *Ὀρθῶς φρονεῖν.* γράφεται *καλῶς.*

— 1015. *Λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην λέγειν.*

— 1019. *Ἀτὰρ δέ.* γρ. *αὐτάρ.*

— 1022. *Σκέψαι δ᾽ ἂν εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείθῃ λόγοις.* γρ. *πεισθῇς.*

— 1030. *Ἀετὸς λάβρος.* γρ. *λαῦρος.*

vs. 1034. *Τοιᾶδε μόχθε τέρμα μήτι.* γρ. *τᾶ σοῦ δέ.*

Μήτι. μηδαμῶς. γρ. *δὲ* pro *τί.*

— 1048. *Εἰδότι τοί μοι.* γρ. *εἰδότι μοι.*

— 1057. *Συγχώσειε ἐμέ.* γρ. *συγχώσειεν ἐμέ.* Cod. 2782. *συγχώσει' ἐμέ.*

— 1065. *Εἰ τάδ' εὐτυχεῖ.* γρ. *εἰ τᾶδ' εὐτυχεῖ*, vel *εἰ τὰ τᾶδ'*, nam *τὰ* suprascriptum.

— 1073. *Τᾶτό γε τλητόν.* γρ. *λητὸν* (an *ληπτόν*? cf. Hesych. in *ἄληπτον. ἀκατάληπτον.* et in *ἀνέλεπτον καὶ ἀνέκλητον.*) *ἤγεν λαθαστόν.* (An *ἄλαστον*? quod habet Hesych. *Ἄλαστα. ἄτλητα. ἀνεπίληστα. ἄτιμα. δεινὰ ἢ μικρά.* (*πικρά*?) cf. Euripid. Phoeniss. v. 343. *ἄλαστα ματρὶ τάδε.* et Troad. 1231. *ἀλάστων κακῶν.* Incideram quoque in verbum *λάζυσθαι, λάζεσθαι.* Sed in tenebris versamur et manibus tentamus viam.)

— 1084. *Ὑμᾶς αὐτάς.* γρ. *ἡμᾶς.*

Γὰρ ἐκ ἐξαίφνης. γρ. *γὰρ καὶ ἐκ.*

— 1088. *Κἐκέτι.* γρ. *κἐ μύθῳ.*

— 1101. *Ἔκδικα.* γρ. *ἄδικα.*

VARIETAS LECTIONIS CODICIS MMDCCLXXXII.

EDIT. SCHÜTZ. PRIOR.

vs. 19. Χαλκεύμασιν.
— 21. Βροτῶν. Noster θεῶν.
— 34. Διὸς δὲ δυςπαραίτητοι φρένες.
— 35. Ἅπας δὲ — ἂν νέον κρατῇ.
— 52. Οὔκουν ἐπείξῃ τῷδε δεσμὰ περιβαλεῖν.
— 55. Λαβὼν νὶν ἀμφὶ χερσί.
— 56. Θεῖναι pro θεῖνε.
— 59. Πόρον pro πόρους.
— 67. Σὺ δ' οὖν pro σὺ δ' αὖ.
— 69. Ὄμμασιν; Idem signum interrogationis, ut multa alia, Henr. Stephanus in suo codice invenit.
— 74. Κρίκωσον pro κίρκωσον.
— 78. Ὁμοίᾳ μορφῇ γλῶσσά σου γηρ.
— 84. Ἀπαλλάξαι πόνων pro ἀπαντλῆσαι.
— 94. Διακνεόμενος ex pronuntiatione corruptum, ut vs. 541. et passim.
— 95. Ἀεθλεύσω pro ἀθλεύσω.
— 97. et 98. continuo scripti.
— 103. Πεπραμένην pro πεπρωμένην.

vs. 111. *Πᾶσι βροτοῖς πέφυκε.*

— 112. *Τοιᾶςδε* (sic) *ποινὰς* pro *τοιῶνδε.*

— 113. *Πασσαλευμένος* (sic).

— 114. *Α, α, ἔα, ἔα* =

Τίς ἀχὼ — — κεκραμένη =

— 117. *Ἵκετο τερμόνιον — πάγον πόνων* =

— 123. *φιλότητα τῶν βροτῶν.*

— 124. *Αἲ αἲ τί ποτ᾽ αὖ —*

— 125. *Πέλας οἰωνῶν* =

Αἰθὴρ — — ῥιπαῖς.

Ὑποσυρίζει — — φοβερὸν.

Τὸ προσέρπον.

— 133. *Κτύπυ γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῆξ᾽ ἄντρων μυχόν.*

— 134. *τὴν θερμερῶπιν αἰδῶ.*

— 135. *Τ᾽ εἰλησσομένυ* pro *θ᾽ εἱλισσομένυ.*

— 140. *Εἰςίδεσθέ μ᾽* pro *ἐςίδεσθ᾽ Οἵῳ.* Deinde:

Οἵῳ δεσμῷ προςπαρτὸς τῆςδε φάραγγος =

Σκοπέλοις — — ὀχήσω.

— 147. *Εἰςιδῦσιν* = *Πέτραις.*

— 148. *Ταῖς ἀδαμαντοδέτοις λύμαις, νέοι γὰρ*

Οἰακόν. — Ὀλύμπυ

Νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις

Ζεὺς ἀθέσμως κρατύνει.

— 151. *Τὰ πρὶν δὲ λώρια.* (Vox sine capite, quod et accidit voci *ἐλώρη. πελώρη.* in Hesych.)

— 155. *Μήποτε θεός.*

— 156. *Τοῖςδ᾽ ἐπεγεγήθει.*

— 159. *Τίς ὧδε τλησ. θεῶν*

Ὅτῳ τ. ἐ. τίς ὑ ξυνασχαλᾷ

Κακοῖς τ. δ. γε Διός;

Ὅδ' ἐπ. α. ϑ. ἀ. νόον
Δάμνεται ȣ. γένναν.
vs. 166. Ἠ π. τ. τὰν δυςάλ. ἕλοι τις ἀρχάν.
— 168. Ἐν γυιοπέδαις αἰκιζ. χρείαν
Ἕξει μ. πρ. δεῖξαι τὸν νέον
Βȣλευμ' ἐφ' ὅτȣ σ. τ. τ' ἀποσυλᾶται.
— 173. Ἐπαοιδαῖσι ϑ. στ. τ' ȣ. ἀπειλὰς
Πτήξας, τ. ἐ. κ. πρὶν ἂν ἐξ
Ἀργίων δεσμῶν.
— 178. Σὺ μὲν ϑρασύς τ. κ. π. δύαισιν
Οὐδὲν ἐπιχαλᾷς — ἐλευϑεροστομεῖς.
— 183. Ὅποι ποτὲ χρή σ. τ. π. τ. κέλσαντα
Εἰςιδεῖν — — ἤϑεα κέαρ.
— 186. Θρασύς τε καὶ παρ' ἑαυτῷ
Τὸ δίκαιον ἐ— ἔμπας ὀΐω
Μαλακογνώμων ἔσται — ῥαισϑῇ.
— 191. Εἰς ἀριϑμόν.
— 202. Ὡς Ζεὺς ἀνάσση δῆϑεν.
— 213. Δόλῳ τε τȣ̀ς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
— 216. Κράτιστα δέ με.
— 226. Ὃ δ' ȣ̃ν ἐρωτᾶτ' ἔμ', αἰτίαν.
— 247. Μή πω τὶ πρȣ̈́βης.
— 250. Τυφλὰς ἐν ἑαυτοῖς ἐλπίδας κατῴκισαν.
— 251. Μέγ' ὠφέλημα τοῖς τ' ἐδωρήσω βρ.
— 255. Τε post αἰκίζεται omissum.
— 270. Τυχόντ' ἐῤῥήμȣ ex pronuntiatione, ut supra ἀῤῥήγων et paulo post πόῤῥον.
— 271. Ἀρχὴ pro ἄχη.
— 277. Οὐκ ἀκȣ́σαις ἐπεϑ. τȣ̃τ' ὦ Προμηϑεῦ
Καὶ νῦν — .

vs. 280. *Θῶκον προλ. — — αἰθέρ' ἁγνόν*
Πόῤῥον — — χθονί.
Τῆς δε πελῶ.

— 286. *Τὸν πτερυγωκῆ — οἰωνὸν γνώμῃ*
Στομίων — — σαῖς δὲ τύχαις,
Ἴσθι, ξυναλγῶ — ξυγγενὲς ὅτως.

— 290. *Οὐκ ἔστιν ὅτῳ — ἢ σοί.*

— 293. *Ὡς ἐτήτυμα, ὄδὲ μάτην.*

— 294. *Σοὶ χαριτογλωσσεῖν —.*

— 339. *Δώσειν Δί — σ' ἐκλύσειν πόνων.*

— 367. Quanta sit perturbatio vel iamborum, nedum Chori, hoc in codice, unum exemplum adposuisse sat erit:

Ἔνθεν ἐκραγήσονται ποταμοὶ πυρὸς=
Δάπτοντ' ἀγρ. γνάθοις τῆς καλλικάρπȣ=
Σικελίας λ. γ. τοιόνδε τυφὼς=
Ἐξαναζέσει χόλον θερμοῖς ἀπλήστȣ=
Βέλεσι π. ζάλης=

— 383. *Μόχθον π. κȣφόνȣ τ' εὐηθίαν.*

— 385. *Φρονεῖν δοκεῖν* ordine inverso.

— 394. *Οἶμαν αἰθέρος·* (*ο* et *α* confusum, nam circumflexus recte positus) *ψαύει πτεροῖς.*

— 396. *Σταθμοῖσιν ἐν.*

— 406. *Πρόπασαν,* et vs. 409. *στένȣσαν.* Et hic chorus est plane *ἄμετρος.*

— 425. *Ἄλλων* pro *ἄλλον.*

— 433. *Ὑποβρέμει μυχȣ̃ς.*

— 441. *Ταῦτα* pro *αὐτὰ σιγῶ.*

— 442. *Πήματα* pro *πταίσματα.*

— 457. *Ἀνατολάς.*

— 461. *Μȣσομήτορος ἐργάτην.*

vs. 469. Ἐξεῦρον τάλας.
— 481. Πρὶν ἐγὼ σφίσιν.
— 492. Ἔχθραι τε καὶ — συναιδρίαι.
— 505. Βραχὺ pro βραχεῖ.
— 517. Τέτων ἆρα Ζεύς.
— 518. Οὔκεν ἂν ἐκφύγοιτο.
— 533. Ἀὔτοιμι pro ἀλίτοιμι λόγοις.
— 534. Μοι δ᾽ ἐμμένοι.
— 543. Ἰδίᾳ γὰρ μὴ σέβῃ pro γνώμῃ.
— 560. Ὅτε τὰν ὁμηπάτριον Ἔδνος ἤγαγε
— Πιθόν.
— 563. Λεύσειν pro λεύσσειν.
— 566. Ποιναῖς ὀλέκει.
— 575. Πλανᾶται νῆστιν.
— 603. Κέντροις φοιταλ.
— 604. Νήστησιν.
— 609. Ἄλλα μοὶ τορῶς τέκμηρον.
— 610. — παθεῖν τί με χρὴ=
— 618. Ὦ κοινὸν — θνητοῖσι φανείς.
Τλήμων Προμηθεῦ — .
— 632. Μὴ ἐ γινώσκειν τὸ πᾶν.
— 646. — τὸ πᾶν, ὅπερ προσχρήζετε.
— 651. Εἰς παρθενῶνας — .
— 687. Γῆς πρὸς γῆς ἐλαύνομαι.
— 689. Πόνον, σήμαινε.
— 693. Οὔποτ᾽ ἔποτ᾽ ηὔχεν.
— 701. Ἐςιδῦσα πρᾶξιν Ἰῦς.
— 713. Πρῶτον μὲν — ἀνατολάς.
— 718. Οἷς μὴ — ἁλιστόνοις γύποδας.
— 721. Σέ ante χρὴ omissum.
— 734. Αὗταί σ᾽ ὁδηγήσωσι καὶ — .

vs. 776. *Οὐ δῆτα πλὴν ἔγωγ' —.*

— 784. *Δυοῖν λόγοιν σοι.*

— 785. *Ποίοις; πρόδειξον.*

— 789. *Θέσθαι θέλησον — λόγον.*

— 791. Sine σὲ Aldi, sed cum *νῦν* post *γάρ.*

— 795. — *Δέλτοισι φρενῶν.*

— 796. *Πρὸς ἀνατολὰς φλογ.*

— 801. *Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμματ' ἐκτημέναι.*

— 822. *Σοὶ* ante *ψελλόν τε* omissum.

— 856. *Γεννημάτων* pro *θιγημάτων.*

— 865. *Γάμους, φθόνον — δὲ δέξεται θεός.*

— 878. *Σπορᾶς γε μὴν — φύσεως θρασύς.*

— 884. *Ὑπό μ' αὖ — φρενοβλαβεῖς*
Μανίαι θάλπουσιν.

— 894. *Ὃς πρῶτος — ἐβάσταζε καὶ =*
Γλώσσᾳ.

— 898. *Καὶ μήτε τῶν πλούτων.*

— 902. *Διὸς λεχέων* ordine inverso.

— 909. *Ἐμοὶ — ὁμαλὸς γάμος* sine *ὁ.*

— 910. *Προσδράμοι με* videtur esse, forte *προσδράκοι με* pro *προσδέρκοιτό με.*

— 914. *Τὰν Διὸς — ὅπου φύγοιμ' ἄν.*

— 915. *Αὐθάδη φρονῶν.*

— 925. *Πυριπνοῦν βέλος.*

— 938. *Διὸς τινά.*

— 956. *Αὐδᾷν — ἐκβληθῇ κράτους.*

— 979. *Χλιδᾷν — πράγμασι.*

— 1014. *Λῦσαί με — τοῦ παρόντος δέω.*

— 1029. *Μακρὸν — ἐκτελευτήσεις*
Ἄψορρον δ' ἥξεις —.

vs. 1053. Ἐρεθιζέσθω βροντῆς.

— 1057. Συγχώσει ἐμέ.

— 1094. Πνεύματα — κατ' ἄλληλα.

— 1099. Ὦ πάντων Θέμι

Αἰθὴρ — εἱλίσσων.

HUETII

NOTAE MARGINALES IN AESCHYLI PROMETHEA.

vs. 85. α. Τέχνης. τῶν δεσμῶν. corr. τύχης.

— 134. Σύθην δ' ἀπέδιλος. ὥστε γείτονες ἄξωτοι ἔκιον. corr. ἄζωτοι.

— 143. β. Φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω. οἴκησιν κακὴν, ἣν ὐδεὶς ζηλώσει, φυλάξω. Scholiast. inquit, legebat οἰκήσω.

— 151. Πελώρια, quae olim reverentia et honore digna habebantur.

— 193. ad Schol. α. Πάρεργον ad marginem περίεργον.

— 248. β. Προςδέρκεσθαι correxit προδέρκεσθαι.

— 261. β. Λέγει corr. λέγειν.

— 275. α. Ἐμοὶ μόνῃ corr. μόνῳ, ut habet cod. 2787.

— 284. α. Ἥκω δολιχῆς. ὁ Ὠκεανὸς — τῷ χορῷ καθήκασθαι τῆς μηχανῆς. corr. καθήλασθαι.

vs. 351. α. Τὸν Ἄργον corr. τὸν Ἄρπην. Apollod. I, 1. init.

— 383. β. Μόχθον περισσόν. μόνον μάταιον. corr. πόνον.

— 435. Μή τι χλιδῇ. σιωπῶσι — in fine πρόςελοι addit: Hesych. προςέλει. προπηλακίζει — ὕβρισται γὰρ (pro δέ). Sequentia, inquit, mendosa sunt et hiulca. [Quae hiulca forte ita conjungi possunt: πρόςελοι ἢ προςέληνοι, ὕβρισταί. ὁ δὲ Προμ. —. F.]

— 442. Πήματα, quae hominum causa patior. Μέμψιν ὅτιν' causam nullam habens, cur de hominibus conquerar.

— 437. Ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προςελόμενον. corr. προςηλόμενον.

— 447. β. Βίον. ζωήν. corr. χρόνον. βίον, ζωήν.

— 450. Ἴσαν corr. ἴσαν.

Ἀήσυροι ad margin. ἀείσυροι.

— 457. α. Παλαμήδῃ προςῆψεν corr. προςῆψαν.

— 460. α. Ὅπερ τοῖς ἀνθρώποις corr. ἅπερ. (Meliora habet cod. 2787. quae vide sis.)

— 460. β. Καὶ λόγων μέτρα. corr. μητέρα.

— 479. Οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστόν. Theocrit. Idyll. 2. Φάρμακον οὔτ' ἔγχριστον, οὔτ' ἐπίπαστον. Longus Pastor. Ἔρωτος — οὐδὲν φάρμακον, οὐ πινόμενον, οὐκ ἐσθιόμενον.

— 506. β. Καιρῷ. καιροῦ πέρα.

— 529. Θεοὺς ὁσίαις. ἴσως θεοῖς.

— 616. α. Παρῆλθον corr. παρῆλθεν. Ita quoque Cod. 2787.

— 629. Θράξει corr. θράξαι.

— 637. Ἄλλως alioquin.

vs. 652. α. Ὡς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. corr. ἐπί.

— 675. β. Μύωπι. πλέκτωρ. corr. πλήκτρῳ.

— 792. β. Ὅς μιγεὶς τῦ ἑαυτῦ ἀδελφῇ. corr. τῇ.

— 805. β. Ὅς διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον πλῦτων καὶ χρυσοῤῥόαν. corr. χρυσοῤῥοᾶς.

— 810. β. Καταβασμόν. Sallust. Bell. Iugurth.

— 852. α. Schol. β. ad vers. 773. Aeschyl. Suppl. 320. et sqq.

— 865. β. Τὸν Λιγγέα corr. Λυγκέα.

— 912. β. Δυστυχιῶν ἐνφυγήν. corr. ἐκφυγήν.

— 921. α. Πρὸς ἕνα μόνον transfert ad τοῖς μετώποις.

— 936. β. Κρατῦντα, ἀεὶ τὸν διαλέγειν omittit ἀεὶ sine commate.

— 952. α. Προσήκων τῶν θεῶν, τῦ Ἑρμῦ. ἴσως scr. ὑπηρέτῃ τῶν θεῶν, τῷ Ἑρμῇ.

— 970. α. Ὅτι κρεῖσσον ἡγῦμαι τῦ προσηλῶσθαι τῇδε τῇ πέτρᾳ. corr. τὸ προσηλῶσθαι.

— 1021. α. Οὕτως δὲ ὀστᾶ μόνα τῇ πιμελῇ. corr. ὖτος δέ.

— 1057. α. Ποιήσῃ τὸ ὄχημα τῆς τῦ Διὸς βροντῆς. corr. μύκημα, ut v. 1062. iterum. Sed Cod. 2787. optime utroque loco ἤχημα.

VARIETAS LECTIONIS

IN SCHEDULIS BRUNCKII.

vs. 20. Προςπασσαλεύσω. In altero folio προς-πατταλεύσω. Alter C. προςπαταλεύσω.

— 23. Χροιᾶς. glossa εἴδους.

α

— 35. Τρηχύς.

— 48. B. ἔμπας. δωρικῶς.

— 53. Ἐλινύοντα. Uterque ἐλιννύοντα; sed cum unico ν scribendum.

— 55. Λαβών νιν. glossa in B. αὐτὰ τὰ ψάλια.

— 87. Τύχης. B. ἐκκυλισθήσῃ τέχνης. A. τύχης.

τέλος

— 100. Τέρματα. A. χρὴ τέρμα τῶνδ. B. τέρματα. γράφεται τέρμα.

— 108. Ὑπέζευγμαι. Uterque ἐπέζευγμαι.

α

— 124. Κινάθισμα. B. κινύθισμα.

— 219. Ἐμαῖς δέ. A. τε. B. δέ.

α φης

— 219. Μελαμβαθής. B. μελεμβαθυς i. e. μελαμβαφής. A. perspicue μελαμβαθής.

— 233. Φιτῦσαι. A. φυτῆσαι. B. φιτῦσαι. γράφεται φυτεῦσαι.

vs. 237. Τῷ τοι τοιαῖςδε. τοιαῖςδε τῷ τοι.

— 245. Ἠλγύνθην. *A.* ἠλγήθην. *B.* ἀλγύνθην. ἰωνικῶς. γράφεται ἠλγύνθην.

γ'

— 248. Θνητὸς τ'. *B.* θνητὸς τ'.

— 265. Ἠπιστάμην. *B.* ἐπιστάμην.

— 271. Παρόντα 'δύρεσθ'. Uterque μὴ 'δύρεσθ'.

οι

— 273. Ὡς μάθητε. *B.* μάθητε. *A.* μάθοιτε.

— 277. Ἐπεθώϋξας. *A.* ἐθώϋξας.

ω

— 280. Θῶκον. *A.* θᾶκον. *B.* θᾶκον.

— 303. Ἀφῖξαι. *A.* ἀφίξω.

— 309. Γίγνωσκε.

— 319. Γίγνεται.

— 326. Ἐκλῦσαι. *A.* ἐκλύσειν.

— 328. Ἦ. Uterque ἢ οὐκ.

— 348. Ἑσπέροις τόποις. Uterque cod. ἑσπέρους τόπους.

θυμ

— 381. *A.* Προμηθεῖσθαι. *B.* προμηθεῖσθαι. γράφεται προθυμεῖσθαι. Glossa προβουλεύεσθαι, προνοεῖν.

— 384. Uterque τῇδε τῇ νόσῳ. γράφεται τήνδε τὴν νόσον. ἤγουν τὴν εὐήθειαν.

— 461. Μνήμην θ' ἁπάντων. Livius initio L. VI. et rarae per eadem tempora literae fuere, una custodia fidelis memoria rerum gestarum.

αν

— 1086. *B.* ἀπέρατον. Gl. οὗ τέλος οὐχ εὑρίσκεται. *A.* ἀπέραντον.

Quum potestatem Tragoedias Aeschyli a Brunckio editas adeundi non haberem, ideoque nescirem, quae ille ibi adnotasset; haec descripsi. Cetera partim a Schuetzio V. Cl. sua in editione sunt laudata, partim in Varietate lectionis codicum a me collatorum deprehenduntur.

AESCHYLI SEPTEM ADV. THEBAS.

COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 12. Βλάστιμον — πολήν. (πολλήν?) γρ. πολὺν et πολύ.

Ὥραν ἔχονθ᾽ ἕκαστον. γρ. ὥραν τ᾽ ἔχ.

Ὥς τι additur καθάπερ. Correxit ὥς τι in ὥστε.

— 46. Ὡρκομότησαν — κατασφαγάς. γρ. κατασκαφάς.

— 50. Πρὸς ἅρμ᾽ Ἀδράστε χερσίν. γρ. Πρὸς ἅρμα τ᾽ Ἀδράστε χεροῖν.

— 64. Ἄρεος — χερσαῖον στρατε̃. γρ. χερσαίε.

— 65. Καὶ τόνδε καιρὸν ὅστις. γρ. ὥς τις.

— 78. Μεγάλ᾽ ἄχη. γρ. μεγάλα τ᾽ ἄχη.

Θρέομαι. γρ. θρεῦμαι.

— 80. Ῥεῖ πολὺς ὧδε. γρ. πολὺς δ᾽ ὧδε. γρ. πολὺς δ᾽ ὅγε.

— 83. Ἐλεδεμνὰς — τε ὠτί. suprascr. ὠσί. γρ. τί pro τε.

— 87. Ἰὼ ter, θεοὶ =

Ἰὼ θεαί τ᾽ ὀῤῥόμενον. γρ.

Ἰὼ θεαί θ᾽ ὁρώμενον.

vs. 91. *Εὐπρεπὴς* — ἤγȣν τοῖς ὅπλοις κεκοσμημένος. ὡπλισμένος. γρ.
Εὐτρεπὴς καὶ εὐκίνητος.

— 94. *Θεῶν ἢ θεᾶν.* θεανῶν. γρ. θεαινῶν. γρ. θεαινᾶν.

— 103. *Κτύπον* — *πάτταγος ȣ̓χ ἑνὸς δορός.* γρ. πάταγος δ' ȣ̓δενός.

— 109. *Θεοὶ πολιȣ̃χοι.* γρ. *πολισσȣ̃χοι.*

— 117. *Ἄρεος ὀῤῥομένων.* ταρασσομένων, διεγειρομένων, κινȣμένων. γρ.
Ὀῤῥόμενον, διεγειρόμενον.

— 122. *Διάδετοι* — *ἱππείων.* γρ. καὶ *διὰ δέτοι.* καὶ συντάσσεται ȣ̔́τως· οἱ διὰ τῶν ἱππείων δέτοι γενύων χαλινοί (scr. δετοί).

— 125. *Δορυσσόοις* — *ἑβδόμαις.* γρ. καὶ *δορυσσοσάγεις* ἤγȣν ὡπλισμένοι.

— 149. *Τόξον εὖ πυκάζȣ.* γρ. *ἐντυκάζȣ* (ἐμπυκάζȣ?) ἤγȣν κατασκεύαζε, εὐτρέπιζε καὶ ἐντείνας τὸ τόξον, τὸ γὰρ πύκα ἀντὶ τȣ̃ ἐπιστήμονος (ἐπιστημόνως).

— 153. *Ἔλακον* — *χνόαι.* γρ. χνόαν.

— 155. *Δορυτίνακτος* — *ἐπιμαίνεται.* ταράσσεται, ἠχεῖ. γρ. *ἐπισημαίνεται.*

— 168. *Ἰὼ παναλκεῖς θεοί.* πάντα δυνάμενοι. γρ. *παναρκεῖς.*

— 172. *Ἑτεροφώνῳ στρατῷ.* ἑτερολέκτῳ, διὰ τὸ ἔχειν συμμάχȣς βαρβάρȣς. γρ.
Ἑτεροφρόνῳ.

— 183. *Μνήστορές ἐστέ μοι.*
Μνηστῆρες. γρ. μνήστορες.

— 189. *Μήτ' ἐν* — *εὐεστοῖ φίλῃ.* γρ. *εὐετῇ* (im-

pressum est *εὐετηρίᾳ, εὐδαιμονίᾳ*) *εὐδαιμονίᾳ καὶ εὐτυχίᾳ καὶ εὐπραγίᾳ καὶ προσφιλεῖ.* Ultimum ad vocem *φίλῃ* pertinere videtur.

vs. 190. *Ξύνοικος — γένει. γρ. φύλῳ*, quod metri lex respuit.

— 196. *Αὐτοὶ δ᾽ ὑφ᾽ αὑτῶν — πορθούμεθα. γρ. ὑφ᾽ ἑαυτῶν ἤγουν αὐτοὶ δι᾽ ἑαυτῶν.*

— 201. *Λευστῆρα — μὴ φύγῃ μόρον. μὴ* suprascr. *οὐ* et additur *παρέλκει.*

— 232. *Ἀνδρῶν τάδ᾽ ἐστί. γρ. χωρὶς τοῦ ἐστὶ, ἀνδρῶν τάδε σφάγια.*

— 235. *Διὰ θεῶν — ἀδάμαστον. γρ. ἀδάμαντον, ἄφθαρτον.* Idem habet Cod. 2886.

— 240. *Εὔκηλος. γρ. ἔκηλος.*

— 244. *Μὴ νῦν — τετρωμένους. γρ. τετραμμένους. ἤγουν ἡττημένους καὶ τρεπομένους.*

— 246. *Καὶ μὴν — φρυαγμάτων. γρ. φρυμαγμάτων.*

— 249. *Στένει πόλισμα γῆθεν. ἔξωθεν τῆς γῆς. γρ. δῆθεν.*

— 252. *Οὐ σίγα. σιώπα. γρ. οὐ σιγᾷ* (scr. *σῖγα.*)

— 286. *Εἰς ἑπτατειχεῖς. γρ. εἰς ἑπτὰ τείχους ἤγουν εἰς τὰς ἑπτὰ πύλας τῆς πόλεως.*

— 311. *Ὅσων ἵησι. γρ. ἵησιν μετὰ τοῦ ν̄.*

— 328. *Τὰς δὲ κεχειρωμένας. γρ. τὰς δέ κεν ἠχρειωμένας.*

— 331. *Περιρηγνυμένων* (sic) *φ. γρ. περὶ ἐρηγμένων.*

— 332. *Οἰκτρὸν — τήνδ᾽ ὠγυγίαν. γρ. ὧδ᾽ ὠγυγίαν.* Idem habet Cod. 2886.

vs. 335. Κλαυτὸν — ὠμοδρόπων. γρ. ὠμοτρόπων.

Ἀρτιτρόποις. γρ. καὶ ἀρτιδρόποις ἤγουν ταῖς κόραις ταῖς ἄρτι δρεπομέναις τὴν παρθενείαν πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς ὥραν γάμου.

— 344. Καπνῷ χραίνεται. γρ. κρίνεται. Lectio, quae oculos et mentem teneat lectoris, dignissima.

Ἐπιπνεῖ. γρ. πιτνεῖ. ἐμπίπτει.

— 354. Ξυμβαλεῖ correxit in ξυμβάλλει. γρ. ξυμβαλεῖ.

— 348. Ὀρκάνη λέγεται κυρίως τὸ θηρευτικὸν δίκτυον, ὃ καὶ σαργάνη καλεῖται. γρ. σαγήνη.

— 365. Δμωΐδες — Τλήμονες.

Δμωΐδεσι δὲ καινοπημόνεσι νέαις τλημόνεσιν.

— 369. Ἐλπίς — μολεῖν. γρ. ὁμιλεῖν.

— 374. Καὶ μήν. γρ. Καὶ νῦν.

— 377. Λέγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ. γρ. ἰδών.

— 378. Ὥς τ' ἐν — εἴληχε πάλον, ἀντὶ τοῦ εἰς κλῆρον ἔλαβε. γρ. εἴληφε. — 396. Κλύων pro μένων in schedis Brunckii notatum vidi. — 385. Καί. γρ. μή.

— 419. Τὸν ἀμόν. γρ. ἐμόν.

— 422. Ὀλομένων. γρ. ὀλλυμένων.

— 431. Ἐμποδών. γρ. ἐκποδών.

— 441. Γίγνεται habent schedae Brunckii.

— 469. Στείχει — ἐκπέρσαι θέλων. γρ. ἐκπρῆσαι.

— 474. Πέμποιμ' — σὺν τύχῃ δέ τῳ. γρ. ξυν-

τύχοι καὶ ἂν ποτέ, ἵνα συμβάλῃ τῷ καὶ ἐκείνῳ τῷ Ἐτεόκλῳ.

vs. 481. Ἑλὼν — πατρός. γρ. ἐλθών.

Πατρός. γρ. πάλιν.

— 482. Κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ. γρ. ἄλλον.

Λέγων. γρ. λίαν.

— 490. Ἱππομ. — μέγας τύπος. γρ. πόνος.

— 499. Αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν. ἐβόησεν. γρ. ἐπηλάλαζεν ἤγουν ἐφώνει.

Ἔνθεος δ' Ἄρην. γρ. δ' Ἄρει.

— 503. Πρῶτον μὲν — ἀγχίπτολις. γρ. ἐγχίπολις, ἡ διὰ τοῦ ἔγχους πορθοῦσα τὰς πόλεις.

— 515. Σταδαῖος — βέλος φλέγων. τὸν κεραυνὸν καὶ ἀνάπτων καὶ ἐκπέμπων. γρ. φέρων suprascr. φλέγων. Εἰ μὲν φλέγων, ἡ διὰ ἀντὶ τῆς ἀπὸ ληφθείη· εἰ δὲ φέρων, ἡ διὰ ἀντὶ τῆς ἐπί.

— 523. Πέποιθα τὸν Διὸς — ἔχοντ'. Διὸς γρ. δορός.

— 543. Σφίγγ' — προσμεμηχανημένην. γρ. προσμεμηχανευομένην. ἤγουν μετὰ μηχανῆς ἐζωγραφημένην, κεκραφωμένην (κεκαρφωμένην?)

— 551. Πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ'. γρ. δεῖν'.

Idem habet Cod. 2886.

— 558. Ὃς οὐκ — ἄτερ. γρ. ἄνευ.

Ἐργμάτων. γρ. ἁρμάτων.

— 559. Ἔσω πυλῶν ῥ. γρ. ἔξω. εἰ μὲν γρ. ἔσω, τὴν οἰκείαν γλῶσσαν φησί· εἰ δὲ ἔξω, τὴν τοῦ Παρθενοπαίου γλῶσσαν λέγει.

— 563. Πυκνοῦ κροτ. — δάκους. πυκνοῦ. συνεχοῦς. γρ. πικροῦ.

vs. 570. *Ἕκτον — σωφρονέστερον.* γρ. *σωφρονέστατον τῶν προειρημένων πέντε ἀνδρῶν.*

— 576. *Ἐριννύος — πρόςπολον φόνε.* γρ. *πρόσπορον φ.* cum scholio impresso.

— 586. *Μητρὸς δὲ πηγήν.* τὰ δάκρυα ποία παύσει ἐκδικήσασα.

Δίκη. τιμωρία.

— 587. *Πατρὶς δὲ γαῖα.* γρ. *πατρός τε.* Ita videtur esse, sed $\bar{o}$ et $\bar{\iota}$ sibi simillima pinguntur.

— 590. *Μάντις — ὑπὸ χθονός.* γρ. *ἐπὶ χθ.*

— 592. *Τοιαῦθ' — νέμων.* γρ. *ἔχων.*

— 606. *Ὄλωλεν — θεοπτύστῳ γένει.* γρ. *θεομίσῳ.*

— 609. *Ταυτε — ἐνδίκως ἀγρεύματος.* δικαίως. γρ. *ἐκδίκως.* διότι ἐπορεύετο μετὰ ἀσεβῶν.

— 610. *Πληγεὶς — παγκοίνῳ 'δάμη.* γρ. *παγκοίνως.*

— 612. *Σώφρων — εὐσεβὴς ἀνήρ.* γρ. *εὐγενής.*

— 624. *Γέροντα — ἡβῶσαν φέρει.* γρ. *ἡβῶντα.*

Φέρει. γρ. *φύσει* ἦγεν ἡλικίᾳ.

— 630. *Δορίπονα — πρὸς ἐπιμόλες.* γρ. *γᾶς ἐπιμ.* sine *πρός.*

— 632. *Ζεύς σφε κάνοι κ. κάνοι.* κόψειεν. γρ. *κονοῖ.* καὶ εἰς κόνιν ποιήσει(ε). Impressa: *κάνοι*, ἀφανίσειε καὶ ὐδένα ἄγοι.

— 635. *Οἵας γ' ἀρᾶται — τύχας.* γρ. *Οἷα* et *Οἷος ὁρᾶται* (pro *ἀρᾶται*).

— 636. *Πύργοις — κἀπικηρυχθείς.* χειροτονηθεὶς βασιλεύς. γρ. *καπιγυρωθεὶς* (scr. *κἀπικυρωθείς*?).

vs. 644. Ἔχει δὲ — εὔκυκλον σ. γρ. εὔθετον.

— 652. Δοκεῖ. καὶ ἀρέσκει σοὶ ἢ τῷ κείνῳ. γρ. Δοκεῖς ἥγεν νομίζεις.

— 663. Ἐπ' ἀσπ. — φρενῶν. γρ. φρενί.

— 673. Δίκη, ξυνȣ̃σα. γρ. ξενȣ̃σα καὶ φιλȣμένη.

— 680. Ὀργὴν — αὐδωμένῳ. γρ. ὁρμήν.

— 684. Οὐκ ἔστι γῆρας — μιάσματος.

Γῆρας. τιμή (leg. γέρας). γρ. πέρας. Ad marg. ἤτοι φθορά, quod ad γῆρας spectat.

— 686. Ἔστω — τεθνηκότι. γρ. τεθνηκόσι.

— 688. Τί μέμονας, τέκος γρ. τεκνον.

— 696. Τελεῖν αἵμ. ȣ̓ θεμιτȣ̃. γρ. ἀθεμίστȣ.

— 697. Φίλȣ γὰρ αἰσχρά μ. γρ. ἐχθρά μοι.

Τέλει ἄρα. γρ. καὶ ȣ̔́τως.

Τελεῖ. τελευτᾷ ἀρά. τὸ τελεῖ ἀντὶ τȣ̃ τελειȣ̃ται.

— 700. Ἀλλὰ — κακός. γρ. δειλός.

— 708. Λήματος α. χρονίᾳ. γρ. χρόνια καὶ βραδέως καί ποτε, quae ultima vox fere deleta est.

— 714. Πείθȣ γυναιξὶ, κ. ȣ̓. στέργων ὁμῶς. γρ. νόμȣς.

— 715. Μακράν. γρ. μακρά.

— 728. Παιδολέτωρ δ' ἔρις. γρ. Ἐριννύς.

— 739. Φοίνιον. γρ. φόνιον.

— 752. Κρατηθείς. γρ. καρτηθείς.

— 756. Σπείρας ἄρ. ἵν' ἐκτράφη. γρ. ἐτράφη.

— 760. Κακῶν δ', ὥ. θάλασσα, συνάγαγε καὶ συνέμιξε. γρ. σύναγε.

— 761. Τὸ μὲν πιτνῶν. γρ. πιτνοῖ et πίπτον. Τȣ̃το λέγει, τὸ μὲν τῶν κακῶν κῦμα πίπτει· τὸ δὲ διεγείρεται· τὸ δὲ περὶ τὴν ναῦν προσρήνυται (προσρήγνυται).

vs. 762. Τρίχαλον. γρ. τροχαλὸν, ἤγουν κυρτόν. Τριπλοῦν ἢ τραχὺ ad illud referendum.

— 765. Τείνει πύργος. γρ. πύργου.

Ἐν εὔρει. ἐν πλάτει, ἐν μετεχμίῳ τινί. (μεταιχμίῳ.) γρ. Ἄρει.

Τείνει καὶ τείνεται καὶ γενήσεται.

— 770. Τὰ δ' ὀλοὰ τελόμεν', ἀντὶ τοῦ τελειούμενα καὶ πληρούμενα. γρ.

Παλλόμενα et πελόμενα et τελλόμενα, ἀντὶ τοῦ ἀνατέλοντα (ἀνατέλλοντα?) καὶ φαινόμενα.

— 774. Τίν' ἀ. γὰρ τοσόνδ'. γρ. τοσόνγ'.

— 780. Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων. γρ. δ' ἄρ' ἔμφρων.

— 786. Κρεισσοτέκνων. γρ. κρείσσω τέκνων. δύο μέρη λόγου.

— 788. Ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς. μανικὰς, ἐπιβλαβεῖς. γρ. ἐπισκότους.

Ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς. γρ.

Ἀφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς. στικτέον δὲ εἰς τὸ τροφᾶς. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ἕνεκα δὲ τῆς τροφῆς καὶ τῆς ἀνατροφῆς ἀφῆκε καὶ ἔπεμψε τοῖς τέκνοις ἀραίας καὶ κατάρας ἐπικότους καὶ ὀργίλους καὶ μανικάς.

Ἀράς. πικρονόμους ἢ πικρογλώσσους. Τὸ δὲ Αἶ αἶ διὰ μέσου.

— 789. Αἶ αἶ, πικρογλώσσους. γρ. πικρονόμους.

— 799. Στέργει δὲ πύργος — φερεγγύοις. γρ. στέγει ἤγουν ὑπομένει καὶ ἵσταται, μὴ καταβληθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων. Φερεγγύοις. γρ. φερεγγύους, ἵν' ᾖ πρὸς τὸ πύλας, φερεγγύους πύλας, τὰς δυναμένας φέρειν τὴν ἐγγύην.

— 805. Τί δ' ἔστι πρᾶγος νεόκοτον πόλει πα-

ρόν. Πρᾶγος. γρ. πρᾶγμα. Idem habet Cod. 2886. Νεόκοτον. γρ. νεότοκον, ἀντὶ τοῦ νεωστὶ συμπεσὸν ἢ νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Παρόν. γρ. πλέον.

vs. 806. Πόλις σέσωσται, βασιλέες. γρ. βασιλεῖς.

Ὁμόσποροι, οἱ αὐτάδελφοι. γρ. ὁμοσπόροιν aut ὁμοσπόρων.

— 812. Ἐκεῖθι κ᾽ ἦλθον; βαρέα δ᾽ οὖν, ὅμως φράσον. γρ. καὶ οὕτως·

Βαρέα μὲν, ἀλλ᾽ ὅμως φράσον.

— 813. Οὕτως ἀδ. χ. ἠναίροντ᾽. γρ. ἀνῄρηντ᾽.

— 823. Πέπωκεν αἷμα γᾶν. γρ. γαῖ᾽.

— 836. Κακόν με καρδίᾳ τὶ. τὶ correxit in ᾽πὶ.

Κακόν με. γρ. κακόν μου.

— 839. Νεκροὺς κλ. δυςφόρους. γρ. δυςμόρους. Cod. 2886. legit δυςφόρως.

— 856. Ἀλλὰ γόων, ὦ φ. κατ᾽ οὖρον. κατ᾽ εὐθεῖαν γὰρ καὶ ἀκολούθως ἐστὶ τὸ θρηνεῖν τινὰς νεκρωθέντας. γρ. κακούργων.

Γόον suprascr. γόων.

— 864. Πικρὸν Ἀντιγόνη τ᾽ ἠδ᾽. γρ. θ᾽ ἥδ᾽.

— 865. Θρῆνον ἀδελφοῖν. γρ. ἀδελφῶν. suprascr. ἀδελφόν.

— 871. Ἐχθρὸν π. ἐπιμέλπειν. γρ. ἐπιμάπτειν (f. ἐπιμάρπτειν).

— 891. Τετυμμένοι δῆθ᾽, ὁμο — σπλάγχνων. γρ. ὠμοσπλάγχνων.

— 917. Δόμων μάλ᾽ ἀχώ. ἠχὸν (ἦχον aut ἠχὴν) καὶ βοήν. γρ. ἀχήεις.

vs. 921. *Δακρυχέων ἐκ φρ.* γρ. καὶ ὕτως·

Δάκρυ χέων δ' ἐκ φρ.

— 924. *Πάρεστι δ'.* γρ. πάρα δ'.

— 929. *Πολυφθόρυς ἐν δαΐδι.* Δαΐ. τῷ πολέμῳ, ἐν τῇ μάχῃ. γρ. ἐν δαΐδι.

Τὸ ἐν δαΐ, κατὰ ἀποκοπήν.

— 935. *Ὁμόσποροι δὴ καὶ δῆτα πανώλεθροι.* γρ. πανωλέθριοι.

— 955. *Τελευτᾷ.* ἐπὶ τῷ θανάτῳ. γρ. τελευταίᾳ.

— 970. *Πανδάκρυτε σύ.* γρ. πολυδάκρυτε σύ.

— 975. *Ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.* γρ. ἐγγύθι.

Ἅτινα ἐγγύθεν εἰσὶν ἀντὶ τῦ ὐκ ἀλλότρια, ἀλλὰ πάνυ ἄγχι στένοντα.

— 986. *Τάλαινα καὶ παθόν.* γρ. τάλανα πάθη. γρ. καὶ ὕτως· τάλανα καὶ πάθον.

— 987. *Δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.* ἀληθῶς γὰρ ὁ εἷς κλέος, ὁ δὲ ἕτερος νείκην ἔφερον. (γρ. κλέος μάταιον, ὁ δὲ ἕτερος πολὺ νεῖκος ἔφερεν.) ὅτι ὁ μὲν Πολυνείκης ἀπὸ τῦ πολὺ καὶ τὸ νεῖκος· ὁ δὲ Ἐτεοκλῆς ἀπὸ τῦ ἐτὸς, ὃ δηλοῖ τὸ μάτην, καὶ τὸ κλέος ἐκλήθη.

— 992. *Σὺ τοίνυν.* γρ. νίν.

— 999. *Ἰώ.* γρ. μόνως

Καὶ τὸ πρόσω γ'.

— 1004. *Ἰὼ* semel.

Ποῖ σφε. suprascr. πῦ.

— 1011. *Στυγῶν.* γρ. εἴργων, ut Aldus, ac si quis vocem *στέγων* voluisset interpretari. Cod. 2886. *εἷλε πόλεως.* Forte lectio quaedam fuit antiqua *στέγων* — εἵλετο, πόλεως vel πτόλεως.

vs. 1014. *Οὕτω μὲν ἀ. τῦδ᾽. γρ. τῶδ᾽* (an *τῶνδ᾽*) *ἐντέταλται ἦγυν ὥρισται.*

— 1026. *Ἄτιμον εἶναι δ᾽ ἐκφορᾶς. γρ. δ᾽ ἐκ φθορᾶς. γρ. ἐκφοράν.*

— 1044. *Αὐδῶ πόλιν σ. μ. β. τάδε. γρ. τόδε, τὸ τοῦτον θάψαι.*

— 1061. *Πῶς* bis.

Μήτε σέ. γρ. μήποτε σὲ κλάειν. In contextu est *κλαίειν. Μήτε* iterum *γρ. μήποτε.*

— 1072. *Αἴδε πρόπομποι. γρ. προπομπεῖ?* (an *προπομπή?*) *γρ. πόμπιμοι.*

AESCHYLI SEPTEM ADV. THEBAS.

COD. MMDCCCLXXXVI.

vs. 4. *Εἰ μὲν γὰρ — θεῶν. γρ. θεȣ̃.*
— 7. *Ὑμνοῖθ᾽ — πολυῤῥόθοις.*
— 23. *Καλῶς τὰ πλείω πόλεμος. πόλεως.*
— 84. *Χρίμπτ. β. ποτᾶται, βρέμει*
Δ᾽ ἀ. δ. ὕ. ὀροτύπȣ.
Ἰ. ἰ. ἰ. ἰ. θεοὶ
Θεαί τ᾽ ὀρόμενον
Βοᾷ ὕ. τ.
Ὁ. λ. ὅ. λ. εὐ—
Τρεπὴς, ἐ. π. δ.
Τίς ἀ. ῥ. τ. ἀ. ἐπαρκέσει.
— 95. *Πότερα δ. ἐ. π. βρέτη*
Δαιμόν ἰ. μ. εὔεδροι,
Ἀ. βρ. ἐ. τι
Μέλλ. α.
Ἀκȣ. ἤ. ȣ̓. ἀ. ἀ. κτύπον
Π. κ. στ. π. ἐ. μ. νῦν
Ἀμφὶ λ. ἕξομεν.
— 106. *Τὰν τεὰν* (sine *γᾶν*) *ὦ χρ. δαῖμον*
Ἔπιδ᾽ ἐ. πόλιν

Ἂν π. ἑ. ἑ. θεοὶ

Πολιάοχοι χθονός.

vs. 112. Ἱκέσ. λ. δ. ὕπερ.

— 115. Δοχμολόφων ἀ. κ., πνοαῖς.

— 120. Ἀργεῖοι δὲ πολ. Κ.

— 122. Διὰ δέ τοι γενύων. abest δέ.

— 125. Πυλαῖς.

— 136. Ἐπώνυμον Κάδμυ —

Πόλιν φ. κ. τ' ἐναργῶς.

— 144. Πελαζόμεθα. κ. σὺ Λ. ἄναξ, —

— 148. Λατογέν. κ. τ. ε. πυκάζυ.

— 156. Τί πτόλις ἄμμι.

— 158. Ἀκροβ. δ' ἐ. λ. ἔρχεται.

— 163. Καὶ διόθεν

Πολεμόκρ. ἁ. τ. ἐ. μάχαισι

Τε μ. —

— 178. Δείξαθ' ὠ. φιλοπόλιδες.

— 181. Φιλοθ. δ. τ. π. ὀργίων —

— — ἀκυ—

— 206. Σασα τ. ἁρματόκτυπον

Ὀττ. ὁ σύ—

ριγγες ἔ. ἑλίτροχοι

Ἱππ. τ' ἀΰπνων

Πηδ. δ. στόμα.

— 210. Τί ὖν, ὁ ναύτας ἄρα μὴ πρῴραν.

— 212. Νεὼς — ἐν κύματι;

— 213. Ἀλλ' ἐ. δ. πρ. ἦλθον

Ἀρχ. βρ. π. θεοῖς

Νιφ. ὁ. ὀλοᾶς

Νιφομ. βρ. ἐ. πύλαις,

Δὴ τ. ἠ. φόβῳ

Πρ. μ. λ. πόλεως.

vs. 218. *Πύργον στέγειν εὔχ.*

— 221. *Μήποτ᾽ ἐ. κ. αἰ. λείποι ϑ.*

— 238. *Οὔτοι φϑονῶ σοι δ. τ. γένος.*

— 241. *Ποταίνιον κλ. π. ἄμμιγα.*

— 256. *Αὐτὴ σὺ δ. καί σε κἀμὲ καὶ πόλιν.*

— 262. *Αἴτεμ. μ. κ. εἰ δοίη τέλος.*

— 290. *Γείτονες δ. καρδίας*
Μέριμναι ζ. τάρβος.

— 294. *Ὑπερδέδοικε λεχέων*
Δυστην. πάν —
Τρομος πελεία.

— 307. *Τᾶσδ᾽ ἄρ. ἐχϑροῖς*
Ἀφέντ. τ. β. αἶαν
Ὕδωρ τε Δ. εὐτραφέ-
στατον πομάτων
Ὅσ. ἵ. Π. ὁ γαιάοχος.

— 320. *Καὶ πόλ. ῥ. εὔεδροι*
Τε στάϑ. ὀ. λιταῖσιν.

— 323. *Οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ᾽ ὠγυγίαν —.*

— 328. *Ἄγεσϑαι ἑ, ἑ*
Νέας τ. κ. π. ἱ. περιῤ-
ῥηγνυμένων φ.

— 340. *Πολλὰ γ. ἐ. α. π. δαμασϑῇ*
Ἐ, ἐ, ἐ. δ. γ. πράσσει.
Hic uterque versus desideratur.

— 342. *Ἄ. δ. α. α. φονεύει*
Τὰ δὲ πυρφορεῖ (*καὶ* omisso)
Καπνῷ δὲ χραίνεται.

— 347. *Κορκορυγαὶ δ᾽ ἀ. ἀ. π. πτόλιν.*

— 349. — *κλίνεται* suprascr. *καίνεται.*

vs. 359. Παντοδ. δ. κ. χ. πεσὼν
'Αλγύνει κυρήσας.
— 379. Προιτίσιν.
— 392. Πρέσβιστον ἄστρον.
— 396. Βοῇ σ. ὁρμ.
— 404. Τάχ' ἂν γ. μάντις κἄνοια τ.
— 408. Καὐτὸς καθ' αὐτῦ τήνδ' ὕβριν μ.
— 421. Δ' αἱματ. μόρυς
Ὑπὲρ φ. ὀ. ἰδέσθαι.
— 438. Τίς ἄνδρα κομπάσαντα μὴ τρ. μ.
— 455. Κεραυνῦ δέ μιν β. ἐ.
Πρὶν ἐ. ἐ. δόμον
Πολ. (πωλικῶν) τ' ἐδωλίων (θ' ἑδ.)
Ὑπερκόπῳ δ. π. ἐκλαπ.
— 471. Ὡς ὐ. ἀ. Ἄρης σφ' ἐκβαλῇ πυργ.
— 486. Ζεὺς νεμέ. ἐ. κοταίνων.
— 489. Ὄγκας 'Αθ. σὺν βοῇ.
— 502. Φόβος γὰρ ἤδη.
— 504. Γείτων πυλαῖσιν, ἀνδρὸς ἐχθραίρους'.
— 515. Σταδαῖος ἤ. δ. χ. β. φέρων.
— 516. Κῦπω τις οἶδε Ζῆνά π. νικώμενον.
— 522. Σωτὴρ γένοιτο Ζεὺς sine ἄν.
— 525. Δαίμοσιν, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖσί τε
Καὶ δαροβιοῖσι θεοῖσι,
Πρόσθε π. κ. ἰάψειν.
— 532. Σέβειν π., ὀμμάτων δ' ὑπέρτερον.
suprascr. θ'.
— 541. Τὸ γὰρ πόλ. ὄν. ἐν χαλκηράτῳ.
— 567. Μεγάλα μεγαληγόρων
Κλύων ἀ. ά. Εἴθε γὰρ
Θεοὶ τ. ὀ. ἐ γᾷ.

vs. 612. *Σώφρων, δίκαιος, εὐσεβὴς, ἀγαθὸς ἀνήρ.*

— 630. *Δορίπ. κ. ἐκτρέποντες*

Γᾶς ἐ. π. δ' ἔκτοθεν

Βαλὼν Ζ. σ. κ. κ.

— 644. *Ἔχει δὲ καινοπληγὲς εὔκυκλον.*

— 688. *Τί μέμονας τ. μή τίς σε θυμοπληθὴς*

Δοριμ. ἄ. φ. κ. δ' ἐκ —

βαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

— 694. *Ὠμοδακής σ. ἄγαν ἵμερος ἐποτρύνει*

Πικρόκ. ἀνδροκτ. τελεῖν

Αἵματος ȣ̓. θ.

— 700. *Ἀλλὰ σ. μ. π. κ. ȣ̓ κεκλήσῃ*

Βίον εὖ —

Εἶσι δόμον Ἐρ.

— 708. *Δήμ. ἀ. χρ. μεταλλακτὸς,*

Ἴσως —

— 714. *Πείθȣ γυναιξὶ, καίπερ μὴ στέργων ὅμως.*

— 715. *Λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνυ τις* pro *ἄνῃ.* Noster *υ* et *ι*, *αι* et *ε* saepe confundit, *ν ἐφελκυστ.* omittit.

— 729. *Ξένος δὲ κλήροις ἐπινωμᾷ.*

— 739. *Μελαμπ. αἱ. φ. τίς ἂν καθαρμὸν πόροι*

Τίς ἂν σ. λ. ὦ. π. δόμων

Νέοι π. συμμιγεῖς κ.

— 746. *Αἰῶνα δ. ἐ. τ. μενεῖ,* quod correctum in *μένει.*

— 748. *Βίᾳ, τ. ἐ. ἐ. μεσομφάλοις*

Πυθικοῖς χρ. θνάσκοντα.

— 752. *Κρατηθεὶς δ' ἐ. φ. ἀβȣλίᾳ*

Ἐγείνατο —.

— 769. *Βαρεῖαι κ. τ. δ' ὀλοὰ*

Τελλόμεν' ȣ̓ π.

vs. 775. Θεοὶ κ. ξ. πόλεως
Πολύβοτος —.
— 783. Ἐπικότους τροφάς.
— 838. Θυὰς et sine ὡς.
— 842. Ἐξέπραξε, οὐδ᾽ ἀπεῖπεν.
— 846. Θέσφατ᾽ sine καί.
— 851. Διπλαῖ μ. διδυμανόρεα
Κάκ᾽, ἀ. δίμοιρα τέ.
Τὰ πάθη.
— 861. Τὰν ἀ. Ἀπόλλω—
νι, τὰν ἀνάλιον.
— 870. Ἰαχεῖν, Ἀ. τ᾽ ἐ. π. ἐπιμέλπειν.
— 883. Ἐῤῥιψίτοιχοι.
— 886. Οὐκ ἐ. φ. ἀ. ἐ. φ. διεκρίθητε
Κάρτα δ᾽ ἀ. π. Οἰδιπόδα
Πότ. Ἐ. ἐπέκρανεν. abest κατεύγματα.
— 891. Τετυμμένοι δῆτα.
Ἡμιχ. Ὁμοσπλ. τ. πλευρωμάτων.
Αἶ αἶ δ᾽ —
— 897. Δώμασι καὶ σώμασιν.
— 905. Ἡμιχ. Στενεῖ κτ. τ᾽ ἐ. δ. ὧ. — τέλος.
— 909. Ἡμιχ. Ἐμοιράσαντο δ᾽ ὀ. κτ. ὡ. ἴ. λαχεῖν.
— 911. Ἡμιχ. Διαλλακτῆρι δ᾽ οὐ
Κἀμεμφία φίλοις.
Οὐδ᾽ ἐ. Ἄρης.
— 912. Σιδαρόπλ. μ. ὧδ᾽ ἔχουσιν — λάχαι.
— 917. Δόμων μ. ἀ. ἐ. ἀ. προπέμπει.
— 918. Ἡμιχ. Δαϊκτὴρ γ. αὐτό —
στονος, ἀ— ἀνάκτοιν.
— 924. Ἡμιχ. Πάρεστι δ. ἐ. ἐ. ἀ. ὦ. ἐρξάτην
Πολλὰ —.

vs. 930. *Πρὸ πασῶν γ. ὁπόσαι*
Τεκνογόνοι κέκληνται.
— 933. *Τοῦδ' ἑ. οἵ δ' ὠ. ἐτελεύτασαν*
Ὑπ' ἀ. χ. ὁμοσπόροισιν.
— 936. *Διατομαῖς ȣ̓ φ. ἐ. μαινομένᾳ.*
— 939. *Πέπαυται — γαίᾳ*
Ζωὰ φ. μέμικται.
— 944. *Θηκτὸς σ. —χρημάτων*
Κακὸς — ἀράν.
— 949. *Ἔχουσι — λαχόντες μέλεοι* sine *ὦ*.
— 953. *Ἰὼ π. ἐπανθήσαντες*
Π. γενεὰν
Πόνοισί τε δόμοι.
— 956. *Ἀραὶ — τετραμμένȣ*
Παντρόπῳ φ. γένȣς.
Ἕστακε δ' Ἄ τρ. ἐν πύλαις
Ἐν αἷς — κρατή —
σας ἔληξε δαίμων, omisso *ὁ*.
— 970. *Ἰὼ* semel *πανδάκρυτε σύ.*
— 982. *Οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν.*
— 987. *Ἡμιχ. Δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.*
— 988. *Τριπάντων.*
— 989. *Ἡμιχ. Μοῖρα.* abest *ἰώ.*
— 994. *Ἐπεὶ κατ. ἐ. πόλιν, δορ. γ. τ. ἀντηρέτας.*
— 998. *Ἡμιχ. Ἰὼ, ἰ. κ. σώμασιν.*
Ἡμιχ. Καὶ χθονὶ — ἐμοί.
Καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί. sine *ἰώ.*
— 1000. *Ἡμιχ. Ἰὼ ἰὼ δυστάνων κ. ἄναξ —.*
— 1002. *Ἡμιχ. Ἰὼ π. πολυπονώτατοι.*
— 1011. *Στυγῶν — εἷλε πόλεως.*
— 1019. *Τῷ τȣ̃δ' — κεκλήσεται.*

vs. 1037. Τούτῳ δὲ σάρκας — .

— 1058. Κῆρες — Οἰδιπόδα γένος
"Ὤλεσ.

— 1068. Εἶσι τίς οὖν ἂν τὰ πίθοιτο.

— 1071. Ἡμιχ. Ἡμεῖς μὲν ἴ. κ. ξυνθάψομεν
Αἴδε πρ—[illegible]ἄχος.

— 1074. Καὶ πόλις — δίκαια.

— 1075. Ἡμεῖς — ὥσπερ καὶ πόλις.

— 1080. Κύματι φ. κατακλυσθ. ταμάλιστα.

AESCHYLI SEPTEM ADV. THEBAS.

SCHOLIA COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 2. Ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρ. πόλεως.

Schol. β. ἀρχὴν — πρύμνην μὲν τὴν ἀρχὴν ὀνομάσας τῆς πόλεως —.

— 3. α. Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν. εἰ μὲν γὰρ — — ὁ ὅτως ἐν Θήβαις ὀνομαζόμενος —.

— 46. α. Ὡρκομότησαν. ὅρκȣς — Φόβος δὲ καὶ Δεῖμος θεράποντες Ἄρεος —.

— 79. α. Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών. ἀφεῖται ὁ ὄχλος — τὸ δὲ ῥεῖ (pro χ̄) πρὸς τὴν διαφορὰν —. Forte, cum librarius vulgatae lectionis vocem ῥεῖ legere non potuisset, pinxerat obelum χ. Longe alia tradit Stanlejus: Τὸ χ̄ notam criticam culpae apud auctores Graecos huic versui affixum fuisse notat Scholiastes, πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ στρατȣ̃ et στρατοπέδȣ: at cum differentia horum verborum aptissime huic loco conveniat, nullus dubito, quin non χ̄, sed χ̄ρ. legi debeat apud

Scholiasten: qua nota Magistri Graeci locum laudabilem designarunt, ut Latini LL.

His ego loca quaedam, ubi litera χ̄ variis ex causis est addita, subjungam. Pind. Ol. 7, 159. 8, 33. Soph. Oed. C. 43. 375. 1492. 1739. Antig. 727. 733. 1160. Aj. 951. Trach. 403. Aesch. Choeph. 532. Soph. Philoct. 342. 410. edit. Erfurdt.

vs. 83. *α. Ἐλεδεμνὰς πεδιοπλ. ὁ ἐλαύνων καὶ διεγείρων ἀπὸ τῶν δεμνίων.*

— 94. *α. Πότερα δῆτ' ἐγώ, πρὸς τὰ εἴδωλα — παρακαλῦσα καὶ δυσωπῦσα — πράξω.*

— 89. *α. Βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ. σὺν θορύβῳ — — ἐπὶ τὴν πόλιν τρέχων, ἐλαύνων, ὁρμῶν. προορᾷ γὰρ — ποιήσασθαι.*

— 101. *α. Πέπλων καὶ στεφέων. πότε ἕξομεν καὶ ἁψόμεθα τῶν πέπλων καὶ τῶν στεφέων τῶν θεῶν, ἐὰν μὴ νῦν αὐτῶν ἐπιλαβώμεθα περὶ τὴν λιτὴν τὴν περὶ ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως; Ἄλλως — εἰ μὴ νῦν τραπεῖσαι πρὸς λιτανείαν; ἀνετίθεσαν γὰρ τὺς πέπλυς καὶ ἕτερά τινα ἀμφία ἐν ταῖς δεήσεσι.*

— 103. *α. Κτύπον δέδορκα. μετήγαγε τὰς αἰσθήσεις πρὸς τὸ ἐνεργέστερον. καὶ Ὅμηρος· νῦς ὁρᾷ καὶ νῦς ἀκύει. καὶ ὡς τὸ ἤκυσας ὁ κόραξ, οἷον ἦλθ' ἐξ ὀρέων.*

— 116. *Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμ. ἀνδρῶν. ταῦτα τροπικῶς εἶπεν — — ἤτοι τὰ κράνη αὐτῶν. ἐν γὰρ τῇ —.*

vs. 127. (125.) *Δορυσσόοις σαγαῖς·* *ταῖς διὰ τȣ̃ δορὸς σȣ́σαις καὶ κινȣ́σαις εἰς φόβον τȣ̀ς πολεμικȣ́ς. Σάγαις δὲ ἀντὶ τȣ̃ πανοπλίαις·* (*σȣ́σαις* a *σόω*, *σοέω*, pro *σοȣ́σαις*, moveo, concutio, loco moveo. An pro *σωζȣ́σαις*, quod est impressum? cf. Hesych. *σȣ̃ται. ἔρχεται*, *πορεύεται*, *διώκεται. σώζεται.* et in voce *Λαοσσόος. τȣ̀ς λαȣ̀ς σώζȣσα. ἢ σοȣ̃σα, τȣτέστι παρορμῶσα εἰς τὸν πόλεμον.*)

— 147. *Λύκει' ἄναξ λύκειος γενȣ̃. Λύκειόν φασι* — — *ἢ διὰ τὸ ἀνατιθέναι αὐτῷ λύκον ὡς ἱερόν* —.

— 188. *Ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' ȣ̓κ ἀνασχετά. καθ' ὑπόκρισιν* —— *βασταζόμενα παρ' ἐμοί. ἐρωτῶ ὑμᾶς, εἴπατε, ἆρα ταῦτα ἃ ποιεῖτε* —.

— 202. *Κ' εἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς. τȣ̃τό φησιν ὁ Ἐ.* — *ὅτι ἐὰν μή τις ἀκȣ́σηται τῆς ἐμῆς ἐξȣσίας* —.

— 203. *Μεταίχμιον καὶ μέσον ἐστὶν, οἷον οἱ ἀνήλικοι παῖδες, οἱ μήτε τὰ τῶν ἀῤῥένων ἐνεργȣ̃ντες, μήτε τὰ τῶν θηλειῶν — ἀναγκαίως ἐστὶ νοῆσαι τὸ τȣ́των μέσον — ἡλικίαν. τινὲς δὲ τὸν* (suprascr. *τῶν*) *ἀληθῶς ὀργιζόμενον* (*γράφεται ὀργιζομένων*) *λέγȣσι εἶναι τὸ μεταίχμιον.*

— 211. *Σύριγγες ἔκλαγξαν. περιφραστικῶς τȣ̀ς* — — *τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι μέγα, τὸ δὲ ἕτερον* —.

— 230. *Πειθαρχία γάρ ἐστι. πάνυ εὐφυῶς ὁ Αἰσχ.* — — *πειθόμεναι γὰρ αἱ πόλεις τοῖς κρατȣ̃σιν, ἵστανται. γρ. ἱστᾶσιν* pro *εὖ πράττȣσιν.*

vs. 244. (240.) Ἔκηλος ἴσθι. ἔκηλος λέγεται ὁ ἥσυχος ἀπὸ τοῦ ἑκὰς καὶ τοῦ πόῤῥω εἶναι ἀλμάτων καὶ ταραχῶν. (ἀλμάτων.)

— 250. Ἄρης βόσκεται. ἐν τούτῳ γὰρ — ἤτοι τρέφεται ἐν αἵματι τῶν σφαττομένων τῷ φόβῳ βροτῶν sine τῶν. (Verba impressa ἤτοι τρέφεται ἐν αἵμασι τῶν σφαττομένων referenda videntur ad lectionem φόνῳ, et quae sequuntur τῷ φόβῳ τῶν βροτῶν, ad lectionem alteram pro γρ. φόβῳ βροτῶν.)

— 259. Θεοὶ πολῖται. Θεοὶ πατρῷοί εἰσιν οἱ ἐφ' ἑστίας· οὓς ἐτίμων οἱ ἐγκάτοικοι τοῦ οἴκου καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν. ἐγχώριοι δέ, οὓς ἐτίμα πᾶσα ἡ χώρα.

— 275. Ἑλληνικὸν νόμισμα. ἤτοι κατὰ τὸν νόμον — περὶ τὰς θυσίας γενομένης — iterum περὶ τὰς θυσίας ὀλολύζειν.

— 289. (285.) Ἀντηρέτας κυρίως ἀντικωπηλάτας· νῦν δὲ τοὺς ἀντιστάτας.

— 351. b. (347.) Κορκορυγαὶ δὲ κυρίως τὸ τῆς γαστρὸς ἔσωθεν εἰλοῦν (suprascr. η i. e. ἠχοῦν) πνεῦμα καὶ ταρασσόμενον.

— 352. (348.) Ὀρκάνη. ὀρκάνα τὸ θηρευτικὸν δίκτυον, ὃ καὶ σαργάνη καλεῖται. γρ. σαγάνη.

— 367. (363.) Οὐτιδανοῖς ἐν ῥαθίοισι. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ γάνος δάνος λέγουσι, καὶ τὴν γῆν δᾶν, καὶ τὸν γνόφον δνόφον —.

— 393. (389.) Ἔχει δ' ὑπέρφρον. ἔχει δὲ ἐπὶ τ. — Concinnius noster. Λαμπρὰ δὲ πανσέληνος

ἡ σελήνη ȣ̃σα ἦγȣν πλήθȣσα, τὸ πρέσβιστον ἄστρον τῶν ἄλλων, ἢ τὸ τιμιώτατον, ὁ ὀφθαλμὸς καὶ τὸ φέγγος τῆς νυκτὸς πρέπει —.

vs. 467. α. (463.) Ἵππȣς δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν. οἱ κορυφιστῆρες τὰ προμετώπια κυρίως. — ἤδη βȣλομένȣς ἐλθεῖν πρὸς ταῖς πύλαις.

— 497. α. Ὁ σηματȣργὸς δ' ȣ̓ τίς. ὁ δὴ ποιήσας τὴν ἀσπίδα — — ἐκ τῆς εὐεξάπτȣ ὕλης τικτόμενοι.

— 503. (500.) Ἔνθεος δὲ Ἄρην βακχᾷ. βακχᾷ δὲ καὶ — — γράφεται δὲ καὶ βάκχα (η) καὶ συντάσσεται — μαινομένη.

— 539. Ἀνδρόπαις ἀνήρ. ἢ ὁ παῖς ὁ νεωστὶ εἰς ἄνδρας ἐλθὼν, ἢ ὁ ἐν τῇ — ὢν — τὸν υἱὸν τῆς Ἀταλάντης. γρ. καὶ Ἀντιόπης, ἥτις καὶ Παρθ.

— 545. (541.) Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος. τὸ περὶ τῆς σφιγγὸς, φησὶν —.

— 548. (544.) Λαμπρὸν ἔκκρȣστον δέμας. πρὸς τὸ λαμπρὸν — — καὶ σιγὴν καὶ ἔκπληξιν ἐμποιȣ̃ντα τοῖς βλέπȣσι.

— 549. (545.) Φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα. φέρει δὲ ἡ σφὶγξ — πλεῖστα βέλη ἰάπτεσθαι καὶ ἐμβάλλεσθαι. λέγει δὲ βέλη τȣ̀ς αὐτῆς ὄνυχας.

— 562. Ὃς ȣ̓κ ἐάσει γλῶσσαν. ὅστις ὁ Ἄκτωρ, ὁ τȣ̃ Ὑπερβίου ἀδελφός —.

— 613. (609.) Ταυτȣ̃ κυρήσας. ἐπιτυχὼν ἐνδί-

κως — καὶ τῇ αὐτῇ παγίδι παγείς. γράφεται καὶ πληγείς.

vs. 629. Χεῖρα δ' ἐ βραδύνεται. χεῖρα δὲ ἐ βραδύς ἐστιν, ὥστε ἁρπάσαι καὶ προσβαλεῖν (impr. προςλαβεῖν) τὸ δόρυ εἰς μέρος ἐχθρȣ̃ γυμνωθὲν τῆς ἀσπίδος. ὁμῶς δὲ εἰ καὶ ἀνδρεῖός ἐστιν ȣ̃τος καὶ ἐπιτήδειος· ἀλλὰ τȣ̃ θεȣ̃ ἐστι δῶρον εὐτυχεῖν τȣ̀ς ἀνθρώπȣς.

— 648. Ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔκυκλον σάκος. Εὔκυκλον γράφεται καὶ εὔθετον ἀντὶ τȣ̃ καταβαστακτόν. θεῖναι γὰρ τὸ ἐναγκαλίζεσθαι λέγȣσιν Ἀττικοί· ὡς τὸ ὅπλα ἔθεντο ἀντὶ τȣ̃ ἔλαβον. θεῖναι γὰρ τὸ ἀναλαβεῖν λέγȣσιν Ἀττικοί· ὡς τὸ ὅπλα ἔθεντο ἀντὶ τȣ̃ ἀνέλαβον.

— 668. Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς. ἐὰν δὲ ἡ παρθένος ἡ παῖς τȣ̃ Διὸς — — ἤγȣν τὸ τὴν Δίκης βοηθῆσαι αὐτῷ — ἡμᾶς.

— 704. (700.) Κακὸς ἐ κεκλήσῃ. γράφεται δειλός.

— 702. Ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι. ἀδακρύτοις, ἀναγήτοις (ἀναλγήτοις) διὰ τὸ τυφλȣ̀ς εἶναι τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς τȣ̃ Οἰδίποδος καὶ μὴ δυναμένȣς διὰ τὴν πήρωσιν κατάγειν αὐτȣ̀ς δάκρυα.

— 770. α. Δέδοικα δέ. φοβȣ̃μαι μὴ — in fine χρησμοδοτηθεῖσαι δὲ κεχωρίσθη τῶν τέκνων τῶν κρειττόνων τῶν ὀφθαλμῶν. Quae spectant ad vers. 790.

— 790. Ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη. ἤγȣν τȣ̀ς δύο

ὀφθαλμὸς αὐτοῦ ἐτύφλωσε τῇ χειρὶ, τῇ καὶ τὸν πατέρα Λάϊον φονευσάσῃ.

vs. 803. (799.) *Καὶ πύλας φερεγγύοις.* γρ. *καὶ φερεγγύους, ἵν' ᾖ πρὸς τὸ πύλας φερεγγύους, τὰς δυναμένας φέρειν τὴν ἐγγύην.*

— 828. *Ὦ μεγάλε Ζεύς. ὦ μέγιστε Ζεῦ — ἆρα χαίρω καὶ ὑμνήσω καὶ παιανίσω ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως σωτηρίᾳ — — καὶ οὐχ ὅσιον κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν —.*

— 834. *Ἀτέκνους. τοὺς ἐπὶ κακῷ τεχθέντας ἢ ἀτέκνους θανόντας.*

— 915. (911.) *Διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία. οὐδεὶς ἔπαινος* — sub finem *μέμφονται δὲ οἱ φίλοι τὸν διαλλακτῆρα αὐτῶν σίδηρον, ὡς οὐδετέρῳ χαρισάμενον.* suprascr. vulgatum. Postea consentit cum vulgato legens *ἀνελόντι.*

— 923. *Δαΐφρων. ἤτοι διακόπτων τὰς φρένας οὐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.*

— 948. *Πικρὸς λυτὴρ νεικέων. χαλεπὸς καὶ πικρίας καὶ ὀδύνης αἴτιος —.*

— 984. *Οἰδίπου σκιά. σκιὰν Οἰδίποδος — εἶναι δοκεῖ* γρ. *καὶ ἐδόκει καὶ οὐ τέλειος ἄνθρωπος.*

— 993. (981.) *Δίυγρα. ζῶντα πήματα χεόμενα καὶ πολλά.* Interpretatio sane poetica. Videtur ei *δίυγρον* fuisse *recens, vegetum,* ut Sophocl. in Electra vs. 260. An scripsit *ζέοντα*?

— 998. *Σὺ τοίνυν οἶσθα. σὺ οἶδας — τῷ ἀδελφῷ σου πολεμήσας.*

vs. 1013. *Δοκοῦντα καὶ δόξαντα.* ὁ κήρυξ ἐλθὼν — ῥιφέντα βρωθῆναι ὑπὸ τῶν ὀρνέων —.

— 1030. (1024.) *Καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν.* καὶ μήτε τούτῳ ἐπακολουθῆσαι θύματα τὰ ἐπὶ τοῖς — ἐργαζ. —

— 1073. *Τίς οὖν ταῦτα.* τίς ἂν οὖν πεισθείη — γνώμης;

HUETII EMENDATIONES
ET TEXTUS ET SCHOLIORUM.

vs. 115. β. Δȣλοσύνας ὑπέρ. δȣλείας ὑπὲρ τȣ͂ μὴ λύσαι. corr. δȣλεῦσαι.

— 147. α. Λύκει᾽ ἄναξ, λύκειος γενȣ͂. λύκειόν φασι — οἷον ὥςπερ λύκος αὐτοῖς ἐφόρμησεν. corr. ἐφόρμησον, ἀνθ᾽ ὧν —.

— 254. Κυκλȣμένων. corr. κυκλȣ́μενον.

— 339. Ὠμοδρόπ. νόμος γάμȣ, δι᾽ ȣ͂ ἔπω πεπανθεῖσα παρθενεία δρέπεται.

— 371. (367.) Εὐτυχȣ͂ντος. φορȣ͂ντος εἰς εὐνάν.

— 575. α. Ὑπερμήστρας. corr. Ὑπερμνήστρας.

— 588. β. Τȣ̀ς ἐγγενεῖς. τȣ̀ς ἐν τῷ — ἀντὶ τὰς ἐκ προγόνων —. corr. τȣ͂.

— 664. α. Ἐπωνύμῳ δέ. τȣ͂τό φησιν — φιλονεικίᾳ. corr. πολυνεικίᾳ.

— 708. β. Πῶς. τὸ πῶς ἐνταῦθα — καὶ ἱκέτευσον τὴν τȣ͂ πατρὸς ἀρὰν ἀπελάσαι.

— 803. Στένει δὲ πύργος. corr. στέγει.

— 881. α. Ἀτρύμονες. ἐν κακοῖς — ἢ ȣ῝ς πολλὰ κακὰ ἐδάμασαν. corr. ȣ῝ς μή.

— 948. Ὅμαιμοι. διὰ τὸ addit ὁμȣ͂ μεμίχθαι αὐτῶν αἷμα.

vs. 961. β. Τὸν ὀξὺν νόμον. τὸν ὄρθιον — καὶ δεῖγμα ταῖς νίκαις ἱστῶσι τρόπαιον. corr. τῆς νίκης. et τοσῦτον ὑπερβαλλομένη τὰ πρὸς δυςτυχήματα. corr. πατρὸς δυςτυχ.

— 1015. β. Ἐπ' εὐνοίᾳ. ἐπὶ φιλίᾳ — ἀγαπητὸν καὶ ἀπόδεικτον. corr. ἀπόδεκτον.

— 1016. β. Ἔδοξε. ἔφανε καλόν — ἀποδεικτοις. iterum ἀποδέκτοις.

— 1055. α. Ἤδη τὰ τῦδε. τὰ περὶ τῆς τ. τῦτυ τῦ Πολ. ὑπὸ Θ. ὃ κέκριται κακῶς. corr. καλῶς. ἀλλὰ τίμιος. corr. ἀλλὰ ἄτιμος καὶ ὅτος παρὰ θεοῖς.

— 1078. Ἄχος. corr. ἄκος.

VARIETAS LECTIONIS
AD AESCHYLI PERSAS.
COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 13. *Οἴχωκε.*

Νέον δ' ἄνδρα βαΰζει. τὸν ἐξάρχην ἔχειν ἡγεμόνα διὰ βοὴν ἐπικαλεῖται. ληπτέον δὲ τὸ ἔχειν ἡγεμόνα ἔξωθεν.

— 22. *Ἀστάσπης. γρ. καὶ Ἀστάσπις.*

— 33. *Πολυθρέμμων. γρ. πολυθέμων? ὁ πολλὰ θέματα ἔχων?*

— 35. *Πηγασταγών. γρ. πηγᾶς ταγῶν.*

— 40. *Πλῆθός τ' ἀνάριθμοι. γρ. πλῆθος καὶ τ' ἀνάριθμον.*

— 43. *Μιτρογαθὴς* adnotatum in schedis Brunckii.

— 51. *Θάρυβις. γρ. Θάρβις.*

— 54. *Πέμπει σύρδην. ἴσθι δέ. γρ. σύδην ἀντὶ τοῦ ὁρμητικῶς, οὗ ἡ χρῆσις ἐν τοῖς ἑξῆς.*

— 56. *Τὸ μαχαιροφόνον. γρ. μαχαιροφόρον.*

— 67. *Χώραν. γρ. χθόνα.*

— 76. *Ἐχυροῖσι. γρ. ὀχυροῖσι.*

— 78. *Χρυσογόνου. γρ. καὶ χρυσονόμου.*

Ἰσόθεος φώς. γρ. ἰσόθεον φῶς.

— 84. *Ἄρην. γρ. Ἄρη. κοινῶς.*

vs. 85. *Δόκιμος δ' ἔ τις ὑποστάς.* γρ. ἐπιστὰς ἤγεν ἐναντιαθεὶς μαχεσάμενας ἀντιστάς.

— 108. *Πνεύματι λαύρῳ.* γρ. λάβρῳ.

— 109. *Πόντιον ἄλσος.* γρ. ἄλγος.

— 125. *Καὶ πεδοστιβὴς λεώς.* γρ. πεδοτριβὴς, τῦτ' ἔστι πεζός.

— 127. *Μελισσάων.* γρ. μελισσῶν.

Ὀρχάμῳ. γρ. ὀρχάμονι.

— 137. *Λείπεται μονόζυξ.* γρ. μονόνυξ ἤτοι μόνη τὴν νύκτα διάγυσα. Illud est ἐστερημένη τῦ ἀνδρός.

— 149. *Φάος ὁρᾶται μήτηρ βασιλέως.* γρ. ὁρμᾶται καὶ ἔρχεται.

— 154. *Μῆτερ.* γρ. μέρων. an μητέρων?

— 156. *Εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε.* γρ. ἐφέστηκε, ἠναντιώθη, ὑπεχώρησε.

Στρατῷ. ἀπὸ τῦ στρατῦ ad marginem.

— 157. *Ταῦτα δὴ λιπῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλυς δόμυς.* γρ. χρυσεοστόλμυς. suprascr. χρυσεοστίλβυς. subscr. χρυσεοπάστυς, χρυσῷ κεκασμένυς.

— 168. *Πρὸς τάδ' ὡς ὕτως ἐχόντων τῶνδε.* γρ. πρὸς τάγ'.

— 169. *Γίγνεσθε* habent schedulae Brunckii.

— 187. *Τεύχειν ἐν ἀλλήλησι.* γρ. τεῦχον. ἀπὸ τῦ κοινῦ τὸ ἐδοξάτην μοι.

— 205. *Μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ.* δρόμῳ. γρ φόβῳ.

— 206. *Πτεροῖς ἐφορμαίνοντα.* γρ. σφαδάζοντα.

— 216. *Τὰ δ' ἀγαθά γ' ἐκτελεῖν.* γρ. Τ' ἀγαθὰ δ' ἐκτελῆ.

vs. 215. *Εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτῦ τῶνδ'.* γρ. *τῷδ'.* ἀντὶ τῦ τῦδε καὶ ἕνεκα τύτυ. Quae est interpretatio lectionis vulgatae.

— 218. *Γαίᾳ.* γρ. *γαίαν.*

— 226. *Ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά.* γρ. *ἐξιλεοῖτο.*

— 235. *Καὶ τί πρὸς τύτοισιν ἄλλο; πλῦτος ἐξαρκής.* γρ. καὶ *ἐξαρκεῖ.*

— 236. *Ἀργύρυ πηγή τις ἐστὶν αὐτοῖς θησαυρὸς χθονός.* γρ. καὶ *αὐτοῖς ἐστι.*

— 244. *Ἀλλ', ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον.* γρ. καὶ *νημερτεῖ λόγῳ.*

— 250. *Ὄλβος, τὸ Περσῶν.* γρ. καὶ *Πέρσαις.*

— 273. *Ἁλίδονα σώματα πολυβαφῆ.* γρ. καὶ *ἁλιδνά.*

— 276. *Οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο.* γρ. καὶ *ἀπώλετο.*

— 279. *Δυσαιανῆ Πέρσαις.* γρ. καὶ *δυσεανῆ ἤγυν πολυποίκιλον.*

— 280. *Δαΐοις, ὡς πάντα παγκάκως.* ἤτοι πολεμικοῖς. ἤτοι κατακοπεῖσι καὶ μερισθεῖσι. ἤτοι διακεκομμένοις ἢ πρὶν ὗσι πολεμικοῖς.

— 282. *Ὦ πλεῖστον ἔχθος.* γρ. *ἄχθος.*

— 309. *Πηγαῖς τε Νείλυ γειτονῶν Αἰγυπτίυ.* γρ. *Αἰγυπτίων.*

— 311. *Φαρνῦχος, οἵγε.* γρ. *οἵτε.*

— 320. *Πένθος παρασχὼν, Σεισάμης.* γρ. καὶ *Σεισάρμης.*

— 321. *Θάρυβις πεντήκοντα.* γρ. καὶ *Θάβυρίς τε.*

— 327. *Τοιῶνδέ γ' ἀρχόντων.* γρ. καὶ *ἐπαρχόντων.*

vs. 326. Ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς. γρ. κηλεῶς, non ἀνηλεῶς, ut MS. Guelf.

— 350. Ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας. γρ. καὶ κατακαυχήσας.

— 362. Εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα. γρ. φλόγα.

— 374. Ἐτροποῦτο κώπην σκαλμόν. γρ. καὶ σκαρθμόν. Σκαλμὸς λέγεται ὄρθιον ξύλον, εἰς ὃ εἰσέρχεται ἡ τρόπις.

— 393. Σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ὑπέφλεγεν. γρ. ἐπέφλεγεν.

— 396. Θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς. γρ. ἐμφανεῖς.

— 397. Τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐστόχως. γρ. εὔτακτον.

— 409. Κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ηὔθυνε. γρ. ἴθυνε.

— 433. Εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν. γρ. καὶ μεσεῦσαι.

— 434. Τοιάδ' ἐπ' αὐτὸς ἦλθε συμφορὰ πάθους. γρ. πένθους.

— 436. Καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη. γρ. καὶ τύχης. Καὶ τίς ἂν γένοιτο ἐχθίων καὶ περισσότερος;

— 455. Ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δ' ἐ—. γρ. δέ.

— 457. Ὅποι τράποιντο. γρ. τράπωνται.

— 478. Ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων. γρ. λελεγμένων.

— 491. Χώραν ἀφικόμεσθ' ἐπ' Ἀξίου. γρ. καὶ

ἀξείϐ (an voluit scribere *ἀξείνϐ*?) *ἤγϐν τϐ̃ βαρβαρίϐ.*

Πάγαιον. γρ. *Παγγαῖον* et *Πάγκαιον*, non *Παγκαῖον.*

vs. 532. *Στρατιὰν ὄλεσας.* γρ. *ὤλεσας.*

— 534. *Πένθει δνοφερῷ.* αἰολικῶς.

— 538. *Τέγγϐσ', ἄλγϐς.* γρ. καὶ *ἄχϐς.*

— 543. *Πενθϐ̃σι γόοις ἀκορεστοτάτοις.* γρ. καὶ *ἀκορεστάτοις.*

— 547. *Γαῖ' Ἀσιὰς ἐκκενϐμένα.* γρ. καὶ *ἐκμαινομένα.*

— 551. *Βαρίδεσσι ποντίαις.* γρ. καὶ *βαρίδες θ' αἱ πόντιαι.*

— 552. *Τίπτε.* γρ. *τί ποτε.* θαυμαστικῶς.

— 566. *Τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοιροι.* γρ. *πρωτόμοροι·* οἱ πρῶτοι θανόντες οἱ ἐν Σαλαμῖνι ἀποθανόντες.

— 569. *Στένε καὶ δακνάζϐ.* γρ. *δακρύζϐ.*

— 585. *Οὐκ ἔτι δασμοφορϐ̃σι.* γρ. καὶ *δασμοφορϐ̃νται.*

— 582. *Τὸ πᾶν δὴ κλύϐσιν.* γρ. *κλύοντες* ἤγϐν *ἀκϐ́οντες.*

— 606. *Τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων.* γρ. καὶ *τήνδ' ἄνις εὐτυχημάτων.* f. *ἄνευ εὐτυχημάτων.*

— 618. *Ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων.* γρ. καὶ *ταῖσδ' ἐν νερτέρων.* In contextu legitur *ταῖσδ' ἐνερτέρων.*

— 621. *Τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.* γρ. καὶ *τάσδ' ἐνερτέρων* continuo scriptum.

— 623. *Σύ τε.* γρ. *Σύ τ' εὖ.*

vs. 642. Ἰόντ' αἰνέσατ'. γρ. καὶ ἰέντ'.

— 677. Νᾶες, ἄναες ἄναες ποι τριήρεις.

— 679. Πέρσαι γεραιοί. γρ. καὶ γηραλέοι.

— 688. Ὡς δυναστεύσας. γρ. ἐνδυναστεύσας.

— 689. Ἥκω. γρ. καὶ ἦλθον.

— 710. Πάντα γὰρ, Δαρεῖ, ἀκέσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ. γρ. καὶ λόγῳ.

— 712. Τίνι τρόπῳ; λοιμȣ̃. γρ. λιμȣ̃ solemni errore.

— 721. Ὧδ' ἔχει γνώμης. γρ. καὶ γνώμῃ.

— 726. Πᾶς λαός. γρ. λαὸς πᾶς.

— 739. Ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χὠ θεός. γρ. καὶ χὴ θεός.

— 758. Τόδ' ἄστυ Σ. ἐξεκ. πεσόν. γρ. καὶ κατὰ πεσσὸν ἤγȣν δίκην ταυλίȣ πέσσῃ. (Vox neogr. si integra, a ταυλὴ, tabula. cf. Hesych. in πεττοί· βόλια, ἐν οἷς ταυλίζȣσι.)

— 766. Ἄρξας ἔθηκε πᾶσαν. γρ. πᾶσιν.

— 771. Πέμπτος δὲ Μέρδις ἦ. αἰσχύνη πάτρης (πάτρας). γρ. πάτρῃ (πάτρᾳ).

— 788. Εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τ. Ἑλλήνων τόπον. γρ. στρατόν.

— 791. Κτείνȣσα λιμῷ τȣ̀ς ὑπερπώλȣς. γρ. ὑπερκόμπȣς.

— 793. Ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀρȣ̃μεν στ.

— 804. Ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων. γρ. καὶ δωρημάτων ἤγȣν δεξιωμάτων.

— 814. Πρὸς γῇ. γρ. καὶ γῆν.

— 815. Θῖνες δὲ νεκρῶν κ. τριτοσπόρῳ γονῇ γρ γένει.
Θεων νεκρῶν δέ. γρ. τε.
Καὶ τριτοσπόρῳ. γρ. τριοσπόρῳ.

vs. 822. *Ὑπερφρονήσας* γρ. *περιφρονήσας*.

— 831. *Λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γάρ.* γρ. *παντᾶ ἦγεν πανταχοῦ*.

— 835. *Μόνοις γὰρ, οἶδα.* γρ. *μόνης*.

— 843. *Ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε.* γρ. *μάλιστα γ'*.

— 896. *Ἑλλάνων.* γρ. *καὶ ἐλάνων* (*ἐλάων*?) *ἐλαύγων ἦγεν πορθῶν*.

— — *Ἀκάμαντον.* γρ. *ἀκάματον. ἄκαμπτον*.

— 925. *Ἀσία δὲ χθὼν, βασιλεῦ, γαίας.* γρ. *καὶ γαῖαν*.

— 955. *Δοτάμας.* γρ. *καὶ Δομάτας*.

— 1061. *Δυςβάϋκτος.* γρ. *δύςβατος*. In contextu est *δύςβακτος*.

SCHOLIA CODICIS MMDCCLXXXVII.

vs. 13. Νέον δ᾽ ἄνδρα βαΰζει. ἤτοι νεότητα πᾶσαν τῶν Περσῶν ἀνακαλεῖται ἡ Ἀσία, ἢ ἡ ψυχή μου.

— 21. Οἷος Ἀμίστρης. βασιλεῖς — ὑποτεταγμένοι δὲ τῷ Ξέρξῃ. τὰ μὲν —.

— 41. Ἀβροδιαίτων. τοιοῦτοι γὰρ ὄντες — Καμβύσου υἱὸς (γράφεται πατὴρ) πολεμήσας — καὶ ὑποχειρίους αὐτοῦ πεποίηκεν — μήτε μοι Λυδῶν κήρυκας, μήτε μαστίγων — (vitiose pro καρύκκας. cf. Hesych.).

— 70. Ἀθαμαντίδος Ἕλλης. Ἀθάμας ἔσχε — — πεποίηκε τοῦ μαντείου ἐπαναστρεφομένους μηδὲν ἕτερον λέγειν —.

— 520. Ὑμεῖς δὲ φαύλως. πρὸς τὸν χορὸν — sub finem καὶ τὸ Ὁρῶ δὲ φεύγοντ᾽ — Φοίβου.

— 525. Ἐπίσταμαι μέν. οἶδα μὲν — ἀλλ᾽ ὅμως κἂν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὔξωμαι, εἴπως τὸ μέλλον καλῶς ἀποβῇ. suprascr. ἀποβήσεται.

— 523. Ἥξω λαβοῦσα. legit ἄξω. ἐπάξω. ἢ στικτέον εἰς τὸ ἥξω. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ἔπειτα ἥξω

καὶ ἐπάξω δωρήματα γῇ τε καὶ ἕνεκα τῶν φθιτῶν ἤγȣν τῶν νεκρῶν· λαβȣ̃σα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων πέλανον καὶ θῦμα.

vs. 535. Στρατιὰν ὀλέσας. γρ. καὶ ὤλεσας, ἵν᾽ ᾖ στικτέον ἐν τȣ́τῳ. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν ὤλεσας τὴν στρατιὰν τῶν Περσῶν τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων. ἐλλειπτικῶς δὲ τὸ καὶ· καὶ τὸ ἄστυ τῶν Σȣ́σων καὶ τῶν Ἐκβατάνων κατέκρυψας ἐν δνοφερῷ πένθει.

— 537. Κατερεικόμεναι. κατασχίζȣσι ἐνεργητικῶς. ἐρείκη γὰρ εἶδος φυτȣ̃ εὐσχίστȣ.

— 551. Τὸ ποι καὶ τὸ τοι ἐπιῤῥήματα σχετλιαστικὰ καὶ ἀντὶ τȣ̃ φεῦ λεγόμενα· ποποῖ δὲ καὶ τοποῖ ἐπιῤῥήματα τὸ πȣ καὶ τὸ ἐκεῖσε.

— 554. Βαρίδεσσι ποντίαις. γρ. καὶ βαρίδες θ᾽ αἱ πόντιαι. Βαρίδεσσι τοῖς ἀπὸ Βαρέως πόλεως ȣ̃σι πλοίοις. ἢ βαρίδες λέγονται αἱ νῆες παρὰ τὸ βάρη καὶ φορτία φέρειν· ἀφ᾽ ȣ̃ καὶ φορταγωγοὶ καὶ φορτὶς ἡ αὐτή.

— 558. Πεζȣ́ς τε γάρ. πεζȣ́ς τε γὰρ — in fine post ἀπώλεσαν ἐκεῖ, ἤγȣν αἱ τῶν Ἀθηναίων.

— 563. Διὰ δ᾽ Ἰαόνων χέρας τυτθὰ δ᾽ ἐκφυγεῖν ἄνακτ᾽ αὐτῶς ὡς ἀκȣ́ομεν. περισσοὶ οἱ δύο — — περὶ τὰς Κυχρείας ȣ̃τως καλȣμένας ἀπὸ Κύγχρȣ τινός.

— 581. Τοκῆες δ᾽ ἄπαιδες. οἱ τοκῆες — καὶ τοῖς τέλεσιν ὑποκεῖνται, ἃ ἔθος ἦν — .

— 600. Φίλοι κακῶν. ὦ φίλοι, ὅςτις — καὶ εἰς τὸ ἑξῆς φαντάζεσθαι.

vs. 613. *Βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς.* ἁγνὴν τὴν βῦν — καὶ φωτεινὰ καὶ ἀρύπαντα (leg. ἀῤῥύπαντα).

— 616. *Ἀκήρατόν τε ποτόν.* γάνος τόδε — ἀγριωπῦ διὰ τὴν μέθην —.

— 619. (616.) *Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα.* πάρεστι γῦν — θαλλέσης τοῖς *φίλοις* pro φύλλοις.

— 651. *Ἀϊδωνεὺς δ' ἀνίει Δαρεῖον* — *Δαρειάν.* ὁ Ἀϊδωνεὺς — κεκλημένον ἢ ἄνακτα *Δαρειάν.* ἔοικεν ὁ Δαρεῖος καὶ Δαρειὰν λέγεσθαι. ἢ τὰν Δαρείαν ψυχὴν ἀνάπεμψον.

— 656. *Θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο.* θεομήστωρ — ἐ μόνον δὲ ἐκαλεῖτο — ἡνιόχει ἢ *ἀνεπτέρυ* καὶ *ταχύτατον ἐποίει τὸν στρατόν.*

— 677. *Τί τάδε δυνάτα δυνάτα.* Συντάσσεται δὲ καὶ τῇδε, τὸ *τάδε* πρὸς τὸ *τῇ γῇ* ἀποδιδόμενον.

— 683. *Ὦ πιστὰ πιστῶν.* τὸ τῦ Δαρείυ — in fine *ἀνέδωκέ με.*

— 686. *Λεύσσων δ' ἄκοιτιν.* ἐγὼ δὲ βλέπων — φοβῦμαι, μή τι κακὸν αὐτῇ ἐπιγέγονε —.

— 693. *Ὅμως δ' ἐκείνοις.* ἤτοι, μέγα κἀγὼ — ὡς οἱ *λοιποὶ τῶν τεθνεώτων* ἥκω —.

Τάχυνε ἤγυν ταχέως λέγε, ὡς μὴ μεμφθῶ ἕνεκα τῦ χρόνυ. ac si Imperativum legisset, sed in contextu est *τάχυνα.*

— 705. (700.) *Ἀλλ' ἐπεὶ δέος.* εἰπόντος τῦ χορῦ — in fine ἵνα μάθω *τί* πάσχετε.

— 719. (714.) *Τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων.* Λέγυσι, τὸν Δαρεῖον ἐσχηκέναι παῖδας ἑπτὰ, Σμέρδιν καὶ ἄλλυς διαφόρυς ἀπὸ διαφόρων παλλακῶν·

τὸν Ξέρξην δὲ μόνον σχεῖν παῖδα ἐν βασιλικῇ ἀρχῇ, ὃς καὶ βασιλεὺς ἀνηγορεύθη. νόμος μὲν γὰρ τοῖς Πέρσαις τὸν πρῶτον υἱὸν τοῦ βασιλέως ἀναγορεύεσθαι βασιλέα. προετιμήθη δὲ ὁ Ξέρξης, εἰ καὶ ὕστερος ἦ διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλείᾳ γεννηθῆναι. ἑπτὰ οὖν ὄντων τῶν υἱῶν Δαρείου, καὶ οὐ τοῦ Ξέρξου, ἄλλου τινὸς προτέρου ὑπάρχοντος τῶν ὅλων, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Δαρεῖος ἠρώτησε· τίς τῶν ἐμῶν υἱῶν ἐστρατηλάτει;

vs. 720. (715.) *Ἠπείρου πλάκα.* πλάκα γάρ φασι πάντα τὸν πλατὺν καὶ ἐπίπεδον τόπον.

— 743. *Νῦν κακῶν.* ἔοικεν εὑρεθῆναι καὶ ἀνοιχθῆναι τοῖς φίλοις — πηγή. Ἄλλως· ὡς ἡ πηγὴ τὸ μὲν τοῦ ὕδατος ἀναδίδωσι πρὶν ἄλλο δὲ μετ' αὐτὸ ἀναβλύζει, οὕτω καὶ ἐνταῦθα.

— 747. *Ὅστις Ἑλλήσποντον.* ἢ ὡς ὅτι θεῖαι δυνάμεις ἐπεκάθηντο φυλάττουσαι τοὺς τόπους, οὓς διῆλθεν ἡ Ἰώ.

— 753. *Δέδοικα, μὴ πολύς.* φοβοῦμαι — τοῦ φθάσαντος ἤτοι τυχόντος.

— 776. *Πέμπτος δὲ Μάρδος.* γράφεται καὶ Πέμπτος δὲ Μάρδ. *αἰσχύνειν ἦρξε πατρί.*

— 781. (776.) *Καγὼ πάλου τ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον.* Legitur etiam vulgatum.

— 794. (789.) *Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ.* αὐτὴ γὰρ ἡ Ἑλλὰς συμμαχεῖ ἐκείνοις τοῖς Ἕλλησι διὰ τὸ τοὺς μὲν τρέφειν ἐν τοῖς οἰκείοις καρποῖς· τοὺς δ' *ὑπερπώλους καὶ πολυΐππους*, ἤγουν τοὺς Πέρσας· ἢ τοὺς *ὑπερκόμπους* ἤγουν τοὺς ἀλαζόνας φθείρουσα ἐν λιμῷ.

vs. 805. (800.) Κεῖπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον. καὶ ἐάν περ τάδε τὰ πεπρωμένα ἀληθῆ τυγχάνωσιν —.

— 860. (855.) Πρῶτα μὲν εὐδοκίμυ. πρῶτα μὲν ἀπεφαινόμεθα — καὶ ὁρμῶμεν —.

— 900. Κατὰ κλῆρον Ἰόνιον πολυάνδρυς. καὶ τὰς εὐκτεάνυς καὶ πλυσίας τῶν Ἑλλήνων τὺς πολυάνδρυς, ἤτοι τὰς κλῆρον καὶ λάχος ἐχύσας τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκράτυνε καὶ ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος ἔσχε. τινὲς δὲ τὸ κτέαν. κατὰ κλῆρον, ἀντὶ τῦ κατὰ τὸν πλῦτόν φασιν.

— 929. (922.) Πάνυ γὰρ φύστις. ὥσπερ πύθω, πύσω, πύστις, ἡ ἐξ ἀγγελίας μάθησις, ὅτω καὶ ἐκ τῦ φύω, φύσω, φύσις (φύστις), ἡ φυὴ καὶ ἡ φύσις.

— 933. (925.) Γαίας. γράφεται δὲ καὶ γαῖαν. καὶ συντάσσεται ὅτω· κέκλιται καὶ ἔκλινον τὸ γόνυ ἐπὶ τὴν γαῖαν.

— 941. (934.) Μαριανδυνῦ θρηνητῆρος. Μαριανδυνοὶ αὐλοὶ — Οἴαγρον τὸν Μαρσύυ πατέρα· εἰσὶν οἱ Μαριανδυνοὶ ἔθνος Παφλαγονικόν.

— 954. (945.) Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα. ὁ Ἄρης — ὁ ἑτέροις ἦγυν τοῖς Ἕλλησιν ἀλκὴν —.

— 968. (959.) Ἐκ ναὸς ἔῤῥοντας. ἀντὶ τῦ φθαρέντας. τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικῦ. τοιῦτον ἐστὶ καὶ τό· Ὦ κλινα (κλεινὰ) Σαλαμὶς, σὺ μέν πυ ναίεις, ἀντὶ τῦ κατοικῆ. καὶ τό· Πόλις ναιετάυσα, ἀντὶ τῦ κατοικυμένη.

— 985. (977.) Ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπαστάν. ἆρα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν — ἔνθα καὶ οἱ λοιποί; τινὲς δὲ καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τῶν Περσῶν φασι.

vs. 1059. (1046.) *Κἀπιβόα τὸ Μύσιον. τȣ̃τ᾽ ἐστὶ τὸ θρηνητικόν. οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ — θρηνητικοί.* — 1062. (1055.) *Ἄπριγδ᾽ ἄπριγδα. ὁ χορὸς, εἰπόντος — τίλλω τὰς τρίχας ἀντὶ τȣ̃ τίλλε. καὶ χειροψάλλας Διονύσιος ὁ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν.* Claudit his verbis impeditis atque constructione laborantibus, in quibus describendis forte ipse erravi: quumque codex, quem non semel, sed centies desideravi, ad manum non sit, ne hoc quidem scio, utrum meliora, quod dubito, inde peti possint. *Ὁ γῆν θαλασσῶν Περσικωτάτῳ θράσει καὶ χωμάτων θάλασσαν καὶ φυσσῶν (φυσῶν) μέγα τοῖς Ἀττικοῖς ἄθυρμα δείκνυται Ξέρξης.*

AESCHYLI PERSAE.

CODEX MMDCCCLXXXVI.

vs. 9. Πολυχρύσου στρατιᾶς. πολυχρύσους στρατιάς.

— 30. Καὶ Μασίστρης
Ὅ τε τ. ε. Ἰμαῖος
Φ. δ᾽ ἵππων τ. ε. Σ.

— 35. Αἰγυπτογενὴς.

— 38. Ἀριομᾶρδος.

— 44. Ἀρκεὺς τ᾽. Ἀρκτεύς.

— 46. Ἅρμασι πολλοῖς. πολλοῖς ἅρμασιν.

— 59. Περσίδος αἴης. αἴας.

— 66. Βασιλ. στρ. εἰς ἀν-
τίπορον γ. χώραν
Λινοδ. σχ. πορ-
θμὸν ἀμείψας.

— 73. Ἐπὶ π. χθ. ποιμα-
νόριον θ. ἐλαύνει
Δίχοθ. πεζ. ἐκ
Τε θαλάσσης.

— 76. Ἐχυροῖσι, ut versu 87.

— 80. Φονίου δέρμα δρ. φοινίου δέργμα.

vs. 94. *Εὐπετέος ἀνάσσων.* εὐπετέως.

— 105. *Τε κλόνυς*

Πόλεών τ᾽ ἀναστάσεις

πύθη —

— 116. *Ται κέν. μ. α. Συσίδος*

Καὶ τὸ Κισσίων πό-

λισμ᾽ ἀ. ἔσσεται.

— 122. *Βυσσίνοις δ᾽ ἐ. πέπλοις*

Πέση λακίς.

— 126. *Σμῆνος ὥ. ἐκλελοι-*

πεν μέλισσα σὺν ὀρ. στρατῦ

Τὸν ἀ. ἐξαμείψας

᾽Αμφοτέρας ἅλιον —.

— 132. *Πίμπλαται δακρύμασιν*

Περσίδες δ᾽ ἀκροπεν-

θεῖς ἐ. π. φιλάνορι

Τὸν αἰχμήεντα θ. εὐνα-

τῆρ᾽ ἀποπεμψαμένα.

— 157. *Χρυσεοστόλμυς δόμυς.* χρυσεοστίλβυς.

— 158. *Εὐνατήριον.* εὐναστήριον.

— 167. *῎Ομμα γὰρ δόμων.* δόμυ.

— 191. *῾Εν ἡνίαισι δ᾽ εἶχεν.* ἐν ἡνίαισιν εἶχεν.

— 201. *Βωμὸν προσέστην,* ἀποτρ. δαίμοσιν.

— 209. *῾Υμῖν δ᾽ ἀκύειν.* ὑμῖν τ᾽.

— 225. *Παισὶ καὶ δ. ἐ.* τήνδ᾽ ἐκύρωσεν.

— 230. *Τῆλε πρὸς δυσμαῖς.*

— 235. *Καὶ τί πρὸς τύτοισιν ἀ. πλ.* ἐξ. δόμων.

— 305. *Θαλασσόπλακτον* (pro θαλασσόπλαγκτον).

— 311. *Μέταλλος.*

— 316. *᾽Αρτάβης τε Βάκτριος.*

vs. 317. *Σκληρᾶς ἔποικος* — *Ἀμίστρης.*

— 320. *Σησάμης. Σισάρμης.*

— 324. *Σύνεσίς τε πρῶτος αὐτὸς εἰς εὐψυχίαν.*

— 325. *Κιλίκων ἄρχος.*

— 327. *Τοιῶνδ' ἀρχόντων νῦν ὑ. πέρι.*

— 332. *Πόσον δὲ πλῆθος. πῶς δὴ πλῆθος.*

— 334. *Μάχην συνάψαι ναίοισιν.*

— 335. *Ἦν* pro *ἄν.*

— 357. *Νεῶν ἐπενθορόντες. ναῶν ἐπανθορόντες.*

— 360. *Ἕλληνος ἀ. ὀ. τῶν θεῶν φθόνον.*

— 370. *Ὑπ' ἐκθύμου. ὑπερθύμου.*

— 373. *Δεῖπνόν τ' ἐ. ναυβάτης τ' ἀνήρ.* suprascr. *ναυάτης ἀνήρ.*

— 374. *Ἐτροποῦτο. τροποῦτο.*

— 383. *Κρυφαῖον ἐ. οὐδαμῇ. οὐδαμοῦ.*

— 387. *Μολπηδὸν ηὐφήμησεν. εὐφήμησεν.*

— 394. *Εὐθὺς δ. κ. ῥ. ξυνεμβολῇ. ξὺν ἐμβολῇ.*

— 415. *Ἑλληνικαί τε. δέ.*

— 423. *Ἀγαῖσι κ. θραύσμασιν. θραύμασιν.*

— 432. *Πέρσαις τε καὶ προπ. βαρβάρων. βαρβάρῳ.*

— 433. *Κακὸν — αὐτοῖς — πένθους.* forte *πένθους συμφορά.*

— 438. *Ἐλθεῖν, κ. ῥ. ἐς. εἰς.*

— 439. *Περσῶν ὅσ. ἠ. ἀ. φύσιν. φύσει.*

— 442. *Αἴσχρως δυστυχεστάτῳ.*

— 476. *Νηῶν* iterum, sed non constanter.

— 481. *Διώλλυθ'. διώλυθ'.*

— 482. *Δίψει πονοῦντες οἱ δ' ὑπ'. οἱ δ' ἐπ'.*

vs. 491. *Χῶραν ἀφ. ἐπ' Ἀξίϐ. Ἀξειῦ.*

— 492. *Πάγκαιον.*

— 503. *Μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων. φλεγμαίνων.* Suprascr. puncta (:).

— 527. *Καὶ παῖδ' ε. π. δ. ἐ. πρόςθεν, μάλοι.* suprascr. *η̄.*

Versus 550 — 558. *Ξέρξης* ad vocem *τοτοῖ* usque desiderantur.

— 565. *Δυσχειμέρϐς* et *δὴ* v. 566. ante *φεῦ* omissum.

— 575. *Σκύλλονται. σκύλονται.*

— 578. *Τοκῆες δ' ἀ. δ. ἄ. ἔῤῥανται=*

— 581. *Ὀδυρόμενοι.*

— 585. *Οὐκ ἔτι δασμοφορῦσιν.*

— 588. *Βασίλεια.* Additum *ἡ βασιλική.*

— 619. *Ὕμνοις ἐπευφημεῖτε τόνδε δαίμονα.*

— 621. *Τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέρων θεοῖς.*

— 632. *Ἦ ῥ. ἀ. μ. μακαρίτας=*
Ἰσοδ. —

— 639. *Ἀλλὰ σ. μ. γ. τ. κ. ἄλλοι=*
Χθονίων ἁ. δ. μεγαλαυχῆ.

— 648. *Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς=*
Ἀνείης Ἀϊδωνεὺς=

— 653. *Θεομήστωρ τ' ἐ. π. Θεομήστωρ=*

— 656. *Βαλλὴν, ἀρχαῖος Βαλλὴν=*
Ἴθι, ἵκϐ.

— 663. *Ὅπως κ. τ. κλύῃς*
Νέα τ' ἄ=

— 668. *Ὄλωλεν.*

— 673. *Περὶ τᾷ σᾷ δ. διάγοιεν δ' ἁμάρτια=*

vs. 680. Στένει, κέκοπται καὶ ταράσσεται.

— 686. Ἄλλως τε πάντως θ' οἱ.

— 705. Γίνεται.

— 792. Ἀλλ' εὐστελῆ τοι λεκτὸν ἄρᾶμεν στόλον.

— 814. Πρὸς γῆν. πρὸς γῇ.

— 815. Θῖνες νεκρῶν τε καί.

— 843. Ἄλγη, μάλιστα δ' ἥγε συμφορά.

— 853. Ἄμαχος βασιλεὺς=
Ἰσόθ. Δ. α. χώρας=

— 859. Ἀπόνους ἀπαθεῖς=
Εὐπράσσοντας ἄ. ἐ. οἴκους, sine ἡμᾶς.

— 865. Οἷαι Στρυμονίου
Πελάγους Ἀχελῳ=
ίδος ε. π.

— 869. Κατὰ χέρσον ἐληλα=
μέναι — .

— 882. Νάξος, Μύκων=
Τήνῳ δὲ συνα=

— 888. Καὶ Ῥόδον, ἡ δέ. F. voluit scribere ἠδέ.

— 896. Ἑλλάνων ἐκράτυνεν=
Σφετέραις φρεσίν=
Ἀκάματον δὲ παρῆν=

— 910. Εἰςιδόντ'.

— 925. Ἀσία χθὼν sine δὲ — γαῖαν=

— 928. Μέλεος, γ. γ. κ. πατρίᾳ=
Κακὸν ἀ. ἐγενόμαν.

— 957. Λιπών. προλιπών.

— 979. Στησίμου.

vs. 994. *Τόλμαν αἰχ. ἀκ.*

— 1021. *Τραπέντα ναύαρχον ἐρεῖς ὅμιλον;*

— 1026. *Πλεῖον. πλέον.*

— 1037. *Ὀττοττοττοττοτοῖ.*

— 1064. *Πέμψω τοί σε.*

HUETII
EMENDATIONES ET ADNOTATIONES.

vs. 12. Ἀσιαδογενής.

— 87. (85.) Οὔτις. ἴσως ὅστις hoc sensu: Quicunque tot viris poterit obsistere, idem maris fluctus sistere possit.

— 105. Πολέμους πυργοδαΐκτους.
Schol. ultima vox χαίρουσι pro χαρίζουσι.

— 111. (109.) Ἄλσος. ob navium malorumque multitudinem.

— 130. Κοινόν. utrumque promontorium antea mari divisum, nunc commune est terrae utriusque, postquam ponte conjunctum est.

— 199. Χεροῖν.

— 211. Κακῶς δὲ πρ. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει. ἴσως πέλει pro πόλει.

— 236. Ἀργύρου — θησαυρὸς χθονός. Terrae fecunditas ipsis est pro ingenti thesauro.

— 363. Λήξῃ, κν. δ. τέμενος. Coeli lucida templa. Lucretius.

— 393. Σάλπιγξ — ἐπέφλεγεν. Martemque accendere cantu. Virgil.

— 419. Ἀκταὶ δὲ — ἐπλήθυνεν. ἐκπλήθυνον.

— 430. Πλῆθος τοσουτάριθμον. Schol. τοσοῦτ' ἀριθμόν.

vs. 457. *Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν πέτρηςιν.* saxa manualia. cf. Tacitus.

— 481. *Κρηναῖον γάνος.* Non videtur nomen proprium esse. v. 614. *ἀμπέλȣ γάνος.*

— 482. *Κενοί.* anheli.

— 526. *Πιστοῖς.* correxit *πιστȣ̃ς.*

— 558. *Νᾶες ἄγαγον.* Naves Persarum.
Νᾶες ἀπώλεσαν. Naves Graecorum.

— 571. *Οὐράνι᾽ ἄχη.* a Diis immissa. v. 580.

— 630. Schol. *ἦγȣν νικήσοντα* pro *νικῆσον τὰ.*

— 685. *Οὐκ εὐέξοδον.* facilis descensus Averni, sed revocare gradum etc. Virgil.

— 739. *Ἀλλ᾽ ὅταν σπ. τις αὐτὸς.* pro *αὐτῷ χῷ θεὸς συνάπτεται.*

— 758. *Ἔνδον αἰχμάζειν. ἀκμάζειν.* v. 784. *Ξέρξης δ᾽ ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ.*

— 775. (771.) Schol. *ἴσως Μαρδίȣ* pro *Μαρφίȣ.*

— 776. (772.) Schol. *Μαρδίᾳ* et postea *θηλείας αἰσθανόμενος* pro *θησείας.* Delevit verba *Ἀρταφρ. κ. Δαρ. ἆθλον* usque ad *δεινῶν.*

— 798. (794.) Schol. *Μαρδώνιος* pro *ὁ γὰρ Μαρδών.*

— 860. (855.) *Πρῶτα μὲν εὐδοκίμȣ. εὐδόκιμοι* legit.

— 857. *Τὰ πύργινα.* urbes omnes juxta leges regebant.

— 910. *Τήνδ᾽ ἡλικίαν.* Hoc videtur ad senes illos referri, quos cum solos superstites obvios habeat, recordatur florentis illius juventutis Xerxes, quam amisit.

— 1039. *Ἔρεσσ᾽ ἔρεσσε. ἄρασσ᾽ ἄρασσε.*

AESCHYLI AGAMEMNON.

HUETII ADNOTATIONES.

In hypothesi sub finem ἐξηκοστῇ.

vs. 11. Ὧδε γὰρ κρατεῖν Γυναικὸς ἂν δρόβουλον ἐλπίζω κέαρ. Ita placiturum me spero mulieri, si noctes insomnes duxero.

— 76. Ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
Ἐντὸς ἀνάσσων
Ἰσόπρεσβυς, ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ.
Quando juveniles medullae in vetulo corpore aestuant et Martius ardor inest in loco sibi non convenienti, tunc — .

— 80. Τρίποδας μὲν ὁδοὺς Στείχει. Μὲν ὁδοὺς. ἴσως μεθ'. Hypallage. incedit per vias tripodes pro tribus pedibus incedit per vias.

— 137. Οἴκῳ γὰρ — διὰ τὸ τὸν κύοντα τὸν λαγὼν ἀποκτεῖναι.

— 234. Γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγάν. ἀρωγά.

— 246. Βίᾳ χαλινῶν — αὐτὴν pro αὐτὸν λαλεῖν.

— 267. Γαίας μονόφρουρον. an quod ad eam unicus aditus patet?

vs. 314. Ὤτρυνε θεσμὸν μοὶ (pro μὴ) χαρίζεσθαι πυρός.

— 353. Θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος. ἂν ἀμπλάκητος.

— 396. Προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας — ἄκος. ἴσως ἄχος, τῶν Ἀτρειδῶν δηλονότι.

— 402. Μελαμπαγής. ferro accinctus Agamemnon aerei alicujus instrumenti similis ictibus et assultibus illatam sibi injuriam ulciscitur et, ut puer avem, sic Paridem persequitur.

— 449. Ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης reddit urnas aureas.

Ἐν μάχῃ δορός. qui gravi hasta in proeliis utitur.

— 455. Εὐθέτους.

— 459. Τάδε σιγᾷ, τίς βαΰζει.

— 492. Ἔπειτ' ἀλλαγᾷ. ἴσως ἐπί τ' ἀλλαγᾷ. δηλονότι πυρός.

— 507. Πυρός. non face accensa, sed conceptis verbis Trojae expugnationem nuntiabit.

— 568. Λακόντες pro λαχόντες ἥματος μέρος.

— 674. Ὁρμῇ pro ὅρμῳ.

— 705. Πλατᾶν — κέλσαν τοῦ.

— 722. Παμπρόσθη. ἴσως παμπληθεὶ ἢ παμπρώτη.

— 725. Αἷμ' ἀνατλᾶσα. Interpres legit ἄνδρα.

— 728. Οὗτος ἀνήρ. ὁ τὸν ἐκτεθέντα θρέψας.

— 735. Ἀνάγκαις. cum puer nutrimentis indigeret.

— 920. Ἡγῆσθαι pro ἡγῆται.

— 946. Αἰδεσθῇς ψόγον.

— 957. Στρωματοφθορεῖν.

— 972. Δειμάτων. leg. δ' εἱμάτων.

— 1032. Ἔπαυσεν. corr. ἴσως ἐπῶρσε.

vs. 1033. Schol. *βλαβῆναι.* legebat, inquit, *ἀβλαβείᾳ.* (non *εὐλαβείᾳ.*)

— 1149. *Τίς — στέλλεται; — θεσπιῳδῶν.*

— 1242. *Τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς. Αἴγισθος δηλονότι, ὃν ὁ πρὸ πολλοῦ ἄναλκιν ἐκάλεσε.*

— 1258. *Εὔφημον ὦ τ. κοίμισον.*

— 1288. *Ἀντ' ἐπίξηνον —*

Κοπείσας.

— 1295. *Ἄξει.*

— 1335. *Τοῖς τ' ἐμοῖς τιμαόροις.*

— 1381. *Πληθύνομαι* pro *πληροφοροῦμαι.*

— 1419. *Ῥυτᾶς — ὀρόμενον.*

— 1440. *Αἵματος ὁ πρέπει ἀτίετον. ἴσως· ὁ πρέποι ἂν ἄτιτον.*

— 1459. Chorus *α.*

Quaenam illa mors subita carens doloribus neque lecto per morbum affigens repente nos invadet et nobis somnum aeternum afferet, postquam optimum regem amisimus.

— 1466. *Παράνομος Ἑλένα.*

— 1470. *Ἀπηνθίσω.*

— 1482. *Καρδιόδηκτον.*

— 1488. *Νείραις* pro *νείρει.*

— 1507. *Ἐπιλεχθῇς* pro *ἐπιλεχθής.*

— 1558. *Ἐπιτύμβιον αἶνον.*

— 1564. *Ἰφιγένειά νιν. Ἰφιγένειαν ἶν'.*

— 1575. *Προσάψαι. προσάψαν.*

— 1577. *Χρησμὸς* pro *χρησμόν.*

— 1580. *Ὁ δὲ λοιπόν.*

— 1584. *Μοι δ' ἀλληλοφόνους.*

vs. 1604. *Ἔθρυπτ᾽ ἄνωθεν.* ἴσως· ἔθρυπτ᾽ ἄνω θεὶς ἀνδρὶ παρκαθήμενος.

— 1634. *Σὺ τοῦδ᾽ ἥκοντος* pro *τοὺς ἥκοντας.*

— 1640. *Νηπίοις* pro *ἠπίοις.*

— 1646. *Ἦν παλαιγενὴς* pro *ἢ π.*

— 1667. *Ἔρξαντα πράττειν χρῆν τ. ὦ.* ἐπράξαμεν.

— 1668. *Εἰ δέ τι μόχθων.*

— 1673. *Ἴσως· Σώφρονος γνώμης τ᾽ ἁμαρτεῖν οὐ κρατῶν φέρειν θέλοι.*

AESCHYLI AGAMEMNON.

LIBER MANU ISAACI CASAUBONI EXARATUS.

vs. 13. Ἐπισκοτουμένην quidam legunt.

— 14. Φόβος γάρ. Si construas γάρ, sensus sive oratio erit semper suspensa nec habebit redditionem, erit ἀνανταπόδοτον; si relinquas, sensus erit perfectus. Est autem γάρ stilus tragicus, multa n. tragici admittunt et immiscent carminibus suis vocabula, quae in aliis poëtis non inveneris. Vel potes legere ἄρ᾽ per pleonasmum, ut saepe fit apud poëtas.

— 18. Συμφορά ex usu, ut *valetudo* apud Latinos, in malam partem accipitur, *hic* in bonam.

— 14. Παραστατεῖν. proprie vocabulum castrense.

— 16. Μινύρεσθαι. intra dentes canere more eorum, qui sunt cogitabundi. minurire etiam de avibus dicitur.

— 27. Ἀνατέλλειν pr. de stellis, quae repente adscendunt supra horizontem. hic de Clytaemnestra e lecto exurgente.

vs. 40. Hic chorus est admodum prolixus, nam senes convocati a Clytaemnestra inducuntur cantantes per vias, cum ad regiam ejus tenderent. Postea cum ad fores accessissent, tunc stantes cantarunt, quod est Strophe et Antistrophe, nam erat e regia majestate Clytaemnestrae, ut non statim admitterentur in domum, sed pauxillum ad fores exspectarent.

— 50. *Ἄλγεσσι.* Male. Casaub.

— 65. *Διακναιομένης.* vox poëtica.

— 68. *Ὑποκλαίων* minus quam *δακρύων.*

— 73. *Ὑπολειφθέντες.* Cum denotamus causam, quae dedit occasionem alicujus rei, utimur praepositione *ὑπὸ*, ut h. l. senectus est causa, quae occasionem dedit, quo minus senes irent ad bellum. Et possemus uti praepositione *ὑπὸ* hoc modo, *λειφθέντες ὑπὸ τῆς παλαιᾶς σαρκὸς*, ut dicitur *λείπεται ἔτος ἐκείνε*, il vaut bien moins que l'autre.

— 79. *Χώρα.* *Ἄρης* significat vim et robur, qua re opus est ad bellum. Idem dixit in Suppl. Aeschyl. *ὀκ ἔνεστιν Ἄρης. Χώρα* hic significat *pectus*. Nam dum dicit hoc verbum, tangit pectus. Et hoc verbum *χώρα* designat multa, quando scil. quid volumus significare per verbum *χώρα*, designamus vel manu vel aliqua alia re.

Φυλλὰς arbores ita aptatae, ut folia umbram concilient trichora, vet. Latini vocant *trachillam*, a quo nomine credo derivatum nostrum Gallicum verbum *treille*, quod est proprie *φυλλάς*. Hic autem accipitur pro coma.

vs. 83. Σὺ δὲ Τυνδάρεω. Senes Clytaemnestram compellant absentem. Quod est notandum, et videntur quasi praesentem interrogare, quid novi? etc. Ad nuntium rei laetae ignes et faces accendi solitae, ut vel ex hoc loco possumus colligere.

— 87. Πυθοῖ a ἡ πυθὼ, ῦς. Graviter errant, qui legunt πειθοῖ. (In Cod. Casaub. fuit scriptum πειθοῖ, sed deletum est.)

Θυοσκινεῖς. verbum poëticum et Aeschyli. Alii legerunt θυοσκοεῖς, sed errant, nam ponitur θυοσκοεῖν apud Homerum pro verbo vaticinationis et hic significat θυοσκινεῖν sacra excitare.

Περίπεμπτα. vox Aeschyli, quam alibi non inveneris.

— 93. Λαμπὰς hic ponitur vel pro cereo vel pro lucerna. Cum autem veteres nondum invenissent usum candelae, utebantur maxime oleo in lucernis, et hoc est, quod significatur his verbis, λαμπὰς φαρμασσομένη χρίσματος ἀγνῦ μαλακαῖς etc.

— 96. Πελάνῳ. Valde improprie utitur hoc vocabulo, nam πέλανος significat libum. Hic antem non *libum*, sed *oleum* intelligitur, quod Latini *pingue* vocant. Verum quia inungebant libum veteres pingui et oleo, hoc autem oleo poterant uti ad accendendum ignem, ideo posuit libum ipsum Aeschylus pro pingui materia.

— 97. Τῦτων λέξασ' ὅ, τι. Cas.

— 103. Τὴν θυμοβόρον λύπης φρένα. Hypallage pro λύπην φρενός. Ad margin. hypallage

dura. vel legendum *λύπην φρενός*. Sed tamen nihil volo mutare.

vs. 104. *Κύριός ε. θρ. ὁ κρ. αἰ. ἀνδρῶν* una serie, ut v. 86. *Τί χρ. — ἀγγελίας* et v. 93. *Ἄλλη δ' — ἀνίσχει. Κύριός εἰμι*, potis sum.

Κράτος hic augurium portendens victoriam.

— 106. In contextu *Ἐκτελέων*. Casaubon. ad margin.:

Ἐντελέων virorum in magistratibus constitutorum.

Καταπνέει.

— 107. *Πειθὼ μ. ἀλκὰν σύμφυτος αἰὼν,*
Ὅπως Ἀχ. δ. κρ. Ἑ. ἥβαν
Πέμπῃ ξ. δ. δίκας πράκτορι
Θούριος ὀ. Τ. ἐ. α. οἰ. βασιλεύς.

— 108. *Ἀλκὰν* improprie dixit pro *δύναμιν*.

— 110. *Ἥβαν*. Legendum potius videtur *ἥβας* et ita exponendum erit *ταγὰν Ἑλλάδος ἥβας* ductores pubis graecanicae.

— 112. *Πράκτορι* pro *εἰςπράκτορι*.

— 113. *Ἀετὸς* aquila candida.

— 117. *Ἴκταρ* est atticum, quod usurpat Plato pro *ἐγγύς*.

— 119. *Παμπρέποις ἕδραισι*
Βασκ. λ. ἐ. φέρβοντο γένναν.

— 121. *Βλαβέντα* ad *γένναν* refertur *πρὸς τὸ σημαινόμενον*, ut Homerus *φίλε τέκνον*.

— 127. Aves *ἀρχοὶ* dicuntur principes, quae dant principium rei, latine, quae addicunt.

Diana offensa erat his aquilis, non quod leporem interfecerant, sed quod ipsam cum ipso foetu ante partum mactassent, nam Diana est benevola omnibus pullis avium et catulis ferarum.

vs. 122. Est versus eleganter interpositus, ut: il en arrivera, ce qu'il plaira à Dieu.

— 145. *Ἀέπτοις.*

— 166. *Τοῖςδ' ὁμόφωνον.*

— 173. *Μάτας.*

— 185. *Πάθει μάθος.*

— 208. *Πράμοισιν.*

— 218. *Κακῶν; τι. κακῶν τι;*

— 224. *Περιόργως θ' ἐπιθυμεῖ Ἄρ=τεμις* — Diana expetit praevehementi ira, quod Deus bene vortat. Cas.

— 228. *Τόθεν* correxit *ὅθεν.*

— 230. *Φρονεῖν μετέγνω βροτοῖς.* Sententia: unde consilium quamvis audax suscipiendi subit mortalium animos.

— 237. *Παρ' ὀὐδὲν αἰῶνα παρθένιόν τ' Ἔθεντο.* Iphigenia sacrificans haec verba proferebat *πάτερ, πάτερ!*

Κληδόνας sine jota subscr. Preces Iphigeniae et ominosas appellationes patris nihili et aetatem puellarem fecerunt.

— 393. *Μεγάλας δίκας.*

— 418. *Τόδ'* deletum et *τόνδ'* suprascr.

— 422. *Σιγᾶσ'* scr. et additum *σιγᾶς.* Hic debet esse Genitivus. Itaque tollenda apostrophus, quae est in textu et *σ* finalis facienda, licet nempe esset par-

ticipium, hic oporteret scribi σιγῶσα, non σιγᾶσα.

vs. 423. Ἄδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν. Heu! heu! domus et ejus ductores, heu torum et vestigia viro amica, dilecta Menelao. Adest Helena silentio multum honoranda, nullo convicio afficienda, suavissima, rumpendo ita ut videre ipsam possimus. Spectrum ejus desiderio autem absentis et trans mare jam vectae Helenae spectrum videbitur reginae loco regere domum, quamvis pulchri phasmatis, quod erat instar magnae statuae, displicuit gratia Menelao oculorum et inanitatibus peribat tota Venus.

Ἀφεμένων scil. ἡμῶν τῆς σιγῆς, ὅ ἐστιν ἀφισταμένων τῦ σιγᾷν καὶ παῤῥησιαζομένων διὰ τὸ μὴ προσεῖναι τὴν δέσποιναν. Est Genit. absolutus. Figmentum est poetae inducentis domesticos Menelai et ipsum Menelaum existimantes post raptum Helenae eam adesse, quasi in ea domo spectrum Helenae versaretur. Simile quid Herodi et Claudio accidit.

— 432. Πάρεισι δόξαι.

— 441. Συνορμένοις deletum et scriptum συνόρμενον. Ad marginem συνορμένων. Universum autem e Graecia terra luctus cor premens in domibus singulorum civium versatur insigniter, multa igitur illis contingunt jecur, i. e. movent desiderium et iram.

— 442. Δόμων correx. δόμοις.

— 455. Γεμίζων — εὐθέτυ. implens urnas — cinere bene composito gemunt cives.

Ἄνδρα laudantes quemque defunctorum, hunc quidem.

vs. 474. *Παλιντυχῆ* mutatum in *παλιντυχεῖ* — *ἀλκᾷ.* infortunato vitae usu reddunt obscurum. Ubi autem illo reductus, nullum est robur excellentissimo bene audire, fulmen grave immittitur in oculos et periculosum.

— 492. *Ἐπεὶ ἀλλαγᾷ λόγȣς.* in marg. *ἀλαλαγᾷ,* deinde orationem meditetur. *Ἀλαλαγά.* Apud veteres Graecos moris fuit in pugna clamandi et sonos quosdam emittendi, inter quos erat *ἄλαλα.* Inde clamor pugnae pro clamore exultationis.

— 495. Sed cito extincta, quam praedicat mulier, perit gloria, seu fama.

— 531. *Ἦπȣ* subintellig. *ἄν.* Laetis oculis suscepissetis dudum ornatu regio regem post tam longum tempus.

Ἀντήλιοι. Ex hoc loco cognoscis, veteres Deorum statuas ad orientem convertere solitos, quod et nos Christiani observamus.

— 555. *Πεπληγμένος.*

— 558. *Στύγος στρατῷ,* quod deletum et in marg. adscriptum *στρατȣ̃.* Qua de causa cives odio persequebantur exercitum?

— 561. *Ὧν νῦν.* Adeo multa fuerunt, ut tuum illud libens usurpem sitque mihi res gratissima mors.

— 568. *Στύγος* desolatio longe major.

— 571. *Ἐξ ȣ̓ρανȣ̃ γάρ. γὰρ* deletum et emendatum *δ' αὖ.*

— 608. *Κοιμῶντες* deletum et emendatum *καίοντες.*

vs. 623. *Ἄλλȣ πρὸς α. μ. — ἢ χαλκȣ̃ βαφάς.* Formula, cum dicimus, nos aliquid nescire, orta forte, quod multa desiderantur ad temperamentum ferri.

— 668. *Ποιμένος κακȣ̃ στροβῷ.* pastoris mali (gubernatoris) rotatione sive gubernaculo male administrato.

— 675. *Ναυστολȣ̃σα.* Cas.

— 680. *Νεῶν* navium nostrarum. Cas.

— 699. *Ἑλένα γ'.* Cas.

— 727. *Ἀγάλακ = Τον ὁ πατὴρ φιλόμαστον.* Ad marg.

— 748. *Λέγοιτ' ἄν.* Ad marg.

— 777. *Νεαρὰ φάȣς κότον.* Ad marg. *σκότον.*

— 826. *Ἐλπὶς προσήει χειρός.* ad marg. *χεῖλος.* Casaub.

— 912. *Τοιοῖσδε τοί νιν.* ad marg. *τοίοις σε.* Casaub.

— 993. *Πρυμνησίων ξυνεμβόλοις.* ad marg. *ἐμβολαῖς.* Casaub.

— 995. *Εὖθ' ὑπ' Ἴλιον.* ad marg. *ἐπ' Ἴλιον.*

— 1017. *Κτησίων ὄκνος βαλών.* Nominat. pro Genit. absoluto. Ignavia patris projiciens sive patre per ignaviam projiciente. Sensus: Ignavia, quae patris familias projiciens per fundam i. e. dilapidans id quod excellit inter opes, non ideo facit perire universam domum, etsi calamitate vehementer sit pressa, neque pater familias dilapidando fortunas suas omnes penitus evertit familiam, nam largitio e Ioue est magna et paupertatem extinxit ex reditibus annuis. At sanguinem, qui in terram cecidit etc.

vs. 1014. *Ἔπαισεν ἀφ. ἕρμα.*

— 1026. *Τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσόν γ' ἅπαξ.* Cas.

— 1063. *Οὔτοι θυραίᾳ* ad margin. dicit mollius. *Πάρα* pro *πάρεστι.*

— 1079. *Ἑκοῦσ' ἀνάγκῃ τῇδε.* Legendum videtur *ἀνάγκης τῆσδε.* ad marg.

— 1092. *Παρών.* (*παρόν.*)

— 1100. *Ἀνδροσφάγιον* ad margin. uno tenore script.

— 1163. *Τάδ' ἐπὶ φ.*

— 1208. *Καὶ πῶς ἂν ὅρκος πῆμα γ. παγὲν Παιώνιος γ.* Nominat. absolut. pro Genitivo. et quomodo jusjurandum, quando firmum adhaeret malum, huic domui salutare fuerit?

— 1227. *Φροιμίοις εὐφημίοις.* ad marg. *infaustis.*

— 1390. *Ἔπεσεν ἐπ'.* ad margin.

— 1394. *Καλὸν* in margine pro *κακόν.*

— 1403. *Γαῖα* in marg. melius ex Casaub.

— 1419. *Ἐδανὸν.* cum leni emendatione Cas. Hesych. notat, hanc vocem propriam esse Aeschyli.

— 1432. *Παρεσκευασμένον.*

— 1440. *Ἐμπρέπει ἀνίερον* ad margin.

— 1444. *Ἀκούεις.* Quia nullum praecessit jusjurandum et *ὅρκια* accipere pro justa causa duriusculum sit, fortasse aliter exponendum et pro *ἀκούεις* legendum *ἄκουσον*? ut sit sensus: Audi jusjurandum, quo ego justitiam meam firmabo.

— 1453. *Ναυτικῶν.*

— 1457. *Εὖνις* pro *εὐνῆς.*

— 1476. *Ἀπηνθίσω* absorpsisti. 2. pers. a. 1. Med.

vs. 1505. *Κοίταν* pro *κατὰ κοίταν*.

— 1579. *Χρησμός*. Casaub.

— 1585. *Κτεάνων γε*.

— 1522. *Μέλας Ἄρης. ὅς γε* nempe *ἀλάστωρ*.

— 1598. Forte *ἑστίαν*. in marg. ex Casaub.

— 1650. *Ἄρχειν τὸ λοιπὸν* legit Ios. Scaliger, sed nostra lectio melior. Casaub.

— 1666. *Δυστήνων ὁ ἔρως*.

— 1669. *Ἔρξαι χρῆν τάδε*. Ios. Scaliger *ἔρξαι χρῆν τάδ' ὡς*. Et vox *καιρὸς* est corrupta.

— 1670. *Εἰ δέ τοι μόχθων*. Ad marg. *τι*.

— 1677. *Μέτειμ'* pro futuro, persequar.

Absolvit Is. Casaub. V. Kal. Mart. 1610.

AESCHYLI CHOËPHORAE.

HUETII ADNOTATIONES.

vs. 22. *Φοίνισσ᾽ ἀμυγμοῖς.*

— 43. *Μ᾽ ἰάλλει.*

— 46. *Τί γάρ; λυγρὸν. λύτρον.*

— 71. *Ἴσως· κατέλυσαν μάτην.*

— 96. *Δίκυσα τεῦχος.*

— 107. Scholiastes videtur legisse *τοῦτο*, non *τούτους*, cui assentior.

— 119. *Καὶ ταῦτα μοῦ. μοί.*

— 127. *Πάτερ, ἐποίκτειρ.*

— 141. *Ἀντικακκτανεῖν.*

— 180. *Κᾀμοὶ πρόσεστι καρδίᾳ.*

— 182. *Δίψιοι.* affatim decidunt quasi ad sedandam sitim.

— 239. Schol. *ἴσως· μητρὸς στέργηθρον* pro *μητέρα στεργόμενον* in schol. *Ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται.*

— 259. *Κόμιζ᾽ ἀπὸ σμικροῦ δ᾽ ἀνάρειας.*

— 279. *Λευκὰς δὲ κόρσας τ. ἐ. νόσῳ.* Lepris nos laboraturos, in quibus capillus albescit. Leuit. 13, 3.

AESCHYLI EUMENIDES.

CODEX MMDCCLXXXII.

EDIT. SCHÜTZ. PR.

vs. 18. Ἵζει τέταρτον — ἐν θρόνοις. χρόνοις.

— 30. Καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν. μεστῶν.

— 38. Δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν sine commate.

— 46. Πρόσθεν δὲ — θαυμαστὸν λέχος. pro λόχος.

— 66. Ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς — γενήσομαι πρέπων ad marginem.

— 110. Καὶ ταῦτα πάντα — πατούμενα.

— 112. Καὶ ταῦτα κούφως — ἀρκυσμάτων.

— 124. Δεινῆς δρακαίνης ἐξεκράαναν sine jota subscr.

— 133. Ἀτμῷ κατισχαίνουσα νηδύος πυρί.

— 137. Εἰδώμεθ' εἴτι τοῦδε — ματᾷ.

— 150. Ἐμοὶ δ' ὄνειρος ἐξ ὀνειράτων μ.

— 152. Verba μεσολαβεῖ κέντρῳ, et

— 154. πάρεστιν μαστίκτορος, et

— 158. Κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον, et

— 160. Περὶ πόδα, περὶ κάρα desiderantur.

— 160. Verba προςδρακεῖν αἱμάτων desunt.

— 167. Παρὰ νόμον θεῶν βρέτεα — τίων.

vs. 169. Κᾳμοί γε πικρὸς καὶ τὸν ὐκ ἐκλύσεται.
— 183. Παίδων, κακῦται χλῦνις ἠδ' ἀκρ.
— 196. Πῶς δή; τοσῦτον μῆκος — λόγυ.
— 208. Ἢ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' ὐδὲν ἀρκέσω.
— 211. Ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.
— 212. Εὐνὴ γὰρ — μόρσιμοι.
— 213. Ὅρκυς τϊ μείζων τῇ δίκῃ φρυρυμένη.
— 225. Ἐγὼ δ' ἄγειν γὰρ αἷμα — .
— 231. Ἥκω, δέχυ πρευμενῶς δέ omisso.
— 233. Ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη, προστετριμμένην suprascr. προστετριμμένον.
— 258. Τὸ διερὸν πέδυ κεχυμένον οἴχεται.
— 261. Βοσκὰν φεροίμαν πόματος δ.
— 263. Ἀντιποίνυς τείνεις μητροφόνυ δύας.
— 264. Ὄψει δ' ἐκεῖ τίς ἄλλος ἤλιτεν βρ.
— 307. Εὐθυδίκαι θ' ἰδοίμεθ' εἶναι (pro ἠδοίμεθ').
— 314. Μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανῦσιν.
— 318. Νὺξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν.
— 320. Ἰνίς μ' ἄτιμον τίθησιν.
— 326. Παραφοραὶ φρενοδαὴς.
— 347. Συνδάτωρ μετάκοινος.
— 352. Τιθασὸς ὢν, φίλος videtur esse.
— 355. Μαυρῦμεν ἐφ' αἵματος νέυ.
— 361. Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς ἀ=
ξιόμισον.
— 364. Ὑπ' αἰθέρι=
Σεμναὶ — .
— 381. Τε τλήμονες σεμναὶ.
— 383. Ἄτιμ' ἀτίεται διόμεναι.
— 385. Τ' ἀνηλίῳ λάμπαι. ubi jota adscr.
— 389. Ἐμῦ κλύων θεσμῶν.

vs. 392. *Γέρας παλαιὸν, ὃ=*

Δ' ἀτιμ. κυρῶ κ. ὑ. χθόνα=

— 403. *Καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τῆσδ' ὁμιλίαν χθονός.*

— 409. *Οὔτ' ὂν βροτείοις ἐμφ. μορφώμασιν.*

— 432. *Κἀξίαν τ' ἐ" παξίων* (sic).

— 437. *Ἧσαι φυλάσσων — ἐμῆς πέλας.*

— 450. *Ταύτην μὲν οὕτω. μὲν* deest.

— 455. *Ἔθηκας· ἔφθιθ' ὂτος.* ordine inverso.

— 457. *Μήτηρ κατέκτα — ἀγρεύμασιγ.*

— 472. *Ὅμως δ' ἄμορφον ὄντα — πόλει.*

— 495. *Τοκεῦσιν, μεταῦθις ἐν χρόνῳ.*

— 537. *Μηδέ νιν τὴν δίκην=*

Κέρδος —.

— 539. *Ποδὶ λὰξ πατήσης (πατήσῃς). γρ. ἀτίσῃς.*

— 545. *Δωμάτων ἐπιστροφὰς αἰ=*

δόμενος.

— 555. *Καλεῖ — ὀδὲν=*

δ' ἐν μέσᾳ —.

— 557. *Γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀ. θερμοέργῳ.*

— 570. *Καὶ τόνδ' ὅπως ἂν —.*

— 583. *Ὀρθὸν. γράφεται ἐν μέρει.*

— 590. *Πρὸς τῦ δ' — τίνος βολεύμασιν.*

— 594. *Ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος . . εἰς τάχα.*

— 596. *Νεκροῖσι νῦν . . . σθι μητέρα κτανών.*

— 658. *Ἔσωσεν ἔρνος — βλάψει θεός.*

— 681. *Αἰεὶ δ' ἑκάστων τῦτο βολευτ.*

— 704. *Ταύτην μὲν ἐξαιτεῖν ἐμοῖς πορ.* ex pronuntiatione.

— 765. *Τοῖς τἀμὰ παρμένοσι.* ubi *μ* cum *β* et *ε* cum *αι* mutatum.

— 785. *Στενάξω; τί ῥέξω;*

vs. 795. *Αὐτός θ' ὁ θήσας — μαρτυρῶν.*

— 799. *Τεύξητ', ἀφεῖσαι — σταλάγματα.* Ad marg. γρ. *στενάγματα.*

— 838. *Πνέω τοι μένος=*

Ἅπαντά τε κότον.

— 845. *Παρ' ὀδὲν ἦραν δόλω* bis. (οι)

— 855. *Τεύξῃ παρ' — στόλον.* (ω)

— 858. *Νέων — θυμώμασιν.*

— 860. *Ἐν τοῖς ἐμοῖσιν ἀστοῖσιν ἱδρύσῃ κάρῃ.*

— 863. *Ἐν ᾧ τις ἔστι δεινὸς — ἔρως.*

— 887. *Ἔξεστι γὰρ — ἀμοίρȣ χθονός.*

— 893. *Ὡς μή τιν' οἶκον εὐσθένειν.*

— 916. *Ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε=*

Φρȣ́ριον θεῶν νέμει.

— 911. *Τοιαῦτα σ . . τῶν ἀρειφ.*

— 938. *Φλοιγμὸς δ' ὁ. φυτῶν=*

— 943. *Ξὺν διπλοῖς ἐμβρύοις*

Τρέφοι χρ. τ. γόνος. Omissum *γαῖα.*

— 951. *Φανερῶς — διαπράσσȣσιν.*

— 967. *Τάδε τοι χώρᾳ τῇ 'μῇ προφρόνως=*

Ἐπικραινομένων=

— 994. *Χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλȣ́τȣ.* In Antistr. *χαίρετε* bis.

— 1003. *Πρόπομπον.*

— 1009. *Παῖδες — μέτοικοι.*

— 1030. *Βάτ' ἐν δόμῳ μεγάλαι φιλότιμοι.*

— 1034. *Ὠγυγίοισιν.*

— 1037. *Πανδαμὶ.* et *τύχαι* f. jota adscr.

HUETII ADNOTATIONES.

EDIT. STANLEI.

vs. 137. *Οὐδ' αἱματηρὸν πνεῦμ'.* leg. *σὺ δ' αἱμ.*

— 125. Schol. *Τί σοι· τί ἐ* pro *ἐν.*

— 140. (135.) *Ἔγειρ' ἔγειρε. ἀνίστησι αὐτὰς ἐκ ἀθρόως* — .

— 182. (176.) *Μὴ καὶ λαβἐσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν.* In amuletis Valentinianorum Abraxas pingi solet flagellum tenens, cujus funes in serpentes desinunt.

— 188. (184.) *Λευσμόν τε* corr. *λευσμός τε.*

— 327. (323.) *Κόρων φόνε.* בעל הדם.

— 360. *Ἐφ' αἵματος νέε.*

— 412. (406.) *Βρέτας τε τἐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.* Diis supplicabant sedentes. Unde frustra colligunt, Palladium fuisse sedentis figura. v. 80. 442. 443. 449.

— 473. *Τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τόδε.* *ἤ τις οἴηται τόδε.*

— 476. *Φόνες διαιρεῖν ὀξυμηνίτε. φόνε.*

— 526. (520.) *Καρδίας ἀνατρέφων.* Cogitationes dissimulans.

— 596. *Πρὸς τἐδ' ἐπείσθης; πρὸς τἐ δ'.* a quo persuasus?

vs. 606. *Οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς, ὃν κατέκτανεν.* Unico facinore duplex scelus admisit, quippe occidit et virum suum et patrem meum. At, inquit Eumenis, vivis nec te interfecit; caesi vero mariti poenas dedit.

— 607. *Τί δ' ὐκ ἐκείνην· ὐκ εἰ τέθνηκε, τύτυ —.*

— 698. *Τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτύμενον.* suppl. *βίον.*

— 746. (740.) *Ὅσοις δικαστῶν.* ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν λ̄ καὶ εἷς. Si tot fuerunt, quomodo aequalis potuit esse numerus sortium?

— 776. (771.) *Αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.* Benigniores erimus iis, qui alternis opem ferent, quam illi ipsi, qui eas regunt.

— 792. *Δύσοιστα πολίταις ἔπαθον.* ea passa sum, quae mala civibus intoleranda pariet. (parient?)

— 830. *Καὶ κλῇδας οἶδα δώματος.*

— 842. *Ἀτίετον φεῦ μύσος.* ἀνεκδίκητον, τιμωρεῖσθαι μὴ δυνάμενον —.

— 928. *Ἐξαμβρόσαι.* leg. *ἐξαμβρύσαι.*

— 989. (984.) *Καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.* eosdem odisse, eosdem hostes habere.

— 1009. *Πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπόν.* leg. *ἱερῶν τῶνδε προπ.*

AESCHYLI SUPPLICES.

CODEX MMDCCLXXXII.

vs. 6. *Συρίαν*, potius *Συρίαι* cum jota adscr.

— 9. *Ἀλλ' αὐτογένητον φυλαξάνορος. γρ. φυξάνορος.*

— 15. *Φεύγειν ἀ. δ. κυμβαλέον.*

— 16. *Κεάσαι δ' Ἄργυς γαῖαν* — .

— 17. *Γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόμυ.*

— 41. *Νῦν δ' ἐπικεκλόμενα.* Haec verba desunt.

— 23. *Ἱεροστέπτοισι κλάδοισιν.*

— 49. *Ἔπαφον δ' ἐγέννασε.*

— 28. *Δέξαι θ'.*

— 77. *Δειμαίνυσ' ἀφίλυς.*

Φυγάς.

— 53. *Πρόσθε πόνων μϊασαμένα.*

— 87. *Βωμὸς Ἄρης φυγάσιν.*

— 60. *Οἶκτον οἰκτὸν* (sic) *αἴων.*

— 89. *Εἴθ' εἴη Διὸς εὖ παναληθῶς.*

— 112. *Ὁμὸν γάμον τὸ θάλλος*

Δυςπαραβύλοισι φρεσίν.

— 147. *Πρευμενεῖς κτίσειεν.*

— 213. *Τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωπωσωφρόνων.*

vs. 214. Ἴτω προςώπων.
— 220. Φυλάξομαι δέ.
— 230. Εἰδὼς pro ἰδών.
— 263. Ἑρμῦ ῥάβδον.
— 270. Στρυμὼν τῦ pro Στρυμών τε.
— 335. Ἀνστήσας στόλον.
— 355. Εἴπερ γ᾽ ἀπ᾽ — κοινὸς ἦν.
— 404. Μήτι — ὑποχέριος
Κράτεσσιν.
— 421. Ὠνωμένων. ω cum ο confusum.
— 442. Μήτι τ᾽ αἴσταν ἱκέτιν κατιδεῖν. Ad marg. μήτι τλαίης.
— 460. Ἄτην γε μείζω καὶ μέγ᾽ —.
— 487. Τάδ᾽ ἐςέβηκα (sic).
— 498. Βωμοὺς ἐπ᾽ ἄλλων δαιμόνων.
— 521. Ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; τί θράσος —.
— 572. Εἰςικνυμένυ βέλει.
— 590. Ζεὺς αἰῶνος κραίνων ἀπαύστυ.
— 604. Ἐξ Ἐπάφυ κυρήσας. suprascr. κυρήσαις.
Τίν᾽ ἂν θ. ἐνδικωτέροισιν.
— 618. Ἑνός περ ἡμῖν ποῖ κ.
— 633. Πόλιν πλατῦναι, ξενικὸν — ἅμα.
— 684. Τῶς πόλις. suprascr. πόλεις.
Ζῆνα μέγα σεβόντων.
— 697. Δῆμον ἔξω παίζων.
— 700. Εὐμενὴς δ᾽ ὄλβιος ἔ-
στω πᾶσα νεολέα.
— 740. Ἐγὼ δ᾽ ἀρωγὸς — θήσω. suprascr. ξ.
— 746. Θαρσεῖ τε χρόνῳ τοι κυρίῳ σὺν ἡμέρᾳ.
— 772. Μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν. additum
ὐδὲν ἐπαΐοντες.

vs. 795. *Ἀμπετάσας δὲ = Κόνις.*

— 803. *Τῷδε χριμφθῆναι* sine *χεροῖν.*

— 820. *Τέκνω γάμυ καὶ λυτήρια.*

— 866. *Ἀτίταν ἄπολιν εὐσεβῶν.*
Μήποτε πάλιν ἴδοι.

— 872. *Βαθρείας βαθρείας=*
Γέρον σὺ δὲ ναΐ ναΐ —.

— 877. *Βάτεαι βαθϋμητροκακαπαθῶν.* Si hac in perturbatione conjicere fas est, forte: *βᾶθι, μὴ τρίκακα παθῶν.* (*πάθῃς?*)

— 884. *Εὐρυχωρείαις ε. αὔραις.*

— 895. *Ὅρον τάχιστα. ρ* et *σ* commutata.

— 908. *Μαῖ μαῖ π. δ. ὄφις*
Ἔχιδνα δ᾽ ὥς με τί ποτ᾽ ἐν δακοσαχ . .
ut in Turneb.

— 923. *Ἐπεὶ ὐ κακῦ ἔξω τῶν ἐμῶν λ.*

— 956. *Ψῆφος κέκραται.*

— 1000. *Δορϋκάνημέρῳ.*

— 1001. *Χώρας* pro *χώρᾳ.*

— 1038. *Πρὸς χοὰς σέβωμεν.*

— 1040. *Θαλερὸν π. χέυσι πολύτεκνοι.*

— 1044. *Ἐπίδοι δ᾽ Ἄρτεμις ἁγνὰ=*
Στόλον οἰκτ. — ἀνάγκας.

— 1052. *Μετάκοινοι δὲ φίλαι*
Πόθος τ᾽ — τελέθει θεα- (signum crucis su-
κτορι πειθοῖ. prascr.)

— 1061. *Ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστι.* et paulo post iterum *ἐστι μέγ.*

— 1076. *Ἀποστεροί=*
η γάμον δ.

AESCHYLI SUPPLICES.

HUETII ADNOTATIONES.

vs. 23. *Ἱεροστέπτοισι.* leg. *ἐριοστέπτοισι.*

— 114. *Καὶ διάνοιαν μαινόλιν.* Verba haec pertinent ad *τὸ νεάζει· ἐ φύλλοις, ἀλλὰ τῇ ἀνοίᾳ τῶν παίδων ἑαυτῆ· νεάζει τὸ θάλος.*

— 154. *Δι' ἀσφαλίας.*

— 168. *Θεῶν ὀλυμπίων. ὦ Ζεῦ* — Schol. hoc pertinet ad versum sequentem.

— 201. (208.) *Ἔχυσαι διὰ χερῶν συνωνύμων. ὅ ἐστιν — κατέχυσι.* Legebat schol. *εὐωνύμων* optimo sensu. Dextra ramos tenentes, sinistra Jovis statuam amplexae.

— 243. (250.) Laciniis *πυκνώμασι.*

— 260. (268.) *Πελασγῶν. Πελασγός.*

— 264. (270.) *Πρὸς δύνοντος ἡλίυ.* ad solem occidentem. Immo versus septentrionem.

— 340. (347.) *Πότερα κατ' ἔχθραν. τίς γὰρ τὺς ἄνδρας δεσπότας ὤνοιτο;* Hic deest scholion, istud vero translatum ex v. 341.

— 452. *Καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθυμ. Ἄτης γε — ἐμπλήσας γόμος.* in marg. *χρημάτων — ἐμπλῆσαι* (ut Stanlej. emendavit).

vs. 521. (528.) Εὔφημον εἴη δυςφόρων εὐφημυμένῃ. ad marg. εἴης — εὐφημυμένῃ.

— 529. (535.) Τοῖα χρὴ λέγειν. ad marg. ποῖα. (ut Heath.)

— 614. Ἀλλ' ὡς ἂν ἡβήσαιμι. prae gaudio. v. 782. ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.

— 626. (633.) Πόλις πλατῦναι pro παχῦναι.

— 642. Τὸ ἑξῆς· μή ποτε μάχλον Ἄρη, ὃς ἄχορός ἐστι τὴν βοὰν, κτίσαι πυρίφατον τὴν Πελασγίαν πόλιν.

Βοὰν proelium.

— 696. (702.) Καρποτελεῖ. scr. καρποτελεῖν. (ut Stanlej.)

— 707. (712.) Φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς. τιμᾷς.

— 715. Τὸ γὰρ τεκόντων σέβας. Hic versum deesse, recte vidit Scholiastes.

— 745. (751.) Πολυδρόμυ φυγᾶς ὄφελος ὔ τι μοι. Fugere possem, sed timore praepedior.

— 747. (753.) Ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργεῖον. scr. Ἀργείων.

— 753. (759.) Πόλει μελαγχίμῳ. scr. πολεῖ. (ut Stanlej.)

— 798. Πρόπαρ θανέσας. Conjunctim προπαρθανέσας.

— 861. Μήποτε πάλιν ἴδοι. τὸ δόρυ δηλονότι. h. e. ἡ ναῦς.

— 863. Ἔνθεν δεξόμενον, quae hausta. Nihil mutandum.

— 871. Βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν. leg. πρὸ κακοπαθεῖν.

— 876. Δι' ἀλίῤῥυτον ἄλσος. Navim appellat

ἄλσος, quod mali arborum similitudinem quandam referunt.

vs. 889. Schol. Ἀντίστροφον. Schol. legebat ἀμφίστροφον.

— 894. (899.) Ῥοσάται μαλδαάγει
— — βάδην. Huet. leg.
Πρὸς ἄταν, μάλα μ' ἄγει
ἅδην pro βάδην.

— 917. Ἐπεὶ ὐκ ἀκύεις . . τῶν ἐμῶν λ.
Huet. Ἐπ' ὐκ ἀκύεις τῶνδε τῶν ἐμῶν λ.

— 926. (932.) Ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις. Sensus postulat, ut legamus: ἕπων, ab ἕπω, sequor, προξέν. ἐγχωρ.

— 939. Ἕκαστα. πῶς, φῶ, πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθείς. A quo defraudatas dicam mulieres huc advenisse. Nihil mutandum.

— 945. Τί σοι λέγειν χρὴ τὔνομ' ἐν χρ. Huet. τ' ἔννομ' ἐν χρ. μαθών.

— 968. Schol. Καὶ μονοῤῥύθμυς δόμυς· ὐ πολλῶν ξένων ἐκεῖ οἰκύντων.

— 996. Τοιῶνδε τυγχάνοντας. Huet. τυγχάνοντος. (Ita Stanlej.)

— 1050. Ψεδυρά. Ψεδυραί. (Ita Stanlej.)

— 1060. Προτέραν πέλοι γυναικῶν. Προτερᾶν.

— 1079. Καὶ δίκα δίκας ἕπεσθαι. Huet. δίκᾳ.

AESCHYLI PROMETHEUS. CHORI.

CODEX MMDCCLXXXVII.

EDIT. SCHÜTZII POSTER.

vs. 125. *Πέλας οἰωνῶν*
Αἴ. δ' ε. πτ. ῥιπαῖς.
Ὑποσ. π. μ. φ. τ. προσέρπον.
— 140. *Π. ω. δ. ἐσίδεσθέ μ'*
Οἵῳ δ. πρ. τ. φάραγγος
Σκοπ. ε. α. φ. α. ὀχήσω.
— 146. *Εἰσιδοῦσι.*
— 150. *Νεοχ. δ. νόμοις*
Ζ. α. κρατύνει.
— 164. *Δάμν. ο. γ. ο. λήξει*
Πρὶν α. η. κ. κ. η. παλάμᾳ
Τινὶ τ. δ. ἑ. τ. ἀρχάν.
— 173. *Ἐπαοιδ. θ. στ. τ' οὔ=*
Ποτ' α. π. τ. ἐγὼ etc.
— 178. *Σὺ μ. θ. τ. κ. π. δύαισιν*
Οὐδὲν ε. α. δ' ἐλευθεροστομεῖς.
— 182. *Δέδ. γ. α. σ. τ. π. ποτε*
Τ. π. χ. σ. τ. κ. ἐσιδεῖν
Ἀκιχ. γ. η. κ. ἀπαράμυθον
Ε. Κρ. παῖς.

vs. 186. *Οἶδ' ὁ. τ. κ. π. ἑ. τ. δίκαιον*
Ἐχ. Ζ. α. ε. οἴω
Μ. ε. π. ὅταν
Τ. ρ. τ. δ. α. στ. ὀργὴν.

— 277. *Οὐ. α. ε. τ. Προμηθεῦ,*
Κ. ν. ε. π. κραιπνόσσυτον.

— 397. *Στένω σ. τ. ὀ. τ. Προμηθεῦ,*
Δ. δ. α. ὄσσων etc.
Ἀμεγ. γ. τ. Ζ. ἰ. νόμοις
Κρ. ὑ. θ. τ. π. δείκνυσιν.

— 405. *Αἰχμ. π. δ. ἡ. στονόεν*
Λέλ. χ. μ. κἀρχαιο-
Πρε. στ. τ. σὰν
Ξυν. τ. τ. ὑ. τ' ἔποικον
Ἁ. Α. etc.
Μεγαλ. σ. π. σ. θνητοί.

— 415. *Κολ. τ. γ. ε. π. μ. ἄτρεστοι*
Κ. Σ. ὁ. ὁ. γ. ε. π. α. Μαιῶτιν
Ε. λ. etc. *ἄνθος* pro *ἔθνος.*

— 424. *Δάϊος στ. ο. β. ε. αἰχμαῖς.*

— 429. *Κραταιὸν ὀ. τ. π. ν. ὑποστενάζει.* quod explicat per *ὑποβαστάζει μετὰ στεναγμῶν.*

— 431. *Βοᾷ δ. π. κ. ξ. στένει*
Βυθ. κ. δ. α. υ. μυχὸς.

— 525. *Μη. ὁ. π. ν. θ. ἐμᾷ*
Γν. κ. α. Ζεὺς
Μ. ἐ. θ. ὁσίαις
Θ. π. βεφόνοις
Παρ' ω. π. α. πόρον
Μ. α. λ. α. μ. τ. ἐμμέ=
νοι κ. μ. π. ἐκτακείη.

vs. 538. Ἡδὺ τ. θ. τ. μ. τ. βίον
Ε. φ. θ. α. ἐ. εὐφροσύναις
Φρ. δ. σ. δ. μ. μ. διακναιόμενον.
Ζ. γ. ὐ τ. ἰ. γ. σέβῃ
Θ. α. Π. φ. ὅπως χάρις
Ἄχαρις ὠ. φ. ἐ. π. τ. ἀλκά;

— 548. Ὀλιγ. α. ἰσόνειρον
Ἁ τ. φωτῶν
Ἀλ. γ. ἐμπεποδισμένον·
Οὔπ. τ. Δ. ἁ θ. παρεξίασι
Βὐλ. ἐ. τ. σ. π. ὀλοὰς
Τύχ. Π. τ. δ. δ' ε. μέλος
Προσέ. τ. ε. θ. ὁ. α. λοετρά
Τε κ. λ. σ. ὑ. ἰ. γάμων
Ὀ. τ. ὁ ἑ. α. Ἡσιόνην.

— 562. Τόνδε χ. ε. πετρίνοισι ὁρείοις (leg. ὀρείοις)
Χειμαζόμενον;
Τίνος α. π. ὀ. σ. ὅπῃ
Γῆς ἡ μ. π. α, α, ἑ, ἑ.
Ἀ ἀ χρίει τ. α. μ. τ. οἶστρος
Εἴδ' Α. γ. ἀ. ω. δ. φοβῦμαι
Τὸν μ. ε. βύταν.

— 573. Κυνηγ. π. τ. νῆστιν
Ἀνὰ τ. π. ψάμμον
Ὑπὸ etc.

— 577. Τί ποτέ μ. ω. Κ. π. τ. π. τ. π. τ. ἐνέζευξας
Εὑ. ἁ. ε. π. ἑ, ἑ etc.
Πυρὶ φ. ἤ. χ. κ. ἢ ποντίοισι
Δά. δ. β. μ. μ. φθονήσῃς
Ε. α. α. μ. π. πλάνοι
Γ. ὐ. ἐ. μ. ὁ. π. ἀλύξω.

vs. 593. Πόθεν ε. σ. π. ὀ. ἀ. ἐ. ἐμοὶ
Τᾷ μ. τ. ὠ. τ. ἀ. μ. ὠ. τάλας.
— 597. Θε. τ. ν. ὠ. ἅ: μαραίνει
Μὲ χρ. κ. φ. ἑ, ἑ.
Σκ. δ. ν. αἰ. λ. ἦλθον
Ε. μ. δ. δυςδαι=
μόνων δ. τ. ὁ. ἱ. ἑ. ὁ. ἐγὼ.
— 603. Μογ. α. μ. τ. τ. ὅ τί μ'
Ἐπαμ. π. τ. μ. χ. τ. φάρμακον
Νόσε· δ. ε. ο. ϑ. φράζε (γρ. φράζε τε)
Τᾷ δ. παρϑένῳ.
— 687. Ε. ε. ε. φ. ὀ. ὀ. ηὖχεν
Ξέν. μ. λ. ε. ἀ. ἐμὰν
Οὐ. ὡ. δ. κ. δ. πήματα
Λ. δ. ἀμφήκει.
— 888. Ὃς πρ. ἐ. γ. τ. ἐβάστασε
Κ. γλ. διεμυϑολόγησεν
Ὡς τ. κ. κ. ἑαυτὸν
Ἀρισ. μ. κ. μ. τ. πλέτῳ
Διαϑρ. μ. τ. γ. μεγαλυνομένων
Ὀ. χ. ε. γάμων.
— 894. Μήπ. μ. μ' ὠ. μοῖραι
Λέχ. Δ. εὐνάτειραν
Ἰδ. π. μ. πλ. γαμέτᾳ
Τινὶ τ. ἐ. ὀ. τ. γὰρ
Ἀστερ. παρϑενίαν.
— 902. Ἄφοβος ὀ δ. μ. κρ. ϑ. ἔρως
Ἄφ. ὀ. πρ. etc.
— 906. Τὰν Δ. γ. ὀ. ὁ. μῆτιν
Ὅπα φύγοιμ' ἄν.

AESCHYLI SEPTEM ADV. THEBAS. CHORI.

CODEX MMDCCLXXXVII.

vs. 83. Ἐλ. π. τε (γρ. τι) ὠτὶ
Χρίμπτ. π. βρέμει
Ι. ι. ι. ι. θεοὶ
Ἰὼ θεαὶ τὸρ. κ. ἀλεύσατε
Βοᾷ ὑ. τ. ὁ. λ. ὁ. λαὸς
Εὐπρεπὴς, ε. π. διώκων
Τ. α. ῥ. τ. α. ε. θεῶν ἢ
Θεᾶν; π. δ. ε. ποτι=
πέσω βρέτη
Δαιμόν. ἰ. μ. εὔεδροι
Ἀκ. βρ. ε. τι
Μέλλ. ἀ. ἀ. ἢ ἐ ἀκέετ'
Ἀσπ. κτ. π. κ. στ. π. ε. μ. νῦν
Αμ. λ. ἕξομεν;
— 100. Πάταγον ἐ. ἐ. δ. τ. ῥ. προδώσεις
Παλ. Ἆ. τ. τ. γ. ὠ. χρυσοπήληξ
Δαῖμ. ε. ε. π. ἁ. π. εὐφιλήταν
Ἔθε. Θ. π. χθ. ἴ. ἴ. πάντες
Ἴ. π. ἴ. λ. δ. ὑπὲρ
Κῦμα γ. π. πόλιν
Δοχ. α. κ. πνοαῖς.

vs. 122. Ἰχθ. μ. Ποσειδῶν.
— 125. Κάδμ. ε. π. φύλαξον.
— 129. Σεθ. γὰρ ἐξ αἴ.
— 131. Πελάζ. κ. σ. Λ. ἄναξ
Λυκ. γ. στ. δαΐω etc.
Λατογ. κ. τ. ε. πυκάζε
Α. etc.
— 137. Ὄττοβον ἅ. ἀ. π. κλύω
Ω. π. Ἡ. ἐ. ἀ. βρ. χνόαι.
— 144. Ἀκροβ. δ. ἐπάλξεων
Λιθ. ε. ὠ. φ. Ἄπολλον.
— 147. Καὶ Δ. π. ἅ. τ. ἐν
Μάχ. τ. μ. α. Ο. πρ. πόλεως
Ἑπτ. ε. ε. ἰώ·
Πανιλ. ϑ. ἰ. τ. τ. τ. γᾶς
Τᾶςδε π. π. δορίπονον
Μὴ πρ. ἑ. μ. στ. Κλ. παρθένων
Κλύ. π. χ. λιτάς.
Ἰὼ φ. δ. λ. ἀμφιβάντες
Πόλ. δ. ὠ. φ. μέλεσθ' (sine δ')
Ἱερ. δ. μ. ἀρήξατε (sine δ').
— 186. Ὦ φ. Ο. τ. ἐ. ἀκούσασα
Τὸν ἅ. ὄττοβον
Ὅτε τ. σύριγγες
Ἔκλ. ἑ. ἰ. τ' ἀΰπνων
Πηδ. διὰ στόμα
Πυριγ. χαλινῶν.
— 195. Α. ε. δ. πρ. ἦλθον
Ἀρχ. βρ. π. ϑ. ν. ὅτ'
Ὀλ. ν. βρ. ἐ. π. δ. τ. ἤρθην
Φόβ. πρ. μ. λ. π. ἰ. ὑ. ἀλκάν.

vs. 204. *Μὴπ. ἐ. κ. αἰ. λ. ϑ. ἀ. πανή=*
γυρις μ. ἐ. τ. ἄστυ=
δρομεμ. π. κ. στράτευμ'
Ἀπτ. π. δαΐῳ.

— 219. *Δυσμ. δ' ὁ. π. α. τ. τ. ν. στυγεῖς;*

— 273. *Γείτ. δ. κ. μ. ζ. τάρβος*
Τὸν α. λ. δρ. δ. ὥ. τ. τέκνων.

— 277. *Ὑ. δ. λ. δ. πάντροφος*
Πετ. τ. μ. γ. π. πύργους
Πανδ. π. στ. τ. γένωμαι
Τ. δ' ἐ. α. ἰ. πολίταις
Χ. ὁ. π. δ. Διογενεῖς
Θ. π. κ. στ. Κ. ῥύεσθε.

— 289. *Ποῖον δ' ἀ. γ. π. τ. ἀ. ἐχθροῖς*
Ἀφέντ. τ. β. αἶαν
Ὑ. τ. Δ. ε. πομάτων
Ὦ. ἱ. Π. ὁ. γ. Τ. τ. παῖδες;

— 297. *Πρὸς τ. ὠ. π. Θ. τ. μ. ἐ. πύργων*
Ἀνδρ. ἄταν
Ἐμβ. α. κ. τοῖς δὲ
Πολ. κ. π. ῥ. εὔεδροί τε
Σταϑ. ὁ. λ. οἰ. γ. π. ὠ. ὠγυγίαν
Αἰδ. πρ. δ. ἄ. δ. ψ. σποδῷ,
Ὑπ' α. Ἀ. ϑ. π. ἀτίμως
Τὰς δ. κ. α. ἑ. ἑ. ἑ. ν. τ. κ. παλαιὰς
Ἱ. π. π. φαρέων
Βοᾷ δ. ἐ. π. λ. ὀλλυμένας
Μιξοϑρ. β. τ. τ. πρ. κλ. δ' ἀρτιτρόποις
Ὠ. ν. π. διαμεῖψαι
Δ. στ. ὁδόν.

— 325. *Ἄ. δ' ἄ. α. φ. τ. δ. κ. πυρφορεῖ.*

vs. 329. *Μιαίνων ἐ. Ἀ. κ. δ' ἂν*
Ἄστυ π. πτ. δ' ὁ. πυργῶτις.
— 333. *Βλ. δ' αἱ. τ. ἐπιμαστιδίων.*
— 337. *Ξυμβ. φ. φ. α. κ. κ. καλεῖ.*
— 341. *Τίν' ἐκ τ. εἱ. λ. π. παντοδαπὸς*
Δὲ καρπ. χ. π. ἀ. κυρήσας.
— 345. *Γᾶς δ. οὐ ἐ. ῥ. φορεῖται*
Δμ. δ. κ. ν. τλήμονες
Εὐνὰν αἰ. ἀ. εὐτυχοῦντος
Ὡς δ. ὑπερτέρου.
— 403. *Θεοὶ δ. ὡ. δ. π. πρ. ὄρνυται*
Τρέ. δ' αἰ. μ. ὑ. φίλων
Ὀλ. ἰ.
— 439. *Πρὶν ἐ. ἐ. δ. π. θ' ἑδωλίων*
Ὑπερ. δ. π. ἐκλ.
— 469. *Μαιν. φρ. τῶν νιν*
Ζ. ν. ε. κοταίνων.
— 508. *Δαίμ., ἐ. εἴ. βροτοῖσι γε*
Καὶ δ. θεοῖσι
Πρόσθε π. κ. ἰάψειν.
— 550. *Μεγ. μ. κλ. ἀνοσίων*
Ἄ. Εἴ. γ. θ. τ. ὀ. ἐ. γᾷ.
— 613. *Δορίπ. κ. ἐκτρέποντες*
Γᾶς ε. π. δ' ἐ. β. Ζ. σ. κ. κεραυνῷ.
— 671. *Κ. μ. τ. μήτις σε*
Θυμ. δ. ἀ. φερέτω·
Κ. etc.
— 677. *Ὦ. σ. ἀ. ἴ. ἐξοτρύνει*
Πικρ. α. τελεῖν.
— 683. *Α. σ. μ. π. κ. οὐ. κεκλήσῃ*
Βίον ἐ. κ. μ. οὐκ.

vs. 691. *Λ. ἀ. χ. μεταλλακτὸς,*
Ἰσ. etc.

— 706. *Ὁμοίαν* pergit: *ἁ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγονε*
Παναλ. κακόμαντιν.

— 719. *Ἐπειδ. αὐτοὶ κτάνωσιν.*

— 724. *Τὶς ἀ. σ. λ. ὠ. π. δόμων*
Νέοι π. σ. κακοῖσι
Παλ. γ. λ. π. ὠκύποινον
Αἰ. δ' ἐ. τ. μ. Α. ε. Λάϊος
Βίᾳ τρ. ἐ. ἐ. μεσομφάλοις
Πυθ. χρ. θνάσκοντα etc.

— 736. *Γείνατο μ. μ. ἁ. π. Οἰδίποδα*
Ὅστε μ. π. ἁ. σπ. α. ἱ. ἐτράφη
Ῥίζ. αἱ ἐ. π. σύναγε.

— 746. *Πόλεως κ. μ. δ' α. δι' ὀλίγου* etc.
Δέδ. δ. σ. β. μ. π. δαμασθῇ.

— 752. *Βαρεῖαι κ. τ. δ. ὀλοὰ*
Τελόμ. ὐ. παρέρχεται etc.
Ἄνδρ. α. ὄ. ἄ. παχυνθείς.

— 757. *Τίν' ἀ. γ. τ. ἐ. θ. κ. ξ. π. π. τ' αἰ. βροτῶν*
Ὅσον τ. Οἰ. τῖον
Ἀν. κ. ἀ. χώρας;
Ἐπεὶ δ. α. ε. μ. ἀθλίων
Γαμ. etc.
Μαιν. κ. δ. κ. ἐτέλεσε
Πατρ. χ. τ. κρεισσοτέκνων
Δ' ἀπ' ὀμ. ἐπλάγχθη.

— 816. *Ὤλοντ' α. δ. ὠ. μ. κ. τελεία*
Γένεος Οἰ. τ. Ἀ. κ. μ. κ. τι
Περιπιτνεῖ κ. ἕ. τ. μέλος

῾Ω. θ. αἰ. ν. κ. δυςφόρως
Θ. ἠ. δ. ἁ. ξ. δορός.
vs. 825. Ἐξ. ὡ. ἀ. π. ἐ. φάτις
Βυλαὶ δ' ἀ. Λ. διήρκεσαν
Μερ. δ' ἀ. πτ. κ. θ ὡ. ἀμβλύνεται.
Ἰ. π. τ. ε. ἄπιστον
Ἦλθε δ' ἀ. π. ὠ λόγῳ.
— 835. Κάκ' ἀ. δ. τ. τ. π. τι φῶ;
Τί δ' ἀ. γ' ἠ. π. π. δ. ἐφέστιοι.
— 842. Τὰν ἄστονον μ. θεωρίδα.
— 859. Ἰὼ ἰ. δ. φίλων ἄπιστοι
Καὶ κ. ἀτρ. δόμυς
῾Ελόντ. μ. σ. αἰχμᾷ.
— 865. Ἰδ'. ἠ. δ. σιδάρῳ
Οὐ. ε. φιλίᾳ ἀ. ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε
Κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
Πότνι' Ἐριννὺς ἐπέκρανε.
— 871. Τ. θῆτα—
῾Ομο. etc.
— 843. Αἵ α. δ. ἀ. ἀ. δ' ἀ. θ. ἀραί.
— 882. Στόνος στ. π. στ. πέδον
Φίλανδρ. μ. κτ. δ' ἐπιγόνοις
Δι' ὡ. αἰ. δ. ὡ. ν. ἕ. κ. θ. τέλος.
— 897. Δόμ. μ. ἀ. δ' ἐ. α. προπέμπει
Δαϊκτ. γ. α. αὐτοπήμων
Οὐ. φ. ὠ. φ. ἐ. δ. ἐ. φρενὸς,
῞Α κλ. μ. μινύθει.
— 903. Πάρεστι δ' ἐ. ἐ. ἀ ὡ. ἐρξάτην etc.
Ἐν δαΐ.
— 910. Τὺς δ' ἐ. ὁ. δ' ὡ. ἐτελεύτησαν
῾Υ. α. χ. ὁμοπόροισιν.

M 2

Ὁμοσπ. δ. κ. πανώλεθροι etc.
Ἔριδι μ. ν. ἐ. τελευτᾷ.
vs. 917. *Πέπ. — γαίᾳ*
Ζωὰ φ. μέμικται
Κάρτα δ᾽ ἐ. ὅμαιμοι etc.
— 922. *Θηκτὸς σ. π. δ. χρημάτων*
Κ. δ. Α. α. γ. π. τ. ἀληθῆ etc.
— 927. *Διόςδ. α. ὗ. δ. σ. γᾶς* etc.
— 930. *Ἰὼ π. ε. π. ἀ. δόμοι*
Τέλ. δ᾽ ἀ. ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τ. ὀ. ν. τετραμμένυ
Παντρ. φ. γένυς.
— 938. *Ἔληξ᾽ ὁ δαίμων*
Παισθεὶς ἔπαισας.
— 950. Antig. *Ἴτω γόον.* Ism. *ἴτω δάκρυα.*
— 976. Verba *Ἐτεόκλεες ἀρχηγέτα* desunt.
— 964. *Πάθον.*
— 1055. *Μὴ ᾽νατραπῆναι*
Μηδ᾽ ἀλλοδ. κ. φωτῶν
Κ. τὰ μάλιστα.

AESCHYLI PERSAE CHORI.
CODEX MMDCCLXXXVII.

vs. 11. Θυμὸς ἐ. π. γ. ι. Ἀσιατογενής.
— 23. Ταγοὶ Π. β. β. ὑ. μεγάλε.
— 58. Ἀσίας ἐ. δ. β. ὑ. πομπαῖς.
— 67. Βασίλ. στ. ε. ἀντίπορον
Γείτ. χώραν — Λινοδ. σχ. π. ἀμείψας=
Ἀθαμ. Ἑ. π. ὅδισμα=
— 75. Ἐπὶ π. χθ. ποιμανό= ριον θ. ἐλαύνει=
Διχ. π. ἐ. τ. θαλάσσης= Ὀχ. π. στ. ἐφέταις=
— 86. Ε. δ. ἀνδράσι= Τοξ. Ἀ. δ. δ. ὐ. τ.
ὑποστὰς=
— 92. Ἀπρός γ. ὁ. Π. στρατὸς=
Ἀλκίφρ. τε λαός.
— 96. Τίς ὁ κ. π. πηδήματος=
Εὐπ. α. φ. γ. σαί= νυσα τ. π. παράγει=
— 101. Τ. ὐ. ἕ. ὑ. θ. ἀ. φυγεῖν.
Θ. γ. κ. μ. ἐ. τ. παλαιὸν=
Ἐ. δ. Π. π. πυργοδαΐκτυς.
— 109. Ἔ. δ. εὐ. θαλάσσης= Πολιαι. π. λαύρῳ=
Π. λ. πείσμασι=
Λαοπ. τ. μ.
— 118. Τῦτο μ. π. πύθηται
Κέν. μ. α. Συσίδος.
— 120. Καὶ τὸ Κ. π. α. ἔσσεται

'Οὰ α. ε. γυναικοπληθὴς=
Βυσσ. δ. ἐ. π. π. λακίς.
vs. 125. Πᾶς γ. ἱ. κ. π. λεὼς=
Μελισ. ξ. ο. στρατȣ̃=
Τὸν ἀμφ. ἐξαμείψας=
'Αμφ. ἁλίȣ= Πρ. κ. αἶας.
— 140. Στέγος α. φ. κ. κ. βαθύβȣλον.
— 144. — Δαρειογενὴς=
Τὸ πατρ. γ. ἁμέτερον.
— 255. Ἄνι ἀ. κ. ν. κ. δ. αἶ αἶ
Διαί. Π. λ. α. κλύοντες.
— 261. Ἦ μ. ὅ. γ. τ. α. ἐφαάνθη
Γερ. α. τ. π. ἄελπτον.
— 280. Δυςαι. Πέρσαις= Δαΐοις ὠ. παγκάκως=
Πάντα ἐ. α. α. στ. φθαρέντος.
— 286. Μέμν. τοι πάρα= Ὦ. π. Π. μάταν=
— 552. Βαρί. π. Τ. π. Δ. μ. οὕτω=
Τότ' ἀ. ε. τ. πολίταις.
— 562. Διὰ δ. Ἰ. χ. τ. γ' ἐ. ἄνακτ'=
Αὐτ. ὡ. ἀ. Θρ. ἀμπδιήρεις=
Δυςχ. etc.
— 567. Τοὶ δ' ἀ. πρ. δ. φ. ληφθέντες=
Πρὸς ἀ. η. α. α. Κ. ὀά=
Στένε κ. δ. β. δ. ἀμβόασον=
Οὐρ. ἀ, ὀά, τ. δ. δ. βοᾶτιν=
Τάλαιναν αὐδάν.
— 579. Τοκῆες δ' ἀ. δ. ἄ. ὀά=
Ὀδυρόμ. γ. τ. π. δ. κλ. ἄλγος=
— 632. Ἦ ῥ. α. μ. μ. ἰ. βασιλεὺς
Βάρβ. σ. ἱ. τ. π. αἰ=
ανῆ δ. (γρ. καὶ βάσματα.)

vs. 639. Ἀλλὰ σ. μ. Γ. τ. κ. ἄλλοι=
Χθ. ά. δ. μεγαυχῆ=
— 644. Πέμπ. δ' ἀ. ὁ. ὑ. Π. αἶ' ἐκάλυψεν=
— 648. Ἀΐδ. δ' ἀ. ἀνείη=
Δαρεῖον ὁ. ἀ. Δ. ἠέ.
— 652. Πολεμ. ἀ. θεομήστωρ δε (an δ' ἐ?)
Κικλήσ. Π. Θ. δ. ἔσκεν=
— 657. Ἶθι, ἵ. ἐ. ἐ. ἀ. κ. ὄχθυ=
Κροκ. π. εὔ. ἀείρων=
Βασιλ. τ. φ. πιφαύσκων=
— 664. Ὅπως κ. τ. κ. υ. τ' ἄχη=
Δεσπ. δ. φ. Στ. γὰρ= Τ. ε. ἀ. π.=
Νεολ. γ. ἤ. κ. π. ὄλωλε.
— 674. Δυνάστα δ. = Περὶ τ. σ. δ. δ. ἁμαρτίᾳ=
Π. γ. τ. ἐ. ά. τρίσκαλμοι.
— 679. Νᾶες ἄναες ποι τριήρεις.
— 851. Ἀγαθ. τ. π. β. ἐπεκύρσαμεν=
Εὖθ' ὁ. γ. π. ἀκάκης=
— 855. Δαρ. α. χ. Π. μ. εὐδοκίμυ=
Στρατ. α. ή. νόμιμα=
Τὰ πυργ. π. ε.
Νόστοι δ' ἐ. π. ἀ. ἀπαθεῖς=
Εὖ πρ. ἀ. ἐ. οἴκυς sine ἡμᾶς.
— 862. Ὅσας δ' ἵ. π. π. ὑ. διαβὰς=
Ἁ. π. ἐ. α. ἑ. συθείς.
Οἷαι στρ. π. Α. εἰσὶ=
Πάροικ. Θρ. ἐπαυλέων.
— 870. Λίμν. τ' ἐ. ά. κ. χέρσον=
Ἐληλ. π. π. τ. ἀ. ἄϊον=
Ἑλλ. τ' ἀ. π. πλ. αὐχόμεναι=
Μ. τ. πρ. κ. στ. πόντυ.

vs. 878. *Νᾶσοί θ᾽ ἁ. κ. πρ. ἁ. περίκλυστοι=*
Τᾷδε γ. π. ὁ. τ. Λέσβος=
᾽Ελαιόφ. τ. Σάμος=
Χῖος ἠ. Π. Ν. Μηκώνος=
Τήνῳ δ. συνάπτουσ᾽ ᾽Α. ἀγχιγείτων.

— 885. *Καὶ τ. ἀ. ἐ. μεσακτίους=*
Λῆμν. ᾽Ι. θ᾽ ἑ. κ. ῾Ρ. ἠ. Κνίδον=
Κυπρ. τ. π. Π. ἠ. Σόλους=
Σαλ. τ. τ. ν. ματρόπολις=
Τῶνδ᾽ α. στ. Κ. τ. εὐκτεάνους=
Κ. κ. Ι. π. ῾Ε. ἐκράτυνε=

— 892. *Παμμ. τ᾽ ἐ. Ν. δ᾽ οὐ. ἀμφιλόγως=*
Θεότρ. τ. ἀ. φ. πολέμοισι=
Δμαθ. μ. πλ. τ. ποντίαισιν.

— 930. *Πρόσφθ. σ. ν. τ. κ. βοὰν=*
Κακομ. ἰ. Μ. θρηνητῆρος=
Πέμψω πολυδ. ἰαχάν.

— 935. *Δύσθρ. ἀ. Δ. γὰρ=*
῞Οδ᾽ α. μ. ἐ. ἐμοί.

— 939. *Λαοπ. τ. β. ἁ. τ. βάρη=*

— 951. *Σουσ. Π. Δ. ἠ. ᾽Αγδαβάτας.*

— 955. *᾽Εκ ναὸς ᾽Ερῤ. ἐ. α. Σαλαμίνισι=*
Στυφ etc.

— 961. *Ποῦ δέ Σ. ἀ. ἦ. Λ. εὐπάτωρ=*

— 967. *᾽Ιὼ ἰ. μ. μ. τ. ὠγυγίους=*
Κατιδ. ε. στ. ᾽Αθάνας=
Πάντ. ε. πιτύλῳ=
῾Ε. ἑ. ἑ. τλ. α. χέρσῳ.

— 1008. Chor. *ὁρῶ, ὁρῶ.*
Chor. *Τί τόδε λέγεις;*
Xerx. *Σεσωσμένον θησαυρὸν βελεεσσι.*

PARAPHRASIS ET GLOSSAE

IN

SOPHOCLIS OEDIPUM REGEM.

CODEX MANU EXARATUS MMDCCLXXXVII.

PARAPHRASIS ET GLOSSAE
COD. NO. MMDCCLXXXVII.
IN
SOPHOCLIS OEDIPUM REGEM.
EDIT. BRUNCK. ARGENTOR. MDCCLXXXVI.

VS. 1. *Τέκνα.* ἐμὰ δηλονότι.

Νέα. νέοι ὄντες, καταγόνιοι δὲ ἀπὸ τȣ̃ Κάδμȣ.

Νέα. ἁπαλοί· νέοι, ἀπόγονοι τȣ̃ Κάδμȣ.

— 2. *Τίνας.* ἆρα τὰς ἐνταῦθα προςεδρείας. Εἰκότως ἐνταῦθα εἶπε τὸ μοὶ, διὰ γὰρ αὐτὸν ἐκάθηντο.

— 3. *Ἱκτηρίοις.* ἱκετικοῖς· δεητικοῖς.

— 4. *Θυμιαμάτων.* ἃ πρὸς τȣ̀ς θεȣ̀ς ποιȣ̃σιν οἱ ἱκετεύοντες θυσιῶν.

VS. 5. *Παιάνων.* ὕμνων ἐπὶ ἀφέσει τȣ̃ λοιμȣ̃ ᾀδομένων.

— 7. *Ὧδε.* ἐνταῦθα πρὸς ὑμᾶς.

— 8. *Κλεινὸς.* ὁ ἔνδοξος διὰ τὸ καταβεβληκέναι τὴν Σφίγγα.

— 9. *Πρέπων.* ἄξιος τιμῆς· ἁρμόζων διὰ τὸ γῆρας καὶ τὴν τῆς ἱερωσύνης ἀξίαν.

— 10. *Πρὸ τῶνδε.* τῶν νέων.

Φράζε. λέγε.

Τρόπῳ. διὰ ποίαν

αἰτίαν ἐνταῦθα ὑπάρχετε, ἐστε.

vs. 11. *Στέρξαντες.* παθόντες.

— 12. *Προσαρκεῖν.* βοηθεῖν ὑμῖν, ὅ ἂν βϑλησθε.

— *Δυσάλγητος.* ἄκαμπος (f. ἄκαμπτος aut ἀκαμπὴς) καὶ ἀνελεήμων.

— 13. *Τοιάνδε.* ἐλεεινὴν, οἵαν ὑμεῖς ἐνταῦθα προσκάθησθε.

Ἕδραν. τὸν καθήμενον λαόν.

— 14. *Κρατύνων.* κρατῶν.

— 15. *Ἡλίκοι.* ὁποῖοι.

Προσήμεθα. προσκαθήμεθα.

— 17. *Οἱ μέν.* ἤγϑν οἱ νέοι.

Πτέσθαι. δραμεῖν, βαδίσαι, ὁρμῆσαι διὰ τὴν ἐκ τϑ λοιμϑ βίαν καὶ καταβολήν.

Βαρεῖς. δυσχερεῖς, ἀδύνατοι.

Ζηνός. ἱερεὺς ὤν.

Οἱ δ' ἠϊθέων. τῶν νέων, ἀζύγων ὄντες, ἤγϑν νέοι.

vs. 19. *Λεκτοί.* ἔκκριτοι.

Φῦλον. γένος τῆς πόλεως.

Ἐξεστεμμένον. ἐστεφανωμένον.

— 20. *Θακεῖ.* κάθηται.

Διπλοῖς. δύο γὰρ ἐν Θήβαις ναοὶ Ἀθηνᾶς.

— 21. *Μαντείας.* Suprascript. μαντείᾳ.

— 23. *Ἤδη.* νῦν.

Σαλεύει. κλονεῖται καὶ κινδυνεύει.

Ἀνακϑφίσαι. ἀνενέγκαι.

— 26. *Φθίνϑσα.* ἤγϑν πᾶσι τοῖς θρέμμασιν ϑκ ἔχϑσιν, ὅθεν τραφῆναι.

Βϑνόμοις. μεγάλαις. Βϑς γὰρ τὸ μέγα· ὥσπερ καὶ βϑπαις ὁ μέγας παῖς.

— 27. *Ἀγόνοις.* ἀγεννήτοις, ϑκ ἔχϑσι τροφήν.

Πυρφόρος. ἤγϑν ὁ διὰ τϑ πυρὸς ποιῶν στιγματίας τϑς ἀνθρώπϑς.

vs. 28. Σκήψας. ἐμπεσών.

Ἐλαύνει. ἀφανίζει.

Ἔχθιστος. μισητὸς πᾶσιν.

Μέλας. σκοτεινός.

— 30. Δ' αἵδας. γρ. δ' αἵδης.

Στεναγμοῖς. τῶν τȣ̂ς θανάτȣς ἐχόντων.

— 31. Μὲν νῦν. (sic) γρ. ȣ̂ν.

Ἰσȣ́μενον. σύναπτε δὲ πρὸς τὸ κρίνοντες.

— 32. Ἐφέστιοι. πρόσοικοι.

— 33. Πρῶτον. ἤγȣν ἐν τῷ εὑρεῖν μηχανὴν καὶ ἀπαλλαγὴν αὐτῶν.

Συμφοραῖς. συναντήμασι.

— 34. Δαιμόνων. ἤγȣν μηχανήσασθαι, πῶς χρὴ διαλλάξαι θεȣ́ς.

Συναλλαγαῖς. ὁμιλίαις.

— 36. Σκληρᾶς. τῆς χαλεπῆς ἡμῖν Σφιγγὸς τῆς ἔμμετρα φθεγγομένης.

Ὃν παρείχομεν. γρ. ὅνπερ εἴχομεν.

vs. 37. Ἐξειδὼς. εἰδὼς, ἀκηκοώς.

Δασμὸν τῆς σκληρᾶς ἀοιδȣ̂. ἤγȣν τῆς Σφιγγὸς, ὃν παρείχομεν.

— 38. Ἐκδιδαχθεὶς. περὶ τῶν αἰνιγμάτων.

Προσθήκῃ. ἤγȣν ὥσπερ ἂν εἰ θεὸς ἡμῖν προσετέθη.

Προσθήκῃ. συνάρσει, ξυμμαχίᾳ.

— 39. Ὀρθῶσαι. ἀνεγεῖραι κινδυνεύοντα.

— 40. Κράτιστον. ἐντιμώτατον.

Πρόστροποι. προσνενευκότες, προσκείμενοι.

Ἀλκὴν. βοήθειαν.

Εὑρεῖν. μηχανήσασθαι.

Ἀνδρὸς. μάντεως.

Οἶσθά πȣ. τȣ̂το κατὰ συνεκδοχήν.

Συμφορὰς. τὰ τέλη.

vs. 46. *Ἀνόρθωσον.* ἀνάστησον.

Εὐλαβήθηθ'. αἰδέσθητι τὰ πρόσθεν τὰ σὰ κατορθώματα καὶ ἡμᾶς ὄντως ἀθλίως ἔχοντας καὶ δεομένους σου.

Κλῄζει. ὀνομάζει.

Τῆς. ἐπὶ τὴν Σφίγγα.

Προθυμίας. ἕνεκα.

Μηδαμῶς μεμνώμεθα. ἐνθυμώμεθα.

— 50. *Στάντες.* πρώην.

Ὕστερον. διὰ τὸν λοιμόν.

Ἀσφαλείᾳ. ἐν γνώμῃ ἀσφαλεῖ καὶ ὀχυρᾷ (ὀχυρᾷ vel ἐχυρᾷ.) καὶ εὐβουλίᾳ τὸ ἐμπεσὸν κακὸν ἀνόρθωσον.

Τύχην. τὴν ἐπὶ τῆς Σφιγγὸς καλῶ εὐτυχίαν.

Ἴσος. ὅμοιος καθὼς πρώην.

Ὡς. ὅτι.

Οὐδέν. οὐδενὸς ἄξιον.

Ἔρημος. κενή.

— 59. *Ἱμείροντες.* κλαίοντες.

Ὡς. καθώς.

Οὐκ ἔστιν. οὐδεὶς ἀφ' ὑμῶν.

Γνωστὰ κ' οὐκ ἄγνωστα. Suprascriptum γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτα.

vs. 62. *Ἄλγος.* ἤγουν ἡ λύπη, ἣν ὑμεῖς ἀλγεῖτε.

Εὕδοντα. εἰς τὰ παρόντα ἀμελῶς διακείμενον.

— 66. *Ἴστε.* γινώσκετε.

Πολλά. κατὰ πολύ.

— 69. *Ἔπραξα.* ἀντὶ τοῦ ἐνήργησα.

Ἣν δ'. θεραπείαν μόνην καλῶς εὕρισκον σκοπῶν.

Φροντίδος. λογισμοῦ.

— 70. *Γαμβρόν.* συγγενῆ.

Πυθικά. μαντικά.

Ὡς πύθοιθ'. ἵνα ἐρωτήσῃ.

— 72. *Ῥυσαίμην.* ἀπαλλάξαιμι, σώσαιμι.

Ἦμαρ. τὸ ἐνεστός.

Ἤδη. νῦν.

vs. 75. Καθήκοντος. τῦ ὁρισμένυ.

Ἵκηται. ἀφίκηται.

Τηνικαῦτα. τότε.

Θεὸς. Ἀπόλλων.

Εἶπας. τῦτο.

Προστείχοντα. προσερχόμενον.

— 80. Εἴ. εἴθε.

Τῷ. τινί.

Βαίη. ἔλθοι.

Λαμπρὸς. φαιδρός.

Ὥςπερ. ἔστιν.

Ὄμμασι. ὄμματι suprascript.

— 82. Εἰκάσαι. νομίσαι.

Πολυστεφὴς. περιεστεμμένος.

Παγκάρπυ. ἀειθαλῦς.

Τάχα. ταχέως.

— 84. Εἰσόμεσθα. γνωσόμεθα.

Ξύμμετρος. ἤγυν ὐκ ἀπέχων ἡμῖν πολὺ, ἀλλὰ μέτριος.

Κήδευμα. συγγένεια.

— 86. Φάτιν. φήμην. (ordine inverso.)

Δύςφορα. τὰ δοκῦντα σχέτλια.

Ὀρθὸν. ἤγυν τελεσθέντα ὡς δεῖ.

Εὐτυχεῖν. ὑμᾶς.

vs. 90. Προδείσας. ἀντὶ τῦ δείσας.

Χρήζεις. θέλεις.

Ἕτοιμος. εἰμί.

Στείχειν. ἔρχεσθαι.

Ἔσω. τῦ οἴκυ.

Εἰς. (pro ἐς.) πρός.

— 93. Αὔδα. λέγε.

Ψυχῆς. ἀντὶ τῦ ζωῆς.

Ἄνωγεν. ἐκέλευσεν.

Ἐμφανῶς. καὶ ὐκ αἰνιγματωδῶς.

Τετραμμένον. ἐμπεφυκός.

— 98. Ἐν τῇδ᾽. γρ. ἐκ τῆςδ᾽.

Τρόπος. ἡ μεταχείρησις.

— 100. Ἀνδρηλατῦντ. τὸν πράξαντα τῦτο ἄνδρα ἐλαύνοντας.

Φόνῳ. τῦ φονεύσαντος, τῦ φονευθέντος.

Αἷμα. δι᾽ ὗ τὸ μίασμα. λέγει δὲ τὸν φόνον τῦ Λαΐυ. τὸ δὲ

Χειμάζει ἀντὶ τȣ̃ κλυδωνίζει καὶ διαφθείρει.

vs. 102. *Τύχην.* τὸν φόνον.

Ἀπευθύνειν. διεξάγειν.

Χθόνα. πόλιν. (ordine inverso.)

— 105. *Πῶ.* γρ. πȣ̃.

Ἐπιστέλλει. προστάττει.

Αὐτοέντας. ἤγȣν τοὺς γινομένȣς αὐτόχειρας.

Τιμωρεῖν. κολάζειν.

Οἵδ'. οἱ αὐτόεντες.

Ἴχνος. ἀρχὴ καὶ ἀφορμή.

Δυστέκμαρτον. ἀφανὲς, ἀκατανόητον.

Αἰτίας. μέμψεως ἤτοι τȣ̃ φόνȣ.

— 111. *Ἁλωτὸν.* καταληπτόν.

— 114. Θεωρὸς φασι — — εἰς Ἀπόλλω, *μαθεῖν* περὶ τȣ̃ ἐκτεθέντος παιδὸς, εἰ ἄρα ζῇ. Cetera consentiunt cum scholiis Demetrii Triclinii impressis.

Ἐκδημῶν. ἤγȣν ἀπερχόμενος εἰς Ἀπόλλω.

vs. 115. *Ἀπεστάλη.* ἀπῆλθε.

Συμπράκτωρ. μέτοχος.

Ὅτȣ. ἀφ' ȣ̃.

Ἐχρήσατ' ἄν. κατενόησε τὸν πράξαντα τὸν φόνον.

— 118. *Θνήσκȣσι.* πάντες οἱ σὺν αὐτῷ.

Πλὴν. εἰ μή.

Φυγὼν. ἐσώθη.

Μαθεῖν. ἡμᾶς.

— 122. *Συντυχόντας.* κατὰ τύχην φανέντας.

Ῥώμῃ. ἤγȣν ȣ̓ μιᾷ πληγῇ.

Πλήθει. ἤγȣν πάντας ὁμῶς συμπεσόντας αὐτῷ.

— 126. *Δοκȣ̃ντα.* ἤγȣν καὶ ἡμεῖς ȣ̃τως ἐνομίζομεν.

Οὕτω. ὡς φατέ.

Ταῦτ'. γρ. τȣ̃τ'.

— 130. *Ποικιλῳδὸς.*

ἢ ποικίλα καὶ δύςφραστα ᾄδουσα.

Πρὸς ποσί. ἤγουν τὸ ἐνιστάμενον ἐξ αὐτῆς κακόν.

Μεθέντας. ἀφέντας.

Τ' ἀφανῆ. ἤγουν τὸ περὶ τοῦ φόνου ζητεῖν.

Προςήγετο. ἠνάγκαζεν.

vs. 132. Φανῶ. δείξω.

Ἐπιστροφὴν. ἔρευναν, φροντίδα, ἐπιμέλειαν.

Τιμωροῦντα. βοηθοῦντα.

Ἀποσκεδῶ. ἀπολύσω.

Μύσος. μίασμα.

Τοιαύτῃ. ἐπιβούλῳ.

— 141. Προςαρκῶν. βοηθῶν διὰ τὴν περὶ τοῦ φόνου ζήτησιν.

Ὠφελῶ. ἀσφάλειαν γὰρ τῇ ἀρχῇ πορίζω.

Βάθρων. ἐπί.

Ἱκτῆρας. τοὺς ἱκετικούς.

Ὧδ'. ἐνταῦθα.

— 145. Δράσοντος. ὅσον συμβάλλεται εἰς τὴν περὶ τοῦ μιάσματος ζήτησιν καὶ ἀπέλασιν.

Πεπτωκότες. κινδυνεύοντες.

Ἱστώμεσθα. ἐπὶ τῶν βάθρων τοῦ ζητῆσαι τὸ αἴτιον τοῦ λοιμοῦ.

vs. 151. Φάτις. φήμη.

Ποτε. ἄρα.

Τᾶς. ἀπό.

Ἀγλαὰς. εὐδαίμονας.

Ἐκτέταμαι. ἐκπέπληγμαι.

Δείματι. φοβήματι.

Πάλλων. κινῶν.

— 154. Ἰήϊε. τοξικέ.

Δάλιε. ἐν Δήλῳ τιμώμενε Ἄπολλον, ἔφορε τοῦ λοιμοῦ.

Ἁζόμενος. σεβόμενός σε.

Περιτελλομ. ἐπελθούσαις, περιερχομέναις.

Ἐξανύσεις. τελέσεις.

Χρέος. χρείαν, καὶ γὰρ χρεία πολλὴ ἦν τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ λοιμοῦ.

vs. 158. Ἄμβροτε. θεία.

Φάμα. μαντεία.

Κεκλόμενος. ἐπικαλέμενος. γρ. κεκλομένῳ.

Γαιάοχον. συνέχεσα τήνδε τὴν γῆν.

Κυκλόεντ᾽. κυκλοτερῆ.

Εὐκλέα. ἔνδοξον.

Θάσσει. κάθηται.

— 164. Ἄτας. δυστυχίας.

Ὀρνυμένας. κινεμένας.

Ἠνύσατ᾽. ἐτελέσατε.

Ἐκτοπίαν. πορρωτάτην καὶ μακράν.

Πόποι. θεοὶ, ἢ φεῦ φεῦ.

Ἀνάριθμα. πολλά.

— 169. Στόλος. ἡ πρὸς τὸν βίον πορεία καὶ δίαιτα.

Ἔνι. ὑπάρχει.

Ἔγχος. δύναμις, βοήθεια.

Ἀλέξεται. βοηθήσει ἑαυτῷ.

Ἔκγονα. τὰ σπέρματα καὶ ἡ ἄλλη πόα.

Κλυτᾶς. ἐνδόξε.

vs. 173. Αὔξεται. ἀναδίδοται.

Τόκοισιν. γένεσιν.

Ἰηΐων. θρηνητῶν.

Καμάτων. πόνων.

Ἀνέχεσι. ἀναφαίρεσιν. (Error ex pronuntiatione ortus pro ἀναφέρεσιν.) ἐλευθερεῦνται.

— 175. Ἄλλον. ἄνθρωπον.

Προσίδοις. συνίδοις.

Ἅιπερ. καθά.

Εὔπτερον. ταχύτατον.

Κρεῖσσον. κάλλιον.

Ἀμαιμακέτε. ἀκαταπονήτε.

Ὄρμενον. φερόμενον. Καλῶς εἶπε τὸ Ἀκτὴν, παρ᾽ ὅσον διὰ τῆς Ἀχερεσίας λίμνης, ὡς ληρεσιν, εἰς Ἅιδε περῶσιν οἱ θανόντες.

— 178. Ἑσπέρε. σκοτεινε.

Θεȣ̃. Ἅιδȣ.

Ἀνάριθμος. μέτοχος. (ac si legisset ἐνάριθμος.)

Νηλέα. ἀνηλεῆ.

vs. 180. Δὰ (forte δ' ἅ) γένεθλα. (γενέθλα.) γρ. δέ. Ἔμβρυα· μήπω τυχόντα τȣ̃ πρέποντος καιρȣ̃ τῷ τοκετῷ.

— 182. Ἀνοίκτως. ἀνηλεῶς.

Ἐπὶ. σὺν ταύταις.

Ματέρες. αὐτῶν τῶν ἀλόχων.

— 185. Λυγρῶν. ἀθλίων.

Ἱκτῆρες. παρακλήτορες.

Παιὰν. ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λοιμȣ̃.

Λάμπει. αὐξάνεται.

Γῆρυς. βοή.

Ὅμαυλος. συμμιγής.

— 188. Ὧν ὕπερ. τȣ̃ παιᾶνος καὶ τῆς βοῆς.

Εὐῶπα. εὐόφθαλμε Ἀθηνᾶ. Εὕρηται καὶ Εὐωπὰν, ὃ πρὸς τὸ ἀλκὴν συνάψεις ȣ̃τω(ς)· ἀλκὴν καὶ βοήθειαν εὐωπὰν καὶ χαρίεσσαν.

vs. 190. Εἰκότως τὸν λοιμὸν Ἄρει παρεικάζει ὡς φθορᾶς αἴτιον, ὥσπερ ἐκεῖνος.

Περιβόητον δὲ καλεῖ, διὰ τὸ καὶ ἐν τȣ́τῳ πολλὰς γενέσθαι ὥσπερ ἐν πολέμῳ βοάς. Περιβόητος. μέγας καὶ σφοδρός.

— 192. Φλέγει. καίει.

Μαλερὸν. καυστικόν.

Ἄχαλκος. ἤγȣν δίχα ξίφȣς καὶ ἀσπίδων.

Ἀντιάζων. ἐμπίπτων.

— 193. Παλίσσυτον. ὀπισθόρμητον.

Δράμημα. πορείαν.

Νωτίσαι. δὸς παλινδρομῆσαι.

Ἄπȣρον. ἤγȣν ξένον πορρώτατον.

Ἀπόξενον. εἰς τὸν ἄξενον πόντον.

Θάλαμον Ἀμφι-

τρ. ἤγουν εἰς τὸν Ὠκεανόν.

vs. 198. Τέλει. ἐν.

Εἴ (pro ἦν) τι. κακόν.

Τόν. ὅντινα λοιμόν.

Πυρφόρων. καυστικῶν.

Κράτη. ἐξουσίαν.

Νέμων. ἔχων, εὐάγων.

— 202. Φθίσον. ἀφάνισον.

Ἀγκυλῶν. τόξων.

Ἀδάμαστ᾽. θεῖα, ἄφθαρτα.

Ἐνδατεῖσθαι. ὁρμᾶσθαι κατὰ τοῦ λοιμοῦ.

— 206. Ἀρωγά. σύμμαχα ἡμῖν.

Προσταθέντα. ὁρισθέντα παρὰ σοῦ.

Πυρφόρους. καυστικάς.

Λύκει᾽ ὄρεα. εἰς ἃ οἱ λύκοι διατρίβουσι.

Διάσσει. διέρχεται. κυνηγετικὴ γὰρ ἡ θεός.

Χρυσομίτραν. τὴν χρυσῆν περικεφαλαίαν.

Αἴγλας. Θέλοιμ᾽ ἂν χωρεῖν κατὰ τοῦ λοιμοῦ. Εἰκότως τὰ τῆς Ἀρτέμιδος τόξα αἴγλας καλεῖ· ἀλληγορεῖται γὰρ αὕτη πρὸς τὴν Σελήνην. Πυρφόρους δὲ ἢ διὰ τὸ δίκην πυρὸς τῆς δεχομένης τυγχάνειν, ἢ διότι χρυσᾶ ἦσαν. (Impressa τοῖς δεχομένοις τὰ βέλη — ἦν.)

vs. 210. Κικλήσκω. ἐπικαλοῦμαι.

Ἐπώνυμον. ἤτοι Θηβαῖον.

Οἰνῶπα. κωμαστήν.

Εὔϊον. γρ. εὐΐων.

Ὁμόστολον. ὁμοδίαιτον.

Πελασθῆναι. πλησιάσαι.

Φλέγοντ᾽. καίοντα.

Ἀγλαῶπι. πυρφόρῳ.

Πεύκᾳ. λαμπάδι καταχρηστικῶς.

— 215. Ἀπότιμον. ὃν οὐδεὶς τιμᾷ.

Ὑπηρετεῖν. ἤγουν ὑπὲρ αὐτῆς σπουδάζειν.

Ἄ. ἔπη.

Ξένος. κεχωρισμένος.

Τȣ̃ λόγȣ. ȣ̓ γὰρ πώποτε περὶ τȣ́τȣ ἤκȣσα.

Ξένος δέ. ȣ̓ γὰρ ἦν (forte παρῆν), ὅτε ὁ φόνος ἐπράχθη.

Πραχθέντος. ἔστι δὲ τὸ (f. τȣ̃) πραχθέντος ȣ̓δέτερον.

vs. 220. Οὐ γὰρ ἂν. πλείστȣ χρόνȣ ὄντος τȣ̃ ἐν μεταξὺ, ἀνεζήτȣν τὸ πρᾶγμα, εἰ μὴ ᾔδειν καταληψόμενος. Ἐλπίδα δὲ αὐτοῖς ὑποβάλλει, ἵνα προθυμοτέρȣς ἐργάσηται.

— 221. Ἴχνευον. ἠρεύνων.

Αὐτὸ. (pro vulg. αὐτὸς.) τὸ περὶ τȣ̃ μιάσματος.

Ὕστερος. τȣ̃ φόνȣ.

Ἀστὸς. γρ. αὐτὸς. (quod forte ex interpretatione ad marginem scriptum.)

Ἀστὸς. πολίτης.

vs. 226. Σημαίνειν. δηλȣ̃ν.

Τȣ̓πίκλημ᾽. τὸ ἁμάρτημα.

Ὑπεξελῶν. τὸ φοβεῖσθαι.

— 230. Αὖ. πάλιν. (In schedis meis habeo αὖθις.)

Αὐτόχειρα. τὸν φονέα.

— 235. Ἁ᾽κ τῶνδε. Ἐκ τȣ̃ μὴ ἐκεῖνον εἰπεῖν τȣ̃το.

— 233. Εἰ φίλȣ. εἰ ἐκεῖνος ἐποίησε, ὑπὲρ ἐκείνȣ ἀπενέγκει τȣ̃πος τὸ περὶ τȣ̃ φόνȣ.

Χαὐτȣ̃. εἰ αὐτὸς ἐποίησε.

Ἁ᾽κ τῶνδε. ἐκ τȣ̃ μὴ ἐκεῖνον εἰπεῖν τȣ̃το.

— 237. Ἀπαυδῶ. ἀπαγορεύω.

Θρόνȣς. ἐξȣσίαν.

Νέμω. διεξάγω, ἔχω.

Εἰσδέχεσθαι. ἐν τῷ οἴκῳ.

Θύμασι. ἐν θυσίαις.

— 240. Χέρνιβας. καθάρσια.

Νέμειν. παρέχειν αὐτῷ.

Ὠθεῖν. ἐξελαύνειν.

Τȣ̃δ' ἡμῖν. τȣ̃ ἀνθρώπȣ. δέον εἰπεῖν ὡς ὄντως μίασμα, πρὸς τὸ τȣ̃δε ἐποίησε τȣ̃ μιάσματος.

vs. 243. Ἐξέφηνεν. ἐδήλωσεν.

Δαίμονι. Ἀπόλλωνι.

Τῷ δ' ἀνδρί. τῷ Λαΐῳ.

Πέλω. γρ. τελῶ.

— 246. Κατεύχομαι. καταρῶμαι.

Κακῶς νιν ἄμοιρον. κακοδαίμονα.

Ἐκτρίψαι. μετὰ ἐκτριβῆς καὶ ἀφανισμȣ̃ τελέσαι.

— 249. Ξυνέστιος. σύνοικος.

Ξυνειδότος. γινώσκοντος τȣ̃το.

Παθεῖν. ἐμέ.

Τοῖσδ'. τοῖς φονεῦσι.

— 252. Ταῦτα. ἃ προειρήκειν.

Ἐπισκήπτω. ἐντέλλομαι.

Τελεῖν. ποιεῖν.

Ὑπέρ τ' ἐμαυτȣ̃. ὁ γὰρ ἐκεῖνον ἀποκτείνας ἴσως ἂν καὶ ἐμέ.

Θεȣ̃. προσέταξε γὰρ ἐξελεῖν τὸ μίασμα.

Γῆς. ἵνα παύσηται τȣ̃ λοιμȣ̃.

Ἀθέως. ἔξω τῆς θεῶν ἐπιμελείας.

vs. 255. Πρᾶγμα. ὁ φόνος.

Θεήλατον. ἐκ θεȣ̃ ἐλθὸν εἰς ζήτησιν.

Ἀκάθαρτον ὑμᾶς. Suprascript. ἡμᾶς.

Ἐπικυρῶ. ἐπὶ τῷ Ἀπόλλωνος λόγῳ βεβαιῶ.

Ἐκεῖνος. ὁ Λάϊος.

— 260. Ὁμόσπορον. ὁμόκοιτον.

Κοινῶν. καὶ εἰ μὴ ἐκείνȣ τὸ γένος ἐδυστύχησεν, ἦν ἂν ἡμῖν κοινὰ ἐκπεφυκότα ἔγγονα ἀπὸ τῶν κοινῶν παίδων.

Γένος. τι.

Ἐδυστύχησεν. ἀπέθανεν.

Ἐκπεφυκότα. γεννηθέντα.

vs. 263. Κείνȣ. μέρος. (Ad marg. Κρᾶτ᾽. Κρᾶτα. suprascript. κεφαλή. Κάρτ᾽. λίαν.)

Ἐνήλαθ᾽. ἐνέπεσε.

Ἀνθ᾽ ὧν. εἰ ἔχων τὴν ἀρχὴν, ἣν εἶχεν ἐκεῖνος.

Ὑπερμαχȣ̃μαι. ὑπεραγωνιȣ̃μαι.

Ἀφίξομαι. ἤγȣν πᾶσαν σπȣδὴν καὶ ζήτησιν εἰσενέγκω.

— 266. Αὐτόχειρα. τὸν αὐτοχείρως πράξαντα.

Λαβδακείῳ. τȣ̃ Λαβδάκȣ, υἱȣ̃ τȣ̃ Λαΐȣ. ἔστι δὲ ἡ δοτικὴ πρὸς τὸ φόνȣ.

— 269. Καὶ ταῦτα. ἃ πρὶν εἴρηκα, λέγω τὸ μήτ᾽ εἰςδέχεσθαι καὶ τὰ ἑξῆς.

Θεοῖς. εἰς θεȣ́ς.

Ἀροτὸν. ἠροτριασμένην. (sc. γῆν.) γρ. Ἄροτον.

Ἀνιέναι. ἀναδιδόναι.

vs. 271. Γυναικῶν. ἀνιέναι.

Ἀλλὰ. εὔχομαι.

Πότμῳ. τῷ ἐνεστῶτι λοιμῷ.

— 272. Φθερεῖσθαι. φθαρεῖσθαι, φθαρήσεσθαι.

Ἐχθίονι. χείρονι.

Τάδ᾽. ἃ ἔφην.

Σύμμαχος. βοηθός.

Ξυνεῖεν. ἤγȣν βεβοηθηκότες. καὶ εὐμελῶς. (ἐμμελεῖς? Conf. Hesych. in Ἐμμελὲς et Ἐμμελῶς.)

— 276. Ἀραῖον. καταράσιμον.

Ἔκτανον. τὸν Λάϊον.

Ζήτημα. τὸ περὶ τȣ̃ φόνȣ.

Πότε. ἄρα.

— 280. Ἀναγκάσαι. ὡς δὲ καὶ Ἀπόλλων, εἰ ἐβȣ́λετο, αὐτίκα ἂν ἐδήλȣ τὸν φονέα, καὶ ȣ̓ ζητεῖν ἡμᾶς τȣ̃τον εἴα. Eadem fere sunt Triclinii impressa.

Οὐδεὶς. γρ. ȣ̓δὲ εἷς. Textus verba et sensu

et metro carent: ἂν μὴ θέλωσιν, ὐδεὶς δύνατ' ἀνήρ.

vs. 283. Τρίτ'. δοκῦντά σοι.

Παρῇς. ἀφῇς.

Φράσαι. ταῦτα.

Ταῦθ'. ὅμοια.

Ὁρῶντ'. γινώσκοντα.

— 285. Μάλιστα. παντὸς ἄλλυ.

Σκοπῶν. ἐρευνῶν καὶ ζητῶν.

Ἐν ἀργοῖς. ἤγυν ὐκ ἐν ἀμελείᾳ τῦτο ἐποίησα.

Ἐπραξάμην. ἀλλὰ σπυδαίως.

Εἰπόντος. ἐμοὶ περὶ τύτυ.

Πομπὺς. ἡγεμόνας καὶ διακονιστάς.

Θαυμάζεται. εἰς θαῦμά μοι καθίσταται.

— 290. Κωφὰ. ψευδῆ.

Παλαί'. σαθρὰ καὶ μάταια.

Σκοπῶ. ἤγυν παντὶ λεγομένῳ λόγῳ προσέχω, εἴπερ ἀφορμὴν περὶ τῶν παρόντων εὕροιμι.

Ἐλέχθη. ὁ Λάϊος.

vs. 293. Ἤκυσα. ἐκ τῦ Κρέοντος.

Ἰδόντ'. ὡς ὑπὸ ὁδοιπόρων ὄλωλε.

Ἀλλ' εἴ τι. γρ. (vitiose) εἴ τις.

Δὴ. μήν.

— 296. Τάρβος. ἤγυν ὅσον ὐκ ἔσχε φόβον, ἡνίκα ἐποίει, ὐδ' ἀπειλὰς πτήξειεν.

Ἐξελέγχων. εἰς φῶς ἄγων.

— 299. Ἐμπέφυκεν. ἔνεστιν.

Νωμῶν. διεξάγων τῷ νῷ καὶ εἰδώς.

Διδακτά. γνώσει καὶ διδαχῇ ὑποπίπτοντα.

Χθονοστιβῆ. γήϊνα.

— 305. Μὴ βλέπεις. τυφλὸς γάρ.

Φρονεῖς. καταλαμβάνεις.

Προστάτην. ὑπέρμαχον.

Πέμψασιν. παρ' ἐκείνυ ὥστε μαθεῖν, τί χρὴ ποιεῖν.

Ἔκλυσιν. ἀπαλλαγήν.

Νοσήματος. λοιμοῦ.

Μαθόντες εὖ. ἀκριβῶς ἐπιγνόντες.

vs. 310. Φθονήσας. κρύψας· ὁ γὰρ φθονῶν κρύπτει τὴν ἀλήθειαν.

Σεαυτὸν. Θηβαῖος γὰρ καὶ σύ.

Ὁδὸν. πορείαν καὶ μεταχείρησιν.

Ῥῦσαι. ἐξ αὐτῆς.

Μίασμα. ὃ κατέσχε τὴν πόλιν διὰ τὸν τοῦ Λαΐου θάνατον.

— 314. Ἐν σοί. ἤγουν τὰς ἐλπίδας εἰς σὲ ἔχομεν τοῦ βίου.

Ὠφελεῖν. τοὺς δεομένους αὐτοῦ.

Πόνων. γρ. Πόνος.

Φρονεῖν. ἐκεῖσε.

Δεινὸν. ὄντως, λίαν.

Μὴ τέλη λύει. ἀντὶ τοῦ λυσιτελεῖ.

Ταῦτα. ἃ ἔφην, ὅτι ὡς δ. φρ. κ. τὰ ἑξῆς.

— 318. Διώλεσ᾽. οἱονεὶ ἐπιλέλησμαι καὶ ἔξω τῆς διανοίας ἐκ οἶδ᾽ ὅπως γεγόνασι.

Ἄθυμος. λυπηρός.

Ῥᾷστα. εὐκόλως καὶ ἀνενοχλήτως.

Σὺ. διοίσεις.

vs. 322. Ἔννομ᾽. δίκαια.

Προσφιλές. ἀποδεκτόν.

Τήνδ᾽. ταύτην τὴν πόλιν.

Φάτιν. μαντείαν. ἤγουν μὴ μαντευόμενος αὐτῇ τὰ λυσιτελέσοντα.

Σοί. τὸ σοὶ εἰς τὸ πρὸς καιρὸν συναπτέον.

— 324. Ἰὸν. ἐρχόμενον.

Πρὸς καιρὸν. ἤγουν πρεπόντως, ἁρμοδίως καὶ λυσιτελῶς.

Ὡς. ἵνα.

Πάθω. ἀκαίρως δόξω· σιγῶ δηλονότι.

— 326. Φρονῶν. ἔχων λέγειν περὶ τῶν παρόντων.

Ἀποστραφῇς. ἡμῖν.

Ἱκτήριοι. παρακλητικοί.

Φρονεῖτ᾽. οὐ γινώσκετε τὸ λυσιτελές.

vs. 330. Ξυνειδώς. ὅθεν ἀπαλλαξόμεθα τοῦ λοιμοῦ.

Ἄλλως. ἤγουν μάτην.

Ἐλέγχεις. ὥσπερ εἰς ἔλεγχον προφέρεις καὶ πολυπραγμονεῖς.

— 335. Ὀργάνειας. κινήσεις εἰς ὀργήν.

Ἄτεγκτος. σκληρὸς, ἀκαμπής.

Κἀτελεύτητος. μὴ τέλος τοῖς ζητουμένοις διδοὺς, ἀτελεσφόρητος.

— 337. Ὀργὴν ἐμέμψω. ἣν ἔχω πρὸς τὰ παρόντα, μὴ βουλόμενος λέγειν, ὅθεν παύσονται.

Ναίουσαν. οἰκοῦσαν. λέγει δὲ ἣν (ἣ) νῦν κατ᾽ αὐτοῦ ἐχρήσατο εἰπὼν, ὦ κακῶν κάκιστε.

— 341. Ἥξει. οὐκ ἀτιμάζω, ἃ λέγειν με ἀναγκάζεις.

Στέγω. φυλάσσω.

Πέρα. ἐπέκεινα ὧν ἔφην, ὅτι οὐκ εἶπον.

— 345. Παρήσω. ἀφήσω.

Οὐδέν. ἐκείνων.

Ὀργῆς. ἤγουν ὡς δυνατὸς ὢν ὀργίζεσθαι.

Ξυνίημ᾽. ἱκανοὺς (ἱκανὰ?) πρὸς κόλασιν εἶναί σοι.

Δοκῶν. φαινόμενος.

vs. 347. Ξυμφυτεῦσαι. σὺν ἄλλῳ πανουργεύσασθαι.

Χερσὶ. ἀλλὰ βουλαῖς.

Καίνων. φονεύων.

Τοὔργον. τὸν φόνον.

— 350. Ἀληθές. ἔστι τοῦθ᾽, ὃ λέγεις.

Κηρύγματι. τῷ ὀνείδει λέγω τὸ τοῦ φόνου.

— 354. Ἐξεκίνησας. ἐξήνεγκας κατ᾽ ἐμοῦ.

Φεύξεσθαι. ἤγουν ποῦ φυγὼν οὐχ ἕνεκα τούτου δώσεις ἐμοὶ δίκην.

Τἀληθές. ἤγουν τὴν ἀλήθειαν ἰσχυρὰν ἔχων οὐ πεφόβημαι.

Διδαχθεὶς. ἤγουν πόθεν μαθὼν τὴν ἀλήθειαν δοκεῖς ἰσχυρὰν ἔχειν.

Προὐτρέψω. ἐκίνησας.

Μάθω. ἵνα ἀκριβῶς γνώσωμαι.

vs. 360. Ξυνῆκας. ἐνόησας ὃ εἶπον.

Ἐκπειρᾷ. ἀλλὰ δοκιμάζεις καὶ ἐνοχλεῖς.

Οὐχ. ἔφρασα ὕτως.

Γνωστὸν. νοὑμενον.

Αὖθις. διὰ τὸ μὴ νοῆσαι.

Οὔτι. ὐδαμῶς.

Κυρεῖν. ὑπάρχειν. Δέον εἰπεῖν, ὃν ζητεῖς, πρὸς τὸ ἀνδρὸς ἐποίησε.

— 363. Χαίρων. μετὰ χαρᾶς.

Πημονὰς. βλάβας ἐμοί. Λέγω δὲ ταῦτα, ἃ φῄς.

Ὅσον. εἰπὲ δηλονότι.

— 365. Χρῄζεις. γινώσκειν.

Εἰρήσεται. λεχθήσεται.

Λεληθέναι. σαυτὸν καὶ τὺς ἄλλυς.

Φιλτάτοις. ἤγυν τῇ μητρί.

Αἴσχισθ᾽. κακῶς καὶ ἀνόμως συνόντα.

Ἵν᾽. ὅπυ ὑπάρχεις.

vs. 368. Ἦ. ἄρα.

Γεγηθὼς. χαίρων.

Κράτος. σθένος.

Εἴπερ. γεγηθότως λέξω ἐν ἀνθρώποις.

Ἔστι. πᾶσιν.

Πλὴν. χωρίς.

— 370. Ταῦτ᾽. γρ. Τῦτο. Οὐκ ἔστι τὸ κράτος τῆς ἀληθείας.

Οὐδεὶς. ἀντὶ τῦ πᾶς.

Τῶνδ᾽. τῶν παρεστώτων.

Τρέφῃ. τυτέστι, διόλυ ἐν τῷ σκότει διατρίβεις.

— 376. Οὐ γὰρ. ὐκ αὐτὸς βλάψεις.

Μοῖρα. πεπρωμένον.

Πεσεῖν. θανεῖν.

— 377. Ἐκπρᾶξαι. τὸν ἐμὸν θάνατον οἰκονομῆσαι . . . Cetera, ut passim, improba ligatoris manus corrupit.

Ταῦτα. ἃ κατ᾽ ἐμὲ λέγεις.

Σὺ σοὶ. πῆμα ὑπάρχεις.

vs. 380. Πλῦτε. εὐδαιμονία.

Τυραννὶ. βασιλεία.

Πολυζήλῳ. τῇ πᾶσιν ἐπιθυμητῇ ζωῇ.

Φυλάσσεται. παρὰ τῶν ἄλλων.

— 384. Εἰσεχείρισε. ἔδωκε.

Ἱμείρεται. ἐπιθυμεῖ, σπϩδάζει.

Ὑφεὶς. ὑποβαλών.

Μηχανοῤῥάφον. μηχανικὸν καὶ ἀπαταιῶνα.

Ἀγύρτην. Est scholion Triclinii impressum vs. 388.

— 389. Δέδορκε. ἀποβλέπει.

Πῦ. ἤγϩν ἐν ποίῳ πράγματι.

Σαφὴς. ἀληθής.

Ῥαψῳδὸς. ἡ ἔμμετρα λέγϩσα ἀναιδὴς καὶ ἁρπακτικὴ Σφίγξ.

— 392. Ἐκλυτήριον. ἐλευθερωτήριον τῆς ἐξ αὐτῆς ἐπιθέσεως.

Τῦ 'πιόντος. τῦ ἐπελθόντος καὶ τυχόντος.

Διειπεῖν. σαφηνίσειν.

Ἔδει. χρεία ἦν.

vs. 395. Πρϩφάνης. πρὸ ἐμῦ ἐδείχθης.

Γνωτὸν. νοϩμενον.

Νιν. τὴν Σφίγγα.

— 398. Γνώμῃ. ἐν οἰκείᾳ διανοίᾳ, ἀλλ' ϩ μαντείᾳ.

Κυρήσας. ἐπιτυχὼν τῦ αἰνίγματος.

Πειρᾷς. θέλεις.

Δοκῶν. νομίζων.

Θρόνοις. τῇ βασιλείᾳ.

— 400. Παραστατήσειν. συνδράσειν.

Κρέων. γρ. κλαίων.

Παθὼν. κολασθείς.

Εἰκάζϩσι. ὑπονοϩσι.

Τῦδ'. τῦ Τειρεσίϩ.

— 405. Δοκεῖ. φαίνεται.

Τοιϩτων. ὀργῆς, θυμῦ.

Λύσομεν. τελέσομεν, κατορθώσομεν.

vs. 408. Τυραννεῖς. βασιλεὺς εἶ.

Ἐξισωτέον. ἄξιον ὑπάρχει ἐμοὶ ἐξισοῦν.

Γοῦν. ἄρα.

Ἀντιλέξαι. σοί.

Κρατῶ. τοῦ ἔχειν ἐπ' ἀδείας ἀντιλέγειν, ἔνθα δεῖ.

— 410. Δοῦλος. ἵνα ὑπείκω, οἷς ἂν λέγοις.

Λοξίᾳ. ἵνα τῆς ἀληθείας προΐσταμαι.

Προστάτου. ὑπέρμαχος.

Γεγράψομαι. κατηγορηθήσομαι, ὡς αὐτὸς ὠνείδισας, ἢ λογισθήσομαι.

— 413. Δεδορκώς. ὅτι ὀφθαλμοὺς ἔχεις.

Βλέπεις. ἤγουν οὐ κατανοεῖς.

Ἵν'. ὅπου.

Ναίεις. ἐν τοῖς πατρὸς οἰκεῖς δώμασιν.

Ὅτων. ἤγουν μετὰ τῆς μητρός.

Ἀφ' ὧν. ἤγουν ἐξ ὧν γέγονας.

Λέληθας. σαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους.

Νέρθε. εἰς τὸν Ἅιδην.

vs. 417. Ἀμφιπλήξ. ἀμφοτέρωθεν πλήττουσα.

Ἐλᾷ. ἐλαύνει.

Βλέποντα. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντα διὰ τὸ μὴ συνεῖναι τὴν ἀνομίαν.

Ἔπειτα. ὕστερον δὲ τυφλωθέντα διὰ τὸ συνεῖναι.

— 422. Καταίσθῃ. νοήσεις.

Ὑμέναιον. τὸν γάμον.

Ἄνορμον. κακολιμένιστον.

Εὐπλοίας. εὐτυχήσας διὰ τὰ τῆς Σφιγγὸς αἰνίγματα.

— 425. Ἐξισώσει. ἐξομοιώσει.

Κρέοντα. ὥς σοί με ὑποβάλλοντα, ὡς λέγεις.

Στόμα. ὡς λάλον.

Προπηλάκιζε. ἀτίμαζε.

Κάκιον. χεῖρον.

vs. 428. *Ἐκτριβήσεται.* ἀφανισθήσεται.

Ἦ ταῦτα. ὄντως, ἆρα.

Ὄλεθρον. ἀπώλειαν.

Ἀποστραφείς. ἐκχωρήσας.

— 431. *Ἄπει.* ἀπέλθῃς.

Ἱκόμην. ἴσθι δὲ, ὡς ὐδὲ ἦλθον ἄν.

Σχολῇ. ἀντὶ τῦ βραδέως, ὐδαμῶς.

Ἐστειλάμην. μετεκαλεσάμην.

— 436. *Γονεῦσι.* ἤγυν τῇ σῇ μητρί.

Εὔφρονες. εὐφραντικοὶ, ὡς παρανομίας αὐτὺς ἐξάγοντες. γρ. *Ἔμφρονες.* ἤγυν φρόνιμοι.

Μεῖνον. καρτέρησον.

Ἄγαν. ὄντως, λίαν.

Αἰνικτά. αἰνιγματώδη.

Ἀσαφῆ. ἄγνωστα.

Φύσει. ἀντὶ τῦ οἵων γονέων δείκνυσι.

— 438. *Διαφθερεῖ δὲ* διὰ τὴν πήρωσιν καὶ τὴν λοιπὴν τῦ βίυ ἀνατροπήν.

vs. 440. *Σὺ ταῦτ'.* ὥσπερ εἴρων. — ἔπαινον. Eadem sunt, quae in Scholiis antiquis vs. 440. leguntur.

Ἄριστος εὑρίσκειν. ὡς πρώην ἐκόμπασας. ἔστι δὲ ὁ λόγος πρὸς γέλωτα.

— 443. *Μέλει.* τῆς ἐμῆς σωτηρίας.

Παῖ. θύγατερ.

Παρών. ἐνταῦθα.

Συθείς. ἐκχωρήσας.

Ἀλγύναις. εἰ γὰρ ἐνταῦθα τυγχάνεις, καὶ πλέον λυπήσεις.

— 448. *Πρόσωπον.* ἐξυσίαν.

Ἔσθ' ὅπυ. καιρὸς ἢ ὅτε.

Οὗτος. ὁ φονεύς.

Ξένος. λέγεις γὰρ ἐκ Πολύβυ φὺς ἐνταῦθα ἐλθεῖν.

— 456. *Προδεικνύς.* ἑαυτῷ.

Ὁμόσπορος. ὁμόγαμος.

Φάσκειν. ἀντὶ τοῦ, φάσκε, θέλε φάσκειν.

Ἤδη. ἀπὸ τοῦ νῦν.

Τίς. ἔστι.

vs. 463. Θεσπιέπεια. ἡ χρησμολόγος καὶ μαντική.

Ἄῤῥητ᾽. δύςφημα.

Τελέσαντα. πράξαντα.

Ὥρα. καιρός.

Νιν. αὐτὸν τὸν φονέα.

Ἀελλοπόδων. ταχυτάτων.

— 468. Σθεναρώτερον. ἰσχυρότερον. σπουδαιότερον.

Νωμᾶν. κινεῖν.

Ἐπ᾽ αὐτὸν. φονέα.

Ἐπενθρώσκει. ἐπέρχεται δίκην κεραυνοῦ.

Στεροπαῖς. ἀστραπαῖς.

Διὸς γενέτας. ὁ ἐκ Διὸς γεννηθεὶς Ἀπόλλων δίκην πυρὸς ἐπ᾽ αὐτὸν τὸν φονέα χωρεῖ, τὴν κατ᾽ αὐτοῦ ζήτησιν ἐπισπεύδων.

vs. 473. Ἔλαμψε. δίκην πυρὸς ἐπῆλθε.

Νιφόεντος. χιονώδους.

Φάμα. μαντεία.

Παρνασοῦ. ἤγουν τοῦ ἐν τῷ Παρνασσῷ οἰκοῦντος Ἀπόλλωνος.

— 475. Ἄδηλον. τὸν ἀφανῆ φονέα.

Ἰχνεύειν. ἐρευνᾷν.

Φοιτᾷ. οὗτος ὁ ἀνήρ.

Ἀγρίαν. ἤγουν εἰς λόγχμας (scrib. λόχμας) ὀρῶν.

Τ᾽ ἄντρα. εἰς ὀρεινὰς σχισμάς.

Πέτρας. εἰς ὄρη.

Χηρεύων. μεμονωμένος.

— 480. Μεσόμφαλα. τὰ ἐν μέσῳ τῷ ὀμφαλῷ τῆς γῆς ὄντα.

Ἀπονοσφίζων. ἐκφεύγων.

Περιποτᾶται. ἤγουν τὴν κατ᾽ ἐκείνου ζήτησιν ἀεὶ ἐπισπεύδουσι.

Δεινὰ. χαλεπά.

Ταράσσει. εἰς ταραγμὸν ἐπιφέρει καὶ λύπην.

vs. 485. Δοκῦντ'. διὰ τὸ μὴ οἷά τε πιστεύεσθαι, ὐκ ἀρέσκοντά μοι.

Ἀποφάσκονθ'. ἀπόφασιν καὶ ἀπιστίαν δεχόμενα διὰ τὸ μάντιν εἶναι τὸν εἰπόντα.

Πέτομαι. ἤγυν ἐλπίδα ἔχω, μὴ εἶναι Οἰδίποδα ἔνοχον τῦ φόνυ.

— 488. Ὁρῶν. νῦν εὑρίσκων τινὰ αἰτίαν.

Λαβδακίδαις. τῷ υἱῷ Λαβδάκυ, Λαΐῳ.

Τῷ Πολύβυ. τῷ υἱῷ Οἰδίποδος.

Πάροιθεν. πρώην.

— 492. Ἔμαθον. τί ἦν πρὸς αὐτὺς διάφορον.

Βασάνῳ. ἐξετάσει.

Ἐπίδαμον. ἐπελθῦσαν παρὰ τῦ Τειρεσίυ.

Ἐπίκυρος. βοηθός.

Ἀδήλων. ἀφανῶν.

Ξυνετοὶ. πάντων ἐπιστήμονες εἰσί.

vs. 501. Πλέον. εἰς τὸ εἰδέναι τὰ ἀφανῆ.

Κρίσις. ὐδεὶς μετ' ἀληθείας εἴπῃ, ἄνθρωπος γὰρ καὶ ὁ μάντις, ὥσπερ ἐγώ.

Σοφίᾳ. φρονήσει.

Παραμείψειεν. παρέλθοι.

Ὀρθὸν. ἀποβὰν καὶ τελεσθὲν ἤτοι μάντεως πρὸς Οἰδίποδα βλασφημῦντος.

— 508. Καταφαίην. κατηγορήσαιμι τῦ Οἰδίποδος.

Φανερά. διάδηλος πᾶσιν.

Αὐτῷ. τῷ Οἰδίποδι.

Κόρα. ἡ Σφίγξ.

Σοφὸς. εὗρε γὰρ τὰ ταύτης αἰνίγματα.

— 510. Βασάνῳ. ἐξετασμῷ.

Ἡδύπολις. ἡ εὔφραντος τῇ πόλει. cf. vs. 592. ἡδίων.

Τὸ. γρ. Τῷ.

Φρενὸς. ἤγυν ὔποτε ἐξ ἐμῦ κακὸς νομισθήσεται.

vs. 513. Πεπυσμένος. ἀκύσας.

Ἀτλητῶν. δυσχεραίνων, ὐκ ἀνεχόμενος, δυσανασχετῶν.

Πρὸς. παρά.

Βλάβην. αὐτῦ.

Πόθος. ἤγυν ὐκ ἐπιθυμῶ ἐπὶ πλέον ζῆν.

Ἁπλῦν. εἰς μέτριον.

Ἦλθε. σοὶ ἀπὸ τῦ Οἰδίποδος.

Τάχ᾽. ἴσως.

Γνώμῃ. βυλήσει.

— 525. Τῦ πρὸς δ᾽. (legit pro impresso πρὸς τῦ δ᾽.) ἤγυν τίς εἶπε.

Γνώμαις. βυλαῖς.

Ψευδεῖς. ὓς περὶ τῶν παρόντων λέγει.

Ηὐδᾶτο. παρὰ τῦ βασιλέως, ὅτι ὑπὸ σῦ ἐπείσθη.

— 530. Ὁρῶ. γιγνώσκω.

Αὐτὸς. ὁ βασιλεύς.

Δεῦρ᾽. ἐνταῦθα.

Τόλμης. ἤγυν θρασὺς καὶ ἀναιδὴς εἶ.

Τῦδε. ἐμῦ.

— 535. Λῃστής. πολέμιος.

Ἐναργὴς. φαιδρός.

Δειλίαν. ἤγυν ὑφειμένως καὶ καταπεπτωκότως καὶ ἀφρόνως διοικῶ τὴν ἀρχήν.

Τὖργον. ὃ κατ᾽ ἐμῦ ἐμηχανῶ.

Ὡς ὐ. γρ. ὡσί. an ὡσεί?

vs. 539. Δόλῳ. δολίως καὶ κρυφίως γινόμενος.

Ἀλεξοίμην. ἤγυν καὶ εἰ μάθοιμι, ὐ δυνηθείην ἀποσοβῆσαι.

Θηρᾶν. ζητεῖν, διώκειν.

Ἁλίσκεται. ἐναργεῖται, κατορθῦται.

— 543. Εἰρημένων. ὑπό σῦ.

Ἀντάκυσον. ἀπ᾽ ἐμῦ.

Ὡς. καθὰ ἢ ὅπως.

— 549. Χρῆμα. γρ. Κτῆμα.

Χωρὶς. Δὴ (δεῖ) γὰρ τοῖς ἀλαζόσι καὶ νῦ, ὥστε χρωματίζειν τὸ πάθος καὶ μὴ βαρεῖς αὐτίκα δοκεῖν.

Ὑφέξειν. δώσειν.

Δίκην. τὴν ὀφειλȣμένην ἐνταῦθα.

Ξύμφημι. συνομολογῶ.

Παθεῖν. ἐξ ἐμȣ̃.

vs. 555. Χρεί' ἦ μ' ἐπὶ. γρ. καὶ χρεία ἀντὶ τȣ̃ χρεὼν ἦ.

— 556. Σεμνόμαντιν. εἰρωνικῶς δέ.

Δέδρακε. τȣ̃το διὰ μέσȣ εἶπε ὁ Λάϊος. (εἶπεν.)

— 560. Ἄφαντος. ἀφανής.

Ἔῤῥει. ἐφθάρη.

Χειρώματι. ἐνεργήματι. Εἰ δὲ η̄ γράψεις, τὸ χηρ. ἀντὶ τȣ̃ στερήσει εἴποις.

Μακροὶ. πολλοί.

Παλαιοὶ. εἰκότως εἶπε τὸ παλαιοὶ πρὸς τὸ μακροί. οἱ γὰρ μακροὶ χρόνοι καὶ παλαιοί εἰσιν.

Μετρηθεῖεν. ἐξ ὅτȣ ἐκεῖνος ὄλωλε.

— 562. Τέχνη. μαντικῇ.

Σοφὸς. ἦν καὶ τότε ὥσπερ νῦν.

Τιμώμενος. παρὰ πάντων.

Χρόνῳ. ὅτε ἠκȣ́σθη ὁ τȣ̃ Λαΐȣ θάνατος.

vs. 565. Οὔκȣν. ἐμνήσθη σȣ̃ ἐνώπιόν μȣ.

Ἔρευναν. ζήτησιν.

Παρέσχομεν. ἔρευναν ἐποιήσαμεν.

Οὐχὶ. ποιήσειν ἔρευναν.

Ἠκȣ́σαμεν. ȣ̓δέν τι περὶ τȣ̃ φόνȣ τȣ̃ Λαΐȣ.

Τάδε. ἤγȣν τὸν φόνον ποιήσαντα.

Φιλῶ. εἴωθα.

— 570. Τόσον. τοσȣ̃τον. (Vulg. τὸ σόν.)

Λέγοις. αὐτό.

Ἂν. ἀντὶ τȣ̃ εἴγε.

Ἀρνήσομαι. ἀλλ' ἐλέγξω δή.

Ξυνῆλθε. εἰ μὴ μετὰ σȣ̃ ἐβȣλεύσατο.

Σȣ̃. παρά.

Ἐμὰς. ἤγȣν ȣ̓κ ἄν ποτε Λαΐȣ με φονέα εἶπεν.

vs. 578. Ἂν ἱστορεῖς. γράφεται ἀνιστορεῖς.

Ταυτά. ἤγουν ὅμοια.

Γῆς. γῆς ἀρχὴν παρέχων ἐκεῖνος. (ἐκείνῃ?)

Δικαιῶ. δίκαιον κρίνω.

Ἁλώσομαι. κρατηθήσομαι καὶ ἀποφανῶ.

— 580. Κομίζεται. λαμβάνει.

Ἰσοῦμαι. ἴσος τυγχάνω ὑμῖν κατὰ τὴν ἀρχήν.

Σφῶιν. γρ. Σφῷν.

Ἐνταῦθα. ναὶ εἰς τοῦτο, ὅτι ἴσος ἡμῖν εἶ.

Οὐκ. φανήσομαι κακὸς φίλος.

Ἐγώ. ποιῶ.

Λόγον. ἐξέτασιν. ἤγουν λελογισμένως τὰ περὶ ἐμοῦ ἐξετάσεις.

— 584. Σκέψαι. λογίσαι.

Δοκεῖς. νομίζεις.

Ἑλέσθαι. προκρῖναι.

Φόβοισι. ἤγουν μετὰ φόβων.

Ἄτρεστον. ἄφοβον.

Εὕδοντ'. καθεύδοντα.

Ταῦθ'. αὐτὰ ἃ σὺ ἔχεις.

Κράτη. ἀρχάς.

Ἱμείρων. ἤγουν ἐπιθυμῶν.

vs. 588. Τύραννα δρᾶν. βασιλικὰ ποιεῖν καὶ μὴ βασιλεὺς εἶναι, ὥσπερ αὐτὸς ἔχω νῦν.

— 592. Ἡδίων. εὐφραντοτέρα.

Ἀρχῆς. ἀφ' ἧς νῦν εἰμί.

— 596. Πᾶσι. ἀνθρώποις· οὐδενὶ γὰρ λύπης αἴτιος γέγονα.

Χρήζοντες. εἰς βοήθειαν.

Ἐκκαλοῦσι. μεσοῦντα.

Τυχεῖν. τοῦτο δηλονότι.

Ἅπαντ'. ἃ χρήζουσι.

Ἐνταῦθ'. εἰς ἐμέ, ἤγουν ἐν ἐμοί.

Δῆτ'. οὖν.

Λάβοιμ'. τὴν σὴν ἀρχὴν ὕποπτον.

Ἀφεὶς τάδε. τὸ

χαίρειν πᾶσι καὶ παρὰ πάντων φιλεῖσθαι.

vs. 600. Οὐκ. ὥστε καὶ αὐτὸς ὐκ ἂν πρὸ τῶν λυσιτελύντων τἀναντία αἱροίμην.

Τλαίην. ἐθελήσαιμι.

Τῶνδ᾽. ὧν ἔφην.

Ἔλεγχον. δοκίμασιν.

Πυθώδ᾽. εἰς τὴν Πυθίαν.

Πεύθυ. μάνθανε. γρ. Πύθυ.

Σαφῶς. ἀληθῶς.

Ταῦτ᾽. ἃ ἔφην ὐκ ἐπίβυλός σοι γέγονα.

— 605. Τερασκόπῳ. τῷ τὰ τέρατα καὶ τὰ σημεῖα σκοπῦντι καὶ σαφηνίζοντι διὰ τῆς μαντείας Τειρεσίᾳ.

Βυλεύσαντα. κατά σε.

Ψήφῳ. διὰ ψήφυ ἐποίυν τὰς καταδίκας.

Ἀδήλῳ. ὑπολήψει ἀφανεῖ.

Μάτην. ἀνεξέταστον.

vs. 615. Ἐκβαλεῖν. τινά.

Φιλεῖ. φίλτερον γὰρ ὐδὲν ζωῆς.

Ἀσφαλῶς. ἦγυν ὐκ ἐπίβυλος ἐγὼ ἐγινόμην σοι.

— 616. Ἔλεξεν. ὁ Κρέων.

Εὐλαβυμένῳ. φοβυμένῳ.

Λάθρα. κρυφίως.

Βυλεύειν. τὶ κατ᾽ ἐκείνυ.

— 620. Προσμενῶ. ἵνα ὁ χρόνος αὐτὸν ἐξελέγξῃ, ἃ κατ᾽ ἐμῦ μηχανᾶται.

Ἡμαρτημένα. ἃ δίκαιον πρὸς τὰς ἐκείνυ μηχανὰς ποιεῖν με.

Ἦ. ὄντως, ἆρα.

— 623. Ἥκιστα. τύτυ χρῄζω.

Ὅταν. τότε φονεύσεις με.

Φθονεῖν. οἷός ἐστιν ὁ ἐμὸς πρὸς σὲ φθόνος.

Ὑπείξων. ὑποταγησόμενος καὶ ὑπακύσων τῇ ἡμετέρᾳ κατὰ σῦ

ψήφῳ· ἀλλὰ χεῖρα ἀνταρῶν.

vs. 627. Τὸ γȣ̃ν ἐμόν. ἤγȣν τὸ ἐμοὶ λυσιτελȣ̃ν φρονῶ.

Ἐξ ἴσȣ. ἤγȣν ȣ̓ μόνον τὸ σοὶ λυσιτελȣ̃ν φρόνει, ἀλλὰ δεῖ ἐξ ἴσȣ φρονεῖν σὲ καὶ τὸ ἐμοὶ λυσιτελȣ̃ν.

Κακὸς. περὶ ἐμέ.

Ξυνιεῖς μηδέν. ἤγȣν ψευδῶς τȣ̃το νοεῖς.

Ἀρκτέον. κυριευτέον ἐμοί σȣ.

Κακῶς. ἄρξειν ἐμȣ̃.

Ἄρχοντος. ὥσπερ σύ.

— 631. Καιρίαν. ἔγκαιραν (pro ἐγκαίραν aut ἔγκαιρον rectius). γρ. Κυρίαν.

Ὑμῖν. παρά.

Εὖ θέσθαι. ἤγȣν διαλῦσαι.

Ἄβȣλον. ἄφρονα.

Ἐπήρατ᾽. ἐγείρατε.

— 637. Εἶ. πορεύσῃ.

Στέγας. γρ. Κατὰ στέγας. In textu versus ita claudicat: Οὐκ εἶ σύ, τ᾽ ἐς (εἰς) οἴκȣς, σύ τε, Κρέων, στέγας.

Οἴσετε. καὶ εἰσελθόντες ἐντὸς κομίσετε.

vs. 640. Δικαιοῖ. δίκαιον κρίνῃ.

Ἀποκρίνας. διελόμενος.

Ἀπῶσαι. ἐκβαλεῖν.

Τέχνῃ. μηχανῇ.

Ὀναίμην. ἀπολαύσαιμι τȣ̃ ζῆν.

Ἀραῖος. καταράσιμος. ἤγȣν καταρῶμαι ἐμαυτῷ ἀπώλειαν.

— 644. Εἰ σέ τι. γρ. Εἴς σέ τι.

Ὅρκον. ὃν αὐτὸς ὤμοσε. Λέγει δὲ τȣ̃το, διότι πρόσθεν εἶπε τὸ, μὴ νῦν ὀναίμην, καὶ τὸ, ἀραῖος ὀλοίμην.

— 648. Πάρεισί μοι. γρ. σοί. Μέγας. ἤτοι αἰδέσιμος.

Φρονήσας. καὶ γὰρ ὃ θέλει τὶς, καὶ φρονεῖ.

Εἰκάθω. ὑποταγῶ.

Καταίδεσαι. αἰδέσθητι τὸν Κρέοντα.

Ὁρκῳ. ᾧ (ὃν?) ὤμοσε.

vs. 655. Οἶσθ᾽. τοῦτο γὰρ, ὃ ζητεῖς, μετ᾽ ἐμοῦ ἐστι.

Ἐναγῆ. ἤγουν ὃν δοκεῖς ἐναγῆ Κρέοντα. ἐνταῦθα τὸν καθαρόν φησι.

Ἐν αἰτίᾳ. μέμψει.

Ἀφανεῖ. ἀνεξετάστῳ ὑπολήψει.

Ἐκβαλεῖν. λέγω.

Ὄλεθρον. ἀπώλειαν.

— 660. Οὐ τόν. μὰ οὐ κίνδυνον σὸν καὶ φυγὴν βουλόμενος λέγω.

Πρόμον. πρόμαχον.

Φρόνησιν. βουλὴν, γνώμην.

Τάνδ᾽. suprascript. τήνδ᾽.

— 665. Δυσμόρῳ. ἀθλίῳ.

Φθίνουσα. φθειρομένη.

Τρύχει. δαμάζει.

Καὶ τάδ᾽. τοῦτο τρύχει με.

Κακοῖς. τοῖς κατέχουσι νῦν τὴν πόλιν.

Προσάψει. συνέλθῃ.

vs. 669. Ὅδ᾽. ὁ Κρέων.

Ἴτω. ἀπελθέτω ἀκόλαστος, ὡς ἱκετεύεις. Τὸ δὲ

Χρὴ ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται.

Ἐποικτείρω. ἐλεῶ.

Στυγήσεται. παρ᾽ ἐμοῦ.

— 673. Στυγνὸς. σκυθρωπός.

Εἴκων. ὑποτασσόμενός τινι, ὅταν δεήσηταί σου, ἣν ἔχεις ὀργὴν παῦσαι.

Περάσῃς. εἰς πέρας ἔλθῃς.

— 674. Αἱ δέ. αἱ κατ᾽ ἄμφω οὕτως ἔχουσαι.

Ἄλγισται. χαλεπαί.

Κἀκτὸς εἶ. ἐμοῦ.

Ἴσος. ὑπάρχων οἷος καὶ πρώην.

Μέλλεις. βραδύνεις.

Τόνδ᾽. Οἰδίποδα.

Μαθοῦσα . . . γνοῦσα, τίς ἐστιν ἡ κατέ-

χȣσα αὐτȣ̀ς τύχη ἤγȣν ἡ μάχη·

vs. 681. Δόκησις. ὑπόληψις.

Ἀγνὼς. ἀνεξέταστος.

Δάπτει. δαμάζει.

Ἀμφοῖν ἀπ᾽. ἦλθε πρὸς ἀλλήλȣς δόκησις. γρ. ὑπ᾽.

Λόγος. ἤγȣν ἡ διαφορά.

— 685. Ἅλις. αὐτάρκως.

Προπονȣμένας. προπασχȣ́σης ὑπὸ λοιμȣ͂.

Φαίνετ᾽. ὁ λόγος.

Αὐτȣ͂. ἐκεῖσε.

Παριεὶς. ἐκλύων πρὸς λύπην.

Καταμβλύνων. θλίβων διὰ τὸ μὴ δύνασθαι διηγεῖσθαι.

Εἶπον. ἔτι εὔνȣς εἰμί σοι καὶ πιστός.

— 690. Ἅπαξ. ἀλλὰ πολλάκις.

Ἴσθι. γίνωσκε.

Παραφρόνιμον. ἄνȣν.

Φρόνιμα. τὰ νȣνεχῆ.

Πεφάνθαι. φανῆναι.

Νοσφίζομαι. ἀλλότριός εἰμι καὶ μὴ πίστιν ἔχων πρός σε.

vs. 695. Πόνοις. τοῖς ἀπὸ τῆς Σφιγγός.

Ἀλύȣσαν. ἀδημονȣ͂σαν.

Οὔρισας. (ȣ̓́ρησας habet.) εὐθυδρομῆσαι ἐποίησας, ᾄδων τὰ αἰνίγματα.

Τανῦν. ἤγȣν ἐν τῇ παρȣ́σῃ βίᾳ.

Πομπὸς. ὁδηγὸς πρὸς εὐτυχίαν.

— 699. Μῆνιν. ὀργήν.

Πλέον. μᾶλλον ἢ τȣ͂τον τιμῶ.

Νεῖκος. τὴν μάχην.

Ἐγκαλῶν. κατηγορῶν ἐκείνȣ.

Ξυνειδὼς. λέγει τȣ͂το.

— 705. Εἰσπέμψας. πρός με, ἵνα τȣ͂το εἴπῃ.

Ἀφεὶς. ὥστε τοιαῦτα ἐξετάζειν.

Ἐστί σοι. γρ. μοι.

Βρότειον. ἀνθρώ-

πινον. Τ8το τὸ ὀδὲν πρὸς τὸ τέχνης συναπτέον, καὶ ὀ πρὸς τὸ βρότειον.

vs. 710. Φανῶ. δείξω.

Σύντομα. ὅτι ὀδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε μαντεύεσθαι.

Φοίβ8. ἐκεῖνος γὰρ ἀληθῶς χρησμολογεῖ.

Ὑπηρετῶν. τῶν δούλων αὐτ8.

Μοῖρα. τύχη.

Φάτις. ἔστι.

Ἀμαξιτοῖς. ὁδοῖς κατημαξευμέναις. Ita implicita solvi.

— 717. Βλαστὰς. γονάς.

Διέσχον. διέλιπον.

Μιν (legit). τὸν παῖδα.

Ἄρθρα. ἄκρα.

Κεῖνος. ὁ Λάϊος.

Ἐνζεύξας. ἐναρμόσας.

— 719. Ὄρος. τὸν Κιθαιρῶνα.

Κἀνταῦθ'. τότε.

Ἤνυσε. ἐτέλεσε.

Φῆμαι. λόγοι.

Ἐντρέπ8. φρόντιζε.

Διώρισαν. διωρισμένως εἶπον.

vs. 725. Χρείαν ἐρευνᾷ. ἤτοι χρείαν ἐρεύνης παρίστησι.

Φανεῖ. ταῦτα.

Ἀκ8σαντ'. ἃ περὶ τ8 Λαΐ8 ἔφησα.

Πλάνημα. περιστροφή.

Κἀνακίνησις. ἀναπέμπασις καὶ ἀναλογισμός.

— 728. Μερίμνης. φροντίδος.

Ὑποστραφεὶς. τῆς προτέρας ἐνστάσεως.

Λήξαντ'. παυθέντα (pro παυσθέντα).

Πάθος. τὸ πρὸς τὸν Λάϊον.

Κλῄζεται. ὀνομάζεται.

Ταυτὸ. εἰς ἕν.

— 734. Κἀπὸ. γρ. κἀπί.

Χρόνος. τ8 πεπραγμένȣ περὶ τὸν Λάϊον.

— 735. Οὑξεληλυθὼς. παρελθών.

Τ8τ'. τὸ περὶ τ8 Λαΐ8.

Ἐνθύμιον. ἤγ8ν τί

ἐνθυμηθεὶς περὶ ἑαυτȣ̃ δυσχεραίνεις πρὸς τὸν Δία.

Φύσιν. τὸν τȣ̃ σώματος ὄγκον.

vs. 741. Ἔχων. ἦν.

Ἀπεστάτει. ἀπεῖχε.

Ἀρὰς. ἃς ἠρασάμην τῷ τὸν Λάϊον φονεύσαντι.

— 745. Ἀρτίως. προολίγȣ.

Ὀκνῶ. φοβȣ̃μαι.

Ἀποσκοπȣ̃σ'. ἦγȣν πρὸς τȣ̀ς σȣ̀ς λόγȣς.

Δεινῶς. μεγάλως.

Δείξεις. ὅτι ὁ μάντις βλέπει.

— 749. Ὀκνῶμεν. (ὀκνȣ̃μεν pro ὀκνῶ μέν.) φόβον ἔχομεν διὰ τȣ̀ς σȣ̀ς λόγȣς.

Ἂν ἔρῃ. ἐρωτήσεις.

Ἃ δ' ἀνέρῃ. γρ. ἃ δ' ἂν ἔρῃ.

Λοχίτας. ὑπασπιστάς.

Οἷον. (pro οἷ'.) καθά.

— 753. Ἀπήνη. ἅρμα.

Τόδ' ἤδη. ἃ φοβȣ̃μαι.

Διαφανῆ. φανερά.

Οἰκεὺς. δȣ̃λος.

Ἵκετ'. ἀφίκετο ἐκεῖθεν.

Δόμοις. τοῖς ἡμετέροις.

Κράτη. βασιλείαν.

vs. 760. Θιγὼν. ἁψάμενος.

Ἄποπτος. ἀθέατος.

Φέρειν. λαμβάνειν.

Μόλοι. ἔλθοι.

Ἡμῖν. χάριν.

Πάρεστιν. δυνατόν ἐστι τȣ̃το.

Ἐφίεσαι. ἐπιθυμεῖς ἢ προστάττεις. Ἐστὶ δὲ καὶ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ τὸ ἐφίεμαι, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπιθυμῶ. ἢ τὸ ἐφίεσαι ἀντὶ τȣ̃ προστάττεις, ὃ καὶ κρεῖττον.

— 767. Πόλλ' ἄγαν. ἤτοι ἀληθῶς καὶ εὐστόχως.

Εἰρημέν'. παρὰ τȣ̃ μάντεως.

Δυςφόρως. κακῶς.

vs. 772. *Βεβῶτος*. ἑστῶτος.

Τοιᾶσδ'. ἧς ἔχω, ἢ ἧς μέλλω εἰπεῖν ἐρχόμενος ἢ ἐλθών.

Δωρὶς. ἤγουν ἐκ Πελοποννήσου.

Ἡγόμην. ἐκφερόμην, διῆγον.

Τῶν ἐκεῖ. τῶν Κορινθίων.

Τύχη. ἤγουν σύμβασις.

Ἐπέστη. ἐπῆλθε.

Θαυμάσαι. διὰ τί οὕτως ἐγένετο.

Μέντοι. μενοῦν?

— 778. *Σπουδῆς*. τοῦ σκοποῦ καὶ παρασκευῆς.

Πλησθεὶς. γεμισθείς.

Οἴνῳ. ἐν τῇ μέθῃ.

Βαρυνθεὶς. χολωθείς.

Οὖσαν. ἤγουν τὴν ἐνισταμένην.

Κατέσχον. ἐμαυτόν.

Θατέρᾳ. τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἡμῖν ἐλθὼν πλησίον.

Ἤλεγχον. πρὸς αὐτοὺς τὸν ὑβρίσαντά με.

Δυσφόρως. χαλεπῶς.

vs. 784. *Μεθέντι*. ἀφέντι πρός με.

Ἔκνιζε. ἐκέντισε, ὑπέπληττε.

Ἄτιμον. ἀνάξιον. εἰκότως δὲ εἶπε τοῦτο. τιμὴν γὰρ αὐτῷ φέρειν ἂν ἐδόκει παρ' Ἀπόλλωνος, περὶ ὧν ἔχρηζε μαθεῖν.

— 791. *Χρείῃ*. χρεὼν καὶ ἀπόκειται? (videtur esse scriptum ἀπόκειμαι.)

Ἄτλητον. ἀφόρητον.

Τὸ λοιπὸν. εἰς τὸ ἑξῆς.

Ἔφευγον. ἐκεῖσε.

Ὀψοίμην. θεασαίμην.

Τελούμενα. πληρούμενα.

— 798. *Ἱκνοῦμαι*. ἔρχομαι καταλαμβάνων.

Ἐνταῦθ'. τότε.

Πωλικῆς. ἱππικῆς.

Οἷον σὺ φῄς. μέγαν τῇ ἡλικίᾳ καὶ μιξοπόλιον.

Ἡγεμών. ὁ προοδοποιῶν κήρυξ.

vs. 805. Ἠλαυνέτην. ἐδίωκον.

Ἐκτρέποντα. ἤγουν τὸν ἐξελαύνοντά με.

Τροχηλάτην. τὸν ἡγεμόνα ἡνίοχον τοῦ ἅρματος.

Παραστείχοντα. πλησίον ἐρχόμενον.

Καθίκετο. καθήψατο.

— 810. Ἔτισεν. ἀπέδωκεν.

Σκήπτρῳ. ῥάβδῳ.

Ἐκκυλίνδεται. ἐκπίπτει.

Ξύμπαντας. ὅσοι μετ᾽ ἐκείνου ἦσαν.

Τούτῳ. τῷ παρ᾽ ἐμοῦ φονευθέντι.

Συγγενές. ἤγουν κατὰ φύσιν συνάφεια καὶ τούτῳ (?). τοῦτ᾽ ἐστὶν, εἰ ὁ φονευθεὶς ὑπ᾽ ἐμοῦ τότε οὗτος ἦν ὁ Λάϊος.

vs. 815. Τίς τοῦδέ γ᾽ ἀνδρός ἐστιν ἀθλ. γράφεται

Τίς τοῦ δ᾽ ἀνδρὸς νῦν ἐστιν.

Ἐχθροδαίμων. δυστυχής.

Ὠθεῖν. ἀπελαύνειν.

— 821. Λέχη. γυναῖκα.

Χραίνω. μολύνω.

Κακός. ἤγουν κακός εἰμι τοιαῦτα ποιήσας.

Ἄναγνος. ὅλος ἀκάθαρτός εἰμι.

Χρή. ἀπόκειται.

Φυγεῖν. πόῤῥω τῆσδε γῆς διὰ τὰς τοιαύτας ἀνομίας.

— 824. Μὴ ᾽στι. γράφεται μή με.

Ἐμβατεύειν. τῷ τόπῳ.

Ζυγῆναι. συνελθεῖν.

Ὠμοῦ. χαλεποῦ, βαρέος.

Κρίνων. ἐξετάζων ταῦτα.

Τῷδ᾽. ἐμοί.

Ἀνορθοίη. ἤγουν ἔξω αἰτίας θήσει.

Ταύτην. ἐν ᾗ ἂν ἐξελεγχθήσομαι παρανομῶν.

vs. 833. Κηλῖδ'. μίασμα.

Ὀκνήρ'. περίφοβά ἐστι.

Παρόντος. τοῦ ἀγρότου τοῦ ἐν τῷ φόνῳ παραγενομένου.

— 838. Πεφασμένου. φανέντος ἐκείνου.

Προθυμία. ἤγουν διανοεῖ δρᾶσαι.

Ταῦτ'. ὅμοια.

Περισσὸν. ἤγουν ἐκτὸς ὧν εἶπον.

— 843. Αὐτὸν. τὸν ἀγρότην.

Ἀριθμὸν. ὅτι λῃσταί.

Οἰόζωνον. μόνον· παρόσον ὁ εἷς μίαν ζώνην ἔχει.

Σαφῶς. φανερῶς.

Φανέν. δειχθὲν παρ' ἐκείνου.

Ὧδ'. οὕτως ὡς ἐγὼ λέγω.

— 851. Κἀκτρέποιτο. μεταβάλοιτο καὶ ἐκσταίη.

Ὀρθὸν. ἤγουν ὅτι ὑπὸ σοῦ γέγονε.

Χρῆναι. ἀποκείμενον εἶναι.

Κεῖνος. ὁ παῖς.

Πάροιθεν. πρὸ τοῦ Λάϊον ἀπολωλέναι.

vs. 859. Νομίζεις. ἃ εἶπες.

Ἐργάτην. τὸν ἐργάτην καὶ ἀγρότην ἄνδρα.

Στελοῦντα. κομιοῦντα.

Ταχύνασ'. σπεύσασα.

Εἴ. εἴθε.

Μοῖρα. εὐτυχία.

Εὔσεπτον. ἤτοι τὸ πάνσεπτον σέβας.

—873. Ὕβρις φυτεύει. διὰ τῆς ὕβρ. κ. τ. λ. — usque ad ἐπαρθείς. Scholion vetus, nisi quod pro ὕβρεως legatur φύσεως.

— 866. Ὑψίποδες. ὑψηλοί, μεγάλοι.

Τεκνωθέντες. γεννηθέντες.

Ὧν. νόμων.

Νὶν. αὐτοὺς.

Ἔτικτεν. ἐξεῦρεν.

Λάθρα. εἰς ἀφανισμόν.

vs. 870. Κατακοιμάσει. καταβαλεῖ.

Τούτοις. τοῖς νόμοις.

Θεός. ἡ ἀλήθεια.

Μέγας. ἐστι.

Φυτεύει. αὔξάνει, ποιεῖ εἰς τὸ ὑβρίζειν δηλονότι.

— 876. Ὕβρις. λέγω.

Ὑπερπλησθῇ. γεμισθῇ.

Ἐπίκαιρα. πρέποντα τῷ οὕτως ἔχοντι.

Συμφέροντα. γράφεται

Ἐμφέροντα.

Ἀπότομον. σκληρὰν καὶ ῥαχίαν πέτραν.

Ὤρουσεν. ὥρμησε, πέπτωκε.

— 878. Οὐ ποδὶ χρησίμῳ. ἀλλ' ἀχρήστῳ, εἰς τοιαύτην δηλονότι ἀνάγκην.

Δ' ἔχον. τὸ διακείμενον.

Πάλαισμα. ἔρευναν.

Προστάταν. ἀντιλήπτορα.

Ὑπέροπτα. ὑπεροπτικῶς.

Χερσίν. ἤγουν διὰ ἔργων.

Πορεύεται. διάγει.

vs. 885. Δίκας. τὰς τῶν θεῶν.

Σέβων. τιμῶν.

Νίν. αὐτόν.

Χάριν. ἕνεκα.

Χλιδᾶς. τρυφῆς ἤτοι τῆς τῶν θεῶν ὑπεροψίας.

Δυσπότμου. δυστυχοῦς.

— 889. Κέρδος. ἤγουν τὰ τῆς κακίας ἐπὶ χεῖρα λήψεται.

Ἀσέπτων. ἀσεβῶν ἐγχειρημάτων.

Ἕρξεται. κωλυθήσεται.

Ἀθίκτων. ἀψαύστων καὶ ἀσεβῶν ἐγχειρημάτων.

Ματάζων. γράφεται

Ματαιάζων. ματαιοπονῶν.

vs. 895. Τοιαίδε. αἱ ἀσεβεῖς.

Χορεύειν. πανηγύγεις ἱστάναι τοῖς θεοῖς.

Ἄθικτον. τὸν ἄψαυστον, ὡς θεῖον.

Σέβων. τὸν ἐν αὐτῷ Ἀπόλλωνα.

Ἄβαισι. τὸν ἐν Λυκίᾳ.

Ὀλυμπίαν. τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ τιμώμενον Δία.

— 901. Χειρόδεικτα. φανερά.

Ἁρμόσει. ἁρμοδίως ἐπέλθῃ παρὰ θεῶν.

Κρατύνων. ἄρχων.

Ὀρθ᾽. ἤγουν εἰ Ζεὺς ὀρθῶς ὀνομάζῃ.

— 904. Λάθῃ. (Ipse habet λάθοι.) τοῦτο τὸ τοὺς πονηροὺς τετιμωρῆσθαι.

Φθίνοντα. ἀτιμαζόμενα.

Παλαιά. τὸν πάλαι δοθέντα τῷ Λαΐῳ χρησμὸν, ὡς ὑπὸ παιδὸς τεθνήξεται.

Ἐξαίρουσιν. ἐκβάλλουσι, ἀτιμάζουσι.

Ἐμφανής. διάδηλος.

vs. 910. Ἔρρει. ἐφθάρη.

Ἄνακτες. προύχοντες.

Δόξα μοι παρεστάθη. ἤγουν ἔδοξέ μοι.

Αἴρει. ὑψοῖ.

Ὁποῖ᾽. ὥσπερ.

Ἔννους. συνετός.

Καινά. τὰ νέα.

Πάλαι. ὅτι Ἀπόλλων ὑπὸ παιδὸς Λάϊον ἔφη ἀπολωλέναι. τὸ δὲ

Τεκμαίρεται, ἀντὶ τοῦ σημειοῦται.

— 917. Λέγῃ. αὐτῷ.

— 918. Ὅτ᾽ οὖν. ἐπεί.

Ἄγχιστος. πλησίος.

Κατεύγμασιν. θύμασι, καθ᾽ ὧν εὔχονται ἄνθρωποι.

Λύσιν. τῆς ἐνεστώσης Οἰδίποδι βίας.

Εὐαγῆ. καλήν.

Πόροις. (pro πόρῃς.) παράσχοις, σὺ γὰρ τῶν κρυπτῶν γνώστης.

— 922. Ὀκνοῦμεν. φοβούμεθα.

Κυβερνήτης. ὥσ-

περ ἐκπέπληκται. γρ. Κυβερνήτην.

Νεὼς. καταδυομένης.

Ἆρ' ὗν. γρ. ἆρ' ἆν.

Αἵδε. ἐκεῖνϐ εἰσί.

Ὀλβία. εὐδαίμων.

vs. 931. Αὔτως. αὔτως ὄλβιος ἔσῃ.

Εὐεπείας. εὐλογίας.

Σημῆναι. δηλῶσαι.

Ἀγαθὰ. θέλω σημῆναι.

Κορίνθϐ. ἀφῖγμαι.

— 937. Ἥδοιο. εὐφρανθείης.

Ἀσχάλλοις. λυπηθείης.

Ὧδ'. ὕτως, ὡς λέγεις.

Ἰσθμίας. τῆς Κορινθίας τῆς ἐν τῷ Ἰσθμῷ τῆς Πελοποννήσϐ κειμένης.

Ἦ. ὕτως, ἆρα.

— 945. Πρόσπολ'. δϐλη.

Μαντεύματα. ἃ ἐδόθη τῷ Οἰδίποδι, ὡς τὸν πατέρα ἀποκτενεῖ.

Ἵν'. ὅπϐ.

Τρέμων. φοβϐμενος.

Κτάνῃ. suprascript. κτάνοι.

vs. 951. Δεῦρο. ἐνταῦθα.

Σέμν'. εἰρωνικῶς.

Ἀγγελῶν. μηνύων.

Σημάντωρ. μηνυτής.

Βεβηκότα. ἀπελθόντα.

Δόλοισιν. τινῶν.

Ξυναλλαγῇ. παρϐσίᾳ, συνελεύσει.

Σμικρὰ. ἡ τυχϐσα πρόφασις ἐξαρκεῖ, ὥστε τὸν παλαιὸν ἐξενεγκεῖν τϐ βίϐ.

— 961. Εὐνάζει. καταβάλλει ὑπέλευσιν τινὸς νόσϐ.

Ἔφθιτο. ἐφθάρη.

Καὶ τῷ. μὴ μόνον νόσῳ.

Συμμετρϐμενος. συναριθμϐμενος.

— 965. Πυθόμαντιν. ἤγϐν τὸν Ἀπόλλωνα.

Κλάζοντας. ἠχϐντας. λέγει δὲ Τειρεσίαν, ὗτος γὰρ οἰωνόσκοπος.

Ὑφηγητῶν. προμηνυτῶν.

Κεύθει. κρύπτει.

῞Οδ'. γρ. ῏Ωδ'. ἐνθάδε.

vs. 969. ῎Εγχους. δι' οὗ ἔμελλον αὐτὸν ἀποκτενεῖν. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ἄψαυστος καὶ ὁ ψαυόμενος καὶ ὁ ψαύων.

Κατέφθιθ'. ἐφθάρη.

Οὕτω. ἤγουν διὰ τὸν ἐμὸν πόθον.

Παρόντα. ἐμοί.

— 972. ῎Αξι'. ἤγουν μάταια καὶ ἀπλήρωτα.

Προὔλεγον. ὅτι οὐκ ἀληθείας μετέχουσι τὰ μαντεύματα.

— 974. Παρηγόμην. παρεσαιρόμην καὶ ἠπατώμην, ὥστ' ἐνόμιζον ἀληθῆ.

Τύχης. ἤγουν ἡ τύχη βοηθεῖ.

Πρόνοια. πρόγνωσις.

Σαφής. ἀληθής.

Εἰκῆ. ἁπλῶς καὶ ἀφροντίστως καὶ μὴ πρὸς μαντείας ὁρῶν.

— 983. Οὐδέν. ἤγουν οὐδενὸς ἄξια λογίζεται.

᾿Εξείρητο. λέλεκτο.

Κύρει ζῶσ'. ἔζη.

Ὀκνεῖν. φοβεῖσθαί με.

Ὀφθαλμός. μεγάλη ἀπόδειξις, δήλωσις, ὡς τὰ μαντεύματα ψευδῶς ἔχει.

Ἐκφοβεῖσθ'. γρ. Εὐλαβεῖσθ'.

vs. 993. Θεήλατον. ἐξ Ἀπόλλωνος ἐλθεῖν.

Μάλιστα. ῥητόν.

Πάλαι. ποτέ.

Ἑλεῖν. λαβεῖν καὶ ἐκχέαι.

Ἀπῳκεῖτ'. γρ. Ἀπῴκιστ'.

— 998. Μέν. ἐμοί.

Ἐξελυσάμην. ἠλευθέρωσα.

Λάβοις. διὰ τοῦτο.

Δόμους. εἰς τὴν Κόρινθον.

Φυτεύσασιν. ἤγουν τῇ γεννησάσῃ μητρί.

— 1010. Εἰ τῶνδε. οὕτως οὐκ οἶδας, τί δρᾷς.

Ταρβῶ. φοβοῦμαι.

Σαφής. ἀληθής.

Δίκης. ἀπὸ δικαίου.

Οὐχί. τρέμω δικαίως.

Τοῦδε. ἐμοῦ.

Ἐξ ἴσου. ἔσεται.

vs. 1023. Μέγαν. γρ. μέγα.

Ἐξέπεισ᾽. μέγα στοργεῖν.

Ἐμπολήσας. κερδήσας ποθέν.

— 1026. Ναπαίαις. ὀρειναῖς.

Πτυχαῖς. περιστροφαῖς.

Θητείᾳ. μισθαρνίᾳ.

Πλάνης. πλανήτης.

— 1030. Σωτήρ. ὑπῆρχον.

Τὰ σά. πῶς εἶχες.

— 1034. Διατόρους. διαμπερεῖς.

Ἀκμάς. κέντρα.

Σπαργάνων. ἀπό.

Ἀνειλόμην. ἔλαβον.

Αὐτῆς. γρ. ταύτης.

Ὃς εἶ. Οἰδίπους γὰρ κέκλησαι.

Ὦ πρὸς θεῶν. γηραιέ.

— 1037. Πρὸς μητρὸς. ἔπαθον τοῦτο.

Ὁ δοὺς. σὲ ἐμοί.

Ταῦτ᾽. εἴτε ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς ἔπαθες.

Λῷον. γρ. λώϊον.

vs. 1050. Σημήναθ᾽. δηλώσατε.

Ἄλλον. εἶναι.

Κἀμάτευες. ἐζήτεις.

Πρόσθεν. γρ. πρῶτον.

Οὐχ ἥκιστα. μάλιστα.

Ἐφιέμεσθα. ἐπιθυμοῦμεν.

Τὸν. ὅντινα.

— 1056. Τί δ᾽. γρ. τίς δ᾽.

Ὅντιν᾽. ποῖον.

Ἐντραπῇς. φροντίσῃς, καταπλαγῇς.

Μάτην. τὸ γὰρ τούτου μνησθῆναι μάταιον.

Φανῶ. δηλώσω.

— 1061. Ἅλις. ἀρκούντως.

Φρονοῦσα. καλῶς περὶ σὲ διακειμένη.

Λῷστα. φίλα καὶ λυσιτελῆ.

Πάλαι. γρ. πλέον.

— 1070. Πλουσίῳ. Εὐδαίμονι. τοῦτο δὲ λέγει,

διὰ τὸ μὴ θέλειν ταύτην ἐξ ἀτίμων (pro impresso ἀσήμων) τοῦτον ὄντα φανήσεσθαι.

Ὕστερον. οὐ γάρ με ζῶσαν ἔτ' ἴδοις.

Σιωπῆς. εἰ χρησαμένη ἀπῆλθε.

Ἀναῤῥήξει. ἐκφανῇ εἰς ἑαυτήν.

vs. 1076. Ῥηγνύτω. δεικνύτω.

Σμικρὸν. φαῦλον.

Σπέρμα. γένος.

Ἰδεῖν. γνῶναι.

Φρονεῖ. μεγαλοφρονεῖ.

Εὖ διδούσης. εὐτυχούσης.

Τῆς. ταύτης· ἤγουν τῆς τύχης ὑπάρχω, υἱὸς δηλονότι.

Διώρισαν. ἔταξαν.

— 1088. Οὐ τὸν. γρ. οὐ μὰ. οὐ μὰ τὸν Ὄλυμπον ἄπειρος οὐκ ἔσῃ, ὦ Κιθαιρὼν, κατὰ τὴν (in impressis τὰν) αὔριον πάνυ λαμπρὰν ἡμέραν τοῦ μὴ οὐκ αὔξειν, ἤγουν τιμᾶν σε ἡμᾶς δηλονότι καὶ ὁμοδίαιτον τοῦ Οἰδίποδος καὶ τροφὸν καὶ μητέρα καὶ τιμᾶσθαι παρ' ὑμῶν ὡς ἐπέραστα φέροντα τοῖς ἐμοῖς βασιλεῦσιν. Ὦ Κιθαιρὼν, οὐκ ἔσῃ εἰς τὸ αὔριον ἀπείρατος τοῦ μὴ ἡμᾶς αὔξειν σε καὶ μεγαλύνειν ὡς τροφὸν καὶ μητέρα τοῦ Οἰδίποδος.

Κατὰ γνώμην ἴδρις. κατανοῶ.

Οὐκ ἔσῃ. γρ. Οὐκ ἔτ' ἔσῃ.

Αὔριον. κατὰ τὴν αὔριον πάνυ λαμπρὰν ἡμέραν.

Ἐπίηρα. ἐπέραστα, ἐπιθυμητά.

vs. 1099. Μακραιώνων. ἀειζώων.

Πελαθεῖσα. suprascript. Πελασθεῖσα.

Τῷ. τούτῳ τῷ Πανί.

Φίλαι. προσφιλεῖς.

Ἀνάσσων. βασιλεύων· ἤγουν ὁ Ἑρμῆς.

— 1105. Ναίων. οἰκῶν.

Ἀντὶ τοῦ. ἐκ τινός.

Πλεῖστα ξυμπαίζει pro συμπαίζει.

Πω. ἀκμήν.

vs. 1110. Χρή. πρέπει.

Ξυναλλάξαντα. συντυχόντα.

Πρεσβεῖς. γράφεται Πρέσβυ.

Σταθμᾶσθαι. ἀκριβοῦσθαι.

Βοτῆρ'. νομέα.

Δοκῶ. νομίζω.

— 1112. Πάλαι. ἐκ μακροῦ.

Μακρῷ. ἐπὶ πολὺ παρατεινομένῳ χρόνῳ ὢν δηλονότι.

Ξυνᾴδει. συμφωνεῖ τῷ λόγῳ.

Ἄλλως. ἀλλοτρόπως.

Ἄγοντας. αὐτὸν δηλονότι.

— 1115. Ἔγνωκ'. ὁρῶ.

Ἐπιστήμῃ. τῇ καταλήψει.

Ὡς. καθὰ προσήκει ἀνδρὶ νομεῖ.

— 1120. Εἰσορᾷς. suprascr. Εἰσορῶ.

Πρέσβυ. πρὸς τὸν νομέα γηραιὸν ἦγουν πρὸς ἐμὲ βλέπων φώνει μοι ἤγουν λέγε μοι.

vs. 1123. Οἴκοι. ἐν οἴκῳ ἀνατραφείς.

Βίον. πολιτείαν.

Ξύναυλος. παρὰ τίσι τόποις αὐλιζόμενος.

Χρῆμα. τί πρᾶγμα πράττοντα ἐκεῖ ἔμελλον αὐτὸν ὄψεσθαι. —

— 1130. Πάρεστιν. παρὼν ἔστιν.

Συναλλάξας. συντυχών τι. suprascr. Συνήλλαξας.

Σαφῶς. φανερῶς.

Ἀγνῶτ'. ἀντὶ τοῦ ἐπιλαθόμενον αὐτόν.

Ἦμος. ὁπηνίκα.

— 1136. Ἐπλησίαζον. συνανεστρεφόμην.

Ὅλους. ὁλοκλήρους.

Ἀρκτοῦρον. μετόπωρον.

Χειμῶνι. κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ἔπαυλ. εἰς τὰς ἐμὰς ἐπαύλεις.

Φέρ'. ἄγε εἰπὲ νῦν.

Πρός τί. ἐπὶ πόσῳ σκοπῷ.

Ἱστορεῖς. ἐρωτᾷς.

vs. 1145. Ὅδ᾽. οὗτος.

Ὦ ᾽τάν. ὦ σύ.

Ποτ᾽. γρ. Τότ᾽.

Κόλαζε. ἐπίπληττε.

Τί. κατὰ τί.

Φέριστε. γενναιότατε.

Ἁμαρτάνω. πταίω.

— 1150. Ἐννέπων. ἁμαρτάνεις.

Χάριν. μετὰ εὐχαριστίας.

Τάχος. κατὰ τάχος.

Ἀποστρέψει. καὶ εἰς τοὐπίσω στρέψει. ἕνεκα τίνος προστάττεις ἀποστρέφειν τὰς χεῖράς μου.

— 1155. Δύστηνος. ἄθλιος ἐγὼ δηλονότι.

Τί. ἐπὶ τούτοις θέλων μαθεῖν.

Εἰς τόδ᾽. ἤγουν εἰς τὸ ὀλέσθαι.

Πολλῷ. κατὰ πολύ.

Ἔοικεν. φαίνεται.

Διόλλυμαι. ἀντὶ τοῦ ἀπολοῦμαι.

— 1160. Ἐλᾷ. ἐλαύνει.

Πάλαι. πρὸ μακροῦ.

Του. παρά τινός.

Στέγης. ἀντὶ τοῦ οἰκίας.

vs. 1168. Ἐγγενής. γνήσιος γεγονώς.

Δεινῷ. ἐπ᾽ αὐτῷ εἰμι τῷ χαλεπῷ· ὥστε λέγειν.

Ἀκουστέον. εἰμὶ τῷ δεινῷ ἀκούειν, ἄξιον ἀκοῦσαι.

— 1172. Ἔχει. διάκειται.

Μάλιστ᾽. ἀντὶ τοῦ ναί.

Πρὸς τί χρείας. ἢ ἐπὶ ποίᾳ χρείᾳ.

Ἀναλώσαιμι. ἵνα ἀπολέσαιμι αὐτόν.

Νὶν. γρ. Σέ.

— 1176. Λόγος. φήμη.

Ἀφῆκας. κατέλιπες, εἴασας.

Κατοικτίσας. οἰκτισάμενος.

— 1179. Ἀποίσειν. ἀπάξειν.

Κάκ᾽ εἰς μεγιστ᾽. εἰς μεγίστας δυστυχίας.

Πέφασμαι. δέδειγμαι γεννηθείς.

Χρῆν. πρέπον.

vs. 1186. Ἰὼ. γρ. Ἰὼ ἰώ.

Ἶσα. ἐπίτασις· ἐπ᾿ ἴσης τοῖς νεκροῖς.

vs. 1192. Δόξαντ᾿. νομισθέντα.

Ἀποκλῖναι. καὶ πεσεῖν.

Τὸ σόν. τὸ συμβεβηκός σοι.

Δαίμονα. τὴν σὴν τύχην.

Οἰδίποδα. γρ. Οἰδίπȣ.

Μακαρίζω. εὐδαιμονίζω.

— 1196. Τοξεύσας. ὑπερβολικῶς εὐτυχήσας.

Γαμψώνυχα. τὰς ἀγκύλȣς ἔχȣσαν.

— 1200. Πύργος. ἀσφάλεια.

Τὰ μέγιστ᾿ ἐτιμάθης. τὰς μεγίστας τιμὰς ἐτιμήθης.

Ἀνάσσων. βασιλεύων.

Τανῦν. κατὰ τὰ παρόντα.

Τίς. ἄλλος δηλονότι ἔστιν.

vs. 1210. Πῶς. κατὰ τίνα τρόπον.

Σῖγ᾿. μετὰ σιγῆς.

Φέρειν. ὑπομένειν.

Ἄγαμον. κακόγαμον.

— 1215. Τεκνȣ̃ντα. τεκνȣ́μενον καὶ τεκνȣ̃ντα.

Ἰαχαίων. φωνῶν.

Στομάτων. γρ. Στομίων.

Ὀρθόν. τὸ δὲ σύντομον καὶ ȣ̓ σκολιὸν εἰς τὸ εἰπεῖν.

— 1236. Ἐντρέπεσθε. φροντίζετε.

Νίψαι. ἀπολῦσαι διὰ καθάρσεως τὴν οἰκίαν τῶν κακῶν.

Κεύθει. κρύπτει.

Αὐτίκα. μετ᾿ ὀλίγον.

— 1229. Φανεῖ. φανερὰ ποιήσει.

Ἑκόντα. ἑκȣ́σια κ᾿ ȣ̓κ ἀκȣ́σια.

Αὐθαίρετοι. ἑκȣ́σιοι.

Λείπει. αὐτὸ τὸ λείπεται.

Βαρύστον᾿. ἄξια βαρέων στεναγμῶν.

vs. 1238. Ἄλγιστ᾽. τὰ πάνυ ἀλγεινά.

Ὄψις. ἡ πρᾶξις τȣ̃ θανάτȣ (ȣ̔) πάρεστι.

Ὅσον. καθώς.

Πεύσῃ. μάθῃς.

— 1249. Ἐγοᾶτο. ἐκώκυεν.

Ἀνδρὸς ἄνδρα. τȣ̃ Λαΐȣ Οἰδίποδα.

Ἐκ τῶνδ᾽. μετὰ ταῦτα.

Ἦν. δυνατὸν ἦν.

Περιπολȣ̃ντ᾽. περιστρεφόμενον.

Ἐλεύσσομεν. βλέπομεν.

— 1255. Φοιτᾷ. ἤγȣν μετὰ μανίας καὶ λύσσης περιήρχετο.

Λυσσῶντι. ἐμμανῶς διακειμένῳ.

Γυναῖκα. δηλονότι ἐξαιτῶν.

Κίχοι. εὕροι.

— 1262. Ἔκλινε. ἀνέστρεψε.

Οὐ. ὅπȣ.

Κρεμαστὴν. μετέωρον.

Εἰσείδομεν. ἀντὶ τȣ̃ εἴδομεν.

vs. 1265. Δεινά. δεινῶς, χαλεπῶς.

Τἀνθένδ᾽. ἀπὸ τȣ̃δε.

Ὁρᾷν. εἰσορᾷν.

Αἷσιν. δι᾽ ὧν.

Ἐξεστέλλετο. ἀντὶ τȣ̃ περιεγένετο.

— 1270. Ἄρας. ἐπάρας, ἀναπετάσας.

Τε ταῦθ᾽. γράφεται Τοιαῦθ᾽. ἀντὶ τȣ̃ ὅτι.

Ὄψοιντο. ἐκ παραλλήλȣ.

Σκότῳ. ἐν τυφλότητι.

Λοιπόν. κατὰ τὸ ἐπίλοιπον.

Οὐκ ἔδει. ȣ̓ χρεία ἦν.

— 1274. Ὀψοίαθ᾽. ἀντὶ τȣ̃ θεάσονται.

Ἐφυμνῶν. βοῶν.

Ἐπαίρων. ἀναπετῶν.

Φοίνιαι. αἱματηραί.

— 1277. Γλῆναι. αἱ κόραι τῶν ὀμμάτων.

Ἔτεγγον. ἔβρεχον.

Ἀνίεσαν. ἀνέστελλον, ἀνέκοπτον.

Φόνȣ. αἵματος.

Μυδώσας. τὰς διαβροχάς.

Ἀλλ' ὁμȣ̃. συνεχῶς.

vs. 1279. Ὄμβρος. θρόμβων αἱματίνων?

Ἔῤῥωγεν. ἀντὶ τȣ̃ ἐῤῥάγη.

Συμμιγῆ. σύμμικτα ἀνδρὸς καὶ γυναικός.

Πάροιθε. πρότερον.

Τῇδε. ἔστι δηλονότι.

Ἄτη. βλάβη.

— 1285. Ὅσ' ἐστὶ πάντων. γρ. Ὅσ' ἐσθ' ἁπάντων.

Σχολῇ. διατριβῇ.

Διοίγειν. ἀνοίγειν.

Δηλȣ̃ν. δεικνύναι.

Ἀνόσι'. ἐκεῖνα, ἃ ἔμελλε εἰπεῖν, ἄξια ῥηθῆναι.

— 1292. Ῥώμης. βοηθείας.

— 1293. Νόσημα. τὸ πάθος.

Δείξει. ἀντὶ τȣ̃ δειχθήσεται.

Κλῇθρα. ἡ ἰωνικῶς.

Τάχα. γρ. Τάδε.

Τάχα. ἴσως.

vs. 1297. Ἰδεῖν. εἰς τὸ.

Ἀνθρώποις. ὑπάρχει.

Δεινότατον. πάθος.

Πάντων. τῶν κακῶν.

Προσέκυρσ'. ἐθεασάμην.

— 1304. Ἐθέλων. ἐπιδεχόμενος.

Ἀθρῆσαι. θέλων ἀπὸ κοινȣ̃.

Φρίκην. τρόμον.

Αἶ αἶ αἶ.

Φέρομαι. κινȣ̃μαι.

— 1310. Πᾶ. πȣ̃.

Ἐξήλȣ. προέβης.

Οὐδ' ἀκȣστὸν. γρ. Οὐκ.

Ἐπόψιμον. θεατόν.

Ἀδάμαστόν τε καὶ

— 1316. Δυςέριστον. δυςπερίληπτον.

Φορεῖν. γράφεται Φέρειν.

Ἐπίπολος. πρὸς ἐμὲ διατρίβων.

Σκοτεινὸς. ὢν δηλονότι.

vs. 1328. Ἐπῆρε. ὥστε δρᾶσαι τοιαῦτα.

— 1333. Οὔτις. ὐδείς.

Τί. κατά.

— 1336. Ἦν τὰ. γράφεται Ταῦθ᾽.

Τί δή. γρ. Δῆτα.

Ἐμὸν. γρ. Ἐμοί.

Βλεπτὸν. ὁρατόν.

Στερκτὸν. ἀγαπητικόν.

Προσήγορον. παραγορευόμενον.

— 1339. Ἡδονᾷ. σύν.

— 1347. Τῦ νῦ. ἕνεκα.

Ἴσως. ὁμοίως (videdetur scripsisse).

Ὡς. λίαν, εἴθε.

Ὄλοιθ᾽. εἴθε ἀπόλοιτο.

— 1352. Ἐῤῥυτο. ἐῤῥύσατο.

Κἀνέσωσεν. ἐφύλαξεν.

Πράσσων. εὐεργῶν.

Ἐμοὶ. ἐμαυτῷ.

— 1355. Ἄχθος. ἄλγος.

Ἂν ἦν. τὸ ἀποθανεῖν σὲ τότε.

Ἦλθον. ἀπέβην.

Νυμφίος. ἀνήρ.

Πρεσβύτερον. ἀρχαιότερον.

vs. 1359. Ἔφυν. ἐγένετο.

Πῶς. κατὰ τίνα τρόπον.

— 1371. Βλέπων. εἰ ἔβλεπον.

Προσεῖδον. ἀντὶ τῦ εἶδον.

Μολὼν. ἀπελθών.

Ὄψις. θεατὸν πρόσωπον.

Βλαστῦσ᾽. εἰς φῶς φανεῖσα.

— 1376. Ἔβλαστε. ἐφάνη.

Οὐ δῆτα. ὐδαμῶς.

Ἄστυ. πόλις.

Πύργος. τεῖχος.

Δαιμόνων. τῶν θεῶν.

Τῶν. ὧν.

— 1380. Κάλλιστ᾽. ἐξαίρετος ἀνήρ.

Τραφεὶς. διατρίψας.

Τὸν ἐκ θεῶν. ἐκ τῆς μερίδος τῶν θεῶν.

— 1383. Ἄναγνον. ἀκάθαρτα.

Γένυς. ἀπὸ τῆς μερίδος τῦ γένυς τῦ Λαΐυ.

Ἐ μ ὰ ν. suprascript. ἐμήν.

vs. 1385. Ὀ ρ θ ο ῖ ς. ἀναισχύντοις.

Ἥ κ ι σ τ α. ἐλάχιστα.

Ο ὐ κ ἠ ν ε σ χ ό μ η ν. (pro ἂν ἐσχόμην.) ὐχ ὑπέμεινα.

Δ έ μ α ς. ἐλεεινὸν σῶμα.

— 1390. Φ ρ ο ν τ ί δ'. τὴν αἴσθησιν.

Ο ἰ κ ε ῖ ν. ἔχειν.

Τ ί. διὰ τί.

— 1392. Ὡ ς. ἵνα.

Ἔ ν θ ε ν. ὅθεν, ἀφ' ὧν (?) ἐγενόμην.

— 1398. Κ α κ ό ς. ἀκάθαρτος καὶ ἐξ ἀκαθάρτων.

Κ έ λ ε υ θ ο ι. ὁδοί.

Δ ρ υ μ ὸ ς. ἄλσος.

Τ ὐ μ ὸ ν α ἷ μ α. ἤγυν τῦ ἐμῦ πατρός.

Δ ε ῦ ρ'. ὧδε.

— 1404. Ἐ φ ύ σ α θ'. ἐγεννήσατε.

Ἀ ν ε ῖ τ ε. ἀνεδώκατε.

Χ ᾠ π ό σ α. καὶ ἕτερα ὁπόσα.

Α ἴ σ χ ι σ τ'. αἰσχρότατα.

Κ α λ ύ ψ α τ'. ἐκβάλλοντες καὶ ἀφανῆ ποιήσατε.

vs. 1412. Ἐ κ ρ ί ψ α τ'. ἐκβάλλοντες ἐκρύψατε.

Ἀ ξ ι ώ σ α τ'. ἄξιον νομίσατε.

Φ έ ρ ε ι ν. βαστάζειν.

Ἐ π α ι τ ε ῖ ς. ζητεῖς.

Τ ὸ π ρ ὸ ς. εἰς.

Τ ό ν δ'. Κρέοντα.

Ἔ ν δ ι κ ο ς. δικαία.

— 1421. Π ά ρ ο ς. κατὰ γὰρ τὰ πρότερον.

Τ ί. διὰ τί.

Τ ῶ ν. ἕνεκα.

Β ό σ κ υ σ α ν. τρέφυσαν.

— 1426. Ἄ γ ο ς. μίασμα.

Τ ὸ. ὅπερ.

Μ ή τ' ὄ μ β ρ ο ς. ὔτε τὸ ὕδωρ.

Μ ή τ ε. ὔτε.

Π ρ ο ς δ έ ξ ε τ α ι. ἀνέξεται.

— 1431. Ἔ χ ε ι. διάκειται τὸ πρᾶγμα.

Ὧ δ ε. οὕτως, ἐπιμόνως αἰτεῖς.

Ὅ π υ. ἐκεῖσε δηλονότι.

Ἔχρῃζον. χρείαν εἶχον ἐκ τȣ͂ θεȣ͂.

vs. 1442. Ἵν᾽. ἐνταῦθ᾽ ὅπȣ τῆς χρείας.

Ἄμεινον. κρεῖττον ἔστιν.

Ἐπισκήπτω. ἐνόρκως ἐντέλλομαι.

Προτρέψομαι. αἰτήσομαι.

Ὀρθῶς. ἀσφαλῶς.

Οἰκητȣ͂. οἰκήτορος.

— 1453. Κύριον. κεκυρωμένον.

Τοσȣ͂τον. κατὰ τȣ͂το.

Πέρσαι. καταστρέψαι.

Θνήσκων. εἰ ἔθνησκον.

Παίδων. ἀπὸ τῶν.

Σπάνιν. ἔνδειαν.

Σχεῖν. λαβεῖν.

Ὅσων. βρωμάτων.

— 1465. Ψαύοιμι. ἔψαυον.

Χεροῖν. διὰ τῶν χειρῶν.

Πȣ. τοπικόν.

Ἐκγόνοιν. τῶν ἐμῶν παίδων.

Πορσύνας. ὁ παρασχών.

vs. 1477. Τέρψιν. εὐφροσύνην.

Πάλαι. ἐκ μακρȣ͂.

Εὐτυχοίης. εἴθε εὐτυχίαν ἔχοις.

Τῆσδε. ἕνεκα.

Ὡς. εἰς.

— 1485. Ἐφάνθην. ἐφάνην.

Ἔνθεν. ὅθεν.

Ἠρόθην. ἐσπάρην.

— 1492. Ἀκμάς. ἥγȣν εἰς καιρόν.

Παραῤῥίψει. παρόψεται.

Δηλήματα. βλάβας.

Πατέρα. τὸν ἑαυτȣ͂.

Ἔπεφνε. ἐφόνευσεν.

— 1498. Ὅθεν. ἐξ ἧς ἐγεννήθη.

Χέρσȣς. παρθένȣς.

— 1507. Κακοῖς. δυστυχίαις.

Φρένας. φρόνησιν.

— 1512. Εὔχεσθε. ἤγȣν εὐχῆς τυγχάνετε, οὗ καιρὸς ἀεὶ ζῆν.

Βίȣ. περιȣσίας, ζωῆς.

Κυρῆσαι. ἐπιτυχῆσαι.

Ἅλις. αὐταρκῶς ἔχει.

Ἐξήκεις. εἰς τῦτον τὸν τόπον.

Οἷς. ἐνθυμήμασι.

vs. 1518. Ἄποικον. γρ. Ἀπ' οἴκων.

Ἤδη. ἀπὸ τῦ νῦν.

Κρατεῖν. νικᾷν.

Ἁκράτησας. καθ' ἃ ἐνίκησας.

vs. 1525. Κράτιστος. μέγιστος.

Ζήλῳ. μακαρισμῷ.

Ἐπισκοπῦντα. ἐξετάζοντα.

SOPHOCLIS OEDIPUS REX.

VARIETAS LECTIONIS

COD. MMDCCXCIV.

vs. 152. Ἔβας suprascr. η. Sed ς videtur erasum.

— 162. Ἰὼ ἰώ.

— 167. Ὦ πῶποι.

— 172. Ἔκγονα κλυτᾶ χθονός.
Ἰήων jota non subscr. pro ἰηΐων.

— 180. Δ' ἀ γενέθλα?

— 184. Ἀκτὰν παραβώμιον.

— 186. Ἱκετῆρες ἐπιστοναχοῦσι.

— 198. Εἴ τι νὺξ ἀφῇ.

— 204. Ἐπ' ἀγκυλῶν — θέλοιμ' ἄν.

— 212. Μαινάδων μονόστολον. Sed glossa τὸν συνόμιλον, τὸν συνοδοιπόρον vulgatam lectionem ὁμόστολον explicat.

— 279. Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασται τάδε. γράφεται ποτέ. περισσόν.

— 437. Ποίοισι σήμηνον videtur esse, atque ex interpretatione irrepsit. γράφεται μεῖνον.

— 470. Πυρὶ καὶ στεροπαῖς Διὸς sine ὁ.

— 477. Ὑπ' ἀγρίαν.

vs. 492. Οὔτε τῶν νῦν πυ. ἔμαθον, πρὸς ὅτου δὴ sine χρησάμενος.

— 616. Καλῶς ἔλεξεν εὐλαβυμένῳ σοι πεσεῖν.

— 621. Πεπραγμένʼ ἔστι. γρ. ἔσται.

— 660. Οὐ μὰ τὸν πάντων θεῶν.

— 663. Ὅ τοι πύματον ὀλοίμαν.

— 673. Στυγνὸς μὲν — βραδὺς δʼ. γρ. βαρύς.

— 839. Εἰ γὰρ εὑρεθῇ λέγων. Alia antea ibi stetit vox, forte ἦν.

— 870. Μήν ποτε λάθρα. Fuit olim λάθα, τὸ ρ̄ postea insertum.

— 874. Ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλ.

— 879. Vox πόλει in serie omissa, sed in marg. adscripta.

— 899. Ἄβαισίν νιν.

— 903. Ἀλλʼ ὦ— ὀρθʼ. Gl. ὀρθῶς, ἀσφαλῶς.

— 906. Φθίνοντα γὰρ παλαιὰ Λαΐυ θέσφατʼ.

— 966. Κλάζοντας — ὑφηγητῶν δʼ ἐγώ.

— 1096. Ἰήϊε Φοῖβε, omisso σοί.

Σοὶ δὲ ταῦτʼ ἀρέστʼ. γρ. ἄριστʼ.

— 1108. Νυμφῶν=

Ἑλικωνιάδων.

— 1214. Ὅς δικάζει τὸν ἄγαμον —.

— 1217. Ἰδοίμαν.

— 1301. Μείζονα δ. τῶν κακίστων.

— 1311. Ἰὼ δαῖμον, ἵνʼ ἐξήλυ. ὅπυ προέβης.

— 1458. Ἀλλʼ ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρʼ — ἴτω.

Caetera desiderantur.

SOPHOCLIS OEDIPUS REX.

VARIETAS LECTIONIS COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 30. Ἅιδας. γράφεται Ἅιδης.
— 31. Μὲν νῦν. γϱ. ȣ̃ν.
— 36. Σκληρᾶς — ὃν παϱείχομεν. γϱ. ὅνπεϱ εἴχομεν. cf. Gl. 2787.
— 58. Γνωστὰ κ' ȣ̓κ ἄγνωστα. suprascr. vulgat.
— 81. Ὄμμασι. suprascr. ὄμματι.
— 86. Φάτιν. φήμην. cf. Gl. 2787.
— 93. Εἰς πάντας αὖδα pro ἐς.
— 98. Ἐν τῇδ'. γϱ. ἐκ τῆςδ'.
— 101. Χθόνα. πόλιν.
— 105. Πω. γϱ. πȣ.
— 129. Ταῦτ'. γϱ. τȣ̃τ' in Gloss.
— 159. Κεκλόμενος. γϱ. κεκλομένῳ.
— 180. Νηλέα δὰ γενέθλα. forte δ' ἁ. γϱ. δέ.
— 189. Εὐῶπα. εὕϱηται καὶ εὐωπὰν in Gl.
— 198. Εἴ τι νὺξ ἀφῇ.
— 211. Εὔϊον. γϱ. εὐίων.
— 221. Ἴχνευον αὐτὸ, μὴ ȣ̓κ —.
— 222. Ἀστὸς. γϱ. αὐτός.
— 230. Εἰ δ' αὖ τις. γϱ. αὖθις.

vs. 245. *Τῷ τ' ἀνδρὶ — πέλω.* γρ. *τελῶ.*

— 256. *Ἀκάθαρτον ὑμᾶς.* suprascr. *ἡμᾶς.*

— 263. *Νῦν δ' ἐς τὸ κείνε κρᾶτ'.* suprascr. *κεφαλήν. Κάρτ'. λίαν.*

— 270. *Μήτ' ἄροτον. Ἀροτὸν, ἠροτριασμένην γῆν.* γρ. *ἄροτον.* 2787.

— 281. *Ἂν μὴ θέλωσιν, ἐδεὶς.* γρ. *ἐδὲ εἷς.* 2787.

— 294. *Ἀλλ' εἴ τι.* γρ. *εἴ τις.*

— 315. *Ἔχοι τε καὶ — πόνων.* γρ. *πόνος.*

— 369. *Εἴπερ τί γ' — κράτος. σθένος.* cf. Gl.

— 370. *Ἀλλ' ἔστι — σοὶ δὲ ταῦτ'.* γρ. *τῦτ'.*

— 401. *Κρέων.* γρ. *κλαίων.*

— 436. *Μῶροι· γονεῦσι δ' — εὔφρονες.* γρ. *ἔμφρονες.*

— 511. *Τὸ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς.* γρ. *τῷ.*

— 525. *Πρὸς τῦ δ'.* Ordine inverso *Τῦ πρὸς δ'.*

— 538. *Ἢ τ' ἔργον ὡς ἐ.* γρ. *ὡσὶ.* an *ὡσεὶ?*

— 549. *Εἴ τοι νομίζεις χρῆμα.* γρ. *κτῆμα.*

— 555. *Ἔπειθες ἢ ἐκ — χρεί' ἢ μ' ἐπί.* γρ. *καὶ χρεία ἀντὶ τῦ χρεών.*

— 570. *Τόσον· τοσῦτον* pro *τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα, καὶ — φρονῶν.*

— 578. *Ἄρνησις ἐκ ἔνεστιν ὧν ἂν ἱστορεῖς.* γρ. *ἀνιστορεῖς.*

— 581. *Οὔκεν ἰσῦμαι σφωῒν.* γρ. *σφῷν.*

— 604. *Πεύθε, τὰ χρησθέντ'. μάνθανε.* γράφεται *πύθε.*

— 631. *Παύσασθ' ἄνακτες. καιρίαν. ἔγκαιραν* pro *ἐγκαίραν* vel rectius *ἔγκαιρον.* γρ. *κυρίαν.*

— 637. *Οὐκ εἶ σύ τ' ἐς οἴκες, σύ τε, Κρέων, στέγας.* γρ. *κατὰ στέγας.*

vs. 644. *Μὴ νῦν ὀναίμην — εἴ σέ τι. γρ. εἴς σέ τι.*

— 648. *Ἔπειτα κἀμὲ — οἵ πάρεισί μοι. γρ. σοι.*

— 657. *Σὸν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον ἐκβαλεῖν.*

— 684. *Ἀμφοῖν ἀπ᾽ αὐτοῖν. γρ. ὑπ᾽.*

— 696. *Κατ᾽ ὀρθὸν οὔρησας* pro *οὔρισας.*

— 708. *Ἐμοῦ ᾽πάκουσον — οὕνεκ᾽ ἐστί σοι. γρ. μοι.*

— 718. *Τρεῖς καί μιν* pro *νιν.*

— 734. *Ἐς ταυτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλ. γρ. κἀπί.*

— 737. *Ἀρχὴν ἐφαίνου, τοῦτ᾽* pro impresso *ταῦτ᾽.*

— 749. *Καὶ μὴν ὀκνῶμεν (ὀκνοῦμεν?). φόβον ἔχομεν διὰ τοὺς σοὺς λόγους.*

Ἃ δ᾽ ἀνέρῃ. γρ. ἃ δ᾽ ἂν ἔρῃ.

— 751. *Ἄνδρας — οἷον ἀνὴρ ἀρχ.*

— 815. *Τίς τοῦδέ γ᾽ ἀνδρός ἐστιν ἀθλιώτερος. γρ. Τίς τοῦδ᾽ ἀνδρός νυν ἐστ. ἀθλ.*

— 824. *Καὶ μοὶ φυγόντι μή ᾽στι. γρ. μή με.*

— 875. *Ἃ μὴ — συμφέροντα. γρ. ἐμφέροντα.*

— 891. *Ἢ τῶν ἀθίκτων — ματάζων. γρ. ματαιάζων.*

— 924. *Ἆρ᾽ οὖν παρ᾽ — ἆρ᾽ ἂν παρ᾽.*

— 921. *Ὅπως λύσιν — πόροις. παράσχοις.*

— 948. *Τὸν ἄνδρ᾽ ἔφευγε μὴ κτάνῃ.* suprascr. *κτάνοι.*

— 968. *Κεύθει κάτω — ὅδ᾽ ἐνθάδε. γρ. ὧδ᾽ ἐνθάδε.*

— 989. *Ποίας δὲ — ἐκφοβεῖσθ᾽. γρ. εὐλαβεῖσθ᾽.*

— 998. *Μακρὰν ἀπῳκεῖτ᾽. γρ. ἀπῴκιστ᾽.*

— 1023. *Κᾆθ᾽ ὧδ᾽ ἀπ᾽ — μέγαν. γρ. μέγα.*

— 1036. *Ὥστ᾽ ὠνομάσθης ἐκ τύχης αὐτῆς. γρ. ταύτης.*

— 1038. *Οὐκ οἶδ᾽· ὁ δοὺς — λῷον. γρ. λώϊον.*

— 1052. *Ὃν κἀματεύεις πρόσθεν. γρ. πρῶτον.*

— 1056. *Τί δ᾽, ὅντιν᾽ εἶπε. γρ. τίς δ᾽.*

vs. 1067. *Τὰ λῷστα τοίνυν — πάλαι.* γρ. *πλέον.*

— 1088. *Οὐ τὸν Ὄλυμπον.* γρ. *ὐ μὰ τὸν Ὄλ.* *Οὐκ ἔσῃ.* γρ. *ὐκέτ' ἔσῃ.*

— 1101. *Προσπελαθεῖσα.* suprascr. *προσπελασθεῖσα.*

— 1111. *Πρέσβεις, σταθμᾶσθαι.* γρ. *πρέσβυ.*

— 1120. *Ἦ τόνδε — ὅνπερ εἰσορᾷς.* suprascr. *εἰσορῶ.*

— 1130. *Τόνδ', ὅς — συναλλάξας.* γρ. *συνήλλαξας.*

— 1145. *Ὅδ' ἐστὶν — ὅς ποτ' ἦν νέος.* γρ. *τότ' ἦν νέος.*

— 1174. *Ὡς πρὸς τί — ἀναλώσαιμί νιν.* γρ. *σε.*

— 1219. *Ἰαχαίων ἐκ στομάτων.* γρ. *στομίων.*

— 1271. *Αὐδῶν τε ταῦθ'.* γρ. *τοιαῦθ'.*

— 1285. *Ὅσ' ἐστὶ πάντων.* γρ. *ὅς ἐσθ' ἁπάντων.*

— 1295. *Διοίγεται — ἐσόψει τάχα.* γρ. *τάδε.*

— 1312. *Ἐς δεινὸν, ὐδ' ἀκυστὸν.* γρ. *ὐκ ἀκυστόν.*

— 1320. *Διπλᾶ σε — φορεῖν κακά.* γρ. *φέρειν.*

— 1336. *Ἦν τὰ, ὅπως περ —* γρ. *ἦν ταῦθ'.*

— 1355. *Οὐκ ἦν φίλοισιν — τοσόνδ' ἄχθος.* ἄλγος.

— 1387. *Πηγῆς δὲ — ὐκ ἠνεσχόμην* pro *ἂν ἐσχόμην.*

— 1518. *Γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον.* γρ. *ἀπ' οἴκων.*

SOPHOCLIS OEDIPUS REX.

BRUNCKII NOTAE EX EIUS SCHEDULIS DESCRIPTAE.

vs. 25. *Φθίνουσα.* Hujus versus mentem bene expressit Seneca:

Denegat fructum Ceres
Adulta et altis flava cum spicis cremat,
Arente calamo sterilis emoritur seges.

— 41. *Πάντες.* nos omnes, qui hic adsumus. Toup. in Suid. II. 168.

— 56. *Ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος, οὔτε ναῦς.* Thucyd. VII, 97. *Ἄνδρες γὰρ πόλις, καὶ οὐ τείχη, οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναί.*

— 68. *Εὕρισκον.* ad margin. *ηὕρισκον.*

— 130. *Ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ.* Vim τοῦ *ποικιλῳδὸς Σφ.* expressit Seueca:

Nec Sphinga caecis verba nectentem modis
Fugi —
Nodosa sortis verba et implexos dolos,
Ac triste carmen alitis solvi ferae.
Creon. Curam peremti major excussit timor.
Oedip. Pium prohibuit ullus officium metus?
Creon. Prohibent nefandi carminis tristes minae,

vs. 187. Παιῶν. ad marginem Παιάν.

— 227. Ἐπίκλημα pro ἔγκλημα. Habet etiam Aelian. V. H. III, 15. Xenoph. Hellen. p. 9. Εἰ δέ τις ἐπικαλοίη τι αὐτοῖς, λόγον κ. τ. λ.

— 248. Νὶν ante ἄμοιρον delevit.

— 260. Hunc et sequentes duos versus ita expressit Seneca (vs. 239.):

Quod facere monitu coelitum jussus paro,
Functi cineribus regis hoc decuit dari,
Ne sancta quisquam sceptra violaret dolo.
Regi tuenda maxime regum est salus.
Queritur peremtum nemo, quem incolumem timet.

— 284. Ταὖθ'. ad margin. ταῦθ'.

— 329. Ita corrigendus est:

Τἄμ' ὡς ἂν εἴποιμ', ἢ τὰ σ' ἐκφανῶ κακά.

— 456. Σκήπτρῳ προδεικνύς. Seneca (vs. 657.):

Baculo senili triste praetentans iter.

— 534. Τῦδ'. ad margin. τοῦ δ'.

— 630. Corrigendus:

Κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.

— 748. Seneca (vs. 774.):

Oedip. Quae spatia moriens Laïus vitae tulit?
Primone in aevo viridis, an fracto occidit?
Iocaste. Inter juvenem senemque, sed propior seni.

— 825. Ἦ γάμοις. ad margin. ἢ.

— 977. A Grotio versi:

Quid quisque metuat, quando fortuna omnia humana versat nullaque est mentis nota superae. Optimum ergo vivere, ut ea sustulit.

Similiter Thucyd. IV, 62.

Τὸ δὲ ἀστάθμητον τῦ μέλλοντος ὡς ἐπιπλεῖστον κρατεῖ.

vs. 1034. *Λύον.* ad margin. *λύω.*

— 1043. Seneca (812):

Forata ferro gesseras vestigia

Tumore nactus nomen ac vitio pedum.

— 1046. *Εἰδῆτ'. εἰδεῖτ'* pro *εἰδείητε* ab Optat. *εἰδείην.*

Οὐπιχώριοι. οἱ 'πιχώριοι.

— 1231. Hesych. *'Ανίησιν. ἐᾷ, ἀπολύει, ἀναπαύει, ἐνδιδοῖ.* Thucyd. IV, 27. *'Αλλ' ἢ σφῶν ἀνέντων — ἄνδρας.*

— 1392. *Ἔδειξα μήποτε.* ad margin. *ἔδειξ' ἄν.*

CODEX MMDCCCXX.

vs. 194. *Πάτρας ἄπϩρον, εἴτ' ἐς. γρ. εἰς.*

— 360. *Οὐχὶ ξυνῆκας — ἢ 'κπειρᾷ. εἰς πεῖραν λόγων προτρέπῃ* suprascr.

SOPHOCLIS OEDIPUS COL.
CODEX MMDCCCLXXXVI.

vs. 16. *Σάφ' εἰκάσαι. ἀπεικάσαι.*
Ἱρὸς pro *ἱερός.*
— 22. *Δεῖ. χρή.*
— 27. *Εἴπερ γ' ἔστιν. Εἴπερ ἔστι γ'.*
— 47. *Ἀλλ' οὐδὲ μέντοι. ἀλλ' οὐδ' ἐμόν τοι.*
— 75. *Οἶσθ', ὦ ξέν'. ἴσθ', ὦ ξέν'.*
— 121. *Λεύσσεις νιν. Λεύσατ' αὐτόν.*
— 138. *Ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾷν ἐγώ. φωνῇ γὰρ ὁρῶ τὸ φατιζόμενον.*
— 149. *Ἒ ἓ αἶ αἴ.*
— 150. *Ἀλαῶν ὀμμάτων ἄρα καὶ* suprascr. *ὡς.*
— 155. *Περᾷς γὰρ, περᾷς=*
Ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀ-
φθέγκτῳ.
— 161. *Τῶν, ξένε πάμμορ' εὖ.*
— 170. *Θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθαι.*
— 174. *Ὦ ξένοι, μὴ δῆτ' ἀδ.*
— 181. *Προσβίβαζε, κούρα, πρόσω=*
— 183. *Ἕπεο μ' ἂν, ἕπε' ὧδ' ἀμ.*
— 184. *Κώλῳ, πάτερ, ᾇ σ' α. τ. ξεῖ=*
νος ἐ. ξ. ω. τλ. ὅτι=.
Καὶ π. τ. ἄφιλον.

vs. 193. *Πόδα κλίνῃς. πόδα κινήσῃς.*

— 195. *Ἥστω λέχρ. γ' ἐ. ἄκρυ=*
Λάυ βρ. ὀκλάσας. Quae continuo leguntur et Oedipodi tribuuntur.

— 201. *Πρόκλινον φιλίαν ἐμάν. προκλίνας.*

— 205. *Τίς ὢν — τίν' ἂν*
σοῦ πατρίδ'. Noster
Τίνα σου = Πατρίδ'.

— 217. *Λέγ', ἐ. ἐπ' ἔσχατα μένεις.* Error ex literarum *β* et *μ* permutatione, quod recte monuit Brunckius, et ex pronuntiatione ortus. Lexica utriusque pronuntiationis exempla habent multa, ut *βύρμακας* et *μύρμηκας.* v. Hesych.

— 219. *Μακρὰ μ. ἀλλὰ ταχύνετε.*

— 222. *Ἄθλιον Οἰδίποδα.*

— 223. *Δέος ἴσχετε μηδὲν ὧν αὐδῶ.*

— 243. *Τοῦ μόνου ἄντομαι —.*

— 251. *Ἦ τέκνον, ἢ λόγος, ἢ χρέος.*

— 259. *Μάτην ῥ. ὠ. γίνεται.*

— 277. *Καὶ μὴ θεοὺς τ. εἶτα τ. θεῶν*
ὥραν ποιεῖσθε. Noster
Τοὺς θεοὺς — Μοίρας ποιεῖσθαι.

Forte latet hic lectio antiqua et vera, ita ut legendum sit:

Εἶτα τῶν θεῶν μοῖραν ποιεῖσθε μηδαμῶς.

honorem, qui Deorum est, nihili facitis, seu rem Deorum negligitis. cf. Plat. Crit. T. I. p. 18. *ἐν μείζονι μοίρᾳ ἐστὶ* et Cratyl. T. III. p. 260. ubi *μοῖρα* et *τιμὴ* conjunguntur. Euripid. Hippolyt. v. 988. *Ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'.*

vs. 284. Ἀλλ' ὥσπερ — — οἰκέτην. iterum ex pronuntiatione.

— 335. Οἱ δ' αὖθ' ὅμαιμοί ποι ν. πονεῖν.

— 336. Εἴσ' οὗπέρ εἰσι. δεινὰ δ' ἐκείνοις.

— 371. Νῦν δ' ἐκ θ. σ. κ. ἀλιτήρȣ φρενός.

— 387. Ἔγωγε τοῖς νῦν — μαντεύμασιν.

— 400. Κρατῶσι μέν σε — μὴ 'κβαίνῃς.

— 417. Ἄμφω θ' ὁμοίως.

— 421. Ἀλλ' οἱ θεοὶ — πεπραγμένην.

— 426. Μείνειεν — πάλιν. pro πόλιν.

— 427. Ἔλθοι ποτ' — οἵ με τὸν φύσαντ'.

— 444. Φυγάς σφιν ἔξω — ἠλώμην ἀεί.

— 450. Ἀλλ' ȣ̓́ τι μὴ λάχωσι. suprascr. λάχȣσι.

— 458. Ξὺν ταῖσι ταῖς σ.

— 469. Πρῶτον μὲν ἱ. ἐξ ἀειῤῥύτȣ χοάς.

— 471. Ὅταν δὲ χεῦμα τȣ̃τ' ἀκήρατον βαλών.

— 475. Οἰὸς νεαρᾶς οἰνοτόκῳ (f. οἰοπόκῳ, an οἰοτόκῳ) μαλλῷ λαβών.

— 487. Iterum οἰκέτην.

— 502. Ἔρημον ἕρπειν — δ' ἄνευ.

— 504. Χρὴ 'σται μ' ἐφευρεῖν, τȣ̃το —.

— 507. Χωροῖμ' ἂν εἰς τόδ'.

— 525. Κακᾷ μὲν εὐνᾷ — ἴδρις
γαμῶν — ἄταν. corrupte.

— 548. Καὶ γὰρ ἀλλȣ̀ς ἐφόνευσα. Sensu non careret ἄλλως, temere, ira abreptus.

— 557. Θέλω τι ἔρεσθαι.

— 579. Ποῖον δὲ — ἥκεις φ.

— 592. Ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κ.

— 608. Θεοῖσι γῆρας, ȣ̓δὲ κατθανεῖν ποτε.

— 613. Καὶ πνεῦμα — ἀνδράσιν.

vs. 624. Ἀλλ᾽ ȣ̓ γὰρ — ἡδύς.

— 628. Τῶν ἐνθάδ᾽, εἴπερ οἱ θ. ψ. με an μή?

— 630. Γῆ τῇδ᾽ ὅ γ᾽ ἀνήρ.

— 632. Τοιȣ̃δ᾽, ὅτȣ πρῶτον —.

— 658. Lectio Aldina.

— 661. Κείνοις δ᾽ — ἐπεῤῥώθη λέγειν.

— 697. Φύτευμ᾽ ἀχείρητον, αὐτόποιον.

— 704. Ὁ γὰρ εἰςαιὲν ὁ. κ. λεύσει=

— 721. Ταῦτα νῦν φαίνειν ἔπη.

— 728. Ἄνδρες χθονὸς τῆςδ᾽ εὐγενεῖς.

— 735. Ἀλλ᾽ ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ᾽ ἐπ. Πείσων — τὸ Καδμείων πέδον.

— 797. Ἀλλ᾽, οἶδα — πείθων, ἴθι. suprascr. πείθοντ᾽, ἴθι.

— 819. Ξυναρπάσας — δ᾽ ἔξω τάχα. sed v. 826. recte ἐξάγειν.

— 827. Ἄκȣσαν — πορεύεται.

— 868. Τοιγὰρ σὲ χαὐτὸν, καὶ γένος.

— 881. Ἀκȣ́εθ᾽ — τάχ᾽ ȣ̓ τελεῖ.

— 886. Περῶσι δή.

— 900. Σπεύδειν — ἀπαί.

— 906. Ἄτρωτον ȣ̓δ᾽ ἀφῆκ᾽ ἂν ἐξ.

— 941. Τȣ̃ργον τόγ᾽ ἐξέπραξα.

— 945. Κᾄνανδρον ȣ̓ δεξαίατ᾽.

— 973. Οὐ μητρὸς ἔσχον, ἀλλ᾽ ἀγ.

— 977. Πῶς γ᾽ ἂν τόδ᾽ ἆκον.

— 996. Τίνοις ἂν, ȣ̓δὲ τȣ̃νδικον.

— 1012. Ἐλθεῖν ἀρωγȣ̀ς ξυμμάχȣς, ἵν᾽. suprascr. ξυμμάχȣς θ᾽ ἵν᾽.

— 1016. Ἅλις λόγων — ἐξηρπασμένην cum punctis :̄

vs. 1132. Ἃ δεῖ μ' ἀθροῖσαι.
— 1041. Πρὶν ἄν σε — στῆσαι τέκνων.
— 1054. Ἔνθ' οἶμαι τὸν ὀρειοβάταν.
— 1081. Εἴθ' ἀελλαία ταχύῤῥωτος. suprascr. ταχύῤῥοθος.
— 1088. Ἐπινικείῳ σθένει τὸν.
— 1105. Ἐλπισθὲν — βαστάσαι τόδε.
— 1110. Ἔχω τὰ φίλτατ'· ὐδ' ὅταν πανάθλιος.
— 1118. Καὶ σοί τε τὔργον.
— 1130. Καὶ μοὶ χαῖρ' ὦ 'ναξ δεξιάν τ' ὀρ. (an est χεῖρ' pro χέρ'?)
— 1173. Ψέξαιμί τι.
— 1180. Μή σοι πρόνοι'.
— 1211. Ὅστις τῦ πλέονος μ. χρῄζει=
— 1218. Ὁππότ' ἄν.
— 1220. Τῦ — κῦρος=
Ἰσοτέλεστος=
— 1244. Αἵτε κλονέυσιν.
— 1370. Τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ. pro νῦν ὁρᾷ.
— 1373. Κείνην ἐρεῖ τις. pro ἐρείψεις.
— 1508. Ῥοπῇ βίυ — ἅπαξ ξυνῄνεσα.

CODEX MMDCCXI.

vs. 66. Λόγος. ἡ φροντὶς τῦ ἄρχειν, ἤγυν ἡ δημοκρατία ἔστιν.
— 84. Εὖτε. ἐπειδή.
— 87. Ἐξέχρη. ἐμαντεύετο.
— 89. Τερμίαν. τελευταίαν.
— 91. Κάμψειν. καταλῦσαι, τελειῶσαι.

SOPHOCLIS ELECTRA. GLOSSAE.

CODEX MMDCCXCIV.

vs. 54. *Τύπωμα.* ἀγγεῖον.

— 62. *Σοφὺς.* φιλοσόφυς.

— 96. *Ἐξένισεν.* ἐξενοδόχησε φόνῳ.

Βάρβαρον. τῶν Τρώων.

— 114. *Ὁρᾶτε.* suprascr. ἐφ᾽. ἀδίκως θνήσκοτας, omisso ν.

— 115. *Τὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένυς*, omisso τάς.

— 121. *Ὦ παῖ παῖ*

Δυστανοτάτας.

— 127. *Ὁ τάδε π. ὁ. εἴ μ. θέμις=*

Τάδ᾽ αὐδᾷν.

— 132. *Φυγγάνει, ὐδ᾽ αὖ θέλω προλ. τόδε.*

— 133. *Στεναχεῖν*, suprascr. ō.

— 136. *Ἱκνῦμαι.* Addit ἱκετεύω ὑμᾶς interpretationis causa.

— 137. *Ἀλλ᾽ ὔτοι τόνδ᾽ —.*

— 139. *Οὔτε γόοισιν ὔτε λιταῖσιν.*

— 144. *Τί μοι τῶνδε δυςφόρων.*

— 146. *Ἐπιλάθεται* ἀντὶ τῦ λανθάνεται.

— 148. *Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφ.* sine γ᾽.

— 152. *Αἲ αἴ.*

vs. 160. Ὄλβιος. μακάριος.

— 177. Ἐχθαίροις. Sed interpretatio μῖσος ἔχεις consentit vulgato ἐχθαίρεις.

— 181. Βϰνομον. corr. βϰνόμην!

— 185. Ἀπέλιπεν. ἀντὶ τϰ ἐπι(ἀπο)λέλοιπεν.

— 189. Ἀλλ᾽ ὡσπερεί τις ἐ. ἀναξία.

— 198. Προφυτεύσαντες. προνενοηκότες.

— 200. Πράσσων. Additur ὄλοιτο.

— 201. Κεῖνα. Legit ἐκεῖνα. Hic quoque, ut saepius, consentit noster cum cod. Jenens.

— 220. Ἐριστά. ϰκ ἀξίαν ἔριν ἔχοντα· πολὺ πλῆθος αὐτῶν κακῶν ἐκτήσω διὰ τῆς σῆς δυςθύμϰ ψυχῆς, τίκτϰσα ἀεὶ πολέμϰς καὶ ἔριδας.

— 222. Οὐ γὰρ λάθοι μ᾽ ὀργά.

— 238. Ἔν τινι τϰτ᾽ ἔβλαστεν ἀνθρώπων.

— 240. Μήτ᾽ εἰ τῷ πρόςκειμαι. Τὸ δὲ πᾶν ϰτως· ταῦτα διὰ τιμῆς ἦγϰν τὸ ἀμελῶς διακεῖσθαι ἐπὶ τοῖς ἀποθανϰσι· μήτε, εἴ τινι χρηστῷ πρόςκειμαι, ξυνναίοιμι κ. τ. λ.

— 250. Θνατῶν. corr. θνητοῖς.

Πάντων. ἀνθρώπων δηλονότι.

— 495. Πρὸ τῶνδέ τοί μ᾽ ἔχει. ὑπὲρ τῶνδε ἔχει με τϰτο.

— 497. Ἀψεγές. ἀλλὰ ἀρεστὸν πλησιάζειν.

— 498. Συνδρῶσιν. σοὶ τῇ ἀχθομένῃ καὶ ἡμῖν συναχθομέναις.

— 838. Ἄρκεσι (error manus) σὺν καὶ ὅπλοις.

— 848. Ὃς ἔτ᾽ ἦν sine γάρ.

— 859. Τ᾽ ἀρωγοί. suprascr. ἀρωγῶν.

— 862. Κείνῳ. suprascr. ἐκείνῳ.

— 1071. Νοσεῖ· τὰ δέ. νοσεῖται· τὰ δέ.

vs. 1075. *Τὸν ἀεὶ. χρόνον.*

Πατρὸς. ἕνεκεν.

— 1078. *Οὔτε τι τοῦ μὴ θανεῖν.*

— 1081. *Τίς οὖν ἄρ᾽ εὔπατρις.*

— 1091. *Πλούτῳ*, omisso *τε.*

— 1096. *Τῶνδε· ἀπό.*

Φερομέναν· ἔχουσαν δὲ τὰ νόμιμα ἀπὸ τῶνδε κατὰ κράτος, ἅτινα ἐφάνη κατὰ τὴν εὐσέβειαν τοῦ Διὸς μέγιστα· τούτων ἀποφερομένων τὸ κράτος ἤγουν τὸ κράτος τὸ ἐπὶ τούτοις ἀποφερομένην.

— 1108. *Οἴ μοι τάλαιν᾽ ἆρά ποθ᾽ ἧς ἠκούσαμεν.* (*ἆρα* correctum, alia enim ibi stetit vox.) suprascr. *μή. γράφεται οὐ δή.*

— 1128. *Εἰςέπεμπον. γρ. ἐξέπεμπον.*

— 1246. *Ἐπέβαλες. ἀνέμνησας. Ἐπιβάλλω τὸ ἐπιτυχῶς στοχάζομαι.* Cetera nihil differunt ab impressis.

— 1255. *Τάδε δίκαια χρόνος.*

— 1258. *Δρῶσα. φυλάξω τὴν ἐλευθερίαν.*

— 1260. *Τίς οὖν ἀξίαν γε* (omisso *ἄν*)

Μεταβάλλοιτ᾽.

— 1269. *Θεῖον.* Addit *δαιμόνιον*, quod glossam sapit.

— 1275. *Μήτι, πολύστονον ὧδ᾽ εἰδών.*

— 1285. *Οὐδ᾽ ἂν κακοῖς* sine *ἐν.*

— 1414. *Φθίνει* (semel). *φθείρει.*

— 1428. *Βλέπω. γρ. λεύσω* (*λεύσσω*).

— 1437. *Δι᾽ ὠτὸς μὲν* pro *ἄν.*

— 1458. *Ἀναδεικνῦναι. ἀναπετᾶν· ἀνακαλύπτειν.*

SOPHOCLIS ELECTRA.

CODEX MMDCCXI.

CONTINET TRICLINII ET TURNEBI LECTIONES.

vs. 10. Πολύφθορον δὲ δῶμα.
— 55. Οἶσθά μοι. γράφεται πϑ.
— 56. Θνήσκοντες. γρ. κλέπτοντες.
— 57. Ἔῤῥει. ἔφθαρται.
— 75. Ἀνδράσιν.
— 96. Φοίνιος Ἄ. ἐξείνισεν.
— 102. Ἀδίκως οἰκτρῶς τε θ.
— 150. Ἀλλ' ὦ παντλήμων=
Νιόβα σ. — θεόν.
— 160. Ὄλβιος, ὃν ἁ κλ.
— 166. Τάλαιν' ἄνυμφος α. οἰχνῶ.
— 205. Τϑς ἐμὸς εἶδε πατήρ.
— 206. Ἀεικεῖς, sed suprascr. συνίζησ. ergo αἰκεῖς.
— 209. Οἷς ὁ μέγας θεὸς Ὀ=
λύμπιος.
— 250. Πάντων= Τ' εὐσέβεια θνητῶν.
— 414. Ἀλλ' ϑ — σμικρῷ φράσαι.
— 496. Μήποτε μήποθ' ὑμῖν.
— 505 et 515. Πϑλύπονος.
— 528. Ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλε κϑκ ἐγὼ μ.

vs. 533. *Λύπης, ὅτ' — ἡ τεκοῦσ' ἐγώ.*

— 636. *Εὐχὰς ἀνάσχω — ἃ νῦν ἔχω.*

— 754. *Ἱππικῶν δρόμων.*

— 833. *Εἰ τῶν φ. οἰ=*
χομένων ἐ. Ἀΐδαν=
Ἐλπ. ὑ. κ. ἐμοῦ=
Τακομένας=
Μᾶλλον ἐπεμβάσει.

— 850. *Κᾀγὼ τοῦδ' ἴστωρ.* Scholion paucis exceptis idem est. Pro *πάντα συρόντων* habet *πάντα κατασυρόντων*. Post vocem *πεποιήκασιν* additur *οὕτω χρὴ γράφειν πανσύρτων καὶ Ἀχαιῶν — ἐν τινὶ γὰρ τῶν — εἰ δὲ μὴν πανσύρτῳ — ἀεικινήτῳ* pro *πολυκινήτῳ — συντάττειν* pro *συνάπτειν.*

— 843. Schol. *ἤγουν ὀλοὰ καὶ ὀλεθρία ὑπῆρξεν.*

— 855. *Πάρεισιν ἐλπίδων.* *ἓν κῶλον ἐστι. τὰ γὰρ δύο πρόσωπα ἓν ἀποτελεῖ κῶλον, ὡς καὶ ἐν τῇ πρώτῃ στροφῇ δείκνυται.*

— 977. *Τώδε τὼ κασιγνήτω. σημειωτέον, ὅτι οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τοῖς ἀρσενικοῖς ὀνόμασιν ἀντὶ θηλυκῶν, ὡς τὼ χεῖρε καὶ ἄλλα πολλὰ ἂν εὕροις παρ' Ὁμήρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις οὕτω λεγόμενα· ὡς καὶ οὗτος ὁ Σοφοκλῆς θηλυκὰ προτάξας ὀνόματα τὴν Χρυσόθεμιν καὶ τὴν Ἠλέκτραν ἐπήνεγκεν ἀρσενικοφανῆ τὸ τώδε τὼ κασιγνήτω καὶ τὸ ὣ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην καὶ τὸ ἀφειδήσαντε καὶ τἄλλα. ἔστι δὲ ἡ χρῆσις αὕτη ἀττικὴ σεσημειωμένη.*

— 1006. *Βάξιν κακὴν.* suprascr. *καλήν.*

— 1260. *Τίς οὖν ἂν ἀξίαν γε. οἱ γράφοντες τίς*

ἂν οὖν, οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τῶν μέτρων. διὸ περισσὸν κείμενον ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ τὸ οὖν· ἔχει γὰρ καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν οὕτως μᾶλλον ὀρθῶς· οὑτωσὶ κείμενον. Iam sequuntur verba textus.

vs. 1176. Εἰπὼν κυρεῖς. Ἀττικὸν τὸ ἦθος τὸ εἰπὼν κυρεῖς, ἤγουν λέγεις· καὶ ἄλλα μύρια τοιαῦτά τις ἂν εὕροι ἔν τε πεζοῖς καὶ ἐμμέτροις λόγοις.

Εὔστοχος. ὀρθὸς, ἀληθὴς, μὴ ζημιωθείς τι τῇ σῇ διαμαρτίᾳ καὶ ἀπειρίᾳ. Hoc loco suo motum est.

CODEX MMDCCCXX.

vs. 9. Φάσκειν. ἔνεστι.

BRUNCKII ADNOTATA.

vs. 226. Γενέθλα est nominat. singul. dorice pro φίλη γενέθλη.

— 466. Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον, δυοῖν ἐρίζειν. Nam unam cum duabus contendere neutiquam aequum est. Toup. in Suid. T. II. p. 133. Ego sic intelligebam: Non aequum est, δυοῖν οὐ παρέχει πρόφασιν ἐρίζειν.

— 1063. Ἐπίσας.

SOPHOCLIS ANTIGONE.

GLOSSAE ET LECTIONES VARIAE.

CODEX MMDCCXII.

vs. 20. *Χαλκαίνϐσ'.* suprascr. *κρύπτϐσα. γράφεται Καλχαίνϐσ'. πορφύρϐσα, φροντίζϐσα. Χάλκη (κάλχη* scr.) *γὰρ ὁ κόχλος τῆς πορφύρας.*

— 25. *Ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν — νεκροῖς.*

— 126. *Δράκοντι. ἀντὶ τϐ δράκοντος, τῶν Θηβαίων δηλονότι —.*

— 131. *Βαλβίδων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δρομέων, ἢ τῶν κρηπίδων τϐ τείχϐς.*

— 134. *Ταντλωθεὶς. τὸ διασεισθεὶς, ὡς καὶ Ἀνακρέων.*

— 151. *Τῶν νῦν θέσθε λησμοσ.*

— 206. *Αἰκισθέν τ' ἰδεῖν.*

— 368. *Παρείρων. στέργων, πληρῶν.*

— 447. *Ἤιδειν. τί δ' ϐκ ἔμελλον;*

— 471. *Γέννημ'. φώνημ'.* suprascr. *γέννμ'.* Quid hoc monstrum sibi vult? Forte interpretationis causa additum *γῆρυμα.* Nec lectio *φώνημα* omnino contemnenda.

— 531. *Σὺ δ', ἣ κατ' οἴκϐς — ὑφειμένη.*

— 699. *Οὐχ ἥδε χρυσῆς — τιμῆς λαχεῖν;*

vs. 781. *Κτήμασι.* Gl. *πλουσίοις.*

— 1165. *Καὶ νῦν ἀφεῖται — τὰς γὰρ ἡδονάς.* ἤτοι ὅταν αἱ ἡδοναὶ παρέλθωσιν· οὐδενὸς ἄξια . . (nulla lacuna in cod.) τὸν ἄνθρωπον, κἂν τἄλλα εὐδαίμων ᾖ.

— 1337. *Μὴ νῦν κατεύχου μηδέν.* τουτέστι τὸ θανεῖν· οὐκ ἐστὶ γὰρ αὐτὸ ἐκφευξεῖν τὸν, ὃς οὔτε . . , ἐπει . . Nihil deest in cod.

COD. MMDCCXI.

vs. 53. *Διπλοῦν ἔπος.* ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν μήτηρ καὶ γυνὴ ἦν.

— 151. *Θέσθε.* θελήσατε, ἤγουν — .

— 368. *Παρείρων.* ὁ φυλάττων τοὺς ἐν γῇ ὄντας νόμους.

BRUNCKII ADNOTATIONES.

vs. 4. Absurda vulgata. Legendum *οὔτ' ἄτην φέρον* vel *οὔτ' ἀτάσθαλον*, vel *οὔτ' ἀτι . . λον*? aut quid simile. Sed nihil non potius quam *ἄτης ἄτερ.* Vide Hel. 297. Trach. 66. Scribi etiam potuit *οὔτ' ἀτηρὸν αὖ* seu potius *οὔτ' ἀτήριον.*

— 108. *Φῶτα.* Singul. pro Plural. Musgrave ad Euripid. Hippolyt. 1148.

— 230. *Πρὸς.* Libri omnes *παρ'.*

— 260. *Φύλαξ.* Terent. Eunuch. 429.

— 342. *Πολεῦον.*

vs. 754. Φρενώσεις in E. ὢν sine μ'. φρενὸς αὐτὸς ἐκτός. Unde scribendum:

Ἐκτὸς ὢν αὐτὸς φρενῶν.

— 767. Βαρὺς. forte βαρύ. vs. 1251.

— 966. Πελαγέων. pro πετρῶν.

— 974. Quid hoc sibi vult? Lege ἀλάστορος ἐν.

— 1033. Φέρει pro λέγει.

— 1175. Αὐτόχειρ. insititium est. Aliud quid scripsit poeta.

— 1212. Ἆρα δυστυχεστάτην. cf. Aj. 994.

— 1319. Σ' ἔγωγ'. Mallem

Σφ' ἔγωγ'.

Ex nonnullis harum animadversionum intelligitur, eas impressis esse priores, suaque ipsum vineta cecidisse vinitorem.

SOPHOCLIS AIAX. GLOSSAE.

CODEX MMDCCXCIV.

vs. 1. Ἀεὶ. ἀόριστον δι' ὅλȣ.

Δέδορκα. ὁρῶ. αἰολικόν. βλέπω.

— 2. Πεῖραν. ἣν πειρῶνται οἱ ἐχθροὶ πρὸς, κατὰ τῶν.

Πεῖραν. προςβολὴν, ἐπιχείρησιν.

Ἁρπάσαι. ὀξέως νοῆσαι.

Θηρώμενον. ἀνιχνεύοντα, ζητȣ͂ντα· τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικȣ͂.

— 4. Αἴαντος. τȣ͂.

Ἐσχάτην. τὴν τελευταίαν.

Ἔχει. ἐπικρατεῖ.

— 5. Πάλαι. ἐκ πολλȣ͂ χρόνȣ.

Κυνηγετȣ͂ντα. ζητȣ͂ντα, ἐξετάζοντα, ἐρευνῶντα.

Μετρȣ́μενον. ἐξαριθμȣ͂ντα.

Εὖ δέ σ' ἐκφέρει. καλῶς ἐξάγει, εἰς τέλος ἄγει ἡ βάσις.

— 8. Εὔρινος. εὐόσφρητος.

— 9. Ἔνδον. τῆς σκηνῆς δηλονότι.

— 10. Στάζων. σταζόμενος ὑπὸ τȣ͂ ἱδρῶτος.

Χεῖρας. ἔχων διὰ ξίφȣς εἰργασμένας τὸν φόνον.

vs. 11. *Παπταίνειν.* ἀτενίζειν, ἐξεστατικῶς βλέπειν.

— 12. *Ἔργον.* ἤγȣν χρεία.

— 13. *Ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς.* ἵνα παρ' ἐμȣ̃ γινωσκȣ́σης ἀκριβῶς γνῷς.

— 15. *Εὐμαθές.* εὔγνωστον.

Ἄποπτος. ἀθέατος.

— 16. *Ἀκȣ́ω.* ἤκȣσα.

Ξυναρπάζω. ὀξέως νοῶ.

— 18. *Δυςμενεῖ.* ἐναντίον ὁ εὐμενής. τὸ ὅλον ȣ̃τως· ἐπὶ γὰρ τῆς νυκτὸς τῆςδε εἰργάσατο ἡμᾶς πρᾶγμα ἄσκοπον, ἀβȣ́λευτον, ἀπροςδόκητον.

— 28. *Τρέπει.* γρ. νέμει.

Πᾶς τις ἀκȣ́ων ἐκείνῳ τὴν αἰτίαν λογίζεται ἤγȣν αἴτιον ἡγεῖται τῆς φορ. . . (an φθορᾶς?) τῶν προκρ. (ita videtur esse, f. προβάτων.) ἀλλὰ καὶ κατάσκοπος ἰδὼν αὐτὸν ξίφος αἱματώμενον ἔχοντα ἐδήλωσεν.

— 34. *Τά τ' ȣ̃ν πάρος, τά τ' εἰσέπειτα.* τά τε πρότερον καὶ τὰ εἰςέπειτα· ἤγȣν τὰ ἑξῆς· τȣ̃το ἔστιν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλȣς.

— 39. *Τȣ̃δε.* δεικτικόν.

— 40. *Δυςλόγιστον.* βαρέως κινηθεῖσαν, ἀκατανόητον.

— 41. *Χόλῳ βαρυνθείς.* ἤγȣν ὑπ' ὀργῆς ἐβαρύνθη, καὶ ἡ χολὴ γὰρ σκότωσιν ποιεῖ, ὡς οἶνος.

— 50. *Μαιμῶσαν.* μανικῶς ὁρμῶσαν, κινȣμένην.

— 59. *Μανιάσιν νόσοις.* παρακινȣ́μενον ὑπὸ μανίας.

— 64. *Οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων.* ȣ̓χ ὡς ζῶα κερασφόρα· ἤγȣν εὐφυῶς ἔχȣσαν ἐπὶ τοῖς κέρασι,

τȣτέστι κεραςφόρος καὶ εὔκερως ταῦρος, ὁ καλὰ κέρατα ἔχων.

vs. 66. Περιφανῆ νόσον. τὴν μεγάλην μανίαν.

— 68. Μίμνε. μένε μετὰ θάῤῥȣς.

— 82. Φρονȣ͂ντα γάρ νιν ȣ̓κ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ. Φρονȣ͂ντα γάρ νιν ȣ̓κ ἂν ἔξεστιν ἰδεῖν. Videtur aliud quid ibi stetisse, quod deletum. Pro ἔξεσιν forte vulgatum ἐξέστην ὄκνῳ, nam explicatio est addita: ȣ̓δαμῶς ἀπεχώρησα, ἐξεπλάγην φόβῳ.

— 85. Βλέφαρα κἂν δεδορκότα. Forte κ' εὖ δεδορκότα correctum est, nam antea procul dubio vulgata lectio ibi stetit.

— 87. Κυρεῖς ἔχων. ὑπάρχεις. ἤγȣν ὡς ἔχεις, ὡς διάκεισαι.

— 90. Βαιὸν. ȣ̓δαμῶς.

Ἐκτρέπῃ. ἐπιστροφὴν ποιεῖς ἐμȣ͂.

— 134. Τῆς ἀμφιρύτȣ Σαλαμῖνος. τῆς περιῤῥύτȣ. ἀφεῖλε δὲ τὸ ἕτερον ρ διὰ τὸ μέτρον.

— 150. Σφόδρα. εὐκόλως πείθοι ἂν ἐπὶ τȣ́τοις.

— 154. Μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς. ἀνδρείων τοξεύων τὰ β. . . (an βέλη?) ἢ ἤκατας (ἠλακάτας? Ita potius mente quam oculis lego.)

— 158. Σμικροὶ. τῇ δυνάμει ἄνανδροι ἀνδρείων.

— 159. Ῥῦμα. φυλακὴ ἐπισφαλής.

Πέλονται. πέλȣσι, ὑπάρχȣσι.

— 166. Ἀπαλλάξασθαι. ἀντιτάξασθαι, quae est interpretatio deinceps sequentis. γρ. Ἀπαλέξασθαι.

— 188. Ὑποβαλλόμενοι κλέπτȣσι. κρυφῶς φέροντες, ὑποσπείροντες (vulg. ὑποσπείραντες) τινὰς λόγȣς, λέγοντες κρύφιόν τι.

vs. 198. Ἐν εὐανέμοις βάσσαις. ἐν τοῖς βατοῖς τόποις τοῦ ὄρους. βῆσσαι γὰρ ὁ βάσιμος τόπος τοῦ ὄρους.

— 235. Ὧν τὰ μὲν εἴσω σφαζ. Ὧν τὴν μὲν ἔσφαζ. Utrumque correctum, priore deleto. Pro τὰ δέ noster habet τὰς δέ — ὧν τά. πρὸς τὸ σημαινόμενον.

— 251. Ἐρέσσουσιν. τοιαύτας μεγάλας κινοῦσιν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων.

Δικρατεῖς. οἱ δύο ἄρχοντες Ἀτρεῖδαι.

— 256. Αἶσ' ἄπλατος. (suprascr. ἄπλητος.) μοῖρα κακὴ, ἀπλήρωτος, μεγάλη.

— 313. Τὸ ξυντυχόν. Ita emendatum, priore eraso, quod forte verum fuit συντυχόν.

— 368. Αὔδα τάδε. γράφεται τόδε.

— 534. Πρέπον γέ τ' ἦν ἄν. πρέπον γ' ἂν ἦν δαίμονος τοῦ 'μοῦ τόδε. Noster consentit cum Mosqu. b.

— 582. Πήματι. γρ. (quod glossa) τραύματι.

Θροεῖν videtur correctum, et quia addit ἐπᾴδειν et ὡς λέγω λόγον, vel θρηνεῖν, quae lectio in multis occurrit libris, vel ᾄδειν legisse videtur.

Τομῶντι. τομῆς ἐπιθυμοῦντι.

— 585. Τί ποτε δρασείας. γρ. δρασείεις. Idem habet August. b.

— 603. Ἀνήριθμος. οὐδενὸς λόγου ἀξιούμενος.

— 604. Εὐνώμᾳ. suprascr. εὐνόμᾳ.

— 615. Νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβότας. Omissa particula γ' post φρενός.

— 618. Ἔργα χερσὶ=

Μέγιστ' ἀρετᾶς.

vs. 617. *Εὕρηται. εὑρέθην.*

— 629. *Ἥσει.*

Ἄσει. ὐδὲ ἀφήσει γόον οἰκτρᾶς ὄρνιθος ἀηδῦς. Suprascr. *ἀφ'.* Procul dubio *ἄσει* in *ἥσει* pro *ἀφήσει* corrigere voluit.

— 632. *Στέρνοισι. στέρνοις.*

— 635. *Κεύθων, ἢ νοσῶν μάτην.*

— 637. Vox *ἄριστος* abest.

— 645. *Αἰακιδῶν ἄτερθε τῦδε* sine particula *γε.*

— 693. *Ἀνεπτόμην=*

Κυλανίας=

Χιονοτύπυ. videtur esse emendatum pro *χιονοκτύπυ, τῆς τυπτομένης ὑπὸ τῆς χιόνος· χιονοβλήτυ.*

— 708. *Πάρα. πάρεστι.*

— 712. *Πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσεν.*

— 714. *Μαραίνει τε καὶ φλέγει.*

— 887. *Προςβλέπει, ἀπύοι.*

Λεύσσων ἀπύοι. βλέπων.

— 892. *Πάραυλος. πλησίον, ἔξω τῆς ἤχυ* (*ἠχῦς?* an *τῦ ἤχυ?*) *ἔξω τῦ αὐλῦ.*

— 893. *Τλήμον.*

— 895. *Συγκεκραμμένην.*

— 898. *Περιπτυχὴς. περικεκλιμένος.*

— 903. *Ταλαΐφρον.*

— 910. *Ἄφρακτος φίλων. ἔξω τῆς φυλακίας τῶν φίλων.*

— 957. *Τοῖς. τὸ ι* finale, quod prior manus scripsisse videtur, posterior delevit.

— 1008. *Σὸς πατὴρ* sine articulo *ὁ* et *ἐμός τ' ἴσως.* γρ. *πατὴρ ἐμός θ' ἅμα* et *Ἵλεώς θ' ἅμα.* suprascr. *ἴσως.* Ad margin. *ἵλεων.*

vs. 1011. Ἥδιον. Noster facit cum Mosqu. b. quod saepius. γρ. Ἥδιστον. Suprascr. ἥκιστον. Ἡδύ. ἤγουν ἡδέως.

— 1118. Οὐκ ἂν pro οὐδ' ἂν videtur positum. Gl. οὐδαμῶς.

— 1165. Κάπετόν τιν' ἰδεῖν. Κάπετον εἰσιδεῖν τινα, ut Ien. et Mosqu. b.

— 1189. Ἐπάγων ἄταν=
Ἀνὰ τὴν εὐρώδη Τροίαν
Ἠνεμόεσαν=
Δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων ὤφελε.

— 1195. Ἔδειξεν= Ἕλλασι Ἄρην.

— 1208. Πυκναῖς. γρ. Πυκιναῖς.

— 1209. Τεγκόμενος. βρυχόμενας (leg. βρεχόμενος).

— 1211. Οὖν abest.

— 1222. Προσείποιμεν.

— 1227. Ἀνοιμωκτί. χωρὶς οἰμωγῆς.
Χανεῖν. εἰπεῖν.

— 1237. Πoῦ βάντος καὶ ποῦ στάντος.

— 1238. Ἄρ' οὐκ. γρ. οὐκ ἄρ' pro ἆρ'.

— 1410. Ξὺν ἐμοὶ. σὺν ἐμοί.

— 1413. Ὅστις τ' ἀνήρ, ut Mosqu. b.

— 1414. Σούσθω. βάσθω.

— 1416. Λῴονι βροτῶν. suprascr. θνητῶν.

— 1417. Πότε. suprascr. τότε.
Ὅτ' ἦν. ὅτε ἔζη.

— 1418. Ἐστὶν εἰςιδοῦσι.
Πρὶν δ' ἂν ἰδεῖν.

SOPHOCLIS AIAX.

CODEX MMDCCCXX.

vs. 2. *Θηρώμενον.* ἀντὶ τȣ͂ θηρῶντα, ζητȣ͂ντα.

— 8. *Κυνὸς.* εὐοσφράντȣ πορεία, βάδισις ἀγαθῆς τὴν ὀσφρύν.

— 9. *Τυγχάνει.* ὢν δηλονότι ἀντὶ τȣ͂ ὑπάρχει.

Στάζων. σταζόμενος ὑπὸ ἱδρῶτος.

— 13. *Παρ᾽ εἰδυίας.* παρ᾽ ἐμȣ͂ γινωσκȣ́σης.

— 15. *Εὐμαθές.* λίαν, εὔγνωστον.

Ἄποπτος. ἀθέατος καὶ ἀφ᾽ ȣ͂ δύναταί τις εἰδεῖν μακράν. ἀθεώρητος.

— 16. *Φρενί.* διὰ νοὸς, νῷ.

— 17. *Χαλκοστόμȣ.* χαλκῆς.

— 18. *Ἀνδρὶ δυσμενεῖ.* ἤγȣν κατ᾽ ἀνδρὸς ἐχθρȣ͂, ὃς ἐστὶν ἐναντίος, δυσμενής.

— 19. *Σακεσφόρῳ.* ἀσπιδοφόρῳ.

— 21. *Πρᾶγος ἄσκοπον.* πρᾶγμα ἀπροσδόκητον.

— 22. *Εἴργασται.* ἤγȣν εἰργάσατο ἡμᾶς ἐπὶ τῆσδε τῆς νυκτός.

— 23. *Ἴσμεν.* γινώσκομεν.

Ἀλώμεθα. πλανώμεθα.

— 24. *Πόνῳ.* κόπῳ.

— 26. *Λείας.* τὰ ποίμνια, τὰ βοσκήματα ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας?

Κατηναρισμένας. πεφονευμένας.

vs. 27. *Ἐκ χειρὸς.* ἐξ ἐνεργείας χειρός.

Αὐτοῖς. σύν.

— 28. *Ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.* εἰς ἐκεῖνον πᾶς τις κατηγορίαν τρέπει.

— 33. *Ἔχω.* δύναμαι.

— 38. *Πρὸς καιρόν.* ἐπικαίρως.

— 34. *Πάντα.* κατά.

Πάρος. τότε, πρότερον.

— 35. *Εἰσέπειτα.* ἤγουν τὰ ἑξῆς. ἤγουν ἀπ᾽ ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Χερί. δυνάμει.

— 36. *Ἔβην.* ἐπορεύθην.

— 40. *Ἤιξεν.* ἐκίνησε (legitur ἐνίκησε) χεῖρα δυσλόγιστον, ἤγουν δυσκατανόητον.

— 41. *Χόλῳ.* ὑπὸ χόλου, ὑπὸ ὀργῆς.

Ἀχιλλείων ὅπλων. ἕνεκα.

— 43. *Χραίνεσθαι.* μελαίνειν, μιαιφονεῖν.

Φόνῳ. ἤγουν διὰ φόνου.

— 45. *Ἐξέπραξεν.* καὶ εἰς ἔργον ἤγαγε τὴν βουλήν.

— 47. *Νύκτωρ.* κατὰ τὴν νύκτα.

— 51. *Γνώμας.* ὑπολήψεις.

— 56. *Ῥαχίζων.* διχοτομῶν, σφάζων, διακόπτων.

— 57. *Αὐτόχειρ.* αὐτοχείρως ἤγουν οἰκείαις χερσὶ κρατῶν.

— 58. *Ὅτ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλον.* ἤγουν ἄλλοτε δὲ ἐδόκει δηλονότι κτείνειν.

Στρατηλατῶν. ἀπό.

— 60. *Ἕρκη.* δίκτυα.

— 61. *Ἐλώφησεν.* ἐπαύσατο.

— 63. *Κομίζεται.* κομίζει.

— 197. *Ἀτάρβητα.* γρ. *Ἀτάρβητος.*

vs. 215. *Πάθος.* γράφεται *Βάρος.*

— 259. *Φρόνιμον* corr. in *φρόνιμος.* In marg. *καὶ φρόνιμος.*

— 265. *Ποτεραν* (forte *πότερον*). γρ. *Πότερα.*

— 360. *Ποιμένων.* κηδεμόνων, ἐπει . . ποιμν. . ἀπὸ τὸ φροντίζειν. (Ductus literarum confusi.)

— 363. *Μὴ κακὸν κακῷ διδὺς*

ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.

ἤγȣν τὸ πάθος βλάβης· μὴ ποίει τὸ πάθος τῆς βλάβης πλέον, διδὺς ἄκος κακὸν κακῷ.

— 406. *Τοῖσδ' ὁμȣ̃ πέλας.* τοῖς βοσκήμασι.

— 405. *Τὰ μὲν φθίνει.* ἤγȣν εἰ ἐμὴ εὐτυχία φθείρεται. Impressum est ἡ ἐμή.

— 418. *Φρονῶν ἴστω.* εὐφρονῶν γινωσκέτω.

— 1141. *Ἀλλ' ἀντακȣ́σῃ.* γρ. *Σὺ δ' ἀντακȣ́σῃ.*

— 1196. *Ἔδειξεν* ὅπλων *Ἑλλ.*

— 1230. *Ὑψὴλ' ἐφώνεις.* γρ. *ἐκόμπεις.* Illud videtur genuinum, partim quia idem in plurimis invenitur codicibus, partim quia *ἐφρόνεις*, quod in nonnullis deprehenditur, inde natum esse verisimile.

— 1393. Repone genuinam a vetere Scholiaste et Suida servatam:

Ἀρχαιόπλȣτα πατρὸς εἰς ἑδώλια.

Brunckius in schedis suis.

CODEX MMDCCXI.

vs. 125. *Πλὴν.* τὸ πλὴν διαιρέσεως ἐστὶν ἐπίῤῥημα . . (literae paucae in schedis meis desunt) ἀντὶ τȣ̃ χωρὶς λαμβάνεται· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τȣ̃ ἀλλά ἐστι.

vs. 126. *Σκιάν.* ὅτι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ὐδὲν διαφέρει σκιᾶς.

— 127. *Ὑπέρκοπον.* ὑπέρκομπον ἔδει γράφειν, διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐξεβλήθη τὸ μ̄.

— 394. *Ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος,*
Ἔρεβος ὦ φαεννότατον ὡ. ἐ—
Ὦ σκότος ἐμὸν φάος ἔρεμβος=
Ὦ φαεννὸν ὡς ἐμός=

— 412. *Πόροι ἁλίροθοι πάραλά τ' ἄντρα=*
Καὶ νέμος ἐπάκτιον=
Πολὺν, πολὺν δαρόν τε με·

— 786. *Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τὖτο.* τέμνει εἰς βάθος τὸ σῶμα, ὥστε ὁ πέλεκυς· ἐν ξυρῷ τὰ πράγματα ἵσταται· ὁ ξυρὸς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῦ δέρματος ἅπτεται τῦ χροὸς, ἅπτεται καὶ τῆς σαρκός ἐπὶ κινδύνυ λέγεται παροιμία.

CODEX MMDCCXII.

vs. 63. *Εἰς δόμυς κομίζεται.*

— 89. *Ὦ ὗτος, Αἴαν, δεύτερον — .*

— 90. *Τί βαιὸν οὕτως — συμμάχυ;*

— 130. *Βάρει.* suprascr. *βάθει.*

— 189. *Βασιλεῖς* pro *βασιλῆς.*

— 198. *Ὁρμᾶτ' ἐν δ' ἀνέμοις βάσσαις.*

— 537. *Τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ'.*

— 602. *Λειμωνίᾳ ποίᾳ μήλων=*
Ἀνάριθμος αἰὲν εὐνόμᾳ=
Χρ. τρ. κακάν=
Ἐλπ. ἐ. ἐ. με ἀνύσειν=

Τὸν ἀπότροπον=

'Αΐδηλον ῞Αιδαν.

vs. 610. Ξύνεστιν ἔφεδρος ᾧ μοι μοι=

— 615. Νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβότας=

Φίλοις μέγα πένθος εὕρηται=

Τὰ πρ. δ' ἔργα χερσὶν μ. ἀρ. ἀφ.

Παρ' ἀφίλοις=

῎Επεσεν, ἔπεσεν.

— 622. Ἦ πȣ παλαιᾷ μ. ἔντρ. ἁμέρᾳ=

Λευκῷ δὲ γήρᾳ=

— 629. Ἥσει. suprascr. 'φήσει.

— 632. Στέρνοις πεσȣ̃νται.

— 634. Κρεῖσσον γ. ῞Αιδᾳ κ. ἢ νόσων μάταν=

— 636. Ἥκων γενεᾶς. Abest ἄριστος.

— 645. Γε ante τȣ̃δε abest.

— 678. Ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι.

— 881. ῎Αγρας. suprascr. ἕδρας.

— 1227. Ἀνοιμωκτεὶ χανεῖν.

— 1230. Ἐφρόνεις pro ἐκόμπεις.

— 1272. Κἀνόητ' ἔπη.

CODEX MMDCCCLXXXVI.

vs. 333. Ἦ ȣ̓κ ἀκȣ́σατε.

SOPHOCLIS PHILOCTETES.

vs. 637. Οὐκȣ̃ν ἐπειδὰν πνεῦμα τ' ȣ̓κ (suprascr. γ) πρώρας ἄῃ.

— 715. Ἥσθη δεκέτει χρόνῳ
Λεύσσειν δ'.
— 1132. Ἄθλων ὧδέ σοι. Ad margin. ἄθλον.
— 1168. Ἔχειν μ. ἄχθος, ὃ ξυνοικεῖ.
— 1401. Τροίας· ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις. Ad margin. τεθρηληται λόγοις. (an τεθρύλληται?)

BRUNCKII ADNOTATIONES.

vs. 80. Ἐν δόμοις pro εἰς δόμους μένειν.
— 295. Καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω φράζειν πάθας. legit Suidas.

SOPHOCLIS TRACHINIAE.
COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 57. Δοκεῖ.
— 101. Δισσαῖσιν ἀπείροισι.

COD. MMDCCCLXXXVI.

vs. 7. Ὄκνον. ad margin. ὅτλον.
— 281. Ἐξ ὕβρεως. ad marg. ἐκ γλώσσης.
— 549. Ὑπεκτρέπει. πόδα.
— 1004. Θαῦμ' ἂν π. ἴδοιμ' ἄν.

VARIETAS LECTIONIS

SCHOLIA ET GLOSSAE

IN

EURIPIDIS TRAGOEDIAS.

EURIPIDIS HECUBA.
COD. MCXXXV.

Quae sequuntur, liberalitati Hasii, custodis LL. MSS. graecorum, qui in bibliotheca Imperiali Parisiis asservantur, doctissimi atque humanissimi, accepta refero. *F.*

Codex membranaceus fol. 151 constans in 8., in catalogo Roma misso 170. Ibi continentur:

I. *Euripidis Hecuba* cum glossis interlinearibus et scholiis. Argumentum fol. 2. recto. Glossae interlineares plerumque ex paraphrasi sumtae in Barnesio-Beckiana editione textui subjecta. Scholiorum duo sunt genera, breves adnotationes ad marginem adscriptae, magna sua parte cum Barnes. consentientes, sed tamen quaedam, quae ibi nusquam inveni, ut illud fol. 35. ad verba Hecubae vers. 968.

Αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον.

sic conceptum: *Τῇ ἀληθείᾳ ὐ θέλει αὐτὸν ὁρᾷν μισῦσα τὸν φονεύσαντα τὸν υἱόν· προφασίζεται δὲ διὰ δυστυχίας ἐρυθριᾷν.* Secundum eodem folio ad vers. 981.:

Ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδ᾽ ἐρημία. ἐν ὐδενὶ φόβῳ· δειλοὶ γὰρ οἱ βάρβαροι.

Tertium folio 38. recto ad vers. 1076.:

Βάκχαις ᾅδȣ. *Βάκχας ᾅδȣ εἶπε τὰς Τρῳάδας διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς φονίας καὶ ἀπη...* (forte *ἀπηνεῖς*). Sequentia erasa sunt. *καὶ αἱ ἕτεραι Βάκχαι· ἀλλὰ ᾅδȣσαι ἐπὶ καλῷ καὶ θρέψει* (recte emendat Hasius *τέρψει*) *τῶν ἀνθρώπων καὶ ἄλλως· διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς αἰθίας* (*αἰτίας*) *θανάτȣ πικρȣ̃ τῶν τέκνων αὐτȣ̃ καὶ ἀπωλείας καὶ εἰςαγωγῆς εἰς ᾅδȣ παρὰ καιρόν.* Alia aliquanto longiora uno corpore continentur. Haec inedita, nec ita contemnenda puto, ut apparebit ex speciminibus. Singula numeros praefixos habent ad textum, qui aliquot foliis post sequitur, referendos. Folio ɛ. recto haec leguntur:

vs. 59. *Ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων.* *Προϊȣ̃σα ἀπὸ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος ταῦτά φησιν, χειραγωγȣμένη ὑπὸ τῶν Τρῳάδων διὰ τὸ ἀδυνάτως βαδίζειν ὑπό τε τῆς δυστυχίας καταπονηθεῖσα καὶ τȣ̃ γήρως.*

— 106. *Οὐδὲν παθέων ἀποκȣφίζȣσα* (sic), *ἀλλ' ἀγγελίας ἀειρομένη* (sic).

Μέγα. ȣ̓κ ἐλαττȣ̃σα τὰς συμφοράς σȣ· ἀλλὰ μᾶλλον καὶ παραύξȣσα καὶ διὰ ταύτης ἀγγελίας. ἄλλως ἐν ὑπερβατῷ· Ἑκάβη, σπȣδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην· ȣ̓δὲν παθέων ἀποκοφίζȣσα (sic), *ἀλλὰ τȣ̓ναντίον ἐπιθεῖσα βάρος ἀγγελίας· τȣ̃τ' ἔστιν ἑτέρα σοι πρὸς οἷς* (sic) *κακὰ ἀπαγγέλλȣσα.*

— 139. *Στάντα φθιμένων.* *ȣ̓χ ἁπλῶς λέγει περὶ τῶν θανόντων καὶ ἐν ᾅδȣ ὄντων· ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐν Τροίᾳ ἐν τῷ ἀριστεύειν ἀποθανόντων καὶ ἄλλων προμάχεσθαι* (sic inverso verborum ordine) *ᾑρημένων καὶ ἀναιθέντων* (pro *ἀναιρεθέντων*) *καὶ ἐν ᾅδῃ ὄντων.*

vs. 140. Ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς τοῖς οἰχομένοις. ὅτι ἀχάριστοι οἱ Ἕλληνες ἐγένοντο εἰς τὸς τελευτήσαντας ὑπὲρ αὐτῶν Ἕλληνας· ἢ ὡς ἀπέβησαν ἀπὸ τῶν πεδίων τῆς Τροίας οἱ Δαναοὶ ἀχάριστοι τοῖς Δαναοῖς τοῖς τεθνηκόσι ὑπὲρ αὐτῶν.

— 134. Ἡδυλόγος. διαφέρει ἡδυλόγος καὶ ἡδύλογος. ἡδύλογος γάρ ἐστι ὁ ἡδὺς λόγος· ἡδυλόγος δὲ ὁ ἡδεῖς λόγȣς χέων· ὥστε θεολόγος καὶ θεόλογος· ὅπερ ȣ̓χ εὕρηται ἐν χρήσει· θεολόγος γάρ ἐστιν ὁ θείȣς λόγȣς χέων καὶ λέγων· θεόλογος δέ, ὅπερ ἐστὶ δύσχρηστον, ὁ θεῖος λόγος. καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ εὑρίσκονται τοιαῦτα σημαίνοντα.

— 143. Ὅσον ȣ̓κ ἤδη. ȣ̓δέπω, μετʼ ȣ̓ πολύ· ὁρᾷ γὰρ αὐτὸν ἑστῶτα ἐγγύς· καὶ διὰ τȣ̃τό φησιν ὅσον ȣ̓κ ἤδη· ȣ̓δαμῶς γὰρ ἔμελλεν ἀργῆσαι, ὥστε εἰπεῖν χορὸν, ὅσον ȣ̓κ ἤδη.

— 150. Ὀρφανόν. Ὀρφανὸς κυρίως ὁ ἐστερημένος πατρὸς ἢ μητρός. ἐνταῦθα τέθειται ἐπὶ τῶν γονέων τῶν στερηθέντων τῶν ἰδίων τέκνων. Διὰ τί εἶπεν ὀρφανὸν καὶ ȣ̓κ εἶπεν ὀρφανήν; ἢ διὰ τὸ δεῖξαι τὸ ἀνδρεῖον τȣ̃ φρονήματος τῆς γυναικὸς, ἢ ἐχρήσατο τῷ λόγῳ ὡς πολλοὶ, λέγοντες ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἄνθρωπος, ὁ κάλλιστος καὶ ἡ κάλλιστος καὶ ἄλλα πλείονα. ȣ̔́τως ȣ̃ν, ὡς οἶμαι, ἐχρήσατο τῷ λόγῳ ὁ παρὼν ποιητὴς, εἰπὼν ὀρφανόν.

— 162. Φρȣ̃δοι. φρȣ̃δος λέγεται ὁ προαφανισθείς. λέγεται δὲ ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως καὶ τȣ̃ ὁδὸς, πρόοδός τις ὂν καὶ λεγόμενον. συγκοπῇ ȣ̃ν τȣ̃ ō ὤφειλε γράφεσθαι πρȣ̃δος· διὰ δὲ τὸ τίθεσθαι δα-

σεῖαν εἰς τὸ ὁδὸς, γίνεται φρȣδος, τροπῇ τȣ ψιλȣ εἰς δασύ.

Τὸ μέτρον τῶν στίχων τȣτων μολοσσικὸν etc.

vs. 166. *Ὦ κάκ᾽ ἐνεγκȣσαι πήματα. ὦ γυναῖκες Τρωϊκαὶ, κακά μοι καὶ ἀβȣλητα μηνύματα ἀπαγγείλασαι, ἢ ὦ Τρῳάδες κακὰ ὑπομείνȣσαι καὶ παθȣσαι.*

— 761. *Τὸ μέλλον λεχθῆναι παρὰ σȣ ȣ δύναμαι ὑπονοεῖν.*

— 825. *Κύπριν προβάλλειν. ȣ μαστροπώδεις οἱ λόγοι, ἀλλ᾽ ἀφαιρεθεῖσα τὸν τῆς τύχης ὄγκον εἰς πᾶν ὁτιȣν καταβαίνει, καθομιλȣσα τοῖς καιροῖς καὶ λέγȣσα τοιαῦτα, δι᾽ ὧν ἔμελλε θηρᾶσθαι βοηθόν.*

— 846. *Ὁ Μενέλαος, ὃς ἦν ἐχθρὸς πρῶτον, νῦν φίλος διὰ τὴν ἀνάγκην· ὁ δὲ Πολυμήστωρ, ὃς ἦν φίλος μοὶ, ἀφ᾽ ȣ ἐφόνευσεν τὸν υἱόν μȣ, ἐχθρός μοι ἐγένετο.*

Alia sunt mire confusa, deleta, negligenter scripta, ut quid sibi velint difficile, alia nunquam explices.

II. *Breve fragmentum Lexici* sive Adversariorum sine titulo. Incipit fol. 101. verso: *Δρᾶμα τὸ πρᾶγμα. λέγεται δὲ δρᾶμα καὶ τὸ τῶν θεατρικῶν μίμημα γινόμενον, ὡς ἐν ὑποκρίσει δῆθεν, καὶ τὸ ἐκ συσκευῆς καὶ κακȣργίας δρώμενον.*

III. *Euripidis Phoenissae.*

Praemittitur argumentum, id quod in editione Musgravii. Annotationes maximam partem cum Barnesianis scholiis consentientes praeter pauca quaedam inedita, ut fol. 109. verso ad

vs. 215. *Παρνασσȣ. δικόροφον αὐτὸν εἶπεν,*

ὅτι ἀμφοτέραις ταῖς ἄκραις τȣ͂ Παρνασσȣ͂ εἰσὶ ἱερὰ, τὸ μὲν Ἀρτέμιδος καὶ Ἡλίȣ, τὸ δὲ Διονύσȣ. ἐπεὶ τοίνυν ἐν ἑκατέρῳ πῦρ ἅπτεται πρὸς τὰς θυσίας, ἀνάγκη καὶ τὸ πῦρ δικόροφον εἶπεν, ἅτε δὲ ἐν ἑκατέρᾳ ἄκρᾳ ἀναπτόμενον, ȣ̓κ ἀπὸ τῶν δύο κορυφῶν ἀναδίδοται αὐτομάτιον τὸ πῦρ.

IV. Formulae et tituli in epistolis ad diversos usurpandi. Sine inscriptione.

V. Fragmentum Grammaticum.

Codex noster rescriptus seculo duodecimo in membrana flava, in qua antea orationes sacrae erant, quarum praesertim fol. 151. recto luculenta exstant vestigia. Scripturae ratio, ut per totum Codicem non satis literata, in scholiis praecipue est pessima. Virgula frequens est cum utroque puncto, superiore et inferiore, iteratum ρ̄, nusquam spiritus notatur.

Haec sunt, quae ex schedis Hasii V. Cl. descripsi, quaeque viros Musarum Graecarum amicos ignorare nolui.

EDIT. BARNES.

COD. MMDCXLVIII. SIGN. A.

COD. MCXXXV. SIGN. B.

vs. 14. Ὑπεξέπεμψεν. κρυφίως ἔπεμψε. A.
— 26. Ξένος. ξεῖνος. B.
— 30. Ἄταφος ἄκλαυστος. B.
— 36. Τρωϊκῆς χθονός. γράφεται Θρηκίας. B.

vs. 59. *Πρὸ δόμων.* ἔξω τῶν δόμων. B.

— 60. *Ἄγετ᾽ ὀρθ. τὴν ὁμόδ. νῦν*
Τρῳάδ. — ἄνασσαν.
Λάβ. φέρ. πέμπετ᾽
Ἀείρετέ μȣ δέμας. A.

— 64. *Γερεᾶς.* A.

— 65. *Σκίπωνι.* B.

— 73. *Ὄψιν ἣν*
Περὶ π. ἐμȣ̃. A.

— 75. *Ἀμφὶ Π. τε, φ. θυγατρὸς,*
Εἶδον γ. φ. ὅ. ἑ. ἐδάην. A.

Totius hujus Chori systema multum a vulgato recedit.

— 80. Schol. *Ὅς μόνος.* ἢ πρὸς τὸ μόνος ὑποστικτέον — ἂν μηδὲν δι᾽ (pro δὴ) αὐτῶν ἀνύσωσιν ἐπὶ τῇ τελευτῇ (pro τελευταίᾳ) τὰς ἐλπίδας ἔχȣσιν. A.

— 81. *Θρᾴκην.* B.

— 85. Schol. *Οὔποτ᾽ ἐμὰ φρήν.* Οὔποτε — τοιȣ̃το (pro τȣ̃το) φυγεῖν. B.

— 110. *Δόξαν.* suprascr. δῆλον. A.

— 111. *Σφάγιον θέσθαι.* θῦμα ποιῆσαι. B.

— 114. Schol. *Πρότονος.* πρότονα λέγονται τὰ σχοίνια, δι᾽ ὧν δεσμεῖται ὁ ἱστός. A.

— 123. *Ἀνέχων.* τιμῶν, κρατῶν. B.
Βάκχην, διὰ τὸ ἐνθȣσιαστικόν. A.
Μαντίπολον δὲ ὡς μάντιν. A.

— 125. Schol. *Τὼ Θησείδα.* οἱ τȣ̃ Θησέως παῖδες, ὁ Ἀκάμας καὶ ὁ Δημοφῶν. A.

— 132. *Κατατεινομένων.* ἐφαπτομένων.

— 130. Schol. *Τὰ δὲ Κασάνδρας λέκτρ᾽.* Λέκ-

τρα ἀπὸ τȣ̃ πλεονάζοντος λέγεται, ὥσπερ τὸ καταλιθȣ̃ν τοῖς μύλοις. A.

vs. 135. *Πείθει στρατιάν.* Στρατιὰ μὲν λέγεται τὸ ἄθροισμα, ἤτοι τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν· στρατεία δὲ αὐτὸς ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐν πολέμῳ παράταξις. A.

— 142. *Τῆς Τροίας πεδίων.* A.

— 143. *Ὅσον ȣ̓κ ἤδη.* Glossa interlinearis, μετ' ὀλίγον. A.

— 146. *Ἀλλ' ἴθι ναȣ́ς.* Ναὸς, ἐν ᾧ προσηύχοντο. Βωμὸς, ἐν ᾧ ἔθυον. A.

— 152. *Προπέτης.* ὁ κοινῶς λεγόμενος πρόγλωσσος.

Προπετης δὲ, ὁ ἔμπροσθεν τινὸς κείμενος. A. (Moschop. *Προπετὴς*, ὁ ἔμπροσθεν κείμενος· *Προπέτης* δὲ, παρὸν παῤῥησιαζόμενος· ἀπὸ τῶν στρȣθίων τῶν πρὸ καιρȣ̃ ζητȣ́ντων πέτεσθαι.)

— 158. *Τλατᾶς* (η suprascr.) = *Ὦ μοι μοι* (η suprascr.) =

— 164. *Ἡσω.* ὁρμήσασα. B.

— 168. *Ἀπώλεσα* ἀντὶ τὸ ἔφθειρα καὶ ἀπώλεσα ἀντὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον. ἐχάωσα. (ἔχασα a χάζω existimo esse scribendum.) A.

— 178. *Μᾶτερ.* semel.

— 189. *Κοινᾷ γνώμᾳ.* ἐν κοινῇ γνώμῃ. A.

— 197. *Ψήφοις.* suprascriptum ω. B.

Παντλάμων. suprascr. ο. B.

— 204. Schol. *Σκύμνον γάρ.* Σκύμνος — καὶ ὑπὸ τὸν σκότον τȣ̃ ᾅδȣ πεμπομένην, ἀπολαιμότομον ἦγȣν ἀποτετμημένην τὸν λαιμόν. A.

— 208. *Ἅιδαν.* εἰς τὸν Ἅιδην. B.

vs. 214. *Ἀλλὰ θανεῖν μοι—Ξυντυχία κρείσσων.* ἤγουν ἡ συμφορὰ τοῦ θανάτου κρείσσων ὑπῆρξεν ἐμοὶ τῆς ζωῆς δηλονότι. A.

— 226. *Μήτ' εἰς χερῶν.* μήτ' ἐς χ. A.

— 235. *Δηκτήρια.* δῆξιν ἐπάγοντα. γρ. *μυστήρια.* Cod. 896.

— 248. *Ὥστ' εἰσορᾷν γε.*

— 253. *Κακῶς δ', ὅσον δύνῃ.* τὸ θέμα δύνημι· τὸ παθητικὸν δύναμαι· τὸ β δύνασαι, καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ δύνααι, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η καὶ κράσει τοῦ η καὶ α δύνῃ. A.

— 260. *Τὸ χρῆν κατὰ μὲν τοὺς παλαιοὺς κανονίζεται·* κατὰ δὲ τοὺς νέους ῥῆμά ἐστιν ἀπρόσωπον· κανονίζεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρῆμι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἔχρην ἀττικῶς διὰ τοῦ η. A.

— 268. *Ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος.* ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εὐειδεστάτη καὶ ἐφωράθη μᾶλλον ἡμῶν ἀδικοῦσα. A.

— 281. *Βάκτρον.* βακτηρία, ῥάβδος ἐπερειστική. A.

— 288. *Παρηγορῶ.* β' σημαίνεται, τὸ παραμυθοῦμαι καὶ τὸ παραινῶ. A.

— 298. *Ἐκβάλλει,* sed bene interpres, ἐκπέμψοι. A.

— 300. *Τὸν εὖ λέγοντα.* τὸν καλῶς συμβουλευόμενον ἐχθρὸν νόμιζε. A.

Φρενί. κατὰ νοῦν. A.

— 324. Schol. *Νύμφαι.* νύμφη — αἱ ἄνδρας ἔχουσαι. Continuat: γυναῖκες, καὶ νύμφιος ὁ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχόμενος. ἐνταῦθα δὲ νυμφίων ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν ἁπλῶς γυναῖκας ἐχόντων. A.

— 332. Schol. *Αἶ αἶ τὸ δοῦλον.* Ὅμοιον τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ — ἤγουν ὥστε εἰς ὕπαρξιν ἐλθεῖν. Noster

pergit: *δι' ὃ ὥσπερ ἐπανορθοῖ τῦ λόγε? ἵνα δείξῃ τὸ ὑπὸ δυλείας κακὸν εἰς ὕπαρξιν ἐλθεῖν· ὃ μέντοι γε κακὸν κατὰ τὴν ἑαυτῦ φύσιν.* A.

vs. 358. Schol. *Εἰωθός. ἔθω — ἀφίημι τόδε τὸ φέγγος τῶν ὀμμάτων ἐλεύθερον, προστιθεῖσα τὸ ἐμὸν σῶμα, δέμας τῷ Ἅιδῃ ἀντὶ τῦ τῷ θανάτῳ.* A.

— 374. Schol. 372. *Ὦ μῆτερ. Πρὸ τῦ τυχεῖν πραγμάτων ἀσχήμων (ἀσχημόνων?) ἤγυν ὃ κατ' ἀξίαν, τῦτ' ἔστι παρὰ τὴν ἀξίαν, περὶ (παρὰ) τὸ πρέπον.* A.

— 379. *Κἀπίσημος ἐν βροτοῖς. περιφανὴς, διάδηλος, ἔνδοξος.* B.

— 387. *Κτείνετε. γρ. κεντεῖτε.* B.

— 403. *Χάλα. ἐνδίδυ.* B.

— 404. *Σύ τ'.* A.

— 416. *Ὧν μ' ἐχρῆν τυχεῖν. ἤγυν νυμφεύματος καὶ ὑμεναίυ.* A.

— 419. *Ποῖ τελευτήσω βίον. πληρώσω, τελέσω. ἤγυν μέχρι τίνος ζήσομαι· ἄχθομαι τῆς ἑαυτῆς ζωῆς· τῦτό φησι.* A.

— 422. *Τί σοι πρὸς Ἕκτορα. τί βύλει — ἢ πρὸς τὸν γέροντα τὸν σὸν πόσιν ἢ τὸν ἄνδρα εἴπω.* A.

— 433. *Σφαγῆναι γ'.* sine *γ'.*

Schol. *Ἐκτέτηκα. κυρίως — καταπιπτόντων καὶ ἀπὸ λύπης διαῤῥεομένων.*

— 435. Schol. *Ὦ φῶς. προσειπεῖν — ἤγυν καὶ γὰρ ἐνδίδωσί μοι προσειπεῖν τὸ σὸν ὄνομα.* A.

— 436. Schol. *Μέτεστι. μετυσία — πλέον, πλὴν καθ' ὅσον χρ. ἴ.* A.

vs. 444. *Αὖρα* (*αὔρα*) ἡ ἐξ ὑγρᾶ φερομένη πνοὴ διὰ τᾶ ὑ· ἄβρα δὲ ἡ δάλη διὰ τᾶ β. A.

— 445. *Κομίζεις.* στέλλεις. B.

— 446. *Ἀκάτας.* ἄκατοι τὰ μικρὰ πλοῖα· ἐνταῦθα δὲ τὰς ναῦς ἁπλῶς λέγει.

— 448. Schol. *Τῷ δαλόσυνος.* πρὸς τίνος οἶκον — ἢ πορεύσεις με ἀπὸ κοινᾶ πρὸς τὸν ὅρμον τῆς Δωρίδος γῆς· ἤγαν τῶν Πελοποννησιακῶν, ἢ εἰς τὸν ὅρμον τῆς Φθιάδος γῆς, ἤγαν εἰς τὰ Φάρσαλα. A.

— 455. Schol. *Ἀλιήρει κώπῃ.* ἢ πορεύσεις με τὴν — ἔνθα καὶ ὁ πρωτόγονος φοῖνιξ καὶ δάφνη πρωτογόνη (pro πρωτόγονος) ἱερὰς ἀνεβλάστησε κλάδας κ. τ. λ. A.

— 511. *Λέξας* ἀντὶ τᾶ λέξεις.

Ὡς θανάμενας. ὡς θανάμένην, ἤγαν ὡς μέλλασαν τεθνήξεσθαι. A.

— 514. *Ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τἀπί σ'.* ἡμεῖς δέ, ὅσον τὸ ἐπί σοι, ἤγαν τὸ κατὰ σὲ ἄτεκνοι ὑπάρχομεν. A.

— 515. *Πῶς καί νυν.* πῶς αὐτὴν ἐφονεύσατε — ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε, ἤγαν δεινῶς, τᾶτ' ἔστιν ἀπηνῶς ἐφονεύσατε, ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες. A.

— 534. *Πατὴρ δ' ἐμοί.* Addit. signum ∸. A.

— 548. *Τἀμᾶ·* παρέξω — *δέριν* cum signo ∸.

— 550. *Ἐλεύθερος* γὰρ ὁ ἀπολελυμένος καὶ μὴ ὑπό τινος κατεχόμενος καὶ ὁ μὴ ὑπὸ δαλείαν· κ. τ. λ. A.

— 560. *Ἀγάλματα.* A. Idem habet Schol. καὶ ἔδειξε τὰ στήθη, καθάπερ ἀγάλματα κάλλιστα, quod Barnes. minus recte in ἀγάλματος correctum voluit.

— 570. *Κρύπτειν θ'.* καὶ κρύπτειν ἃ χρεὼν ἤγαν

πρέπον κρύπτειν τὰ ὄμματα τῶν ἀῤῥένων. τὸ κρύπτω μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται καὶ πρὸς τὸ πρόςωπον καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα, οἷον κρύπτω σε τὴν ἐμαυτȣ̃ βȣλήν. A.

vs. 579. *Ὥσπερ τὸ τρίτον ἐπὶ μορίων ἢ τὸ δ΄ ἤ τις (τι) ἕτερον τῆς ἀκολȣθίας ταύτης. ἐνίοτε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τȣ̃ μορίȣ ἤγȣν τριτημόριον, ἢ τεταρτημόριον· ȣ̃τω καὶ τὸ κακὸν ἐπὶ τρόπȣ· ἐνίοτε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τȣ̃ τρόπȣ ἤγȣν κακότροπον.*

— 593. *Εὖ στάχυν φέρει. θέρει.* A.

— 605. Schol. 600. *Ἔχει γέ τι. ἀντὶ τȣ̃ — καὶ εἰπὲ τοῖς Ἀργείοις τάδε, μὴ ψαύειν τῆς παιδὸς, ἤγȣν θυγατρὸς ȣ̓δέν, ἀλλ᾽ εἴργειν· τȣ̃τ᾽ ἔστι κωλύειν τὸν ὄχλον. ἔστι δὲ τὸ ἀλλὰ ἀντὶ καί· ἤγȣν καὶ τὸν ὄχλον κωλύειν.*

— 610. A. Schol. *Βάψασα. βάπτειν ἐστὶ τὸ χαλᾷν τι εἰς ὕδωρ ἤ τι ἕτερον ὑγρόν· ὅμοιον τῷ ἔφαγε τȣ̃ ἄρτȣ καὶ ἔπιε τȣ̃ ὕδατος.*

Ἔνεγκαι. φέρω· οἴσω· ἤνεγκα, ἤνεγκας, ἤνεγκε, καὶ τὸ προςτακτικὸν ἔνεγκαι. A.

— 621. *Ἡδ᾽ ἐγὼ μήτηρ τέκνων. τῶν τέκνων τȣ̃ Πριάμȣ, ἤγȣν καὶ ἐγὼ ἥδε ἡ γεραιὰ συμμετέχȣσα ἐκείνων τῆς εὐτεκνίας.* A.

— 629. A. Schol. *Ἐμοὶ χρῆν συμφοράν. ἀπέκειτο ἐμοὶ συμφορὰν γενέσθαι· ἀπέκειτο ἐμοὶ βλάβην γενέσθαι, ὅτε πρῶτον ὁ Ἀλέξανδρος ἐτάμετο τὴν Ἰδαίαν ὕλην τὴν ἐλατίνην· ἤγȣν τὰ ἀπὸ τῆς Ἴδης τȣ̃ ὄρȣς δένδρα τὰ ἐλάτινα· στόλον νεῶν μέλλων κινήσειν ἐπὶ τὸ κῦμα τὸ θαλάσσιον· ἐπὶ*

τὴν κοίτην τῆς Ἑλένης, ἣν εὐειδεστάτην λάμπει ὁ χρυσοφαὴς ἥλιος.

vs. 631. B. *Πρῶτον ὕλαν. πρώταν ὕλαν.*

— 637. A. *Ἅλιος αὐγάζει. αὐγάζει ἅλιος* ordine inverso.

— 633. *Ἐτάμεθ', ἅλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων.* A.

— 640. A. *Κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας. κοινὸν δὲ καὶ ἀφανιστικὸν καὶ συμφορὰ ἐπῆλθεν ἀπ' ἄλλων ἀνθρώπων τῇ Τρωϊκῇ γῇ ἐξ ἰδίας ἀφροσύνης, τῆς γῆς δηλονότι· ἡ γὰρ τοῦ Πάριδος εὐφροσύνη* (leg. *ἀφροσύνη*) *ἐκ ἀλλοτρία τῶν Τρώων ἦν.*

— 642. *Ἐκρίθη δ' ἔρις, ἃν ἐν Ἴδᾳ. ἣν ὁ ἀνὴρ ὁ βουκόλος ἤγουν ὁ Ἀλέξανδρος ἔκρινεν ἐν τῇ Ἴδῃ τὰς τρεῖς παῖδας τῶν μακάρων ἐπὶ πολ. κ. φ. κ. βλ. τῶν ἐμῶν οἰκημάτων.* A.

— 649. *Στένει δὲ καί τις. στένει δὲ καί τις κόρη Λάκαινα ἐν τοῖς δόμοις πολυδάκρυτος περὶ τὸν Εὐρώταν εὔρουν.* A.

— 642. *Ὀλέθριον ἐ. σ. τ' ἀ. ἄλλων.*
Ἐκρ. δ' ἐ. ἅ. ἐ. Ἴ. κρ. τρ. μακάρων. A.

— 651. *Λάκαινα πολυδ. ἐ. δ. κόρα.* A.

— 656. *Δίαιμ. ὄν. τιθ. σπαραγμοῖς.* A.

— 655. *Δρύπτεται παρειὰν*, omisso *τε.*

— 665. *Δόμων ἄπο. γρ. ὕπερ. ἀντὶ τῆς ὑπὸ προθέσεως ἡ ὕπερ.* C. 896.

— 676. *Βακχεῖον κάρα. τὸ ἐνθουσιαστικὸν κάρα, ἤγουν τὸ σῶμα, ἀπὸ τοῦ κρείττονος μέρους τὸ ὅλον, ὡς παρὰ Συνεσίῳ· εἴη τὴν ἱεράν σου καὶ τριπόθητον κεφαλὴν, σχῆμα Πενταπολει* (?) *πένθιμον περιτίθησι. καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ· ἡ τιμία κεφαλὴ καὶ αἰδέσιμος.* A.

vs. 686. A. *Δύστηνε.*

— 703. B. sine *τ᾽ ἐμῶν.*

— 705. B. *Ὃ ἐσεῖδον* correctum. Quid antea ibi steterit, discerni nequit.

— 706. B. *Οὐκέτ᾽ ἐόντα.*

— 713. A. *Ὡς ἔχῃ. ἵν᾽ αὐτὸν κτανὼν ἔχῃ τὸν χρυσόν.*

— 714. A. *Ἄῤῥητα. ἃ δυνάμενα ῥηθῆναι· ὑπερβολικῶς δὲ λέγεται.*

— 719. B. *Τεμῶν.*

— 742. *Πᾶν τὸ προστιθέμενον αὐτόν* (?) *ἐστι κυρίως, ᾧ προστίθεται. διὰ τοῦτο ἄλγος εἰπὼν τὸ δ᾽ ἄλγει παρεσιώπησεν.*

— 756. *Οὐ δῆτα. εἰς οὐδέν τι τούτων καλῶ σε, ὦ ἄναξ, ὧν ὑπονοεῖς.* A.

— 761. B. *Φράσαι* pro *μαθεῖν.*

— 782. A. *Γ᾽ ὧδε.* sine *γε.*

— 791. *Ὃς οὔτε τούς. ἤγουν ὃς οὔτε τοὺς κάτω τῆς γῆς θεοὺς δηλονότι, ἤγουν τοὺς καταχθονίους, οὔτε τοὺς ἄνω δείσας πεποίηκεν ἔργον ἀνοσιώτατον.*

— 794. *Ξενίας τ᾽ ἀριθμῷ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων. γρ. ξένων. Πρῶτα* suprascript. *πρῶτος.*

Καὶ ἐν ἀριθμῷ· ἤγουν ἐν τάξει δεξιώσεως φίλων πρῶτος ταττόμενος, δηλονότι τῶν ἐμῶν φίλων. Cod. 896.

Καὶ ἐν ἀριθμῷ ἤγουν τάξει δεξιώσας φίλων πρῶτα ταττόμενος, δηλονότι τῶν ἐμῶν φίλων. A.

— 799. *Κείνων. τῶν ἀνθρώπων δηλονότι.* A.

— — B. *Στένουσι,* sed correctum *σθένουσι.*

— 800. A. *Νόμῳ γὰρ τοὺς θεούς. διὰ τοῦ νόμου γὰρ τοὺς θεοὺς γινώσκομεν καὶ ζῶμεν, διὰ τοῦ νόμου τὰ*

δίκαια καὶ τὰ ἄδικα τάξαντες. ἴσως δὲ λέγει· ἔχει, καὶ τινὰ ἐλπίδα τιμωρήσεσθαι αὐτόν. A.

vs. 806. Ταῦτ' ἐν ἐν αἰσχρῷ. ἤγουν αἰσχυνθεὶς εὐλαβήθητι. A.

Ἀποσταθείς. μακράν.

Ἰδοῦ. θέασαι καὶ ἀνασκόπησον. A.

— 816. Πειθὼ δέ. τὴν ῥητορικὴν τὴν τῷ πείθειν ἐπιτηδεύουσαν τέχνην τῶν λόγων, τὴν μόνην ἐν τοῖς ἀνθρώποις δέσποιναν. A.

— 823. Ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ. ὁρῶ ἐπάνω τῆς πόλεως πηδῶντα. A.

— 828. Εὐφρόνας. τὴν διὰ τῆς νυκτὸς γινομένην εὐφροσύνην.

Εὐφρόνη δὲ ἡ νὺξ λέγεται. A.

— 835. A. Δράσεις. δηλονότι εὐεργετήσεις.

— 836. A. Βραχίοσιν.

— 853. Δοῦναι δίκην. γρ. δίκην. βοήθειαν ἤγουν τιμωρίαν. Cod. 896.

— 854. A. Φανείη γ' suprascr. τὸ πρᾶγμα.

ὥστε σοί τ' ἔχειν καλῶς.

— 864. A. Ὅταν γένηταί τι ἄλλο, μηδενὸς ἄλλου μηδαμῶς ἐνεργοῦντος.

Pro πράξεις τῶν ἀνθρώπων habet τάξεις.

— 867. A. Εἴργουσι. κωλύουσι, μὴ χρῆσθαι τρόποις τοῖς ἑαυτῶν κατὰ γνώμην, ἤγουν κατὰ θέλησιν.

— 917. Μολπῶν — χαροποιῶν. γρ. χοροποιῶν. Cod. 896.

— 931. Πότε τὰν Ἰλιάδα σκοπιάν. Τρωϊκήν. γρ. τήν. Gl. Τὴν ἀκρόπολιν. Σκοπιὰ ἐστὶ ὑψηλὸς τόπος, ἐν ᾧ ἵσταταί τις ἰδεῖν μακράν. Cod. 896.

vs. 935. A. Σκοπιὰν. ἤγȣν τὴν ἀκρόπολιν. σκοπιὰ ὑψηλὸς τόπος, ἐν ᾧ ἵσταταί τις ἰδεῖν μακράν.

— 943. A. Ἑλέναν κάσιν Ἰδαῖόν τε βȣ́ταν
Αἰνόπαριν κατάρᾳ διδȣ̃σ᾽, ἐπεί με
Γᾶς ἐκ πατρ. ἀπώλεσεν.

— 945. Διδȣ̃σ᾽, ἐπεί με. γρ. διδȣ̃σα. Cod. 896.

— 952. B. Πατρῴων ἵκοιτ᾽ ἐς οἴκων.

— 963. B. Τυγχάνων et ἐτύγχανον.

— 965. B. Ἕλκοντί μοι. γρ. Αἴροντί μοι.

— 982. B. Ἡμῶν.

— 984. B. Μὴ πράσσȣσιν εὖ. γρ. δυστυχȣ̃σιν.

— 994. B. Μήδ᾽ ἔρα τȣ̃ πλησίον.
Νὶν. γρ. νῦν.

— 1002. A. Κατώρυχες. ἤγȣν παλαιοὶ θησαυροὶ κατορωρυγμένοι.

— 1034. Χερὶ. suprascr. χειρί. A.

— 1025. Ἐμπεσών. ὥσπέρ τις εἰς πέλαγος ἀλίμενον ἐκπέσῃ τῆς φίλης ψυχῆς. A.

— 1055. Θυμῷ ῥέοντι. suprascr. πνέοντι. A.

— 1056. Ὦ μοι μ. — κέλσω;
Τιθέμεν. — ποίαν. A.

— 1064. Ἰὼ semel. A.

— 1079. B. Πᾷ στῶ; πᾷ βῶ; πᾷ κάμψω;

— 1107. Σύγγνωσθ᾽. συγγνώμης ἄξιον, ὅταν τις πάθῃ κακὰ κρείττονα ἢ φέρειν, ἐλευθερωθῆναι τῆς ταλαίνης ζωῆς. A.

— 1109. Οὐ γὰρ ἥσυχος. ȣ̓ γὰρ ἥσυχος λέλακεν, ἤγȣν ἤχησεν ἡ ἠχὼ, ἡ παῖς τῆς πέτρας τῆς ὀρεινῆς. A.

vs. 1113. A. *Ἠχὼ — Ἑλλήνων — Ὅδ' ὁ κτύπος.*

— 1119. *Ὅστις δ' ἦν.* γρ. *ὅστις ἦν.* B.

— 1139. A. *Ἀθρήσῃ* pro *ἀθροίσῃ.*

— 1141. B. *Αἴροιεν δόρυ.* γρ. *στόλον.* Illud procul dubio genuinum.

— 1175. A. *Βάλλων τ' ἀράσσων.* Cod. 2820. *Βάλλων ταράσσων.* γρ. *ἀράσσων.*

— 1185. Schol. *Τὸ πολλαὶ ἱκανὸν ἦν καὶ μόνον τετελεσμένον ποιῆσαι τὸ γένος* pro *τὸν λόγον.* A.

— 1190. *Σαθρὸς.* γρ. *σαφεῖς.* B.

— 1200. *Τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος.* γρ. *φῦλον.* Cod. 2816.

— 1201. A. *Τίνος δὲ καί.*

— 1218. A. *Ἀχαιοῖσιν φίλος. Τὸ φίλος λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου.*

— 1221. B. *Ἀποξενωμένοις.*

— 1222. B. *Σὺ δ' οὐδέν.* γρ. *σὺ δ' οὐδέ.*

— 1225. A. *Σώζω τὸ φυλάσσω καὶ τὸ ῥύομαι.*

— 1226. *Σαφέστεροι.* γρ. *σαφέστατοι.* A.

— 1263. *Πρὸς ἱστὸν νηὸς.* A.

— 1267. A. Schol. *Θρηξὶ μάντις. ἢ ἀνήρ τις ἦν ἐν Θράκῃ μάντις Διόνυσος καλούμενος.*

— 1274. *Κυνὸς ταλαίνοις.* A.

— 1291. A. *Πλεύσοιμεν.*

— 1294. Duo ultimi versus una serie leguntur. A.

EURIPIDIS ORESTES.

CODEX MCXXXV.

vs. 140. *Λεπτὸν*, γράφεται *λευκόν*.

— 162. *Ὦ ἄδικοι*. γρ. *ἆ ἆ*.

— 166. *Κινεῖται δέμας*. γρ. *κινεῖ*.

— 179. *Τὸν Ἀγαμεμνόνειον δόμον*. γρ. *γόνον*.

— 183. *Ἠγάγετ'*.

— 188. *Τί δ' ἄλλο γ' εἶπας*. suprascr. *εἴπῃς*.

— 200. *Ἴσοι νέκυες*.

— 238. *Ἐῶσιν* sine *σε*. γρ. *ἐῶσί σ'*.

— 239. *Χάριν φέρεις*. γρ. *φέρεις* pro *λέγεις*. Cod. 896.

— 264. *Μέθες μ' ἰοῦσα*. γρ. *μέθες, μί' οὖσα*.

— 285. *Μητρῷον αἷμα*.

— 312. *Καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν καὶ φοβοῦν*. γράφ. *κἀκφοβοῦν*.

— 330. *Ἄπο φάτιν*. γρ. *Ἀπόφασιν*.

— 356. *Τῇ*. γρ. *πῇ*.

Τῇ δ'. *ποτέ*.

— 384. *Ἱκέτης, ἀφίλου. μὴ προσφίλου*. γρ. *ἀφύλλου*. *ἤγουν ἀκλάδου*. Cod. 896.

— 417. *Ἀμαθέστερός γ' ὢν τοῦ καλοῦ*. γρ. *ἀμαθέστερος τοῦ καλοῦ*, omisso *γ' ὢν*.

vs. 445. Χθονός. γρ. Χερός. δυνάμεως.

— 526. Ὅτ' ἐξέβαλε μαστὸν sine σέ. γρ. Ἐξέτεινε.

— 544. Λυπήσειν. γρ. λυπῆσαι.

— 669. Θωπείαν. sed interpret. κολακείᾳ. (An est jota, quod antiquiores librarii in fine adscribere solebant?)

Λέγω. γρ. λόγῳ.

— 727. Πρὸ ἄστεος. γρ. δι' ἄστεος.

— 729. Ἐπὶ σὲ, τὴν σὴν σύγγονον. γρ. Ἐπὶ σὲ, σύγγονόν τε τὴν σήν.

— 750. Τὸ τοῦδε κῆδος. γρ. τοῦτο κῆδος.

— 800. Ὧν pro ὡς.

— 817. Τεκέων Πυριγενεῖ.

— 864. Ἐτύγχανον γάρ. γρ. μέν.

— 881. Παιδαγωγίᾳ. γρ. Χειραγωγίᾳ.

— 964. Κρατὶ θεῖσα κύριμον, τῶν Ἀτρειδᾶν.

— 974. Verba Πολύστονά τε δὴ καὶ desunt.

— 980. Καὶ omissum.

— 989. Πτανὸν in πτερὸν correxisse videtur.

— 1002. Ἀελίου.

— 1003. Οὐρανοῦ προσαρμόσασα.

— 1004. Ἐς ἀῶ.

— 1007. Θανάτους ἐκ θανάτων.

— 1012. Καὶ μὴν ὧδε pro ὅδε.

— 1151. Ἑνὸς γὰρ οὐ σφαλέντος, sed puncta (. .) supraposita.

— 1152. Κακῶς σεσωσμένοι.

— 1162. Βάρος τι κἂν τῷδ' ἔνεστιν. γρ. ἐστίν. Cod. 896.

— 1176. Τέρπω φρένας.

vs. 1178. *Ἐκ τρίτων τ' ἐμοί.*

— 1180. *Ἐπεὶ τὸ συνετὸν δ' οἶδα.*

— 1181. *Καὶ σὺ δεῦρο νῦν ἔχε. γρ. γῦν.*

— 1182. *Λέγειν. γρ. μέλλειν.*

— 1187. *Ὑπὸ ματρὸς τ.*

— 1189. *Τίνος.* Gl. *χάριν.*

Φάρμακον. Gl. *σωτηρίαν.*

Τρισσοῖς φίλοις. γρ. τοῖς σοῖς φίλοις.

— 1258. *Ἐγὼ μὲν τρίβον,* omisso *οὖν.*

— 1259. Ter scr. *τοὶ* et *ὅς πρὸς ἔσπ.*

— 1267. *Πάντῃ.* suprascr. *πάντα.*

— 1273. *Κεινὸς γάρ.* suprascr. *κενός.*

— 1278. *Ἔνθεν δ' ἀλλὰ τἀπί σε. γρ. τἀπί σε.*

— 1289. *Ἔνοπλος. γρ. ἐνόπλιος.* (An *ἐν ὅπλοις*?)

— 1293. *Ἑλίσσετε.* Gl. *βλέπετε.*

— 1303. *Φονεύετε, θείνετ', ὄλλυτε, καίνετε.*

Πέμπετε non habet.

— 1387. *Ὀρνιθόγονον* et *κυκνόπτερον.*

— 1393. *Αὖθ' ἕκαστ' ἂν δόμοις. γρ. ἕκαστ' ἐν δόμοις.*

— 1397. *Κατὰ γαῖαν.*

— 1402. *Πατὴρ ἐκέκλητο — Θ' ὁ δέ* (i. e. *ἐκέκλη — θ' ὁ δέ*).

— 1405. *Πιστὸς δὲ φίλοις.* suprascr. *φίλος. θρασὺς δ' εἰς.*

— 1007. *Πρὸς θρόνους ἔσω μολοῦντες.*

— 1422. Sine *ἐς* et *παῖδα τὰν Τυνδαρίδ'.*

— 1428. *Ἑλένας* semel.

— 1430. *Νόμοις.*

— 1465. *Ἃδ' ἂν ἴαχεν.*

— 1474. *Ἠχᾷ.*

vs. 1477. Ὁ μὲν πέτραν — ξίφος πρόκοπον.
— 1488. Ὑπὸ σκότον δὲ φεύγομεν.
— 1507. Βαρβάροισι προσπεσών. γρ. προςπιτνῶν. Cod. 896.
— 1514. Τἄνδον ἐχ ὧτω φρονῶν. γρ. θρηνῶν (an θροῶν? addit enim) ἤγεν λέγων. Cod. 896.
— 1544. Ὅπα θέλει. suprascr. ὅπε.
— 1599. Σίγα νυν — ἐνδίκως πάσχων κακῶς. γρ. πράσσων. C. 896.
— 1683. Θεόν.

EURIPIDIS PHOENISSAE.

CODEX MCXXXV.

vs. 16. Παίδων ἐς οἶκ. γράφεται Τέκνων.

— 155. Πόλιν ἐπέβα πέρσων.

— 157. Ὃ καὶ δέδοικα, quod interpretatur καὶ διὰ ὅ. γρ. ῷ sine καί.

— 169. Παρὰ, ni fallor, scriptum, et Βάλοιμι.

— 177. Φιλαίματοι. suprascr. φιλαιμάτου.

— 252. Εἴ τι πείσεθ' —

Ἑπτάπυργος ἅδε γᾶ.

— 260. Εἴσεται.

— 270. Ὃ καὶ δέδοικα. γρ. ῷ.

— 310. Γηραιῷ ποδὶ τρομερὰν. γρ. Γηρᾷ (γήρᾳ) et ποδός.

— 320. Παραχορ. (περιχορ.) — Παλαιὰν λ. χαρμονὰν — Ὦ τέκος, ἐμὸν τέκος.

— 326. Κείρομαι. Gl. ἀντὶ τοῦ κέκαρμαι.

— 335. Ὑπὲρ τέρεμνά τ' — τέκνοις ἀράς.

— 647. Ἔχρησεν.

— 652. Τέκετο bis.

— 686. Βαρβάροισι βοαῖς λιτῶν.

— 799. Ἅρματι δὲ καὶ ψαλίων τετραβάμονος.

— 832. Ὑπο πύργος. γρ. ὑπόπυργος et ἀνέσταν.

vs. 834. *Καταδεύει.* γρ. *καταρδεύει.*

— 838. *Ἕτερα ἑτέροις ἀμειβομένα.*

— 948. *Σπαρτῶν ἀνῆκεν.* γρ. *σπαρτόν.*

— 1029. *Πολύφθορος, πολύστονος*, ordine inverso.

— 1034. *Νέυς δ' αἱρῦσ'.*

— 1040, 41 et 45. Abest *δέ.*

— 1385. *Κτανεῖν.* γρ. *κτείνειν.*

— 1393. *Εἰ δ' ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος ἅτερος μάθοι.* γρ. *Εἰ δ' — θάτερος μάθοι ἴτυος.*

— 1418. *Ἀπαλλαγεὶς.* γρ. *ἐξαλλαγείς.*

— 1505. *Ἦ τέκνα μυσοπόλον.* γρ. *τίνα μυσ.* Cod. 896.

— 1516. *Ἐλελίζει — ὄρνις*

Ἢ δρυὸς — μονομάτερος. Quaedam desiderantur.

— 1563. *Αἰρομένα.* γρ. *ὁρωμένα.*

— 1568. *Φόνιος, Ἂν ἑλ.*

— 1599. *Εἰς ἄδυτα χάσμ.* γρ. *ἄβυσσα.*

— 1739. *Ἅλις ἔχυσα — ἐμῶν.*

— 1746. *Ὅδε.* γρ. *τάδε.* et

Ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον.

EURIPIDIS MEDEA.

CODEX MMDCCCXVI.

CUM VERSIONE LATINA ET ANIMADVERSIONIBUS QUIBUSDAM NESCIO CUIUS.

vs. 94. *Δόλȣ, σάφ᾽ οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα.* γράφεται *Δόλον*.

— 138. *Ἐπεὶ μὰ φίλα κέκραται.* γρ. *Ἐπεί μοι* et sic legendum censet T. (Thom. Mag.?) *Κέκραται* pro *κέκρανται* i. e. *τετέλεσται*.

— 106. *Δῆλον δ᾽ ἐξ ἀρχῆς*. Leg. propter carmen *δῆλον δ᾽ ἀρχῆς* sine *ἐξ*.

— 140. *Δῶμα.* γρ. *λέκτρα*.

Ὁ μὲν pro *ὅτος*, ut apud Homerum. et melius hic ita legitur quam in Ald.? *ὅς μέν*.

— 151. *Κοίτας ἔρος.* γρ. *ἔρως*.

— 186. *Μόχθȣ*. Duplex sensus: vel laboris tui causa, *ἕνεκα*, vel ut non suppleatur *ἕνεκα*, laboris mei causa.

— 213. *Ἀπέραντον* Suidas admonet *ἀπέρατον* dicendum esse a *περάω*.

— 268. *Μήδεια. πενθεῖν δ᾽ ȣ̃ σε θ. τύχας. δὲ* pro *γάρ*.

— 280. *Ἐρήσομαι.* γρ. *εἰρήσομαι*. Utrumque reperitur.

vs. 282. *Περιαμπίσχειν λόγους. Παραμπέχειν.* Sic in quodam codice et melius, alioquin carmen non constat.

— 329. *Πλὴν γὰρ — πολύ.* In quibusdam codd. *πόλις* scribitur.

— 475. *Ἐκ τῶν δὲ πρ— λέγειν;* Sic in Aldino, in alio tamen legitur sine interrogatione, et sic legendum et postea (vs. 509.).

— 509. *Τοί γάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλληνίδων.* in Ald. in alio vero sic:

πολλοῖς μακαρίαν ἀν' Ἑλλάδα.

— 584. *Ὡς καὶ σὺ μὴ — γένῃ. Ποίησον* sup. *ὡς. Ὡς* aliquando vacat, ut annotat etiam Budaeus. Vide, num sit legendum *ὢ* (sic) an *ὅ*?

— 586. *Χρῆν — πείσαντί με.* Scribe *πείσαντα.*

— 610. *Ἀλλ' εἴ τι β. π. ἢ σαυτῇ φυγῇ.* Melius in quodam Cod. legitur *φυγῆς.*

— 642. *Προσβάλλοιμ' ὢ δεινὰ Κύπρις.* In alio cod. legitur *προσβάλλοι δεινὰ Κύπρις.* (Supra igitur fuit f. *προσβάλοι.*)

— 644. *δ' ὀξύφρων κρίνει λ.* In alio cod. *κρίνοι.*

— 664. *Καλλίον οὐδεὶς — φίλους.* In quibusdam Codd. *φίλοις*, sed male.

— 668. *Τί δ' ὀμφαλὸν — ἱκάνεις.* Legitur et melius *ἐστάλης*, nam penultima et brevis et melius sic.

— 723. *Οὕτω δ' ἔχοιμι — χθόνα. γρ. ἔχοι μοι.* Sic enim mihi res se habent.

— 736. *Ἄγουσιν οὐ μεθῆς ἂν — ἐμέ.* Legendum *μεθεῖ' ἄν.*

— 738. *Φίλος γένοι' ἂν κἀπὶ κηρυκεύμασιν. γρ. κἀπικηρυκεύμασιν* una dictione.

PLATONIS DIALOGI

ET

EPISTOLAE.

VARIETAS LECTIONIS

CODICIS MDCCCVII.

PLATO DE REPUBLICA.

EDITIO BIPONT.

L. I.

T. VI. p. 184. (p. 345. c.)

Ἀλλὰ ποιμαίνειν. In contextu *πιαίνειν,* ad marginem vulgatum.

p. 197. (p. 351. c.) *Εὖ γέ τοι ποιῶν.* γρ. *σύ.*

L. II.

— 227. (367. d.) *Ὡς ἐγὼ τῶν μὲν ἄλλων ἀποσχοίμην ἄν.* γρ. *ἀποδεχοίμην.*

L. IV.

— 349. (430. e.) *Κρείττω δὲ αὑτȣ̃ φαίνονται.* γρ. *λέγονται.*

— 355. (433. e.) *Εἰ οὕτω δόξει.* γρ. *σαυτῷ.*

— 375. (443. b.) *Τελευταῖον ἄρα.* γρ. *τέλεον.*

L. V.

T. VII. p. 19. (457. b.) *Ἀτελῆ τȣ̃ γελοίȣ.* γρ. *ἅτε δή.*

p. 42. (468. b.) *Τί δέ; δεξιωθῆναι.* γρ. *τί δὲ ἐξιασθῆναι.*

— 55. (474. e.) *Μελαγχλώρȣς.* γρ. *μελιχλώρȣς.* Ex hoc loco apparet, Codicem, quem nos Parisiis consuluimus, ab illo, cujus lectiones variae e Cod. Regio sumtae in calce edit. Bipont. leguntur, differre; in hoc enim verba inde a *μελαγχλώρȣς* ad

ἢ ἐραστȣ̃ usque desunt. In nostro, quae conjecerat ingenio Henr. Stephanus, scripta leguntur manu.

L. VI.

p. 74. (486. c.) Ἀνόητα δὲ πονῶν. γρ. ἀνόνητα.

— 77. (488. a.) Οὕτω γὰρ χαλεπὸν πάθος, omisso τό. γρ. τὸ πλῆθος — τοιȣ̃τον πεπονθὸς — — ναύκληρον. in contextu ναύκλρηρον.

— 99. (498. e.) Ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοιαῦτ᾽. γρ. τοιαυτὶ ῥήματα.

— 100. (499. a.) Ἐκ παντὸς προσώπȣ. γράφ. τρόπȣ.

— 110. (504. c.) Μέτρον τῶν τοιȣ́των ἀπολείπων κ. ὁ. τȣ̃ ὄντος ȣ̉. π. μ. γίγνεται. γρ. ἀπολεῖπον κ. ὁ. τοιȣ̃τος ȣ̉. πάνυ μέτριον γίγνεται.

— 138. Τοιοῦτοι. (sc.) φιλόσοφοι.

— 153. (527. b.) Ὡς τȣ̃ ἀεὶ ὄντος. omisso τῆς.

L. VII.

— 153. (527. b.) Εὖ διομολογητέον. γρ. εὐομολόγητον.

— 178. (539. c.) Μᾶλλον μιμήσεται. γρ. μεμνήσεται. Postea tuetur vulgatum τιμιώτερον.

L. VIII.

— 249. (576. c.) Δημοτικὸς δέ, κατὰ τὴν δημοκρ. Postea ἆρα ἡ τυραννȣμένη. Ad marginem ἀρετῇ.

L. X.

— 309. (607. d.) Ἢ τινι ἄλλῳ μέτρῳ. γρ. τρόπῳ.

— 319. (612. d.) Πάλιν ἀπαιτῶ sine ἐγώ.

— 321. (613. e.) Ἀληθῆ λέγων, εἶτα. γρ. λέγοντα.

— 337. (621. b.) Ἰδεῖν ἔωθεν. γρ. ἄνωθεν.

PLATO DE LEGIBUS.

L. I.

T. VIII. p. 4. (624. a.) Ὅθεν ὅδε ἐστίν.

p. 5. (624. e.) Ἀκέεις γάρ. γρ. ἀκέετε.

— — (625. a.) Περὶ πολιτείας τανῦν sine τε.

— 8. (626. c.) Πότερ' ἓν δὴ πόλεσι.

— — (— d.) Ἢ πῶς ἔτι λέγομεν. correct. ex priori λέγωμεν.

— 9. (627. a.) Κρείττω τε ἑαυτῆς εἶναι λ. τινά.

— 14. (629. c.) Ἔγωγε καὶ suprascr. τε et πρὸς ταῦτ' οἶμαι.

— — (— d.) Οὕτως ὑπερεπῄνεσας omisso τὲς μὲν verisimil. ob similitudinem vocis praecedentis. Deinde τολμήσωσι pro τολμήσεσι et ordine mutato πόλεμον γιγνόμενον.

— 16. (630. b.) Post λέγει ταῦτα est signum personae positum.

— — (— c.) Ἣν τις δικαιοσύνην ἂν τελέαν, et paulo post τετάρτη μέντοι ὅμως.

— — (— e.) Ζητεῖν pro ἐζήτει.

— 17. (631. a.) Ὅτι δὲ πάντ' εἰς μόριον ἀρετῆς.

— — (— b.) Πάντα pro ἅπαντα γὰρ τὰ ἀγαθὰ πορίζεσι. διπλᾶ τ' ἀγαθά ἐστιν.

— 18. (— c.) Εἰς δρόμον, omisso τε, et
Ἔστιν ἀγαθῶν ἡ φρόνησις pro ἀγαθόν.

— — (— d.) Οὕτως. μετὰ δὲ ταῦτα.

— 19. (— e.) Ξυμπάντων δὲ ἐρώτων.

— 20. (632. c.) Ἅπασι τέτοις φύλακας ἐπιστήσεται, nisi oculi me fefellerunt.

— 21. (633. a.) Εἴτε ἅττ' αὐτὰ καλεῖν χ. ἑ. sine ἄν.

et *δηλȣ̃ντα μόνον ἃ λέγει* pro *ὃ λ.* et *τρίτον τοίνυν ἔγωγ' εἴποιμ' ἄν.*

p. 23. (634. a.) *Πρὸς τὰ δεξιὰ*, omisso *δέ.*

— 24. (— c.) *Τίς ἡμῶν περὶ τȣ̀ς ἑκάστων* pro *ἡμᾶς.* et *οἴκοι νόμȣς ψέξῃ τί. γρ. ἐζήτει.*

— — (— —) *Κατὰ Κρήτην νόμοις ἔχοιμι. γρ. μόνοις.* f. *νομίμοις.*

— 28. (636. b.) *Καὶ δὴ καὶ παλαιῶν νόμων.* suprascr. *παλαιὸν νόμον. γρ. νόμιμον.*

— 51. (647. e.) *Ὥστε ὁπόσῳ πλέον ἂν ἕλῃ τις. γρ. ἐθέλῃ.* Si illud recte, *πίνειν* est ejiciendum.

— 56. (650. b.) *Τȣ̃το μὲν ἄρα. γρ. ἆρα.*

L. II.

Ἀντία πάντι. γρ. πάντῃ.

L. III.

— 107. (677. c.) *Ἄρα ἦν. γρ. ἄρδην ἐν τῷ τ. χρόνῳ.*

— — (— —) *Ὁτιȣ̃ν τȣ̃το. γρ. ὅτι ȣ̃ν χωρὶς τȣ̃το.*

— 110. (678. e.) *Ὅσαι περ σιδήρȣ λέγονται. γρ. δέονται.*

— 128. (687. c.) *Τὴν βȣ́λησιν δὲ μηδὲν μᾶλλον. γρ. πολύ.*

— 132. (689. c.) *Ὡς τοῖς ταῦτα μανθάνȣσι. γρ. τοῖς ταῦτ' ἀμαθαίνȣσι.*

— 136. (691. c.) *Τὰ μὲν εἰς νόσȣς θεῖ. γρ. πίπτει.* Unde intelligitur, hanc vere, quod Bipontini in dubium vocabant, esse lectionem variam.

— 137. (692. b.) *Καὶ δεῖ δὴ τὴν μὲν ȣ̃σαν.* Ad marginem *ἴσως· μένȣσαν.*

— 157. (701. e.) *Ἐπὶ δὲ τὸ ἄκρον ἀγαθὸν τῶν. γρ. ἀγαγόντων.*

L. IV.

p. 164. (705. e.) *Ὅτῳ ἂν συνεχῶς τ8 τῶν ἀεὶ καλῶν τι ξυνέπηται μόνῳ.* γρ. *Ὅτῳ ἂν συνεχῶς ἀεὶ καλῶν τι ξυνέσπηται μόνον,* omisso *τ8των.*

— 169. (708. c.) *Ῥάω κατοικίζεσθαι τῇδε,* omisso *τε καὶ νομοθετεῖσθαι.* Ad marginem *ἐν ἄλλ. εὑρ. τε νομοθετεῖσθαι.*

— 170. (— d.) *Ἀλλ' ὄντως ἐστὶ νομοθεσία.* γρ. *οὕτως.* γρ. *ὅμως.*

— 180. (713. e.) *Εἰρήνην τε καὶ αἰδῶ καὶ εὐνομίαν.* γρ. *ἐλευθερίαν.*

— 187. (717. a.) *Ἡ τοῖς βέλεσιν ἔφεσις.* γρ. *ἄφεσις.*

— 190. (718. d.) *Ψυχῆς μᾶλλον δ' ἡμερώτερον.* γρ. *λαβόμενα.*

L. V.

Κοινήν τε π. κοινῇ. γρ. *καινήν τε.*

L. VI.

— 256. (754. e.) *Ἐὰν δ' ὁ φεύγων ὀφλῇ.* γρ. *ὄφλῃ.*

— 266. (759. c.) *Εἰς τὰ θεῖα ἁμαρτανομένων.* γρ. *Εἰς τὰ θεῖα πάντα ἁμαρτ.*

— 270. (761. c.) *Εἴτι π8 δάσος.* γρ. *ἄλσος.*

— — (— d.) *Δεχομέν8ς εὐμενῶς* pro *εὐμαρῶς.*

— 283. (767. e.) *Τί χρὴ πρὸς τ8των πάσχειν* et *περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἐγκλημάτων.* γρ. *κοινῶν.*

— 290. (771. b.) *Ὀρθότατα φῦν.* γρ. *φῦναι.*

— 292. (772. b.) *Χορὸς μὲν 8ν μέτριος.* γρ. *χρόνος.*

— 305. (778. e.) *Τὰ μὲν σκάψοντας.* Ad marginem *τὰ δὲ ταφρεύσοντας.* Procul dubio sunt verba in serie omissa.

L. VII.

p. 320. (788. a.) *Τȣ̃το δὲ κακὸν ταῖς πόλεσιν.* *Ν ἐφελκυστ.* amat noster ubique suffigere vel consonante sequente, nec sensu finito.

L. VIII.

— 417. (838. b.) *Οὐκȣ̃ν σμικρὸν ῥῆμα κατασβέννυσι.* γρ. *κατασβεννύει.* +ꞁ⊢ϖ̄ꞁ (i. e. *ψιλῶς.*)

— — (— —) *Οὔτε ὕδωρ ȣ̓́τε πνεύματα.* γρ. *ȣ̓́τε ὑγρὸν ȣ̓́τε πνεύματα.*

— 442. (850. c.) *Μεινάτω ὅπῃ.* γρ. *μείνας ἴτω ὅπῃ.* Ita jam Stephanus legi jubebat, *ὅπῃ* praeterea mutato in *ὅποι.*

L. IX.

T. IX. p. 10. (857. a.) *Καὶ μία δίκη τιμωρίαις ξύμπασιν.*

p. 11. (— c.) *Ὥςγε ἐν τῷ νῦν παραπεπτωκότι.* γρ. *παρόντι,* quod ex interpretatione natum.

— 19. (861. d.) *Οὐ γὰρ ἂν ἐμόν.* γρ. *ȣ̓̀δ' ὅσιον.* γρ. *νόμιμον.*

— 21. (862. b.) *Καὶ τὸ μὲν ἀβλαβές.* γρ. *βλαβέν.*

L. X.

— 91. (897. b.) *Προςλαβȣ̃σα ἀεὶ θεὸν ὀρθῶς θεοῖς ὀρθὰ καὶ εὐδαίμ.* *Ἐν ἄλλ.* ad marg. *θεὸς ȣ̓̃σα, ὀρθὰ* etc.

— 93. (— e.) *Μεμνήμεθα τοίνυν γε τοσȣ̃τον.* *Ἐν ἄλλ.* γρ. *Μεμνήμεθα τοίνυν τόγε τοσȣ̃τον τῶντότε, ὅτι,* omisso *ἔτι.*

— 108. (905. b.) *Εἴτε καὶ τȣ́των εἰς ἁγιώτερον.* γρ. *ἀγριώτερον.* (Ficinum non nostrum codicem du-

cem habuisse, patet ex versione, quam dedit: ad remotiorem aliquem inaccessibilemque locum translatus. Unde H. Stephanus conjicit, eum *ἀπώτερον* legisse.)

p. 111. (906. c.) *Πλεονεκτοῦσι φησὶν.* γρ. *σφίσιν.*

L. XI.

— 121. (913. b.) *Ἀνακοινώσαιμι τῶν ἀμωσγέπως*; suprascr. *τοῖς.*

— — *Τὴν γῆ παρακαταθήκην.* γρ. *τήν γε.* (Quam lectionem H. Stephanus recte eam habet, quae ad genuinam deducere possit detegendam, et corrigit *τὴν ἐν γῇ παρακαταθ.*)

— 129. (917. a.) *Οὓς αἰδεῖσθαι πᾶσιν πάντας πρ.* — *πολιτικαῖς δὴ μάλιστα ἀρχαῖς.*

Ὅθεν ἂν παρ' ὧν. γρ. *ὁ νῦν* — *ἐλήλυθεν.*

— 148. (926. a.) *Ἃ μὴ γιγνώσκων, πράττει.* γρ. *προστάττει.*

— 150. (926. e.) *Προστάττομεν ἐν μελέτῃ.* γρ. *ἐμμελῆ.*

— 164. (933. e.) *Ὅσ' ἂν τὶς ἂν ἕτερον ἄλλον,* γρ. *Ὅσα τὶς ἂν ἕτερος ἄλλον.* Deinde *ζημιώσας.* γρ. *ζημιούσθω.*

L. XII.

— 191. (948. c.) *Νῦν δὲ δὴ ὅτε μέρος τὶ φαμέν.* γρ. *Νῦν δὲ ὅτε δὴ μέρος μέν τι φαμέν.*

Δικαίων καὶ ἀγαθῶν. γρ. *καλῶν.*

— 222. (963. d.) *Οὐδὲν χαλεπὸν ὅγε λέγω.* γρ. *ἐρῶ.*

— 223. (964. b.) Post *σωφροσύνη* interpungitur. Deinde *φρόνησις δὲ δικαιοσύνη.* γρ. *Δικαιοσύνη· φρόνησις.*

— 226. (965. d.) *Καὶ ἐν φρονήσει ἓν ὅ.* γρ. *ἓν ὄν.*

p. 227. (965. e.) *Οὕτως ἓν, δυνατοί.* γϱ. *οὔθ' ὡς ἕν, δυνατοί.* Cum voce *ἑκῶν* mutat persona.

— 230. (967. c.) *Ταῦτ' ἦν τὰ τότε ἐξειϱγασμένα.* γϱ. *ἐξειϱγασάμενα.* Deinde *Ἀλλὰ ταῦτα ἀνόητ'.* γϱ. *ἀλλά τε ἀνόητα.*

— 232. (968. e.) *Ἀπόϱϱητα μὲν λεχθέντα.* γϱ. *ἐλειχθέντα.* an *ἑλιχθέντα? δειχθέντα?*

PLATONIS TIMAEUS.

— 281. (p. 17.) *Ἓν μόνον ἐπιτήδευμα καὶ ἀφ' ἑκάστῳ τῇ τέχνῃ* γϱ. *ἑκάστῃ τέχνῃ.*

— 287. (20. d.) *Δοκεῖ μὴν* pro *μέν.*

— — (— —) *Ταῦτα δὴ δϱᾷν.* suprascr. *χϱή.* Ad marginem *Εἴτε μὴ ταῦτα χϱὴ δϱᾷν.*

— 297. (25. d.) *Πηλῶ κάϱτα βαθέος.* γϱ. *καταβϱαχέος.*

— 299. (26. e.) *Καὶ τίν' ἂν, ὦ Κϱ. μ. ἀ. τ. μεταλάβοιμεν; ὃς τῇ* omisso *ἄν.*

— — (— d.) *Ἀπᾳσόμεθα* correctum. Recte. Ita quoque Ficinus, qui vertit: *Neque abs re fuerit,* si cives tuos revera priscos illos exstitisse dixerimus — legisse videtur. H. Stephanus ergo ingeniose divinavit, nisi, quod suum venditat, ex Cod. aliquo suffuratus est.

— 303. (28. e.) *Πότεϱον πϱὸς τὸ — ἢ πϱὸς τὸ γεγονός.* γϱ. *μὴ γεγονὸς αὐτό.*

— 314. (36. b.) Forte *κατέκαμψεν εἰς ἓν κύκλῳ*(?). γϱ. *εἰς κύκλον.* Me recte legisse, haud affirmaverim, literae enim confusae erant.

p. 325. (41. a.) Ἁ δι' ἐμῦ. γρ. τάδε, et Μὴ ϑέλοντος pro γε.

— 337. (46. e.) Ποιητέον δὴ κατὰ sine καί.

Λεκτέα. suprascr. λεκτέον.

— 336. (46. b.) Ξυμπαγεῖ. γρ. ξύμπαν ὄμμα.

Φαντάζεται κατὰ τὰ ἀριστερά.

— 338. (47. c.) Λόγος τε γὰρ ἐπ' αὐτὰ ταῦτα. γρ. εἰς δύο.

— 345. (50. c.) Τῶν ὄντων ἀεὶ ὄντα μιμήματα. γρ. Ἄλλων ἀεὶ μιμήματα. Deinde Τυπωθέντα ἀπ' αὐτῶν pro ὑπ'.

— 349. (52. c.) Τῷ δὲ ὄντως ὄντι βοηϑὸς ὁ δ' ἀκριβείας. γρ. ὁ δι' ἀκριβ.

— 366. (60. a.) Πίττα καὶ τήκει. γρ. κίκι.

— — (— b.) Ἔσχεν· τὸ δὲ — κάειν.

— — (— —) Τὸ ξυμμιγὲν ὕδωρ pro ξυμπαγέν.

— — (— c.) Κενὸν δ' ὑπῆρχεν αὐτὸν ὑδέν. ὑπεριεῖχεν? αὐτὸν. ὑδέν (an est περιεῖχεν? ι enim insertum esse videtur, ut sit κενὸν δὲ περιεῖχεν ὑδέν.)

— — (— —) Ὁ δὲ ἅτε ὢν βαρύς?

— 367. (60. c.) Τὸ δὲ ὑπὸ πυρὸς τάχυς pro πάχυς.

— 384. (68. d.) Καὶ πάλιν ἐξ ἑνός. γρ. βίᾳ pro καί. Post ordine mutato ταῦτα δὴ πάντα.

— 385. (69. b.) Αὐτὰ τὰ ἀτάκτως. γρ. ταῦτα.

— 388. (70. b.) Πᾶν ὅσον αἰσϑητικὸν ἐν τῷ σώματι — — — ἑῷ. γρ. ἡγεμονὶν ἑῷ. (an est ἡγεμονήν?)

— 395. (73. d.) Πανταχῇ. γρ. an πένταχα?

— 398. (75. a.) Τά τε περὶ τὰ τῶν βραχιόνων — ἡμῶν ἄναρϑρα. γρ. τά τε ἄρϑρα.

p. 404. (77. e.) *Πλέξαντες; διεῖσαν.* γρ. *διΐστασαν.*

— 417. (83. d.) *Φλέγματος δὲ αὖ νέυ ξυνισταμένυ ὀῤῥὸς.* γρ. *δ' ἄνευ νέυ ξ.*

— — (— —) *Ξυναπασῶν δὲ τῶν ὄγκων.* Noster habet *τὸν ὄγκον.*

— — (— —) *Σῶμα* (suprascr. *τα*) *τὸ καθ' ἡμέραν.*

— — (— e.) *Αἷμα* pro *ἅμμα.* Deinde *Τροφή.*

— 418. (84. c.) *Πάλιν τε αὐτὸ ἐ. ἐ. ἐναντίως ἴῃ ψυχ.* γρ. *ὡσθῇ ψηχόμενον.* (*ψυχόμενον.*)

— 427. (88. a.) *Διάπυρον αὐτὸ ποιῦσα λύει.* γρ. *σαλεύει.*

— — (— b.) *Γίγνησθον,* ut Cod. Tuber. quocum noster in multis consentit.

PLATONIS MINOS.

T. VI. 124. (313. a.) *Τῶν νόμων; Σω. Τί δ' ἐστιν.*

PLATONIS EPISTOLAE.

Epistola I.

T. XI. 61. (309. a.) *Πᾶσι τῶν μάλιστα.* γρ. *πάντων μάλ.* et *Καὶ μὴν περὶ τύτυ ὃ τῦδ' ἐστι μιώτερόν τ' ἔστιν καὶ θειότερον.* (Conjunctim scripta, ut fit hoc in codice, disjungenda sunt.) Legitur ad marg. vulgatum.

Ep. II.

— 74. (315. a.) *Ἀλλὰ εἴτι ἀγαθὸν καὶ ἔπειτα βελτίω.* γρ. *ἐπὶ τὰ β.*

Ep. III.

— — (— b.) *Κλήσει, ὅτι θεῷ.* Vulgatum in margine.

— — (— e.) *Ἀδικεῖς δ' ὐδὲν ἐμέ.* γρ. *ἀδικεῖς δ' ὖν ἐμέ.*

— 76. (316. a.) *Ὅπῃ πλέον.* γρ. *ὅτε τὶ πλέον.* et *διασκευωρίαν.* γρ. *διασκευωρεῖν.*

— 84. (319. e.) *Μεταστήσι.* γρ. *μετάστηθι.* (Illud more Laconum, qui τὸ θ cum σ mutant. cf. Hesych. in voce *καβάσι. κατάβηθι. Λάκωνες.*)

Ep. VI.

— 91. (323. c.) *Ἦν ὅταν.* γρ. *ἦν ἂν μ. φιλ.*

— 92. (— d.) *Σπυδῇ τε μάλα μὴ ἀμύσῳ.* γρ. *ἅμα.*

Ep. VII.

— 94. (325. a.) *Καὶ εἴτιν' ἄλλα.* γρ. *ἔτι ἄλλα.*

— 96. (— e.) *Περὶ τὰ αὐτά.* γρ. *περί τε αὐτὰ τ.*

— 105. (330. a.) *Ὡς δὴ μανθάνων.* γρ. *ἴσως.*

— 107. (331. a.) *Τὸν δ' ὐχ ὑπομένοντα.* Omissum *ὐχ.*

— — (— b.) *Βιασόμενος δέ, ὐδ' ἂν υἱὸν ὁμοδύλῳ.* γρ. *ἢ μὴ δύλῳ.*

— — (— d.) *Πατρὶ διὰ πολιτείας.* γρ. *πατρίδι.*

— 115. (335. a.) *Δικαστάς τε ἴσχειν.* γρ. *δίκας τε.*

— 117. (336. a.) *Ἀπήλλαξεν ἐλευθέρας δ' ἐν σχήματι.* γρ. *ἀπήλλαξεν φαιδρύνας* (sine *καὶ*) *ἐλευθερίῳ ἐν σχ.*

— 120. (337. a.) *Μηδὲν μᾶλλον προσῆκον αὐτοῖς.* γρ. *πρὸς ἡδονήν.* — *Ἀναγκάζωσι.* suprascr. σ.

— 122. (338. a.) *Ὅπη δή ποτ' ἐδυνάμην.* γρ. *ὅποι ποτὲ ἠδυνάμην.*

— 124. (338. e.) *Ὅθεν ἅμα μὲν εἰς ἐπιθυμίαν ἡγεῖτο διακῦσαι.* γρ. *ἤει τῦ διακῦσαι.*

— 130. (342. a.) *Ἀληθές ἐστιν πέμπτον δ' αὐτὸ τι-*

θέναι διὸ δὴ γνωστόν. Legitur vulgatum et *Ἀληθῶς ἐστιν ὄν· ἓν μὲν ὄνομα.*

Ep. VIII.

p. 153. (352. c.) *Πᾶσα μάχη.* γρ. *ἅπασα μηχανή.*

— 158. (354. c.) *Φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως πλὴν τῶν εὐδαιμ.* γρ. *πεινώντων.*

Ep. IX.

— 167. (358. d.) *Ἐπέστειλα μὲν σοίς.* (sic. σ videtur esse correctum et perperam additum.) Hic igitur, quod Stephanus suspicabatur, legitur, nisi aliena pro suis venditavit.

— 165. (359. a.) *Εὖ ποτε πόλιν.* γρ. *πολιτείαν.*

Ep. XII.

— 169. (359. d.) *Οὗτοι δ᾽ ἁπάντων ἐπὶ Λαομ.* γρ. *αὗτοι δ᾽ ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαομ.*

PLATONIS AXIOCHUS.

— 185. (366. a.) *Ἐν θνητῷ καθειργμένον χωρίῳ.* pro *φρουρίῳ.* Deinde *Σκῆνος τοῦτὶ πρὸς κακοῦ.* et *ᾧ ἐν ἥδοντα ἀμυχιαῖα,* γρ. *ᾧ τὰ μὲν ἥδοντα μυχιαῖα.*

— 186. (366. c.) *Ἁ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα· εἰ δίδως τι, καὶ λάβοις τι.* (omisso *νίζει,* quod, ut solemne in proverbiis laudandis, recte abesse potest.)

— 188. *Βεβέσθαι* videtur esse. An *βεβλέσθαι*? γρ. *γενέσθαι.*

PLATONIS DEFINITIONES.

— 292. (413. a.) *Εὔνοια.* γρ. *εὐγένεια.*

— 295. (414. c.) *Ὑπόληψις μεταπιστός.* γρ. *μετὰ πίστεως.*

OBSERVATIONES

C R I T I C A E

IN

TRAGICOS GRAECOS,

PLATONEM, SCHOLIA IN PINDARI CARMINA, DIONYSIUM HALICARN.

ET

HESYCHII LEXICON.

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

AESCHYLI TRAGOEDIAS.

Καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
Ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον.
Ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
Ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
Πειρασόμεσθα πήματος τρέψαι νόσον.

AESCHYLI AGAMEMN. V. 855. sqq.

IN AESCHYLI
PROMETHEUM VINCTUM.

SCHOLIA EX STANLEII,

VERBA TEXTUS EX SCHUETZII, QUAE PRODIIT HALAE MDCCC. EDITIONE CITANTUR.

vs. 41. Schol. β. Οἶον. Addendum τε, ut recte v. 84. Iterum male omissum v. 107.

— 68. β. Στένεις· τὸ λυπεῖσθαι· An τῷ λυπεῖσθαι?

— 134. β. Ἐκ δ' ἔπληξέ μȣ τὴν θερμερῶπιν αἰδῶ. — ἣν ȣ̓κ ἔξεστιν ἀνδρὶ βλέπειν. Videtur ἐν deesse, ut supra: ἣν ȣ̓κ ἔνεστιν ἐν ἀνδρὶ βλέπειν.

— 256. Schol. α. Χαλᾷ κακῶν. συνήθης αὐτῷ ἡ χαλᾷ φωνή. Ni fallor, χαλᾷν scribendum.

— 281. Ὀκρυοέσσῃ χθονί· τῇ χαλεπῇ καὶ σκληρᾷ καὶ πετρώδει, λέγω δὲ τῷ Καυκάσῳ. Aptius videtur λέγει.

— 346. β. Ὡς πλείστοισι — in fine: εὕρηται γὰρ καὶ τὸ τυχεῖν πρὸς αἰτιατικὴν ἅπαξ. Ego malim ȣ̓χ ἅπαξ, ut Plat. in Legg. L. IV. p. 175. ȣ̓χ ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις, quod et de hac constructione dici potest.

— 400. Schol. Ῥέος· ῥεῦμα· παρὰ τὸ ῥέω ῥέος,

ὡς κλέπτω κλέπος. Ni fallor, κλέπω, unde clepere XII. tabul., emendandum.

vs. 379. β. Μαλθάσσῃ. καταπραΰνοι. Scr. καταπραΰνῃ, ut 379. α.

— 525. β. Μηδάμ'. εἰς φόβον — ἔμοιγε μὴ δὲ παυσαίμην. Scr. μηδέ. Etiam v. 533. μὴ δὲ perperam.

— 534. β. Τόδε. τὸ τιμῶ τοὺς θεούς. An τὸ τιμᾷν?

— 601. β. Νήστισιν αἰκίαις. ἐστερημέναις τροφῆς καὶ στάσεως. Haec interpretatio ad utramque derivationem et a νὴ et ἔδω et a νὴ et ἵστημι factam respicit. cf. Schol. 601. α.

— 616. Ἀρμοῖ. ἀπείρηκα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁρμάτων. At supra πέπαυμαι addendum.

— 845. β. Κάνωβος — καὶ Μενέλαος νεῶν αὐτοῦ —. scr. νεών.

— 880. β. Καρδία δὲ φόβῳ — ἀναθυμάσεως — συνθολεῖ. Scrib. ἀναθυμιάσεως et συνθολοῖ.

— 968. β. Φῦναι. λέξαι. Vel interpretatus est vera nunciare, nuncium fidum et certum ferre, vel δόξαι legendum videtur.

— 1106. Λέγων ἔοικα. — οὐδὲν γὰρ μαλθάσσῃ καὶ πραΰνῃ καὶ τέγγῃ καὶ ἐνδίδως τῆς ἐνστάσεως. cf. Sophocl. Aj. Schol. 1152. Ἔσται μεγάλης ἔριδος. ἐπειδὴ, φησὶ, τοιαύτη ἔνστασις ἐστὶ τοῦ Τεύκρου πρὸς τὸν Μενέλαον.

IN AESCHYLI SEPT. ADV. THEB.

vs. 72. Ἐκθαμνίσητε. ἐκσπάζητε pro ἐκσπάσητε. Illa est dubiae fidei forma.

vs. 88. β. *Βοᾶ.* ἐστίν. Videtur Substant. legisse Scholiastes.

— 120. *Πάντως.* ἀληθές. Forte *ἀληθῶς.*

— 188. α. *Ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ'.* — Sub finem *παέβαλε* τὰς παρθένες. An *ἐπέβαλε*? παρέβαλε? v. 192. *παρενέβαλε* τὰς παρθένες.

— 414. *Προστατεῖν.* προστάτην. Legit ergo προστατεῖν.

— 514. α. *Ἑρμῆς δ' εὐλόγως.* — τυχηρνῶς vitiose impr. pro τυχηρῶς.

— — β. *Συμμερίτην.* Scr. συμμεριστήν.

— 539. β. *Ἀνδρόπαις.* πρὸς ἄνδρας παραγγείλας ἄρτι ἤτοι πλησίον.

Παρεγγίσας flagitat contextus.

— 558. β. *Ἦτ'.* ὄντως καί. Scr. ὄντως, ναί, commate interposito.

— 627. *Ἐχθρόξενον.* δημιτινόν. Scr. *δημοτικόν.*

— 572. β. *Ἀνοσίων ἀνδρῶν.* ἀσεβῶν, ἅτε μὴ δ' αὐτῶν. Scr. conjunctim μηδ'.

— 593. β. *Πιανῶ.* δοξάσω. κοσμήσω. Interpretatio vere παχεῖα et pingui Minerva depromta.

— 923. *Αὐτόστονος.* αὐτοπήμων. — δαΐφρων δέ, ὀκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων. Quae potius est interpretatio τῦ ὀ *φιλαγαθής*, quod cf. Vel est legendum *ὀδὲ* ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.

— 929. β. *Ὡς ἐρξάτην* — Sub finem *καὶ ἀπολελωχώς.* An *ἀπολωλώς*?

— 957. β. *Πλῦτος* — δι' ἣν ὅτως ἀθλίως ἀπώλοντο ὑπὸ τῷ ᾅδῃ. Post ἀπώλοντο comma ponatur.

— 1003. β. *Κακὰ δώμασι.* τὰ ἀπελθόντα τοῖς

δώμασι. Hic et v. 1004. errore typothet. pro *ἐπελθόντα.*

vs. 1012. *β.* *Πάρευνον. ὂν τὸ εὐνοίᾳ, ἢ παρὰ τὴν εὔνοιαν αὐτȣ̃, ἤγȣν ἐκτὸς — γενόμενον.* Mirae argutiae!

IN PERSAS.

vs. 312. Schol. *Ἀδεύης καὶ Φερεσσέβης. — ἦχει χαρακτῆρα.* Scrib. *ἔχει*, ut recte v. 308.

— 318. *Σαλαμῖνα* scrib.

— 462. *Τέλος δ' ἐφορμηθέντες. — ἕδραν γὰρ εἶχειν.* Scrib. *εἶχε.*

IN AESCHYLI SUPPLICES.

vs. 106. *Δι' ἀμὸν γάμον τοι θάλπος.* Neque Schützii V. Cl. de nostro optime meriti *θάλπος* pro *τὸ θάλος* aut *θάλλος* mihi satisfacit, neque *τόνδ' ἄθλων*, quod ego olim conjeceram, mihi hodie placet, ideoque satius fuerit in vulgato, donec meliora allata fuerint, acquiescere.

— 235. *Σκοπεῖτε, κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον.* Lectionem Codd. antiquam *τόπον* restituo, et ne hoc superioribus repugnet, lego *μὴ 'μείβεσθε*, ut intelligatur *κοινοβωμία*, quae ne deseratur, iterum monet.

— 363. *Ποτιτρόπαιον αἰδόμενος ȣ̓κ ἀπορεῖς.* Olim legebatur *ὅπερ*, quod locum antiqui *εἴπερ* occu-

paverat: idque revoco, quum, modo versus, qui mancus est, sibi constet, bonum fundat sensum.

vs. 395. Ὑπάστρῳ δέ τοι
Μῆχαρ ὅριζέ μοι γάμȣ δύςφρονος
Φυγᾷ.

Haec est emendatio loci, quam Schütz. adhibuit. Quum vero vetus lectio parum vel nihil habeat obscuritatis, non est, cur ea mutetur.

— 410. Οἰνωμένον. Locus bene valet et δινώμενον ego potius interpretationem dixerim. Incideram ipse aliquando in οἰδώμενον. A Dionys. Halicarnass. Appius Claudius ille male sanus in Antiquitt. Rom. L. XI. c. 35. dicitur οἰδῶν τὴν ψυχήν. Sed nihil muto.

— 598. Δόλιος φρὴν est mens adjutrix, consiliis promta, quae habet, quod in medium conferat et suppeditet.

— 638. Ἐν ἀροταῖς
Θερίζοντα βροτȣ̀ς ἀλωαῖς.

Ita Schütz. constantiae metaphorae accommodate atque ingeniose pro vulgato ἐν ἄλλοις, quod ego in ἀμάλλαις mutandum censui, quo non minus metaphora sibi constat. Mars metit, caedit homines manipulatim, catervatim, passim.

— 660. Μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
Τῶνδε πόλιν κενῶσαι.

Nescio, an τάνδε praeferendum sit vulgato, quum τῶνδε vix vi quadam positum dixeris, *viri* autem opponantur *juventutis flori*, qui paulo post commemoratur. V. 680. idem legitur.

— 738. Περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως.

Πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος οὔ τι μοι.
Παροίχομαι, πάτερ, δείματι. Schütz.

Vulgatum: *ὄφελος εἴ τι μοι*
Παροίχεται, πάτερ, δείματι,

illi, opinor, sua sponte non cedet locum. Sermo, ut solet, animi perturbati perturbatus est atque abruptus. Natura artis magistra. Fugae multivagae si qua videbatur esse utilitas, periit ob metum, pater!

vs. 807. *Τίνα γὰρ ἄτας ἔτι πόρον*
Καὶ γάμου λυτῆρα τέτμω.

Vetus lectio *εὕρω* digna erat, quae proscriberetur, quod recte fecit Schütz. hujus rei arbiter et *τέτμω* illius locum occupare jussit. Ego vero ex *τέκνω*, quod Aldus legit, antiquam lectionem eamque veram *τέμνω*, quae potius ad *πόρον* quam ad *λυτῆρα* referenda sit, facillime elici posse existimaverim. *Πόρον* autem *τέμνειν* elegans esse atque solemne, nemini non constat.

— 850. *Ἄφαρ* pro *ἴχαρ* putabam, sed languet ideoque meliora exspecto atque desidero.

— 853. *Ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβεῖν.* Vulgatum *εὐσεβῶν* recte stabit, si mecum legeris *ἀνίεθ'*. Cessa Deos intra urbem revereri.

— 854. *Μήποτε πάλιν εἴδοι-*
μ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ.

Vetus est *εἴδοι*. Damno hodie, quod olim putaveram, *εἴδοις*. *Εἴδοι* refertur *ποιητικώτερον* ad Nilum ipsum. Si necesse fuerit, potius *με* ante *ἀλφεσίβ.* inseratur.

— 879. *Περιχριμπτὰ βρυάζει*
Νόσος ἔρωτος.

Antiquum, ὃς ἐρωτᾷς, Oedipo eget. Schütz. correctio, pace illius magni viri sit dictum, parum habet, quo se commendet. Nec mea unice vera jactaverim, quae tamen hic repetere liceat: Ὅσα ῥωκᾷς. Quantum fremis, saevis, insanis! Cf. Hesych. Stridor dentium a loco non abhorret.

IN AESCHYLI AGAMEMNONEM.

vs. 14. Ἐμοὶ φόβος γὰρ ἀθλίῳ παραστατεῖ. Vetus: Ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνε. Olim putabam praestare:

Ἐμῷ φόβος κάρᾳ 'νθ' ὕπνε.

Capiti meo adstat terror. Sed et hic ἐπέχειν praestiterit, cum voce γὰρ non adeo offendar, quam utique e medio tollendam existimem. Nec vox ὕπνος repetita mihi necessitatem corrigendi imponit, quum primo loco personam Somni referat.

— 134. In vocem οἴκτῳ pro οἴκῳ etiam ego incideram. Nec absonum videtur εἰκός. Sed nec hoc nec illud pertinaciter defendam.

— 286. Ἰσχὺς πορευτῦ λαμπάδος πρὸς ἐκδοχήν. Lectio vetus ἡδονήν adeo elegans est atque poetica, quae nemini librariorum in mentem venerit.

— 253. Τορὸν γὰρ ἥξει ξύναρθρον μάταις. Clarum enim exitum habebunt peccatis convenientem. Ita Schütz. pro vulgato αὔταις.

Ego incidi in τίταις, ut sensus sit:

Poena, sceleribus par, vindicibus obtinget, sese offeret, vel poenam repetent vindices justam, i. e. *Δίκη* ejusque cliens et minister.

vs. 377. *Ἢ πȣ τὸ βέλτιστον ἐστὶν τ' ἀπήμαντον.*

Ita ex emendatione Schütz. Lectio vetus:

Ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπήμαντον.

Mihi, si *ἅπερ* pro *ὑπὲρ* legitur, quo etiam metrum sibi constat, sensus est integer: Quatenus bonum est bonum, eatenus sit incolume et integrum, ita ut etc. Interpunctio est tollenda.

— 465. *Βάλλεται γὰρ ὄσσοις Διόθεν κεραυνός.*

Olim conjeceram *ὅσσοις*. Quot jam fulmen Iovis feriit! Aliud jam occurrit: *περισσοῖς* pro *γὰρ ὄσσοις*. i. e. fulmen Iovis ferire solet superbos et impios.

Βάλλεται pro *ἐμβάλλεται*, nisi malis legere *Διὸς ἐν κεραυνός*, quod non necesse.

— 508. *Ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος.*

Ut metro consulatur, legendum censeo *ἦσθ'*.

— 659. *Ἡμᾶς γε μὲν δὴ, ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος*

Ἤτοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ 'ξῃτήσατο,

Θεός τις, ȣ̓κ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.

Ita jubet legi Schütz. Mihi sanum est *'ξῃτήσατο*, quippe et pie et ex superstitione prisca dictum. Nec superfluum *οἴακος θιγών*, eo enim pulcerrime ostenditur, preces non fuisse irritas.

— 763. *Νεαρὸν φάει σκότον.* Schütz. Antiqua lectio: *Νεαρὰ φάȣς κότον.* Unde ego confeci:

Νεότροφον κότον. Odium inveteratum recens nutritum.

vs. 811. Τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει

Ἐλπὶς προςήει χειρὸς ȣ̓ πληρȣμένη, correxit Schütz. ita vertens: Ad alterum autem vasculum Spes manus educturae accessit ita, ut irrita recederet. Lectionem vulgatam πληρȣμένῳ sensu carere, idem censet. At videamus, an plane nullus ex verbis, quae auctoritate codicum nituntur, sensus elici possit. Graecia, quae sexcenties consuluit Latio, Latium consulat semel. Forte χεὶρ, quo apud Suetonium in Octav. c. 71. sensu occurrit *manus*, eodem est hic explicandum. Verba Suetonii, ubi de alea, qua delectabatur Augustus, agitur, sunt haec: „Nam si quas *manus* remisi cuique, exegissem, aut retinuissem, quod cuique donavi, vicissim vel quinquaginta millia.“ Quo ex loco patet, *manum* pro *jactu* esse positam. Redeamus jam ad nostrum locum et interpretemur χείρ per manum sive jactum. Quod si fecerimus, hic fere sensus existet: Dii in Trojae excidium calculos conjecerunt in urnam cruentam, Spes autem ad alterum vasculum jactu sc. suffragiorum vel sortium minime plenum i. e. vacuum accessit. Quod idem est, ac si dixisset: Spes inanis abiit atque irrita, et ne unum quidem duxit suffragium. Quae est eadem sententia, quae ex mutato textu proficiscitur.

— 995. Μάλα γάρ τὸ τᾶς π. ὑ. — Ἀπάρεστόν τοι τέρμα. Schütz. — Cardo, quo utrumque comparationis membrum vertitur, est: Quemadmodum ille, qui nimia, ut ita dicam, valetudine turget, in morbos gravissimos haud raro incidere solet et vel

morti proximus est; ita quoque, qui nimia opum vi abundat, ab eadem ad res turpissimas perpetrandas impellitur et haud raro injurias Diis hominibusque infert maximas. Acquiescimus igitur in prisco et aliorum et nostram conjecturam, *ἀπόρευτον* vel *ἀπέραστον* legentium, recte rejicimus.

vs. 1056. *Ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν θύει φρενῶν*. Schütz. Antiquum *κλύει*, quod illi viro doctissimo ineptum est, id nos aptissimum habemus idque vertimus: Sane quidem furit ac pravae suae menti obsequitur.

— 1650. *Εἴξαντε καιρῷ χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν*. Schütz. Vetus lectio: *ἔρξαντα καιρόν*.

Meo, *στέρξαι δὲ καιρὸν χρῆν, τάδ' ὡς ἐπρ.* quod ita fere vertas: Acquiescere nos oportet in qua versamur conditione atque fortuna — locus cedatur, donec, quae plane satisfaciant, in medium collata fuerint.

IN AESCHYLI CHOEPHORAS.

vs. 292. *Συλλύειν*. *Συνναίειν* legere, quamquam Scholiastae interpretationi *συγκλύειν*, *συνοικεῖν*, respondet, aut *θιγγάνειν*, videtur paulo audacius.

— 401. *Ὅταν δ' αὖτ' ἐπ' ἀλκῇ θρασεῖα*
Ἀπέσταξεν ἄχος. Schütz.

Ego olim conjeceram:

Τότ' ἂν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς θρασέ'

Ἐπέστασεν ἄκος. Tum iterum firmum et verum solatium meliora sperare atque boni esse animi me jussit; — sed meliora ipse exspecto.

vs. 468. *Δώμασι δ' ἔμμοτον*

Τῶνδ' ἄκος ὀυκ ἀπ' ἄλλων κ. τ. λ. Schütz. Vulgatum: *τῶν δ' ἑκάς.*

Alia ratione loco huic succurri posse, olim putabam, si legeretur *Δώμασιν ἔμμονον* aut *ἔγκοτον.* Sed utrique praestat vulgatum. Deinde f. *τῶν πέλας* i. e. Consanguineos, non extraneos vita se invicem privare, hic est sanguinearum sub terra Dearum hymnus. cf. Sophocl. Antig. 477.

— 495. *Καὶ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν.* Ita Schütz. Vetus lectio *ἢ τὰς ὁμ.*, si pro *ἢ* legatur *ᾗ*, cujus ope, qua Iustitia adjuvante — optime se habebit, nec ullam aliam medicinam circumspiciet.

— 540. *Ὄφις ὥς τε παῖς ἐν σπαργάνοις ὡρμίζετο.* Schütz. Antiquum: *ὄφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὡπλίζετο.* Alii aliud, et *ηὐλίζετο* et *εἱλίξετο*, ego *εἱλίσσετο.* Forte antiquum ita defendi poterit, ut *ὡπλίζετο* interpretemur *instruebatur*, ita ut sensus esset: Si enim serpens mecum ex eodem utero natus *omnibus*, quibus scil. infantes involvi solent, fasciis vestibusque indutus et filii instar ornatus, mammamque meae infantiae nutricem suxit, verbo, si serpens ille filii loco est habitus atque ornatus, oportet etc.

— 502. *Παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνος σωτήριοι θανόντι.* Locum hunc pulcerrimum Schütz. ita emendare sustinuit. Sed optime se habet antiqua lectio

κληδόνες, modo teneas, hanc vocem hic non famam, sed *praecones* esse vertendam. Liberi virtutum patris mortui sunt praecones perennes.

vs. 502. Schol. Οὕτω γάρ. ἐὰν ἡμεῖς ὦμεν. An ζῶμεν? quod *morti* rectius opponeretur. σ vicinum forte hausit τὸ ζ. cf. Schol. 504. Φελλοί. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπιπλέον σημαίνουσι τὴν ἐν βυθῷ σαγήνην. οὕτω καὶ ἡμεῖς ζῶντες τὸν θανόντα. Potest tamen εἶναι stare pro ζῆν, ut saepius usurpatur pro *stare*, *consistere*, *bene valere*. cf. Euripid. Heracl. v. 492, Med. v. 139.

— 620. Ἔπειτ' ἐπιμνησόμεσθ' ἀμειλίχων
Πόνων ἀκραίους, τὸ δυςφιλὲς γ.
— — σεβα-
σμίῳ δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων.

Ita Schütz. Quid Hermannus in medium contulerit, ex ipsius scriptis manu cujusvis tritissimis notum est. Magnis parva si componere licet, haec, quae olim suspicatus sum, apponam. Legi autem pro ἀκραίους, ἐγείρω vel ἀναίρω τὸ δυςφιλὲς γαμήλευμ' —.

Ἐπ. ἀ. δ. ἐπικότῳ· πέβα
Κίοντ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων κ. τ. λ.

ut sensus sit: *Excito*, inquam, invisum illud Clytaemnestrae connubium — adgressa est autem virum, quum ille ad focum haud calefactum rediret etc.

— 645. Καινὸν μύσος excogitavit Schütz. Ego nihil mutandum statuo.

— 641. Δίκας δ' ἐρείδεται πυγμή. Ita Schütz. Sed antiquum πυθμὴν bene. Surculus, soboles, mi-

nister Iustitiae firmatur et succrescit ad poenam repetendam.

vs. 785. *Καὶ δρόμῳ προστιθεὶς*
Μέτρον δὸς ἀνσωζόμενον ῥυθμῷ
Τῦτ' ἰδεῖν δάπεδον. Ita Schütz.
Antiqua lectio: *Τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν*
Τῦτ' ἰδεῖν δάπεδον. Mihi placet:
Δίκας σωζόμενον ῥυθμὸν
Τῦτ' ἰδεῖν δάπεδον. Puta *ὥστε.* Huic, legem justitiae pie colenti, contingat ad penates redire patrios.

IN AESCHYLI EUMENIDES.

vs. 68. *Πεσῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι.* Vox *πεσῦσαι*, quam Schütz. aut in *σ' ἐλῶσι* aut in *πονῦσι* mutatam cupit, facilius et rectius cedet meo: *πρέπυσι.*

— 246. Schol. *Τετραυματισμένον.* — *ὅρα δέ, μὴ ἐκβαίνῃ τὴν πίστιν ὁ ἀπὸ Ἄργυς εἰς Δελφὺς ἥκων, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἔτι αἷμα στάζον ἀπὸ τῦ ξίφυς.* Puto *στάζων.*

— 294. (Edit. Stanlej.) 302. Schol. *Ἀναίματον· ὁ μηδὲ αἷμα σχήσων ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ γεννησόμενος σκιά.* Me judice legatur *ὑμένων.*

— 463. *Ὀξυμηνίτου* retinendum censeo.

— 605. Nescio, an rectius *τὸ μὲν δίκαιον τῦδ'* scribatur.

— 713. *Σύ τοι παλαιὺς δὴ νόμυς καταφθίσας*
Ὕπνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς conjecit Schütz. Antiqua lectio erat *παλαιὰς δαίμονας.* Hinc ego colligo, legi posse:

Σύ τοι πάλαι τὰς δαίμονας καταφθίσας
Ὕπνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας νέος,
ubi juvenis veteribus recte opponitur.

vs. 732. Ἡμῖν γὰρ ἔῤῥειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν. Ego lego μένειν, ut alterum alteri, fluere atque evanescere et manere atque consistere, qui mos est veterum, vi quadam opponatur. Constructio praeterea concinnior; sic utrumque verbum ad idem refertur nomen.

— 849. Θυραῖος ἔστω πόλεμος, ὃ μῶλος παρών, quod est Wakefieldii, in versione mea Tragici germanica jam amplexus eram. Ego antea conjeceram ὃ στάσις μερῶν. Hoc habet Dionys. Halic. in oratione Licinii illa celeberrima Antiquitt. R. L. 6, c. 86. Palmam, ut solet, Hermannus tulit.

OBSERVATIONES

IN

SOPHOCLIS TRAGOEDIAS.

IN SOPHOCLIS OEDIPUM REGEM.

EX EDIT. BRUNCKII ARGENTOR. MDCCLXXXVI.

vs. 249. Ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
Ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτο μὴ 'ȣ ξυνειδότος.

Brunckius vulgatum:
Ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμȣ ξυνειδότος

loco movit, quia nulla, inquit, causa erat, cur quidquam imprecaretur interfectori, quem ipse comperisset secum domi suae habitare; illum statim expellere poterat, aut quovis supplicio multare. At longe gravius est, si, quas aliis imprecatur diras, easdem sibi ipsi dicit nec se communi, quam tulit, lege eximit, eoque omnem, quae in se cadere posset, suspicionem amovet.

— 893. Ἕξει utique legendum pro ἔρξει.

— 1355. Ἄγος malebam olim, quum de piaculo, quod Oedipus et sibi et civitati contraxisset, agatur hic loci.

IN SOPHOCLIS OEDIPUM IN COL.

vs. 308. Ἕρπει Brunckii quum nimium, quod ad ductum literarum attinet, a prisco εὕδει recedat, teneamus, quod Hubertus van Eldik divinavit, σπεύδει.

vs. 1064. *Ἁλώσεται.* Quod olim conjeceram, *ἐλάσεται*, hodie damno.

— 1084. *Αὐτῶν δ' ἀγώνων θεωρήσασα τὸ ὑμὸν ὄμμα.* Suo se Marte defendant mea: *τὠμὸν οἶμα.* Ego nihil habeo, quo ea satis tuear.

— 1222. Quod olim mihi placuit, *δέοντος* pro *θέλοντος*, hodie etiam mihi recte se habere videtur.

— 1233. *Φθόνος* jam olim censui primo loco esse ponendum, *φόνοι* postremo. Sed exempla, ubi re et tempore posteriora priorem locum obtinent, haud magno opere inveneris.

IN SOPHOCLIS ELECTRAM.

vs. 495. *Πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει.*

Equidem *μένει* substituendum censeo. Ita Aeschyl. Prometh. *Ἀλλά μοι τόδε μένοι.* s. *ἐμμένοι.* v. 533. Et Cicero non semel *manet* pro *certum est, stat*, usus est.

— 720. Pro *ἔχων* forte *ἐλῶν* legendum. Idem ex Scholiaste, qui forte *ἐλῶν* forma solemniore *ἐλαύνων* explicare voluit, apparere videtur. Ceterum utrumque parum vel nihil differt.

IN SOPHOCLIS ANTIGONEN.

vs. 40. *Λύουσ' ἂν ἢ θάπτουσα πρ. πλέον;*

Mirae sagacitatis atque ingenii subtilitatis docu-

mentum dedit Brunckius, dum finxit *Λῦσσ' ἂν ἢ 'φάπτουσα*, quod ei est *solvens* vel *adstringens* legem. Facillima correctio est:

Γοῦσ' ἂν ἢ θάπτουσα.

IN TRACHINIAS.

vs. 56. *Μάλιστα δ', ὅνπερ εἰκὸς, Ὕλλον, εἰ πατρὸς Νέμοι τιν' ὤραν τοῦ καλῶς πράσσειν, δοκεῖν.*

Mihi videtur:

Νέμοι τιν' ὤραν, οὐ καλῶς πράσσειν ὀκνεῖν.

— 144. *Τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται Χώροισιν αὐτοῦ.* Habet lectio antiqua nescio quid offensionis. Nec, quae mihi innotuit, aliorum virorum doctorum medicina malo commode mederi videtur. Vide, an nostrum: *Χώροισιν αὔτως*, habeat, quo se commendet.

— 243. *Οἰκτραὶ γὰρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.* Vulgata lectio, quam ita interpretor, optime se habet: Miserandae sane, nisi me earum sors fallit, i. e. nisi beata illa est praedicanda ob amorem, quo fertur in eam conjux meus. Id quod toti sermonis tenori suspicacique Deianirae animo atque perturbato mirum iu modum convenit. Omnes autem *οἰκτρὰς* appellat, ne, quid animi medullam ureret atque morderet, temere proderet.

— 716. *Φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα.* Si legitur *φθείροντ' ἄ*, arctius oratio cohaerere videtur.

— 1176. *Καὶ μὴ 'πιτεῖναι τοὐμὸν ὀξύναι στόμα.* Putabam, alterum alteri ut adversa fronte op-

poneretur, ob *εἰκάθοντα*, quod sequitur, rectius legi *'ντιτεῖναι;* sed ipse mihi paulo audacior esse videor et, quod nolo, temeritatis culpam incurrere.

IN SOPHOCLIS AIACEM.

Vs. 273. *Φρονοῦντας.* Altera lectio *βλέποντας,* quam Scholiastes servavit, laude majore est digna et illa praestantior atque certior: nemo enim facile hanc illa exponat, potius illam hac.

IN SOPHOCLIS PHILOCTETEN.

Vs. 55. *Τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ*
Ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.

Ego malim *λαθών.* In Ajace v. 1137. *λάθρα* cum eodem verbo conjungitur.

— 228. *Κατώμενον* pro *κακόμενον* conjiciebam.

— 444. *Ὅπου μηδεὶς ἐῴη.* Ego nihil video, quod correctione egeat, cum sensus sit bonus et clarus.

— 1420. *'Αθάνατον ἀρετὴν ἔσχον.*
Αἴγλην esse legendum, persuasum mihi habeo. Nec literae hujus ab illius multum differunt.

OBSERVATIONES

IN

EURIPIDIS TRAGOEDIAS.

IN EURIPIDIS HECUBAM.

EX EDIT. BARNES.

vs. 80. Scholion. Ὅς μόνος sub finem. οἱ τὰς ἄλλας ῥίψαντες ἀγκύρας, ἂν μηδὲν δὴ αὐτῶν ἀνύσωσιν. Legendum esse putabam δι᾽ αὐτῶν, quod postea in Cod. 2648. reperi.

— 328. Schol. Οἱ βάρβαροι δέ. ὑπόμενε, φησὶ, ταῦτα. ἡμεῖς δὲ ἐὰν οἰόμεθα. Scrib. οἰώμεθα.

— 678. Schol. Ζῶσαν λέλακας. τὴν ζῶσαν — ἀλλ᾽ ἄθρησαι. Leg. ἄθρησον, ut in Schol. vs. 807.

IN EURIPIDIS ORESTEN.

vs. 228. Schol. Κἀσθενῶ. ἤγουν οὐ δύναμαι — καταβαλούσης τῆς νόσου. Forte mutandum in καταλαβούσης τῆς νόσου sc. ἐμέ.

— 427. Schol. Τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς διάκεισαι δράσας τάδε. Vox διάκεισαι videtur ex interpretatione irrepsisse nec pro lectione varia est habenda.

— 439. Schol. Τί δρῶντες. τὸ ὅτι bis falso scriptum pro ὅ, τι.

vs. 516. Schol. *Τὸ λοίσθιον. τὸ ἔσχατον — ὁ μηκέτι ἔχων μεθ' ἑαυτὸν ἄλλων.* Scribendum *ἄλλον.*

— 635. Schol. *Μὴ νῦν πέραινε — βουλεύσεσθαι.* An *βουλεύεσθαι*?

— 939. Schol. *Ὁ νόμος ἀνεῖται. ἐνδέδοται — οὐχ ὑποτάξοιτε.* Scribendum *ὑποτάξετε*, ut respondeat praecedenti *φονεύσετε.*

IN EURIPIDIS PHOENISSAS.

vs. 326. Schol. *Ὅθεν ἐμάν τε. — ἀντὶ τοῦ ἤλλαξα ταῦτα τρίχινα ἐνδύματα.* Aut legit *ἀμφιτριχῆ* in contextu, aut hic legendum *τρύχινα.*

— 558. *Ἴδια. φυσικὰ ἤγουν — ἄλλως· ὅταν δὲ βούλονται παρασχεῖν.* leg. *βούλωνται.*

— 762. Schol. *Ἑλεῖν δορί. φονεύσειν διὰ τοῦ δουρός.* legendum *δορός.*

— 1261. *Μάντεις τε μῆλ' ἔσφαζον, ἐμπύρους τ' ἀκμὰς,*
Ῥήξεις τ' ἐνώμων, ὑγρότητ' ἐναντίαν.

Quam obscurus hic locus aliis fuerit, ostendunt labores multi multorum in eo illustrando emendandoque. Aliorum, quae nota sunt, studiis omissis, quid ego censeam, paucis exponam. Quid si *ῥήξεις* mutemus in *ξηρὰς*, ut referatur ad *ἐμπύρους τ' ἀκμὰς* et sequentia contrarium contineant. Constat enim, flammas, si alta rectae et clarae petiissent, bonum quid portendisse, contra, si humi repsissent et sonitum atque crepitum ob humorem edi-

dissent, malum quid. Scholiastes quoque addit explicationem: ξηρὸν γὰρ τὸ πῦρ, quae quo referatur, nisi ξηρὰς legatur, haud facile intelligitur. Possunt tamen ob vocem ὑγρότητα addita esse. Illa si teneamus, sequentia, ὑγρότητ' ἐναντίαν, per se patebunt, continent enim contrarium prioris. Praeterea legendum existimo, ὑγρότητά τ' ἀντίαν. Conjunctione enim τε aegre carebimus.

IN EURIPIDIS MEDEAM.

vs. 356. Schol. Οὐ γάρ τι δράσεις. Δίδυμος μετὰ — καὶ μέμφονται τοῖς ὑποκριταῖς. Leg. μέμφεται.

IN EURIPIDIS HIPPOLYTUM.

vs. 107. Schol. Τιμαῖσιν, ὦ παῖ. χρὴ ταῖς τιμαῖς — χρῆσθαι. Cum verbo Τὰ πρόςφορα incipit novum schol. vers. 112.

— 140. Schol. Κέλσαι ποτὶ τέρμα. ἐπὶ ἀδήλῳ συμφορᾷ καὶ μὴ ἐμφαινομένῃ. Ni fallor, ut vs. 133. legendum est ἐκφαινομένῃ.

— 213. Μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον. Ἔποχον, quod Rostius V. Cl. loco movere studuit, multis nominibus suo ἔνοχον est praeferendum, quippe et elegantius et poetico sermoni accommodatius. Plato idem verbum in sermone et re haud poetica usurpat. Cf. de Legg. L. III. p. 152. ed. Bipont. T. VIII.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐλπίδος ὀχούμενοι ταύτης. Ἔνοχος esset interpretamentum.

vs. 237. Ὥς τίς σε θεῶν ἀνασειράζει. Ὅστις legendum. Dubitaverat jam supra Chorus, quis Deorum Phaedram agitet atque vexet, utrum Pan an Hecate, utrum Cybele an Diana. Cf. vs. 140 — 47. Eadem quaestio vs. 269. repetitur.

— 260. Τῆς. Malim τῆςδ'.

— 276. Πότερον ὑπ' ἄτης. Interpretes multum trepidarunt in hoc loco interpretando. Et ego ipse eum olim suspectum habebam. Modo mihi sanus est. Deest vox τινὸς, ab Ate aut Furia quadam acta atque incitata cibis abstinet. Cf. vs. 803.

— 406. Schol. Γυνὴ δέ. τὸ ἑξῆς — Ἄλλως· μίσημα πᾶσι, ἀκριβῶς ἔγνω ὁ Εὐριπίδης, τὴν ῥίζαν τῆς πορνείας ἄνωθεν ἐξ ἐρίδων συστῶσαν τὸ ἐξαπλοῦσθαι εἰς πολὺ τὸ κακόν. εἰ γὰρ ἐβεβλαστήκει ἐξ εὐτελῶν, ταχέως ἂν ἐξεκέκοπτο καὶ οὐκ ἐζηλοῦτο. Verba ἐξ ἐρίδων, quae Barnesius corrupta habet, bene se habent. Euripides, inquit Scholiastes, intellexit, radices et semina lasciviae et scortationis, si per aemulationem alantur, in immensum ingravescere atque augeri. Radix mali latet in lascivia nobilium, quae si ex plebe atque vulgo proficisceretur, facile exscinderetur nec aemulatione ingravesceret.

— 524. Schol. Τοῖς ἔνδον ἡμῖν. Vox ἔνδον post ἄρα abundat, cum proxime sequatur.

— 588. Ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'. Recte Rostius: Sed et huic suus honor. Cf. Platon. Cratyl. T. III. p. 260. ubi μοῖρα et τιμὴ conjungitur seque excipit.

vs. 1063. *Μάτην δ' ἂν ὅρκοις συγχέαιμι.* Scr. *ὅρκους.*

IN ALCESTEN.

vs. 805. *Ὁ βίος ἀληθῶς οὐ βίος, ἀλλὰ συμφορά.* Antequam animadvertissem, Cod. Valckenaerii habere optime: *Οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος*, correxeram: *Ὁ βίος ἀληθῶς ἄβιος* pro *ἀβίωτος.*

— 1024. *Λέξω· γυναῖκα τήνδε μοι σῶσαι λαβών.* Omnino *σῶσον* legendum.

— 1156. *Ἀλλ' εὐτυχοίης· νόστιμος δ' ἔλθοις δόμον.* Exquisitior, quam citat Scholiastes, lectio: *νόστιμον δ' ἔλθοις πόδα.*

IN EURIPIDIS ANDROMACHEN.

vs. 131. *Καιρὸς ἀτυζομένᾳ, δέμας ἀεικέλιον.* Metrum flagitat *αἰκέλιον.*

— 196. *Πόλεώς τε μεγέθει.* Aut *πλούτου*, cujus postea non semel fit mentio, ut vs. 210. et 332. aut *γένους* videtur esse substituendum, quum supra jam utraque urbs inter se collata esset.

— 398. *Οὐκ ἐξικμάζω.* Donec meliora inveniantur, optimum fuerit, legere *ἐξετάζειν.*

— 484. *Κατά τε πόλιας.* Metrum jubet *πτόλιας.*

— 479. Schol. *Πνοιαὶ δ' ὅταν ἄητον.* Quo vox *ἄητον* pertineat, nescio. Forte lectio varians.

Pro *αὐτῇ νηΐ* legendum *τῇ αὐτῇ νηΐ*, ut paulo post *ἐν μιᾷ νηΐ*. Forte etiam *ἐν* praefigendum.

vs. 638. Schol. *Σπορά*. Pro *διεργάζεται* leg. *διεργάζηται*, ut paulo post *ἐὰν λείπηται ἀνέργαστος*.

— 650. *Ἣν χρῆν σ᾽ ἐλαύνειν τῇδ᾽*. Alii *τήνδ᾽*. Forte *τῆςδ᾽*, sc. *γῆς*.

— 1133. *Ἤνυ᾽* pro *ἤνυεν* metri lex jubet.

IN EURIPIDIS SUPPLICES.

vs. 55. *Ἔτεκες καὶ σύ ποτ᾽, ὦ πότνια*. Metro jubente *πότνα* legendum.

— 187. *Σπάρτη μὲν ἡ ᾽μὴ καὶ πεποίκιλται τρόπους*. Quod olim conjeceram, hodie teneo, *ἤθη* pro *ἡ ᾽μή*, quod sensu caret. Quam alii medicinam adhibuerint, quum constet, non opus est enumerare.

— 192. *Οὐ χρεία πόλεις*
Πολλαὶ διώλοντ᾽ ἐνδεεῖς στρατηλάτου.

Quamquam in promtu sit, quo concinnitati sermonis consuleretur, *εὐκλεεῖς* pro *ἐνδεεῖς*, quod abundat, legere; tamen ejusmodi abundantiae genera passim occurrunt apud quosque auctores vel verborum parcos, nedum apud Euripidem verbosum.

— 312. *Παῦσαι*. Leg. *παῦσον*.

— 440. *Ἔστ᾽* pro *ἐστίν*.

— 469. *Εἰ δ᾽ ἔστιν ἐν τῇ*: forte *εἰ δ᾽ ἔστι τῇδε*.

— 945. *Πικραὶ γὰρ ὄψεις χ᾽ ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν*. Sententia tenebris involuta. Nec, quae olim conjeceram:

Πικρὰ γὰρ ὄψις σωμάτων πέλει νεκρῶν,

hodie placent, mutatio enim paulo audacior et a literis textus corruptis justo remotior; attamen quae proferam meliora, non habeo.

IN EURIPIDIS IPHIGENIAM IN AULIDE.

vs. 80. *Αἴξαντες δορί.* Scrib. *ᾄξαντες δ.*

— 187. *Φοινίσσουσα παρηΐδ'.* Leg. *παρῇδ'.*

— 309. *Ἄλλως ἁμιλλῶ.* Legendum, ut videtur, *ἄλλοις*, ita ut hoc opponatur sequenti: *ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.*

— 378. *Βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ, βραχέα, μὴ λίαν ἂν ὦ,*
Βλέφαρα πρὸς τ' ἀναιδὲς ἀγαγών.

Defendo, quod olim excogitavi, *ἁλῶ* cum *ἀγαγὼν* constructum, ut sensus sit: Ne oculos ad impudentiam deducere deprehendar.

— 449. *Ἅπαντα ταῦτα.* Quae aut ita sunt sumenda, ut, *πάρεστι* subintellecto, sensus sit: Haec, quae sequuntur incommoda, nobiliores premunt: censorem et gubernatorem vitae habemus plebem eandemque dominam servi; aut *ἄποντα* subaudiatur, quod alii jusserunt, aut *ἔναντα*, in quod ego incideram, legatur.

— 556. *Καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας.* Metrum *μετάσχοιμι* postulat.

— 721. *Θύσας γε θύμαθ' ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς.* Aut *μ'*, quod aliis placuit, metri causa ejiciendum, aut, quod mihi succurrit, *θῦμ' ὅπερ* legendum.

vs. 1063. *Μέγα φῶς*
Μάντις ὁ Φοῖβος, ὁ Μȣσῶν
Τʼ εἰδὼς γεννάσεις
Χείρων, ἐξωνόμασεν.

Hoc verbum, quo metrum violatur, cedat meo, quod et metrum admittit et rerum seriei adaptatum est, *ἐξεπόνασεν.* Supra vs. 209. idem verbum eadem vi pro excolere, educare, instituere usurpatum.

— 1075. *Ἔτικτεν* jubet metrum.

— 1168. *Μενέλαος* metri causa *Μενέλεως.*

— 1224. *Εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι.* Aut *ἀνέρος*, quod Heath. voluit, aut transpositione facta legatur:

Εὐδαίμονος δόμοις ἐν ἀνδρὸς ὄψομαι.

Illa emendatio facilior.

— 1560. *Σιγῇ· παρέξω.* Quae verba ego conjuncta lego, nec *σιγῇ* ad praeteritum, sed ad *παρέξω* refero.

IN EURIPIDIS IPHIGENIAM IN TAURIS.

vs. 813. *Ἤκȣσα, χρυσῆς ἀρνὸς ἡνίκʼ ἦν πέρι.* Pro *ἡνίκʼ* procul dubio ponendum *ἥτις.*

IN EURIPIDIS BACCHAS.

vs. 190. *Κἀγὼ γὰρ ἡβῶ, κἀπιχειρήσω κακοῖς.* Non mirum, interpretes modo hanc modo illam medicinam obtulisse, laborat enim locus morbo. Quid

enim verba ultima sibi velint, haud facile divinaveris. Hinc pro *κακοῖς*, quod certe *κακῶς* positum est, alius *χοροῖς*, alius *νέοις*, alius *καλοῖς*, alius aliud excogitavit. Mihi videtur mutatio et minima et contextui congruens *'κάκως* pro *ἀκάκως*. Adgrediar *impigre* sc. rem.

vs. 197. *Μακρὸν τὸ μέλλειν.* Forte *μακρόν τί μέλλειν;* Quid diu morari atque cunctari? Instat igitur atque urget.

— 209. *Δι' ἀριθμῶν δ' ὐδὲν αὔξεσθαι θέλει.* Quicquid vidi interpretationum atque conjecturarum, id parum mihi satisfecit. Ipse alia via salutem quaesivi et ex rerum connexione lego *δι' ἀριθμῶν δ' ἴσθ' ἐναύξεσθαι θέλει.* Ejusmodi enim quid postulare videtur contextus. Deus, inquit, nulla ratione aut ordinis, aut sexus, aut aetatis habita, ab omnibus omnino et singulis quibusque coli cupit cultumque publicum atque communem in votis habet.

Antea legebam *ὧδ' ἐναύξεσθαι θέλει.*

vs. 1383. *Μήτε Κιθαιρῶν' ὄσσοισίν μ' ἐγώ.* Ego aliis haud multo felicior in restituendo hoc loco corrupto mihi fuisse videor, dum lego:

Μήτε Κιθαιρὼν ὄσσοις ἀνέχει.

ut sensus sit: Proficiscar illuc, ubi neque Cithaeron impurus est, neque idem oculis meis procul surgit atque se ostendit — nam illud *μήτε* repetitum mihi displicet, quamquam forte defendi possit, si ita explicetur, ut et prius et posterius aliam rem exprimat, prius, nolo in monte isto ipso esse, posterius, ne ibi quidem, vel loco remotiore, ubi tamen montis vertex emi-

neat, et tristissimae cladis memoriam revocet. Sed mea mihi non satisfacere, ingenue fateor.

IN EURIPIDIS CYCLOPEM.

vs. 325. Ἢ μόσχον ὀπτὸν ἤ τι θήρειον δάκος
Δαινύμενος ἐν στέγοντι γαστέρ' ὑπτίαν.

Olim conjeceram ἐκτείνων τε γ. ὑ. supinum ventrem distendens farciensque. Quod hodie damno et omnium facillimum εὖ στένων τε, quod idem significat, cupide arripio.

— 397. Φῶτε συμμάρψας δύω
Ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινι.

Forte γ' ἑνί pro τινι, ut respondeat superiori voci δύω. uno ictu.

— 643. Ὡς αὐτόματον. Metro jubente legendum ὡς αὐτόματα.

IN EURIPIDIS HERACLIDAS.

vs. 164. Ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεὶς
Τιρυνθίοις θῇς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν;

Scaliger λῇς, Reiskius φῇς, Heathius vulgatum tuetur, ego τλῇς legendum existimo. Quibus campis spoliatus sustinebis bellum inferre Argivis!

— 196. Τὸ δ' Ἄργος ὀγκῶν, οἷάπερ καὶ νῦν λέγεις.
Forte τότ' Ἄργος legendum, quo referatur καὶ νῦν λέγεις.

vs. 765. *Καὶ λεύσιμον Ἄργος.* Olim correxeram aut *θωπεύσομεν* aut *καὶ λεύσιμον ἔργον.* Sed neutrum defendere ausim.

— 799. *Εἷς μοι λόγος σοι πάντα σημαίνει τάδε.* Videtur *σημανεῖ* rectius esse.

— 805. *ὦ στρατήγ', ὃς Ἄργοθεν*
Ἥκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν, οὐκ ἐᾷ σὰ μὲν,
Καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσῃ κακὸν
Ἀνδρὸς στερήσας.

In hoc loco desperato ac obscuro satis fuerit, periculum fecisse et voluntatem prodidisse. Vide, an haec vulgatis tibi sint potiora:

ὦ στρατήγ', ὃς Ἄργοθεν
Ἱκνεῖ 'πὶ τ. γαῖαν, οἰκείους ἅμα
Καὶ τὰς Μ. ο. ἐργάσῃ κακὸν
Ἀνδρὸς στ.

Deesset *τοὺς*, quod aegre abesse potest. O dux, qui ab Argis venis in hanc terram, neque tuis amicis, domesticis, neque rei publicae Mycenarum quidquam damni inferes, si utrumque uno viro i. e. te privaveris, tu enim es homo nihili. *Ἀνδρὸς* ergo pro *ἑνὸς* sumendum atque in contemtum.

Alia esset via, qua sensum quendam elicceres: *ὦ στρατ. ὃς Ἀρ. — Ἥκεις τί τήνδε γαῖαν; οἰκείους ἅμα κ. τ. λ.* O dux, *quid* venis Argis huc? Certe tuis et rebus Mycenarum parum damni inferes, si etc.

In Pausan. Messen. IV, 16, 2. *οἰκεία* pro *οὐκ εἶα* olim legebatur.

— 943. *Καὶ τλῆθι τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίους Ἐχθρούς.* Mihi videtur *ἐναντίους ex adverso stan-*

tes esse explicandum, nisi quis malit ἐναντίος legere idque ad πλῆθι referre.

IN EURIPIDIS HELENAM.

vs. 87. Τελαμών· Σαλαμὶς δὲ πατρὶς, ἡ θρέψασά με. Huic versui succurrere possumus transpositione verborum:

Πατρὶς δὲ Σαλαμίς.

— 126. Οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὰς Ἀργείοισιν ἦν legendum.

— 270. Καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς καλὰς, ἃς νῦν ἔχω,
Ἕλληνες ἐπελάθοντο· τὰς δὲ μὴ καλὰς
Ἔσωζον, ὥσπερ τὰς κακὰς σώζουσί με.

Hic locus vexatissimus mihi non tam corruptis vocibus, quam prava interpunctione ideoque interpretatione laborare videtur. Vide, an ita tenebrae disjici possint. Comma, quod ἔσωζον sequitur, migret post ὥσπερ,

— — τὰς δὲ μὴ καλὰς
Ἔσωζον ὥσπερ, τὰς κακὰς σώζουσί με.

aut ita:

— — τὰς δὲ μὴ καλὰς,
Ἔσωζον ὥσπερ τὰς κακὰς, σώζουσί με.

et verbum σώζουσι non vertatur *servant*, sed *recordantur*, *in memoria tenent*, ut opponatur superiori ἐπελάθοντο, quae hujus verbi vis non infrequens. Ita enim Sophocl. verbo διόλλυμι usus est in Oedipo R. vs. 318. et Plato in Criton. p. 172. Ἔσωζον non persona tertia, *servant*, sed prima, *re-*

tineam est sumendum. Quod si fecerimus, haec fere sententia sibi constabit: Nam honestae quidem meae fortunae, quam nunc habeo, vitaeque, quam modo teneo, obliti sunt; malam autem, ac si mores illos priores haud honestos hodie adhuc tenerem, recordantur et in memoria tenent. Quae sententia videtur aptissima.

vs. 317. *Καὶ τἄμπαλίν γε τῶν δι᾽ ἀληθείας σαφῆ.* Vt metro succurratur, forte *τῶν δ᾽* legendum, ut *διὰ* ex prioribus subaudiatur.

— 781. *Ἐνιαύσιον, πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα*
Ἔτεσι· διῆλθον δ᾽ ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν.
Locus perturbatus, qui ita forte componatur:
Ἐνιαυσίους πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
Ἔτεσι διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν.

— 809. *Μένει* praestat.

— 1606. *Πάλιν πλέωμεν Ναξίαν.* Quid haec sibi velint, me latet, nec mea, aut legam *νεὼς ἄναξ*, aut *δεξιὰν*, nodum solvunt.

IN EURIPIDIS IONEM.

vs. 602. Τῶν δ᾽ αὖ λογίων. Metri causa legendum *εὐγενῶν τε*, quod et sensum praebet bonum.

— 638. *Θεῶν δ᾽ ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶν᾽ ἢ βροτῶν*
Ὑπηρέτουν χαίρουσιν οὐ γοώμενος.
Quum haec correctio mirum quantum a prisca MSS. lectione
Θεῶν δ᾽ ἐν εὐχαῖς ἢ γόοισιν ἢ βροτῶν

recedat, nec, quae viri docti ad sanandum hunc locum attulerunt, satisfaciant, liceat mihi quoque mea qualiacunque in medium conferre:

Θεῶν δ᾽ ἐν εὐχαῖς ἢ γόοισιν ἦν βροτῶν
Ὑπηρετῶν, χαίρουσιν οὐ γοώμενος.

Aut in precibus hominum Diis fundendis votisque nuncupandis aut eorum questibus eram occupatus, nec tristis laetis, i. e. hominum precibus atque sacris, eorumque rebus et tristibus et laetis aderam laetus atque volens.

vs. 874. *Οὐκέτι κρύψω λέχος, ὡς στέρνων*
Ἀπονιψαμένη ῥάων ἔσομαι.
Olim conjeceram, *ὡς στέργοντ᾽*
Ἀποτισαμένη. Deinde, *ὡς ἔργοις*
Ἀποτισαμένη. An *ὥστ᾽ ἔργον Ἀποτισαμένη*?
ut, vindicta de re atque facinore atrocissimo sumta, levior sim.

— 951. *Καλὸς* pro *κακὸς* acerbius.

— 1115. *Ἐγνώσμεθ᾽ ἑξῆς οὖσ᾽ ἐν ὑστάτοις κακοῖς.*
Quum aliorum studiis, quod ego sciam, res necdum transacta sit, liceat meum qualecunque apponere:

Ἐγνώσμεθ᾽ ἐξίσης ἐν ὑ. κ.

IN EURIPIDIS HERCULEM FURENT.

vs. 170. *Τῷ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει Παιδός.* Mollius flueret sermo, si legeretur atque distingueretur:

Τὸ τῦ Διὸς μὲν, Ζ. ἁ. μέρει
Παιδός· τὸ δ' εἰς ἔμ', Ἡρ. ἐμοὶ μέλει.
Quod ad Iovem adtinet, Iupiter —
Quod vero ad me.

— 299. *Ἥκιστα φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν, χρεὼν,*
Σοφοῖσι δ' εἴκειν κ. τ. καλῶς.
Mihi videtur ita distinguendum:

Ἥκιστα· Minime. Qua voce Megara ipsa sibi respondet. Virum stultum, pergit, oportet fugere, nec cum eo agere.

— 402. *Θνατοῖς*
Ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς.
Multa sunt, quae sagacitas virorum doctissimorum excogitavit ad nitorem hujus loci pulcerrimi nativum restituendum. Quantum profecerint, penes alios sit judicium. Mihi videtur locus ita sanari posse:

Θνατοῖς aut *θνατῶν*
Καθ' ἁνίας τιθεὶς ἐρετμοῖς. Mortaliumque remis habenas injecit et frenum, ostenditque, ultra columnas, quas posuisset, viam non patere, nec fas esse, navigare. Cf. Pindar. N. III, 35 sqq.

— 1189. *Ἥρας ὅδ' ἀγὼν τις χολυμένης, γέρον.*
Olim legebatur *δόλυ νεκροῖς*, quod paulo audacius ita mutatum est. Forte haec ferenda:
Ἥρας ὅδ' ἀγὼν τις δόλυ πικρὸς, γέρον.

IN EURIPIDIS ELECTRAM.

vs. 1065. Ἡ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ᾽, ἑκοῦσ᾽ ἀπώλετο. Comma aut omnino delendum aut post ἑκοῦσ᾽ ponendum, ut sensus sit non, quod versio dicit: Nam haec quidem rapta, periit volens, sed: Nam haec quidem *volens rapta*, periit, i. e. ipsa se praedam obtulit nec rapta est invita, sed sua sponte.

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

PLATONIS OPERA.

IN PLATONIS EUTHYPHRON.

EDIT. BIPONT.

T. I. p. 17. (p. 8. c.)

Ἀδικοῦντες γὰρ πάμπολλα, πάντα ποιοῦσι καὶ λέγουσι —.

Vox πάμπολλα a Ficino perperam omissa est, opponitur enim πάντα ποιοῦσι καὶ λέγουσι. Qui vel summam injuriam intulerunt, summo id studio et agunt et dicunt, omnemque lapidem movent.

— 20. l. 2. Εἰ ὅτι μάλιστα.

Conjunctim scribendum ὁτιμάλιστα, ut recte ὁτιτάχιστα Sophist. T. II. p. 237. τοπρῶτον p. 230. τοπρότερον Euthydem. T. III. p. 40. ὡςβέλτιστα Gorg. IV. p. 122. τοαρχαῖον Ion. p. 202. τονῦν Theaet. p. 203. et multa alia. Sexcenties tamen haec lex neglecta.

Eadem negligentia atque inconstantia in ν ἐφελκυστ. modo recte modo temere aut addito aut omisso, in σ et ξ, quae literae nulla certa lege confunduntur. Idem valet de μικρὸν et σμικρὸν temere confuso

Male quoque variat ratio scribendi in κλάειν.

IN PLATON. CRITONEM.

T. I. p. 118. (51. b.) Ἐν μείζονι μοίρᾳ. Recte Ficinus: *superiore loco.*

In Cratylo μοῖρα καὶ τιμὴ conjunguntur eodem fere sensu T. III. p. 260. (389. b.)

Uterque locus illum Euripid. in Hippol. v. 988. Ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ᾽ interpretatur et, quam vim ibi habeat μοῖρα, ostendit.

T. I. p. 172. (75. e.)

Ἀπολωλεκέναι. Opponitur λαβόντα τε ἐπιστήμην ἔχειν. Memoria quid tenere, memoria perdere, oblivisci.

Eadem vi utitur Sophocl. in Oedip. R. v. 318. verbo διόλλυμι. Ita quoque Horatius in Epist. L. II. 1. v. 84.

Vel quia turpe putant parere minoribus et quae
Imberbi didicere, senes *perdenda* fateri.

IN PLATON. PHAEDONEM.

T. I. p. 178. (78. c.)

Τᾦτῳ μόνῳ προσήκει μὴ πάσχειν τὰ αὐτὰ, εἴπερ τῳ ἄλλῳ.

Ficinus vertit: Si quid vero non sit compositum, huic soli convenit, non eadem pati, *quae* alii cuipiam — ac si legisset ἅπερ.

T. I. p. 179. (78. d.)

Καὶ ᾔδέποτε ᾔδαμῆ ᾔδαμῶς ἀλλοίωσιν ᾔδεμίαν ἐνδέχεται;

Quae vocum negantium coacervatio et Nostro et Tragicis aliisque scriptoribus Graecis solemnis. Cf. Sophista p. 265. *Ξυμβαίνει δ' ȣ̓ν, ἀκινήτων τε ὄντων, νȣ̃ν μηδενὶ περὶ μηδενὸς εἶναι μηδαμȣ̃.* Et p. 271. *Διὰ τὸ μηδαμῶς μηδέποτε μηδαμȣ̃ ψεῦδος εἶναι.* Et p. 297. *Μηδενὶ μηδὲν μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν κοινωνίας εἰς μηδέν.* Phileb. *Οὐδεὶς εἰς ȣ̓δὲν ȣ̓δενὸς ἂν ἡμῶν ȣ̓δέποτε γένοιτο ἄξιος* p. 225. T. IV. Euripid. Cyclop. v. 120.

Ἀκȣ́ει δ' ȣ̓δὲν ȣ̓δεὶς ȣ̓δενός.

Eadem abundantia *αὖ* et *πάλιν* sive *αὖθις, ἴσως* et *τάχα* conjunguntur. L. de Legg. III. p. 106. T. VIII. L. V. p. 203. Theag. T. II. p. 12. De Legg. L. VII. p. 329.

Ita *ἄρτι* et voces cum *νέον* compositae. De Legg. VII. p. 329. T. VIII. Ita *ταχὺ* et *παραχρῆμα.* Theag. T. II. p. 22. *αὐτίκα* et *εὐθύς.* De Legg. L. V. p. 203. Idem dixeris de *ἂν* et *πω* repetito. Theaetet. T. II. p. p. 72. 174. Sic verba laudis se premunt. *Θαυμάσι', ὦ Κρίτων, πάνσοφοι ἀτεχνῶς.* Euthyd. T. III. p. 5. Nec parce dicitur *παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν.* De Legg. L. I. p. 48.

IN PLATON. THEAGEN.

T. II. p. 19. (128. b.)

Ὁρᾷς, ὦ πάτερ, ὅτι Σωκράτης ȣ̓ πάνυ μοι δοκεῖ τι ἔτι ἐθέλειν ἐμοὶ συνδιατρίβειν; ἐπεὶ τό γ' ἐμὸν ἕτοιμον, ἐὰν ȣ̃τος ἐθέλῃ —.

Ficinus, qui vertit: Videsne pater — nam quod ad me attinet, paratus eram, modo *ipse* voluisset, — videtur legisse *αὐτός*.

IN PLATON. THEAETETUM.

T. II. p. 52. (144. a.)

Τὸ γὰρ εὐμαθῆ ὄντα, ὡς ἄλλῳ χαλεπὸν, πρᾷον αὖ εἶναι διαφερόντως — ὁρῶ γιγνομένους —.

Ficinus: Difficile *admodum* est, reperire hominem docilem simul et prae ceteris mansuetum atque cum omnibus virilem.

An legit *ἄλλως*? ut paulo post *καὶ ἄλλως εὐδοκίμου*?

— b. *Μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι φύονται.* Eadem dicendi ratio ex Graecia in Latium transiit.

T. II. p. 56. (146. b.) *Διάλεκτος* pro *διάλεξις*.

T. II. p. 58. (147. a.)

Οὐκ ἂν γελοῖοι ὦμεν.

Si Ficinus, qui tamen, ut recte Huetius judicat, sententias modo dilatat, modo contrahit, modo de verbo ad verbum summa religione vertit, modo justo negligentior est, hic verba Graeca sublegit, *δοκῶμεν* suo in libro habuit, vertit enim: Nonne ridiculi *videamur*? Certe syllaba *δοκ* ob similitudinem proxime praecedentis facile omitti potuit. Equidem rem in medio relinquo. Vt ut sit, utrumque bene se habet. Theaetet. p. 132. *γελοῖοι ἐσόμεθα.*

T. II. p. 66. (151. a.)

Οἷς, ὅταν πάλιν ἔλθωσιν δεόμενοι τῆς ἐμῆς συν-

ὑσίας καὶ θαυμαστὰ δρῶντες, ἐνίοις μὲν τὸ γιγνόμενόν μοι δαιμόνιον ἀποκωλύει συνεῖναι —.

Ficinus: Cum vero ad me revertuntur, congressu meo iterum indigentes eumque *mirifice affectantes*, nonnullis statim daemonium meum congredi prohibet.

Si versionem Ficini verba textus prisca reddidisse putaremus, *ἐρῶντες* levi mutatione legi posset. Sed *θαυμαστὰ δρᾷν* hoc in contextu recte potuit verti, *mirifice affectare.* Infra habet *πᾶν ποιῦσιν, ὥστε δίκην μὴ διδόναι*. Gorg. p. 71. T. IV.

T. II. p. 67. (157. b.)

Ὧν πολλὺς μὲν δὴ ἐξέδωκα Προδίκῳ, πολλὺς δὲ ἄλλυς σοφοῖς τε καὶ θεσπεσίοις ἀνδράσιν —.

Ficino duce, qui vertit: Quorum multos Prodico elocavi, multos etiam *aliis* sapientibus divinisque hominibus —: lego *ἄλλοις*. Ita sibi pars rei utraque, *πολλὺς μὲν* atque *πολλὺς δὲ, Προδίκῳ* atque *ἄλλοις σ. τ. καὶ θεσπεσ. ἀνδράσιν*, ad amussim respondent, nec Prodicus hac ratione sapientium numero excluditur.

T. II. p. 68. (152. b.)

Εἰκὸς μέν σοι σοφὸν ἄνδρα μὴ ληρεῖν. Ficinus: *Atqui* probabile est, sapientem virum nequaquam delirare.

Utique reponendum esse *μέντοι*, existimo.

T. II. p. 69. (152. b.)

Τὸ δέ γε φαίνεται, αἰσθάνεσθαι ἐστιν; Aut *φαίνεσθαι*, ut Ficinus vertit et Henr. Stephan. censet, legendum est, aut, si illud retineatur, *αἰσθάνεται* legendum, ut p. 95. (164. a.) *Τὸ δέ γε ὐχ ὁρᾷ, ὐκ ἐπίσταται ἐστιν*, nisi velis et hunc locum,

me quidem invito, ex versione Ficini mutare: Non *videre* autem *nescire* est. Ficinus ex sensu, quod solet, vertisse videtur.

Similis locus est p. 141. Ὧι τὸ ἔστιν ἐπονομάζεις καὶ τὸ οὐκ ἔστιν, quod Ficin. hic quoque *esse* et non *esse* vertit.

T. II. p. 71. (153. b.)

Ἡ δ' ἐν ψυχῇ ἕξις οὐχ ὑπὸ μαθήσεως μὲν καὶ μελέτης, κινήσεων ὄντων, κτᾶταί τε μαθήματα, καὶ σώζεται καὶ γίγνεται βελτίων· ὑπὸ δ' ἡσυχίας ἀμελετησίας τε καὶ ἀμαθίας οὔσης, οὔτε τι μανθάνει, ἅ, τε ἂν μάθοι, ἐπιλανθάνεται —. Ficinus: Animae quoque habitus disciplina et meditatione, quae motus sunt, doctrinas consequitur *servaturque* et perficitur: otio autem i. e. negligentia et pigritia nihil penitus discit et si quid didicerit, *obliviscitur* —. Quum vero utrumque, et doctrinas percipere atque memoria tenere et oblivisci, sibi opponantur, rectius forte fuerit, ad memoriam utrumque verbum referre. Ita verbum σώζεσθαι de memoria quoque usurpatur p. 94. et alibi. Deinde f. οὐσῶν pro ὄντων legendum, ut in Sophista p. 249. ubi οὐσῶν etiam ad utrumque substantivum, et ad ἀντιλήψεις et ad ἀπορίας, refertur.

T. II. p. 72. (153. d.)

Ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ ταῦτα δηλοῦν, ἅπερ λέγεις —. Ficinus vertit *eadem*, ac si ταὐτὰ legisset.

T. II. p. 73.

Μεταβάλλειν mutare vel mutari, se mutare. Ita quoque Latini verbo *mutare* utuntur, ut Livius

L. III. c. 10. Quod (carnis) intercidit, sparsum ita jacuisse per aliquot dies, ut nihil odor *mutaret.*

T. II. p. 74. (154. d.)

Ἡ μὲν γλῶττα ἀνέλεγκτος ἡμῖν ἔσται, ἡ δὲ φρὴν ὐκ ἀνέλεγκτος. Cf. Euripid. in Hippolyt. v. 612. *Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.*

T. II. p. 76.

Εἰσὶ δὲ ὗτοι (ἀμύητοι) οἱ ὐδὲν ἄλλο οἰόμενοι εἶναι ἢ ὗ ἂν δύνωνται ἀπρὶξ ταῖν χεροῖν λαβέσθαι.

Sententia tali philosopho dignissima. Cf. Sophista p. 259. *Οἱ μὲν εἰς γῆν — ὐδὲν ἐθέλοντες ἄλλο ἀκύειν.* Et *ἐπεὶ τύτων — πᾶν ὃ μὴ δυνατοὶ ταῖς χερσὶ συμπιέζειν εἰσὶν, ὡς ἄρα τῦτο ὐδὲν τοπαράπαν ἔστι* p. 262. Sophista. Recte Plato in Sophista: *Τὰ τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα καρτερεῖν πρὸς τὸ θεῖον ἀφορῶντα ἀδύνατα.* p. 276.

T. II. p. 84. (159. b.)

Καὶ καθεύδοντα δὴ καὶ πάντα —. Et oppositionis et versionis Ficinianae causa videtur supplendum *καὶ γρηγορῦντα.* Sic de Legg. L. I. p. 45. T. VIII. addit versio: *et uniformem praeterea,* quae verba in Graeco desiderantur. Cf. quoque p. 111.

T. II. p. 86. (160. a.)

Οὔτ' ἐκεῖνο τὸ ποιῦν ἐμὲ, μήποτ' ἄλλῳ συνελθὸν, ταυτὸν γεννῆσαν, τοιῦτον γένηται —.

Ficinus: Neque illud me talem efficiens, *aliquando* congrediens alteri, idem generans, tale quidquam existet. Recte, opinor, contextus jubet legi *δήποτε.*

T. II. p. 92. (163. a.)

Ἀλλ' ἤδη σκεπτέον — ἄλλῃ —. Minus recte Fi-

cinus: Sed jam *alia res* — consideranda. Theaet. Alia certe. Vertendum potius: alia via, alia ratione.

T. II. p. 110. (171. a.)

Εἰ δὲ αὐτὸς μὲν ᾤετο, τὸ δὲ πλῆθος μὴ συνοίεται, οἶσθ' ὅτι πρῶτον μὲν ὅσῳ πλείους, οἷς μὴ δοκεῖ ἢ οἷς δοκεῖ, τοσούτῳ μᾶλλον οὐκ ἔστιν ἢ ἔστιν;

Pro *οἶσθα* forte legendum *ἴσθι*. Ficinus quoque vertit *scito*. Sed et Romani utrumque modum permutant. Cf. de Republ. L. VI. T. VI. p. 112. (505. a. et b.), ubi *οἶσθα* ter legitur et bis a Ficino *scito* vertitur.

T. II. p. 111. (171. c.)

Μήτε τὸν ἐπιτυχόντα ἄνθρωπόν μέτρον εἶναι, μηδὲ περὶ ἑνὸς, οὗ ἂν μὴ μάθῃ.

Ficinus, qui vertit: Tunc sane et ipse Protagoras confitebitur, neque canem, neque quemvis hominem esse mensuram aut *omnium* aut unius etiam — legisse videtur: *μηδὲ περὶ πάντων, μηδὲ περὶ ἑνός.*

T. II. p. 132. (151. b.)

Ἀμφότεροι δ' ἂν φανῶσι μηδὲν μέτριον λέγοντες, γελοῖοι ἐσόμεθα, ἡγούμενοι ἡμᾶς μέν τοι λέγειν φαύλους ὄντας, παμπαλαίους δὲ καὶ πανσόφους ἄνδρας ἀποδεδοκιμακότες.

Ficinus recte: Aut si neutri verisimile aliquid adducere nobis appareant, ridiculi evademus, putantes, nos viles homunculos *magnum aliquid* sapere, cum nihil nisi priscis illis ac sapientibus viris derogaverimus.

Μέν τι legendum, ut paulo ante *καὶ ἐὰν μέν τι φαίνωνται λέγοντες.*

T. II. p. 152. (190. d.)

Post verbum *ἀληθῆ λέγεις* ex Ficini versione sermo Theaeteti continuatur ad vocem *δοξάζει* usque. Cum voce *ὅτ' ἄρ'* excipit Socrates sermonem.

T. II. p. 166.

Εἰ μέντοι ἦν ἀντιλογικὸς οἷος ἀνὴρ, εἰ καὶ νῦν παρῆν, τούτων τ' ἂν ἔφη ἀπέχεσθαι —.

Ficinus vertit: *Possem* tamen quoquo modo, si contentiosus essem. Et *nunc si quis talis adesset*, abstinere ab his vocabulis profiteretur et nos ab his, quae ipse narro, vehementer deterreret — ac si legisset:

Εἰ μέντοι ἦν ἀντιλογικὸς, οἷός τ', (sc. *ἦν*) *οἷος ἀνὴρ εἰ καὶ νῦν παρῆν, τούτων* — commate post *ἀνὴρ* deleto. Forte, ut rem clariorem redderet, haec verba ex contextu addidit.

T. II. p. 167. (197. c.)

Τρόπον μὲν γὰρ ἄν πυ τινὰ φαῖμεν αὐτὸν αὐτὰς ἀεὶ ἔχειν, ὅ, τι δὴ κέκτηται.

Ficinus, qui vertit: *quia* possidet — legisse videtur *ὅτι*, idque recte.

IN PLATONIS SOPHISTAM.

T. II. p. 206. (219. c.)

Τὸ δὴ μαθητικὸν αὖ μετὰ τοῦτο εἶδος ὅλον, καὶ τὸ τῆς γνωρίσεως, τό, τε χρηματιστικὸν καὶ ἀγωνιστικὸν καὶ θηρευτικὸν, ἐπειδὴ δημιουργεῖ μὲν οὐδὲν τούτων, τὰ δὲ ὄντα καὶ γεγονότα, τὰ μὲν χειροῦται λόγοις καὶ πράξεσι, τὰ δὲ τοῖς χειρουμένοις οὐκ ἐπιτρέπει, μάλιστ' ἂν πυ διὰ ταῦτα ξύμ-

πάντα τὰ μέρη τέχνη τὶς κτητικὴ λεχθεῖσα ἂν διαγράψειε. Θεαί. Ναί. πρέποι γὰρ ἄν.

Ficinus: Disciplinae vero et cognitionis species universa et quaestus certaminisque ac venandi peritia, ars acquirendi summatim vocanda videtur: quippe cum nihil ex his quidquam fabricet; quae vero sunt et fuerunt, comparet partim sermonibus actionibusque capiens, partim *capientibus concedens.* Theaet. *Decet.*

Quae versio ita sonat, ac si legisset αὖ pro οὐκ. Sed vulgatum recte se habere videtur, cujus sensus: Altera harum artium, disciplina, in aliis erudiendis quaestum facit, altera, τὸ ἀγωνιστικὸν et θηρευτικόν, in eo versatur, ut sibi commodum comparet, nec id aliis occupantibus vel occupaturis concedat, sed sibi praeripiat. Cf. p. 216 — 218. et 231 sqq.

Deinde, cum Nominativus τέχνη τὶς κτητικὴ λεχθεῖσα ἂν cum διαγράψειε ex legibus grammaticis stare nequeat, Henr. Stephanus jam ad marginem, procul dubio praeeunte Ficino, scripserat: Alii τέχνην τὶς κτητικὴν λεχθεῖσαν διαγράψειε. Quinam illi alii sint, pro more suo callide subticuit. Ita quoque Cornarius. Utriusque sententiam amplexus est Fischerus. Mihi quidem locus depravatus ita restituendus esse videtur, ut legatur διαπρέψειε pro διαγράψειε et forte pro responso Theaeteti, ut modo legitur, ponatur: Διαπρέποι γὰρ ἄν. Quo facto tota constructio sibi constabit et cum sequentibus optime cohaerebit. Literarum mutatio praeterea fere est nulla. Alterum tamen non est necesse.

T. II. p. 208. (220. b.)

Τί δέ; ταύτην αὖ τὴν θήραν ἆρ' ὀκ ἂν κατὰ μέγιστα μέρη δύο διελοίμην;

Ficin. forte legit διέλοιμεν: vertit enim: Piscationem autem nonne in duo maxima membra *dividimus*.

T. II. p. 210. (221. d.)

Μανθάνω γὰρ ὃ λέγεις, ὡς πάντως δεῖ τοιῦτον εἶναι, τόν γε ὄνομα τῦτο ἔχοντα.

Ficinus: Intelligo equidem, *non oportere illum*, qui ita vocatur, inertem esse, sed arte quadam instructum.

Ni fallor, pro πάντως legendum est παντὸς, ut passim πολλῦ, ὀλίγυ δεῖ, et παντὸς λείπει de Legg. V. p. 205. T. VIII. τῦ παντὸς δέω Aeschyl. Prometh. v. 1014. Plurimum abest, ut is, qui ita vocetur, iners esse debeat, ut potius arte quadam instructus. Hoc orationis tenori convenit, illud ei repugnat, nisi haec verba referantur ad priora: παντάπασιν ὡς ἀληθῶς σοφιστήν, quod mihi quidem minus placet. Praeterea in Ficini versione proxima verba ab eodem continuantur Theaeteto.

T. II. p. 226. (229. c.)

Καὶ δὴ καὶ τύτῳ γε οἶμαι μόνῳ τῆς ἀγνοίας ἀμαθία τὔνομα προςρηθῆναι.

Henr. Stephan. voci μόνῳ additum volebat εἴδει, ego, si necesse fuerit, ob similitudinem literarum μέρει, quod paulo post legitur.

T. II. p. 236. (234. d.)

Προςάγειν absolute est positum, ut verbum hac

in re solemne *προσέχειν* et addita voce *νοῦν* vel *διάνοιαν* et omissa usurpatur.

T. II. p. 240. (236. e.)

Ὅπως γὰρ εἰπόντα χρὴ ψευδῆ λέγειν ἢ δοξάζειν.

Ficinus male vertit, ac si legisset *οὕτως*: *Sic* enim dicentem oportet mentiri aut arbitrari, ita re vera esse. Potius: Quomodo enim oporteat dicentem mentiri, — difficile est.

T. II. p. 255. (244. a.)

Ἐπειδὴ τοίνυν ἡμεῖς ἠπορήκαμεν. Ficinus, quia vertit: Postquam igitur nos in hoc *defecimus*, forte legit *ἀπειρήκαμεν*.

T. II. p. 259. (246. a.)

Τῶν γὰρ τοιούτων ἐφαπτόμενοι πάντων, διϊσχυρίζονται τοῦτο εἶναι μόνον, ὃ παρέχει προσβολὴν καὶ ἐπαφήν τινα, ταὐτὸν σῶμα καὶ οὐσίαν ὁριζόμενοι.

Ficinus ita: Nam cum talia haec omnia tangant, solum id esse affirmant, quod quoquo modo *percipitur atque tangitur*, idemque corpus et essentiam tradunt.

Προσλαβὴν pro *προσβολὴν* legendum esse, *τοῦτο κἂν παῖς γνοίη*.

Sentenia praeterea philosopho illo magno est dignissima. Cf. quae supra collegimus Theaet. T. II. p. 76.

— — — — (236. b.)

Τοιγαροῦν οἱ πρὸς αὐτοὺς ἀμφισβητοῦντες μάλα εὐλαβῶς ἄνωθεν ἐξ ἀοράτου ποθὲν ἀμύνονται.

Ficinus: Horum autem adversarii *caute* admodum

atque *pie* superne ex invisibili sede pro invisibili essentia pugnant —.

Unde minime sequitur, quod quis forte putaverit, Ficinum legisse post *εὐλαβῶς, καὶ εὐσεβῶς*, interpretatus est enim, quamquam minus recte, unam eandemque rem duobus verbis, et *caute* et *pie*, quo sensu posteriore haec vox quoque occurrit Actor. II, 5. Sic vox *ὑγιής* vertitur *solidus et simplex* p. 304.

T. II. p. 287. (259. c. d.)

Τὸ ταῦτα ἐάσαντα, ὡς δυνατὰ, τοῖς λεγομένοις οἷόν τ' εἶναι καθ' ἕκαστον ἐλέγχοντα ἐπακολεθεῖν. ὅταν τέ τις ἕτερον ὂν πῃ, ταὐτὸν εἶναι φῇ, καὶ ὅταν ταὐτὸν ὂν, ἕτερον, ἐκείνῃ καὶ κατ' ἐκεῖνο ὅ φησιν τέτῳ πεπονθέναι πότερον.

Quemadmodum Ficinus hunc locum implicitum legerit, equidem omni ex parte decernere non ausim, multum enim ac multum ejus versio a verbis, quae hodie leguntur, recedit. Vertit vero: Quod et supra dictum est, ut his tanquam *levibus* omissis, *ea quae eadem plane sunt*, redarguere unaquaque in re possis: sive quod alterum est idem, sive quod idem, alterum atque id *eadem utrumque ratione* esse convincens.

Sed quum non alium praeter textus verba perturbata viae habeamus ducem, periculum est faciendum, quo modo his auspiciis rem geramus.

Forte legendum: *ὡς τὰ αὐτὰ* (pro *δυνατὰ*) *τοῖς λεγομένοις, οἷόν τ' εἶναι — ἐκεῖνο, ὅ φησιν ταὐτὸ* (pro *τέτῳ*) *πεπονθέναι πότερον* f. *θάτερον.*

T. II. p. 291.

Τί γὰρ ὅ γ' ἀθυμῶν ἐν τούτοις, δράσειεν ἂν ἐν ἄλλοις;

Ficinus: Quomodo enim qui in istis haesitet, in aliis *audeat* unquam?

Θαῤῥήσειεν pro *δράσειεν* et τῷ *ἀθυμῶν* atque perpetuitati metaphorae et versioni Ficini melius convenire videtur, quamquam vulgatum non plane damnaverim.

T. II. p. 300. (266. a.)

Οἷον τότε μὲν κατὰ πλάτος τέμνων τὴν ποιητικὴν πᾶσαν, νῦν δέ αὖ κατὰ μῆκος.

Illud *τότε*, tunc, quod Ficinus sua in versione neglexit, quia opponitur τὸ *νῦν*, nunc, abesse nequit.

IN PLATONIS EUTHYDEMUM.

T. III. p. 5. (271. d.)

Τούτῳ δέ, πρῶτον μὲν τῷ σώματι δεινοτάτῳ ἐστον.

Pro *σώματι* legendum est *στόματι*. Error typoth.

T. III. p. 9.

Ἐγελασάτην οὖν ἄμφω βλέψαντες εἰς ἀλλήλω —. Scr. *βλέψαντε.*

T. III. p. 13.

Οὐ γὰρ σμικρὸν τὸ ἔργον, δύνασθαι ἀναλαβεῖν διεξιόντα σοφίαν ἀμήχανον ὅσην.

Ficinus: Neque vero exigua res putanda est, *inaestimabilem* illam sapientiam enarrare posse.

Contextus docet, hanc versionem a vero abhorrere textus sensu, agitur enim de sapientia ea, quae difficile detegatur atque eruatur. Id quod etiam ex invocatione Musarum apparet.

T. III. p. 14.

Καὶ πρὶν ἀναπνεῦσαι καλῶς τε καὶ εὖ, τὸ μειράκιον, ἐκδεξάμενος ὁ Διον. — Comma post *μειράκιον* delendum.

T. III. p. 17. (277. d.)

Ποιεῖτον δὲ ταὐτὸν, ὅπερ οἱ ἐν τῇ τελετῇ τῶν Κορυβάντων.

Pro *δὲ* legendum *δή*, ut vertit Ficinus *profecto.*

T. III. p. 43. (290. a.)

Ποῖ οὖν — τραποίμεθ' ἂν, ὅτι ἐπὶ ποίαν τέχνην;

Henr. Stephanus: forte *τραποίμεθ' ἂν ἔτι,* nisi pro *ὅτι* scribendum sit *ἔφην.*

Equidem *ποτὲ* legendum censeo, quod, ut Romanorum *tandem*, a Graecis in simili rerum societate addi solet.

T. III. p. 71. (303. b.)

Ἐνταῦθα δὲ ὀλίγου καὶ οἱ κίονες οἱ ἐν τῷ Λυκείῳ ἐθορύβησάν τ' ἐπὶ τοῖν ἀνδροῖν καὶ ἥσθησαν.

Ita gestiunt apud Ciceronem parietes gratias agere.

T. III. p. 87.

Ὡς οὔτ' ἂν τῶν ἐμῶν ἐπιλίποιμι οὐδὲν, οὔτε τῶν φίλων.

Ficinus: Neque meis neque amicorum rebus parcerem. Ad verbum verte: *nihil reliqui facerem.*

IN PLATON. PROTAGORAM.

T. III. p. 89. (311. d.)

Ἂν μὲν ἐξικνῆται τὰ ἡμέτερα χρήματα. Si modo pecuniae nostrae sufficiant. Et hic, ut saepius, graecum et germanicum ad amussim sibi respondet. Nos: *mit dem Gelde auskommen.*

IN PLATON. CRATYLUM.

T. III. p. 288. (412. c.)

Ἔστιν οὖν οὐ πᾶν τὸ ταχὺ, ἀλλά τι αὐτὸ ἀγαστόν.

Cum *πᾶν* et *τὶ αὐτὸ* sibi opponantur, pro *αὐτὸ* est scribendum *αὐτοῦ*, ut paulo post: *Ὅσοι γὰρ ἡγοῦνται τὸ πᾶν εἶναι ἐν πορείᾳ, τὸ μὲν πολὺ αὐτοῦ ὑπολαμβάνουσι τοιοῦτόν τι εἶναι, οἷον —.*

Recte itaque Ficinus: Est igitur non omne velox, sed *ipsius* aliquid.

IN PLATON. GORGIAM.

T. IV. p. 38. *Ἀλλ' αὐτὸν λέληθα οὕτως ἀποκεκριμένος.* Error typogr. pro *οὔπω.*

T. IV. p. 65. *Καίειν* et *κάειν* Atticorum inscitia et negligentia librariorum passim legitur.

T. IV. p. 68. (477. d.)

Οὐκοῦν ἢ ἀνιαρώτατόν ἐστιν καὶ ἀνίᾳ ὑπερβάλλον αἴσχιστον τοῦτ' ἐστίν.

Ficinus vertit: *Quare* aut quia molestissimum est et molestia superans, idcirco horum turpissimum est — ac si legisset ἧ et τύτων, ut postea αἴσχιστόν ἐστι πάντων.

T. IV. p. 80. (483. d.)

Καὶ τοῖς γένεσιν. i. q. ἔθνεσιν.

T. IV. p. 119. *Τὴν ἡδονὴν ἡμῶν μόνον διώκειν, ἄλλο δ' ὐδὲν φροντίζειν.*

Quamquam Ficinus vertit: An non tibi haec videtur esse talis, ut nihil aliud quam *aures* delectare curet — tamen inde non sequitur, eum ὤτων legisse. Haud raro enim ex sensu vertit et interdum elegantius.

IN PLATON. PHILEBUM.

T. IV. p. 218. *Ὀλίγυ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζώων.*

Ὀλίγυ, omisso *δεῖν*, hic, ut saepius, absolute positum est. Ita in Lysid. T. V. p. 226. *καὶ ὀλίγυ ἐξήμαρτον.*

T. IV. p. 240. *Οὐδαμῶς· ἀλλὰ τρίτον φασί με λέγειν, ἓν τῦτο τιθέντα τὸ τύτων ἔκγονον ἅπαν, γένεσιν εἰς ὐσίαν ἐκ τῶν μετὰ τῦ πέρατος ἀπειργασμένων μέτρων —.*

Ficin.: Nullo modo. Sed tertium *scito* —.

Hinc videtur *φάθι* legisse pro *φασί*, idque recte. Eodem sensu occurrit haec vox in Politico T. VI. p. 65. *Τύτων ἕνεκα πάντων τὰ πρόσθεν νῶϊν εἰρῆσθαι φάθι.*

T. IV. p. 241. (27. c.)

Τὴν δὲ τῆς μίξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως τετάρτην λέγω. ἆρα μὴ πλημμελοίμην ἄν τι;

Ficin.: Si *quartum vocem*, ac si legisset *λέγων*, quod, ut Bipontini jam animadverterunt, concinnius est.

T. IV. p. 249. (31. b.) Cum verbis: *Ἀλλ' εἰ ταύτῃ — πορευώμεθα* Protagoras incipit loqui, cui verbis: *Ἆρ' οὖν σοι καθάπερ ἐμοί — πέρι* respondet Socrates ex Ficini versione.

Deinde *cognita* legitur pro *cognata, ξυγγενής*, ex errore typoth.

T. IV. p. 252. *Οἶμαι κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν — ὡς δοκεῖ.* Negligentia sermonis quotidiani ad vivum expressa!

T. IV. p. 264. (38. e.) *Τά τε πρὸς αὐτὸν ῥηθέντα ἐντείνας εἰς φωνὴν πρὸς τὸν παρόντα.*

Scribendum *αὑτὸν*, ut paulo ante: *πρὸς αὑτὸν εἴποι τοῦτο*, et supra: *εἰπεῖν ἄν τις πρὸς ἑαυτὸν δοκῇ σοι.*

T. IV. p. 292. (52. a.)

Μαθημάτων πληρωθεισῶν, ἐὰν ὕστερον ἀποβολαὶ διὰ τῆς λήθης γίγνωνται, καθορᾷς τινὰς ἐν αὐταῖς ἀλγηδόνας.

Ficinus: Quid vero, si quis *doctrinis imbutus*, earum postea per oblivionem jacturam faciat, nonne tristitiam quandam sequi vides?

Fateor, me sensum verborum, quae impressa leguntur, non capere, qui mihi qualiscunque elici posse videtur, quum lego:

Μαθημάτων πληρωθεὶς, ὧν ἐὰν ὕστερον — καθορᾷς τινὰς ἐν αὐταῖς ἀλγηδόνας;

Nonne tu, si doctrinarum, quibus imbutus fueras, postea per oblivionem jacturam feceris, tristitiam quandam ob res amissas senties? Cui respondet Protagoras, quod alicui forte offensioni sit, non suo nomine, sed tertia persona. Quod tamen saepius fit, v. c. in Sophista:

Ἀλλὰ μὴν τό γε διαλεκτικὸν οὐκ ἄλλῳ δώσεις — Πῶς γὰρ ἂν ἄλλῳ δοίη τις; T. II. p. 275.

Aliud praeterea excogitavi. Forte excidit vocula *τὶς*, a simili *πληρωθεὶς* absorpta. Quod si concesserimus, genuinam habebimus lectionem versionis Ficinianae. Oppositum est: *ὅταν τις στερηθεὶς λυπηθῇ διὰ τὴν χρείαν.*

IN PLATON. ALCIBIADEM I.

T. V. p. 63. (132. b.)

Γύμνασαι πρῶτον καὶ μάθε, ἃ δεῖ μαθόντα ἰέναι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως, πρότερον δὲ μή.

Ficinus, qui vertit: *Exue illum* prius ac disce — legit *γύμνωσον αὐτόν*, idque retulit ad *δῆμον εὐπρόσωπον.*

Similis locus est in Charmid. T. V. p. 109.:

Τί σοι φαίνεται ὁ νεανίσκος — οὐκ εὐπρόσωπος; — Οὗτος μέντοι — εἰ ἐθέλει ἀποδῦναι, δόξει σοὶ ἀπρόσωπος εἶναι.

IN PLATON. ALCIBIADEM II.

T. V. p. 90. (145. b.) *Ἆρ' οὖν τὸν τοιοῦτο συμβουλεύειν εἰδότα, χωρὶς τοῦ πότερον βέλτιον, καὶ ὅτε βέλτιον, φρόνιμον καλεῖς;*

Ficinus, qui vertit: An eum, qui ista consulere novit, nisi sciat docere, utrum melius et *quid* melius, prudentem dicis? — legit ὅ, τι, quod orationis continuitati minus convenit. Cf. sqq.

IN PLATON. MENEXENUM.

T. V. p. 301. (247. d.) *Κατὰ νοῦν ἐκβαίνειν*, ex voto, ex sententia succedere, fere idem sonat, quod Suetonius habet, quamquam nove dictum: prospere *decedere*, in Iul. Caesare c. 24.

T. VI. p. 13. *Ἰδιότροπον*. Error typoth. pro *ἰδιότροφον*.

T. VI. p. 21. (265. d.) *Καταθραύειν* idem quod Platoni solemne *κατακερματίζειν, τέμνειν, σχίζειν, διαιρεῖσθαι, διορίζεσθαι, διελθεῖν*.

T. VI. p. 22. Ficinus omisit Socratis interrogationem: *Quo? τῷ*, utique necessariam.

T. VI. p. 43. (275. e.) *Περικαλύπτειν* i. q. *περιλαμβάνειν* p. 44.

T. VI. p. 46. (277. a.) *Κατά γε τὴν ἐμήν*. Subaudiatur, ut saepius, *δόξαν* vel *γνώμην*. Cf. p. 76. *Ἐὰν ᾖ ἐμή*. de Republ. L. III. p. 284.

T. VI. p. 91. *Θεῷ δὴ καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἑπόμενον*. Scr. *Θεώμεθα*.

IN PLATON. DE REPUBL. L. I.

T. VI. p. 154. (331. b.) Ἔπειτα ἀπιέναι ἐκεῖσε δεδιότα.

Negatio μηδέν deest.

Ficinus recte: Ut quis illuc *intrepidus* proficiscatur.

T. VI. p. 233. Ἀλλ' ὐκ ἂν πω πάνυ γε μέγα τι εἴη, εἰ αὐτοῖς βυκόλυς τε καὶ ποιμένας — προςθεῖμεν.

Nescio, an Ficinus legerit μή, vertit enim: *Nisi* ipsis bubulcos et opiliones et pastores alios addere-mus.

Sed sententia sine μή sibi constat.

IN PLATON. DE REPUBL. L. III.

T. VI. p. 300. (405. b.) Ἦ ὐκ αἰσχρὸν δοκεῖ — καὶ ἀπορίᾳ οἰκείων.

Illud καί mihi molestum. Eo deleto omnia melius cohaerent.

T. VI. p. 323. (417. a.) Περιάψασθαι est induere vestes auro argentoque distinctas atque pictas, ut p. 328. περιτίθημι et ἀμφιέννυμι. Ficinus vertit: *circumferre.* Praeterea videtur legendum: ὐδ' ὑπὸ τὸν αὐτῶν ὄροφον ἰέναι pro αὐτὸν ὄροφον ἰέναι. Prius tamen potest defendi.

IN PLATON. DE REPUBL. L. IV.

T. VI. p. 327. (420. a.)

Ὥστε ὐδ' ἂν ἀποδημῆσαι βύλωνται ἰδίᾳ, ἐξέσται αὐτοῖς· ὐδὲ ἄλλοις διδόναι, ὐδ' ἀναλίσκειν

ἂν πῃ βȣ́λωνται ἄλλοσε, οἷα δὴ οἱ εὐδαίμονες δοκȣ̃ντες εἶναι ἀναλίσκȣσιν.

Ficinus recte: Quocirca neque si proficisci privatim alio velint, licebit ipsis, neque quidquam *scortis* largiri —.

Codex Reg. vestigia genuinae lectionis plura conservavit, legens *ἑτέροις*, corrupte tamen pro *ἑταίραις*.

Ex illa voce, *ἑτέροις*, interpretationis sane non bonae loco ortum est *ἄλλοις*, quod textum plane corrupit.

T. VI. p. 329. (421. a.)

Εἰ μὲν ȣ̃ν ἡμεῖς μὲν φύλακας ὡς ἀληθῶς ποιȣ̃μεν ἥκιστα κακȣ́ργȣς τῆς πόλεως.

Ficinus vertens: Quamobrem si *veros* civitatis custodes quaerimus, minime eos eligere debemus — *ἀληθεῖς* legisse videtur.

IN PLATON. DE REPUBL. L. V.

T. VII. p. 5. (450. b.)

Σὺ δὲ περὶ ὧν ἐρωτῶμεν, μηδαμῶς ἀποκάμῃς, ᾗ σοι δοκεῖ διεξιών —.

Ficinus vertit, ac si legisset: *εἰ σοὶ δοκεῖ* —.

Tu vero ne graveris, *si* tibi videtur, ea, quae perquirimus, declarare.

Ad verbum ita: Tu vero ne graveris, *qua* optime tibi visum fuerit, uberius exponere.

T. VII. p. 6. l. 10. *Ἢ ἀπατεὼν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν καὶ δικαίων καὶ νομίμων· περὶ τȣ̃το* —.

Recte Cod. Reg. *νομίμων πέρι· τῦτο —*.

Περί non semel postponitur.

T. VII. p. 26. l. 10. (460. e.)

Post *γίγνεσθαι* procul dubio interpunctio locum habere debet, ut *Ἀληθῆ* sit responsum.

T. VII. p. 45. l. 4. (469. e.)

Ἐατέον ἄρα τὰς νεκροσυλίας καὶ τὰς τῶν ἀναιρέσεων διακωλύσεις.

Ficinus hunc locum non bene cepisse videtur, vertit enim paulo negligentius:

Quare a *rapinis* hujuscemodi abstinendum est, *victoriae namque obstant.* Potius ita:

Quare a cadaveribus spoliandis et quicquid impedit, quominus cadavera suorum tollantur condanturque, est abstinendum.

Solemnis haec vox est de mortuorum sublatione ad sepulturam faciendam. Cf. Pausan. Att. I, 10. et 39. IV, 8. VII, 2.

Quod si Ficinum culpa negligentiae absolutum malueris, supponas, quaeso, eum legisse: *νικητηρίων*, quod sane non multum ab impressis recedit, et Ficinus reus abibit servatus.

T. VII. p. 55. l. 4. (474. d.)

Ἢ ὐχ οὕτω ποιεῖτε πρὸς τὺς καλύς; ὁ μὲν, ὅτι σιμὸς, ἐπίχαρις κληθεὶς, ἐπαινεθήσεται ὑφ᾽ ὑμῶν — ὥστε μηδένα ἀποβάλλειν τῶν ἀνθύντων ἐν ὥρᾳ —.

Non poenitebit Horatium in Serm. L. I, 3. a vers. 37 — 48. contulisse:

Illuc praevertamus; amatorem quod amicae
Turpia decipiunt caecum vitia, aut etiam ipsa haec

Delectant; veluti Balbinum polypus Hagnae.
Vellem in amicitia sic erraremus, et isti
Errori nomen virtus posuisset honestum.
At pater ut gnati, sic nos debemus amici
Si quod sit vitium, non fastidire. Strabonem
Appellat Paetum pater; et Pullum, male parvus
Si cui filius est, ut abortivus fuit olim
Sisyphus; hunc Varum, distortis cruribus; illum
Balbutit Scaurum, pravis fultum male talis.

T. VII. p. 55. l. 7. (474. e.)

Μελαγχλώρους δὲ καὶ τοὔνομα οἴει τινὸς ἄλλου ποίημα εἶναι ἢ ἐραστοῦ ὑποκοριζομένου —, ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ᾖ —.

Quod Henr. Stephanus ex versione Ficini, quae est: *Pallidum* autem adolescentem etc. collegerat, *μελιχλώρους*, id ego in Cod. Paris. a me consulto inveni scriptum.

IN PLATON. DE REPUBL. L. VI.

T. VII. p. 94. l. 8. (496. b.)

Πάνυ σμικρὸν δή τι — λείπεται τῶν κατ᾽ ἀξίαν ὁμιλούντων φιλοσοφίᾳ, ἤ που ὑπὸ φυγῆς καταληφθὲν — βραχὺ δέ που τὶ καὶ ἀπ᾽ ἄλλης τέχνης δικαίως ἀτιμάσαν εὐφυὲς ἐπ᾽ αὐτὴν ἀνέλθοι —.

Quod olim in versione mea horum librorum germanica conjeceram, idem hodie mihi probatur, *ἀπὸ φυγῆς καταλειφθὲν* et *βραχὺ δέ που τὶ*, quae verba Ficinus temere confudit: Vel cum magnificus quidam animus, angusta in urbe natus, spretis reipublicae ipsius muneribus, ac multo magis contem-

tis reliquarum artium opificiis, pro naturae dotibus ad philosophandum se confert — ego ita fere vertam: Perpauci denique generosioris ingenii, contemtis, ut par est, ceteris artibus, philosophiae castra repetunt.

T. VII. p. 119. l. 9. (508. d.)

Ὅταν δὲ εἰς τὸ τῷ σκότῳ κεκραμένον.

Ficinus: Sed cum ad id fertur, quod tenebris est *mixtum.*

Mihi olim placebat: *κεκρυμμένον.*

IN PLATON. DE REPUBL. L. VII.

T. VII. p. 145. l. 13. (523. d.)

Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις.

Ficinus: In omnibus siquidem *hujusmodi.*

Legit forte *τοιούτοις*, idque verum habeo.

IN PLATON. DE REPUBL. L. VIII.

T. VII. p. 221. l. 8. (562. c.)

Ὅπερ ἦα νῦν δὴ ἐρῶν.

Leg. *ἦα*, quod cum Participio futuri more Homerico conjungitur. Cf. Theag. T. II. p. 20. *ἡνίκα ἀποθανούμενος ᾔει.* Theaet. *ὅπερ ἦα*, iterum *ἦα*, *ἐρῶν* p. 130. T. II. Interdum *ἔρχομαι* ponitur. Ita quoque Dionys. Halicarn. Antiquitt. Rom. L. III, 2. *περὶ ὧν ἔρχομαι λέξων.* Theaet. *ὅταν ἀριθμήσων ἴῃ ὁ ἀριθμητικὸς*, et *πάλιν ἔρχεται μαθησόμενος* p. 170. T. II.

T. VII. p. 230. *Καὶ πᾶσιν ἵλεώς τε καὶ πατρῷος εἶναι προςποιεῖται;*

Cod. Reg. recte *πρᾶος*, et Ficinus *mitis*.

Error ex ratione per compendium scribendi ortus.

T. VII. p. 234. *Ἐλάττους εἰςφορᾶς.*

Error typoth. pro *εἰςφοράς*.

T. VII. p. 246. (575. a.)

Ἀλλὰ τυραννικὸς ἐν αὐτῷ ὁ Ἔρως — ἅτε αὐτὸς ὢν μόναρχος, τὸν ἔχοντά τε αὐτὸν, ὥσπερ πόλιν, ἄξει ἐπὶ πᾶσαν τόλμαν —.

Ficinus: Sed tyrannice in ipso Amor omni cum licentia et transgressione vivens, utpote qui solus sit dominus, *subjectum sibi hominem* — impudenter ad omnia rapiet — legisse videtur: *ἁλόντα*, quod e litera $\bar{\chi}$ versa proficiscitur.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. I.

T. VIII. p. 33. l. 3. (638. d.)

Οἱ δὲ, ὅτι τοὺς μὴ χρωμένους αὐτῷ ὁρῶμεν νικῶντας μαχομένους —.

Ficinus, qui vertit: Quia *vino* abstinentes vincunt in pugna — aut *οἴνῳ* pro *αὐτῷ* legit, aut id ex contextu supplevit.

T. VIII. p. 16.

Ὥσπερ τό, τε ἀληθὲς, οἶμαι, καὶ τὸ δίκαιον ὑπέρ γε θείας διαλεγομένους λέγειν —.

Ficinus vertens: Qui de *divina republica* disserunt, videtur legisse vel *θείας πολιτείας*, cui vicinitas interitum parasset, vel id ex ingenio addidit.

T. VIII. p. 44. l. 9. (644. b.)

Τῶν δυναμένων ἄρχειν αὐτῶν.

Scrib. *ἑαυτῶν* vel *αὑτῶν.*

T. VIII. p. 51. l. 5. *Αὐτῦ ταῖς ἡδοναῖς.*

Iterum *αὑτῦ.*

T. VIII. p. 58. *Καὶ ἐν οἷς ἀρετὴ ψυχῇ καὶ κακία παραγίνεται, πρῶτον ταῦτ᾽ εἶναι* —. Comma post *παραγίνεται* delendum.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. II.

T. VIII. p. 68. *Ἆρ᾽ ὖν ὐχ ἡμῶν οἱ μὲν νέοι αὐτοὶ χορεύειν ἕτοιμοι* —.

In versione Ficini deest: juvenes *ipsi, sua sponte,* utique necessarium.

T. VIII. p. 78. l. 10. (662. c.)

Πείθοιμ᾽ ἂν τὺς πολίτας μοι φθέγγεσθαι —.

Scribatur *μυ.*

T. VIII. p. 79. *Τί γὰρ δὴ δικαίῳ χωριζόμενον ἡδονῆς ἀγαθὸν ἂν γίγνοιτο;*

In versione Ficini est impressum: Quid enim a voluptate *superato* justo boni adesse potest? culpa typoth. quum brevi post idem verbum occurrat et recte vertatur: Neque bonum *separat* ab honesto.

T. VIII. p. 80. l. 14. (663. c.)

Ἐκ δὲ δικαίυ πάντα τἀναντία παντὶ πρὸς ἀμφότερα —.

Ficinus: *omnino.*

An legit *πάντῃ?*

T. VIII. p. 86. l. 14. (666. b.)

Τετταράκοντα δὲ ἐπιβαίνοντα ἐτῶν, ἐν τοῖς ξυσ-

σιτίοις εὐωχηθέντα, καλεῖν τούς τε ἄλλους θεοὺς, καὶ δὴ καὶ Διόνυσον παρακαλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιδιὰν, ἣν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρως αὐστηρότητος ἐδωρήσατο, τὸν οἶνον φάρμακον —.

Ficinus: Qui hominibus vinum quasi remedium adversus senectutis duritiem est largitus —.

Quinam autem sint homines illi *alii*, qui in graeco commemorantur, cum non huic alterive, sed omnibus omnino, in primis senibus hoc munus divinum largitus sit Dionysus, difficile est dictu.

Sensus bene fluet, si legerimus pro ἄλλοις incommodo opportunum αὐτός, ad Deum ipsum relatum. Quod vinum Deus ipse hominibus adversus senectutis duritiem est largitus.

T. VIII. p. 98. (672. a.)

Ἐκεὶ καὶ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ὃ δωρεῖται —. Scr. ἐπεί. Error typoth.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. III.

T. VIII. p. 103. l. 5. (674. b.)

Μηδ᾽ αὖ κυβερνήτας, μηδὲ δικαστὰς, ἐνεργοὺς ὄντας, οἴνου γεύεσθαι τοπαράπαν —.

Ficinus: Gubernatores etiam atque judices, *munus suum obituros*, a vino penitus prohiberem.

Nihil dubito, quin pro ἐνεργοὺς legendum sit ἐνάρχους, quod in literis parum differens a vulgato, optime convenit et versioni Ficini et, quod majoris est momenti, rei ipsi.

T. VIII. p. 132. l. 10. Verba *Οὐκ ἔστιν* sunt Cliniae ex versione Ficini.

T. VIII. p. 152. l. 5. (699. b.)

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐλπίδος ὀχούμενοι ταύτης. Cf. Euripid. Hippol. v. 213. *Μανίας ἔποχον*.

T. VIII. p. 152. l. 11. (699. c.)

Ἧς ὁ δειλὸς ἐλεύθερος καὶ ἄφοβος —.

Ficinus: Quo quisquis afficitur, *liber* est et imperterritus.

Nescio, an *δοῦλος* pro *δειλὸς* legendum sit, cum praecedat *δουλεύειν*, et p. 184. *ἄρχοντες δοῦλοι τοῦ νόμου* dicantur, et passim *ὁ νόμος* audiat *τύραννος τῶν ἀνθρώπων*. Protag. T. III. p. 142. et *ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων*. Gorg. T. IV. p. 87.

Habet quidem *ὁ δειλός*, quo se tueatur atque defendat, interpretatio enim, quae tamen in utrumque, et in *ὁ δειλός* et in *ὁ δοῦλος*, cadit, oppositum *ἄφοβος* addit, uti contrarium *τοῦ ὁ δοῦλος* est vox *ἐλεύθερος*.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. IV.

T. VIII. p. 186. l. 11. (716. d.)

Καὶ κατὰ τοῦτον δὴ τὸν λόγον, ὁ μὲν σώφρων ἡμῶν, θεῷ φίλος· ὅμοιος γάρ· ὁ δὲ μὴ σώφρων, ἀνόμοιός τε καὶ διάφορος καὶ ἄδικος —.

Quamquam Ficinus: Atqui secundum hanc rationem, quisquis hominum temperatus est, Deo est amicus, similis enim, intemperatus autem dissimilis, differens et injustus — vertit et *ἄδικος* legit, *ὁ*

ἄδικος autem *τὸ ἄθεος* in se comprehendit, tamen mihi *ἄθεος*, ut adversa fronte opponatur *τῷ θεῷ φίλος*, ut *ὅμοιος* et *ἀνόμοιος*, videtur esse legendum.

T. VIII. p. 192. l. 9. (719. d.)

Ἐγὼ δέ, εἰ μὲν γυνὴ διαφέρουσα εἴη πλούτῳ —.

Ficinus, qui vertit: Ego autem, si *mihi* uxor esset ditissima — an legit *μοί*?

IN PLATON. DE LEGIBUS L. V.

T. VIII. p. 208. l ult. (729. c.)

Καὶ μὴν τόγε φίλων καὶ ἑτέρων.

Legatur *ἑταίρων*. Ita paulo post recte. Idem vitium in Basil. 2.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. VI.

T. VIII. p. 256. l. 7.

Εἰρείσθωσαν per errorem typoth. pro *αἱρείσθωσαν*.

T. VIII. p. 265. l. 8. (759. a.)

Ὁδῶν δὲ καὶ οἰκοδομιῶν καὶ κόσμου τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀνθρώπων τε, ἵνα μὴ ἀδικῶσι, καὶ τῶν ἄλλων θηρίων, ἐν αὐτῷ τε τῷ τῆς πόλεως περιβόλῳ καὶ προαστείῳ ὅπως ἂν τὰ προσήκοντα πόλεσι γίγνηται, ἑλέσθαι δεῖ τρία μὲν ἀρχόντων εἴδη —.

Ficinus: Ad viarum autem aedificationumque exornandarum curam, ne aut homines injurientur aut *ipsae* ferae noceant etc. —.

Cum homines quidem sint ζῶα, non vero θηρία, bestiae aut ferae (quamquam contemtus causa hac in classe ponantur de Legg. L. VII. p. 373. l. ult.) quod esse deberet, si vox τῶν ἄλλων θηρίων recte staret, cumque Ficinus *ipsae* verterit, nihil dubitavimus pro ἄλλων restituere genuinum αὐτῶν.

T. VIII. p. 279. In versione Ficini: Si vero minus, alterius *sex*, scr. *sexus*.

T. VIII. p. 286. l. 4.

Verba Ἀνάγκη γάρ in Ficini versione cum praecedentibus sunt conjuncta, nec verba Cliniae, quod perperam, ut contextus docet, est factum.

T. VIII. p. 289. l. 1. (770. d.)

Ὅπως εἰς ταυτὸν τȣ̃το ὃ λέγομεν, τεταγμένη σπȣδὴ πᾶσα ἔσται διὰ παντὸς τȣ̃ βίȣ.

Ficinus: Atque ad hoc ipsum, quod dicimus, quisque per totam vitam *omni studio tendat.*

Facili negotio corrigi potest τεταμένη pro τεταγμένη, aegre enim hoc exponatur: In hoc cujusque studium collocetur.

Deinde:

Τελευτῶν δὲ, καὶ πόλεως ἐὰν ἀνάστατον ἀνάγκη φαίνηται γίγνεσθαι —.

Hic τελευτῶν non *tandem* significare videtur, sed quod saepius, modo βίον addito, modo omisso, *mori*, et cum φανεῖται conjungendum.

Ficinus: Pro patria praeterea, si necesse est, mori paratus sit, antequam velit aut eversam videre civitatem —.

T. VIII. p. 286.

Ἤ ὅτι δή ποτε, καλοῦσι. — Scr. *ὅ, τι.*

T. VII. p. 294. l. 3.

Μῦθος γάμου pro *λόγος*, ut p. 369. vel *τύπος*, quod passim usurpatur.

T. VIII. p. 299. l. 2.

In versione Ficini est tam *membris* quam *majoribus*, culpa typoth. pro *moribus*.

Paulo ante: *Ὥστ᾽ ἀνώμαλα καὶ ἄπιστα, καὶ οὐδὲν εὐθύπορον ἦθος οὐδὲ σῶμα ἐκ τῶν εἰκότων γεννῷη ποτ᾽ ἄν* —.

Ficinus: Nempe verisimile est, eum foetus *inaequales, instabiles*, obliquos tam membris quam moribus procreare.

Legendum, ni fallor, *ἄνισα*.

T. VIII. p. 307. l. penult. (780. a.)

Ὅστις διανοεῖται πόλεσιν ἀποφαίνεσθαι νόμους, πῇ τὰ δημόσια καὶ κοινὰ αὐτοὺς χρὴ ζῆν πράττοντας, τῶν δὲ ἰδίων ὅσον ἀνάγκη μηδὲ οἴεται δεῖν· ἐξουσίαν δὲ ἑκάστοις εἶναι τὴν ἡμέραν ζῆν ὅπως ἂν ἐθέλῃ, καὶ μὴ πάντα διὰ τάξεως δεῖν γίγνεσθαι· προέμενος δὲ τὰ ἴδια ἀνομοθέτητα, ἡγεῖται τά γε κοινὰ καὶ δημόσια ἐθελήσειν αὐτὸν ζῆν διὰ νόμων, οὐκ ὀρθῶς διανοεῖται —.

Ficinus: Quicunque itaque publica solum atque communia *censet legibus ordinanda*, propria vero etiam, quae necessaria sunt, non curat, ac licentiam singulis quotidie vivendi, ut volunt, praebet, neque certo ordine putat omnia facienda, sed, privatis neglectis, publica et communia secundum legem gesturos homines opinatur, non recte opinatur.

Verba graeca sunt lacera, disjecta et implicita. Morbo, quo laborat locus, ita forte manum medicam admoveas, ut legatur:

Ὅστις διανοεῖται πόλεσιν ἀποφαίνεσθαι νόμους, πῇ τὰ δημόσια καὶ κοινὰ αὐτοὺς χρὴ ζῆν, τάττοντας, τῶν δὲ —.

Quicunque itaque censet, civitatibus leges esse ferendas, *quae definiant*, qua ratione in rebus publicis atque communibus eos oporteat vitam instituere, privatas vero res etc.

T. VIII. p. 311. l. 1. (781. d.)

Εἰ δὴ δοκεῖ, λόγου γ' ἕνεκα, μὴ ἀτυχῆ τὸν περὶ πάσης τῆς πολιτείας γενέσθαι λόγον, ἐθέλω λέγειν, ὡς ἀγαθόν ἐστι καὶ πρέπον, εἰ καὶ σφῷν ξυνδοκεῖ ἀκούειν· εἰ δὲ μὴ, ἐᾷν —.

Ego nullus dubito, quin pro *ἀτυχῆ* sit reponendum *ἀτελῆ*.

Ficinus recte: ne disputatio de republica *manca* relinquatur.

T. VIII. p. 312. l. 1. (782. a.)

Μεταβαλεῖν orationis seriei vulgato *μεταβάλλειν* accommodatius.

T. VIII. p. 315.

Νύμφην χρὴ διανοεῖσθαι καὶ νυμφίον ὡς ὅτι καλλίστους καὶ ἀρίστους εἰς δύναμιν ἀποδειξομένους παῖδας τῇ πόλει —.

Ficinus: Cogitare omnino sponsus et sponsa debent, quo pacto quam pulcherrimos et optimos civitati liberos poterunt *procreare*.

Num legit *ἀποτεξομένους*? Ex contextu forte ita vertit.

— 15. *Ἀψύχων μὲν ἔχεσθαι.*

Nostrum fere refert: *Sich an Speisen lebloser Sachen halten.*

T. VIII. p. 330.

Ἃ καλῶς μὲν τεθέντα καὶ ἐθισθέντα πάσῃ σωτηρίᾳ, περικαλύψαντα ἔχει —. Comma delendum.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. VII.

T. VIII. p. 340. l. 3. (797. d.)

Ἐν πνεύμασιν Ficinus non expressit. Est autem aer, ut p. 432.

T. VIII. p. 373. l. 8. (814. a.)

Γυναῖκας δέ, διεξόδων καὶ τάξεων καὶ θέσεως καὶ ἀναιρέσεως ὅπλων ἡμμένας· εἰ μηδενὸς ἕνεκα, ἀλλ' εἴποτε δεήσειε πανδημεὶ πάσῃ τῇ δυνάμει καταλείποντας τὴν πόλιν ἔξω στρατεύεσθαι, τοὺς φυλάξοντας παῖδάς τε καὶ τὴν ἄλλην πόλιν ἱκανοὺς εἶναι τό γε τοσοῦτον.

Ficinus, dum vertit: Mulieres autem consuescant castra movere, ordines struere et arma sumere atque deponere: si nullius rei alterius gratia, attamen, si res cogat, ut in militiam viri proficiscantur, *possint ipsae interim*, si quid adversi acciderit, civitatem defendere — sensum potius quam verba respexit. Id vero ex ejus paraphrasi apparet, eum legisse ἱκανὰς εἶναι pro ἱκανοὺς, ita ut ad mulieres referatur. Ad verbum fere ita: Si nullius rei alterius gratia, attamen, si res cogat, ut in militiam viri proficiscantur omnes, qui defensuri essent liberos

omnemque reliquam civitatem, possint ipsae idem praestare.

T. VIII. p. 373. l. antepenult. (814. b.)

Ἀλλ' εὐθὺς πρὸς ἱερὰ φερομένας, πάντας βωμὲς τε καὶ ναὲς ἐμπιπλάναι καὶ δόξαν τε τῶν ἀνθρώπων γένες καταχεῖν, ὡς πάντων δειλότατον φύσει θηρίων ἐστί.

Huc faciunt verba Eteocl. in Aeschyli Sept. advers. Theb. v. 165 sqq.

Ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' ἐκ ἀνασχετά,
Ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια
Στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρεμένῳ,
Βρέτη πεσέσας πρὸς πολισσέχων θεῶν
Αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;

T. VIII. p. 386. (820. d.)

Ἴσως· ἔοικε γεν ἤ, τε πεττεία καὶ ταῦτα ἀλλήλων τὰ μαθήματα ἐ πάμπολυ κεχωρίσθαι.

Ficini versionem, quae est: *Multum* enim tesserae haeque doctrinae inter se distare videntur — si sequamur, aut ἐ ejiciendum, aut per interrogationem ponendum.

T. VIII. p. 391. (822. d.)

Κινδυνεύει γὰρ δὴ νομοθέτη τὸ προςταττόμενον ἐπὶ μεῖζον εἶναι τε νόμες θέντα ἀπηλλάχθαι.

Ficini versio: Videtur enim legumlatoris officium non solum hoc esse, ut leges conscribat, sed etiam, ut medio utatur illo — verba parum sublegit graeca. Ni fallor, *ἰέναι*, a verbo *εἶμι*, est scribendum. Quo facto sensus erit clarior. Legumlatoris officium ultra legum lationem videtur tendere.

T. VIII. p. 429. l. 5. (844. b.)

Ὀρυττέτω μὲν ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ. Legendum est *ἐν τῷ αὐτῷ χ.* Typoth. lapsus est. Hunc errorem excipit vitium longe gravius et altius latens.

Ἐὰν δὲ δι᾽ ἀκριβείας ᾖ καὶ τοῖς γείτοσι, τάξιν τῆς ὑδρείας ταξάμενος παρὰ τοῖς ἀγρονόμοις.

Ficinus: Sed si vicinis quoque *pauca sit aqua*, aquandi modus, quo utatur quotidie, *ab agri curatoribus statuatur.*

Multis animo volutis frustraque tentatis, tandem, ut spero, mihi contigit, genuinam lectionem ex corruptis *ἐὰν δὲ δι᾽ ἀκριβείας ᾖ* etc. revocasse. Legi enim commode potest aut *ἐὰν δ᾽ ἄχρι βαιὸν ᾖ*, aut *ἐὰν δὲ δι᾽ ἀκριβείας βαιὸν ᾖ.* Si *vicinis parum sit aquae*, vel, si vicini quoque *summa cura adhibita parum aquae* inveniant. *Βαιὸν* ob similitudinem vocis proximae excidisset. Cf. Dionys. Halicarn. Antiquitt. Rom. L. I. c. 79. *ὡς ἄχρι πολλῦ διώκων αὐτὸς.*

Caetera constructione laborant, quae, si legerimus: *δεξάμενος παρὰ τῶν ἀγρονόμων*, luce plena fulgebunt.

T. VIII. p. 431. l. 1.

Μέτοικος δέ, ὠνούμενος τὴν γενναίαν ὀπώραν. Haec verba Ficinus iterum neglexit et tantum in genere vertit *fructus*, cum tamen sint fructus *generosiores* et opponantur illis, qui paulo post dicuntur *agrestes*, sive rustici, quos dixit Ficinus.

T. IX. p. 21. l. 4. (862. b.)

Καὶ τὸ μὲν βλαβὲν, ὑγιὲς τοῖς νόμοις εἰς τὸ δυνατὸν ποιητέον, τό τε ἀπολόμενον σώζοντα, καὶ τὸ πεσὸν ὑπό τε πάλιν ἐξορθοῦντα καὶ τὸ θανατωθὲν ἢ τρωθὲν, ὑγιές.

Ficinus, qui vertit: ita ut ad *indemnem integrumque* statum pro viribus quaeque perducat, amissum restituat, quod decidit, erigat, occisum vulneratumque reparet — legisse videtur *ἀβλαβὲν ὑγιές τε*, ut habet Cod. Paris. a me rogatus, ubi *ἀβλαβὲν ὑγιὲς* legitur.

Cum vero totum per partes enumeretur et sua cuique addatur medicina, equidem praetulerim vulgatum, quo refertur *ὑγιὲς*, ut ad *τὸ ἀπολόμενον* vox *σώζοντα*, ad *τὸ πεσὸν* vox *ἐξορθοῦσα*, ad *τὸ θανατωθὲν ἢ τρωθὲν* vox *ὑγιές*.

T. IX. p. 10. (857. b.)

Πῶς δὴ λέγομεν — μηδὲν διαφέρειν τῷ κλέπτοντι, μέγα ἢ σμικρὸν ὑφελομένῳ καὶ ἐξ ἱερῶν ἢ ὁσίων —.

Ficinus vertit: Quonam modo dicimus — nihil differre, sive magnum seu parvum sit furtum, sive a sacro loco, seu *non* sacro sublatum sit —. Inserenda igitur esset negatio *μή*.

T. IX. p. 22. l. 6. (862. e.)

Ὃν δ' ἂν ἀνιάτως εἰς ταῦτα ἔχοντα αἴσθηται νομοθέτης, δίκην τούτοισι καὶ νόμον θήσει τινά.

Ficinus: Quos vero insanabiles legislator esse senserit, *ultimo supplicio hos afficiet*, non ignorans,

satius fore his, qui insanabiles sint, mori quam vivere.

Et versio Ficini, et tota rerum series, de *supplicio ultimo*, quod vero voces δίκη καὶ νόμος τις vix expresserint, agi, satis ostendunt. In sequentibus haec poena dicitur θάνατος. Horatius quidem dicit: Quin etiam *lex poenaque lata*, sed non hoc, quo noster, sensu, Ep. II, 1, 152. Hinc puto, veram lectionem esse obliteratam.

T. IX. p. 25. l. 10.

Τὸ μὲν διὰ βιαίων καὶ ξυμφώνων πράξεων πραττόμενον ἑκάστοτε.

Ficinus: Alterum, quod vi et *aperte* committitur. Recte: illi enim opponitur τὸ δὲ μετὰ σκότυς καὶ ἀπάτης λαθραίως γιγνόμενον. Hinc malim ξυμφανῶν.

T. IX. p. 27. l. antepenult. (865. c.)

Τύτων δ' ἐξηγητὰς εἶναι κυρίυς, ὓς ἂν ὁ θεὸς ἀνέλῃ.

Ficinus: Quarum *idonei* sunt interpretes hi, quos Dei comprobavit oraculum.

Forte legit καίριοι. Vulgatum praestat.

T. IX. p. 33. l. 11. (868. c.)

Ἐὰν δὲ ἄλλός τις δῦλος ἐλεύθερον ἀποκτείνῃ θυμῷ —.

Recte Ficinus: Sin vero servus non dominum suum, sed alium *liberum* per iram necaverit — nam opponitur illi servo superius, qui dominum suum interimat. Leg. ἄλλον.

T. IX. p. 39. l. 12. Pro λύτρων leg. λύτρων. Error typoth.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. X.

T. IX. p. 107. l. ult. (905. a.)

Ταύτης τῆς δίκης ὅτε σὺ μήποτε, ὅτε εἰ ἄλλος ἀτυχὴς γενόμενος ἐπεύξηται περιγενέσθαι θεῶν —.

Ficinus recte: Quare nec tu, nec *alius ullus* optet confidatque etc. —.

Εἷς videtur legisse pro *εἰ*, quo ad *ἄλλος* addito, sensus augetur: *nec ullus alius, nec ullus mortalium, nec ullus omnium. Τὸ εἷς* superlativis adjici, docent Lexica. Eusebius *εἰ* non habet. Formulae in rebus secum comparandis non infrequentes: *εἴ τις ἄλλος, εἴ τι ἄλλο, ὡς ὅτις ἄλλος, ὡς ὐδεὶς ἄλλος, εἴπερ καὶ ἄλλη* Theag. p. 6. T. I. satis notae, huc non revocandae videntur.

Ἀτυχής. Stephan. jam emendavit *εὐτυχής*.

T. IX. p. 110. *Ἡμεῖς δ' αὖ κτήματα θεῶν καὶ δαιμόνων*.

Sententia vere divina et in libris sacris ore divino edita.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. XII.

T. IX. p. 189. l. 2. *Ἑκατὸν* in versione Ficini desideratur.

T. IX. p. 195. (950. d.) *Πᾶσα δ' ἐλπὶς αὐτὴν ἐκ τῶν εἰκότων, ἄνπερ κατὰ λόγον γίγνηται, μετ' ὀλίγον ἥλιον ὄψεσθαι* —.

Verbum *brevi* in Ficini versione omissum.

T. IX. p. 198. l. 3. *Ὅ, τε νέος, οἷτε ἐκ τῆς τύχης.* Scrib. *οἵ, τε.*

IN PLATONIS EPINOMIDEM.

T. IX. p. 258. l. 11. Vox *φρόνησιν* videtur delenda.

IN PLATONIS TIMAEUM.

T. IX. p. 287. (20. e.)

Ὡς ἀπεμνημόνευεν αὖ πρὸς ἡμᾶς ὁ γέρων.

Ficinus: Ut *ipse* nobis senex postea referebat. Legit igitur *αὐτὸς* pro *αὖ*. Ultima syllaba excidit ob vicinam similem.

IN PLATON. TIMAEUM LOCR.

T. X. p. 11. l. 4. *Νομῆς*. Dorice Scr. *νομᾶς*.

— — 13. l. ult. Ἡμιτετράγωνον. scr. ἁμιτετράγωνον.

— — 18. l. 9. *Τῷ δὲ σώματος*. Scr. *τῶ δὲ σώματος*.

— — 20. l. 11. *Γλῶτταν*. Scr. *γλῶσσαν*.

— — 25. l. penult. *Λῆθαι*. Scr. *λᾶθαι*.

— — 29. l. antepenult. *Πτηνῶν*. Scr. *πτανῶν*.

IN PLATONIS CRITIAM.

T. X. p. 40. l. 8.

Φιλοτεκνίᾳ. Error typoth. pro *φιλοτεχνίᾳ*.

IN PLATON. PARMENIDEM.

T. X. p. 71. l. 8. *Πολῖται*. Parum latine vertit Ficinus *concives*.

T. X. p. 254. Ὥσπερ οἱ διψῶντες πιόμεθα.

In versione male impressum *scientes* pro sitientes.

T. X. p. 316. l. ult. (244. d.)

Ἀλλὰ μὴν νόσων γε καὶ πόνων τῶν μεγίστων δι' ἁμαρτήματα ἐκ μηνιμάτων πȣ θεῶν ἔν τισι γενομένων, ἡ μανία ἐγγενομένη καὶ προφητεύȣσα οἷς ἔδει, ἀπαλλαγὴν εὕρετο, καταφυγȣ̃σα πρὸς θεῶν εὐχάς τε καὶ λατρείας.

Ficinus, qui vertit: Atqui adversus morbos et labores maximos ob antiqua delicta quandoque divina indignatione mortalibus imminentes, *gentibus quibusdam* alicunde furor adveniens ac praedicens, quibus opus erat, remedia adinvenit, confugiens ad vota cultusque Deorum — procul dubio legit ἐν ἔθνεσί τισι, quae vox ob similitudinem ductuum periit.

T. X. p. 322. Ἢν μὴ καλῶς ᾖ τεθραμμένα. Scr. ἦν.

T. X. p. 325. l. 5. (248. d.)

Τότε νόμος ταύτην μὴ φυτεῦσαι εἰς μηδεμίαν θήρειον φύσιν ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει.

Ficin. Tunc prohibet lex, hanc in prima generatione in aliquam brutalem *ire* naturam.

An legit φοιτῆσαι?

T. X. p. 343. l. 7. Ἐννέα χιλιάδας ἐτῶν περὶ τὴν κυλινδȣμένην αὐτὴν καὶ ὑπὸ γῆς ἄνȣ παρέξει.

Forte legit γῆν.

IN PLATON. HIPPIAM MAI.

T. XI. p. 24. l. 3. (290. b.)

Ἀγνοῶν, ὅτι χρυσὸς ἄρ' ἐστὶν, ὃ πάντα καλὰ ποιῶν, ὅπȣ ἂν προσγένηται.

Forte Ficinus, qui vertit: *quibuscunque* adhaeret, legit ὅτῳ.

T. XI. p. 10. l. 3. Οὐ γὰρ πȣ ἐφθόνȣν γε τοῖς ἑαυτῶν παισὶν ὡς βελτίςȣς γενέσθαι.

Genio linguae graecae convenientius: ὡς βελτίςτοις. Sic in Lach. ὑπακȣ́σῃ τι, καὶ ξυμπροθυμήσῃ, ὡς βελτίστοις γενέσθαι τοῖς μειρακίοις. T. V. p. 206. in Ion. Τὸ γὰρ ἅμα — καὶ ὡς καλλίστοις φαίνεσθαι. T. IV. p. 178. et in de Republ. L. IX. καὶ πάνυ δοκȣ̃σιν ἡμῶν ἐνίοις μετρίοις εἶναι. T. VII. p. 240. et supra p. 23. Τὸ γὰρ ὀρθῶς λεγόμενον ἀνάγκη αὐτῷ ἀποδέχεσθαι· ἢ μὴ ἀποδεχομένῳ, καταγελάστῳ εἶναι. et p. 32. ἀνάγκη αὐτοῖς μεγάλοις εἶναι.

T. XI. p. 32. l. penult. Καὶ ἂν μὴ φαίνεται. Scr. φαίνηται.

IN PLATON. EPISTOL. II.

T. XI. p. 67. l. 9. (311. e.)

Βȣλόμενος δὲ ἐλθεῖν εἰς Συρακȣ́σας, συμμάρτυρα λαβεῖν σε.

Recte Ficin.: Cupiebam enim, *cum* Syracusas *venissem*, opinionis illius testem te habere.

Legendum ἐλθὼν ob concinnitatem.

T. XI. p. 69. l. 7.

Ἵν' ἄν τι ἡ δέλτος ἢ πόντȣ ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνȣ̀ς μὴ γνῷ —.

Ficinus: Dicendum est igitur tibi nunc per aenigmata quaedam, ut, si quid huic tabellae vel mari vel terra contingat, qui eam legerit, intelligere non possit.

Non intelligo, quid ἐν πτυχαῖς sibi velit. An τύχαις?

T. XI. p. 70. l. ult. (313. c.)

Ἐπεὶ γὰρ βασανίζεις αὐτὰ, ξυγγιγνόμενός τε ἄλλοις, καὶ παραθεώμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὰ, νῦν σοι ταῦτά τε, εἰ ἀληθὴς ἡ βάσανος, προςφύσεται, καὶ οἰκεῖος τȣ́τοις τε καὶ ἡμῖν ἔσῃ.

Ficinus vertit: Postquam vero haec et per se discusseris et cum aliorum opinionibus comparaveris —.

Corrigendum παραθέμενος.

IN PLATON. EPISTOL. III.

T. XI. p. 75. l. 1. Ὅτι τὰ πολλὰ βλάβην ἡδονὴ καὶ λύπη γεννᾷ.

Leg. λύπην.

T. XI. p. 83. l. 9. Ἐῤῥȣ́σας ὑπὸ βαρβάρων οἰκίζειν. Transitive ἐῤῥειν, ut saepius.

IN PLATON. EPISTOL. VII.

T. XI. p. 129. l. 6. Οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκȣ́οι.

Ficin. ac si legisset ὡς ἀκȣ́ω, minus recte vertit: Cum nihil tamen horum revera ipsorum inesset, ut equidem audio.

T. XI. p. 135. l. 10. (344. b.)

Μόγις δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἕκαστα, ὀνόματα καὶ λόγοι, ὄψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν ἐλέγχοις ἐλεγχόμενα —.

Licet Ficinus vertat *visus*, tamen, cum et *visus* sit sensus et haec partitio optimi logici *ἄλογος* esse videatur, auctor sum, ut Ficino invito legatur *ἅψεις*, quod idem fere sonat quod *αἰσθήσεις*.

T. XI. p. 135. l. antepenult.

Διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπȣδαῖος τῶν ὄντων σπȣδαίων πέρι.

Ficinus, qui vertit: Quamobrem permultum abest, ut vir studiosus et gravis de iis, quae *revera* digna sunt studio — *ὄντως* pro *ὄντων* legisse videtur.

IN PLATONIS EPISTOL. VIII.

T. XI. p. 156. l. 1. (353. c.)

Εἰ δέ τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἡ τυραννὶς ȣ̓κ ὀρθῶς τῇ τῆς πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται, τȣ́των δίκας τὰς μὲν ἔχει, τὰς δὲ τινέτω.

Ficinus vertit: Si quid autem postea mali tyrannis ipsa, munere civitatis abutens, patravit, habet quidem sceleris sui *judices, unde et poenas persolvat* — quocum facio et lego *δικαστὰς μὲν ἔχει*, restituoque *δίκας δὲ τινέτω*.

IN PLATONIS AXIOCHUM.

T. XI. p. 184. l. 1. *Εἰ στερήσομαι τȣ̃δε τȣ̃ φωτὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν.*

Forte praestat *τῶνδε ἀγαθῶν*.

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

SCHOLIA IN PINDARI CARMINA.

IN PINDARI OLYMP. I.

EDIT. HEYNII.

Olymp. I. vs. 84. Schol. *Ἀφίσταμαι* —. *Ἀκέρδεια δέ ἐστιν ἡ κακηγορία καὶ ἡ βλάβη, ἢ τὰς κακηγόρους περιέχει* —. Legendum ἣ pro ἢ.

Olymp. I. vs. 85. Schol. *Ἄπεπτα δὲ μείναντα, τοῦ στομάχου μὴ δυνηθέντος κατεργάσασθαι αὐτὰ, βλάβην οἶδεν ἐπάγειν* —.

Forte *εἴωθεν*. Nem. VIII, 41. *Ὅτι ὁ πιθανὸς λόγος καὶ τὴν ἀλήθειαν οἶδε πολλάκις ὑποκλέπτειν*, ubi sine ullo dubio recte est positum.

Olymp. I. vs. 105. Schol. *Προῆκαν* — sub finem: *ὅτε δὲ πρὸς θαλερὰν — ἐζήτησε, προτεθειμένην τῷ βουλομένῳ λέγω, σχεθέμεν, ἦγουν δι' ἰσχὺν* —.

Ubi sensus clarissimus tenebris obductus est densissimis errore librarii, qui, si *τῷ λέγω*, quod sensu caret, suum reddideris, σ finale, quod vicinitas hausit, restitueris, et γ in χ mutaveris, suo lumine fulgebit. *Λέχος* ergo pro *λέγω* revocandum. *Λέχος* i. q. *γυνὴ, σύνευνος, γάμος*.

Olymp. I. vs. 114. *Ἐγγὺς δ' ἐλθὼν* — in medio fere: *Τῷ μὲν μνηστῆρι ἐδίδου τὴν Ἱπποδάμειαν ἐν τῷ αὐτοῦ ἅρματι φέρειν*. Legendum *αὑτοῦ*, ut supra recte *θαῤῥῶν τῷ αὑτοῦ ἅρματι*.

Olymp. I. vs. 129. *Ὁ μέγας δὲ κίνδυνος* — in me-

dio: *Τὰ δὲ ἐπικίνδυνα πραγμάτων ἐ δεῖται ἀτόλμων καὶ ἀθλίων ἀνθρώπων.* Malim *ἀνάθλων.*

Olymp. I. vs. 131. *Θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα. ἐν δὲ τοῖς —. Ἄλλως· Εἰ δεῖ ἀποθανεῖν τὸν ἄνθρωπον, ἄξιον αὐτὸν γενναίως ἢ ἀγεννῶς βιώσαντα τελευτᾷν —.*

Rectius forte *μή*. Sed, si *μᾶλλον*, quod non semel omissum, suppleveris, verba sunt sana.

— — in fine: *Οὐ γὰρ ἕψοι τις τὸ γῆρας, ἀλλ' ἕψεται ὑπ' αὐτῦ —.* Quia sequitur *ἕψεται*, forte *ἕψει* legendum.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. II.

Olymp. II. vs. 82. *Ὅθεν σπέρματος ἔχοντι* — sub finem: *Ὅθεν συλλέξας δύναμιν ἔρχεται εἰς Σικελίαν, καὶ κρατεῖν τῶν τόπων —.*

Ubi *ν* deleatur.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. III.

Olymp. III. v. 81. *Διώξω —. Κεινός. λωλός.* Vox, quod sciam, nihili. *Λαιὸς* an *λάλος*?

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. V.

Olymp. V. vs. 39. *Σωτὴρ ὑψινεφές. Ἀττικῶς, ἀντὶ τῦ, ὑψινεφὲς Ζεῦ, ὅστις σωτὴρ τυγχάνεις, καὶ τῶν ἐν ὕψει νεφελῶν κράτιστόν τε λόφον κατοικεῖς τῦ Κρόνυ —.*

Heynius post *νεφελῶν* inserit *κρατεῖς*.

Forte *τὸν* pro *τῶν* legendum, ut, *ὄντα* intellecto, referatur ad *λόφον*, quae mutatio est lenissima.

Olymp. V. vs. 44. *Ἱκέτας Λυδίοις ἀπύων.*

In fine: *εὐθυμίαις* (f. *αὐλῳδίας*) *δὲ Λυδίαις, Λυδιστὶ ἡρμοσμέναις* —. Me judice legatur *εὐρυθμίαις*.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. VII.

Olymp. VII. vs. 12. *Καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν. αὐτόχυτον καὶ ἄκρατον.* An *αὐτόφυτον*? ut paulo post idem dicitur *αὐτόματον*.

Olymp. VII. vs. 110. *Μνασθέντι δέ* — sub finem: *Ταύτην γὰρ πρός τε ἀνθρώπων χρησιμωτάτην καὶ πρὸς πάντα τὰ ζῶα εὔβοτον καὶ εὔφρονα* —.

Heynius post *ἀνθρώπων* supplet *βίον*, ego malim *χρῆσιν*, quam vocem proxima hausisse videtur.

Olymp. VII. vs. 141. *Τόθι λύτρον συμφορᾶς* — in medio fere: *ἦγον πρόβατα σφαγιαζόμενα καὶ καιόμενα ποιεῖ.*

Heynio placet suum *πυρί*, mihi meum *ποίμνια*.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. VIII.

Olymp. VIII. vs. 173. *Ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου* —. *Ἐν δὲ μοίρᾳ χρόνου μιᾷ, τουτέστιν ἐν ὥρᾳ μιᾷ, ἐν καιρῷ, ἑνὶ χρόνῳ.*

Aut ἐν καιρῷ ἐνὶ χρόνῳ, aut ἐνὶ καιρῷ, ἐνὶ χρόνῳ legendum, nam ἐν καιρῷ, quod est opportune, hinc plane alienum.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. IX.

Olymp. IX. vs. 1. Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου — μέλος — ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ἑνὸς κιθαρῳδοῦ. Heynius: οὐκ ἐνόντος. An δέοντος? Postea οἱ ἀποροῦντες κιθαρῳδοῦ et μὴ παρόντος.

Olymp. IX. vs. 72. Ἔγειρ' ἐπέων σφὶν οἶμον. τὸν τῶν ἐπέων λιμένα.

Heynius scribit: legerat ὅρμον. Forte vox λιμένα transpositis literis fuit ἐμμελῆ, quod proxime sequitur, estque interpretatio τοῦ λιγύν.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. X.

Olymp. X. vs. 9. Ἐπελθών. ἀποφασισμένος. An πεφαντασμένος?

Olymp. X. vs. 92. Ἀείδετο. ἐκρετοῖτο. An ἐκροτεῖτο?

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. XII.

Olymp. XII. vs. 5. Λαιψηροί τε πόλεμοι — διὰ τὴν τύχην οὖν φησι καὶ τὰς ἐν ἀνθρώποις ἐλπίδας ἐκκλεῖεσθαι (?). An ἐκκλονεῖσθαι?

Olymp. XIV. vs. 7. Σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνά —. οἱ γὰρ ἐπιχαρεῖς δι' ὑμᾶς πᾶσι μόνιμοι διὰ παντός. Putabam λόγιμοι.

IN SCHOLIA IN PINDARI PYTH. II.

Pyth. II. vs. 27. Κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν. περὶ μὲν τὸν — οἱ ὕμνοι γίνονται, ἐγὼ δὲ περί σε —.

Heynius mutat ἐγὼ in ἐμὸς, quo facto sensus patet. Si ἐγὼ vertitur, habemus fere ὅδε, quod non minus convenit.

Pyth. II. vs. 32. Ἄγει δὲ χάρις. ἄγει δὲ αὐτὸν ἡ χάρις πρὸς ἀμοιβήν τινος ὑποστρεφομένη τῶν προϋπαρξάντων ἀσφαλεστάτων ἔργων —.

Σαφηνεστάτων videtur vulgato aptius.

IN SCHOLIA IN PINDARI PYTH. IV.

Pyth. IV. vs. 138. Ὁ δ' ἄρα χρόνῳ — sub finem: ἣ ἔσκεπε καὶ ἀπήλυγε(?) τὰς φρίσσειν —. Occurrebat ἀπήλασε.

Pyth. IV. vs. 376. Ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἤλυθον. ἔπειτα εἰς τὸν Φᾶσιν ποταμὸν, φησὶν, ἦλθον παρ' αὐτῷ τῷ ταχεῖ Αἰήτῃ —.

Heynius, signo interrogationis addito, ipse nodum intactum reliquit. Nos rem acu tetigisse nobis videmur restituendo ταγῷ.

IN SCHOLIA IN PINDARI NEM. I.

Hypothes. Nem. I. p. 661. in fine fol. Ξυναγῆσαι ἐπὶ πότιμον ὕδωρ. Heynius ξεναγωγῆσαι. Recte ex sensu. Ad literas propius accedit ξεναγῆσαι.

IN SCHOLIA IN PINDARI NEM. V.

Nem. V. vs. 10. *Οὔπω γέννυσι φαῖνεν τέρειναν — προανθεῖ γὰρ πρῶτον· εἶτα ὀπώρα γίνεται. χρῆται δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀναστροφῇ συνετῶς —.*

Heynius: *συνεχῶς.* Procul dubio fuit *συνήθως*, quo passim solet uti Noster cum aliis interpretibus, ut superius Nem. VII, 53. X, 55. Isthm. II, 28, pro *εἰωθότως.*

Nem. V. vs. 94. *Πρὸς ζυγὸν καρχασίου* — in medio fere: *οὕτως αἰόλον ἐκπέτασον τὸ ἄρμενον* —.

Heynius *ὅλον.* Propius ad literarum ductus accedit *διόλου.*

IN SCHOLIA IN PINDARI NEM. IX.

Nem. IX. vs. 95. *Βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου* — sub finem: *διὰ τὸ πλῆθος τῶν φυομένων.* Forte *φθιομένων.*

IN SCHOLIA IN PINDARI ISTHM. IV.

Isthm. IV. vs. 110. *Τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν. τοῦτό φησιν — ἡ τῶν θεῶν ἀναφαινομένη φλὸξ συνεχῶς λάμπει —.* Heynius *ἱερῶν.* Bene. Nec alienum *θυσιῶν.*

Isthm. IV. vs. 120. *Τὴν τρίταν πρόσθεν, κυβερνατῆρος —.* Sub finem: *Χρύσιππος διασαφεῖ νῦν, ὅτι δεύτερον ἐνίκησεν ἀναβάς.*

Heynius: An *ἄνηβος*?

Ego meum Ἀνδρακὰς, per compendium ἀν̄κὰς scriptum, unde error manavit, multum praefero.

IN SCHOLIA IN PINDARI ISTHM. V.

Isthm. V. vs. 77. Χερσὶ δεξιὸν, νόῳ ἀντίπαλον· τουτέστιν, ἴσα ἐπιτάγματα ἔχοντα ἐν τῷ νοεῖν, καὶ τοῖς ἐπιτάγμασι τῶν χειρῶν —.

Forte mendum, si res manu et vi dirimenda est, ἐπιτύμμασι sustulerimus.

IN SCHOLIA IN PINDARI ISTHM. VI.

Isthm. VI. vs. 76. Ἔσσεταί τοι παῖς — γενναῖον ὄντα πᾶσι τοῖς ἥρωσι τοῦ πολέμου —. Ego incidi in vocem hoc loco non alienam eamque heroum propriam: ἔργοις. Sic Dionys. Halicarn. in Antiquitt. Rom. ἤραντο τὴν κλίνην οἱ λαμπρότατοι τῶν νέων ἐν τοῖς κατὰ πολέμους ἔργοις. L. VIII. c. 59.

IN SCHOLIA IN PINDARI ISTHM. VII.

Isthm. VII. vs. 27. Κώμαζ' ἔπειτ' ἐν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ. πρὸς τὴν πόλιν ὁ λόγος· εἴτε ἐκείνοις μάθῃς, φησὶ, καὶ νῦν κώμαζε —. Auctor sum, ut legatur εἰ δὲ ἐκείνοις γήθεις aut γηθεῖς, dorice γαθεῖς. Si, quae commemoravimus, superioribus delectaris, suam et huic concede laudem atque mercedem et celebra etc.

Isthm. VII. vs. 60. *Δαίμων δ' ἄϊστος — Τὰ μακρὰ δ' εἴ τις παπταίνει. εἰ δέ τις τὰ περὶ ἑαυτὸν σκοπεῖ —.*

Heynius post *τὰ* inserit particulam *μή*. Sed *περὶ* conversum reddit *ὑπὲρ ἑαυτὸν*, i. e. *τὰ ὑπὲρ τὴν ἑαυτῦ δύναμιν, τὰ ὑπερβαίνοντα τὸν ἑαυτῦ νῦν,* quod eleganter est dictum. Si quis id, quod vires suas vincit atque superat, spectaverit et supra, ultra se posita affectaverit, is spe cadet sua. Huc facit locus Platon. in Legg. L. VIII. p. 420. *Ὡς δ' ἓν ὐκ ἔστιν ὑπὲρ ἄνθρωπον.*

OBSERVTIONES

CRITICAE

IN

DIONYSII HALICARN. OPERA.

IN DIONYSII HALICARN.

ANTIQUITT. ROM.

Antiquitt. L. II. c. 28. p. 297.

Ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς τόν τε πολεμικὸν καὶ τὸν γεωργικὸν ἔταξε βίον· εἰ μὲν εἰρήνην ἄγοιεν, ἐπὶ τοῖς κατ' ἀγρὸν ἔργοις ἐθίζων ἅπαντας μένειν, πλὴν εἴ ποτε δεηθεῖεν ἀγορᾶς· τότε δ' εἰς ἄστυ συνιόντας ἀγοράζειν, ἐννάτην ὁρίζων ἡμέραν ταῖς ἀγοραῖς —.

Si ἐθίζων mutaverimus in ἐθέλων, oratio sibi constabit nec necesse fuerit, voce ἐπέτρεπε, quam *Porto* sententia postulare videbatur, nec voce ἔταξεν vel ἐφῆκεν post συνιόντας addita, quod maluit Reisk., constructioni succurrere laboranti. Illud ad utrumque commode referri potest.

— L. II. c. 37. p. 315.

Σῖτος δὲ καὶ ὅπλα καὶ ὅσα τοιούτοις πρόςφορα ἦν, καὶ εἰς ἅπαντα ἐπεχορηγεῖτο —.

Quamquam vulgatum καὶ εἰς ἅπαντα defendi possit, tamen meum, εὔνως, dignum videtur, cui

inter tentamina locum melius constituendi locus cedatur.

Antiquitt. L. II. c. 47. p. 335.

Οὐάῤῥων δὲ Τερέντιος — τὰ μὲν ἀπ᾽ ἀνδρῶν ληφθέντα ἡγεμόνων, τὰ δ᾽ ἀπὸ πάντων —.

Vulgatum ἀπὸ πάντων vitio non caret, cui sanando non ineptam admovit medicinam Reisk. ἀπὸ τῶν τυχόντων legens. Nec Gelenii lectio a vero abhorret. Mihi facillimum esse videbatur παντοίων pro πάντων.

— L. III. c. 1. in fine: *Πολιτικὰ μὲν δὴ ταῦτα τᾶ ἀνδρὸς ἅρματα παραδίδονται λόγε ἄξια —.*

Sylburg. πράγματα. Henr. Stephan. ἐγχειρήματα. Reisk. εὑρήματα.

Ego putabam ἕργματα.

— L. III. c. 35. p. 517.

Ἄνδρα δὲ μιαρὸν καὶ τοσᾶτοις ἡμαγμένον φόνοις ἀδίκως, τίς ἔμελλε θεῶν ἢ δαιμόνων παρήσειν βωμοῖς τε προσιόντα —.

Recte mihi H. Stephanus sensisse videtur, vocem ἀδίκως, quum praecesserit ἄνδρα δὲ μιαρὸν etc. levius sonare. Cujus si loco posuerimus ἀθέως, hoc et prioribus nihil cedet gravitate et proxime sequentibus: τίς ἔμελλε θεῶν ἢ δαιμόνων π. β. oppositionis causa melius conveniet.

— L. IV. c. 77. p. 823.

Μὴ ταῦτα παθεῖν ἐκείνοις ἐῤῥύσατο —.

Ταῦτα mutatum velim in ταὐτά.

Antiquitt. L. V. c. 68. p. 1009.

Ἐπειδ' οὓς μὲν ἂν ὁρῶσι τῇ γαστρὶ καὶ ταῖς αἰσχίσταις ἐξηκότας ἡδοναῖς, καὶ διὰ ταῦτα —.

Languet, ni fallor, hic loci ἐζηκότας. Fortius et orationis continuitati optime consentiens τετηκότας.

— L. VI. c. 21. p. 1087.

Δίκαιον μὲν ἦν, ἔφη, τὰ ἔσχατα παθεῖν, ἅ τε δὴ καὶ αὐτοὶ πράττειν ἐμέλλετε, εἰ κατωρθώσατε, ἃς πολλάκις ἐμάθετε ἐπ' αὐτοὺς ὁδοὺς —.

Vox πολλάκις minus convenit et Latinorum perfidiae sexcenties iteratae, et verbo ipsi ἐμάθετε, quum, quam perfidiam illi *semel* didicerint atque penitus imbiberint, eam haud facile *unquam* obliti fuerint ideoque non recte dicantur eandem πολλάκις *didicisse*. Hinc ego malim ἐπατήσατε pro ἐμάθετε.

Aliud praeterea latet vitium in verbis ἐπ' αὐτοὺς, pro quo cum Sylburgio legi potest ἐπ' αὐτό. Cui hoc minus placuerit, is meum, a loco et ingenio Latinorum non alienum, ἐπιόρκους, examini subjicere suo haud gravetur.

— L. VI. c. 34. p. 1118.

Τὸ δὲ δημοτικὸν οὐχ ὑπήκοον αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμνησικακοῦν τῆς ψευσθείσης αὐτοῖς πολλάκις ὑποσχέσεως περὶ τῶν ἐπικουρίας δεομένων ἀπόρων, ἀντιδιεπαγόντων δὲ τῶν ὑπὲρ ἐκείνους ψηφιζομένων —.

In hoc loco corruptissimo, de quo ope ingenii re-

stituendo vel Reiskius, homo qui haud facile spem omnem abjiceret, desperabat, periculum voluntatis fecisse sat erit. Equidem vulgatis meliora habeo mea: ἀντιδιαλαχόντων δὲ τῶν ὑπερδείνως σοφιζομένων, *qui inopes incidissent in homines, qui artibus impiis atrocissimisque eos eluderent.*

Deinde κατισχόμενοι vel κατασχόμενοι mihi videtur defendi posse.

Antiquitt. L. VI. c. 34. p. 1120.

Ἅμα δὲ τῇ στάσει τῇ κατὰ τὴν πόλιν αὐξομένῃ, καὶ τὰ τῶν πολεμίων, πρὸς κατασκευὴν παρασκευαζόμενα, μείζω τὴν ἐπίδοσιν ἐλάμβανεν —.

Vocem κατασκευὴν Sylburg. in ἀπόστασιν aut ἐπίθεσιν mutandam censebat, Reisk. in ἀπόπληξιν.

Forte legendum κατασπουδὴν, ita ut πρὸς ejiciatur, quod pro *praeterea* minus opportuno staret loco.

— L. VI. c. 85. p. 1235. Ἀλλ' ἐπιζητοῦμεν ἀσφαλείας ἀγενήτους καὶ πίστεις ἀπίστους.

Ego praetulerim ἀπύστους, quod habet fere eandem, quam ἀγένητος, vim.

— L. IX. c. 20. Ἔπειτ' ἀποστέλλοντες ἐκ τῶν χωρίων ποίμνας τε καὶ βουκόλια καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων ἐπὶ νομὴν τῷ λόγῳ, προὐκαλοῦντο τοὺς ἄνδρας ἐπὶ ταῦτα —.

Λόγῳ. Accommodatius mihi videtur δόλῳ, quod illi forma est simillimum.

DE LYSIA IUDICIUM.

De Lysia jud. T. V. p. 465.

Πλὴν ὐχ ὕτως εὐτελῶς ὐδὲ ἀφελῶς, ὥσπερ Λυσίας χρησάμενος αὐτῇ, ἀλλὰ περιέργως καὶ πικρῶς.

Versio: Sed superflue nimis et *frequenter* usurpet, quod esset *πυκνῶς*. Sed vulgatum bene, respicit enim ad superiora: *ὐχ ὕτως εὐτελῶς ὐδὲ ἀφελῶς.*

DE ISOCRATE IUDICIUM.

De Isocrate jud. T. V. p. 548. *Διδάσκων, ὡς ὔτε πρὸς πλῦτον, ὔτε πρὸς δόξαν, ὔθ' ὅλως πρὸς εὐδαιμονίαν, ὐθὲν ἂν συμβάλοιτο τηλικαύτην δύναμιν, ὅσην ἀρετὴ καὶ τὰ μέρη ταύτης —.*

Ego malim *γέρα* pro *γέρατα*, quod etiam Thucyd. L. I, 25. usurpavit. Poetas hanc formam usurpasse constat.

T. V. p. 560. *Ἅπαντας γῦν εὕρισκον τὺς λόγυς αὐτῦ τοῖς αὐτοῖς τρόποις τῆς λέξεως κεχρημένυς.*

Utique legendum *κεχρωσμένυς.*

DE PLATONE.

De Plat. T. VI. p. 752. *Καὶ εἴ γε βυληθεὶς ἐγκώμιον αὐτῦ γράφειν, λόγυς τινὰς συγκαταπλέκω τοῖς ἐπαίνοις νόμυς —.*

Putabam ψόγους — ἄνους ὤν, ut contrarium νοῦν ἔχων p. 754.

Ibid. p. 761. Ἀλλ' ἐκεῖνο ἐνδείξασθαι βουλόμενον.

Legendum, ni fallor, βούλομαι μόνον. Prius erat per compendium scriptum.

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

HESYCHII LEXICON.

OBSERVATIONES IN HESYCHII LEXICON.

T. I. p. 95. ed. Albert.

Ἀδινοῖο γόοιο. τοῦ ἀθρόως ἐρχομένου, ἤγουν σφαττομένου.

An *σφαδαζομένου*?

T. I. p. 127. *Ἀθημένος. οὐδὲν ἔχων ἀμείνω. Ἀθέμηλος*, ut bene vidit Kuster.

Reliqua forte ita emendari poterunt: *οὐδὲν ἔχων, ὃ μένει.*

T. I. p. 133. *Αἰαζομένη. θρηνοῦσα, ἀκούουσα.*

Loco hoc esse alieno, nemo non videt. An *ἀχοῦσα*?

T. I. p. 170. *Αἴροντας. μισοῦντας.*

An *μειοῦντας*?

T. I. p. 217. *Ἀλαλημένος. πλανώμενος. ἢ ἀναγεγραμμένος.*

Forte *ἀνεστραμμένος.* In rem sunt *Ἀναστρεφόμενος, περιερχόμενος*, et *Ἀναστροφάδην, ἀνεστραμμένως*, apud Nostrum.

An *ἀνατετραμμένος*? nam infra: *Ἀναστρέφειν. ἀνατρέπειν.*

Quod ad literas attinet, hoc ad illud propius accedit; quod ad sensum, parum videtur esse discriminis.

T. I. p. 246. *Ἄλοκας. αὔλακας. αἰδοῦς βωμούς. ἢ γλυφὰς δέλτου.*

Si hariolari licet, fingamus, quod rei, qua de agitur, non repugnat: ὁ λκούς, unde Latinorum sulcus, et βῶλους.

T. I. p. 269. *Ἀμείλιχος. ἀπροσηνής. ἀπειθής. σκληρός. πίης.*

Ceteris conspirat ἀπηνής.

T. I. p. 335. *Ἀναπιτνᾶσθαι. ἀνοῖξαι ἢ ἀνοιμῶξαι.*

Nisi quis maluerit vocem *ἀνοῖξαι* corruptam habere et *ἀναπιτνᾶσθαι* confusam cum *ἀναποτνιᾶσθαι*, nihil impedit, quominus ἀναπτύξαι legatur.

T. I. p. 338. *Ἄναρ. ὄναρ. ἢ ἤκουσα.*

Aliud egit librarius hoc scribens atque somniavit. Ego cum aliis *ἐν τριόδῳ* haereo nec habeo, quo vertam. Unum tamen addere liceat figmentum:

ἔμπουσα, somnii figmentum, incubus; visus nocturnus.

T. I. p. 343. *Ἀνάσσεσθαι. παρῶσαι. γηρᾶσαι. αὐλῶσαι.*

Sua quidque horum laborat difficultate, et laudabo, qui has tenebras spissas, ita ut omnia pateant, discusserit. Nos aliquid lucis accendisse sat habebimus. Confodiamus igitur tria illa posteriora iisque substituamus verba saltem vulgatis non deteriora nec capite suo plane indigna:

κυρῶσαι. χειρῶσαι. οὐσιῶσαι.

Sed non omne, ut ajunt, trinum perfectum.

T. I. p. 362. Ἀνέλεπτον καὶ ἀνέκλητον. τὸ ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς ἔχον.

Forte ἀνέκλυτον, quod interpretationem additam lubens admiserit.

T. I. p. 366. Ἀνέπνεον. ἀνεκτῶντο.

Locus pisce sanior, qui vel lenissimam medicinam ἄνην ἐκτῶντο respuat, quamquam, qui labore exantlato et opere suo peracto voti damnatus sit, recte respirare dicatur. Cf. Pindar. Isthm. II. Schol. 61. sub finem:

Ἕκαστος τῶν ξενιζομένων ἐκ μὲν θερμότητος καὶ καμάτων, πρὸς ψυχρότητα καὶ ἀνάκτησιν ὥσπερ πρὸς αὐτὸν ἔσπευδεν.

T. I. p. 426. Ἀπαράσημον. ἀσυνέκστατον. ἀπαραχάρακτον.

Nihil dubito reponere ἀσυνέκμακτον. Hoc utrique mire convenit, ut non ovum ovo similius.

T. I. p. 528. Ἀρίδακρυς. ταχέως.

Ego malim παχέως, cujus vis particulae illi ἄρι melius conveniat.

T. I. p. 555. Ἀρτάνας. βασιλείας καὶ στάσεις.

Nescio, an rectius sit καταστάσεις.

T. I. p. 643. Ἀφνιδρόν. ἀκοίμητον.

Utrumque corruptum. Caecus caecum ducit.

Ego: Ἀφιδρόν. ἀκόνιτον, nihil offensus eo, quod glossa sapiat pulverem doctum.

Nec a loco alienum ἀπόνητον.

T. I. p. 645. Ἀφιλότιμος. ταπεινός. παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν ἡττᾶσθαι τιμῆς.

Ego non video, cur viri docti μὴ insertum cupiant, quum sensus sit bonus; nihil enim hac explicatione elegantius: Non amare honore vinci.

T. I. p. 651. Ἀφρόν. κυρίως θάλλον. καὶ ἀφρῶδες δὲ διαχώρημα.

Pro θάλλον perplacet mihi ὕαλον.

— — Ἀφεδρύνεσθαι. περαίνεσθαι. ἀπολέ-εσθαι.

Optime ἀφυδραίνεσθαι, et bene περιῤῥαίνεσθαι. His addidisse meum ὑγραίνεσθαι non pigebit.

T. I. p. 658. Ἀχείμονα. ἁγνήν.

An ἄκην? sc. ἐσαν vel ὄντα. Illud tamen non sua sponte cedet.

T. I. p. 674. Βαθύγλωσσοι. ἐλλόγιμαι. καὶ ἀνδρίας.

Referunt alii, quod nec mihi displicet, ἀνδρίας ad prius βάθρον itaque in ordinem cogunt.

Forte tamen scribendum λάβροι. Sic Pindar. Ol. II. v. 155. λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὥς, et λάβρον στόμα Sophocl. Aj. v. 1147. Qui mediocritatem auream transiliunt, hac sunt ἐλλόγιμοι, illa λάβροι.

Τὸ λ initiale facile potuit commutari cum α addito suo spiritu. An Singul. ubique est ponendus?

Vox βαθύς de utraque re, et de bona et de mala, dici potest, quamquam maximam partem de bona usurpatur. Suidas habet: Βαθύγλωσσοι. ἐλλόγιμοι. εὔγλωττοι.

T. I. p. 894. Γράμματα. τὰ γεγραμμένα, καὶ συλλαβαί, καὶ τὰ ζωγραφήματα, καὶ τὰ ἐν ταῖς δικαστικαῖς ψήφοις καὶ ὑ ἀπογραφαί.

Aut *αἱ ἀπογραφαί* sunt descriptiones census, quae fiebant in tabulis censualibus, vel tabulae censuales ipsae, quod Kustero probabatur, aut *αἱ ὑπογραφαί* subscriptiones. Cf. Clavis Cicer. v. *Subscribere* et *Subscriptio*. Certe vox nude posita *γράμμα* facilius potest significare nomen subscribentis vel consentientis, quam tabulas censuales. Ad *τὰ* repeti potest *γεγραμμένα*. Illa litera *ὑ* forte ex correctione viri cujusdam docti ad marginem est orta, quum vitiose scriptum esset *ἀπογραφαί*. Qua ex correctione novus est profectus error, quum utrumque retineretur.

T. I. p. 972. *Διατελείαν· τὸ ἄπρακτον παρὰ Σώφρονι. τινὲς δὲ γράφουσι διαγγελείαν.*

Ni fallor, *δι᾽ ἀμέλειαν* corrigendum, ut caput hujus *δι᾽ ἀτέλειαν*.

T. I. p. 985. *Διερειδόμενα· στηριζόμενα τοὺς ὀδόντας*. Si *τοὺς ὀδόντας*, quod loco plane alieno stat, cum *διερειδόμενα* conjunxerimus, interpretatio minus habebit difficultatis.

T. I. p. 1083. *Ἐδηλώσαντο· ἠκολούθησαν.*

Utrumque laborat morbo, cui ita succurrere possumus: *Ἐδηλήσαντο· ἐκολούσαντο.*

Hoc vere meum dico. Postea vidi, Ruhnkenium hoc praecepisse. Suum cuique.

T. I. p. 1092. *Ἔθεεν· ἔτρεχεν· ὤθει.*

An *ᾄσσει*?

T. I. p. 1110. *Εἱμαρμένη. τὸ πῦρ, ἡ βία καὶ ἀνάγκη. μεμοιραμένη.*

Forte *τὸ πῦρ*, quia ignis non minore negotio quam *ἡ βία καὶ ἀνάγκη* domatur, horum in nume-

ro ponitur pro malo quovis invicto atque fato inevitabili. Forte, inquam. Sic Euripid. in Hecuba: *Ναυτικὴ τ' ἀναρχία κρείσσων πυρός.* v. 604. Mirum est illud quoque in Sophocl. Philoct. v. 913. *Ὦ πῦρ σύ.*

An supra scribendum *ἢ κὴρ?*

T. I. p. 1126. *Ἑκατόμβη. θυσία ποτὲ μὲν ἑκατὸν βοῶν, ποτὲ δὲ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ παντὸς γένους θυσίαν. ἡ θυσία σύσκιος ἑκατὸν βοῶν, ἢ τῶν ἑκατὸν πόδας ἐχόντων.*

Ex interpretatione addita suspicor, legendum esse pro *σύσκιος*, quod quid sibi velit, me quidem latet, *φυσικῶς.*

T. I. p. 1134. *Ἔνευνοι. ἐπιτήδειοι τόποι εἰς (τὸ εὕδειν) Κύπριοι.*

Τὸ εὕδειν, quod Schrevelii ingenio debetur, quippe civitate indignum, tollendum et *Κύπριοι* in *Κύπριν* mutandum. Quo facto eundem fere sensum, qui adscita voce peregrina efficitur, habebimus. Sic Aeschyl. in Prometh. *ξυναίρεσθαι Κύπριν* v. 651.

— — *Ἐνεύχεσθαι. τὸ δεόμενον τινὸς τυχεῖν. ἐξορῆσαι τὸν ἀξιούμενον.*

Graecam quandam vocem, non Latinam, hic latere, eamque *ἐξαρᾶσθαι* crediderim.

T. I. p. 1151. *Ἐκστέψας. λόγον γυμνώσας. ἐκκενώσας.*

Τὸ λόγον nusquam, quocunque te verteris, suo est loco. Nos non extremis labiis rem attigisse videmur, emendantes: *λάγυνον* vel *λάγηνον*, lagenam, poculum ad feces usque haurire, exsiccare, cadum cum fece siccare.

T. I. p. 1157. Ἐκφοινίξαι. ἀναγνῶσαι.

Non dissimile ἀνικμάσαι.

T. I. p. 1162. Ἔλασεν. διέτεμεν.

An διέτεινεν? quod esset ferrum, aes ducere.

T. I. p. 1244. Ἔνιοι. τινές. ἢ φανεροί.

Quae vox molesta ex παῦροι, circumflexo ad π deducto, originem potuit traxisse.

T. I. p. 1250. Ἔννεπεν. ὠνείδισεν. ἠπείλησεν. ἐπεπλήρωσεν.

Vox postrema mihi recte se habere videtur, modo, quod in ἔννεπεν latet verbum, addatur, erit enim *verbis*, *conviciis*, *opprobriis* aliquem obruere, caedere, castigare. Qui mos, verbum, quod ex contextu facili negotio suppleri potest, omittendi, nostro non est infrequens. Cf. Not. v. ἐξευασμένꙋ p. 1288. T. I. Sic ἄτῃ subintellig. p. 7. in περιέπεσον vocis ἀασάμην, et φέρων in v. ἀγαλματοφόρος p. 30. T. I.

T. I. p. 1262. Ἔντοσθεν. ἔσωθεν. ἔντος ὅπλων.

Si vitium in postremis latet, id nullo fere negotio ita amoveri poterit. Tu lege, si mihi credis: Ἔντος. ὅπλον.

Non esset igitur haec nova glossa capite detruncato, quod Albert. putabat, sed caput bene sanum sua cum expositione.

T. I. p. 1265. Ἐν τῷ ἐστῷ. ἐν τῷ αὐτῷ.

Certissime ἐν τωὔτῷ.

T. I. p. 1279. Ἐξέθορεν. ἐξεπήδησεν. ἐξέπνευσεν.

Posterius non ad praecedens refero, sed ad suum, et lego ἐξέσπευσεν, vocem formae novae.

T. I. p. 1295. Ἐξιπώμενος. καθαιρόμενος χολήν. ἢ ἐξεμῶν ἢ ἐκρέων.

Quod aut transitive, ut passim, pro *effundere* est sumendum, aut ἐκχέων legendum.

T. I. p. 1329. Ἐπεσβολίαι. λοιδορίαι. ἐπιτήσεις. πολυλογίαι. κακολογίαι.

Cum ceteris optime consentit: ἐπιῤῥήσεις. Noster habet: ἐπίῤῥησις. ψόγος. p. 1380.

T. I. p. 1345. Ἐπίβωτος. λεῖος. ὁμαλός.

Utique ἐπίβατος.

T. I. p. 1420. Ἐρδόντων. πλουτούντων. θυόντων. τελούντων. πρασσόντων.

Non male πραττόντων. An σφαττόντων?

T. I. p. 1449. Ἐρυίσκετο. ἔῤῥεεν. εἴχετο.

Ego vero, opinor, τὸν δεύτερον πλοῦν πεπραγμάτευμαι, legens: οἴχετο.

T. I. p. 1379. Ἐπακούη. ἐπικαλοῦ.

Mihi, haec sensu destituta legenti, suboluit: ἐπίκρουε. ἐπικαλοῦ. Fores enim clausas pulsabant quendam adituri arcessiturive.

T. I. p. 1489. Ἐτώσια. μάταια. ἄπρακτα. ἀληθῆ.

Valeat verus error et scribatur ἀτελῆ, quod ex literis transpositis proficiscitur.

— — Εὖα. ἐπευφημισμὸς ἡλιακὸς καὶ μυστικός. καὶ ἔα.

An ἠθικός?

T. I. p. 1558. Ἔφυσαν. ἐπάτησαν.

Forte ἐφοίτησαν. ἐπάτησαν.

Solemne est, locum celebrare, librum terere, forum, praeceptorem frequentare et similia.

T. I. p. 1624. Ἤλισκεν. ἔπεσεν. Nonne melius ἐπίεσεν vel ἐπίεζεν?

T. I. p. 1667. Ἤφασεν. εἴηλαφα. Τὸ η, quod sensu invito descendit, supra α recedat et scribatur εἴλαφα. Librarii aliud agentis manus exspatiabatur libera.

T. I. p. 1674. Θαλείας. πόθους. μέθας. λίνας. πήρας. An λινοπήρας?

T. I. p. 1721. Θοὴν διὰ νύκτα. θείαν. ταχεῖαν. ὀξεῖαν.

Non alienum foret ὠκεῖαν, cujus ω absorptum esset ab α vicino. An epitheton noctis solemne et poeticum alterum per alterum explicuit, quod fere τὸ εὐφρόνη involveret?

T. I. p. 1725. Θοῦπος. λόγος. μῦθος. ἑστίασις. Qui θοῦπος pro τοῦπος scripserit, quidni idem etiam hoc cum δοῦπος confuderit? Quod si concesserimus, scribi poterit ἢ θίασος, qui sane ob hymnos, cymbalorum et conviciorum strepitum atque tumultum δοῦπος recte diceretur, vel ἑστίασις ob eandem causam retineri.

T. I. p. 1731. Θρῆσκος. ἑτερόδοξος. εὐγενής. An erro, si lego εὐλαβής? Mutatio est levissima, nam γ inverso habebimus fere nostrum rei vulgato convenientius.

T. II. p. 21. Ἰδιώτας. πολίτας. ὁπλίτας. ἀπείρους. Vox illa minus opportuna. An ἁπλόους, ἁπλοῦς?

— — Ἴδιος. ἰδιώτης. αὐτὴ πολυειδώς.

Utrumque simplicissimum, et hoc et illud, est impeditissimum. Divinationis mirae, quod non mi-

rum, exempla habent notae, quibus meum qualecunque addere liceat: *ὅτοι πολλὰ εἰδώς, ὁ πολὺ εἰδώς*. An *ὁ πολυειδής*?

T. II. p. 22. *Ἱδρύεται. καθέζεται. ἑδράζεται. ἀνακαλεῖται.*

Vere hoc est recantandum! Non absonum *ἀνάκειται*. An respexit illud tritissimum, quod ne Plato quidem respuit: *ὄνος καθεδεῖται*?

T. II. p. 38. *Ἱκνεῖται. ἔρχεται· νοσεῖ· καθάπτεται.* Optime Ruhnken. *νοστεῖ*. Ego olim conjeceram *κονεῖ*.

T. II. p. 71. *Ἰσάζων. ἴσον ποιῶν. ὀχούμενος.* Quamquam non ex omni parte displicet *ὁμοιούμενος* et Scholia in Soph. Oedip. R. a me publicata habent *ἐξισώσει, ἐξομοιώσει*, tamen meum nemo facile damnabit: *διχούμενος*, hoc enim illud plane reddit. *Τὸ δ* spiritu male picto periit.

T. II. p. 173. *Καταλαλάζειν. κατεύχεσθαι. ἢ πολιτικῶς βοᾷν.*

An clamare civium seditiosorum tumultuantiumque more? Forte *παλιλλόγως*.

T. II. p. 620. *Μορῆσαι. μερίσαι. διελεῖν. ἐλθεῖν.*

An *λαχεῖν*, aut *διελθεῖν*, verbis persequi, exponere, partiri? Platoni hoc est familiare. Excidisset *δι*.

T. II. p. 642. *Μυχοί. αἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδότατοι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι. λιμένες. κοιλότητες. ἔσχατα. καὶ τὰ ποιήματα· ἢ τὰ ἐσώτερα μέρη.*

Cogitabam *νειότατα*.

T. II. p. 696. *Νωλεμές. ἰσχυρόν. βίαιον. ὑτελές. καρτερόν. συνεχές.* Bene *ἐντελές*, non minus *παντελές* et *ἐντενές*.

T. II. p. 717. *Ὁδὸν εἰρήνης. τὴν κατὰ θεὸν πολιτείαν.*

Ne *βιοτείαν* substituere tentemus, noster ipse nos monet in *Πολιτεία, ἡ πόλις, ἢ βίος — ἡ ἀναστροφὴ καὶ ἡ πρᾶξις.* et Schol. in Oedip. R. Cod. 2787. *βίον πολιτείαν* explicat vs. 1124.

T. II. p. 721. *Οἰδαίνυσι. φλεγμαίνυσι. φυσῶσιν. οἱ δὲ ἄποντα τὸν μέλαν.*

Locus impeditissimus, quem ita solvere et expedire poterimus. Cum verbis *οἱ δὲ ἄποντα*, quae ita legenda sunt: *Οἶδμα. πόντον τὸν μέγαν*, aut *πόντος μέγας*, nova series incipit. Nihil moror, quod vox eadem paulo post repetatur, quod Nostro haud raro accidere solet, et mirum, nisi in tanta rerum mole accidisset.

T. II. p. 841. *Περιώσας. ὠθήσας. ζώσας.* Quid haec sibi velint, me magis olim latebat ἢ *οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες.* Sed jam video atque gestio. Si *τὸ σ*, quod sensu repugnante ob vicinum pessum ivit, suo reddideris mecumque legeris: *σωθείσας*, nihil erit, quod desideres, nec opus fuerit, *ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖσθαι. Περιώσας* pro *περιέσας*.

T. II. p. 843. *Παλίγκοτα. ὐκ ἀξιόχρεα. ὀργίλα. ἐχθρά. καὶ τὰ ὅμοια.* Recta in via mihi videor esse, si lego *ὀξυκάρδια.* Uno hoc molesto *ὐκ* offendo pedem, nec tamen vim in eo plane e medio tollendo adhibere velim. Exspectamus opem alienam.

T. II. p. 1108. Ῥέος. ῥεῦμα. (ῥεῦμα) θηρίον. Putabam θέριον, ut Dionys. Halicarn. in Antiquitt. R. L. I. p. 131. edit. Reisk. habet ὅρμον θερινόν. Cogitabam quoque ἄδην ῥέον.

T. II. p. 1132. Ῥωπικόν. τὸ ἐπίκτητον καὶ ὡραῖον. A vero non alienum esse videtur ὁδαῖον vel ὠδίον, quod vide p. 1585. Τὰ ὁδαῖα quis est quin sciat?

T. II. p. 1151. Σαπρία. σῆψις. σάθρωμα. τυδράκιν. An τηκεδών? πυθεδών?

T. II. p. 1164. Σειριᾷ. φλεγμαίνει. καρῦται. Non displicet καρφῦται.

T. II. p. 1170. Σεμνολόγημα. σεμνόν. κατάστυγνον καὶ ἥσυχον. Ab hac τῦ σεμνὸν vi non abhorret locus in Euripidis Hippol. vs. 94.

Μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.

Cf. Plato de Rep. L. VIII. p. 223. (563. c.) ἀτεχνῶς — καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι πάνυ ἐλευθέρως καὶ σεμνῶς εἰθισμένοι πορεύεσθαι. Et Medea Euripid. vs. 216.

Οἶδα γὰρ πολλὺς βροτῶν,
Σεμνὺς γεγῶτας, τὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
Τὺς δ' ἐν θυραίοις, οἱ δ' ἀφ' ἡσύχυ ποδὸς
Δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥαθυμίαν.

Ergo verba illa forte sunt ita collocanda: Σεμνολόγημα. σεμνόν. καὶ ἥσυχον. κατάστυγνον. Sed Σεμνολόγημα videtur sua explicatione carere, nisi ex serie vocum substantivum aliquod rei conveniens substituendi potestatem lectori esse datam crediderimus.

T. II. p. 1171. Σέσηρε. γελᾷ δολίως. ψύχει τὺς ὀδόντας. Apud alios quum frustra auxilium quaesi-

vissem, meo Marte rem tandem confeci. Lego autem γιλοῖ, quod mirum in modum respondet illi, quod nos dicimus, *grinzen, einem die Zähne weisen, mit den Zähnen fletschen.* Latini renidere, ringi. Horat. Ep. II, 2, 128. dentes denudare.

T. II. p. 1400. Τόνῳ. λίαν τέρατι. Ego malim: λίαν. κράτει vel κάρτα. Sic Schol. in Oedip. R. Cod. 2787. habet: κάρτα. λίαν. ubi tamen κάρτ᾽ male pro κρᾶτ᾽. vs. 263.

T. II. p. 1437. Τύφλων. ὁ ἥρων.

Tecum loquere! et hic necesse est. Excogitavi τυφλῶν. πηρῶν. Cf. Πηρόν. ἐστερημένον τῆς φωνῆς — προπερισπωμένως δὲ τὸν τυφλόν. Iterum: Πηρόν. τὸν παντάπασι μὴ ὁρῶντα.

T. II. p. 1526. Φροῦδος. πρόοδος, ἐξ οὗ τὸ ἐκ ἔρχεσθαι δηλοῦται. οἱ δέ, ἐληλυθώς, ἔκδημος, ἀφανής. Quamquam correctionem ἀπεληλυθώς non omnino damnaverim, tamen meum addam.

Lego: λεληθώς.

Librarius τὸ ε bis posuerat, qui error errorem alium in literis genuit.

T. II. p. 1530. Φύραμα. ζύμη. σπέρμα. ἢ ζημία. Quod Ruhnkenio est lectio varians vocis ζύμη, id in ἴζημα, i. q. ἄντλον, latine *sentina*, *Bodensatz* germanice, muto. Φύρμα paulo post, κόπρος, ῥύπος.

T. II. p. 1557. Χλοιδᾶν. διέλκεσθαι. καὶ τρυφᾶν. Vox θέλγεσθαι ex certamine cum διέλκεσθαι inferior, credo, non discedet.

T. II. p. 1565. Χρόμος. ψύχος. ψόφος ποιός. οἱ δέ, χρεμετισμός.

Ψύχος ineptum manus quaedam doctior correxerat addito ψόφος. Indoctus autem posterior, qui religioni sibi duceret, vel literulam unam, nedum integram vocem delevisse, utrumque, et vitium et correctionem, bona fide reddidit.

OBSERVATIONES
CRITICAE
IN
SCRIPTORES ALIQUOT
ROMANORUM CLASSICOS

VELLEI. PATERCULUM, C. SUETONIUM TRANQUILLUM, HORATIUM FLACCUM, TIT. LIVIUM PATAVIN. ET CORNEL. TACITUM.

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

VELLEIUM PATERCULUM.

OBSERVATIONES CRITICAE

IN

C. VELLEII PATERCULI HISTORIAM ROMANAM.

EDIT. KRAUSII LIPSIAE MDCCC.

L. I. c. 18. §. 3. Quae urbes, *item ut aliae*, talium studiorum fuere steriles, nisi Thebas unum os Pindari illuminaret.

Verba exemplaris vetusti, *et imitalia*, alii ut nihili omiserunt, plurimi mutarunt in *et multae aliae*, Vossius in *etiam ut aliae*, Krausius, qui novissime de Vellejo emendando optime meritus est, in *item ut aliae*.

Conjecturis conjecturam si licet addere, ego, et literas priscas duces sequens, et quae illae, quas commemoravit, urbes, Argos, Thebae, Sparta, olim fuerint, perpendens, auctor sum, ut legatur: Quae urbes, *eximiae alias*, i. e. licet multis aliis virtutibus excelluerint, talium studiorum fuere steriles. Nam de his, quas modo auctor laudaverat, urbibus etiam hic agi, non de aliis, quas silentio transiit,

patet ex eo, quod ad Thebas redierit, dixeritque, Thebas *unum* os Pindari illuminasse.

L. II. c. 7. §. 6. Factum Opimii (quod inimicitiarum quaesita erat ultio) minor secuta auctoritas et visa *ultio* privato odio magis, quam publicae vindictae, data.

Silvam consiliorum, quae adhibuerunt VV. DD. in hoc loco emendando, impediendoque, quo minus vox illa *ultio* aures elegantiorum offenderet, excutere me piget. Mihi quidem haec vox iterum posita non adeo est offensioni, ut omnino eam ejiciendam existimem; attamen et meum addam illi conjecturarum acervo, ita ut *alto* i. e. inveterato odio legatur.

L. II. c. 8. §. 1. Adeo *illius viri* magis voluntatem peccandi intuebantur, quam modum, factaque ad consilium dirigebant, et quid, non in quantum, admissum foret, aestimabant.

Herelius, vir alias sagacissimus, sibi perplacet in suo *veteres* pro *viri*. Placeat sibi, per me licet! Id vero mirandum, eum, quum in recto tramite incederet, *veteres illos* signate hic dici, ubi de severitate priscorum judiciorum sermo sit, et plura in rem vocet loca, eandem judiciorum severitatem probantia, tamen a via deflexisse et conjecturam minore mutatione factam minorisque momenti, *illius viri*, nempe Catonis, praetulisse, quod, ut solet, Krausius ambabus amplexus est. Mihi nihil mutan-

dum esse videtur. Nam non de Catone, sed de severa illorum judicum disciplina agi, et praecedentia et proxime sequentia satis superque ostendunt. Hinc *illi* δεικτικῶς est positum atque breve pro prisci, veteres illi viri.

L. II. c. 19. §. 3. Hujus gratae religionis memoriam et inscriptio templi adfixa posti hodieque et tabula testatur aerea intra aedem —.

Ex vetusto exemplari, quod habebat: *Testatur aerea interea deinde Coss.*, Rhenanus correxit *intra aedem Coss.* Editor Basileens. *intra aedem. Deinde Coss.* Quod Krausius recepit aliique priores. Praecedentia verba in Cod. MSS. ita legebantur:

Hodieque crabula testatur aerea. A superiori lectione ego, quod ad sensum adtinet, multum discedens, (nam quod ad literarum ductum spectat, mea conjectura haud remotior ceterorum a vetere exemplari est,) lego:

Hujus gratae religionis memoriam et inscriptio templi adfixa posti hodieque tabula testatur aerea *integra*, i. e. incolumis, cujus literae hodie adhuc patent atque distingui possunt.

L. II. c. 20. §. 1. Quippe Q. Pompejus, collega Sullae, ab exercitu Cn. Pompeji proconsulis, seditione, sed quam dux *excitaverat*, interfectus est.

Cod. vetus, quem secuta est edit. pr., habet *creaverat*, quod cum genio sermonis latini minus respondeat, mutarunt in *excitaverat* et *exciverat*. Non male. Forte

tamen fuit *ornaverat*. Ornare enim dicitur de quovis apparatu ad rem quandam exequendam necessario. Sic provinciam ornare et fugam. Fundus ornatissimus est rebus necessariis instructus. *Subornare*, quod forte aptius videatur, a literarum ductu paulo remotius.

L. II. c. 27. §. 3. Pro *vultum* Vellejus, ut homines sui aevi, usurpaverit potius *voltum*.

Cujus abscisum caput *ferri* gestarique circa Praeneste Sulla jussit.

Interpretes sudarunt in verbo *ferri*, quod habebant synonymum sequentis *gestari*, emendando. Krausius jam correcturus erat *ferro*, sed timens, ne locus languesceret, manum abstinuit atque concessit, Vellejum ejusmodi synonyma ob numerum orationis cumulare. Mihi vero *ferri* positum est pro *adferri*, ita ut hoc aliud dicat, aliud verbum *gestari*, i. e. spectaculo dari atque ostentari. Illud fiebat, ut suos ipse oculos hoc spectaculo pasceret, hoc, ut alii sua victoria fruerentur.

L. II. c. 30. §. 4. Hoc tribunatu Pompejus tribunitiam potestatem restituit, cujus Sulla imaginem *sine re* reliquerat.

In jure habet Edit. pr. Quamquam haec emendatio rei est convenientissima, tamen, quae olim cogitaveram, adjicere liceat. Legebam: imaginem *inanem*. Ita Plin. Ep. I, 23, 1. *umbram* distinxit voce *inanem*. Aliis verbis idem fere dicentibus usus est Caesar de re-

publica, quam dixit nihil esse, appellationem modo, sine corpore ac specie. Sueton. Iul. Caes. c. 77.

L. II, c. 36. §. 1. Omnibus omnium gentium viris *magnitudine* sua inducturus caliginem.

Krausius Herelii sui conjecturam, *claritudine* pro *magnitudine*, laudat quidem eamque nomine elegantissimae celebrat, sed non audet eam, quod justo frequentius fecit, civitate donare. Recte. Quum vero dicit, ita omnino scribendum fuisse Vellejo, ut concinnitati troporum consuleretur, in eo fallitur, nec hic noster est negligens, sed exquisitioris orationis, quod solet, studiosissimus. Quae enim magnitudine sua, ut aedificia, montes, arbores, eminent, eadem rebus se inferioribus caliginem inducere solent lege naturae certissima. Huc facit Scholion in Pindar. Nem. VI, 71. *Δασκίοις δὲ, ἢ τοῖς δασκίοις δένδροις, ἢ παρὰ τὸ ὑψηλὸν, τοῖς μεγίστην σκιὰν ἀπεργάσασθαι δυναμένοις.*

L. II, c. 36. §. 2. Auctoresque carminum Varronem ac Lucretium, neque ullo in suscepti operis (sui) forma minorem Catullum.

Sic Ruhnkenius, cujus merita de Vellejo numero carent. Edit. pr. habebat *in suscepti operis sui carmine.* Quae Krausius ad ingeniosam Ruhnkenii sententiam exemplis ex historia petitis et ex linguae latinae indole firmandam attulit, silentio transeo. Sed aliam viam, qua huic loco succurri possit, patefaciam. Vide, an haec tibi probentur: Neque ullo in suscepti operis sui *certamine* minorem Catullum, aut,

neque ullo in *suscepto* operis sui *certamine* minorem Catullum, i. e. qui nemini illorum ullo in certamine, quod operum suorum unum suscepisset, impar erat atque secundus.

L. II. c. 45. §. 3. Idem intra biennium sera Cn. Pompeji cura, verum, *ut coepit*, *intenta*, votisque Italiae ac decretis senatus, virtute atque actione Annii Milonis Trib. pl. dignitati patriaeque restitutus est.

Ita Ruhnkenius, quocum facit Krausius. Editio pr. *et cupit interita*. Editio Basileens. *ut coepit*, *interrita*.

Forte ita: sera Cn. Pompeji cura, verum, ut coepit, *non irrita*. Ut sensus esset: Cicero restitutus est Penatibus cura atque opera Cn. Pompeji, quae quidem sera fuit, sed, cum semel esset adhibita, quod cupiit, ad finem perduxit votique est damnata.

L. II. c. 45. §. 4. Idem P. Clodius (*in senatu*) sub honorificentissimo titulo, M. Catonem a republica relegavit —.

Quum verba *in senatu* stare nequeant, viri docti censuerunt, aut *in tribunatu*, aut *insano conatu* esse reponendum. Mihi obviam se tulit *inde astu*, quod a proxime sequentibus firmari videtur.

L. II. c. 66. §. 2. Nihil tam indignum illo tempore fuit, quam quod aut Caesar aliquem proscribere coactus est, aut *ab ullo* Cicero proscriptus est, abscisaque scelere Antonii vox publica est, cum ejus salutem nemo defendisset, qui per tot annos et publicam civitatis et privatam civium defenderat.

Editio pr. *aut bullo*, quod mutauit Rhenanus in *ab illo* et *ab ullo*. Posteriorem lectionem recepit Krausius. Ego, levi mutatione facta, legendum esse *aut pacto* ideo censeo, quia hac tantum conditione res est transacta, ut Cicero, quem Caesar, teste Plutarcho, servare studuerat et cujus in supplicium invitus tandem concesserat, victima caderet ex pacto. Cf. Plutarch. in Cicer. §. 46.

L. II. c. 68. §. 1. Cum in otio ac quiete servari non posset.

Ita Ruhnkenius. Editio pr. *Cum in modica quidem servari posset.* Unde colligo, legi posse: *Cum in modico acquiescere non posset.*

L. II. c. 69. §. 4. Et Vatinius nulli (nomini) non esset postferendus.

Cum Ruhnkenio Krausius vocem *nomini*, ut spuriam, uncis inclusit. Aldus, eam a glossatore profectam esse, censet; Ruhnkenius, eandem ex variante scriptura sequentis *non* in textum irrepsisse, pro compendio scribendi hujus vocis habiti. Mea mihi satisfacit emendatio: *nemini* scribendum pro *nomini*, idque ab interprete quodam in margine per *nulli* expositum, interpretamentumque *nulli* pro *nemini non* denique textum invasisse. Quae erroris origo per se patet.

L. II. c. 130. §. 3. Si autem natura patitur, aut mediocritas recipit hominum, *verecunde cum Diis queri* —.

Quae lectio est Herelii Krausio probata. Editio pr. *auro deo cum de his queri.* Multum olei et operae consumserunt in hoc loco vexatissimo restituendo. Rhenanus: *aut Deorum vel auribus Deorum.* Lipsius: *apud aures Deorum de his.* Heinsius: *audeo cum Deis queri.* Alii alia. Ruhnkenius tacet. Si mihi licet periculum facere, suadeo: *aut cura Deorum de his queri.* Exponit auctor pium atque modestum animum prae se ferens causas, quae homini silentium imponant. Si ergo, inquit, aut natura patitur aut hominum imbecillorum recipit mediocritas, aut cura Deorum, quae sane maxima, admittit, de his queri.

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

CAIUM SUETONIUM TRANQUILLUM.

IN C. SUETONII IULIUM CAESAR.

C. 24. Sed *prospere decedentibus* rebus, et saepius et plurium, quam quisquam unquam, dierum supplicationes impetravit —.

Hoc *decedere* cum graeco ἐκβαίνειν, quo usus est Plato in Menexeno p. 301. T. V. consentit: Πάντα δὲ ὃ ῥᾴδιον θνητῷ ἀνδρὶ κατὰ νοῦν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ ἐκβαίνειν.

C. 40. Quo autem magis in posterum ex Kalendis Ianuariis *nobis* temporum ratio congrueret, inter Novembrem ac Decembrem mensem interjecit duos alios fuitque is annus etc.

Nemo est, quin voce *nobis* loco alieno posita offendatur. Alii eam loco moveri jubent, alii aliam opportuniorem vocem circumspiciunt et in Ernestii se esse auctoritate, qui legit: *nova* temporum ratio, dicunt. Pace illius viri magni aliorumque, qui hunc locum exagitarunt, dixerim, quae mihi videntur. Forte pro *nobis* est *orbis* legendum. Quam quum vocem vir quidam doctus ad marginem recte voce *ratio* interpretatus esset, haec ipsa interpretatio textum invasit et illa, quippe minus solemnis, corrupta est eaque pertinaciter suum locum tenuit. Non semel, sed centies, glossa aut expulit lectionem ge-

nuinam, aut una cum hac inhaesit. Vocem autem *orbis* contextui conspirare, mihi quidem certum est. Praeterea verbum *congruere* voci *orbis* convenit, nam si noster *constare* dixisset, quod rationi optime, voci *orbis* minus responderet, manum correctione abstinuissem.

C. 44. Bibliothecas Graecas et Latinas, quas maximas posset, publicare etc.

Ego etiam malim *Graecam* et *Latinam*, quia utramque in unum confecit, non plures separatim collectas publicavit.

— 58. Exercitum neque per insidiosa itinera duxit unquam, nisi perspeculatus locorum situs: neque in Britanniam transvexit, nisi ante *per se* portus et navigationem et accessum ad insulam explorasset.

Hoc *per se* partim, quum ipse Caesar B. G. IV, 21. eandem rem aliter exponat, partim, quum loquendi forma *per se* pro *ipse* minus probetur, (quamquam, quod Bremium fugit, eadem c. 64. Octav.: Nepotes et literas et natare aliaque rudimenta *per se* plerumque docuit — repetitur) offendit, nec tamen aliorum inventa: *persaepe*, *per suos*, *ante quam*, satisfaciunt.

Quae habemus, damus: Nisi ante, *praeter* portus et navigationem etc. Vox nec loco aliena nec a literis *per se* remotior; illae enim potius transpositae quam mutatae essent.

— 66. Fama vero hostilium copiarum perterritos, non negando *minuendove*, sed insuper amplificando ementiendoque confirmabat.

Liber Cujacii: *inhibendove*, quod arridet, et facilius quis hoc per illud quam illud per hoc explicuerit.

C. 84. Confestimque circumstantium turba virgulta arida, et cum subselliis tribunalia, quidquid praeterea *ad manum* aderat, congessit.

Ad donum habent editiones priores, quod esse latinum Ernesti negat, Bremi esse concedit, et, ut mihi videtur, recte: idem vero ingeniose negat, locum id hic habere posse, quum non de eo agatur, quod muneri adfuerit, quod verba videantur dicere, sed de eo, quod ad manum fuerit. Non minus bene. At enim vero, si mecum perpendo, unde lectio varians *ad donum* orta sit, verisimile mihi est, lectionem antiquam fuisse *ad munus*, indeque glossam *ad donum* exortam, ex *ad munus* autem corruptum *ad manum*. Nihil igitur restat, quam ut *ad munus* ita explicetur, ut sit, *quicquid praeterea aderat, quod muneris quandam significationem prae se ferret aptumque esset ad animi sensum voluntatemque prodendam.* Dignam existimo esse rem, quae a viris doctis inquiratur et perpendatur.

— 88. Periit sexto et quinquagesimo aetatis anno: atque in Deorum numerum relatus est, non *ore* modo decernentium, sed et persuasione vulgi —.

Non absurda est haec lectio, censet latinitatis arbiter Ciceronianae, sed tamen non satis elegans dicendi ratio aut latina.

At noster elegantiarum parum curiosus. Ne latina quidem? dubito. Esset dictio poetica et emphatica. Exempla ne quaeras quidem. Est, ubi usus loquendi dominetur: est, ubi ingenium in usum loquendi imperium exerceat.

Quod Ernesti conjecit: *non honore*, mirum in modum languet.

Quod Bremi observavit: *ore* et *persuasione* vi quadam sibi opponi, credo.

Sed quid sibi vult illud *vulgi?* Respondes: Respicit ad *decernentium*. Audio. Inde autem sequitur, si alterum alteri adversa fronte opponas, *omnes omnino* decernentes ore tantum, non persuasione, eum in numerum Deorum retulisse, quod nec Noster dixerit, nec verisimile, utrasque partes adeo inter se dissensisse. Hinc adhuc haereo. Tandem incidi in *aere*, i. e. tabulis et decretis aere incisis decernentium.

IN C. SUETONII OCTAVIUM.

C. 27. Nam et Pinarium, equitem Romanum, *cum*, concionante se, admissa turba paganorum, apud milites subscribere quaedam animadvertisset, curiosum ac speculatorem ratus, coram confodi imperavit —.

Quem pro *cum* procul dubio concinnius.

— 40. Sed desideranti consuetudinem veterem concessit rursus, ut sui *cujusque* mensis acciperet —.

Nemo, opinor, erit, quin emendationem Wolfii sagacissimi: sui *quisque* mensis acciperet, ambabus amplectatur.

— 64. Nepotes et literas et *natare* aliaque rudimenta per se plerumque docuit —.

Natasse Augustum cum nepotibus, clamat Lipsius, probrum! *Notare* legendum. Acute quidem, sed Au-

gusti indolem in hoc sane simplicem et φιλόπαιδα minus intellexit.

Notum est illud Graecorum, quod Plato in Legg. L. III. p. 152. edit. Bipont. laudat: μήτε γράμματα, μήτε νεῖν ἐπίστασθαι pro plane rudem esse. Quod tamen huc nihil facit, addit enim: aliaque rudimenta per se plerumque docuit.

C. 72. Ac per annos amplius quadraginta eodem cubiculo hieme et aestate mansit: quamvis parum salubrem valetudini suae urbem *hieme* experiretur assidueque in urbe *hiemaret* —.

Verba: *assidueque in urbe hiemaret*, otiosa, quum res ipsa jam ex prioribus pateat, et languida esse, nemo non sentit. Alius igitur ea delet, alius torquetur in iis explicandis.

Faciamus etiam nos periculum et mutemus ea, posteriore *hieme* deleto, in: assidueque in urbe *hiemare*.

Tum caetera cohaerent, nec quidquam amplius otiosum. Infinitivus substantive est positus. Sequitur de ejus secessibus.

IN C. SUETONII TIBERIUM.

C. 52. *Per quae* multifariam inscriptum et per noctes creberrime acclamatum est —.

Per quae videtur ex graeco δι᾽ ὅ sive διό sumtum.

IN C. SUETONII NERONEM.

C. 25. Incedenti passim victimae caesae, sparso per vias identidem croco, ingestaeque *aves* ac lemnisci et bellaria —.

Cogitabam aliquando, quum tenebrae hunc locum adhuc premant, *aves* fuisse artefacta, laminas in avium speciem formatas, quales et priscis temporibus fabricabantur. Cf. Diodor. Sicul. L. V. c. 5.

Ex Platone praeterea constat, eum *θειότατα δῶρα*, quae inprimis digna essent, quae Diis offerrentur, *aves* et *ἀγάλματα*, quae ab uno pictore uno die absolverentur, appellasse. De Legg. L. XII. p. 206. (956. b.) T. IX. edit. Bipont.

Quum vero haec vox nude sit posita, nec ulla alia, ut *aenea* aut tale quid, quod viam monstraret, addita, nemo, nisi qui adfuerit, eas indicari, scire potest.

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

HORATII FLACCI

LOCA QUAEDAM.

IN HORATII FLACCI
SERMON. L. II. 3.

Sermon. L. II. 3. v. 69.

Scribe decem *a* Nerio: non est satis: adde Cicutae
Nodosi tabulas centum, mille adde catenas:
Effugiet tamen haec sceleratus vincula Proteus.

Scribe decem a Nerio, interpretantur: *in morem Nerii*, scribe eas syngraphas, quas Nerius suis debitoribus scribere solet, i. e. quae debitores vinclis firmissimis tenent atque implicant, quasque illi aegre effugerint. Utrum autem *scribe decem a Nerio*, pro *in morem Nerii*, recte sumi possit, nescio.

Verisimilius itaque foret: *Scribe decem a Nerio*, scribe decem syngraphas: *A Nerio* sc. accepi hanc summam mutuam. Sed utraque constructio suis laborat difficultatibus. Vide, an haec minoribus prematur:

Scribe decem *ad* Nerio, i. e. si vel ad decem usque scripserit Nerio tabulas, se hanc pecuniam accepisse mutuam, tamen ille effugiet. Nam quo quis plures scripsit syngraphas creditori, eo magis hic habet debitorem sua in potestate, si vel una alterave perierit.

Praeterea Horatius potius scripsisset *ab* Nerio, non *a*, nam Latini, sequente *n*, solent ponere *ab*, quod apparet ex compositis, abnormis, abnego, abnuo. *Ad* autem facile potuit mutari in *ab*, et *ab* commutatum a librario in *a*. Haec lex tamen non constanter observatur.

IN HORATII FLACCI EPIST. L. I. 19.

Epistol. L. I. 19. v. 39.

Non ego nobilium scriptorum auditor et *ultor*
Grammaticas ambire tribus et pulpita dignor.

Cogitabam aliquando, *altor* pro *ultor* esse ponendum, quum praecedat:

Non ego ventosae plebis suffragia venor
Impensis coenarum et tritae munere vestis.

Sed *ultor* bene est pro patronus, qui eorum causas agat atque defendat.

IN HORATII FLACCI EPIST. L. II. 1.

Epistol. L. II. 1. v. 67.

Si quaedam nimis antique, si pleraque dure
Dicere credit eos, *ignave* multa fatetur
Et sapit et mecum facit et Iove judicat aequo.

Ignave significat serviliter, hocque vituperat eos poetas, qui non audeant vestigia veterum ne digitum quidem deserere, qui in verba magistri juraverint et antiquis iisque Graecis temere adhaereant, verbo, servum pecus imitatorum petit atque tangit.

— v. 84. Vel quia turpe putant parere minoribus, et quae
Imberbi didicere, senes *perdenda* fateri —.

Perdere, sc. memoria, est oblivisci, ut Graecorum ὄλλυμι, ἀπόλλυμι. Cf. Sophocl. Oedip. T. v. 318, et Plato in Criton. p. 172.

IN HORATII FLACCI DE ARTE POET.

De A. P. v. 73.

Res gestae *regumque ducumque* et tristia bella
Quo scribi possent numero, monstravit Homerus —.

Quum reges et duces iidem fere essent, nec poeta eos tantum cecinerit, sed etiam *Deos*, hominibus potiores, ego existimaverim, *Deumque* esse legendum, quamquam me non lateat, hanc dicendi formam esse Homericam non semel obviam. Sic Il. α. v. 486. ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι, et Il. β. v. 81. ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, et saepius.

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

TITI LIVII PATAVINI

LOCA QUAEDAM.

IN TITI LIVII PATAV. L. III. 68.

L. III. c. 68. Et quia in concordia ordinum nullos se usquam esse vident, malae rei se, quam nullius, turbarum ac seditionum, duces esse *volunt*.

Volunt pro *malunt* more Graecorum, qui *βȣ́λομαι* aliaque, ut nomina gradus positivi pro comparativi gradus nominibus sequente particula *ἢ*, usurpant, est positum. Cf. Il. *α.* v. 117.

Eadem ratione interpretor verba Nostri L. II. c. 30. Medium maxime et moderatum *utroque* consilium Virginii habebatur — ubi *moderatum*, quia sequitur Ablativus, pro *moderatius* est positum, ut quidam corrigunt, alii *prae* supplent, neutrum vero necesse videtur.

Non multum abludit ab hac dictione alia, cujus exemplum occurrit in L. V. c. 21.

Ut si cui Deorum hominumque nimia sua fortuna populique Romani videretur, ut eam invidiam lenire suo privato incommodo, quam minimo publico populi Romani liceret — ubi *potius* omissum, id quod ex particula *quam* addita hucque respiciente apparet. Alii alia.

IN TITI LIVII PATAV. L. IV. c. 2. et 25.

L. IV. c. 2. Reminiscerentur, quam majestatem Senatus ipsi a patribus accepissent, quam liberis tradituri essent; ut, (quemadmodum plebs) gloriari posset, auctiorem amplioremque esse —.

Sententiis aliorum, quae notae sunt, omissis, unum hoc addam.

Forte, nisi hoc abruptius videatur, quod tamen in ejusmodi orationibus Nostro non est infrequens, *ut* pro *utinam* est positum.

Utinam Senatus, quemadmodum plebs, gloriari posset, suam majestatem auctiorem ampliorenque esse.

L. IV. c. 25. Famem *cultoribus* agrorum timentes in Etruriam Pomptinumque agrum et Cumas, postremo in Siciliam quoque frumenti causa misere —.

Recte mirati sunt lectores acuti, qui tandem magis timuerint cultoribus quam toti urbi. Equidem puto, scribi posse *a* cultoribus, i. e. ob paucos, peste diminutos, quod minus coluissent agros minusque semina fecissent.

A pro *ob* Nostro solemne, ut paulo post: *a* penuria frumenti periculum fuit.

IN TITI LIVII PATAV. L. V. c. 12.

L. V. c. 12. Inter has iras plebis in Patres, quum tribuni plebis nunc illud tempus esse dicerent stabiliendae libertatis et ab Sergiis Virginiisque ad plebejos viros fortes ac strenuos transferendi summi honoris —.

In *Sergiis Virginiisque* latent voces: *ignavis* et *malis*, quod virtutes in plebejis commemoratae ostendunt.

IN TITI LIVII PATAV. L. III. c. 5. 8. et 24.

L. III. c. 5. Venissetque in periculum summa rerum, ni T. Quinctius peregrinis copiis (cum Latino Hernicoque exercitu) subvenisset —.

Locus procul dubio corruptus virorum doctorum excitauit consilia atque studia. Alii legunt *cum peregrinis copiis*, Latino Hernicoque exercitu; alii *perituris* aut *peraegris* aut *propere aegris*, alii aliud.

Ego excogitaui: Ni T. Quinctius *impigre his* copiis cum Latino Hernicoque exercitu subvenisset. Quae emendatio partim est lenissima, partem a vero non abhorrens.

L. III. c. 8. Itaque hostes — quanto longius ab urbe hostium abscederent, eo solutiore cura in Lucretium incidunt consulem, jam ante exploratis itineribus *suis* instructum et ad certamen intentum —.

Pro *suis*, quod Dukero obelo dignum, Doering. cum *instructum* conjungit, alii pro *eorum* sumunt, forte *satis* est legendum.

L. III. c. 24. Quum ad rumores hominum de unoquoque legum capite edito satis correctae viderentur —.

Praestare mihi videtur *editos*, quod et Dukero placuisse video.

IN T. LIVII PATAVINI L. V. c. 29.

L. V. c. 29. Si tribunicia vis tribunicio auxilio repelli nequeat, aliud *telum* Patres inventuros esse.

Telum. Graeci voce *βέλος* et *ὅπλον* ita utuntur.

IN T. LIVII PATAVINI L. VI. c. 27.

L. VI. c. 27. Adgravantibus summam etiam *invidiae ejus* tribunis plebis, quum ab iis elevaretur, quibus — expediebat.

Verba, *invidiae ejus*, sunt implicita. An *invidiosius?* quod a literarum ductu parum recedit, nec contextum impedit.

IN T. LIVII PATAVINI L. IX. c. 19.

L. IX. c. 19. Nunquam ab equite hoste, nunquam a pedite, nunquam aperta acie, nunquam aequis utique *nostris* locis laboravimus —.

Doering. *nostris* explicat: *recte a nobis captis et exploratis locis ab equite et pedite in discrimen adducti vel superati sumus.* Rectius ita: nobis opportunis et in rem nostram natis, plus enim hoc dicit quam *aequis*, i. e. ubi opportunitas ex utraque parte est fere eadem, nec nobis aut hostibus minor, ubi res aequo Marte agitur.

IN T. LIVII PATAVINI L. X. c. 30.

L. X. c. 30. Sed superjecere quidam augendo fidem —.
Superjicere est Graecorum *ὑπερβάλλειν.*

OBSERVATIONES
CRITICAE
IN
C. CORNELII TACITI
DE ORATORIB. L.

De Oratoribus L. c. 7. Tum mihi supra Tribunatus et Praeturas et Consulatus adscendere videor, tum *habere*, quod, si non in animo oritur, nec codicillis datur, nec cum gratia venit —.

Vetus librorum lectio procul dubio corrupta: Tum *abire*, quod si non in *alio* oritur etc.

Forte *ambire*, petere, affectare.

— c. 25. Ut si omnium pariter libros in manum sumseris, scias, quamvis in diversis ingeniis, esse quandam judicii ac *voluntatis* similitudinem et cognationem —.

Antiqua lectio est *voluminis*.

Hinc effeci *acuminis*. Unam duo exprimunt substantiva rem.

IN C. CORNEL. TACITI ANNAL. L. I. c. 17.

Annal. L. I. c. 17. Ac si quis tot casus vita superaverit, trahi *adhuc* diversas in terras.

Mihi videtur aptius *ad hoc*, i. e. more Livii praeterea, respicitur enim, ni fallor, non ad proxima, sed ad illa remotiora: Ne dimissis quidem finem esse militiae, sed apud vexillum retentos, alio vocabulo eosdem labores perferre.

SYLLABUS VERBORUM,

QUAE IN SCHOLIIS EXPLICANTUR.

A.

Ἄ. Prm. v. 568. p. 40.
Ἄβαι. Oedip. R. 895. p. 222.
ἀγείτων. Prm. 270. p. 22.
ἀγλαός. Oedip. R. 151. p. 195.
ἀγνώς. Oedip. R. 687. p. 215.
ἄγονος. Oedip. R. 27. p. 188.
ἄγος. Oedip. R. 1426. p. 233.
ἄγρυπνος. Prm. 358. p. 28.
ἄγχιστος. Oedip. R. 918. p. 222.
ἀδάμαστος. Oedip. R. 206. p. 196.
ἄδηλος. Oedip. R. 492. p. 208. 687. p. 215.
ἀελλόπους. Oedip. R. 468. p. 207.
ἄθικτος. Oedip. 889. p. 221.
αἴ. Prm. 156. p. 14.
αἴγλη. Oedip. R. 206. p. 196.
αἷμα. Oedip. R. 100. p. 190.
αἱμύλος. Prm. 206. p. 19.
αἴρω. Oedip. R. 910. p. 222.
ἀκμή. Oedip. R. 1034. p. 225.
ἄκλαυστος. Sept. 702. p. 115.
ἀκοίμητος. Prm. 139. p. 15.
ἀκραγεῖς. Prm. 792. p. 53.
ἄκρατος. Prm. 679. p. 46.
ἄλγος. Oedip. R. 62. p. 190.
ἅλις. Oedip. R. 1431. p. 233.
ἁλίσκω. Oedip. 539. p. 209. et 578. p. 211.
ἄλλως. Oedip. R. 330. p. 202. 1112. p. 227.
ἀλύω. Oedip. 695. p. 215.
Ἀμαζόνες. Prm. 722. p. 49.
ἀμαιμάκετος. Oedip. 175. p. 194.
ἁμαρτάνω. Oedip. 1145. p. 227.
ἄμοιρος. Oedip. 246. p. 198.
ἀμφίρυτος. S. Aj. 134. p. 261.
ἀνάγκη. Prm. 514. p. 37.
ἄναγνος. Oedip. 821. p. 219.
ἀνακίνησις. Oedip. 725. p. 215.
ἄναξ. Oedip. 910. p. 222.
ἀνάξιος. Oedip. 784. p. 218.

ἀναῤῥήγνυμι. Oedip. 1070. et 1076. p. 226.
ἀνασώζω. Oedip. 1352. p. 232.
ἀνάσσω. Oedip. 1099. p. 226.
ἀνδρόπαις. Sept. 539. p. 114.
ἄνεμος. Prm. 88. p. 11.
ἀνήριθμος. S. Aj. 603. p. 262.
ἄνθος. Prm. 7. p. 4. et 68.
ἀνίημι. Oedip. 1277. p. 230.
ἀνορθόω. Oedip. 824. p. 219.
ἀντηρέτης. Sept. 289. p. 113.
ἀντί. Prm. 21. p. 5.
ἀξιόω. Oedip. 1412. p. 233.
ἄξων. Prm. 347. p. 27.
ἀπαράμυθος. Prm. 185. p. 18.
ἀπευθύνω. Oedip. 102. p. 192.
ἄπλατος. S. Aj. 256. p. 262.
ἀποικία. Prm. 813. p. 53.
ἀπόλεμος πόλεμος. Prm. 905. p. 61.
ἀπόξενος. Oedip. 193. p. 195.
ἄποπτος. Oedip. 760. p. 217. S. Aj. 2. p. 259.
ἄπορα πόριμος. Prm. 903. p. 61.
ἀποσείω. Prm. 134. p. 14.
ἀπότιμος. Oedip. 215. p. 196.
ἀπότομος. Oedip. 876. p. 221.
ἄπουρος. Oed. 193. p. 195.
ἄπυρος. Prm. 879. p. 58.
ἀποφάσκω. Oedip. 485. p. 108.
Ἄραξις. Prm. 716. p. 48.
ἄραρεν. Prm. 60. p. 8.
ἄρδις. Prm. 878. p. 58.
ἀρκτοῦρος. Oedip. 1136. p. 227.
ἄροτος. Oedip. 269. p. 199.
ἁρμοῖ. Prm. 616. p. 43.
ἁρπάζω. S. Aj. 2. p. 259.
ἄρταμος. Prm. 1022. p. 66.
ἀρτίτροπος. Sept. 335. p. 94.
ἀρτίως. Oedip. 745. p. 217.
ἄσεπτος. Oedip. 889. p. 221.
ἄσκοπος. S. Aj. 21. p. 265.
ἀσχάλλω. Oedip. 937. p. 223.
ἄτεγκτος. Oedip. 335. p. 202.
ἀτελεύτητος. Oedip. 335. p. 202.
ἄτη. Oedip. 1279. p. 231.
Ἄτλας. Prm. 428. p. 31.
ἄτλητος. Oedip. 513. p. 209. et 218.
αὐθαίρετος. Oedip. 1229. p. 227.
αὖρα, ἄβρα. E. Hecub. 444. p. 282.
αὐτοέντης. Oedip. 105. p. 192.
αὐτόκτιστος. Prm. 298. p. 24.
αὐτόχειρ. Oedip. 230. p. 197. 266. p. 199.
ἄχαλκος. S. Aj. 57. p. 266. Oedip. 192. p. 195.
ἄχθος. Oedip. 1355. p. 232.
ἄψαυστος. Oedip. 969. p. 224.

B.

Βαιόν. S. Aj. 90. p. 261.
βαλβίδες. S. Antig. 131. p. 256.
βάκτρον. E. Hec. 281. p. 280.
βακχεῖον. E. Hec. 676. p. 284.
βάπτω. E. Hec. 610. p. 282.
βαρίδες. Pers. 554. p. 128.

βαρύνω. Oedip. 778. p. 218.
χόλῳ. S. Aj. 41. p. 260.
βαρύς. Oedip. 17. p. 188.
βαρύστονος. Oedip. 1229. p. 229.
βάσανος. Oedip. 492. p. 208.
βῆσσαι. S. Aj. 198. p. 262.
βίος. Oedip. 1123. p. 227.
βλαστάνω. Oedip. 1371. 1376. p. 232.
βλαστή. T. 717. p. 216.
βλεπτόν. T. 1336. p. 232.
βόσκω. T. 1421. p. 233.
βόσπορος. Prm. 732. p. 50.
βόστρυχος. Prm. 1042. p. 66.
βοτήρ. T. 1110. p. 227.
βȣκόλος. Prm. 676. p. 45.
Βύβλος. Prm. 807. p. 54.

Γ.

Γάνος. Sept. 367. p. 113.
γαιάοχος. T. 158. p. 193.
γέλασμα. Prm. 90. p. 11.
γηγενής. Prm. 351. p. 27.
γλήνη. T. 1277. p. 230.
γοάομαι. T. 1249. p. 230.
Γοργόνες. Prm. 792. p. 53.
γράφω. T. 416. p. 205.
γύποδες. Prm. 711. p. 47.

Δ.

Δαίμων. T. 1192. p. 229.
δαΐφρων. Sept. 903. p. 116.
δαπτω. T. 681. p. 215.
δείλιος. T. 535. p. 209.
δεινός. Prm. 59. p. 8.
δέρκω, δέδορκα. S. Aj. 1. p. 259.
δηκτήρια. E. Hc. 235. p. 280.
δηλȣ̃ν. T. 1285. p. 231.
διάτορος. T. 1034. p. 225.
διαφανής. T. 753. p. 217.
δίκην δȣ̃ναι. E. Hc. 853. p. 286.
δικαιόω. T. 578. p. 211. 213.
διορίζω. T. 1076. p. 226.
δίυγρος. Spt. 993. p. 116.
δοκέω. T. 1110. p. 227.
δρυμός. T. 1398. p. 233.
δυςάλγητος. T. 12. p. 188.
δυςλόγιστος. S. Aj. 40. p. 260.
δυςέριστος. T. 1316. p. 231.
δύςποτμος. T. 885. p. 221.
δυςπαραίτητος. Prm. 34. p. 6.
δυςτέκμαρτος. T. 105. p. 192.
δύστηνος. T. 1155. p. 228.
δυςφόρως. T. 767. p. 217. et 218.

E.

Ἐγγενής. T. 1168. p. 228.
ἔγχος. T. 169. p. 194.
ἕδνα. Prm. 561. p. 39.
εἶεν. Prm. 36. p. 6. 581. p. 41.
εἰςοιχνέω. Prm. 122. p. 13.
εἰκῇ. T. 974. p. 224.
ἔκηλος. Spt. 244. p. 113.
ἔκγονος. T. 169. p. 194.
ἐκλύω. T. 998. p. 224.
ἐκπράσσω. S. Aj. 45. p. 266.
ἐκτόπιος. T. 164. p. 194.
ἐκτήκω. E. Hc. 379. p. 281.
ἐκτρέπομαι. T. 719. p. 216. 229. 851. p. 220. 225.

ἐκτρίβω. T. 246. p. 198.
ἐκφαίνω. T. 243. p. 198.
ἐκφύω. T. 260. p. 199.
ἑκών. T. 1229. p. 229.
ἐλεύθερος. Prm. 50. p. 7. E. Hc. 550. p. 282.
ἑλικίας. Prm. 359. p. 28.
ἐλινύω. Prm. 53. p. 8.
ἔμβρυον. T. 180. p. 195.
ἐμόν. T. 627. p. 213.
ἐμπολάω. T. 1023. p. 225.
ἐμφανῶς. T. 93. p. 191. 222.
ἐναργής. T. 535. p. 209.
ἔνδικος. T. 1412. p. 233.
ἔννυς. T. 910. p. 222.
ἐξαίρω. T. 904. p. 222.
ἐξαίσιος. Prm. 10. p. 4.
ἐξάλλομαι. T. 1310. p. 231.
ἐξαρτάω. Prm. 710. p. 47.
ἐξελέγχω. T. 296. p. 200.
ἐξομματόω. Prm. 498. p. 36.
ἐξωριάζειν. Prm. 17. p. 4. et 68.
ἐπαιτέω. T. 1412. p. 233.
ἐπενθρώσκω. T. 468. p. 207.
ἐπίηρα. T. 1088. p. 226.
ἐπιμαίνομαι. Spt. 155. p. 92.
ἐπίσημος. E. Hc. 379. p. 281.
ἐπισκοπεῖν. T. 1525. p. 235.
ἐπιστήμη. T. 1115. p. 227.
ἐπιστροφή. T. 132. p. 193.
ἐπιτιμητής. Prm. 77. p. 9.
ἑπτατειχής. Spt. 286. p. 93.
ἐργατης. T. 859. p. 220.
ἐρέσσω. S. Aj. 251. p. 262.
Ἐριννύς. Prm. 518. p. 38.
ἔῤῥω. Prs. 765. p. 98. T. 560. p. 210.
ἔρως. Prm. 593. p. 42.
ἑτερόφωνος. Spt. 155. p. 93.
εὐαγής. T. 918. p. 222.
εὕδω. T. 62. p. 190.
εὐέπεια. T. 931. p. 223.
εὐλαβοῦμαι. T. 616. p. 212.
εὐμαθής. S. Aj. 15. p. 260.
εὐνάζω. T. 961. p. 223.
εὐπρεπής. Spt. 91. p. 92.
εὔπτερος. T. 175. p. 194.
εὔρινος. S. Aj. 8. p. 259.
εὖρος. Spt. 765. p. 98.
εὔσεπτος. T. 859. p. 220.
εὔστοχος. S. El. 1176. p. 255.
εὐτρεπής. Spt. 91. p. 92.
εὔφρων. εὐφρόνη. E. Hc. 828. p. 286.
ἐφήμεροι. Prm. 83. p. 10.
ἐφίεμαι. T. 760. p. 217.
ἐφυμνέω. T. 1274. p. 230.
ἐχθροδαίμων. T. 875. p. 219.

Z.

Ζεύγνυμι. T. 824. p. 219.
ζηλῶ. Prm. 330. p. 26. T. 1525. p. 235.

H.

Ἡγεμών. T. 798. p. 219.
ἡδυλόγος. E. Hec. 134. p. 275.
ἠΐθεος. T. 17. p. 188.
ἤπιον. Prm. 482. p. 36.

Θ.

Θεήλατος. T. 255. p. 198.

θεμερῶπις. Prm. 134. p. 14.
θηρᾶν. T. 539. p. 209. S. Aj. 2. p. 259.
θητεία. T. 1026. p. 225.

I.

Ἱκτήριος. T. 3. p. 187.
ἱμείρω. T. 384. p. 204.
Ἴναχος. Prm. 637. p. 44.
ἴχνος. T. 105. p. 192.

K.

Καιρὸς πρός. T. 324. p. 201.
κακῶς. T. 1398. p. 230.
κάλλιστος. T. 1380. p. 232.
καλύπτειν. T. 1404. p. 233.
κάμπτω. C. 91. p. 249.
καταιβάτης κεραυνός. Prm. 359. p. 28.
κατακοιμᾶν. T. 870. p. 221.
καταμβλύνω. T. 685. p. 215.
κατερείκω. Prs. 537. p. 128.
κάτευγμα. T. 918. p. 222.
κέλευθος. T. 1395. p. 233.
κέλσαι. Prm. 184. p. 17.
κέντρον, πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτείνειν. Prm. 323. p. 26.
κεύθω. T. 961. p. 224.
κηλίς. T. 833. p. 220.
Κιμμερικός. Prm. 729. p. 49.
κίνυμα. Prm. 157. p. 16.
Κισθήνη. Prm. 792. p. 49.
κλάζω. T. 965. p. 223.
κληδών. Prm. 486. p. 36.
κλῄζω. T. 728. p. 216.
κλίνω. T. 1262. p. 230.
κνίζω. T. 784. p. 218.
κνώδαλον. Prm. 486. p. 36.
κορκορυγή. Spt. 351. p. 113.
κρατεῖν. T. 1404. p. 233.
κράτιστος. T. 1518. p. 235.
κρίνω. T. 824. p. 219.
κρόταφος. Prm. 720. p. 48.
κρύπτω. T. 1404. p. 233.
κυνηγετεῖν. S. Aj. 5. p. 259.
κυρῆσαι. T. 1431. p. 231. S. El. 1176. p. 255.
κῶλον. Prm. 495. p. 36.
κωφός. T. 290. p. 200.

Λ.

Λάθρα. T. 618. p. 212. 221.
λακτίζειν. Prm. 323. p. 26. cf. κέντρον.
λαόσσοος. Spt. 127. p. 112.
λεκτός. T. 19. p. 188.
λέχος. T. 821. p. 219.
λεωργός. Prm. 5. p. 1. et 68.
λόγος. C. 66. p. 249.
λόφος. Prm. 930. p. 62.
λῦμα. Prm. 691. p. 47.
λυσσᾶν. T. 1255. p. 230.
λῷστον. T. 1061. p. 225.
λωφᾶν. S. Aj. 61. p. 266.

M.

Μαιμᾶν. S. Aj. 50. p. 260.
μακαρίζω. T. 1192. p. 229.
μακραίων. T. 1099. p. 226.
μαντικός. Prm. 483. p. 35.
Μαριανδυνός. Prs. 941. p. 131.
μᾶσσον. Prm. 630. p. 44.
ματεύω. T. 1050. p. 225.

μέλλω. T. 674. p. 214.
μεσόμφαλος. T. 480. p. 207.
μεταίχμιον. Spt. 203. p. 112.
μετρόω. S. Aj. 5. p. 259.
μοῖρα. T. 376. p. 203.

N.

Ναπαῖος. T. 1026. p. 225.
Νεῖλος. Prm. 850. p. 57.
νέος. T. 1. p. 187.
νεότοκος. Spt. 805. p. 99.
νήστησις. Prm. 601. p. 42.
νίπτω. T. 1236. p. 229.
νόσημα. T. 1293. p. 231.
νοσφίζομαι. T. 690. p. 215.
νωμᾷν. T. 299. p. 200.

Ξ.

Ξενίζω. S. El. 96. p. 250.
ξυρεῖ ἐν χρῷ. S. Aj. 786. p. 268.

O.

Οἰκεῖν. T. 1390. p. 233.
οἰκονόμος. Prm. 144. p. 15.
οἶμος. Prm. 2. p. 1.
οἰόζωνος. T. 843. p. 220.
οἰστροπλήξ. Prm. 682. p. 46.
ὀκνεῖν. T. 745. p. 217.
ὀκνηρός. T. 833. p. 220.
ὄλβιος. T. 922. p. 223.
ὅλος. T. 1136. p. 227.
ὕμαυλος. T. 185. p. 195.
ὁμόσπορος. T. 260. p. 198. 287.
ὁμόστολος. T. 210. p. 196.
ὁμϐ. T. 1277. p. 230.
ὀρθόβȣλος. Prm. 18. p. 5.
ὀρθός. T. 86. p. 191. 229. 1385. p. 233.
ὀρκάνη. Spt. 348. p. 94. et 113.
ὄρομαι. Spt. 117. p. 92.
ὀρφανός. E. Hec. 150. p. 275.
ȣδέν. T. 50. p. 190.
ȣρίζω. T. 695. p. 215.
ὀφθαλμός. T. 983. p. 224.

Π.

Πάγκαρπος. T. 82. p. 191.
πάγος. Prm. 117. p. 13.
παιάν. T. 5. p. 187. v. 185. p. 195.
παῖς. Prm. 985. p. 64.
πάλαι. T. 1112. p. 227. S. Aj. 5. p. 259.
πάλαισμα. T. 878. p. 221.
πανόπτης. Prm. 676. p. 46.
παπταίνω. S. Aj. 66. p. 261.
παράγω. T. 974. p. 224.
παραιτȣμαι. Prm. 31. p. 6.
παραστείχω. T. 805. p. 219.
παρείρω. S. Antig. 368. p. 257.
παρθένος. Prm. 590. p. 41.
παρηγορεῖν. E. Hc. 288. p. 280.
παρίημι. T. 685. p. 215.
πάροιθε. T. 1279. p. 231.
πάχνη. Prm. 25. p. 5.
πέδον. Prm. 1. p. 1.
πεῖρα. S. Aj. 2. p. 259.
πελώριον. Prm. 151. p. 16.
περαίνω. Prm. 57. p. 8.

περᾶν. T. 673. p. 214.
περιβόητος. T. 190. p. 195.
περιπολεῖν. T. 1249. p. 230.
περιπτυχής. S. Aj. 898. p. 263.
περιτέλλεσθαι. T. 154. p. 193.
περιφανής. S. Aj. 66. p. 261.
πέτομαι. T. 485. p. 208.
πηγὴ πυρός. Prm. 110. p. 12.
πλάνημα. T. 725. p. 216.
πλάνης. T. 1026. p. 225.
πλήθω. T. 778. p. 218.
πλήν. S. Aj. 125. p. 267.
πλησιάζω. T. 1136. p. 227.
Πλέτων. Prm. 792. p. 53.
ποικιλολείμων. Prm. 24. p. 25.
πολῖται θεοί. Spt. 259. p. 113.
πομπός. T. 695. p. 215.
πόρπαξ. Prm. 61. p. 9.
ποτνίνιον. Prm. 103. p. 12.
πράσσω. T. 1352. p. 232.
πρέπων. T. 9. p. 187.
πρηστήρ. Prm. 359. p. 28.
πρόνοια. T. 974. p. 224.
Προμηθεύς. Prm. 85. p. 10. v. 110. p. 13.
προπετής. E. Hc. 152. p. 279.
πρόςελος, προσέληνος, προςελεῖν. Prm. 451. p. 32.
προςαρκεῖν. T. 12. p. 188.
πρόςηλος. Prm. 450. p. 33.
προςήγορος. T. 1336. p. 232.
προςθήκη. T. 38. p. 189.
πρόςτροπος. T. 40. p. 189.
προστάτης. T. 305. p. 220. et 221.
πρόςχωμα. Prm. 846. p. 56.
πτέσθαι. T. 17. p. 188.
πτυχή. T. 1026. p. 225.
πυθόμαντις. T. 961. p. 223.
πυκάζομαι. Spt. 149. p. 92.
πύργος. T. 1200. p. 229.
πυρφόρος. T. 27. p. 188.

P.

Ῥαχίζω. S. Aj. 56. p. 266.
ῥίπτειν. Prm. 312. p. 25.
ῥυθμίζειν. Prm. 241. p. 21.
ῥῦμα. S. Aj. 59. p. 261.
ῥύω. T. 72. p. 190.
ῥώμη. T. 1292. p. 231.

Σ.

Σαλεύω. T. 23. p. 188.
σαφῶς. T. 600. p. 212. 224.
σακέσφορος. S. Aj. 19. p. 265.
σέβας. Prm. 1090. p. 67.
σεμνός. Prm. 520. p. 38.
σημαίνω. T. 1050. p. 225.
σθεναρός. T. 468. p. 207.
σκηπτός. Prm. 359. p. 28.
σκοπιά. E. Hc. 935. p. 287.
σκύτος. T. 1270. p. 230.
Σκύθης. Prm. 708. p. 47.
σκύμνος. E. Hc. 204. p. 279.
σμικρός. T. 1076. p. 226. S. Aj. 158. p. 261.
σοφός. S. El. 62. p. 250.
σπέρμα. T. 1076. p. 226.
συγγενές. T. 870. p. 219.
σύμμετρος. T. 84. p. 191.
συμμετρεῖν. T. 961. p. 223.
συμμιγής. T. 1279. p. 231.

συνᾴδω. T. 1112. p. 227.
συναλλάσσω. T. 1105. p. 227.
συνέστιος. T. 249. p. 198.
στάζω. S. Aj. 10. p. 259.
σταθευτός. Prm. 22. p. 5.
σταθμᾶσθαι. T. 1115. p. 227.
στέγη. T. 1160. p. 228.
στείχω. Prm. 81. p. 9.
στέργω. T. 11. p. 188.
στερκτόν. T. 1336. p. 232.
στοιχίζειν. Prm. 483. p. 55.
στόλος. T. 169. p. 194.
στονόεις. Prm. 406. p. 30.
στυγνός. T. 673. p. 214.
σφάκελος. Prm. 877. p. 58. v. 1044. p. 66.
σχολή. T. 1285. p. 231.

T.

Ταντᾰλόω. S. Antg. 134. p. 256.
ταράσσω. T. 480. p. 208.
ταρβῶ. T. 1010. p. 224.
τέγγω. T. 1277. p. 230.
τεκμαίρομαι. T. 910. p. 222.
τεκνόω. T. 1215. p. 229.
τελευτάω. E. Hc. 419. p. 281.
τερασκόπος. T. 605. p. 209.
τέρμα. Prm. 940. p. 63.
τήκω. Prm. 525. p. 38.
τηλεϱός. Prm. 1. p. 1.
τλησικάρδιος. Prm. 159. p. 116.
τόλμης. Prm. 231. p. 20. T. 530. p. 209.
τραχύς. Prm. 178. p. 17. 186. p. 18.
τρέπω. Spt. 244. p. 93.
τρέφω. T. 370. p. 203.
τροχαλόν. Spt. 760. p. 98.
τροχηλάτης. T. 805. p. 219.
τρόχις. Prm. 940. p. 63.
τρύχω. T. 665. p. 214.
Τρωγλοδύτης. Prm. 411. 420. p. 30.
τυγχάνω. S. Aj. 9. p. 265.
τοξεύω. T. 1196. p. 229.
τύπωμα. S. El. 54. p. 25.
τύραννος. Prm. 10. p. 4.
τυφλός. Prm. 250. p. 21.

Υ.

Ὑβριστής, ποταμός. Prm. 716. p. 48.
ὑπείκω. T. 623. p. 212.
ὑπεύθυνος. Prm. 324. p. 26.
ὑπνοδότης. Prm. 577. p. 41.
ὑποβάλλειν. S. Aj. 188. p. 261.
ὑφηγητής. T. 965. p. 223.
ὑψίποδες. T. 866. p. 220.

Φ.

Φάτις. T. 322. p. 201.
φαίνω. T. 1229. p. 229.
φερέγγυος. Spt. 803. p. 116.
φέριστος. T. 1145. p. 228.
φέρω. T. 1210. p. 229.
φθίνω. T. 904. p. 222.
φιλεῖν. T. 565. p. 210.
φλύω. Prm. 503. p. 37.
φοβερός. Prm. 144. p. 15.
φοίνιος. T. 1274. p. 230.
φόνος. T. 1277. p. 231.

φρήν. Prm. 880. p. 59.
φρίκη. T. 1304. p. 231.
φρίσσω. Prm. 541. p. 39.
φρονεῖν. T. 1076. p. 226.
φρόντις. T. 1390. p. 233.
φῦλον. T. 19. p. 188.
φύσις. T. 735. p. 217.
φύστις. Prs. 929. p. 131.
φυτεύω. T. 870. p. 221. 224.

X.

Χαλινός. Prm. 670. p. 45.
χάλκη, χαλκαίνω. S. Antg. 20. p. 256.
χάλυψ. Prm. 133. p. 14.
χανεῖν. S. Aj. 1227. p. 264.
χειμάζω. T. 100. p. 192.
χείρ. S. Aj. 35. p. 266.
χειρόδεικτος. T. 901. p. 222.
χείρωμα. T. 560. p. 210.
χερνήτης. Prm. 892. p. 60.
χέρνιψ. T. 240. p. 197.
χηρεύω. T. 475. p. 207.
χθονοστιβής. T. 299. p. 200.
χλιδή. T. 885. p. 221.
χορεύω. T. 895. p. 222.
χραίνω. T. 821. p. 249. S. Aj. 43. p. 266.
χρή. T. 669. p. 214. 219. 226.
χυδαῖος. Prm. 10. p. 4.

Ψ.

Ψαίρω. Prm. 394. p. 36.
ψάλια. Prm. 54. p. 8.
ψελλόν. Prm. 815. p. 54.
ψολόεις. Prm. 359. p. 28.

Ω.

Ὠκεανός. Prm. 140. p. 15.
ὠμός. Prm. 10. p. 4. T. 824. p. 219.

SYNOPSIS LECTIONUM VARIANTIUM

QUO SESE EXCIPIUNT ORDINE.

Varietas Lectionis Codd. MMDCCLXXXII. et MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Prometh. Vinct.

p. 68. v. 13. 19. 20. 21. 27. 35. 39. 52. 55. 56. 78. 88. 89. 103. 108. 110. 112. 113. 115. 124. 133. 134. 135. 140. 147. 156. 162. 163. 164. 166. 170. 173. 183. 198. 202. 204. 213. 216. 219. 223. 232. 233. 237. 245. 247. 248. 250. 251. 265. 271. 273. 276. 277. 282. 288. 300. 303. 309. 319. 326. 328. 343. 348. 351. 371. 385. 386. 402. 406. 409. 422. 433. 435. 438. 440. 441. 442. 444. 461. 472. 480. 481. 482. 492. 505. 518. 533. 534. 543. 560. 563. 566. 568. 571. 572. 574. 575. 592. 600. 603. 609. 611. 613. 619. 620. 626. 632. 642. 646. 651. 655. 689. 701. 703. 712. 713. 719. 722. 734. 737. 753. 767. 776. 778. 784. 785. 790. 789. 795. 797. 811. 840. 860. 865. 867. 869. 877. 881. 884. 898. 902. 908. 910. 914. 922. 934. 960. 1001. 1014. 1015. 1019. 1022. 1029. 1034. 1048. 1053. 1057. 1065. 1073. 1084. 1086. 1088. 1094.

Varietas Lectionis Codd. MMDCCLXXXVII. et MMDCCCLXXXVI. in Aeschyli Sept. adv. Theb.

p. 91. v. 4. 12. 23. 46. 50. 80. 83. 86. 87. 93. 106. 109. 117. 122. 125. 148. 149. 153. 156. 168. 172. 178. 183. 189. 190. 196. 201. 210. 218. 221. 232. 235.

238. 241. 246. 252. 256. 286. 311. 328. 331. 332. 335. 344. 349. 365. 369. 374. 377. 378. 379. 385. 392. 396. 404. 408. 419. 422. 431. 438. 441. 457. 469. 471. 474. 481. 482. 489. 490. 499. 503. 504. 516. 522. 523. 525. 532. 541. 543. 558. 559. 563. 586. 590. 592. 609. 610. 612. 624. 632. 635. 636. 644. 652. 663. 671. 673. 680. 684. 686. 697. 702. 706. 708. 714. 715. 719. 728. 746. 752. 756. 761. 765. 770. 774. 776. 780. 788. 789. 799. 805. 806. 812. 813. 823. 838. 839. 840. 846. 856. 864. 865. 883. 891. 897. 912. 917. 921. 924. 935. 955. 964. 970. 975. 982. 988. 992. 998. 999. 1004. 1011. 1014. 1019. 1026. 1037. 1044. 1061. 1068. 1072. 1075.

Variet. Lect. Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Persas.

p. 120. v. 9. 22. 33. 35. 38. 40. 43. 44. 51. 54. 56. 76. 78. 80. 85. 108. 109. 118. 126. 127. 132. 137. 149. 154. 156. 167. 168. 169. 187. 191. 201. 205. 206. 209. 216. 215. 218. 235. 244. 250. 273. 276. 279. 282. 305. 309. 311. 312. 316. 317. 318. 320. 321. 324. 325. 326. 332. 334. 350. 357. 360. 373. 374. 383. 393. 394. 396. 397. 409. 415. 423. 432. 433. 434. 438. 439. 457. 476. 478. 481. 491. 503. 523. 527. 532. 538. 543. 547. 551. 552. 566. 569. 575. 580. 582. 585. 588. 606. 618. 619. 621. 623. 642. 656. 668. 677. 679. 680. 686. 688. 705. 712. 721. 758. 766. 771. 787. 791. 792. 814. 815. 822. 813. 835. 843. 888. 896. 910. 925. 955. 957. 979. 1021. 1064.

Variet. Lect. Cod. MMDCCLXXXII. in Aeschyli Eumenides.

p. 158. v. 30. 66. 110. 124. 133. 137. 150. 167. 169. 183. 196. 208. 211. 213. 231. 233. 258. 261. 263.

264. 307. 314. 318. 320. 326. 347. 352. 355. 381. 385. 389. 403. 409 432. 437. 450. 455. 457. 472. 495. 537. 539. 557. 583. 590. 704. 765. 785. 799. 845. 854. 860. 863. 893. 938. 951. 1003. 1030. 1034. 1037.

Variet. Lect. Cod. MMDCCLXXXII. in Aeschyli Suppl.

p. 194. v. 9. 16. 23. 28. 49. 77. 53. 87. 89. 112. 147. 213. 230. 263. 270. 335. 355. 404. 442. 498. 521. 572. 590. 594. 618. 684. 697. 700. 740. 746. 772. 795. 803. 820. 865. 866. 877. 895. 923. 956. 1000. 1001. 1038. 1040. 1052. 1061.

Varietas Lectionis Codicum MMDCCXCIV. et MMDCCLXXXVII. in Sophocl. Oedip. R. ed. Brunckii pr.

p. 187. v. 30. 31. 36. 58. 81. 86. 93. 98. 101. 105. 129. 152. 162. 167. 180. 186. 194. 198. 211. 221. 222. 230. 245. 256. 263. 270. 279. 294. 315. 369. 370. 401. 437. 470. 477. 492. 511. 525. 538. 549. 570. 578 581. 604. 616. 621. 631. 637. 644. 648. 657. 663. 684. 708. 718. 734. 737. 749. 751. 815. 824. 839. 875. 891. 899. 924. 968. 989. 998. 1023. 1036. 1038. 1052. 1056. 1067. 1088. 1097. 1101. 1120. 1145. 1174. 1217. 1219. 1271. 1285. 1301. 1312. 1336. 1355.

Variet. Lect. Cod. MMDCCCLXXXVI. in Sophocl. Oedip. Col.

p. 245. v. 47. 75. 121. 138. 149. 150. 170. 174. 193. 205. 219. 223. 259. 277. 284. 236. 371. 387. 400. 421. 426. 427. 444. 450. 469. 471. 475. 487. 502.

507. 525. 579. 615. 624. 628. 661. 697. 704. 721. 797. 811. 827. 868. 881. 906. 941. 945. 973. 977. 996. 1012. 1016. 1032. 1041. 1054. 1081. 1088. 1110. 1130. 1173. 1218. 1244. 1508.

Varietas Lectionis Codicum MMDCCXCIV. et MMDCCXI. in Sophocl. Electr.

p. 250. v. 55. 56. 75. 96. 115. 132. 133. 137. 139. 144. 148. 166. 177. 181. 185. 189. 201. 222. 238. 250. 414. 496. 505. 533. 754. 838. 848. 859. 862. 1006. 1071. 1081. 1091.

Variet. Lect. Cod. MMDCCXII. in Sophocl. Antigon.

p. 256. v. 20.

Varietas Lectionis Codicum MMDCCXCIV. et MMDCCXII. in Sophocl. Ajacem.

p. 259 v. 82. 85. 89. 90. 63. 166. 189. 298. 313. 368. 534. 582. 607. 629. 632. 635. 693. 712. 893. 895. 903. 957. 1008. 1011. 1118. 1165. 1189. 1196. 1208. 1211. 1209. 1227. 1237. 1238. 1410. 1413. 1416. 1417. 1410.

Variet. Lect. Cod. MMDCCCLXXXVI. in Sophocl. Philoct.

p. 269. v. 639. 715. 1132. 1172. 1401.

Variet. Lect. Cod. MMDCCLXXXVII. in Sophocl. Trachin.

p. 270. v. 57. 101. 549. 1004.

Varietas Lectionis Codicum MCXXXV. et MMDCXLVIII. in Euripid. Hecub.

p. 277. v. 30. 36. 64. 65. 73. 81. 110. 142. 158. 168. 178. 226. 235. 248. 298. 387. 404. 433. 534. 548. 593. 631. 637. 655. 665. 686. 703. 705. 706. 713. 719. 761. 782. 794. 836. 917. 946. 952. 963. 965. 982. 996. 1034. 1079. 1113. 1119. 1139. 1141. 1175. 1190. 1201. 1121. 1222. 1226. 1263. 1274. 1291.

Variet. Lect. Cod. MCXXXV. in Euripid. Orestem.

p. 289. v. 162. 166. 183. 188. 200. 238. 239. 264. 285. 312. 330. 356. 384. 417. 526. 544. 669. 729. 750. 800. 817. 864. 881. 964. 989. 1002. 1003. 1004. 1007. 1012. 1151. 1152. 1162. 1176. 1178. 1180. 1181. 1182. 1189. 1258. 1259. 1267. 1273. 1278. 1289. 1313. 1387. 1393. 1397. 1405. 1407. 1422. 1428. 1430. 1466. 1474. 1477. 1488. 1507. 1514. 1544. 1599.

Variet. Lect. Cod. MCXXXV. in Euripid. Phoeniss.

p. 293. v. 16. 155. 169. 270. 320. 335. 647. 652. 799. 832. 838. 948. 1029. 1034. 1040. 1385. 1418. 1505. 1563. 1568. 1599. 1739. 1746.

Varietas Lectionis in Platon.

p. 299. T. VI. p. 184. 197. 227. 349. 355. 375. T. VII. p. 19. 42. 55. 74. 77. 99. 100. 110. 155. 178. 249. 309. 321. 337. T. VIII. p. 4. 5. 9. 14. 16.

17. 18. 19. 20. 21. 23. 24. 51. 56. 107. 110. 132. 136. 137. 157. 164. 170. 180. 187. 256. 266. 270. 283. 290. 292. 417. 442.
T. IX. p. 10. 11. 19. 21. 91. 93. 108. 111. 121. 148. 164. 191. 225. 226. 227. 230. 281. 297. 299. 303. 314. 325. 336. 337. 345. 349. 366. 367. 385. 388. 395. 398. 404. 417. 418.
T. XI. p. 61. 74. 76. 84. 91. 92. 94. 96. 105. 107. 115. 117. 120. 122. 124. 130. 153. 165. 167. 169. 185. 186. 188. 292. 295.

LIPSIAE.
IMPRESSIT BENEDICTUS GOTTHILF TEUBNER.

Corrigenda et Addenda.

pag. 23. v. 272. ὅπερ an ὅπως?

— 32. v. 440. καί l. καθ'.

— 52. v. 774. Ἠλεκτρυών.

— 89. v. 461. memoriae.

— 126. v. 896. ἐλαύνων.

— 124. v. 585. (δασμοφορῦνται.)

— 192. v. 114. παιδός.

— 261. v. 85. num κἄν?

— 316. v. 616. ut.

— 377. praevertamur.

— 361. T. II. p. 86. Post δήποτε addatur: An referendum est μήποτε ad ὅτε?

— 386. T. VIII. p. 299. Post ἄνισα addatur: Cf. tamen de Legg. IV. 163. (705. a.) ἤδη παλίμβολα καὶ ἄπιστα ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσα.

— 428. An οἰκήματα?

Bayerische StaatsBibliothek
Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Fähse, Gottfried

Sylloge lectionum graecarum in tragicos Graecos et Platonem

Lipsia 1813

A.gr.c. 34 pf
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10239153-4